قرآن مجيد

DEN HELIGA QUR’ANEN

ARABISK TEXT

MED

SVENSK ÖVERSÄTTNING

Den Heliga Qur'anen

DEN HELIGA QUR'ANEN

ARABISK TEXT
MED SVENSK ÖVERSÄTTNING
SAMT FÖRKLARANDE NOTER

.

Utgiven under beskydd av

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad

den världsvida muslimska Ahmadiyyaförsamlingens ledare och imam. Måtte Allah hjälpa honom med Sitt mäktiga stöd. Hadhrat Mirza Masroor Ahmad är den femte efterföljaren till Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad, den Utlovade Messias, frid vare med honom.

Islam International Publications Ltd.

Den Heliga Qur’anen

Arabisk text
med svensk översättning
och förklarande noter

The Holy Quran – Arabic Text with Swedish Translation

Först utgiven i Sverige 1988
Denna andra reviderade utgåva publicerades
i Sverige 2018

Utgiven
Islam International Publications Limited
Unit 3, Bourne Mill Business Park
Farnham, Surrey, UK
GU9 9PS
www.alislam.org

Svensk utgivning
Den Heliga Qur’anen med svensk översättning
ISBN 978-91-981632-7-8

För ytterligare information
Hemsidor: www.alislam.org
www.ahmadiyya.se
E-post: info@ahmadiyya.se

Kontaktadress: Nasir Moskén
Tolvskillingsgatan 1
SE- 414 82 Göteborg, Sverige

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Lista över den Ädla Qur'anens delar

ALFABETISKT REGISTER

Förord

till den första upplagan av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen

Den Heliga Qur'anen är muslimernas heliga skrift. Den uppenbarades av Gud till den Helige Profeten Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, i Arabien för ungefär 1400 år sedan. Uppenbarelseprocessen började år 610 e kr då islams Profet var ungefär 40 år gammal, och fortsatte under en period på ungefär 23 år. Fastän skrivkonsten var föga utbredd i Arabien på den tiden, nedtecknades den Heliga Qur'anen från första början, och olika skrivare anlitades vid olika tider för detta ändamål. De mest framstående av dessa skrivare var: Abu Bakr, Ali, Zaid bin Thabit, Zubair ibn al-Awwam, måtte Allah vara nöjd med dem alla.

Dessutom lärde ett stort antal av den Helige Profetens, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, följeslagare sig Qur'anen utantill allt eftersom den uppenbarades. Att lära sig stora litterära verk utantill var inte något nytt för araberna. De var i själva verket stolta över sitt enastående minne och ansågs oöverträffade i detta avseende. Det är känt att vissa av dem lärt sig över 100 000 verser av arabisk poesi utantill.

På så sätt bevarades den Heliga Qur'anen medelst ett tvådubbelt system från början till slut, vilket resulterade i att den Heliga Qur'anens text förblev oförändrad och intakt. Och de försök som vissa västerländska forskare har gjort för att bevisa motsatsen har misslyckats. Kritikerna tvingades slutligen, efter att ha använt kritikens strängaste regler, medge att den Heliga Qur'anen idag är exakt samma uppenbarelse från Gud, som den Helige Profeten Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, förde vidare till sina efterföljare.

Sir William Muir skriver i sin bok *Life of Mahomet*, London 1912, Vol I, s. 22-23:

”Stridande och förbittrade grupper som uppstod i och med mordet på Othman själv mindre än ett kvarts sekel efter Mahomets bortgång, har sedan dess splittrat den Mahometanska världen. Ändå har endast en Coran godtagits bland dem; och att de alla samstämmigt använt samma Skrift i varje tidsålder fram till idag, är ett obestridligt bevis på att vi nu har exakt den text som iordningställdes på denne olycklige Kalifs befallning. Förmodligen finns det inte i hela världen något annat verk, som under tolv århundraden bevarat sin text så oförfalskad.”

E M Wherry skriver i sin *A comprehensive Commentary of the Kur'an*, London 1896, s. 349, Vol I:

”Qur'anens text är den mest oförfalskade bland alla verk av likvärdig ålder.”

Lane Poole skriver i sin *Selections from the Kur'an*, Turnber, London, 1879, Inledning s.c:

”En ovärderlig förtjänst hos Kuranen är att den inte råder någon som helst tvivel om dess äkthet … Varje enskilt ord kan vi nu läsa med full visshet att det stått där oförändrat genom nära trettonhundra år.”

Bosworth Smith skriver i sin *Mohammad and Mohammedanism*, London 1874, s. 22:

”I Kuranen ha vi utan tvivel Mohammads exakta ord, utan förkortning eller tillägg.”

Professor T W Arnold skriver i sin *Islamic Faith*, London, s.9:

”Texten i denna upplaga motsvarar i allt väsentligt de faktiska uttalanden som Muhammad själv gjorde.”

Fastän det inte är möjligt att i detalj nämna alla särdrag i denna mirakulösa bok, kan det ändå vara lämpligt att peka ut några viktiga detaljer för de läsare som endast vet litet om islam.

I den Heliga Qur'anen riktar Gud sig inte enbart till araber som många tror, utan till hela mänskligheten, och förklarar att den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är profet för hela världen. Den Heliga Qur'anen är den gudomliga lagens sista ord; en fullständig bok till vägledning för mänskligheten.

Det är den enda gudomliga skrift i vilken Gud beskriver profetvärdigheten som ett universellt fenomen, och förklarar att folk av olika ras och från världens alla länder har erhållit gudomlig uppenbarelse vid något tillfälle under tidens gång.

I den Heliga Qur'anen står det:

وَإِنْ مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ

"och det finns inget folk till vilket icke en varnare har blivit sänd." (35:25)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيْ كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُوْلًا أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ

"Och bland varje folk uppreste Vi ett sändebud *som lärde*: 'Tillbed Allah och sky den onde.'" (16:37)

Därmed förkastas påståendet att profetvärdigheten skulle ha begränsats till de profeter som omnämnts i gamla och nya testamentet. I och med detta presenteras i den Heliga Qur'anen uppfattningen om en universell Gud, som är rättvis, god, välvillig, och som behandlar alla sina skapelser lika, oberoende av vilken ras, eller nationalitet de än måtte tillhöra.

Den allra största betydelse tillskrivs det faktum att Gud är en, en enhet som varken kan delas eller mångfaldigas. I den Heliga Qur'anen beskrivs endast ett förhållande mellan Skaparen och det skapade. Ingen delar Hans upphöjdhet i något som helst avseende. Ingen delar Hans odödlighet, och läran om treenigheten och sonen förkastas kategoriskt i den Heliga Qur'anen. Gud har varken maka eller avkomma.

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۚ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۚ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُوْلَدْ ۙ وَ لَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۚ

Säg: ”Han är Allah, den Ende! Allah, den Oberoende och den av alla Anropade. Han avlar icke, icke heller är Han avlad; och ingen är Hans like.” (112:2-5)

I den Heliga Qur'anen nämns sex fundamentala trossatser, nämligen tron på Gud, änglarna, de heliga skrifterna, profeterna, uppståndelsens och domens dag, samt Guds påbud som omfattar allt.

Läran om att synd skulle vara ärftlig tillbakavisas i den Heliga Qur'anen. Gud lär oss istället att varje individ är född ren och oskyldig, utan en enda fläck på sin själ. Gud är härskare över allting och Han kan förlåta synder om och när Han så önskar. Han är inte bara rättvis, utan gränslöst barmhärtig, förlåtande och välvillig!

Frälsningen ligger i beslutet inom varje människa att ångra och bättra sig samt att vända sig i all uppriktighet till sin Skapare. Synden kan tvättas bort genom människans egna ångerfulla tårar. En sådan ånger ger, om den accepteras av Gud, varje människa en andlig pånyttfödelse, oavsett vilken synd hon än kan ha begått.

Jesus, frid vare med honom, beskrivs i den Heliga Qur'anen som en högt skattad profet i hög ställning. Åsikten att Jesus bokstavligen skulle kunna vara Guds

son och att han dog på korset för att frälsa mänskligheten förkastas helt. Alla påståenden om att Jesus, frid vare med honom, överhuvudtaget skulle ha blivit korsfäst till döds avvisas bestämt. I den Heliga Qur'anen lär Gud oss att hans fiender misslyckades i sina försök att döda honom genom korsfästning. När han togs ner från korset var han bara avsvimmad och det såg ut som om han skulle kunna vara död och på det sättet uppkom all förvirring och alla hypoteser om hans förmodade död på korset. Av betydelse är också det faktum att judarna gjorde en hemställan till Pontius Pilatus strax efter korsfästelsen och krävde att kroppen skulle överlämnas till dem. De uttryckte i klara ordalag att de trodde Jesus, frid vare med honom, kunde ha överlevt korsfästelsen och kanske senare skulle komma att hävda att han återuppstått från de döda.

Att Jesus, frid vare med honom, föddes av en jungfru bekräftas i den Heliga Qur'anen och därmed kan Maria rentvås från varje antydan om att hennes moral skulle ha varit tveksam.

En unik inställning i förhållande till andra religioner beskrivs i den Heliga Qur'anen. Muslimer uppmanas inte bara till att acceptera Evangeliet och Toran och de profeter som nämns i dessa skrifter utan även, som en fundamental trossats, att tro på alla gudomliga skrifter och profeter, var de än har levt och verkat.

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ؕ

”*skrifterna* i vilka det finns läror som varar för alltid.” (98:4)

Det centrala budskapet var ursprungligen detsamma i alla religioner, beskriver Gud i den Heliga Qur'anen, nämligen att tro på en enda Gud, att uppriktigt tillbe

Honom och att söka Hans välbehag genom att vara frikostig i goda gärningar och när det gäller välgörande ändamål, var ursprungligen detsamma.

Bortsett från dessa grundläggande principer har de olika religionernas sociala och moraliska lärosatser varierat för att passa varierande behov i olika tider och olika delar av världen. Fastän Toran och Evangelierna liksom många andra böcker erkänns i den Heliga Qur'anen som Guds uppenbarelser, hävdas emellertid att de inte förblivit helt intakta. Under tidens gång har dessa heliga böcker olyckligtvis interpolerats och förvanskats. Många av de motsägelser och skiljaktigheter som vi idag finner i resterna av dessa ursprungligen gudomliga böcker får således sin förklaring i den Heliga Qur'anen.

Det yttersta syftet med att skapa människan är att hon skall tillbe Gud. Gud förklarar i Qur'anen att det inte enbart betyder att böja sig ned och ödmjukt kasta sig till marken inför Honom, utan även att sträva efter att efterlikna Hans egenskaper, så att varje människa reflekterar Hans ljus och godhet och blir en sann avbild av Gud på jorden.

Människan är Hans förnämsta skapelse i universum och innehar en högre och värdigare ställning än alla andra skapade varelser. Fastän människan som sådan innehar en högre ställning i förhållande till resten av skapelsen, tillbakavisas alla uppfattningar om social överlägsenhet mellan olika människor. I Skaparens ögon är endast den bättre, som överträffar andra i dygd och rättfärdighet.

I Qur'anen omfattas alla aspekter av mänskligt liv som ett fullständigt religiöst, socialt, ekonomiskt, och moraliskt system med ett universellt användnings-område. Gud förklarar också att inget system, hur bra det än kan vara, kan fungera om det inte strängt följer givna moraliska värderingar.

De rättigheter och skyldigheter som varje enskild individ såväl som varje social sektor har beskrivs klart och tydligt i den Heliga Qur'anen för att åstadkomma en perfekt harmoni och för att undanröja alla tänkbara orsaker till missämja mellan olika människor. På så sätt undanröjs klasstänkande och alla former av utnyttjande man och man emellan.

Utmärkande för den Heliga Qur'anen bland alla uppenbarade böcker är därtill att Gud i den fastställer kvinnans rättigheter och ger henne en framskjuten och respekterad ställning i det mänskliga samfundet. Qur'anen är också den enda uppenbarade bok som innehåller klara och tydligt formulerade arvslagar som ger kvinnor rätt att ärva.

Trosfrihet är ett annat viktigt särdrag i Guds lära. Gud har givit människan ett fritt val mellan att tro eller förkasta och ingen får lov att utöva påtryckningar när det gäller religionsfrågor. I trosfrågor är varje enskild människa endast ansvarig inför Gud. Ingen ideologi får tvingas på någon, och inte heller får någon tvingas avsäga sig det han tror på. Övertygande argument och saklig diskussion är de enda tillåtna medlen för att åstadkomma en ändring.

لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ

"Det får icke finnas något tvång i religionen." (2:257)

لِيَهْلَكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَّ يَحْيٰي مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ

"så att de måtte förgås som är dömda att förgås genom en uppenbar rättvisa och så att den måtte överleva som förtjänade att överleva genom en tydlig rättvisa." (8:43)

I den Heliga Qur'anen lär Gud oss att den mänskliga själen får en ny existensform efter döden. Själens öde och slutmål i livet efter döden beror helt på ens egna goda eller onda gärningar och uppförande här på jorden.

Gud beskriver i den Heliga Qur'anen islam som det budskap om ljus som slutligen och efter en lång strid övervinner mörkret. Det finns en profetia i den Heliga Qur'anen om att islam vid tidens ände kommer att överskugga alla andra religioner och ideologier och på så sätt förverkliga målet med en universell religion för hela mänskligheten. Enligt den Helige Profeten Muhammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetior skulle denna islams slutgiltiga seger åstadkommas genom logik, sakskäl och inre övertygelse hos en sentida efterföljare till den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Han skulle kallas en Messias, en *Mahdi*.

Mot slutet av förra århundradet uppreste Gud som en uppfyllelse av den profetian och i enlighet med Ahmadiamuslimsk tro, Mirza Ghulam Ahmad från Qadian i Indien, som den utlovade reformatorn för vår tid. Han grundade år 1889 en församling som han kallade Islams Ahmadiaförsamling.
Denna församling har från första början axlat uppgiften att sprida Islams budskap till alla genom fredliga medel, sakskäl och övertygande argument så väl som humanitärt arbete i olika delar av världen. Fram till idag har församlingen vunnit gehör för Islam i ett hundratal olika länder och ansträngningarna fortsätter.

Denna svenska översättning av den Heliga Qur'anen är ett annat viktigt steg som församlingen tagit i samma riktning. Måtte Allah välsigna det med framgång.

Översättningen har utförts av Dr Qanita Sadiqa och har reviderats av Kamal Yousuf. Vi är tacksamma mot dem som lagt ner arbete och möda för att möjliggöra utgivandet av översättningen. Den totala kostnaden för

tryckningen av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen har bekostats av Ahmadiyyaförsamlingens medlemmar i Dubai, Sharja och Ajman. Det är vår innerliga förhoppning att Allah måtte belöna dem rikligt för deras uppoffring.

När vi nu ger ut denna Heliga Skrift på svenska, bönfaller vi Allsmäktige Allah om att den måtte bli till en källa till vägledning för alla som läser den, och att de måtte bli välsignade genom detta Guds Heliga Ord, vilket sänts som vägledning till hela mänskligheten.

S.H. Abbasi
additional Vakil-ut-Tasnif and Nazir Eshaat

Förord
till den andra och reviderade utgåvan av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen

I den Heliga Qur'anen beskriver Gud att islam är det budskap om ljus som slutligen och efter en lång kamp övervinner mörkret. Det finns en profetia om att islam vid tidens ände kommer att överskugga alla andra religioner och på så sätt förverkliga målet med en universell religion för hela mänskligheten.

Enligt den Helige Profeten Muhammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetior skulle denna islams slutgiltiga seger åstadkommas genom logik, sakskäl och inre övertygelse hos en framtida efterföljare. Den efterföljaren skulle kallas Messias, *Mahdi*.

Mot slutet av förra århundradet uppreste Gud Mirza Ghulam Ahmad från Qadian, Indien, som den utlovade reformatorn för den yttersta tiden och som en uppfyllelse av den profetian. Han grundade år 1889 en församling som han kallade den muslimska Ahmadiaförsamlingen.

Församlingen leds av en andlig ledare, *khalif*, som tillsätts genom val och väljs på livstid. Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad är den femte *khalifen* efter den Utlovade Messias.

Detta är den andra utgåvan av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen. Denna andra utgåva av den svenska översättningen initierades av Hans Helighet Mirza Masroor Ahmad, den femte *khalifen* efter den Utlovade Messias, och är reviderad i enlighet med den engelska översättning som utfördes av den framlidne Maulawi Sher Ali, måtte Allah vara nöjd med honom. En ny utgåva av den engelska översättningen publicerades år 1997 av Islam International Publications Ltd. och innehöll ett tillägg innehållande en alternativ översättning av några verser eller delar av verser samt med förklarande kommentarer till vissa av dem av Hans

Helighet Mirza Tahir Aẖmad, den fjärde efterträdaren, *khalifen*, till den Utlovade Messias, måtte Allah välsigna hans själ med sin oändliga nåd. Vi har följt den översättningen.

De introduktioner som skrivits av Hans Helighet Mirza Tahir Aẖmad, den fjärde *khalifen*, har tagits med i denna andra upplaga på svenska. Introduktionerna till kapitlen samt fotnoterna har översatts till svenska av Kashif Virk.

Den första svenska översättningen utfördes av Dr Qanita, PhD, MD, M.B, Ch.B. Hon har även reviderat den andra utgåvan såväl som introduktioner och noter. Det team som i övrigt har utfört det huvudsakliga arbetet har bestått av Kamal Yousuf, Meer Abdul Qadeer, Waseem Zaffar och Sadia Lone. Andra som har hjälpt till på olika områden för att översättningen skulle kunna genomföras är Hajrah Aẖmad, Naweed Meer, Safia Elshawie, Egypten, Aresha Dieffenthaler, Holland, samt Naseer Aẖmad, Norge, med flera. Teamet har arbetat under överinseende av Mamoon ur-Rashid, nuvarande vald ledare, *amir*, för Aẖmadiaförsamlingen i Sverige.

Vi är tacksamma mot alla dem som genom sina ansträngningar och sitt arbete har möjliggjort denna översättning.

När vi nu ger ut den andra utgåvan av denna heliga skrift på svenska, bönfaller vi Allsmäktige Allah om att den måtte bli till en källa till vägledning för alla som läser den och att de måtte bli välsignade genom detta Guds Heliga Ord, vilket sänts som vägledning till hela mänskligheten.

Aẖmadiaförsamlingen har från första början axlat uppgiften att sprida Qur'anens budskap över hela världen genom fredliga medel, sakskäl och övertygande argument så väl som genom humanitärt arbete i olika delar av världen. Den Heliga Qur'anen är nu översatt till sjuttiofem olika språk och fram till idag har församlingen vunnit gehör för Guds budskap i den Heliga Qur'anen i

tvåhundranio olika länder och ansträngningarna fortsätter. Måtte Allah välsigna våra ansträngningar med framgång.

Munir-ud-Din Shams
Additional Wakil-ut-Tasneef
April 2018

Translitteration och transkription arabiska – svenska

Arabisk bokstav	På svenska skrivs det
ا	*a*, *i*, *o* i början av ord. Uttalet styrs av små tecken som läggs till, se nedan.
ب	*b*
ت	*t*
ث	*th* - ett läspande s, uttalas som *th* i det engelska ordet *thing*.
ج	*dj* - bokstaven uttalas som *d* och *j* tillsammans, som i det svenska ordet *djinn*.
ح	*h* - ett *h* som uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt h.
خ	*kh* - ett gutturalt väsljud som uttalas långt bak i gommen, som *ch* i det skottska ordet *loch* eller *ch* i det tyska ordet *ach*. Ljudet finns dialektalt i svenskan.
د	*d*
ذ	*dh* - ett tonande läspande s, uttalas som *th* i det engelska ordet *that*.
ر	*r*
ز	*z* - ett tonande *s*

س	*s* - ett klart *s* som inte får vara läspande, som i det svenska ordet *som.*
ش	*sh – ett väsljud* som i det engelska ordet *she* eller det svenska ordet *tjuta.*
ص	*s* - ett klart *s* som inte får vara läspande men uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt s.
ض	*d* - ett *d* som uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt d.
ط	*t* - ett tjockt *t* som uttalas som uttalas med tungspetsen mot gommen bakom tänderna, som i det engelska ordet *take.*
ظ	*dh* - ett *dh* som uttalas mer gutturalt och hårdare än dh i det engelska ordet *that.*
ع	’ - ett hårt gutturalt ljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma och som ofta skrivs som en apostrof i text.
غ	*gh* - ett skorrande *r*, som det ofta uttalas i södra delen av Sverige.
ف	*f*
ق	*q* - ett djupt, gutturalt *k*, som lättast lärs genom att lyssna och härma.
ك	k
ل	l
م	m
ن	n

ه	h
و	o – uttalas som ett *o* efter en konsonant som i det svenska ordet *bo* eller *w* före vokal som i det engelska ordet *work*.
ي	i – uttalas som i före konsonant som i de svenska orden *fick* eller *fira* men som ett *j* före vokal som i det svenska ordet *jag*.
ع	’ Ett klickljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma.

Korta vokaler har inga egna bokstäver utan representeras av mindre tecken som skrivs ovanför eller under de ordinarie bokstäverna:

َ - Ett *a* som i det svenska ordet *kall*.

ِ - Ett *i* som i det svenska ordet *titta*.

ُ - Ett *o* som i det svenska ordet *port*.

Långa vokaler markeras genom mindre tecken som skrivs ovanför eller under de ordinarie bokstäverna:

َ eller آ, a, ett *a* som i det svenska ordet *tak*.

ى eller ِ i, eller ٖ i, Ett *i* som i det svenska ordet *fri*.

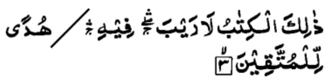
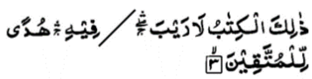
و eller ُ o, ett *o* som i det svenska ordet *bot*.

وَ, ao, De två tecknen läses i kombination och uttalas som *ao* i det svenska ordet *kaolin* eller *ou* i det engelska ordet *sound*.

ىَ, ai, De två tecknen läses i kombination som *aj* och uttalas som *i* i det engelska ordet *site*.

Paustecken vid uppläsning av den Heliga Qur’anen

Tecken	**Betydelse**
م	En nödvändig paus.
□	Tecken i slutet av en vers. Det är önskvärt men inte nödvändigt att göra paus här.
ط	Det är önskvärt men inte nödvändigt att göra paus här.
□ لا	Att göra en paus eller att fortsätta är valfritt.
ج	Det bästa är att göra en paus.
لا	Gör ingen paus, det är nödvändigt att fortsätta.
وقفہ	Gör ett kort uppehåll ljudmässigt, dock utan att hämta andan emellan.
ق صلے ز	Det är önskvärt att fortsätta, gör ingen paus här.
قف	En paus rekommenderas.
∴ ∴	Beträffande den delen av en vers som ligger mellan dessa tecken gäller att om man gör en paus som föregås av det första tecknet bör man inte göra någon paus vid det andra, men om man inte har

	gjort någon paus vid det första bör man göra det vid det andra. Till exempel:
	*dhalikal kitabu la raiba fi ** *hudal-lil-muttaqin* – Gör en paus vid asterisken
	*dhalikal kitabu la raib * fihi hudal-lil-muttaqin* – Gör en paus vid asterisken

Kapitel 1
AL-FÁTIHA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den första perioden i Mecka (*mákka*). Vissa pålitliga källor menar att den uppenbarades ytterligare en gång i Medina (*madína*). Det innehåller sju verser.

Kapitlet är en sammanfattning av hela den Ädla Qur'anens innehåll, och det är därför den i en av traditionerna (*ahádith*) givits namnet ”Skriftens moder” (أُمُّ الْكِتٰبِ *úmmul kitáb*). Därutöver finns fler namn omnämnda, som ”Skriftens inledning” (فَاتِحَةُ الْكِتٰبِ *fátihatul kitáb*), ”Välsignelsen” (اَلصَّلٰوة *assalát*), ”Lovprisningen” (اَلْحَمْد *al-hamd*), ”Qur’anens moder” (أُمُّ الْقُرْاٰن *ummul qur’án*), ”De sju ofta repeterade verserna” (اَلسَّبْعُ الْمَثَانِي *assáb’ul masáni*), ”Helandet” (اَلشِّفَاء *ash-shifá*), ”Skatten” (اَلْكَنْز *al-kanz*), med flera.

Allah gav den Ultovade Messias, måtte Allahs frid vara med honom, en djup kunskap om detta kapitel och han skrev därför en särskild tolkning av det på arabiska.

سُوۡرَةُ الۡفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ ١

آیاتها ٧ — رکوعها ١

sura AL-FÁTIHA
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۲﴾

2. All lovprisning tillkommer endast Allah, världarnas Herre,

الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۳﴾

3. den Nåderike, den Barmhärtige,

مٰلِكِ یَوۡمِ الدِّیۡنِ ﴿٤﴾

4. domedagens Härskare.

اِیَّاكَ نَعۡبُدُ وَ اِیَّاكَ نَسۡتَعِیۡنُ ﴿۵﴾

5. Dig allena tillber vi och Dig allena bönfaller vi om hjälp.

اِهۡدِنَا الصِّرَاطَ الۡمُسۡتَقِیۡمَ ﴿٦﴾

6. Led oss på den rätta vägen,

صِرَاطَ الَّذِیۡنَ اَنۡعَمۡتَ عَلَیۡهِمۡ ۙ۬
غَیۡرِ الۡمَغۡضُوۡبِ عَلَیۡهِمۡ وَلَا الضَّآلِّیۡنَ ﴿۷﴾

7. deras väg, vilka Du bevisat nåd, vilka icke har ådragit sig vrede och som* icke har gått vilse.

*1:7 Läsaren bör inte låta sig missledas av orden och tro att ordet (اَلۡمَغۡضُوۡب *al-maghdúb*) enbart hänvisar till den Guds vrede som judarna ådragit sig. Uttrycket är öppet och inbegriper inte bara Guds, utan även människors, vrede som de kan ha ådragit sig.

Kapitel 2
AL-BÁQARA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under de inledande två åren av perioden i Medina (*madína*), och den innehåller tvåhundraåttiosju verser. Redan i inledningen av kapitlet nämns den grundläggande läran om Allah, om uppenbarelser och om tron på livet efter detta.

I *al-fâtiha* nämns tre olika grupper; de som blivit belönade, de som ådragit sig vrede och de som har gått vilse. Efter en beskrivning av den första gruppen, beskriver kapitlet med klarhet de som ådragit sig vrede och deras onda lärosatser, ogärningar och olydighet.

Detta kapitel är ett häpnadsväckande mirakel och det beskriver händelser i olika profeters liv från begynnelsen och ända fram till den högst Helige Profeten Muhammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Alla farhågor som hotar islam fram till domedagen har pekats ut i den. Efter profeten Adam, frid vare med honom, nämns olika stora religioners profeter, som till exempel Abraham, Moses, Jesus, och den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med dem alla.

Då man läser kapitlet kan man tro att hela den islamiska lagen (*sharía*) uppenbarats i sin helhet i det, och att ingen aspekt av den har lämnats kvar. Även om vissa aspekter går att finna i andra kapitel, så är detta innehållsmässigt fullkomligt i sig. Det står i den islamiska traditionen (*hadith*) att den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, sade att allt har en höjdpunkt och den Ädla Qur’anens höjdpunkt är kapitel *al-báqara*.

Kapitlet innehåller en vers som är Qur’anens versers

höjdpunkt, och det är versen Ájat-tronen (اٰيَتَ الْكُرْسِىْ ajat al-kursi) (2:256). Att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vara med honom, fick ta emot just det kapitlet är således ett utmärkande tecken på hans ställning. I kapitlet står även detaljerade föreskrifter som gäller bönen, fastan, Zakát och pilgrimsfärden (*hadj*).

De böner som profeterna Abraham och Ismael, frid vare med dem, bad vid återuppbyggnaden av Guds hus (بَيْتُ اللهِ *baitullah*) står särskilt nedskrivna.

Det förbund (مِيْثَاقْ *mitháq*) som Allah slöt med Israels barn och som de till sin egen olycka bröt, finns omnämnt i kapitlet. Detta visade sig senare vara en anledning till Jesu ankomst, frid vare med honom.

Mot slutet av kapitlet finns det en vers som verkar vara en sammanfattning av alla böner, samtidigt som den framstår som en obegränsad skatt av böner som vi har fått till skänks.

رکوعاتها ٤٠ — سُوۡرَةُ الۡبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ ٢ — اٰیاتها ٢٨٧

Sura AL-BÁQARA
(Uppenbarad efter hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

الٓمّٓ ۚ ۝٢

2. Álif Lám Mím*.

معانقة عند المتأخرين

ذٰلِكَ الۡكِتٰبُ لَا رَيۡبَ ۛۚ فِيۡهِ ۛۚ هُدًى لِّلۡمُتَّقِيۡنَ ۙ ۝٣

3. Detta är en fullkomlig bok, det finns inget tvivelsmål i den, *den är* en vägledning för de rättfärdiga,

الَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡغَيۡبِ وَ يُقِيۡمُوۡنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقۡنٰهُمۡ يُنۡفِقُوۡنَ ۙ ۝٤

4. som tror på det fördolda och förrättar bönen, och ger ut av det som Vi försett dem med,

وَالَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ وَ مَاۤ اُنۡزِلَ مِنۡ قَبۡلِكَ ۚ وَ بِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ يُوۡقِنُوۡنَ ؕ ۝٥

5. och som tror på det som uppenbarades för dig och det som uppenbarades före dig och som har en fast tro på det som *ännu* skall komma.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنۡ رَّبِّهِمۡ ٭ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ۝٦

6. Det är de som följer sin Herres vägledning och det är de som kommer att ha framgång.

اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ۝٧

7. För dem som icke har trott är det likgiltigt om du varnar dem eller icke, de kommer icke att tro.

*2:2 Jag är Allah, den Allvetande.

8. Allah har förseglat deras hjärtan och öron och över deras ögon är ett täckelse, och för dem finns ett svårt straff.

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ؕ
وَ عَلٰۤى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۫ وَّ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۸﴾

R.2

9. Bland människorna finns det några som säger: ”Vi tror på Allah och den Yttersta Dagen”, fastän de icke alls tror.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۹﴾

10. De vill bedra Allah och dem som tror, men bedrar endast sig själva, fastän de icke märker *det.*

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ
وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُوْنَ ؕ ﴿۱۰﴾

11. Det fanns en sjukdom i deras hjärtan, och Allah har utökat deras sjukdom för dem, och för dem finns ett plågsamt straff för att de brukade ljuga.

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ
مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ۬ بِمَا كَانُوْا
يَكْذِبُوْنَ ﴿۱۱﴾

12. Och när det blir sagt till dem: ”Stifta inte ofrid på jorden”, svarar de: ”Vi främjar bara freden.”

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ ۙ
قَالُوْۤا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿۱۲﴾

13. Tag er i akt, ty det är sannerligen dessa som ger upphov till oroligheter, fastän de icke inser *det.*

اَلَاۤ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ
لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۳﴾

14. Och när det blir sagt till dem: ”Tro såsom *andra* folk har trott”, svarar de: ”Skall vi tro såsom dårarna har trott?” Kom ihåg att det sannerligen är de själva som är dårar, fastän de icke vet det.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَاۤ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْۤا
اَنُؤْمِنُ كَمَاۤ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَاۤ اِنَّهُمْ
هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۴﴾

15. Och då de möter dem som tror säger de: ”Vi tror”, men när de är ensamma med sina anförare säger de: ”Vi håller sannerligen med er, vi drev bara med dem.”

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا قَالُوۡٓا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا
خَلَوۡا اِلٰى شَيٰطِيۡنِهِمۡ ۙ قَالُوۡٓا اِنَّا مَعَكُمۡ ۙ
اِنَّمَا نَحۡنُ مُسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۱۵﴾

16. Allah kommer att bestraffa deras hån och låta dem fortsätta i sina överträdelser *och med att* vandra i blindo.

اَللّٰهُ يَسۡتَهۡزِئُ بِهِمۡ وَيَمُدُّهُمۡ فِىۡ
طُغۡيَانِهِمۡ يَعۡمَهُوۡنَ ﴿۱۶﴾

17. Det är dessa som har bytt ut vägledning mot villfarelse, men deras handel har icke givit dem någon vinning, icke heller är de rätt vägledda.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ اشۡتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالۡهُدٰى ۖ
فَمَا رَبِحَتۡ تِّجَارَتُهُمۡ وَمَا كَانُوۡا
مُهۡتَدِيۡنَ ﴿۱۷﴾

18. Deras fall kan liknas vid en person som tände en eld och när den lyste upp allt omkring honom, tog Allah bort deras ljus och lämnade dem i ett djupt mörker. De kan icke se.

مَثَلُهُمۡ كَمَثَلِ الَّذِى اسۡتَوۡقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ
اَضَآءَتۡ مَا حَوۡلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوۡرِهِمۡ
وَتَرَكَهُمۡ فِىۡ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۱۸﴾

19. *De är* döva, stumma *och* blinda* så de kommer icke att vända tillbaka.

صُمٌّۢ بُكۡمٌ عُمۡىٌ فَهُمۡ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۱۹﴾ ۙ

20. Eller *så är det* som ett häftigt regn från molnen, vilka är tjocka av mörker och åska och blixtar. På grund av åskmullret sätter de fingrarna i öronen av fruktan för döden, och Allah innesluter de icke troende.

اَوۡ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيۡهِ ظُلُمٰتٌ
وَّرَعۡدٌ وَّبَرۡقٌ ۚ يَجۡعَلُوۡنَ اَصَابِعَهُمۡ فِىۡٓ
اٰذَانِهِمۡ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الۡمَوۡتِ ؕ
وَاللّٰهُ مُحِيۡطٌۢ بِالۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۲۰﴾

*2:19 Denna vers visar på den kategori av hycklare vilka beskrivs som döva, stumma och blinda på grund av sina beslut att inte lyssna på sanningen, att inte tala sanning eller att inte vilja se den. De har medvetet förnekat sina färdigheter och låst fast sig själva.

21. Blixten kan nära nog beröva dem synen. Närhelst den lyser på dem, vandrar de i dess sken och när det blir mörkt för dem, står de stilla. Och om Allah *så* hade önskat hade Han kunnat beröva dem hörsel och syn. Allah har sannerligen makt till att göra allt vad Han vill.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ؕ كُلَّمَآ
اَضَآءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ ۙ وَاِذَآ اَظْلَمَ
عَلَيْهِمْ قَامُوْا ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢١﴾ ع

R.3

22. Å, ni människor, dyrka er Herre, som skapade er och dem som levde före er, på det att ni måtte bli rättfärdiga.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ
وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۙ ﴿٢٢﴾

23. Han som gjorde jorden till er bädd och himlen till ert tak, och lät vatten falla ned från molnen och frambringade frukter till ert livsuppehälle genom det. Jämställ icke någon med Allah när ni vet det.

الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ
بِنَآءً ۖ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ
مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ
اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Och om ni är villrådiga beträffande det Vi sänt ned till Vår tjänare, frambringa då ett kapitel likt detta, och anropa era medhjälpare vid sidan av Allah, om ni är sannfärdiga.

وَاِنْ كُنْتُمْ فِیْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا
فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۖ وَادْعُوْا
شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Men om ni icke gör *det*, och ni kommer aldrig att kunna göra *det*, var då på er vakt emot elden, vars bränsle är människor och stenar *och som* är beredd för de icke troende.

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِیْ وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۚۖ
اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och ge glada budskap till dem som tror och handlar rättfärdigt, om att *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, finns till för dem. Närhelst de bjuds frukt därifrån kommer de att säga: ”Detta har givits oss förut”, fastän det bara var något liknande som gavs dem. Och där kommer de att ha makar, helt rena, och där kommer de att förbli.*

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ
لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ
كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا
هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَاُتُوْا بِهٖ
مُتَشَابِهًا ؕ وَلَهُمْ فِيْهَاۤ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙۗ
وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۶﴾

27. Allah tvekar ej att framställa en liknelse så liten som en mygga eller ännu mindre. De som tror vet att det är sanningen från sin Herre, medan de som icke tror säger: ”Vad menar Allah med ett dylikt exempel?” Genom detta dömer Han många som vilsefarna och många blir vägledda av Honom genom det, och ingen utom de ohörsamma dömer Han därigenom som vilsefarna.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖۤ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا
بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَاۤ اَرَادَ اللّٰهُ
بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِيْ بِهٖ
كَثِيْرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖۤ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ۙ﴿۲۷﴾

28. Förlorarna är de som bryter fördraget med Allah efter att ha slutit det och skär sönder det som Allah har befallt skall vara förenat och som stiftar ofrid på jorden.

الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۪
وَيَقْطَعُوْنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُّوْصَلَ
وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۸﴾

29. Hur kan ni vägra tro på Allah? När ni var utan liv gav Han er liv, och sedan kommer Han att låta er dö, sedan återkalla er till livet, och då skall ni tvingas återvända till Honom.

كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا
فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ
ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۹﴾

*2:26 Renade *av Allah* från alla orenheter i sina hjärtan och sinnen. (Övers.anm.)

30. Det är Han som skapade allt som finns på jorden för er. Sedan vände Han Sig mot himlarna och Han fullbordade dem som sju himlar, och Han vet allt.

هُوَ الَّذِىْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ
جَمِيْعًا ۗ ثُمَّ اسْتَوٰۤى اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ
سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣٠﴾

R.4

31. Och när din Herre sade till änglarna: ”Jag står i begrepp att utnämna en ställföreträdare på jorden,” sade de: ”Kommer Du att placera dit sådana som kommer att stifta ofrid och utgjuta blod på den? Och vi förhärligar Dig med Din lovprisning och upphöjer Din helighet”. Han svarade: ”Jag vet vad ni icke vet.”

وَ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ
فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِيْهَا
مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَ يَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ؕ
قَالَ اِنِّىْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Och Han lärde Adam alla namnen, därpå placerade Han dessa *namngivna föremål* inför änglarna och sade: ”Säg Mig namnen på dessa, om ni har rätt”.

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ ۙ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔوْنِىْ بِاَسْمَآءِ
هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. De sade: ”Helig är Du. Vi har ingen kunskap, förutom det Du har lärt oss. Du är sannerligen den Allvetande, den Vise.”

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا
عَلَّمْتَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٣﴾

34. Han sade: ”Å, Adam, tala om deras namn för dem,” och när han hade talat om deras namn för dem, sade Han: ”Sade Jag er icke att Jag känner himlarnas och jordens hemligheter, och att Jag vet vad ni yppar och vad ni hemlighåller?”

قَالَ يٰۤاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ
فَلَمَّاۤ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ
اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّىْۤ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ ۙ وَ اَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ
وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Och *kom ihåg den tid* då Vi sade till änglarna: ”Var Adam underdåniga,” och *alla* underkastade sig utom Iblis. Han vägrade och var högmodig, och han hörde till de icke troende.

وَاِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلٰٓـئِكَةِ اسۡجُدُوۡا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوۡٓا اِلَّاۤ اِبۡلِيۡسَ ؕ اَبٰى وَاسۡتَكۡبَرَ ٭
وَكَانَ مِنَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۳۵﴾

36. Och Vi sade: ”Å, Adam, bo du med din hustru i trädgården och ät i rikt mått var helst ni *båda* vill i den, men nalkas ni två icke detta träd, på det att ni *två* icke måtte höra till syndarna.”

وَقُلۡنَا يٰٓاٰدَمُ اسۡكُنۡ اَنۡتَ وَزَوۡجُكَ الۡجَـنَّةَ
وَكُلَا مِنۡهَا رَغَدًا حَيۡثُ شِئۡتُمَا ۖ وَلَا تَقۡرَبَا
هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوۡنَا مِنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۳۶﴾

37. Men satan förvillade dem båda till att komma på fall på grund av detta och drev ut båda två ur det *tillstånd* de två befann sig i. Och Vi sade: ”Gå bort härifrån allihop, somliga av er är de andras fiender, men för er finns det en hemvist och förnödenheter *för en bestämd tid* på jorden.”

فَاَزَلَّهُمَا الشَّيۡطٰنُ عَنۡهَا فَاَخۡرَجَهُمَا مِمَّا
كَانَا فِيۡهِ ۖ وَقُلۡنَا اهۡبِطُوۡا بَعۡضُكُمۡ
لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمۡ فِى الۡاَرۡضِ
مُسۡتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيۡنٍ ﴿۳۷﴾

38. Därefter lärde Adam sig vissa *böne*ord av sin Herre. Så Han vände Sig till honom i nåd. Han är Ofta Återkommande *med medlidande och Han är* Barmhärtig.

فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنۡ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيۡهِ ؕ
اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۳۸﴾

39. Vi sade: ”Gå bort härifrån allihop. Och om vägledning kommer till er från Mig, då *skall* ingen fruktan *komma* över dem som följer Min vägledning, icke heller skall de sörja.”

قُلۡنَا اهۡبِطُوۡا مِنۡهَا جَمِيۡعًا ۚ فَاِمَّا يَاۡتِيَنَّكُمۡ
مِّنِّىۡ هُدًى فَمَنۡ تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوۡفٌ
عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿۳۹﴾

40. Men de som icke vill tro utan behandlar Våra tecken som lögner, de kommer att bli eldens invånare, i den skall de förbli.

وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَكَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓـئِكَ
اَصۡحٰبُ النَّارِ ۚ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿۴۰﴾ ع

R.5

41. Å, Israels barn! Kom ihåg den ynnest Jag skänkte er, och fullfölj ert förbund med Mig. Jag kommer att fullfölja Mitt förbund med er, så frukta endast Mig.

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ
اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْٓ اُوْفِ
بِعَهْدِكُمْ ۚ وَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٤١﴾

42. Och tro på det Jag har sänt ned, vilket bekräftar det som *redan* är hos er, och var icke först med att förneka det, och schackra icke bort Mina tecken till ett futtigt pris, och sök bara beskydd hos Mig.

وَاٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ
وَلَا تَكُوْنُوْٓا اَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهٖ ۖ وَلَا تَشْتَرُوْا
بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۫ وَاِيَّايَ فَاتَّقُوْنِ ﴿٤٢﴾

43. Och blanda icke ihop sanning med falskhet och dölj icke heller sanningen med avsikt.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Och förrätta bönen och betala Zakát, och böj er ned tillsammans med dem som böjer sig.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا
مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٤﴾

45. Påbjuder ni andra att göra det som är fromt och glömmer er själva fastän ni läser boken? Vill ni då icke alls förstå?

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. Och sök hjälp med tålamod och bön, och detta är sannerligen svårt utom för dem som är ödmjuka i *sitt* sinne,

وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ وَاِنَّهَا
لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ۙ﴿٤٦﴾

47. som vet med säkerhet att de kommer att möta sin Herre, och att de kommer att återvända till Honom.

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ
وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿٤٧﴾ ع

R.6

48. Å, Israels barn! Kom ihåg de ynnestbevis Jag skänkte er och att Jag upphöjde er över folken.

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ
اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Var på er vakt mot den dagen när ingen själ alls skall kunna tjäna som ersättning för en annan själ, icke heller skall förbön godkännas för den, icke heller skall botgörelse utkrävas av den och icke heller skall de bli hjälpta.

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ
شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ
مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Och *kom ihåg den tid* när Vi befriade er från Faraos folk, som hemsökte er med svåra plågor, dräpte era söner och skonade era kvinnor, och i detta fanns en stor prövning för er från er Herre.

وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ
اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ
ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٥٠﴾

51. Och *kom ihåg den tid* då Vi delade havet för er och räddade er men dränkte Faraos folk medan ni såg på.

وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ
اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Och *kom ihåg den tid* när Vi gav Moses löftet om fyrtio nätter, och ni tog kalven *att avguda* i hans frånvaro och ni var överträdare.

وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Ändå förlät Vi er därefter, på det att ni måtte bli tacksamma.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Och *kom ihåg den tid* när Vi gav Moses boken och måttstocken på det att ni måtte bli rätt vägledda.

وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Och *kom ihåg den tid* då Moses sade till sitt folk: ”Å, mitt folk, ni har förvisso handlat orätt mot er själva genom att börja avguda kalven. Vänd er därför till er Skapare och döda era egon, detta är det bästa för er inför er Skapare.” Då vände Han Sig till er med förbarmande. Han är sannerligen Ofta Återvändande *med förbarmande och* Barmhärtig.

وَاِذۡ قَالَ مُوۡسٰى لِقَوۡمِهٖ يٰقَوۡمِ اِنَّكُمۡ
ظَلَمۡتُمۡ اَنۡفُسَكُمۡ بِاتِّخَاذِكُمُ الۡعِجۡلَ
فَتُوۡبُوۡۤا اِلٰى بَارِئِكُمۡ فَاقۡتُلُوۡۤا
اَنۡفُسَكُمۡ ؕ ذٰلِكُمۡ خَيۡرٌ لَّكُمۡ عِنۡدَ
بَارِئِكُمۡ ؕ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ ؕ اِنَّهٗ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۵۵﴾

56. Och *kom ihåg* när ni sade: ”Å, Moses, vi kan icke alls tro dig förrän vi ser Allah ansikte mot ansikte.” Då drabbade åskans blixt er medan ni stirrade.

وَاِذۡ قُلۡتُمۡ يٰمُوۡسٰى لَنۡ نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتّٰى
نَرَى اللّٰهَ جَهۡرَةً فَاَخَذَتۡكُمُ الصّٰعِقَةُ
وَاَنۡتُمۡ تَنۡظُرُوۡنَ ﴿۵۶﴾

57. Sedan uppreste vi er efter er död, på det att ni måtte bli tacksamma.

ثُمَّ بَعَثۡنٰكُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ مَوۡتِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ
تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۵۷﴾

58. Och Vi lät molnen kasta en skugga över er och sände ned Manna och Salwa över er *och sade*: ”Ät av de goda ting Vi har skänkt er.” Och de handlade icke orätt mot Oss, utan det var mot sig själva de handlade orätt.

وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ الۡغَمَامَ وَاَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكُمُ
الۡمَنَّ وَالسَّلۡوٰى ؕ كُلُوۡا مِنۡ طَيِّبٰتِ مَا
رَزَقۡنٰكُمۡ ؕ وَمَا ظَلَمُوۡنَا وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا
اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿۵۸﴾

59. Och *kom ihåg den tid* då Vi sade: ”Gå in i denna by och ät rikligen i den, var helst ni vill, och gå ödmjukt in genom porten och säg: ’*Allah*, förlåt oss våra synder.’ Vi kommer att förlåta er era synder och Vi skall belöna dem som uppför sig väl.”

وَاِذۡ قُلۡنَا ادۡخُلُوۡا هٰذِهِ الۡقَرۡيَةَ فَكُلُوۡا مِنۡهَا
حَيۡثُ شِئۡتُمۡ رَغَدًا وَّادۡخُلُوا الۡبَابَ
سُجَّدًا وَّقُوۡلُوۡا حِطَّةٌ نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ
خَطٰيٰكُمۡ ؕ وَسَنَزِيۡدُ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۵۹﴾

60. De som handlat orätt ändrade *det* till ett ord som var något annat än det som sagts till dem. Så Vi sände ned ett straff från himlen till överträdarna för att de var olydiga.

فَبَدَّلَ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا قَوۡلًا غَيۡرَ الَّذِىۡ قِيۡلَ لَهُمۡ فَاَنۡزَلۡنَا عَلَى الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا رِجۡزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوۡا يَفۡسُقُوۡنَ ﴿٦٠﴾

R.7

61. Och *kom ihåg den tid* när Moses bad om vatten åt sitt folk och Vi sade: ”Slå på klippan med din stav,” och tolv källor sprang fram ur den, *så att* varje stam kunde veta sin plats att dricka. ”Ät och drick av det som Allah har givit och begå icke ogärningar på jorden så att ni skapar oreda.”

وَاِذِ اسۡتَسۡقٰى مُوۡسٰى لِقَوۡمِهٖ فَقُلۡنَا اضۡرِبْ بِّعَصَاكَ الۡحَجَرَ ؕ فَانۡفَجَرَتۡ مِنۡهُ اثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنًا ؕ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشۡرَبَهُمۡ ؕ كُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا مِنۡ رِّزۡقِ اللّٰهِ وَلَا تَعۡثَوۡا فِى الۡاَرۡضِ مُفۡسِدِيۡنَ ﴿٦١﴾

62. Och *kom ihåg den tid* när ni sade: ”Å, Moses, vi kommer sannerligen icke att nöja oss med ett *slags* föda, så bed då till din Herre för oss, att Han måtte frambringa det som växer på jorden åt oss, dess örter, och dess gurkor och dess vete och dess linser och dess lökar.” Han sade: ”Vill ni ta det som är sämre i utbyte mot det som är bättre? Gå ned till någon stad och där finns det ni ber om.” Och de drabbades av förödmjukelse och nöd och de väckte Allahs vrede, detta för att de förkastade Allahs tecken och med orätt försökte de döda profeterna. Detta för att de gjorde uppror och överträdde lagen.

وَاِذۡ قُلۡتُمۡ يٰمُوۡسٰى لَنۡ نَّصۡبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُخۡرِجۡ لَنَا مِمَّا تُنۡۢبِتُ الۡاَرۡضُ مِنۡۢ بَقۡلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُوۡمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسۡتَبۡدِلُوۡنَ الَّذِىۡ هُوَ اَدۡنٰى بِالَّذِىۡ هُوَ خَيۡرٌ ؕ اِهۡبِطُوۡا مِصۡرًا فَاِنَّ لَكُمۡ مَّا سَاَلۡتُمۡ ؕ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ الذِّلَّةُ وَالۡمَسۡكَنَةُ ۚ وَبَآءُوۡ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَانُوۡا يَكۡفُرُوۡنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقۡتُلُوۡنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيۡرِ الۡحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوۡا وَّكَانُوۡا يَعۡتَدُوۡنَ ﴿٦٢﴾

R.8

63. Sannerligen, de som tror och *de som är* judar och kristna och sabier, vem som helst *av dem som verkligen* tror på Allah och den yttersta dagen och gör goda gärningar skall få sin belöning av sin Herre, och ingen fruktan *skall komma* över dem, icke heller skall de sörja.

اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَالَّذِيۡنَ هَادُوۡا وَالنَّصٰرٰى
وَالصّٰبِـِٕيۡنَ مَنۡ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمۡ اَجۡرُهُمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ۚۖ
وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿۶۳﴾

64. Och *kom ihåg den tid* när Vi slöt förbund med er och reste berget högt över er *och sade*: ”Håll fast vid det som Vi har givit er och håll kvar det som finns däri i minnet, på det att ni måtte bli räddade.”

وَاِذۡ اَخَذۡنَا مِيۡثَاقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ
الطُّوۡرَ ؕ خُذُوۡا مَآ اٰتَيۡنٰكُمۡ بِقُوَّةٍ
وَّاذۡكُرُوۡا مَا فِيۡهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُوۡنَ ﴿۶۴﴾

65. efter detta vände ni er sedan bort, och hade det icke varit för Allahs nåd och Hans barmhärtighet mot er, hade ni förvisso varit bland förlorarna.

ثُمَّ تَوَلَّيۡتُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوۡلَا فَضۡلُ
اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهٗ لَكُنۡتُمۡ مِّنَ
الۡخٰسِرِيۡنَ ﴿۶۵﴾

66. Och sannerligen har ni känt till *slutet för* dem bland er som kränkte sabbaten. Så vi sade till dem: ”Bli ni som föraktade apor!”

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ الَّذِيۡنَ اعۡتَدَوۡا مِنۡكُمۡ فِى
السَّبۡتِ فَقُلۡنَا لَهُمۡ كُوۡنُوۡا قِرَدَةً خٰسِـِٕيۡنَ ﴿۶۶﴾ ۚ

67. Så gjorde Vi det till en varning för dem som levde då och för dem som kom därefter och till lärdom för dem som är gudfruktiga.

فَجَعَلۡنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهَا وَمَا خَلۡفَهَا
وَمَوۡعِظَةً لِّلۡمُتَّقِيۡنَ ﴿۶۷﴾

68. Och *kom ihåg* när Moses sade till sitt folk: ”Allah befaller er att slakta en ko”, sade de: ”Driver du med oss?” Han sade: ”Jag söker tillflykt hos Allah så att jag icke måtte vara bland de okunniga.”

وَاِذۡ قَالَ مُوۡسٰى لِقَوۡمِهٖۤ اِنَّ اللّٰهَ يَاۡمُرُكُمۡ
اَنۡ تَذۡبَحُوۡا بَقَرَةً ؕ قَالُوۡۤا اَتَتَّخِذُنَا
هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوۡذُ بِاللّٰهِ اَنۡ اَكُوۡنَ مِنَ
الۡجٰهِلِيۡنَ ﴿۶۸﴾

69. De sade: ”Be till din Herre för oss att Han måtte förklara för oss vad det är.” Han svarade: ”Allah säger att det är en ko, varken gammal eller ung, fullvuxen mellan de två, gör nu som ni blivit befallda.”

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ط
قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا
بِكْرٌ ط عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ط فَافْعَلُوْا مَا
تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. De sade: ”Be för oss till din Herre att Han måtte förklara för oss vilken färg den har.” Han svarade: ”*Gud* säger att det är en brungrå ko, ren och rik i färg*tonen*, till fröjd för dem som ser den.”

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ط
قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ لا
فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٧٠﴾

71. De sade: ”Be för oss till din Herre att Han måtte förklara för oss vad den är, ty *alla sådana* kor tycks oss lika, och om Allah så vill kommer vi sannerligen att bli vägledda.”

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ لا اِنَّ
الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ط وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Han svarade: ”*Gud* säger att det är en ko som icke har använts till att plöja jorden eller bevattna odlingarna *med*, en felfri, enfärgad.” De sade: ”Nu har du kommit med sanningen.” Sedan slaktade de den, fastän de helst icke ville göra det.

قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ
الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ج مُسَلَّمَةٌ لَّا
شِيَةَ فِيْهَا ط قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ط
ع فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٢﴾

R.9

73. Och *kom ihåg den tid* då ni dräpte en person och blev oense om det er emellan, och Allah kastade ljus över det som ni dolde.

وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ط وَاللّٰهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٣﴾ ج

74. Då sade Vi: ”Straffa honom*

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ط كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ

*2:74 Mördaren.

för en del av brottet mot honom*.” Så ger Allah liv åt de döda, och visar er Sina tecken, på det att ni måtte förstå.

الْمَوْتٰى ۙ وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٤﴾

75. Efter detta blev era hjärtan förhärdade till dess att de blev som stenar eller ännu hårdare, ty bland stenar finns det förvisso några från vilka floder strömmar, och bland dem finns det vissa, från vilka vatten springer fram när de rämnar. Och det finns sannerligen vissa bland dem, som ödmjukar sig själva av fruktan för Allah. Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِىَ
كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ؕ وَاِنَّ مِنَ
الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ؕ وَاِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ؕ وَاِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٥﴾

76. Förväntar ni er att de skall tro er när några av dem medvetet förvränger Allahs ord efter det att de har hört det och förstått det, och känner väl till det?

اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ
يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ
يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Och när de möter dem som tror, säger de: ”Vi tror”, och när de möter varandra i avskildhet säger de: ”Underrättar ni dem om vad Allah har avslöjat för er så att de kan tvista med er om det inför er Herre. Vill ni då icke förstå?”

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ
وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا
اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا
تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٧﴾

78. Vet de då icke att Allah vet vad de hemlighåller och vad de röjer?

اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٨﴾

*2:74 Den mördade.

79. Och några av dem är analfabeter, de känner icke till boken, utan *bara sina egna* falska föreställningar och de gissar bara.

وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ
اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٧٩﴾

80. Ve därför dem som skriver boken med sina egna händer och sedan säger: ”Den är från Allah”, så att de kan få ett futtigt pris för den! Ve dem då för vad deras händer har skrivit och ve dem för det de förtjänar!

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ
بِاَيْدِيْهِمْ ۗ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا
كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا
يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. De säger: ”Elden skall icke vidröra oss utom under ett fåtal dagar”, Säg: ”Om ni tagit löfte av Allah kommer Han aldrig att bryta det. Eller säger ni något om Allah som ni icke vet?”

وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا
مَّعْدُوْدَةً ؕ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا
فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Vem helst som än gör vad ont är och är innesluten i sina synder, dessa är sannerligen eldens invånare *och* i den skall de förbli.

بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ
خَطِيْٓـَٔتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Men de som tror och gör goda gärningar, de är himlens invånare, *och* i den skall de stanna kvar.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٣﴾

R.10

84. Och *kom ihåg den tid* då Vi slöt förbund med Israels barn: ”Ni skall icke tillbe någonting utom Allah och visa vänlighet mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och fattiga och tala

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا
تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ ۟ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا
وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ

vänligt till människorna och förrätta bönen och betala Zakát”, sedan vände ni er bort i motvilja, utom några få av er.

وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا
مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Och *kom ihåg den tid* när Vi slöt förbund med er: ”Ni skall icke utgjuta varandras blod och icke heller driva ut varandra ur hemmen”, då bekräftade ni *det* och ni har burit vittnesbörd om *det*.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ
دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ
دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Ändå är det ni som dräper varandra och driver bort en del av ert folk från deras hem, och understödjer varandra emot dem i synd och överträdelse. Och om de kommer till er som fångar, utkräver ni lösen för dem, fastän *själva* utdrivandet av dem var förbjudet för er. Tror ni då på en del av boken men tvivlar på en annan? Det finns därför ingen belöning för sådana bland er som handlar så, annat än vanära i detta livet, och på domens dag skall de föras till ett synnerligen svårt straff, och Allah är sannerligen icke omedveten om vad ni gör.

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ
وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا مِّنْكُمْ مِّنْ
دِيَارِهِمْ ۫ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ ؕ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى
تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
اِخْرَاجُهُمْ ؕ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ
وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَنْ
يَّفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ
الْعَذَابِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. Det är dessa som har föredragit det nuvarande livet framför det kommande. Därför skall deras straff icke lindras, icke heller skall de hjälpas *på något annat sätt.*

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۫ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٨٧﴾ ع

R.11

88. Och Vi gav sannerligen Moses boken och lät sändebud följa i hans spår, och Vi gav tydliga tecken till Jesus, Marias son och styrkte honom med helighetens ande. Skall ni då, varje gång ett sändebud kommer till er med något ni själva icke vill ha, uppträda högmodigt och behandla somliga som lögnare och dräpa andra?

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْۢ
بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ۫ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ اَفَكُلَّمَا
جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰۤى اَنْفُسُكُمُ
اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۫ وَفَرِيْقًا
تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۸﴾

89. De sade: ”Våra hjärtan är insvepta i höljen.” Nej, Allah har förbannat dem för deras förnekelse, obetydligt är det som de tror på.

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ
بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۹﴾

90. Och när en bok som uppfyllde det, som *redan* var hos dem, kom till dem från Allah, och de dessförinnan hade bett om seger över de icke troende, ändå, när det som de visste kom till dem *så* förkastade de det. Allahs förbannelse vilar över de icke troende.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚۖ فَلَمَّا
جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ۫ فَلَعْنَةُ
اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۹۰﴾

91. Ont är det för vilket de har sålt sina själar, att de skulle förneka det Allah har uppenbarat *och* är missnöjda med att Allah sänder ned Sin ynnest över vem Han vill bland Sina tjänare. Så de har ådragit sig vrede efter vrede, och det finns en förnedrande tuktan för de icke troende.

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖۤ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا
بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ
بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۹۱﴾

92. Och när det sägs till dem: ”Tro på det, som Allah har sänt ned”, säger de: ”Vi tror på det som sänts ned till oss”, men de tror icke på det *som sändes ned* därefter, fastän det är sanningen som uppfyller det som redan finns hos dem. Säg: ”Varför försökte ni då dräpa Allahs profeter förut, om ni var troende?”

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ اٰمِنُوۡا بِمَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ قَالُوۡا
نُؤۡمِنُ بِمَاۤ اُنۡزِلَ عَلَيۡنَا وَيَكۡفُرُوۡنَ بِمَا
وَرَآءَهٗ ۗ وَهُوَ الۡحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمۡ ؕ
قُلۡ فَلِمَ تَقۡتُلُوۡنَ اَنۡۢبِيَآءَ اللّٰهِ مِنۡ قَبۡلُ اِنۡ
كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿٩٢﴾

93. Och Moses kom till er med tydliga tecken, ändå tog ni kalven *att avguda* i hans frånvaro, och ni var överträdare.

وَلَقَدۡ جَآءَكُمۡ مُّوۡسٰى بِالۡبَيِّنٰتِ ثُمَّ
اتَّخَذۡتُمُ الۡعِجۡلَ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ وَاَنۡتُمۡ
ظٰلِمُوۡنَ ﴿٩٣﴾

94. Och *kom ihåg den tid* när Vi slöt förbund med er och reste berget högt över er *och sade*: ”Håll fast vid det, som Vi har givit er och lyssna.” De sade: ”Vi hör, men vi lyder icke”, och deras hjärtan var uppfyllda *av kärlek* till kalven i sin vägran. Säg: ”Ont är det, som er tro ålägger er, om ni *nu* har någon tro!”

وَاِذۡ اَخَذۡنَا مِيۡثَاقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ
الطُّوۡرَ ؕ خُذُوۡا مَاۤ اٰتَيۡنٰكُمۡ بِقُوَّةٍ
وَّاسۡمَعُوۡا ؕ قَالُوۡا سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا ۗ
وَاُشۡرِبُوۡا فِىۡ قُلُوۡبِهِمُ الۡعِجۡلَ بِكُفۡرِهِمۡ ؕ
قُلۡ بِئۡسَمَا يَاۡمُرُكُمۡ بِهٖۤ اِيۡمَانُكُمۡ اِنۡ
كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿٩٤﴾

95. Säg: ”Om boningen hos Allah i det tillkommande enbart är till för er, och utesluter *alla* andra folk, önska då döden, om ni är sannfärdiga.”

قُلۡ اِنۡ كَانَتۡ لَكُمُ الدَّارُ الۡاٰخِرَةُ عِنۡدَ اللّٰهِ
خَالِصَةً مِّنۡ دُوۡنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الۡمَوۡتَ
اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٩٥﴾

96. Men det kommer de aldrig att önska sig på grund av det som deras egna händer har sänt i förväg *åt dem*, och Allah känner missdådarna väl.

وَلَنۡ يَّتَمَنَّوۡهُ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتۡ اَيۡدِيۡهِمۡ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌۢ بِالظّٰلِمِيۡنَ ﴿٩٦﴾

97. Och av alla folk skall ni sannerligen finna dessa vara de mest lystna efter ett *långt* liv, även *mer* än de som sätter upp avgudar *bredvid Allah*. Var och en av dem önskar att han måtte få leva i tusen år, men *även om* han skänks ett *sådant* liv kommer det icke att rädda honom undan straffet, och Allah ser allt vad de gör.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۚ
وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ
يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ
مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾ ع

معانقہ عندالمتاخرین

R.12

98. Säg: ”Vem som än är fiende till Gabriel, ty det är han som på Allahs befallning har låtit det sändas ned till ditt hjärta, som en uppfyllelse av det som föregick den, och som vägledning och glädjebudskap för de troende,

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ
عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۹۸﴾

99. vem helst som är en fiende till Allah och Hans änglar och Hans sändebud och Gabriel och Mikael, Allah är sannerligen en fiende till *sådana* icke troende.”

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ
وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ
لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿۹۹﴾

100. Och Vi har sannerligen sänt ned tydliga tecken till dig och ingen förutom de olydiga förnekar dem.

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا
يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

101. Vad! Kommer en del av dem att kasta det åt sidan varje gång de sluter ett förbund? Nej, de flesta av dem har ingen tro.

اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ
مِّنْهُمْ ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰۱﴾

102. Och *nu* när det har kommit ett sändebud till dem från Allah, som uppfyller det som *redan* finns hos dem, har den del av folket, till vilket boken gavs, kastat Allahs bok bakom sig som om de icke visste *det*.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ
ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

103. Och de följer *den kurs* som de upproriska *männen* följde mot Salomons regering. Och Salomon misstrodde icke, utan *det var* de upproriska *som* icke trodde utan lärde folket falskhet och bedrägeri. Och *de följer* det som uppenbarades för Harut och Marut, de två änglarna i Babylon. Men dessa två lärde icke ut något till någon förrän de sagt: ”Vi är bara en prövning, misstro därför icke.” Så av dem lärde människorna sig det med vilket de gjorde åtskillnad mellan en man och hans hustru, men de skadade ingen därmed, utom på Allahs befallning, *tvärt emot* lärde dessa människor sig det som kunde skada dem och icke gjorde dem något gott. Och de har förvisso vetat att den som driver handel med detta icke har någon andel i det goda i det tillkommande, och sannerligen, ont är det de sålt sina själar för, hade de bara vetat.

وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ
سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ
الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ
السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ؕ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ
اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ ؕ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ؕ وَمَا هُمْ
بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ
وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ
وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِي
الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۟ؕ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ
اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۳﴾

104. Och om de hade trott och handlat rättfärdigt, hade deras belöning från Allah sannerligen varit bättre, om de bara hade vetat.

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۴﴾ ع ۱۲ ۷ ۱۲

R.13

105. Å, ni som tror, säg icke ”*ra’ina*”, utan säg: ”*undhurna*” och lyssna. Och för de icke troende

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا
وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۰۵﴾

106. De, som icke tror bland bokens folk och bland dem, som förbinder

مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

gudar *med Allah*, önskar icke att något gott skall sändas ned till er från er Herre, utan Allah väljer ut vem Han vill för Sin barmhärtighet, och Allah är en övermåttan frikostig Herre.

وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ
خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ
مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۰۶﴾

107. För vilket tecken Vi än upphäver eller låter falla i glömska, sänder Vi ett, som är bättre än det, eller ett likadant. Vet ni icke att Allah har makt att göra allt vad Han vill?

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ
مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۰۷﴾

108. Vet ni icke att himlarnas och jordens konungarike tillhör Allah? Och förutom Allah finns det ingen beskyddare eller hjälpare för er.

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۰۸﴾

109. Kommer ni att ifrågasätta sändebudet, som sänts till er, på samma sätt som Moses ifrågasattes före detta? Och var och en som byter ut tro mot otro har otvivelaktigt irrat vilse från den rätta vägen.

اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا
سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ
الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ
السَّبِيْلِ ﴿۱۰۹﴾

110. På grund av *ren* avundsjuka önskar många av bokens folk att de, efter det att ni har omfattat tron, åter kunde göra er till icke troende efter det att sanningen blivit uppenbar för dem. Men förlåt *dem* och vänd bort *från dem*, till dess att Allah meddelar Sitt påbud. Allah har sannerligen makt att göra allt vad Han vill.

وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ
يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚۖ
حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِىَ
اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۱۰﴾

111. Och förrätta bönen och betala Zakát, och vad helst ni sänder före er för er egen räkning, kommer ni att återfinna hos Allah; Allah ser förvisso allt vad ni gör.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا
تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۱۱﴾

112. Och de säger: ”Ingen skall komma in i himlen annat än den som är jude eller kristen.” Sådana är deras fåfängliga önskningar. Säg: ”Lägg fram ert bevis om ni är sannfärdiga.”

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوْ نَصَارَىٰ ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

113. Nej, vem helst som helt underkastar sig Allah och vars uppförande är utmärkt, kommer att få sin belöning från sin Herre. Ingen fruktan *skall drabba* dem, icke heller skall de sörja.

بَلَىٰ ۚ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾ ع ١٣ ٩ ١٣

R.14

114. Och judarna säger: ”De kristna stödjer sig icke på något”, och de kristna säger: ”Judarna stödjer sig icke på något”, fastän de läser *samma* bok. Så sade även de som icke har någon kunskap det som liknar det de har sagt. Men på uppståndelsens dag skall Allah döma mellan dem beträffande det om vilket de var oeniga.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ
شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ
عَلَىٰ شَيْءٍ ۙ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ
قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

115. Och vem är mer orättfärdig än den, som förbjuder att *Allahs* namn lovprisas i Allahs tempel och försöker ödelägga dem? Det var icke tillbörligt för sådana män att träda in i dem, förutom i fruktan. För dem finns vanära i detta livet och ett svårt straff i nästa.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَن
يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ
أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَائِفِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Öst och väst tillhör Allah, så Allahs anlete kommer att finnas varthän ni än vänder er. Allah är sannerligen Frikostig, Allvetande.

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا
فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

117. Och de säger: ”Allah har tagit *Sig* en son.” Helig är Han (Allah)! Nej, allt i himlarna och på jorden tillhör Honom. Allt är Honom lydigt.

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبۡحٰنَهٗ ؕ بَلۡ لَّهٗ مَا
فِی السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ کُلٌّ لَّهٗ
قٰنِتُوۡنَ ﴿۱۱۷﴾

118. Han är himlarnas och jordens Upphovsman. När Han påbjuder något, säger Han bara till det: ”Var!” Och det blir till.*

بَدِیۡعُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ وَاِذَا قَضٰۤی
اَمۡرًا فَاِنَّمَا یَقُوۡلُ لَهٗ کُنۡ فَیَکُوۡنُ ﴿۱۱۸﴾

119. Och de, som icke har någon kunskap säger: ”Varför talar icke Allah till oss eller sänder oss ett tecken?” På samma sätt sade de, som var före dem det som liknar deras ord. Deras hjärtan är alla lika. Vi har sannerligen gjort tecknen tydliga för ett folk, som tror fullt och fast.

وَقَالَ الَّذِیۡنَ لَا یَعۡلَمُوۡنَ لَوۡلَا یُکَلِّمُنَا اللّٰهُ
اَوۡ تَاۡتِیۡنَاۤ اٰیَۃٌ ؕ کَذٰلِکَ قَالَ الَّذِیۡنَ
مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّثۡلَ قَوۡلِهِمۡ ؕ تَشَابَهَتۡ
قُلُوۡبُهُمۡ ؕ قَدۡ بَیَّنَّا الۡاٰیٰتِ لِقَوۡمٍ
یُّوۡقِنُوۡنَ ﴿۱۱۹﴾

120. Vi har sänt dig med sanningen, som en glädjebudbärare och en förmanare. Och du kommer icke att bli tillfrågad om helvetets invånare.

اِنَّاۤ اَرۡسَلۡنٰکَ بِالۡحَقِّ بَشِیۡرًا وَّ نَذِیۡرًا ۙ
وَّلَا تُسۡـَٔلُ عَنۡ اَصۡحٰبِ الۡجَحِیۡمِ ﴿۱۲۰﴾

121. Och judarna kommer aldrig att bli nöjda med dig, och icke heller de kristna, såvida du icke följer deras troslära. Säg: ”Endast Allahs vägledning är *den sanna* vägledningen.” Och om du följer deras onda önskningar efter det att kunskapen har kommit till dig, skall du varken ha vän eller hjälpare från Allah.

وَلَنۡ تَرۡضٰی عَنۡکَ الۡیَهُوۡدُ وَلَا النَّصٰرٰی
حَتّٰی تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمۡ ؕ قُلۡ اِنَّ هُدَی اللّٰهِ
هُوَ الۡهُدٰی ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعۡتَ اَهۡوَآءَهُمۡ
بَعۡدَ الَّذِیۡ جَآءَکَ مِنَ الۡعِلۡمِ ۙ مَا لَکَ مِنَ
اللّٰهِ مِنۡ وَّلِیٍّ وَّلَا نَصِیۡرٍ ﴿۱۲۱﴾

122. Dem till vilka Vi har givit boken följer den som den borde

اَلَّذِیۡنَ اٰتَیۡنٰهُمُ الۡکِتٰبَ یَتۡلُوۡنَهٗ حَقَّ

*2:118 Uttrycket: ”*Var! Och det blir till*” innebär inte en spontan omvandling från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Han har avsett.

följas och de tror på den. Och förlorarna är de som icke tror på den.

تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ
ع يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾

R.15

123. Å, Israels barn! Kom ihåg de ynnestbevis som Jag visade er, och att Jag upphöjde er över alla folk.

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ
اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Och var på er vakt mot den dagen när ingen själ alls skall kunna tjäna som ersättning för en annan själ, icke heller skall botgörelse antagas för den, icke heller skall förbön gagna den och icke heller skall de bli hjälpta.

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ
شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا
شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٤﴾

125. Och *kom ihåg* när Abrahams Herre prövade honom med vissa befallningar som han uppfyllde. Allah sade: ”Jag skall göra dig till människornas ledare.” *Abraham* frågade: ”Och bland mina ättlingar?” Allah sade: ”Mitt förbund omfattar icke överträdare.”

وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ
فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّيْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ؕ قَالَ لَا يَنَالُ
عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٥﴾

126. Och *kom ihåg den tid*, då Vi gjorde huset till en tillflyktsort för mänskligheten och *en* trygg *plats*: Gör Abrahams plats till böneplats. Och Vi befallde Abraham och Ismael *och sade*: ”Rengör Mitt hus för dem som utför rundvandringen och för dem som av tillgivenhet förblir *däri* och för dem som böjer sig och faller ned *i bön*.”

وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ
وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ
وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا
بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُوْدِ ﴿١٢٦﴾

127. Och *kom ihåg* när Abraham sade: ”Min Herre, gör detta till en fridens stad och giv frukt till dem av dess invånare som tror på

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا
اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ

Allah och den yttersta dagen.” *Allah* sade: ”Och även den som icke tror skall Jag ge förmåner för en liten tid, sedan kommer Jag att föra honom till eldens straff och ett ont slutmål är det.”

مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ
كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗۤ اِلٰى
عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٢٧﴾

128. Och *kom ihåg den tid* när Abraham och Ismael reste husets grund *och bad*: ”Vår Herre, tag emot *detta* från oss, ty Du är Allhörande och Allvetande.

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَاِسْمٰعِيْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٢٨﴾

129. ’Vår Herre, gör oss Dig undergivna och *gör* av vår avkomma ett folk, som blir Dig undergivet. Och visa oss vårt sätt att utöva andakt, och vänd Dig till oss i nåd, ty Du är Ofta Återvändande i *medlidande och* Barmhärtig.

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَاۤ
اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٩﴾

130. Vår Herre, uppres från dem själva ett sändebud för dem, som kan läsa upp Dina tecken för dem och lära dem boken och visheten och som kan rena dem. Du är den Mäktige, den Vise.”

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا
عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٣٠﴾ ع

R.16

131. Och vem kommer att vända sig bort från Abrahams religion utom den som är en dåre. Honom valde Vi i denna världen och i nästa kommer han sannerligen att vara bland de rättfärdiga.

وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ
سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا ۚ
وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣١﴾

132. När hans Herre sade till honom: ”Underkasta dig”, sade han: ”Jag har redan underkastat mig världarnas Herre.”

اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗۤ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ
لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣٢﴾

133. Detsamma ålade Abraham sina söner, och *så gjorde även* Jakob, *och han sade*: ”Å, mina söner, Allah har förvisso valt denna religion för er, så låt icke döden komma över er utom när ni befinner er i ett tillstånd av underkastelse.”

وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ؕ
يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ
فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ؕ ۝١٣٣

134. Var ni närvarande när döden kom till Jakob, och han sade till sina söner: ”Vad kommer ni att tillbe efter mig?” De svarade: ”Vi skall tillbe din Gud, dina fäders och Abrahams och Ismaels och Isaks Gud, den Ende Guden, och Honom underkastar vi oss.”

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ
الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ
بَعْدِىْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ
اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ
وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝١٣٤

135. De är ett folk som har gått bort, för dem fanns vad de förtjänade och för er finns vad ni förtjänar, och ni skall icke utfrågas om vad de gjorde.

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٣٥

136. Och de säger: ”Var ni judar eller kristna på det att ni måtte bli rätt vägledda.” Säg: ”Nej, *men följ ni* Abrahams religion, *han* böjde sig alltid *för Allah*, han var icke bland dem som satte upp avgudar *bredvid Allah*.”

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ
قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ۝١٣٦

137. Säg ni: ”Vi tror på Allah och på det som har uppenbarats för oss, och det som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och *hans* ättlingar, och det som gavs till Moses och Jesus, och det som gavs till *alla andra* profeter av deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem, och vi underkastar oss Honom.”

قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ
اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ مُوْسٰى
وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِىَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ
لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝١٣٧

138. Och om de tror som ni har trott, då är de i sanning rätt vägledda, men om de vänder sig bort då skapar de söndring, och Allah kommer sannerligen att vara nog för dig emot dem, ty Han är den Allhörande, den Allvetande.

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۚ
فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾ ط

139. Säg: ”*Vi har anslutit oss till* Allahs religion,* och vem *lär ut* religionen bättre än Allah, och endast Honom tillber vi.”

صِبْغَةَ اللَّهِ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٩﴾

140. Säg: ”Tvistar ni med oss om Allah, fastän Han är vår Herre och er Herre? Och våra gärningar är för oss, och era gärningar är för er, och endast Honom är vi uppriktigt tillgivna.”

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۚ
وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤٠﴾ لا

141. Säger ni att Abraham och Ismael och Isak och Jakob och *hans* ättlingar var judar eller kristna? Säg: ”Är det ni eller Allah, som vet bäst?” Och vem är mer orättfärdig än den, som döljer det vittnesbörd han fått från Allah? Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ
اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً
عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

142. De är ett folk som har dött ut, för dem fanns det de förtjänade och för er skall finnas det ni förtjänar, och ni skall icke bli utfrågade om vad de gjorde.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾ ع ١٦ ١٢ ١٦

*2:139 ”Allahs religion” betyder inte att Allah följer någon särskild religion. Det betyder enbart en religion som har uppenbarats av Allah.

Del 2

R.17

143. Dårarna bland folket kommer att säga: ”Vad har vänt dem bort från den Qiblah, som de följde?” Säg: ”Öst och Väst tillhör Allah. Han vägleder vem Han vill till den rätta vägen.”

سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ
عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِيْ كَانُوْا عَلَيْهَا ؕ قُلْ لِّلّٰهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ؕ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۴۳﴾

144. Och sålunda har Vi gjort er till ett upphöjt folk, så att ni måtte bli väktare över människor och *Allahs* sändebud måtte bli en väktare över er. Och Vi fastställde icke den Qiblah som du följde, utom för att Vi skulle kunna särskilja dem som följer *Allahs* sändebud från dem som gör tvärt emot. Och detta är sannerligen svårt, utom för dem som Allah har väglett. Och Allah skulle aldrig låta er tro vara förgäves. Allah är sannerligen Medlidsam *och* Barmhärtig mot människorna.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا
شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ
عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا ؕ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِيْ
كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ
الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ؕ وَاِنْ
كَانَتْ لَكَبِيْرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ ؕ
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴۴﴾

145. Vi ser dig sannerligen ofta vända ditt ansikte mot himlen, förvisso kommer Vi då att låta dig vända dig mot den Qiblah som behagar dig. Så vänd ditt ansikte mot den heliga moskén, och vänd era ansikten mot den varhelst ni befinner er. Och de till vilka boken har givits vet att detta är sanningen från deras Herre, och Allah är icke omedveten om vad de gör.

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَآءِ ۚ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۖ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ وَاِنَّ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّهِمْ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۵﴾

146. Och även om du skulle ge varje tecken till dem som givits

وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ

boken, skulle de aldrig komma att följa din Qiblah, icke heller skulle du följa deras Qiblah, icke heller skulle några av dem följa andras Qiblah. Och om du skulle följa deras önskningar efter det att kunskapen har kommit till dig, då kommer du sannerligen att höra till överträdarna.

اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِتَابِعٍ
قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ؕ
وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا
جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٦﴾

147. De, till vilka Vi har givit boken, känner igen den som sanningen, lika väl som de känner sina söner, men vissa av dem gömmer förvisso sanningen medvetet.*

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا
يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ
لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٧﴾

148. *Det är* sanningen från din Herre, var därför icke bland tvivlarna.

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١٤٨﴾

R.18

149. Och var och en har ett mål som han uppmärksammar. Tävla då med varandra i goda gärningar. Varhelst ni än må vara kommer Allah att sammanföra er alla. Allah har förvisso makt att göra allt vad Han vill.

وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرٰتِ ؕ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ
اللّٰهُ جَمِيْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٩﴾

150. Och var du än kommer ifrån, vänd ditt ansikte mot den heliga moskén, ty det är verkligen sanningen från din Herre. Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٠﴾

*2:147 Versen hänvisar först och främst till de sanningens tecken så som de visas fram genom den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, levnadssätt. Det är uppenbart att han är en gudfruktig människa, eftersom han, genom sitt sätt att leva visar fram Guds egenskaper. Människor känner igen sina egna söner genom de kännetecken och avtryck som deras personliga karaktärer ger dem och vet att sönerna verkligen är deras. På samma sätt kan även den som är sänd av Gud kännas igen genom att Guds attribut lyser igenom i dennes uppträdande och livsstil.

151. Och var du än kommer ifrån, vänd ditt ansikte mot den heliga moskén, och varhelst ni än är, vänd era ansikten mot den, så att folk icke måtte ha några bevis emot er, utom de som är orättvisa, så frukta dem icke, utan frukta Mig, och så att Jag måtte fullkomna Min nåd över er, och så att ni måtte bli rätt vägledda.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا
وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۤ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مِنْهُمْ ۤ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ ۤ
وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِيْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

152. Alldeles som Vi har sänt ett sändebud till er från ert eget folk som läser upp Våra tecken för er och renar er och lär er boken och visheten och undervisar er om det, som ni icke vet.

كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا
عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ
تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۵۲﴾ معانقة ۳ عند المتاخرين

153. Kom därför ihåg Mig och Jag kommer att minnas er, och var tacksamma mot Mig, och var icke otacksamma mot Mig.

فَاذْكُرُوْنِيْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ
وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿۱۵۳﴾ ع ۱۸ ۵ ۲

R.19

154. Å, ni som tror, sök hjälp genom uthållighet och bön, Allah är förvisso med dem som tålmodigt härdar ut.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلٰوةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۴﴾

155. Och säg icke om dem som dräps för Allahs sak att de är döda, nej, de är levande, ni varseblir det bara icke.

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
اَمْوَاتٌ ۭ بَلْ اَحْيَاۗءٌ وَّ لٰكِنْ لَّا
تَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵۵﴾

156. Och Vi kommer att pröva er med något av fruktan och hunger och förlust av egendom och liv och frukter, men förkunna glada budskap till dem, som tålmodigt härdar ut,

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ
وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ
وَالثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۶﴾

157. de, som när en olycka drabbar dem, säger: ”Vi tillhör sannerligen Allah, och till Honom skall vi återvända.”

الَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا
اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

158. Det är över dessa som välsignelser från deras Herre sänker sig och även barmhärtighet, och det är dessa som är rätt vägledda.

اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ ۟ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

159. Assafá och al-Márwa är förvisso bland Allahs minnesmärken. Därför är det ingen synd för den som är på pilgrimsfärd till huset eller utför ’Umra att gå runt de två. Och för den som gör gott utöver det nödvändiga, är Allah sannerligen Uppskattande, Allvetande.

اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ
حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ
يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ؕ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ
اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۵۹﴾

160. De, som döljer de tecken och den vägledning som Vi har sänt ned, efter det att Vi har gjort dem tydliga för Bokens folk, det är dessa som Allah förbannar, och de som förbannar, förbannar dem *också.*

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ
وَالْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِي
الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ
اللّٰعِنُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

161. Men de som ångrar sig och förbättrar sig och öppet förklarar *sanningen,* det är till dessa Jag vänder Mig med förlåtelse, och Jag är Ofta Återvändande *i medlidande och* Barmhärtig.

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ
اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۱﴾

162. De som förnekar och dör medan de icke är troende, över dem skall Allahs och änglarnas och alla människornas sammanlagda förbannelse vila.

اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَمَاتُوۡا وَهُمۡ كُفَّارٌ
اُولٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةُ اللّٰهِ وَالۡمَلٰٓئِكَةِ
وَالنَّاسِ اَجۡمَعِيۡنَ ۙ﴿۱۶۲﴾

163. De skall förbli i den. Straffet skall icke lättas för dem och icke heller skall de givas uppskov.

خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ الۡعَذَابُ
وَلَا هُمۡ يُنۡظَرُوۡنَ ﴿۱۶۳﴾

164. Och er Gud är en *enastående* Gud, det finns ingen Gud förutom Honom, den Nåderike, den Barmhärtige.

وَاِلٰهُكُمۡ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الرَّحۡمٰنُ الرَّحِيۡمُ ﴿۱۶۴﴾ ع

R.20

165. I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag, och i skeppen, som seglar på havet med det som gagnar människan, och i vattnet, som Allah sänder ned från skyn och därmed vederkvicker jorden efter det att den varit död och sprider alla slags djur på den och i vindens växling och i molnen som tvingats till tjänst mellan himlen och jorden finns sannerligen tecken för det folk som använder sitt förstånd.

اِنَّ فِىۡ خَلۡقِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ
وَاخۡتِلَافِ الَّيۡلِ وَالنَّهَارِ وَالۡفُلۡكِ الَّتِىۡ
تَجۡرِىۡ فِى الۡبَحۡرِ بِمَا يَنۡفَعُ النَّاسَ وَمَآ
اَنۡزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنۡ مَّآءٍ فَاَحۡيَا بِهِ
الۡاَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيۡهَا مِنۡ كُلِّ
دَآبَّةٍ ۖ وَّتَصۡرِيۡفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ
الۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوۡمٍ يَّعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۶۵﴾

166. Och bland människorna finns vissa som åt sig själva skaffar andra föremål att dyrka än Allah, och älskar dessa som de borde älska Allah. Men de troende är starkare i sin kärlek till Allah och om överträdarna *nu* kunde se *den tid* då de kommer att se straffet, *då skulle de inse* att all makt tillhör Allah och att

وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ يَّتَّخِذُ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ
اَنۡدَادًا يُّحِبُّوۡنَهُمۡ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوۡ يَرَى الَّذِيۡنَ
ظَلَمُوۡٓا اِذۡ يَرَوۡنَ الۡعَذَابَ ۙ اَنَّ الۡقُوَّةَ لِلّٰهِ

Allah är sträng när det gäller att straffa.

جَمِيۡعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيۡدُ الۡعَذَابِ ﴿۱۶۶﴾

167. *Sannerligen, de skulle verkligen komma till insikt om de bara kunde se den tid* när de som efterföljdes kommer att ta avstånd från sina efterföljare och se *deras* straff, och alla deras möjligheter att undkomma skall skäras av.

اِذۡ تَبَرَّاَ الَّذِيۡنَ اتُّبِعُوۡا مِنَ الَّذِيۡنَ
اتَّبَعُوۡا وَرَاَوُا الۡعَذَابَ وَ تَقَطَّعَتۡ
بِهِمُ الۡاَسۡبَابُ ﴿۱۶۷﴾

168. Och de som följde efter kommer att säga: ”Om vi bara kunde vända tillbaka, skulle vi ta avstånd från dem så som de har tagit avstånd från oss.” Sålunda kommer Allah att visa dem deras gärningar som en vånda, och de skall icke undkomma elden.

وَقَالَ الَّذِيۡنَ اتَّبَعُوۡا لَوۡ اَنَّ لَنَا كَرَّةً
فَنَتَبَرَّاَ مِنۡهُمۡ كَمَا تَبَرَّءُوۡا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ
يُرِيۡهِمُ اللّٰهُ اَعۡمَالَهُمۡ حَسَرٰتٍ عَلَيۡهِمۡ ؕ
وَمَا هُمۡ بِخٰرِجِيۡنَ مِنَ النَّارِ ﴿۱۶۸﴾ ع

R.21

169. Å, ni människor! Ät av det som är tillåtet *och* nyttigt* på jorden och följ icke i satans fotspår, han är förvisso en uppenbar fiende för er.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوۡا مِمَّا فِي الۡاَرۡضِ حَلٰلًا
طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوۡا خُطُوٰتِ الشَّيۡطٰنِ ؕ اِنَّهٗ
لَكُمۡ عَدُوٌّ مُّبِيۡنٌ ﴿۱۶۹﴾

170. Han uppmanar er bara till det som är ont och otillbörligt och till att säga det ni icke vet om Allah.

اِنَّمَا يَاۡمُرُكُمۡ بِالسُّوۡٓءِ وَالۡفَحۡشَآءِ وَاَنۡ
تَقُوۡلُوۡا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۱۷۰﴾

171. Och när det sägs till dem: ”Följ det som Allah har sänt ned”, säger de: ”Nej, vi kommer att följa det som våra fäder följde.” Vad! Även om deras fäder icke alls hade något förstånd och icke följde den rätta vägen?

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمُ اتَّبِعُوۡا مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ قَالُوۡا
بَلۡ نَتَّبِعُ مَاۤ اَلۡفَيۡنَا عَلَيۡهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوۡ كَانَ
اٰبَآؤُهُمۡ لَا يَعۡقِلُوۡنَ شَيۡـًٔا وَّلَا يَهۡتَدُوۡنَ ﴿۱۷۱﴾

2:169 Ordet ”nyttig” (طَيِّبًا *ṯaj-jíb*) kan hänvisa till personligt val på samma sätt som det nyttiga i det som har förklarats vara tillåtet. I det förra fallet kan samma föda som är tillåten vara nyttig för en person men onyttig för en annan på grund av skillnad i smak, personligt val och olika omständigheter. I det senare fallet kan ordet avse födans tillstånd och visa att de troende föredrar att äta mat som inte bara är tillåten, utan även god, hälsosam och nyttig.

172. Och det är med de icke troende som med den som hojtar till den som icke hör något utom ett rop och ett skrik. *De är* döva, stumma *och* blinda, så de kan icke förstå.

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ يَنْعِقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ؕ صُمٌّۢ
بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷۲﴾

173. Å, ni som tror, ät av det nyttiga Vi har försett er med och tacka Allah, om det är Honom som ni verkligen tillber.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ
مَا رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ
اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۷۳﴾

174. Han har endast förbjudit er det som dör av sig självt, och blod och svinets kött och det över vilket namnet på någon annan än Allah har nedkallats. Men den som tvingas av nöden, utan att varken vara ohörsam eller överskrida gränsen, för honom är det ingen synd. Allah är sannerligen Högst Förlåtande, Barmhärtig.

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَاۤ اِثْمَ
عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۷۴﴾

175. De, som döljer det som Allah har sänt ned av boken och tar ett futtigt pris i utbyte mot den, de fyller icke sina magar med något annat än eld. Allah kommer icke att tala till dem på uppståndelsens dag, icke heller kommer Han att rena dem. Och för dem finns ett svårt straff.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ
الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ
اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا
النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۵﴾

176. Det är de som köpt villfarelse i utbyte mot vägledning och straff mot förlåtelse. Hur stor är deras fördragsamhet med elden!

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۶﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ؕ
وَ اِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِيْ
شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿۱۷۷﴾ ع

177. Det är för att Allah har sänt ned boken med sanningen, och de som är oense beträffande boken har sannerligen gått långt i fientlighet.

R.22

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ
وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي
الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ
السَّبِيْلِ ۙ وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ
وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ
بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ فِي
الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ؕ
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ؕ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿۱۷۸﴾

178. Det är icke rättfärdighet att ni vänder era ansikten mot öst eller väst, utan sant rättfärdig är den som tror på Allah och den yttersta dagen och änglarna och boken och profeterna, och som av kärlek till Honom ger ut sina pengar för släktingar och föräldralösa och behövande och vägfarande och till dem som ber *om allmosor* och för *att friköpa* ur fångenskap, och *de som* förrättar bönen och betalar Zakát och de som uppfyller de löften de avgivit, och de som är tålmodiga i fattigdom och svårigheter, och *de som är orubbliga* i krigstider, det är dessa, som visat sig vara sannfärdiga, och det är dessa, som är *uppriktigt* gudfruktiga.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ
فِي الْقَتْلٰى ؕ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ؕ فَمَنْ عُفِيَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ
شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ
بِاِحْسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

179. Å, ni som tror, *en rättvis* vedergällning är föreskriven er *när det gäller* dråp; en fri man för en fri man, en slav för en slav och en kvinna för en kvinna. Men om någon blir förlåten av sin broder då skall *förverkligandet av betalningen av blodspengar** genomföras med rättvisa, *och mördaren* skall betala honom blodspengarna på ett hederligt sätt. Detta är en eftergift från er

*2:179 Detta innebär att blodspengar skall fastställas på ett rättvist och generöst sätt och utbetalas till den mördades anhöriga.

Herre och en nåd. Och för den som överträder därefter skall det finnas ett plågsamt straff.

وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۹﴾

180. Och det finns liv för er i vedergällningens *lag*, ni människor med förstånd, på det att ni måtte åtnjuta trygghet.

وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰۤاُولِى
الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۰﴾

181. Det är er föreskrivet att om ni efterlämnar en stor förmögenhet när döden kommer till någon av er, *att ni skriver ett* testamente till föräldrar och nära släktingar och handlar med rättvisa. *Detta är* en plikt för dem som fruktar Gud.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖۚ اۨلْوَصِيَّةُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۸۱﴾

182. Och för den som ändrar på något efter det att han hört testamentet kommer synden sannerligen att vila på den som ändrade det. Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَاۤ اِثْمُهٗ عَلَى
الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۲﴾

183. Men för vem helst som befarar partiskhet eller orättvisa av testatorn och försonar *de berörda parterna* är det ingen synd. Allah är förvisso Mest Förlåtande, Barmhärtig.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا
فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَاۤ اِثْمَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸۳﴾ ع ۲۲ ٦

R.23

184. Å, ni som tror! Fasta är föreskriven för er på samma sätt som det var föreskrivet för dem *som levde* före er, på det att ni måtte bli rättfärdiga.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۙ﴿۱۸۴﴾

185. *Den föreskrivna fastan är* för ett bestämt antal dagar, men den bland er som är sjuk eller på resa *åligger det att fasta* samma

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ

antal andra dagar, och för dem som kan fasta *enbart* med stora svårigheter, finns det en lättnad; att bespisa en fattig människa. Och det är bättre för den, som med villig lydnad gör goda gärningar. Och att fasta är välgörande för er, om ni bara visste.

أُخَرَ ؕ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ
طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ؕ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ
خَيْرٌ لَّهٗ ؕ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٥﴾

186. Ramadan är den månad under vilken Qur'anen sändes ned som en vägledning för mänskligheten med klara vittnesbörd om vägledning och urskiljning. Därför må den av er som är närvarande *hemma* denna månad iakttaga fastan under den. Men för den som är sjuk eller på resa *åligger det att fasta* samma antal andra dagar. Allah önskar *att göra det* lätt för er och Han vill icke *göra det* svårt för er utan Han önskar att ni fullgör antalet *dagar* och att ni måtte förhärliga Allah för att Han har väglett er och att ni måtte vara tacksamma.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى
وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ ؕ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ؗ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا
هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٦﴾

187. Och när Mina tjänare frågar dig om Mig, *säg:* "Jag är nära. Jag hörsammar de åkallandes bön när de ber till Mig. Så de borde hörsamma Mig och tro på Mig på det att de måtte följa den rätta vägen."

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ؕ
اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ
فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٧﴾

188. Det har gjorts tillåtet för er att gå in till era hustrur om natten under fastan. De är en klädnad för er och ni är en klädnad för dem. Allah vet att ni har handlat orätt mot er själva

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى
نِسَآئِكُمْ ؕ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ
لَّهُنَّ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ

och därför har Han vänt Sig till er med nåd och givit er lättnad. Så nu kan ni gå in till dem och söka vad Allah har föreskrivit för er; och ät och drick till dess att *gryningsljusets* vita *strimma** tydligt skiljs från nattens svarta tråd. Iakttag sedan fullständig fasta till nattens inbrott och gå icke in till dem medan ni vistas i moskéerna för andaktsövningar. Dessa är de gränser Allah har *fastställt,* så närma er dem icke. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för människorna så att de måtte tryggas mot ondska.

اَنۡفُسَکُمۡ فَتَابَ عَلَیۡکُمۡ وَعَفَا عَنۡکُمۡ ۚ
فَالۡـٰٔنَ بَاشِرُوۡهُنَّ وَابۡتَغُوۡا مَا کَتَبَ اللّٰهُ
لَکُمۡ ۪ وَکُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا حَتّٰی یَتَبَیَّنَ لَکُمُ
الۡخَیۡطُ الۡاَبۡیَضُ مِنَ الۡخَیۡطِ الۡاَسۡوَدِ مِنَ
الۡفَجۡرِ ۪ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّیَامَ اِلَی الَّیۡلِ ۚ وَلَا
تُبَاشِرُوۡهُنَّ وَاَنۡتُمۡ عٰکِفُوۡنَ ۙ فِی
الۡمَسٰجِدِ ؕ تِلۡکَ حُدُوۡدُ اللّٰهِ فَلَا
تَقۡرَبُوۡهَا ؕ کَذٰلِکَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ اٰیٰتِهٖ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ یَتَّقُوۡنَ ﴿۱۸۸﴾

189. Och förtär icke med falska medel allmänna ägodelar och erbjud dem icke som *mutor* åt myndigheterna, så att ni orättmätigt förtär en del av människors egendom, när ni vet.

وَلَا تَاۡکُلُوۡۤا اَمۡوَالَکُمۡ بَیۡنَکُمۡ بِالۡبَاطِلِ
وَتُدۡلُوۡا بِهَاۤ اِلَی الۡحُکَّامِ لِتَاۡکُلُوۡا فَرِیۡقًا
مِّنۡ اَمۡوَالِ النَّاسِ بِالۡاِثۡمِ وَاَنۡتُمۡ
تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۱۸۹﴾ ع ۲۳ ۷

R.24

190. De frågar dig om månens nytändningar. Säg: ”De är till för att mäta tiden *för* människornas *allmänna bästa* och för vallfarten.” Och det är icke rättfärdigt att gå in i husen bakvägen, utan *sant* rättfärdig är den som fruktar *Gud.* Och ni skall gå in i husen genom deras portar, och frukta Allah på det att ni måtte bli framgångsrika.

یَسۡـَٔلُوۡنَکَ عَنِ الۡاَهِلَّةِ ؕ قُلۡ هِیَ مَوَاقِیۡتُ
لِلنَّاسِ وَالۡحَجِّ ؕ وَلَیۡسَ الۡبِرُّ بِاَنۡ تَاۡتُوا
الۡبُیُوۡتَ مِنۡ ظُهُوۡرِهَا وَلٰکِنَّ الۡبِرَّ مَنِ
اتَّقٰی ۚ وَاۡتُوا الۡبُیُوۡتَ مِنۡ اَبۡوَابِهَا ۪ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّکُمۡ تُفۡلِحُوۡنَ ﴿۱۹۰﴾

*2:188 Den vita strimman hänvisar till gryningen. Innebörden av versen är att till dess att gryningens vita strimma kan urskiljas från nattens mörka.

191. Och strid på Allahs väg mot dem som strider emot er, men överträd icke. Allah älskar sannerligen icke överträdarna.

وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩١﴾

192. Och dräp dem *under striden* varhelst ni möter dem och driv bort dem från den plats från vilken de drev bort er, ty förföljelse är värre än att döda. Och strid icke med dem *i eller* nära den heliga moskén så länge de icke bekämpar er i den. Men om de bekämpar er, strid då med dem. Sådan är de icke troendes lön.

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ
وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ
وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا
تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى
يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ
فَاقْتُلُوْهُمْ ؕ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩٢﴾

193. Men om de upphör, då är Allah förvisso Mest Förlåtande, Barmhärtig.

فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٣﴾

194. Och bekämpa dem till dess att det icke längre råder någon förföljelse, och religionen *endast* blir för Allah. Men om de upphör, *kom då ihåg* att ingen fientlighet är tillåten förutom mot missdådarna.

وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ
الدِّيْنُ لِلّٰهِ ؕ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ
اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩٤﴾

195. *En kränkning av* den heliga månaden *skall vedergällas* i den heliga månaden, och för *allt* heligt finns en vedergällningslag. Så bestraffa den som begår övergrepp mot er i samma utsträckning som han begick övergrepp mot er. Och frukta Allah och vet att Allah är med dem som fruktar *Honom.*

اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ
وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى
عَلَيْكُمْ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ
مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩٥﴾

196. Och ge ut för Allahs sak, och kasta icke er själva i fördärvet

وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا

بِاَیۡدِیۡکُمۡ اِلَی التَّهۡلُکَةِ ۚۖۛ وَ اَحۡسِنُوۡا ۚۛ
معانقة عند المتقدمين اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿۱۹۶﴾

med egna händer, och gör goda *gärningar*, Allah älskar sannerligen dem som gör goda *gärningar*.

وَاَتِمُّوا الۡحَجَّ وَالۡعُمۡرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنۡ
اُحۡصِرۡتُمۡ فَمَا اسۡتَیۡسَرَ مِنَ الۡهَدۡیِ ۚ
وَلَا تَحۡلِقُوۡا رُءُوۡسَکُمۡ حَتّٰی یَبۡلُغَ
الۡهَدۡیُ مَحِلَّهٗ ؕ فَمَنۡ کَانَ مِنۡکُمۡ مَّرِیۡضًا
اَوۡ بِهٖۤ اَذًی مِّنۡ رَّاۡسِهٖ فَفِدۡیَةٌ مِّنۡ صِیَامٍ
اَوۡ صَدَقَةٍ اَوۡ نُسُكٍ ۚ فَاِذَاۤ اَمِنۡتُمۡ وقفة
فَمَنۡ تَمَتَّعَ بِالۡعُمۡرَةِ اِلَی الۡحَجِّ فَمَا
اسۡتَیۡسَرَ مِنَ الۡهَدۡیِ ۚ فَمَنۡ لَّمۡ یَجِدۡ
فَصِیَامُ ثَلٰثَةِ اَیَّامٍ فِی الۡحَجِّ وَسَبۡعَةٍ اِذَا
رَجَعۡتُمۡ ؕ تِلۡكَ عَشَرَةٌ کَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ
لِمَنۡ لَّمۡ یَکُنۡ اَهۡلُهٗ حَاضِرِی الۡمَسۡجِدِ
الۡحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ
ع ۲۴ ۸ شَدِیۡدُ الۡعِقَابِ ﴿۱۹۷﴾

197. Och fullborda Hadj och ’Umra för Allahs sak, men om ni hålls tillbaka, *offra* då det som är lättillgängligt, och raka icke era huvuden förrän offergåvan når sin bestämmelseort. Och den som är sjuk bland er eller har en åkomma i skalpen *skall utföra* ett försoningsoffer antingen genom fasta eller ge allmosor eller en offergåva. Men när ni är i säkerhet då skall den som vill begagna sig av ’Umra’ tillsammans med pilgrimsfärden utföra vilket offer som helst som är lätt åtkomligt. Men de *av er som* icke kan finna en *offergåva* skall fasta tre dagar under vallfarten och sju när ni återvänder hem. Det är tio i allt. Detta är för den person vars familj icke bor nära den heliga moskén. Och frukta Allah och vet att Allah är sträng när det gäller att straffa.

R.25

اَلۡحَجُّ اَشۡهُرٌ مَّعۡلُوۡمٰتٌ ۚ فَمَنۡ فَرَضَ
فِیۡهِنَّ الۡحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوۡقَ ۙ وَلَا
جِدَالَ فِی الۡحَجِّ ؕ وَمَا تَفۡعَلُوۡا مِنۡ خَیۡرٍ

198. Månaderna för Hadj är välkända, så vem helst som önskar utföra pilgrimsfärden under dessa månader *skall komma ihåg* att det icke får förekomma otillbörligt tal, icke heller några överträdelser, icke

heller något gräl under pilgrimsfärden. Och vad gott ni än gör, så vet Allah det. Och utrusta er själva med *nödvändiga* förnödenheter och den bästa förnödenheten är sannerligen rättfärdighet. Och frukta *endast* Mig, å, ni människor med förstånd.

يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوٰى ۚ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

199. Det är ingen synd för er att ni söker er Herres gåvor. Men när ni går fram från ’Arafat, kom ihåg Allah vid Mash’ar al-<u>H</u>aram, och minns Honom eftersom Han har väglett er, fastän ni tidigare var bland de vilsegångna.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ ؕ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ
وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ
مِّنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٩﴾

200. Strömma sedan fram från det ställe där folket strömmar fram och sök Allahs förlåtelse, Allah är sannerligen mest Förlåtande, Barmhärtig.

ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠٠﴾

201. Och när ni har utfört de andaktsövningar som föreskrivits er, fira Allahs lov som ni brukade fira era fäders lov, eller med till och med mer än så. Och bland människor finns det de som säger: ”Vår Herre ge oss goda ting i denna världen”, och sådana *människor* skall icke ha någon del i nästa värld.

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ
كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا
لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠١﴾

202. Och bland dem finns det de som säger: ”Vår Herre, ge oss goda ting i denna världen lika väl som goda i den kommande världen, och rädda oss från eldens pina.”

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

203. För dem skall det finnas en *rikligt tilltagen* del på grund av vad de har förtjänat. Och Allah är Snabb i att räkna.

أُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ
سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

204. Och kom ihåg Allah under det fastställda antalet dagar, men det skall icke vara någon synd *att resa* efter två dagar för den som har bråttom, och för den som stannar kvar skall det icke heller vara någon synd. *Denna anvisning är* för den som fruktar *Allah.* Så frukta Allah och vet att ni *alla* skall föras samman inför Honom.

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ
تَعَجَّلَ فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ
تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ اتَّقٰى ؕ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٤﴾

205. Och bland människor finns den vars tal om detta livet skulle behaga dig, och han kallar Allah till vittne om det som finns i hans hjärta, och ändå är han den mest stridslystne bland grälsjuka.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ
اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٥﴾

206. Och när han besitter makt reser han omkring i landet för att skapa oroligheter i det, och förstör *människornas* odlingar och avkomma, och Allah älskar icke oordning.

وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ
فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ؕ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٦﴾

207. Och när det sägs till honom: ”Frukta Allah”, driver stoltheten honom till *ytterligare* synd. Så helvetet kommer att bli hans tillräckliga belöning, och det är sannerligen en ond viloplats.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٧﴾

208. Och bland människor finns *det* den som skulle kunna sälja sig själv för att söka Allahs välbehag, och Allah är Medkännande med S*ina* tjänare.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ
مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

209. Å, ni som tror, underkasta er fullständigt och följ icke satans fotspår, *ty* han är förvisso en uppenbar fiende för er.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِي السِّلْمِ
كَآفَّةً ۪ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ
اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۲۰۹﴾

210. Men om ni kommer på fall efter det att tydliga tecken har kommit till er, vet då att Allah är Mäktig *och* Vis.

فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ
الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۱۰﴾

211. Vad väntar de på förutom att Allah skall komma med änglar till dem i molnens skydd och att frågan blir avgjord? Och alla angelägenheter återförs till Allah.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ
ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ
الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۲۱۱﴾ ع ۲۵/۱۴/۹

R.26

212. Fråga Israels barn om hur många tydliga tecken Vi gav dem. Men för den som ändrar Allahs gåva efter det att den kommit till honom, är Allah sannerligen sträng när det gäller att straffa.

سَلْ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ
بَيِّنَةٍ ؕ وَمَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ
مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۲﴾

213. Denna världens liv har gjorts *sådant att det verkar* tilldragande för dem som icke tror, och de hånar dem som tror. Men de som fruktar *Gud* skall stå över dem på uppståndelsens dag, och Allah ger *Sina gåvor* utan räkenskap till vem Han än vill.

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَالَّذِيْنَ (وقف لازم)
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۱۳﴾

214. Mänskligheten var en enda gemenskap, *sedan blev de oense inbördes*, så Allah uppreste profeter som glädjebringare och som förmanare, och sände tillsammans med dem ned boken som innehåller sanningen, på det

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۫ فَبَعَثَ اللّٰهُ
النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۪ وَاَنْزَلَ
مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

att Han måtte döma mellan folk beträffande det om vilket de var oense. *Men då började de bli oense om boken*, av avundsjuka på varandra efter det att tydliga tecken hade kommit till dem, och ingen var oense om den förutom dem till vilka den givits. Nu har Allah genom Sin befallning väglett de troende till sanningen beträffande vilken de *icke troende* var oense, och Allah vägleder vem Han än behagar till den rätta vägen.

فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ؕ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا
الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ
الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ؕ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٤﴾

215. Tror ni att ni kommer att gå in i paradiset fastän detsamma icke har kommit över er *som kom till dem*, vilka gick bort före er? Olyckor och lidande drabbade dem och de skakades häftigt till dess att sändebudet och de som trodde tillsammans med honom, sade: ”När *kommer* Allahs hjälp?” Ja, Allahs hjälp är sannerligen nära.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ
مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا
حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ ؕ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ
قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾

216. De frågar dig vad de skall ge ut. Säg: ”Vad helst av det som är gott och av överflöd *som* ni ger ut skall gå till föräldrar och nära släktingar och föräldralösa och behövande och den vägfarande. Och vad gott ni än gör, Allah vet det sannerligen mycket väl.”

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ؕ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ
مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ؕ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

217. Strid är föreskriven för er fastän den är motbjudande för er, men det kan vara så att ni ogillar något som är bra för er, och det kan vara så att ni gillar något som icke är bra för er. Allah vet *allt*, och ni vet *det* icke.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ ۚ
وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ ۚ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
لَكُمْ ؕ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾ ع ٢٦ ١٠

R.27

218. De frågar dig om strid i den helgade månaden. Säg: ”Att strida i den är *något* mycket *skändligt*, men att hindra *människor* från Allahs väg och att vara otacksamma mot Honom, *att hindra människor från* att besöka den heliga moskén och att köra bort dess folk därifrån är *mer skändligt* i Allahs tycke, och förföljelse är värre än att döda.” Och de kommer icke att upphöra med att bekämpa er förrän de har vänt er bort från er tro, om de kan. Och vem helst av er som vänder sig bort från sin tro och dör medan han är en förnekare, är det dessa vilkas gärningar skall vara förgäves i denna världen och i den nästa. Dessa är eldens invånare och i den skall de förbli.

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ؕ
قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ؕ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَكُفْرٌۢ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ٭ وَاِخْرَاجُ
اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ
اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ؕ وَلَا يَزَالُوْنَ
يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ
اِنِ اسْتَطَاعُوْا ؕ وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ
دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۱۸﴾

219. De som tror och de som emigrerar och strävar hårt för Allahs sak, det är dessa som hoppas på Allahs barmhärtighet, och Allah är Mest Förlåtande, Barmhärtig.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا
وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ
رَحْمَتَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۱۹﴾

220. De frågar dig om berusningsmedel och lyckospel. Säg: ”Det finns en stor synd i båda men också *någon* fördel för människor, men deras synd är större än deras fördel.” Och de frågar dig vad de skall ge ut. Säg: ”Det ni kan undvara.” Således gör Allah Sina befallningar tydliga för er på det att ni måtte reflektera,

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ؕ قُلْ
فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ؗ
وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ؕ
وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۬ؕ قُلِ الْعَفْوَ ؕ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُوْنَ ۙ ﴿۲۲۰﴾

221. över denna världen och nästa. Och de frågar dig om de föräldralösa. Säg: ”Att främja deras välfärd är *en mycket* god gärning. Och om ni blandar er med dem är de era bröder. Och Allah kan skilja den som söker skapa ofrid från den som gynnar *de föräldralösas* välfärd. Och om Allah så hade velat hade Han givit er umbäranden. Allah är förvisso Mäktig, Vis.”

222. Och gift er icke med avgudadyrkande kvinnor förrän de tror, *även* en troende slavinna är bättre än en avgudadyrkerska, fastän hon kanske behagar er *mycket.* Och giv icke *troende kvinnor* i äktenskap till avgudadyrkare förrän de tror, även en troende slav är bättre än en avgudadyrkare, fastän han kanske behagar er *mycket.* Dessa kallar till elden, men Allah kallar till himlen och till förlåtelse genom Sitt bud. Och Han gör Sina tecken tydliga för folket på det att de måtte komma ihåg.

R.28

223. Och de frågar dig om menstruationen. Säg: ”Det är en opasslighet*, så håll er borta från kvinnor under menstruationen och gå icke in till dem förrän de är rena. Men gå in till dem som Allah har befallt er när de har renat sig. Allah älskar dem som vänder sig till *Honom.* Och Han älskar dem som håller sig rena.”

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ
الْيَتٰمٰى ؕ قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ؕ وَاِنْ
تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
لَاَعْنَتَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢١﴾
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ؕ
وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ
اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى
يُؤْمِنُوْا ؕ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ
وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى
النَّارِ ۖۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ
ع ٢٧ ١١ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢٢﴾
وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ؕ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ
فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِي الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا
تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ
فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٣﴾

*2:223 Ordet *opasslighet* verkar inte göra det arabiska ordet (اَذًى *adhá*) rättvisa i detta sammanhang. Ordet ”*adhá”* bör förstås i betydelsen av olägenhet och tillfälligt obehag. Annars skulle det innebära att Gud har skapat någonting som är skadligt för kvinnor, vilket naturligtvis inte stämmer.

224. Era hustrur är en odling för er, så närma er era odlingar när och hur ni vill och sänd *något välgörande* i förväg för er själva, och frukta Allah och vet att ni skall möta Honom, och förkunna goda budskap till dem som tror.

نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۖ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ
اَنّٰى شِئْتُمْ ۫ وَقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ؕ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ ؕ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٢٢٤

225. Och gör icke Allah till måltavla för era eder så att ni *genom det* avhåller er från att göra goda gärningar och handla rättfärdigt och skapa fred mellan människor. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ
تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ ؕ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٢٥

226. Allah kommer icke att låta er avlägga räkenskap för sådana av era eder som var obetänksamma, utan Han kommer att kalla er till räkenskap för vad era hjärtan har förtjänat. Och Allah är Mest Förlåtande, Fördragsam.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ
وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوْبُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ۝٢٢٦

227. För dem som högtidligen lovar *avhållsamhet* från sina hustrur är den *maximala* vänteti-den fyra månader, om de sedan tar tillbaka sitt löfte, *då* är Allah förvisso Mest Förlåtande, Barm-härtig.

لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ
اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٢٢٧

228. Och om de beslutar sig för skilsmässa, då är Allah förvisso Allhörande, Allvetande.

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٢٨

229. Och de frånskilda kvin-norna skall vänta i tre perioder rörande sig själva, och det är icke tillåtet för dem att dölja vad Allah har skapat i deras sköten, om de tror på Allah och den yttersta dagen, och deras makar har större rätt att taga dem tillbaka under den perioden, såvida de

وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ
قُرُوْٓءٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا
خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ

önskar försoning. Och de (kvinnorna) har rimliga rättigheter lika de som *männen* har över dem, dock har männen en högre rang än dem. Och Allah är Mäktig *och* Vis.

بِرَدِّهِنَّ فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ؕ
وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِيْ عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۠
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ
ع ٢٨ ٧ ١٢ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٩﴾ ع

R.29

230. *Sådan* skilsmässa kan *kungöras* två gånger, behåll *dem* sedan på ett passande sätt eller sänd iväg *dem* med vänlighet. Och det är icke lagligt för er att ni tar tillbaka något av vad ni givit *era hustrur*, såvida icke båda fruktar att de icke kan iakttaga de gränser *som föreskrivits* av Allah. Men om ni fruktar att de icke kan iakttaga de gränser *som föreskrivits* av Allah, då skall det icke vara någon synd för någon av dem i det som hon ger för att få sin frihet. Dessa är de gränser *som* Allah *har föreskrivit*, så överskrid dem icke, och det är de som överskrider de gränser som Allah föreskrivit som är syndare.

اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۠ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ
تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ
تَاْخُذُوْا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ
يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ
خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ
فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣٠﴾

231. Och han som skiljer sig från henne *den tredje gången*, då är hon därefter icke laglig för honom förrän hon gifter sig med en annan man som *också* skiljer sig ifrån henne. Då vilar det ingen synd över dem om de återvänder till varandra, såvida de är övertygade om att de kommer att kunna iakttaga de gränser som *föreskrivits* av Allah. Och dessa är de gränser som Allah har *föreskrivit och* som Han gör tydliga för ett folk som har kunskap.

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰى
تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهٗ ؕ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يَّتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ اَنْ
يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٢٣١﴾

232. Och när ni skiljer* er från era hustrur och de närmar sig slutet av den *fastställda* tiden, antingen behåll dem då på ett passande sätt eller sänd iväg dem på ett passande sätt, men kvarhåll dem icke orättmätigt så att ni kanske felar mot dem. Och vem som än gör det handlar förvisso orätt mot sin egen själ. Och skämta icke med Allahs befallningar och kom ihåg Allahs ynnestbevis över er och boken och visheten som Han har sänt ned till er genom vilken Han förmanar er. Och frukta Allah och vet att Allah känner allt väl.

وَ اِذَا طَلَّقۡتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ اَجَلَهُنَّ
فَاَمۡسِكُوۡهُنَّ بِمَعۡرُوۡفٍ اَوۡ سَرِّحُوۡهُنَّ
بِمَعۡرُوۡفٍ ۪ وَلَا تُمۡسِكُوۡهُنَّ ضِرَارًا
لِّتَعۡتَدُوۡا ۚ وَمَنۡ يَّفۡعَلۡ ذٰلِكَ فَقَدۡ ظَلَمَ
نَفۡسَهٗ ؕ وَلَا تَتَّخِذُوۡۤا اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۫
وَّاذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ وَمَاۤ اَنۡزَلَ
عَلَيۡكُمۡ مِّنَ الۡكِتٰبِ وَالۡحِكۡمَةِ يَعِظُكُمۡ
بِهٖ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿۲۳۲﴾ ع

R.30

233. Och när ni skiljer er ifrån kvinnor och de når slutet av fristen, hindra dem icke från att gifta sig med *andra* makar om de sinsemellan samtycker på ett anständigt sätt. Detta är en förmaning för den bland er som tror på Allah och den yttersta dagen. Det är mer välsignat och renare för er och Allah vet, men ni vet icke.

وَاِذَا طَلَّقۡتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا
تَعۡضُلُوۡهُنَّ اَنۡ يَّنۡكِحۡنَ اَزۡوَاجَهُنَّ اِذَا
تَرَاضَوۡا بَيۡنَهُمۡ بِالۡمَعۡرُوۡفِ ؕ ذٰلِكَ
يُوۡعَظُ بِهٖ مَنۡ كَانَ مِنۡكُمۡ يُؤۡمِنُ بِاللّٰهِ
وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ ؕ ذٰلِكُمۡ اَزۡكٰى لَكُمۡ
وَاَطۡهَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعۡلَمُ وَاَنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۳۳﴾

234. Och *frånskilda* mödrar kan amma sina barn i två hela år, detta *är* för dem som önskar fullfölja amnings*tiden*. Och den *man* till vilken barnet hör skall vara ansvarig för *moderns* uppehälle och kläder enligt sedvänjan. Ingen själ betungas utöver sin för-

وَالۡوَالِدٰتُ يُرۡضِعۡنَ اَوۡلَادَهُنَّ حَوۡلَيۡنِ
كَامِلَيۡنِ لِمَنۡ اَرَادَ اَنۡ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ
وَعَلَى الۡمَوۡلُوۡدِ لَهٗ رِزۡقُهُنَّ وَكِسۡوَتُهُنَّ
بِالۡمَعۡرُوۡفِ ؕ لَا تُكَلَّفُ نَفۡسٌ اِلَّا

*2:232 Den skilsmässa som går att återkalla.

måga. En moder skall icke låta *fadern* lida på grund av sitt barn, icke heller skall den man som barnet tillhör låta dess *moder* lida på grund av sitt barn, och detsamma åligger *faderns* arvinge. Om de båda med ömsesidigt samtycke och hänsyn beslutar *att barnet* skall avvänjas, *då* vilar inget klander över dem. Och om ni önskar anställa en *amma* till era barn *så* vilar det inget klander över er såvida ni på ett rättvist sätt betalar vad ni samtyckt till. Och frukta Allah och vet att Allah ser vad ni gör.

وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا وَلَا
مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ
ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا
وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ؕ وَاِنْ اَرَدْتُّمْ
اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ
اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٤﴾

235. Och när det gäller dem av er som avlider och efterlämnar hustrur, skall *hustrurna* vänta i fyra månader och tio *dagar* beträffande sig själva. Och när de nått slutet på tiden skall inget klander vidlåta er för något de på ett anständigt sätt gör beträffande sig själva. Och Allah är Medveten om vad ni gör.

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ
اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ
اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ
بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٣٥﴾

236. Och det skall icke vila något klander över er om ni ger en antydan rörande ett förslag om giftermål till *dessa* kvinnor eller om ni håller *era önskningar* dolda i era sinnen. Allah vet att ni kommer att tänka på dem *i detta sammanhang*. Men upprätta icke ett kontrakt med dem i hemlighet utan tala ett tydligt ord. Och *fatta icke beslut om* äktenskapsbandet förrän den föreskrivna perioden når sitt slut. Och vet att Allah känner till vad som finns i era sinnen, så tag er i akt för det. Och

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ
خِطْبَةِ النِّسَآءِ اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ
عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ وَلٰكِنْ لَّا
تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا
مَّعْرُوْفًا ؕ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ
حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ
اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ ۚ

ع ٣٠ ١٤ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٦﴾ ع

vet att Allah är Mest Förlåtande, Fördragsam.

R.31

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا
لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚۖ
وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوْسِعِ قَدَرُهٗ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٧﴾

237. Det skall icke vara någon synd för er om ni skiljer er ifrån kvinnor medan ni icke har rört dem och icke heller bestämt en brudgåva för dem. Men dra försorg om dem, den förmögne enligt sin förmåga och den obemedlade enligt sin förmåga, ett underhåll på ett passande sätt, en plikt för de rättfärdiga.

وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا
فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ
بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَاَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ
لِلتَّقْوٰى ؕ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٨﴾

238. Och om ni skiljer er ifrån dem innan ni har rört dem, men har bestämt en brudgåva för dem, *då skall* hälften av vad ni bestämt *betalas av er*, såvida icke de eller den man i vars händer äktenskapsbandet vilar, efterskänker den. Och att ni skulle efterskänka den är närmare rättfärdigheten. Och glöm icke att handla väl mot varandra. Allah ser förvisso vad ni gör.

حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ
الْوُسْطٰى ۗ وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٩﴾

239. Ge akt på *era* böner och i *synnerhet* den mellersta bönen och stå undergivet inför Allah.

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ
اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ
تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٤٠﴾

240. Om ni befinner er i *ett tillstånd av* fruktan, *förrätta då era böner* till fots eller ridande, men kom ihåg Allah när ni är i trygghet, eftersom Han har lärt er det som ni icke visste.

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ
اَزْوَاجًا ۚۖ وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى

241. Och de av er som avlider och efterlämnar hustrur skall testamentera ett års underhåll till dem utan att *de* visas ut. Men om *de*

själva flyttar ut vilar inget klander över er beträffande något lämpligt de gör rörande sig själva. Och Allah är Mäktig *och* Vis.

الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ج فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَّعْرُوفٍ ط وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾

242. Och för de frånskilda kvinnorna skall det *också* finnas ett underhåll i förhållande till vad som är rimligt, en plikt för de gudfruktiga.

وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ط حَقًّا
عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٢﴾

243. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för er på det att ni måtte förstå.

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٣﴾ ع

R.32

244. Har du icke hört om dem som gick bort från sina hem, de var tusentals och fruktade döden? Och Allah sade till dem: ”Dö”, sedan skänkte Han dem liv. Allah är sannerligen frikostig mot människorna, men de flesta människor är icke tacksamma.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ صلى فَقَالَ لَهُمُ
اللّٰهُ مُوْتُوْا قف ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ط اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٢٤٤﴾

245. Och strid för Allahs sak och vet att Allah är Allhörande, Allvetande.

وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٥﴾

246. Vem är det som vill ge Allah ett välbehagligt lån på det att Han måtte mångdubbla det mångfaldiga gånger för honom? Och Allah tar emot och förstorar och till Honom skall ni återvända.

مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً ط وَاللّٰهُ
يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ صلى وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٤٦﴾

247. Har du icke hört om Israels barns anförare efter Moses, när de sade till en av sina profeter:

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنْ
بَعْدِ مُوْسٰى اِذْ قَالُوْا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا

مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ قَالَ هَلْ
عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا
تُقَاتِلُوْا ؕ قَالُوْا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا
وَاَبْنَآئِنَا ؕ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ
بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٤٧﴾

”Förordna en konung åt oss, så att vi kan strida på Allahs väg?” Han sade: ”Är det icke troligt att ni icke kommer att strida om strid är er föreskriven?” De sade: ”Vilket skäl skulle vi ha till att icke strida för Allahs sak när vi drivits bort från våra hem och våra söner?” Men när strid befalldes dem vände de om, förutom ett litet antal av dem. Och Allah känner överträdarna väl.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ
لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا ؕ قَالُوْٓا اَنّٰى يَكُوْنُ
لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ
وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ
اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤْتِيْ مُلْكَهٗ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٨﴾

248. Och deras profet sade till dem: ”Allah har förordnat Talút som konung åt er.” De sade: ”Hur kan han ha överhöghet över oss, när vi är mer berättigade till överhöghet än *vad* han *är*, och han icke har fått någon myckenhet av rikedom?” Han sade: ”Allah har sannerligen utvalt honom över er och givit honom en rikligen ökad kunskap och kroppslig styrka.” Och Allah ger överhöghet till vem Han vill, och Allah är Frikostig, Allvetande.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ
يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ
تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ
٣٢ ع ٦ ١٦ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤٩﴾ ع

249. Och deras profet sade till dem: ”Tecknet på hans överhöghet är att ett hjärta skall givas er, i vilket det kommer att finnas frid från er Herre och ett arv *av godhet* som lämnats av Moses familj och Arons familj och änglarna håller upp det. I detta finns det förvisso ett tecken för er om ni är troende.”

R.33

250. Och när Talút gav sig av med styrkorna sade han: ”Allah kommer sannerligen att pröva er med ett vattendrag. Så den som dricker av det hör icke till mig och den som icke smakar på det hör förvisso till mig, förutom den som *bara* tar en handfull vatten med sin hand.” Men förutom några få av dem drack de av det . Och när de gick över det, han *själv* och de som trodde med honom, sade de: ”Idag har vi ingen kraft mot Djalút och hans styrkor.” Men de som säkert visste att de *en dag* skulle komma att möta Allah sade: ”Hur ofta har *inte* en mindre skara triumferat över en större skara genom Allahs befallning. Och Allah är med de orubbliga.”

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ اِنَّ
اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
فَلَيْسَ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْٓ
اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا
مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۙ قَالُوْا لَا طَاقَةَ
لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَ جُنُوْدِهٖ ۗ قَالَ
الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ
فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةًۢ بِاِذْنِ
اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾

251. Och när de strömmade fram för att *drabba samman* med Djalút och hans styrkor, sade de: ”Å, Vår Herre, ingjut orubblighet i oss, gör våra steg stadiga och hjälp oss mot det icke troende folket.”

وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ
اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّ ثَبِّتْ اَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۗ ﴿٢٥١﴾

252. Så de jagade dem på flykten genom Allahs befallning och David dräpte Djalút och Allah gav honom överhöghet och vishet och lärde honom det som behagade Honom. Och hade Allah icke drivit tillbaka vissa människor genom andra, då hade jorden verkligen varit full av missförhållanden. Men Allah är frikostighetens Herre för *alla* folk.

فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۛ وَقَتَلَ دَاوٗدُ
جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ ۙ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥٢﴾

253. Dessa är Allahs tecken. Vi läser upp dem för dig med sanning. Du är sannerligen *ett* av sändebuden.

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ
وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۲۵۳﴾

Del 3

254. Av dessa sändebud har Vi upphöjt, några över andra.* Allah talade till dem och upphöjde några av dem i rang.** Och Vi gav Jesus, Marias son, tydliga bevis och styrkte honom med helighetens ande. Och om Allah *så* hade velat, skulle de *som kom* efter dem, icke ha stridit med varandra efter det att de hade fått tydliga tecken, men de var oense. Bland dem fanns några som trodde, och bland dem fanns några som icke trodde. Och om Allah *så* hade velat, skulle de icke ha stridit med varandra, men Allah gör vad Han önskar.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى
بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا
اقْتَتَلُوْا ۟ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۲۵۴﴾

R.34

255. Å, ni som tror! Giv ut av det som Vi har skänkt er innan den dagen kommer när inget köpande eller säljande skall förekomma, icke heller vänskap, icke heller förbön, och det är de som icke tror, som handlar orätt *mot sig själva*.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ
مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ
وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ
الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۵۵﴾

*2:254 Versen kan översättas genom att man gör en paus efter ordet (مِنْهُمْ *mínhum*) och inte före. I så fall blir översättningen enklare att läsa och förstå, och lyder då: ”Av dessa sändebud har Vi upphöjt några över andra. Allah talade till dem och upphöjde några av dem i rang.”

**2:254 Allah gav dem en ny lag.

256. Allah, det finns ingen Gud förutom Honom, den Levande, den Bestående och Alltuppbärande. Slummer överväldigar Honom icke, icke heller sömn. Till Honom hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Vem är den som vågar medla med Honom utan att ha Hans tillstånd? Han vet vad som ligger framför dem och vad som ligger bakom dem, och de omfattar ingenting av Hans kunskap utom det Han önskar. Hans tron sträcker sig över himlarna och jorden, och omsorgen om dem tröttar Honom icke, och Han är den Höge, den Store.*

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ۬ۚ لَا
تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِی الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ
اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖۤ
اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِیُّهُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا یَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ
الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ﴿۲۵۶﴾

257. Det får icke finnas något tvång i religionen. Rätt har sannerligen blivit tydligt åtskilt från orätt, så vem som än vägrar att låta sig ledas av dem som överträder, utan tror på Allah, har sannerligen fattat tag i ett starkt handtag som icke kan brytas. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

لَآ اِكْرَاهَ فِی الدِّیْنِ ۙ قَدْ تَّبَیَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَیِّ ۚ فَمَنْ یَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَیُؤْمِنْۢ
بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰی ۗ
لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۵۷﴾

258. Allah är deras vän som tror. Han för dem ut ur *alla slags* mörker *och* in i ljuset. Och de icke troendes vänner är de överträdare som för dem ut ur ljuset *och* in i *varje slag av* mörker. Dessa är eldens invånare, i den skall de förbli.

اَللّٰهُ وَلِیُّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ۙ یُخْرِجُهُمْ مِّنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَی النُّوْرِ ؕ۬ وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا
اَوْلِیٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ یُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ
النُّوْرِ اِلَی الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۚ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵۸﴾ ع

*2:256 Ordet (كُرْسِیّ *kursi*) betyder här främst maktsätet eller tronen. Denna betydelse av ordet har en bredare tillämpning och täcker inte bara kunskap utan även andra förutsättningar för makt.

R.35

259. Har du icke hört om honom som tvistade med Abraham om hans Herre eftersom Allah hade givit honom ett konungadöme? När Abraham sade: ”Min Herre är Den, som ger liv och vållar död”, sade han: ”Jag ger *också* liv och vållar död.” Abraham sade: ”Nåväl, Allah låter solen gå upp i öst, låt du den gå upp i väst.” Därefter gjordes den icke troende mållös. Och Allah vägleder icke de orättfärdiga människorna.

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِىۡ حَآجَّ اِبۡرٰهٖمَ فِىۡ رَبِّهٖۤ
وقف لازم اَنۡ اٰتٰٮهُ اللّٰهُ الۡمُلۡكَ ۘ اِذۡ قَالَ اِبۡرٰهٖمُ رَبِّىَ
الَّذِىۡ يُحۡىٖ وَيُمِيۡتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحۡىٖ
وَاُمِيۡتُ ؕ قَالَ اِبۡرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاۡتِىۡ
بِالشَّمۡسِ مِنَ الۡمَشۡرِقِ فَاۡتِ بِهَا مِنَ
الۡمَغۡرِبِ فَبُهِتَ الَّذِىۡ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ
لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الظّٰلِمِيۡنَ ۚ ﴿۲۵۹﴾

260. Eller *om någon* lik honom passerade förbi en stad som hade fallit ned på sina tak *och* utropade: ”När kommer Allah att återkalla den till livet efter dess undergång?” Då lät Allah honom vara död i hundra år, sedan uppreste Han honom och sade: ”Hur länge har du befunnit dig *i detta tillstånd*?” Han svarade: ”Jag har varit i det en dag eller en del av en dag.” Han (Allah) sade: ”Nej, du har befunnit dig *i detta tillstånd* i ett hundra år. Se nu på din föda och din dryck, de har icke blivit skämda. Och se på din åsna. Och *Vi har utfört detta* så att Vi kan göra dig som ett tecken för människorna. Och se på benen, hur vi sätter dem i ordning och sedan höljer dem med kött.” Och när detta stod klart för honom, sade han: ”Jag vet att Allah har makt att göra allt vad Han vill.”

اَوۡ كَالَّذِىۡ مَرَّ عَلٰى قَرۡيَةٍ وَّهِىَ خَاوِيَةٌ
عَلٰى عُرُوۡشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحۡىٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعۡدَ
مَوۡتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمۡ لَبِثۡتَ ؕ قَالَ لَبِثۡتُ يَوۡمًا
اَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٍ ؕ قَالَ بَلۡ لَّبِثۡتَ مِائَةَ
عَامٍ فَانۡظُرۡ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمۡ
يَتَسَنَّهۡ ۚ وَانۡظُرۡ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجۡعَلَكَ
اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَانۡظُرۡ اِلَى الۡعِظَامِ كَيۡفَ
نُنۡشِزُهَا ثُمَّ نَكۡسُوۡهَا لَحۡمًا ؕ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهٗ ۙ قَالَ اَعۡلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ
قَدِيۡرٌ ﴿۲۶۰﴾

261. Och *kom ihåg* när Abraham sade: Min Herre visa mig hur Du

وَاِذۡ قَالَ اِبۡرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِىۡ كَيۡفَ تُحۡىِ

ger de döda liv.” Han (Allah) sade: ”Tror du icke?” Abraham sade: ”Jo men *jag ber om detta* så att mitt hjärta måtte få ro.” Han (Allah) svarade: ”Tag fyra fåglar och gör dem tillgivna mot dig. Placera sedan var och en av dem på en kulle. Kalla sedan på dem *och* de kommer att skynda *sig* till dig. Och vet att Allah är Mäktig *och* Vis.”

الْمَوْتٰى ۗ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۗ قَالَ بَلٰى
وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِىْ ۗ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً
مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى
كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ
سَعْيًا ۗ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦١﴾ ع ٣٥ ٣

R.36

262. Motstycket till dem som ger ut sin förmögenhet på Allahs väg är som liknelsen om ett sädeskorn som växer upp i sju ax *och* i varje ax finns hundra korn. Och Allah mångfaldigar *det* ytterligare för vem Han än behagar, och Allah är Frikostig, Allvetande.

مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِىْ كُلِّ
سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ
يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦٢﴾

263. De som ger ut sin förmögenhet på Allahs väg och sedan icke låter pikar eller förolämpningar följa på det de givit ut, för dem finns en belöning hos deras Herre och de skall icke hysa fruktan, icke heller skall de sörja.

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ
لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٣﴾

264. Ett vänligt ord och förlåtelse är bättre än välgörenhet som följs av en förolämpning. Och Allah är Självtillräcklig, Fördragsam.

قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَّتْبَعُهَآ اَذًى ۗ وَاللّٰهُ غَنِىٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٤﴾

265. Å, ni som tror! Gör icke era allmosor värdelösa med pikar och förolämpningar som den som ger ut sin egendom för att bli sedd av människor, och *som* icke tror på Allah och den yttersta dagen. Hans fall är likt en jämn klippa *täckt* med jord över vilken ett

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِىْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ
النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ
فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ

فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلۡدًا ؕ

لَا يَقۡدِرُوۡنَ عَلٰى شَىۡءٍ مِّمَّا كَسَبُوۡا ؕ

وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الۡكٰفِرِيۡنَ ۝٢٦٥

tungt regn faller och lämnar den bar, kal och hård. De skall icke kunna skydda något alls av vad de har tjänat. Och Allah vägleder icke de förnekande människorna.

وَمَثَلُ الَّذِيۡنَ يُنۡفِقُوۡنَ اَمۡوَالَهُمُ ابۡتِغَآءَ

مَرۡضَاتِ اللّٰهِ وَتَثۡبِيۡتًا مِّنۡ اَنۡفُسِهِمۡ

كَمَثَلِ جَنَّةٍۭ بِرَبۡوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتۡ

اُكُلَهَا ضِعۡفَيۡنِ ۚ فَاِنۡ لَّمۡ يُصِبۡهَا وَابِلٌ

فَطَلٌّ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ بَصِيۡرٌ ۝٢٦٦

266. Och deras fall som ger ut sin egendom för att söka Allahs välbehag och för att styrka sina själar är likt fallet med en trädgård på högt liggande mark. Ett tungt regn faller över den så att den tvåfaldigt frambringar sin frukt. Och om ett tungt regn icke faller över den, då är ett lätt regn *tillräckligt*. Och Allah ser vad ni gör.

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمۡ اَنۡ تَكُوۡنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنۡ

نَّخِيۡلٍ وَّاَعۡنَابٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا

الۡاَنۡهٰرُ ۙ لَهٗ فِيۡهَا مِنۡ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ

وَاَصَابَهُ الۡكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖۚ

فَاَصَابَهَاۤ اِعۡصَارٌ فِيۡهِ نَارٌ فَاحۡتَرَقَتۡ ؕ

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الۡاٰيٰتِ لَعَلَّكُمۡ

ع ٣٦ ٤ تَتَفَكَّرُوۡنَ ۝٢٦٧ ع

267. Skulle någon av er önska att det för honom fanns en trädgård med palmer och vinrankor *och* med strömmar som flyter nedanför den, när han har nått en hög ålder och han har en svag *och minderårig* avkomma och att en glödhet virvelvind skulle förgöra den så att den blev *helt* förbränd? På så sätt gör Allah Sina tecken tydliga för er på det att ni måtte tänka er för.

R.37

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اَنۡفِقُوۡا مِنۡ طَيِّبٰتِ مَا

كَسَبۡتُمۡ وَمِمَّاۤ اَخۡرَجۡنَا لَكُمۡ مِّنَ

الۡاَرۡضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الۡخَبِيۡثَ مِنۡهُ

تُنۡفِقُوۡنَ وَلَسۡتُمۡ بِاٰخِذِيۡهِ اِلَّاۤ اَنۡ تُغۡمِضُوۡا

268. Å, ni som tror! Giv ut av det goda ni har förtjänat och av det Vi frambringar för er ur jorden, och sök icke det som är ont för att ge ut av det, när ni själva icke vill ta det, utom med ögonen sänkta av skam. Och vet att Allah är

Självtillräcklig, Prisvärd.

فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٨﴾

269. Satan hotar er med fattigdom och uppmanar er till det som är skändligt, medan Allah lovar er förlåtelse från Honom själv och frikostighet. Och Allah är Frikostig, Allvetande.

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ
وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦٩﴾

270. Han skänker vishet till den Han behagar, och vem helst som har beviljats vishet har sannerligen förlänats ett överflöd av det goda, och ingen tar sig i akt förutom de som är utrustade med förstånd.

يُّؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ۗ وَمَا
يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾

271. Och vadhelst ni ger ut och vadhelst ni högtidligen lovar, Allah vet det sannerligen, och för syndarna kommer det icke att finnas några hjälpare.

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ
نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ۗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧١﴾

272. Om ni ger allmosor öppet är det gott *och väl*, men om ni döljer dem och ger till de behövande är det bättre for er, och Han kommer att tillgiva er *många* av era synder. Och Allah är medveten om det ni gör.

اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ
تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ ۗ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ ۗ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧٢﴾

273. Det är icke ditt ansvar att få dem att följa den rätta vägen, utan Allah vägleder vem Han än vill. Och vad helst ni ger ut av er egendom *så* gagnar det er själva, ty ni ger icke ut utom för att söka Allahs ynnest. Och vadhelst ni ger ut av er egendom, kommer det att till fullo betalas tillbaka till er och ni skall icke göras någon orätt.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ
مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ
فَلِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ
وَجْهِ اللّٰهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ
اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٣﴾

274. *Allmosorna är* för de behövande som hindras på Allahs väg och icke kan resa omkring i landet. Den okunnige tror att de icke lider brist eftersom *de* avhåller sig *från att tigga*. Du kommer att känna igen dem genom deras uppträdande, de tigger icke enträget från människorna. Och vad helst ni ger ut av er egendom, Allah har en fullkomlig kännedom om det.

لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ۫
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ
اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۷۴﴾ ع

R.38

275. De som ger ut sin förmögenhet på natten och dagen, hemligt eller öppet, har sin belöning hos sin Herre, över dem *skall* ingen fruktan *komma*, icke heller skall de sörja.

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَّ عَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۵﴾

276. De som förtär räntor reser sig icke utom som den reser sig, som satan redan har slagit med vanvett. Det är för att de säger: ”Handel är *också* likt räntor”, fastän Allah har gjort handeln tillåten och räntan förbjuden. Så om den avstår som fått en förmaning från sin Herre, kommer *det han fick i det* förgångna att vara hans, och hans angelägenhet vilar hos Allah, och de som hemfaller *till det*, de är eldens invånare, däri skall de förbli.

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا
كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ
الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْۤا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ
الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ
فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ
مَا سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ
فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷۶﴾

277. Allah utplånar räntor* och låter välgörenheten öka. Och Allah älskar icke någon som är en övertygad förnekare *och* en inbiten syndare.

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿۲۷۷﴾

*2:277 Versen ger en entydig beskrivning av att ekonomier som baseras på ränta och ocker är dömda att misslyckas, medan ekonomier där välgörenhet betonas kommer att ha framgång.

278. De som tror och gör goda gärningar och förrättar bönen och betalar Zakát, kommer sannerligen att få sin belöning från sin Herre, och ingen fruktan *skall komma* över dem, icke heller skall de sörja.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٨﴾

279. Å, ni som tror! Frukta Allah och avstå från det som återstår av räntor, om ni är *sanna* troende.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا
بَقِيَ مِنَ الرِّبٰۤوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٩﴾

280. Men om ni icke gör *det*, förbered er då på en krigsförklaring från Allah och Hans sändebud, och om ni ångrar er då skall ni behålla era ursprungliga belopp, *sålunda* skall ni icke fela, icke heller skall någon orätt göras mot er.

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ
اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾

281. Och om någon *gäldenär* befinner sig i knappa omständigheter *giv honom* då anstånd till dess att det har lättat. Och att ni efterskänker det som välgörenhet skall vara bättre för er, om ni bara visste.

وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ؕ
وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾

282. Och frukta den dag då ni skall tvingas återvända till Allah, då skall varje själ till fullo betalas för vad den har förtjänat, och de skall icke göras någon orätt.

وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۙ ثُمَّ
تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨٢﴾ ع ٣٨ ع ٦

R.39

283. Å, ni som tror! När ni lånar av varandra för en fastställd tid, skriv då ned det. Och låt en skrivare troget skriva *det* i er närvaro, och ingen skrivare bör vägra att skriva, ty Allah har undervisat honom, så låt honom skriva och låt den diktera som sätter sig i skuld, och han skall

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰۤى
اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ؕ وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ
كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۪ وَلَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ
يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ

frukta Allah, sin Herre och icke minska något från det. Men om den person som sätter sig i skuld har klent förstånd eller är svag eller själv är oförmögen att diktera låt då någon diktera som rättvist kan skydda hans intressen. Och tillkalla två vittnen från era män, och om två män icke finns *tillgängliga*, kalla då en man och två kvinnor, sådana som ni godkänner som vittnen, så att om den ena av de två *kvinnorna glömmer*, kan den andra påminna henne. Och vittnena skall icke vägra när de tillkallas. Och var icke ovilliga att skriva ned det, vare sig det är litet eller mycket, tillsammans med den fastställda *förfallo*dagen. Detta är rättvisare inför Allah och gör beviset säkrare och kommer mer sannolikt att rädda er från tvivel. Undlåt därför icke att skriva ned det, såvida det icke är färdiga handelsvaror som ni ger eller tar emot på stället, från hand till hand, i vilket fall det icke är någon synd för er om ni icke skriver ned det. Och ha vittnen när ni säljer till varandra, och låt icke skrivaren eller vittnet komma till skada. För om ni gör *det*, då är det sannerligen olydnad för er del. Och frukta Allah. Och Allah skänker er kunskap och Allah vet allting mycket väl.

284. Och om ni befinner er på resa och ni icke finner någon skrivare, lämna då en pant att

وَلْيُمْلِلِ الَّذِىْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ
وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ؕ فَاِنْ كَانَ الَّذِىْ
عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا
يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهٗ
بِالْعَدْلِ ؕ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ مِنْ
رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ
الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ
اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ
اِذَا مَا دُعُوْا ؕ وَلَا تَسْـَٔمُوْۤا اَنْ تَكْتُبُوْهُ
صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلٰۤى اَجَلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰۤى اَلَّا
تَرْتَابُوْۤا اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ؕ وَاَشْهِدُوْۤا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۪
وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ؕ۬ وَاِنْ تَفْعَلُوْا
فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌۢ بِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۸۳﴾
وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا
فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ

genast ta i besittning. Och om en av er anförtror något åt en annan, låt då den som är betrodd överlämna det som anförtrotts åt honom och låt honom frukta Allah, sin Herre. Och dölj icke vittnesmål, och vem som än döljer det, hans hjärta är sannerligen syndigt. Och Allah är väl Underkunnig om vad ni gör.

بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ
اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ
يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗۤ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا
ع ٣٩ ٢ ٧ تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٤﴾

R.40

285. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah, och vare sig ni yppar det som finns i era sinnen eller håller det dolt, kommer Allah att kalla er till räkenskap för det, sedan kommer Han att förlåta vem Han behagar och straffa vem Han än behagar, och Allah har makt att göra allt vad Han vill.

لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ
تُبْدُوْا مَا فِىْۤ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٢٨٥﴾

286. Detta *av Våra* sändebud tror på det som uppenbarats för honom från sin Herre, och *det samma gör* de troende, alla tror på Allah, och på Hans änglar, och på Hans skrifter, och på Hans sändebud, *och säger*: ”Vi gör ingen åtskillnad mellan något av Hans sändebud,” och de säger: ”Vi hör och vi lyder. Vår Herre, *vi bönfaller Dig ödmjukt om* Din förlåtelse och till Dig skall vi återvända.”

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۟ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِهٖ ۟ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۗ
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٦﴾

287. Allah betungar icke någon själ utöver dess förmåga. Den skall få *den belöning* den förtjänar och den skall få *det straff* den ådrager sig. Vår Herre, straffa oss icke om vi glömmer eller gör oss skyldiga till ett misstag. Vår

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَاۤ اِنْ نَّسِيْنَاۤ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا

Herre lägg icke en börda på oss som den Du lagt på dem som levde före oss.* Vår Herre, betunga oss icke med det, som vi icke har styrka nog att bära, och utplåna våra *synder* och skänk oss förlåtelse och ha förbarmande med oss. Du är vår Mästare, så hjälp oss mot de icke troende människorna.

تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ اِصۡرًا كَمَا حَمَلۡتَهٗ عَلَى
الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعۡفُ عَنَّا ۫ وَاغۡفِرۡ لَنَا ۫
وَارۡحَمۡنَا ۫ اَنۡتَ مَوۡلٰنَا فَانۡصُرۡنَا عَلَى
الۡقَوۡمِ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٢٨٧﴾ ع

*2:287 Versen hänvisar till tidigare folk som betroddes religiöst ansvar men behandlade det respektlöst och ansåg det vara en börda. På så sätt fick det professionella prästerskapet från de lägre samhällsklasserna bära det religiösa prästerskapets börda på sina axlar. Ett sådant religiöst prästerskap som ansåg sig ha monopol på kunskapen om religionen hade uppstått trots att de var oförmögna att göra den full rättvisa. Processen ledde till sist till uppkomsten av ett religiöst prästerskap, som var trångsynt, arrogant och intolerant och få av dem förstod filosofin och storslagenheten i Guds ord. Ett sådant ledarskap har i 62:6 (*al-djumu'á*) liknats vid åsnor vars ryggar är lastade med religiösa böcker för transport, fast åsnorna inte alls förstår innehållet i det de bär på. Ordet ”börda” (اِصۡرًا *isrán*) bör förstås i detta sammanhang, eftersom allt ansvar som delas ut av Gud inte kan anses vara bördor, som de sant troende önskar bli besparade från.

Kapitel 3
ÁL-'IMRÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) under det tredje året av migrationen från Mecka (*mákka*) till Medina och innehåller tvåhundraen verser.

I kapitlet nämns särskilt de som vilseletts, det vill säga den tredje gruppen som nämns i kapitel *al-fátiha*. Även kristendomens begynnelse, Marias, Allahs välsignelser vare med henne, födelse och Jesu, Allahs välsignelser vare med honom, mirakulösa födelse omnämns. Det berättas även om Allahs belåtenhet med Maria, Allahs välsignelser vare med henne, och hur Han försåg henne med uppehälle och förnödenheter från Sig Själv. Det verkar som om Sakarias, Allahs välsignelser vare med honom, starka önskan om en god avkomma uppstod efter det att han begrundat Marias, Allahs välsignelser vare med henne, rättfärdighet.

De mirakel som utfördes av Jesus, Allahs välsignelser vare med honom, beskrivs också på ett sådant sätt att de missförstånd som kan uppstå när man läser Bibeln klarnar, då den Ädla Qur'anen förklarar miraklernas sanna natur. I kapitlet nämns även att Jesus, Allahs välsignelser vare med honom, dog en naturlig död och inte blev dödad av andra.

I kapitlet nämns som motsats till judarnas ed, även profeternas ed (مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ *míthåq-an-nabijín*), den ed som Allah lät alla profeter svära. Sammanfattningsvis innebär den eden att om det efter profeterna kommer nya av Guds profeter som bekräftar deras goda läror och agerar i enlighet med dem, så är det obligatoriskt för profeternas efterföljare att stödja dessa efterkommande profeter. Denna ed nämns även i kapitel *al-ahzáb*, där det står att denna ed även svors av den Helige

Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

I detta kapitel berörs flera ämnen. Där nämns även filosofin bakom utförandet av finansiella uppoffringar, nämligen att ens egna uppoffringar inte accepteras förrän man, på Guds väg, spenderar av det som man tycker mycket om och är det förnämsta man har.

Kapitlet nämner även den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, storslagna seger i slaget vid Badr, varefter tidsepoken för islams stora framgångar börjar. Slaget vid 'Uhúd nämns och hur Profeten Muhammads följeslagare, Måtte Allah vara nöjd med dem, återuppväckte minnet av profeten Ismaels, Allahs välsignelser vare med honom, uppoffring. Trots att de slaktades som boskap, avlägsnade de sig inte från den Helige Profetens sida, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

اٰياتها ٢٠١ سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ ٣ ركوعاتها ٢٠

Sura ÁL-ʼIMRÁN
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Álif Lám Mím.*

الٓمّٓ ۙ②

3. Allah är Den bredvid vilken det icke finns någon *annan* Gud, den Levande, den Bestående och Allt Uppbärande.

اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۗ③

4. Han har sänt ned den bok som innehåller sanningen till dig *och som* bekräftar det som föregick den, och Han har sänt ned Toran och Evangeliet*

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۙ④

5. före *detta*, som en vägledning till människorna. Och Han har sänt ned måttstocken.* De som förnekar Allahs tecken kommer sannerligen att få ett svårt straff. Och Allah är Mäktig, Den som har makt att vedergälla.

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۬ؕ
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيْدٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ⑤

6. Sannerligen, ingenting på jorden eller i himlarna är dolt för Allah.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَآءِ ؕ⑥

7. Det är Han som formar er som Han vill i moderliven, det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom, den Mäktige, den Vise.

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَآءُ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑦

8. Det är Han som har sänt ned boken till dig, i den finns verser som är avgörande till sin betydelse, de är bokens grundvalar,

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ
مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ

*3:2 Jag är Allah, den Allvetande.

*3:4 Ordet (مُصَدِّقًا *musáddiqan*) har en bredare tillämpning än det ”bekräftar” som använts här i översättningen. Det betyder att sanningen i de föregående skrifterna bekräftas lika väl som uppfyllandet och förverkligandet av de profetior som finns i dem.

*3:5 Ordet (اَلْفُرْقَان *al-furqán*) betyder både ”obestridlig sanning” men även allt det som tydligt urskiljer någonting från något annat. Ordet fungerar således som ett kriterium.

och det finns andra som medger olika tolkningar. Men de som har vrånghet i sina hjärtan, följer de *verser* av dem som är känsliga och medger olika tolkningar och söker *orsaka* oenighet och söker *felaktiga* tolkningar i dem. Och ingen vet deras *rätta* betydelse utom Allah, och de som fast grundar sig på kunskap *och som* säger: ”Vi tror på den *boken*, hela den kommer från vår Herre.” Och ingen tar sig i akt utom de som begåvats med förmågan att förstå.

مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِيۡنَ فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ زَيۡغٌ فَيَتَّبِعُوۡنَ مَا تَشَابَهَ مِنۡهُ ابۡتِغَآءَ الۡفِتۡنَةِ وَابۡتِغَآءَ تَاۡوِيۡلِهٖ ۚ وَمَا يَعۡلَمُ تَاۡوِيۡلَهٗۤ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوۡنَ فِى الۡعِلۡمِ يَقُوۡلُوۡنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنۡ عِنۡدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّاۤ اُولُوا الۡاَلۡبَابِ ﴿۸﴾

9. Vår Herre, låt icke våra hjärtan bli vrånga efter det att Du har väglett oss, utan skänk oss nåd från Dig själv, endast Du är Givaren.

رَبَّنَا لَا تُزِغۡ قُلُوۡبَنَا بَعۡدَ اِذۡ هَدَيۡتَنَا وَهَبۡ لَنَا مِنۡ لَّدُنۡكَ رَحۡمَةً ۚ اِنَّكَ اَنۡتَ الۡوَهَّابُ ﴿۹﴾

10. Vår Herre, Du kommer förvisso att samla ihop mänskligheten på den dag om vilken det icke råder något tvivel, Allah bryter sannerligen aldrig *sitt* löfte.

رَبَّنَاۤ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوۡمٍ لَّا رَيۡبَ فِيۡهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخۡلِفُ الۡمِيۡعَادَ ﴿۱۰﴾ ع

R.2

11. De som icke tror, deras ägodelar och deras barn kommer icke alls att gagna dem mot Allah, och det är de som är eldens bränsle.

اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَنۡ تُغۡنِىَ عَنۡهُمۡ اَمۡوَالُهُمۡ وَلَاۤ اَوۡلَادُهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ شَيۡـًٔا ؕ وَاُولٰٓـئِكَ هُمۡ وَقُوۡدُ النَّارِ ۙ ﴿۱۱﴾

12. *Deras fall* är likt fallet med Faraos folk och de *som kom* före dem, *ty* de förkastade Våra tecken, så Allah straffade dem för deras synder, och Allah är Sträng i att straffa.

كَدَاۡبِ اٰلِ فِرۡعَوۡنَ ۙ وَالَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوۡبِهِمۡ ؕ وَاللّٰهُ شَدِيۡدُ الۡعِقَابِ ﴿۱۲﴾

13. Säg till dem som icke tror: ”Ni kommer att övervinnas och samlas i helvetet, och en ond uppehållsort är det.”

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ
اِلٰى جَهَنَّمَ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۳﴾

14. Det fanns sannerligen ett tecken för er i de två arméerna som drabbade samman med varandra, en armé som stred för Allahs sak, och den andra icke troende, som de skenbart såg som dubbelt så många som de själva. Sålunda styrker Allah vem Han än behagar med sin hjälp. I det finns sannerligen en läxa för dem som är klarsynta.

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ
تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ
يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِ ؕ وَاللّٰهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿۱۴﴾

15. Vacker för människor är kärleken till begärliga ting – kvinnor och barn, och högar av guld och silver på lager och brännmärkta hästar och boskap och gröda. Det är det nuvarande livets försörjning. Men det är hos Allah som det bästa hemmet finns.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ
وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿۱۵﴾

16. Säg: ”Skall jag upplysa er om något bättre än det?” För dem som fruktar Gud finns hos deras Herre *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, i dem skall de förbli. *Där finns* dessutom makar, renade *av Allah*, och Allahs välbehag. Och Allah är Uppmärksam på *Sina* tjänare,

قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ
اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ
بِالْعِبَادِ ۚ ﴿۱۶﴾

17. de som säger: ”Vår Herre, vi tror förvisso, förlåt oss därför våra synder och bevara oss från eldens straff”,

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿۱۷﴾

18. de orubbliga och de sannfärdiga och de ödmjuka och de som ger ut på Allahs väg och de som ber om tillgift under nattens senare del.

اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ
وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿۱۸﴾

19. Allah vittnar om att det icke finns någon Gud förutom Han och *det samma gör* änglarna och de som äger kunskap och är ständigt vakande över rättvisan, det finns ingen Gud förutom Han, den Mäktige, den Vise.

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِالْقِسْطِ ؕ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ؕ ﴿۱۹﴾

20. Den *sanna* religionen hos Allah är sannerligen islam.* Och dem till vilka boken gavs var icke oense, annat än på grund av ömsesidig missunnsamhet efter det att kunskapen hade kommit till dem. Och för den som förnekar Allahs tecken är Allah sannerligen Snabb att hålla räkenskap.

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۚ وَمَا
اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ
مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ وَمَنْ
يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰﴾

21. Men om de tvistar med dig, så säg: ”Jag har underkastat mig Allah och *detsamma har* de som följer mig.” Och säg till dem som har givits boken och till de okunniga: ”Har ni *också* underkastat er?” Om de underkastar sig, då kommer de sannerligen att bli vägledda. Men om de vänder tillbaka, är din plikt bara att överbringa budskapet. Och Allah ger akt på *Sina* tjänare.

فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ
وَمَنِ اتَّبَعَنِ ؕ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ
اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ
وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۲۱﴾

R.3

22. Sannerligen, förkunna ett smärtsamt straff för dem som förnekar Allahs tecken och med orätt försöker dräpa profeterna och försöker dräpa sådana människor som uppmanar till rättvisa.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ
النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ
يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۲۲﴾

*3:20 Islam betyder fullständig underkastelse. (Övers.anm.)

23. Det är dessa vilkas gärningar blir till intet i denna världen och i nästa, och de kommer icke att ha någon som hjälper dem.

أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْأٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Har du icke sett dem som har fått *sin* del av boken? De kallas till Allahs bok så att den måtte döma mellan dem, men en grupp av dem vänder sig bort i motvilja.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ إِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ
مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Det är för att de säger: "Elden skall icke röra oss, utom för ett begränsat antal dagar." Och det de brukade smida ihop har vilselett dem beträffande deras religion.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّآ
أَيَّامًا مَّعْدُودٰتٍ ۪ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَّا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Hur *kommer det att bli med dem* när Vi kommer att samla ihop dem på den dagen om vilken det icke finns något tvivel, och när varje själ skall betalas fullt ut för vad den har förtjänat, och de icke skall göras någon orätt?

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ
فِيهِ ۟ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. Säg: "Å, Allah, Överhöghetens Herre, Du skänker överhöghet till vem helst Du behagar och Du berövar vem helst Du vill *deras* överhöghet. Du upphöjer vem Du vill och Du förringar vem Du vill. I Din hand finns allt gott. Du har förvisso makt att göra allt.

قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ
تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۫
وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ۭ بِيَدِكَ
الْخَيْرُ ۭ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

28. Du låter natten övergå i dag, och dagen övergå i natt. Du frambringar det levande ur det döda och det döda ur det levande. Och Du ger utan mått till vem Du än behagar."

تُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ۫ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۫ وَتَرْزُقُ مَنْ
تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

29. Låt icke de troende föredra icke troende som vänner framför troende, och den som gör så har inget med Allah att göra, utom att ni av försiktighet skyddar er själva mot dem. Och Allah varnar er beträffande Sig Själv och återvändandet är till Allah.*

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ
مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ
فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا
مِنْهُمْ تُقٰىةً ؕ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ؕ
وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۲۹﴾

30. Säg: ”Vare sig ni döljer det som finns i era hjärtan eller uppenbarar det, så vet Allah det, och Han vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden. Och Allah har makt att göra allt.”

قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ
يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۰﴾

31. *Tag er i akt för* den dag då varje själ kommer att stå ansikte mot ansikte med allt det goda den har gjort och allt det onda den har gjort. Den kommer att önska att det fanns ett stort avstånd mellan den och det *onda*. Och Allah varnar er beträffande Sig Själv* och återvändandet är till Allah. Och Allah är Synnerligen Medlidsam med *Sina* tjänare.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
مُّحْضَرًا ۚۛ وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚۛ تَوَدُّ
لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًۢا بَعِيْدًا ؕ
وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ؕ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ
بِالْعِبَادِ ﴿۳۱﴾ ع

R.4

32. Säg: ”Om ni älskar Allah, så följ mig, då kommer Allah att älska er och förlåta er era synder. Och Allah är Ytterst Förlåtande *och* Barmhärtig.”

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ
يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۲﴾

33. Säg: ”Lyd Allah och Hans sändebud”, men om de vänder sig bort, *kom* då *ihåg att* Allah icke älskar de icke troende.

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

*3:29, 31 Det arabiska uttrycket (يُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ *juhádhiru kumulláhu náfsahu*) betyder ordagrant ”Allah varnar er beträffande Sig Själv”, vilket innebär att Han varnar er från att ta er friheter gällande Hans påbud och föreskrifter.

34. Allah utvalde Adam och Noak och Abrahams familj och ʼImrans familj över alla *den tidens* folk,

اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰۤى اٰدَمَ وَنُوْحًا وَّ اٰلَ
اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿٣٤﴾

35. ett folk, *alla* inbördes besläktade, och Allah är Allhörande, Allvetande.

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ؕ وَ اللّٰهُ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۚ﴿٣٥﴾

36. *Minns* när ʼImrans kvinna sade: ”Min Herre, jag har lovat Dig ett heligt löfte att det som finns i mitt sköte skall tillägnas Din tjänst. Så tag Du emot *detta* från mig, Du ensam är sannerligen Allhörande, Allvetande.”

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّىْ
نَذَرْتُ لَكَ مَا فِىْ بَطْنِىْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ
مِنِّىْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٦﴾

37. Men när hon nedkommit med *barnet*, sade hon, ”Min Herre, jag har fött ett flickebarn,” fastän Allah vet bäst vad hon nedkommit med, och det gossebarn *hon tänkte sig* var icke likt det flickebarn *hon nedkommit med*, ”och jag har givit henne namnet Maria, och jag anförtror henne och hennes avkomma åt Ditt beskydd mot satan, den förkastade.”

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ وَضَعْتُهَاۤ
اُنْثٰى ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ؕ وَلَيْسَ
الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّىْ سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ
وَاِنِّىْۤ اُعِيْذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيْمِ ﴿٣٧﴾

38. Så hennes Herre godtog flickebarnet med ett nådigt godtagande och lät henne få en utmärkt uppväxt och gjorde Sakarias till hennes förmyndare. Närhelst Sakarias besökte henne i kammaren, fann han livsförnödenheter hos henne. Han sade, ”Å, Maria, varifrån har du fått detta?” Hon svarade: ”Det är från Allah.” Allah försörjer sannerligen utan mått till vem Han än behagar.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا
حَسَنًا ۙ وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ؕ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ
قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ؕ قَالَتْ هُوَ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. Där *och då* bad Sakarias till sin Herre och sade: ”Min Herre, giv mig från Dig Själv en ren avkomma, Du är sannerligen Den som Hör bön.”

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ
لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ
سَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾

40. Och änglarna kallade på honom medan han stod och bad i kammaren: ”Allah ger dig glädjebudskap om Jahja (Johannes), som kommer att vittna om sanningen i Allahs ord, ädel och dygdig och en profet bland de rättfärdiga.”

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي
الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى
مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا
وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٠﴾

41. Han sade: ”Min Herre, hur skall jag få en son *nu* när jag *redan* nått hög ålder och min hustru är ofruktsam?” *Allah* svarade: ”Sådan är Allahs *sedvänja. Allah* gör vad Han behagar.”

قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ
الْكِبَرُ وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ۗ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ
يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤١﴾

42. Han sade: ”Min Herre, giv mig ett tecken.” Han (Allah) svarade: ’Tecknet för dig är att du under tre dagar icke skall tala till människor utom genom teckenspråk. Och kom ihåg din Herre ofta och lovprisa Honom om aftonen och i den tidiga morgontimman.’

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۗ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا
تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۗ
وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿٤٢﴾ ع ١١/١٢

R.5

43. Och *kom ihåg* när änglarna sade: ”Å, Maria, Allah har utvalt dig och renat dig och utvalt dig över alla världens kvinnor.

وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ
اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ عَلٰى
نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. Å, Maria, var lydig mot din Herre och fall ödmjukt ned *inför Allah* och tillbed *endast Allah* med dem som tillbedjer *Honom*.”

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ
مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٤﴾

45. Detta är bland de budskap om osedda ting, vilka Vi uppenbarar för dig (Profet). Och du var icke med dem när de kastade sina pilar, beträffande vem av dem som skulle ta hand om Maria, icke heller var du med dem när de tvistade med varandra.

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ
اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. När änglarna sade: ”Å, Maria, Allah ger dig glädjebudskapet *om en son* genom ett ord från Honom, hans namn *skall vara* Messias, Jesus, Marias son, vördad i denna världen och i den nästa, och bland dem som beviljats närhet *till Gud*.

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ
يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖۗ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ
عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِى الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٦﴾ ۙ

47. Och i vaggan och när han når medelåldern kommer han att tala till folket, och han kommer att vara bland de rättfärdiga.”

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Hon sade: ”Min Herre, hur skall jag kunna få en son, när ingen man har rört mig?” Han (Gud) sade: ”Sådan är Allahs *sedvänja*. Allah skapar vad Han behagar. När Han påbjuder något, säger Han till det: ’Var,’ och det blir till*.

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِىْ وَلَدٌ وَّلَمْ
يَمْسَسْنِىْ بَشَرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ
مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ
كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٨﴾

49. Och Han kommer att lära honom boken och visheten och Toran och Evangeliet,

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ
وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤٩﴾ ۚ

50. och *sända honom* som ett sändebud till Israels barn med budskapet: ’Jag kommer till er med ett tecken från er Herre,

وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ اَنِّىْ قَدْ
جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّىْٓ اَخْلُقُ

*3:48 Uttrycket: ”*Var! Och det blir till*” innebär inte en spontan omformning från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Hans avsett.

vilket är att jag kommer att utforma en skapelse, likt en fågel, i lera för er, sedan kommer jag att andas in *en ny ande* i den och den kommer att bli en högtflygande varelse genom Allahs befallning. Jag kommer att hela de *andligen* blinda och de spetälska och jag kommer att uppväcka de döda genom Allahs befallning. Jag kommer att kungöra för er vad ni skall äta och vad ni skall lagra i era hus. I detta finns det förvisso ett tecken för er om ni är troende.

لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ
فَيَكُوْنُ طَيْرًۢا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُبْرِئُ
الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ
اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا
تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِيْ بُيُوْتِكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ ﴿٥٠﴾

51. Och *Jag kommer och* uppfyller det som var före mig, nämligen Toran, och för att tillåta er en del av det som var förbjudet för er, och jag kommer till er med ett tecken från er Herre, så frukta Allah och lyd mig.

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ
وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۟ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٥١﴾

52. Allah är sannerligen min Herre och er Herre, så tillbed Honom, detta är den rätta vägen.'"

اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٥٢﴾

53. Och när Jesus varseblev deras otro, sade han: "Vilka vill vara mina hjälpare i Allahs sak?" Lärjungarna svarade: "Vi är Allahs hjälpare. Vi har trott på Allah. Och bär du vittnesbörd om att vi är lydiga.

فَلَمَّاۤ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ
اَنْصَارِيْۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ
نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا
مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Vår Herre, vi tror på det som Du har sänt ned och vi följer detta sändebud. Så anteckna oss bland dem som bär vittnesbörd."

رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا بِمَاۤ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. Och de planerade och Allah planerade *också*, och Allah är den Bäste Planläggaren.

وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ
الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٥﴾ ع ١٣

R.6

56. *Minns den tid* när Allah sade: ”Å, Jesus, Jag kommer att låta dig dö *en naturlig död* och upphöja dig till Mig, och fria dig *från anklagelserna* från dem som icke tror, och upphöja dem som följer dig över dem som icke tror ända till uppståndelsens dag, då skall ni återvända tillbaka till Mig. Jag kommer att döma mellan er beträffande det som ni var oense om.

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ
وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ
فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. När det gäller dem som icke tror, kommer Jag att straffa dem med ett strängt straff i denna världen och i den nästa, och de kommer icke att ha några hjälpare.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ
مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. När det gäller de som tror och utför goda gärningar, kommer Han att ge dem deras fulla belöning. Och Allah älskar icke de orättfärdiga.”

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. Det är vad Vi läser upp för dig av tecknen och den visa påminnelsen.

ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيْمِ ﴿٥٩﴾

60. I förhållande till Allah är förvisso Jesu fall likt Adams. Allah skapade honom av stoft, sedan sade Han till honom: ”Var,” och han blev till.*

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ خَلَقَهٗ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٦٠﴾

61. Detta är sanningen från din Herre, så var du icke bland dem som tvivlar.

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ
الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦١﴾

*3:60 Se kommentar under 3:48.

62. Den som nu tvistar med dig beträffande honom* efter det att kunskapen kommit till dig, säg *då till honom*: ”Kom, låt oss kalla samman våra söner och era söner och våra kvinnor och era kvinnor och vårt folk och ert folk. Låt oss sedan be intensivt för att nedkalla Allahs förbannelse över dem som ljuger.”

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا
وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا
وَاَنْفُسَكُمْ ۟ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ
اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٢﴾

63. Detta är med visshet den bästa redovisningen. Det finns ingen värdig tillbedjan utom Allah, och det är sannerligen Allah som är den Mäktige, den Vise.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ
اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٣﴾

64. Men om de vänder sig bort, *kom då ihåg* att Allah känner orosstiftarna väl.

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٤﴾ ع

R.7

65. Säg: ”Å, *ni* bokens folk! Kom till ett ord som är lika mellan oss och er, att vi icke tillber någon annan än Allah, och att vi icke sätter någon vid Hans sida, och att några av oss icke tar andra till herrar bredvid Allah.” Men om de vänder sig bort, säg då: ”Bär vittnesbörd om att vi har underkastat oss *Gud.*”

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ
سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ
وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا
فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. Å, *ni* bokens folk! Varför tvistar ni beträffande Abraham när Toran och Evangeliet icke uppenbarades förrän efter honom? Kan ni då icke förstå?

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ
وَمَاۤ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ
بَعْدِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٦﴾

*3:62 Jesus. (Övers.anm.).

67. Se! Ni är de som tvistade om det, om vilket ni hade kunskap. Varför tvistar ni då *nu* om det, om vilket ni icke *alls* har någon kunskap? Allah vet, och ni vet icke.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِۦ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ
عِلْمٌ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Abraham var varken jude eller kristen, men han vände sig alltid mot *Gud* och var lydig *mot Honom*, och han var icke bland dem som förbinder gudar *med Gud*.

مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ
ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

69. Människorna närmast Abraham var sannerligen de som följde honom och den här profeten och de som tror *på honom*, och Allah är de troendes Vän.

إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ
وَهَٰذَا ٱلنَّبِىُّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ وَلِىُّ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

70. En grupp av bokens folk skulle gärna vilja leda er vilse, men de leder icke någon vilse utom sig själva, de uppfattar det bara icke.

وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ
يُضِلُّونَكُمْ ۚ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Å, *ni* bokens folk! Varför förnekar ni Allahs tecken fastän ni är vittnen till dem ?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

72. Å, *ni* bokens folk! Varför blandar ni samman sanning med falskhet och döljer sanningen med avsikt ?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ
بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾ ع

R.8

73. Och en grupp av bokens folk säger: ”Tro på det som uppenbarats för de troende, under dagens tidiga del, och förneka det under dess senare del, kanske de vänder tillbaka.

وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟
بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

74. Och lyd ingen förutom den som följer er religion.” Säg *å, profet:* ”Vägledningen är i sanning vägledningen från Allah, *vad helst Han behagar.* Det viktiga är att var och en blir given *en lära* lik den ni erhöll tidigare, annars skulle de ha rätt att tvista med er inför er Herre.”* Säg: ”All nåd ligger i Allahs hand. Han ger den till vem Han än behagar. Och Allah är Frikostig och Allvetande.”

وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ
الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ
اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ
اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۚ﴿٧٤﴾

75. Han väljer ut vem Han än behagar för Sin barmhärtighet. Och Allah är en särdeles nådig Herre.

يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٥﴾

76. Bland bokens folk finns den, som om du anförtror en skatt åt honom, kommer att återlämna den till dig, och bland dem finns den, som om du anförtror en Dinar åt honom, icke kommer att återlämna den till dig, såvida du icke ständigt ligger efter honom. Det är för att de säger: ”Det är icke troligt att vi kommer att klandras när det gäller de obildade *människorna”*, och avsiktligt smider de en lögn om Allah.

وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ
بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ
تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَآئِمًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ
عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى
اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Nej, men den som uppfyller sitt högtidliga löfte och fruktar *Allah*, Allah älskar i sanning de gudfruktiga.

بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٧٧﴾

*3:74 Detta antyder att det inte var judarna som hade orsak att argumentera mot den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, på grund av att de läror som tilldelats honom inte var exakt likadana som deras. Tvärtom borde det vara det islamiska folkets rätt att argumentera mot den grupp av bokens folk, som omnämns i föregående vers, ty om muslimerna helt och hållet berövats rätten till en gudomlig lära, så hade detta visat på Guds partiskhet gentemot bokens folk. Judarnas invändning mot skillnader i lärorna är således helt irrelevant.

78. *När det gäller* dem som tar ett futtigt pris i utbyte mot sitt förbund med Allah och sina eder, kommer de icke att få någon del i det kommande livet, och Allah kommer varken att tala till dem eller se på dem på uppståndelsens dag, icke heller kommer Han att rena dem; och för dem kommer det att finnas ett svårt straff.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي
الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ
اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۪ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۷۸﴾

79. Och bland dem finns sannerligen en grupp som förvrider sina tungor medan de läser upp boken så att ni skall tro att det är *en del av* boken, fastän det icke är *en del av* boken. Och de säger. ”Det är från Allah”, fastän det icke är från Allah, och de yttrar medvetet en lögn om Allah.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ
بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ
مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى
اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۹﴾

80. Det är icke *möjligt* för en människa att Allah skulle ge honom boken och visheten och profetvärdigheten *och* att han därefter skulle säga till människorna: ”Var mina tjänare istället för Allahs,” utan *han skulle säga*: ”Var *ni* endast Herren tillgivna, ty ni lär ut boken och ni studerar *den.*”

مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ
كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ
كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ
الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿۸۰﴾ۙ

81. Icke heller *är det möjligt för honom* att han skulle be er att ta änglarna och profeterna till herrar. Skulle han föreskriva er otro efter det att ni underkastat er *Gud*?

وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ
اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۱﴾ ع ٨ ٩ ١٦

R.9

82. Och *minns den tid* då Allah slöt ett förbund med *folket genom* profeterna *och sade*: ”Vadhelst

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ
مِّنْ كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ

Jag ger er av boken och visheten *och* det sedan kommer ett sändebud till er, som bekräftar det som finns hos er, skall ni tro på honom och hjälpa honom.” *Och* Han sade: ”Samtycker ni och erkänner det ansvar som Jag pålägger er i denna *sak*?” De sade: ”Vi samtycker.” Han sade: ”Bär då vittnesbörd och Jag är med er bland vittnena.”

مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ
وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ
وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِىْ ؕ قَالُوْۤا
اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ
مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٢﴾

83. Vem som än vänder sig bort efter detta, de är då sannerligen överträdare.

فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْفٰسِقُوْنَ ﴿٨٣﴾

84. Söker de en annan religion än Allahs, medan det som finns i himlarna och på jorden, villigt eller ovilligt underkastar sig Honom, och de skall vändas åter till Honom?

اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗۤ اَسْلَمَ مَنْ
فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا
وَّكَرْهًا وَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Säg: ”Vi tror på Allah, och på det som uppenbarats för oss och på det som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och *deras* avkomma, och på det som gavs till Moses och Jesus och *andra* profeter från deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem och Honom underkastar vi oss.”

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَاۤ اُنْزِلَ
عَلٰۤى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَ اِسْحٰقَ
وَيَعْقُوْبَ وَ الْاَسْبَاطِ وَمَاۤ اُوْتِىَ
مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ
رَّبِّهِمْ ۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och för vem som än söker en annan religion än islam skall detta icke accepteras från honom och i livet efter detta kommer han att vara bland förlorarna.

وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ
مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٦﴾

87. Hur skall Allah vägleda ett folk som icke tror efter att ha trott och som hade burit vittnesbörd om att sändebudet var sant och till vilka klara bevis hade kommit? Och Allah vägleder icke ett felande folk.

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ
اِيْمَانِهِمْ وَ شَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ
وَّ جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۷﴾

88. När det gäller dem, är deras belöning att Allahs och änglarnas och alla människornas förbannelser skall vila över dem.

اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۸﴾

89. I dem skall de förbli. Deras straff skall icke lättas, icke heller skall de ges anstånd.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۸۹﴾

90. Utom de som ångrar sig efter det och gör bot. Och Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَاَصْلَحُوْا ۫ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۹۰﴾

91. De som icke tror efter att ha trott och sedan tilltar i otro, deras ånger kommer icke att antas, och det är dessa som har gått vilse.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ
ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّوْنَ ﴿۹۱﴾

92. *När det gäller* dem som icke har trott och avlider medan de är icke troende, skall icke ens hela jorden full av guld accepteras från någon av dem, även om han erbjuder det som lösen. Det är för dessa som ett strängt straff skall finnas, och de kommer icke att ha några hjälpare.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ
الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۹۲﴾ ع

Del 4
R.10

93. Ni kommer aldrig att kunna förvärva rättfärdighet såvida ni icke ger ut av det ni älskar, och vadhelst ni ger ut, vet Allah det väl.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰی تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۬ؕ
وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ ﴿۹۳﴾

94. All föda var tillåten för Israels barn utom det som Israel förbjöd sig själv innan Toran blev nedsänd. Säg: ”Hämta då Toran och läs den, om ni är sannfärdiga.”

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اِلَّا
مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِیْلُ عَلٰی نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ
تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ
فَاتْلُوْهَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۹۴﴾

95. De som nu hittar på en lögn om Allah efter detta, då är det dessa som är de orättfärdiga.

فَمَنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ
بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۹۵﴾

96. Säg: ”Allah har förklarat sanningen, följ därför Abrahams religion, *han* vände sig alltid *mot Gud*, och han var icke bland dem som förbinder gudar med Gud.”

قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۫ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ
حَنِیْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۹۶﴾

97. Sannerligen, det första hus, som grundlagts för *hela* mänsklighetens *bästa*, är det i Bákka*, överflödande av välsignelser och en vägledning för alla folk.

اِنَّ اَوَّلَ بَیْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِیْ بِبَكَّةَ
مُبٰرَكًا وَّهُدًی لِّلْعٰلَمِیْنَ ۚ﴿۹۷﴾

98. I det finns uppenbara tecken. Det är Abrahams plats, och vem som än går dit in går in till tryggheten. Och pilgrimsfärden till *det* huset är en plikt som människorna, de som kan finna en väg dit,

فِیْهِ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِیْمَ ۬ۚ
وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ؕ وَلِلّٰهِ عَلَی النَّاسِ

*3:97 Dalen där Mecka (*mákka*) ligger.

har mot Allah. Och *låt* den *som* icke tror *minnas* att Allah förvisso är Oberoende av alla *skapade* varelser.

حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ؕ
وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۸﴾

99. Säg: ”Å, *ni* bokens folk, varför förnekar ni Allahs tecken, fastän Allah är Vittne till vad ni gör?”

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ
اللّٰهِ ۖۗ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۹﴾

100. Säg: ”Å, *ni* bokens folk, varför hindrar ni de troende från Allahs väg och försöker göra den krokig, fastän ni är vittne *till det*? Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.”

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ
شُهَدَآءُ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

101. Å, ni som tror! Om ni lyder någon grupp av dem som har givits boken, kommer de att omvända er till icke troende efter det att ni har trott.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ
اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۱﴾

102. Hur skulle ni kunna vara icke troende medan Allahs tecken läses upp för er och Hans sändebud är bland er? Och den som håller fast vid Allah är sannerligen vägledd till den rätta vägen.

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ
اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ؕ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ
بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۰۲﴾ ع

R.11

103. Å, ni som tror! Frukta Allah som Han skall fruktas, och låt icke döden komma över er utan att ni är absolut underkastade.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ
وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۳﴾

104. Och håll fast, *ni* alla tillsammans, i Allahs rep och *låt er* icke splittras, utan kom ihåg Allahs ynnestbevis som Han skänkte er när ni var fiender, och Han

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا
تَفَرَّقُوْا ۪ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ

förenade era hjärtan i kärlek, så att ni med Hans nåd blev *som* bröder, och ni befann er på randen till en avgrund av eld, och Han räddade er från den. Sålunda förklarar Allah sina befallningar för er på det att ni måtte bli vägledda.

فَاَصۡبَحۡتُمۡ بِنِعۡمَتِهٖۤ اِخۡوَانًا ۚ وَكُنۡتُمۡ
عَلٰى شَفَا حُفۡرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنۡقَذَكُمۡ
مِّنۡهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمۡ اٰيٰتِهٖ
لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُوۡنَ ﴿١٠٤﴾

105. Och låt det alltid finnas en grupp bland er, som inbjuder till godhet och uppmanar till rättvisa och förbjuder det otillbörliga. Och det är de som skall ha framgång.

وَلۡتَكُنۡ مِّنۡكُمۡ اُمَّةٌ يَّدۡعُوۡنَ اِلَى الۡخَيۡرِ
وَيَاۡمُرُوۡنَ بِالۡمَعۡرُوۡفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ
الۡمُنۡكَرِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿١٠٥﴾

106. Och var icke lika dem som blev splittrade och som var oense *inbördes* efter det att klara bevis hade kommit till dem. Och det är för dem det skall finnas ett svårt straff,

وَلَا تَكُوۡنُوۡا كَالَّذِيۡنَ تَفَرَّقُوۡا وَاخۡتَلَفُوۡا
مِنۡۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ الۡبَيِّنٰتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ
لَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ۙ ﴿١٠٦﴾

107. den dag då några ansikten kommer att stråla av ljus och några ansikten kommer att mörkna. När det gäller dem vilkas ansikten kommer att mörkna, *kommer det att sägas till dem*: ”Förnekade ni icke efter att ha trott? Smaka då straffet eftersom ni icke trodde.”

يَّوۡمَ تَبۡيَضُّ وُجُوۡهٌ وَّتَسۡوَدُّ وُجُوۡهٌ ۚ
فَاَمَّا الَّذِيۡنَ اسۡوَدَّتۡ وُجُوۡهُهُمۡ ۟ قف
اَكَفَرۡتُمۡ بَعۡدَ اِيۡمَانِكُمۡ فَذُوۡقُوا
الۡعَذَابَ بِمَا كُنۡتُمۡ تَكۡفُرُوۡنَ ﴿١٠٧﴾

108. Och när det gäller dem vilkas ansikten kommer att stråla av ljus, *så* kommer de att vara i Allahs nåd, i den kommer de att förbli.

وَاَمَّا الَّذِيۡنَ ابۡيَضَّتۡ وُجُوۡهُهُمۡ فَفِىۡ
رَحۡمَةِ اللّٰهِ ؕ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿١٠٨﴾

109. Dessa är Allahs tecken. Vi läser upp dem för dig eftersom de innehåller sanningen och Allah önskar icke Sina skapade varelser någon orätt.

تِلۡكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتۡلُوۡهَا عَلَيۡكَ بِالۡحَقِّ ؕ وَمَا
اللّٰهُ يُرِيۡدُ ظُلۡمًا لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ﴿١٠٩﴾

110. Och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah, och alla angelägenheter skall återföras till Allah *för beslut*.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ
وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١١٠﴾

R.12

111. Ni är det bästa folket, upp-resta för mänsklighetens bästa, ni uppmanar till godhet och förbjuder det otillbörliga och tror på Allah. Och om bokens folk hade trott hade det förvisso varit bättre för dem. Några bland dem är troende men de flesta av dem är olydiga.

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ؕ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ
الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ مِنْهُمُ
الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١١﴾

112. De kan icke skada er utom att de kan vålla er en lättare skada och om de strider mot er kommer de att vända sina ryggar mot er. Då kommer de icke att bli hjälpta.

لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّاۤ اَذًى ؕ وَاِنْ
يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۟ ثُمَّ
لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١٢﴾

113. Varhelst de återfinns kommer de att drabbas av förödmjukelse, såvida de icke skyddas av Allah eller av människor. De har ådragit sig Allahs vrede och drabbats av elände. Det är för att de framhärdade i att förkasta Allahs tecken och med orätt *försökte* dräpa profeterna. Det är för att de gjorde uppror och brukade överträda.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْۤا اِلَّا
بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ
بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الْمَسْكَنَةُ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ؕ
ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. De är icke *alla* lika. Bland bokens folk finns en grupp som håller fast *vid sitt förbund*, de läser upp Allahs ord under nattens timmar och kastar sig ödmjukt ned *inför Honom*.

لَيْسُوْا سَوَآءً ؕ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ
قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ
يَسْجُدُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. De tror på Allah och den yttersta dagen och påbjuder det tillbörliga och förbjuder det otillbörliga, och skyndar att tävla med varandra i goda gärningar. Och dessa är bland de rättfärdiga.

يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

116. Och för det goda de än gör, kommer de icke förnekas dess vederbörliga belöning, och Allah känner väl de gudfruktiga.

وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۱۶﴾

117. När det gäller dem som icke tror kommer deras tillhörigheter och deras barn icke alls att hjälpa dem mot Allah och de är eldens invånare, i den skall de förbli.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ
وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

118. Det som de ger ut för det nuvarande livet liknar en vind i vilken det finns en intensiv kyla. Den drabbar skörden för ett folk som har gjort sig själv orätt och förstör den. Och Allah handlar icke orätt mot dem, utan de handlar orätt mot sig själva.

مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ
قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ؕ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

119. Å, ni som tror, tag icke *andra* än ert eget folk till förtrogna vänner, de kommer icke att låta bli att fördärva er. De älskar att se er i svårigheter. Hat har redan visat sig genom deras munnars *yttrande* och vad deras hjärtan döljer är ännu större. Vi har gjort Våra befallningar tydliga för er, om ni *bara* vill använda ert förnuft.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً
مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ؕ وَدُّوْا مَا
عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ مِنْ
اَفْوَاهِهِمْ ۖۚ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ ؕ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۱۹﴾

120. Se, det är ni som älskar dem, men de älskar icke er. Och ni tror på allt i boken. När de möter er säger de: ”Vi tror,” men när de är ensamma biter de på sina fingertoppar av raseri. Säg: ”Förgås i ert raseri. Allah har sannerligen full kännedom om det som är dolt i *era* hjärtan”.

هٰۤاَنۡتُمۡ اُولَآءِ تُحِبُّوۡنَهُمۡ وَلَا يُحِبُّوۡنَكُمۡ
وَتُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوۡكُمۡ
قَالُوۡۤا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوۡا عَضُّوۡا عَلَيۡكُمُ
الۡاَنَامِلَ مِنَ الۡغَيۡظِ ؕ قُلۡ مُوۡتُوۡا بِغَيۡظِكُمۡ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۱۲۰﴾

121. Om något gott vederfars er, grämer det dem, och om något ont drabbar er, fröjdar de sig åt det. Men om ni är ståndaktiga och rättfärdiga kommer deras avsikter icke alls att skada er, Allah omfattar förvisso *allt* vad de gör.

اِنۡ تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٌ تَسُؤۡهُمۡ ۫ وَاِنۡ
تُصِبۡكُمۡ سَيِّئَةٌ يَّفۡرَحُوۡا بِهَا ؕ وَاِنۡ
تَصۡبِرُوۡا وَتَتَّقُوۡا لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ
ع شَيۡـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعۡمَلُوۡنَ مُحِيۡطٌ ﴿۱۲۱﴾

R.13

122. Och *kom ihåg den tid* när du tidigt om morgonen gick bort från ditt hushåll, och tilldelade de troende deras stridsställningar. Och Allah är Allhörande *och* Allvetande,

وَاِذۡ غَدَوۡتَ مِنۡ اَهۡلِكَ تُبَوِّئُ
الۡمُؤۡمِنِيۡنَ مَقَاعِدَ لِلۡقِتَالِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيۡعٌ
عَلِيۡمٌ ۙ ﴿۱۲۲﴾

123. när två avdelningar bland er tänkte visa feghet fastän Allah var bådas Vän. Och de troende bör förlita sig på Allah.

اِذۡ هَمَّتۡ طَّآئِفَتٰنِ مِنۡكُمۡ اَنۡ تَفۡشَلَا ۙ
وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ
الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۲۳﴾

124. Och Allah har *redan* hjälpt er vid Badr när ni var svaga. Så tag Allah till er Beskyddare på det att ni måtte vara tacksamma.

وَلَقَدۡ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدۡرٍ وَّاَنۡتُمۡ اَذِلَّةٌ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۱۲۴﴾

125. När du sade till de troende: ”Kommer det icke att räcka för er att er Herre bistår er med tre tusen änglar som sänds ned *från ovan*?”

إِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ
يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُنْزَلِيْنَ ﴿١٢٥﴾ؕ

126. Ja, om ni är ståndaktiga och rättfärdiga och de omedelbart faller över er i en het brådska, kommer er Herre att bistå er med fem tusen änglar som häftigt anfaller *dem.*

بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ
فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٦﴾

127. Och Allah har gjort det bara som glädjebudskap för er och för att genom det låta era hjärtan få ro, och hjälp kommer endast från Allah, den Mäktige, den Vise.

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ
وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ؕ وَمَا النَّصْرُ
اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١٢٧﴾ۙ

128. *Allah kommer att göra så* att Han skär av en del av de icke troende eller förnedrar dem så att de misslyckade vänder tillbaka.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ
يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٨﴾

129. Det är icke din angelägenhet om Han vänder Sig till dem i nåd eller straffar dem för att de är orättfärdiga.

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ
عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٩﴾

130. Och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah. Han förlåter vem Han vill och straffar vem Han vill och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾ ع

R.14

131. Å, ni som tror, förtär icke ränta, som innebär mångfaldiga tilläggssummor, och frukta Allah på det att ni måtte ha framgång.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا
اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣١﴾ۚ

132. Och frukta den eld, som har beretts för de icke troende.

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِىْٓ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ۚ﴿۱۳۲﴾

133. Och lyd Allah och sändebudet på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۚ﴿۱۳۳﴾

134. Och tävla med varandra i att be om förlåtelse från er Herre, och om ett paradis, vars omfång omfattar himlarna och jorden, berett för de gudfruktiga,

وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِيْنَ ۙ﴿۱۳۴﴾

135. de som ger ut i medgång och i motgång, och de som undertrycker vrede och tillgiver människor, och Allah älskar dem som gör goda gärningar,

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِى السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ
وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ
النَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۚ﴿۱۳۵﴾

136. och dem som, när de utför en elak handling eller felar mot sig själva, kommer ihåg Allah och bönfaller Allah om förlåtelse för sina synder, vem kan förlåta synder utom Allah? Och icke medvetet framhärdar i vad de har gjort.

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا
اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا
لِذُنُوْبِهِمْ ۠ وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا
اللّٰهُ ۠ۗ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾

137. Det är dessa, vilkas belöning är förlåtelse från sin Herre, och *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, där skall de förbli, och hur god är icke belöningen för dem som arbetar!

اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
وَجَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ؕ﴿۱۳۷﴾

138. Det har sannerligen funnits *många* ordningar före er, så res genom världen *och* se hur *ont* deras slut blev, som behandlade *profeterna* som lögnare.

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيْرُوْا فِى
الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۱۳۸﴾

139. Denna *Qur'an* är en klar kungörelse för människor och en vägledning och en förmaning för de gudfruktiga.

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۳۹﴾

140. Slappna icke av och sörj icke heller, och ni kommer *förvisso* att ha övertaget om ni är *sanna* troende.

وَلَا تَهِنُوْا وَ لَا تَحْزَنُوْا وَ اَنْتُمُ
الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴۰﴾

141. Om ni tillfogats en skada, har sannerligen de *icke troende* människorna *redan* tillfogats en liknande skada. Och sådana dagar låter Vi växla mellan människorna *på det att de måtte bli varskodda*, och på det att Allah måtte skilja ut dem som tror och ta vittnen från er, och Allah älskar icke de orättfärdiga,

اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ؕ وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ
النَّاسِ ۚ وَ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿۱۴۱﴾

142. och att Allah måtte luttra dem som tror och förinta de icke troende.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۴۲﴾

143. Förmodar ni att ni kommer att träda in i himlen fastän Allah ännu icke har låtit skilja ut dem av er som strävar *på Allahs väg* och ännu icke har låtit skilja ut ståndaktiga?

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ
الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۴۳﴾

144. Och innan ni mötte den brukade ni önska er en sådan död. Nu när ni slutligen har sett den, står ni och stirrar *som om ni vore förstenade.*

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ
تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۱۴۴﴾ ع

R.15

145. Och Mu*h*ammad är blott ett sändebud. *Alla* sändebud före honom har i sanning gått bort. Om han då dör eller blir dräpt, kommer ni då att tvärt göra helt

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ اَفَاۡئِنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ

om och vända ryggen till? Och den som gör tvärt om och vänder ryggen till kommer icke alls att skada Allah. Och Allah kommer sannerligen att belöna de tacksamma.

اِنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ ؕ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ
عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ
وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾

146. Och ingen själ kan dö utom med Allahs tillstånd, en förordning med en fastställd tidsfrist. Och till den som åstundar den nuvarande världens belöning, kommer Vi att ge därav. Till den som åstundar belöningen i livet efter detta, kommer vi att ge därav, och Vi kommer sannerligen att belöna de tacksamma.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ
كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ؕ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ
نُؤْتِهٖ مِنْهَا ؕ وَسَنَجْزِى الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٦﴾

147. Och det har funnits mången profet, vid vilkas sida ett stort antal gudfruktiga *anhängare* stred. De gav icke efter för något alls som vederfors dem på Allahs väg, icke heller blev de försvagade, icke heller ödmjukade de sig *inför fienden*. Och Allah älskar de ståndaktiga.

وَكَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ
كَثِيْرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوْا لِمَآ اَصَابَهُمْ فِىْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا ؕ
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾

148. Och de yttrade icke ett ord utan att de sade: "Vår Herre förlåt oss våra synder och våra överdrifter i vårt uppförande och gör våra steg stadiga och hjälp oss mot det icke troende folket."

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِىْٓ اَمْرِنَا
وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٨﴾

149. Så Allah gav dem en belöning i denna världen och också en förträfflig belöning i det tillkommande livet, och Allah älskar dem som gör goda gärningar.

فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ
الْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٩﴾ ع

R.16

150. Å, ni som tror! Om ni lyder dem som icke tror, kommer de att förmå er att tvärt göra helt om och vända ryggen till och då kommer ni att bli de som förlorar.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا يَرُدُّوْكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٥٠﴾

151. Nej, Allah är er Beskyddare och Han är den Bäste av hjälpare.

بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَ هُوَ خَيْرُ
النّٰصِرِيْنَ ﴿١٥١﴾

152. Vi kommer att kasta in fruktan i deras hjärtan, vilka icke har trott, ty de förbinder medhjälpare med Allah, till vilka Han icke har sänt ned någon befogenhet. Deras hemvist är elden, och ond är syndarnas hemvist.

سَنُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
بِمَآ اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ
سُلْطٰنًا ۚ وَ مَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَ بِئْسَ
مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥٢﴾

153. Och Allah hade sannerligen uppfyllt Sitt löfte till er när ni dödade och förstörde dem med Hans tillåtelse, till dess att Han, när ni blev slappa och tvistade inbördes *beträffande lydnaden mot den Helige Profeten* och började tvista sinsemellan beträffande *den sanna avsikten med* befallningen och var olydiga efter det att Han hade givit er det som ni önskade *i form av seger, drog undan Sin hjälp*. Bland er fanns de som önskade sig den nuvarande världen, och bland er fanns de som önskade sig livet efter detta. Då vände Han er bort från dem på det att Han måtte pröva er, och Han har sannerligen förlåtit er, och Allah är Nådig mot de troende.

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗۤ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ
بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰۤى اِذَا فَشِلْتُمْ وَ تَنَازَعْتُمْ فِي
الْاَمْرِ وَ عَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَاۤ اَرٰىكُمْ مَّا
تُحِبُّوْنَ ؕ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا وَ مِنْكُمْ
مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ
عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَ لَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ؕ
وَ اللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٣﴾

154. När ni sprang iväg och icke såg tillbaka på någon medan sändebudet kallade på er från er bakre del, då gav Han er en *lindrigare* sorg i ersättning för en *annan och svårare* sorg så att ni icke måtte sörja över det som undgick er eller över vad som

اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَ لَا تَلْوٗنَ عَلٰۤى اَحَدٍ
وَّ الرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْۤ اُخْرٰىكُمْ
فَاَثَابَكُمْ غَمًّۢا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوْا
عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَ لَا مَاۤ اَصَابَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ

vederfors er.* Och Allah är helt Medveten om vad ni gör.

خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٤﴾

155. Sedan, efter sorgen, sände Han ned fred över er, en slummer som överraskade en del av er, medan en del var oroliga beträffande sig själva och tänkte felaktigt om Allah, tankar *lika* okunnighetens tankar. De sade: ”Finns det någon del för oss i bestämmanderätten?” Säg: ”All rätt att bestämma tillhör endast Allah.” De döljer i sina hjärtan det de icke visar för dig. De säger: ”Om vi hade haft något att säga till rörande styrningen *av angelägenheter*, hade vi icke blivit dräpta här.” Säg: ”Om ni hade stannat kvar i era hem, hade sannerligen de, som uppmanats till strid, gått till sina dödsbäddar,” *på det att Allah måtte uppfylla Sitt påbud* och pröva det som var i era sinnen och på det att Han måtte luttra era hjärtan. Och Allah vet väl vad som finns i era sinnen.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً
نُّعَاسًا يَّغْشٰى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۙ
وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ
يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ؕ
قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِيْٓ
اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ
قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ
كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ
بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٥٥﴾

156. De av er som vände ryggen till, dagen när de två härarna möttes,* då var det förvisso satan som försökte få dem att snubbla på grund av vissa av deras gärningar. Men Allah har med säkerhet redan förlåtit dem. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Fördragsam.

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعٰنِ ۙ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ
بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ
عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٥٦﴾ ع ١٦/٧

*3:154 Ibland undanröjer risken för en större förlust den sorg man fått vid en jämförelsevis mindre förlust som inträffat tidigare. En liknande situation uppstod under slaget vid *'Uhúd* då ryktet om den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, död helt eliminerade tanken på personligt lidande och smärta som de muslimska kämparna hade genomlidit. Nyheten om att han överlevt omvandlade känslan av förlust till en av djup tillfredsställelse och tacksamhet.

*3:156 Slaget vid *'Uhúd*.

R.17

157. Å, ni som tror, var icke lika dem som icke har trott, och som säger om sina bröder när dessa reser i landet eller går fram till strid: ”Om de hade varit med oss hade de icke dött eller blivit dräpta.” *De säger detta* på det att Allah måtte göra det till en källa till ånger i deras hjärtan. Och Allah ger liv och orsakar död och Allah är Uppmärksam på vad ni gör.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا
فِى الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَّوْ كَانُوْا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ
ذٰلِكَ حَسْرَةً فِىْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١٥٧﴾

158. Och om ni dräps för Allahs sak eller om ni dör, är sannerligen förlåtelse från Allah och barmhärtighet bättre än vad de samlar.

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ
لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُوْنَ ﴿١٥٨﴾

159. Och om ni dör eller blir dräpta, skall ni *alla* sannerligen församlas hos Allah.

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ
تُحْشَرُوْنَ ﴿١٥٩﴾

160. Och det är genom Allahs *stora* barmhärtighet som du är vänlig mot dem, och om du hade varit omild *och* hårdhjärtad skulle de säkerligen ha dragit sig från dig. Så förlåt dem och bed om förlåtelse för dem och rådfråga dem i viktiga angelägenheter och när du är fast besluten, förlita dig på Allah. Allah älskar förvisso dem som förlitar sig *på Honom.*

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ
كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا
مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ ۚ
فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿١٦٠﴾

161. Om Allah hjälper er kan ingen övervinna er, men om Han överger er, vem finns då som kan hjälpa er förutom Honom? Låt då de troende sätta *all* sin lit till Allah.

اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ
وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِىْ
يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦١﴾

162. Och det är icke möjligt för en profet att handla oärligt, och på uppståndelsens dag kommer den som handlar oärligt att föra *med sig* det, beträffande vilket han var oärlig. Då skall varje själ bli fullt betald för vad den har förtjänat och de skall icke göras någon orätt.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّغُلَّ ؕ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ
بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ
مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

163. Är den som följer Allahs välbehag lik den som ådrar sig Allahs vrede och vars vistelseort är helvetet? Och en ond tillflyktsort är det!

اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ
بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ؕ
وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶۳﴾

164. Var och en har *olika* rangordning hos Allah och Allah ser vad de gör.

هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶۴﴾

165. Allah har sannerligen tilldelat de troende en ynnest genom att uppresa ett sändebud från deras egna, som läser upp Hans tecken för dem och renar dem och lär dem boken och visheten, och dessförinnan svävade de förvisso i uppenbar villfarelse.

لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ
فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ
اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ
وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ
لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۶۵﴾

166. Vad! När en olycka drabbar er och ni själva redan tillfogat det dubbla, säger ni: ”Varifrån är detta?” Säg: ”Det är från er själva.” Allah har sannerligen makt över allting.

اَوَلَمَّاۤ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ
مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ؕ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اَنْفُسِكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۶۶﴾

167. Och det som drabbade er den dagen då två härar möttes,* det var enligt Allahs befallning, och *detta skedde så* på det att Han måtte utskilja de troende,

وَمَاۤ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ
فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۙ ﴿۱۶۷﴾

*3:167 Slaget vid *ʼUhúd*.

168. och på det att Han måtte låta hycklarna bli utskilda. Och det sades till dem: ”Kom ni, strid för Allahs sak och slå tillbaka *fiendens attack.*” De sade: ”Om vi visste hur man strider, skulle vi förvisso följa er.” Den dagen var de närmare otro än tro. Med sina munnar säger de det som icke finns i deras hjärtan. Och Allah känner helt väl till vad de döljer.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ۚۖ وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ۭ قَالُوْا لَوْ
نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنٰكُمْ ۭ هُمْ لِلْكُفْرِ
يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ
يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿۱۶۸﴾ۚ

169. *Det är dessa*, som medan de själva stannade kvar, sade om sina bröder: ”Om de hade åtlytt oss hade de icke blivit dräpta.” Säg: ”Vänd då bort döden från er själva, om ni är sannfärdiga.”

اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ
اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا ۭ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ
اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۶۹﴾

170. Tänk icke på dem som blev dräpta för Allahs sak som om de vore döda. Nej, de är levande i sin Herres närvaro *och* de är väl försörjda *av Honom.*

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
اَمْوَاتًا ۭ بَلْ اَحْيَاۗءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿۱۷۰﴾ۙ

171. Jublande på grund av vad Allah i Sin frikostighet har givit dem och glädjande sig för deras skull som kommer efter dem och ännu icke förenat sig med dem, ty över dem *skall* ingen fruktan *komma*, icke heller skall de sörja.

فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ
وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ
مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۷۱﴾ وقف لازم

172. De fröjdas över Allahs ynnestbevis och *Hans* frikostighet och över *det faktum* att Allah icke låter de troendes belöning gå förlorad.

يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ
وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۲﴾ۚ ع

R.18

173. De som svarade på Allahs och sändebudets kallelse efter det att de hade åsamkats lidande, sådana av dem som gör gott och handlar rättfärdigt skall få en stor belöning,

اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ
مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا
مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۳﴾ۚ

اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ
جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
اِيْمَانًا ۖ وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿١٧٤﴾

174. de till vilka människor sade: ”Folk har samlats emot er, frukta dem därför”, ökade detta *bara* deras tro och de sade: ”Allah är tillräcklig för oss och en utmärkt Beskyddare är Han.”

فَانْقَلَبُوْا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ
يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوْا رِضْوَانَ اللّٰهِ ۭ
وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿١٧٥﴾

175. Så de återvände med ett *mäktigt* ynnestbevis från Allah och en *stor* frikostighet fastän inget ont hade vidrört dem, och de följde Allahs välbehag, och Allah är den stora frikostighetens Herre.

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ ۠
فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٦﴾

176. Det är satan som bara förskräcker sina vänner, så frukta dem icke utan frukta Mig om ni är troende.

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي
الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۭ
يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي
الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٧﴾

177. Och låt icke dem som snabbt faller i otro göra dig sorgsen. De kan sannerligen icke skada Allah på något sätt. Allah önskar icke att tilldela dem någon del av det kommande livet, och de skall få ett strängt straff.

اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ
يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٨﴾

178. De som har köpt otro till priset av tron kan förvisso icke alls skada Allah, och de kommer att få ett svårt straff.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا نُمْلِيْ
لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۭ اِنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ
لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٧٩﴾

179. Och låt icke förnekarna tänka att det är bra för dem att Vi ger dem uppskov. *Resultatet av* att Vi ger dem uppskov blir bara att de ökar i synd, och de skall få ett förnedrande straff.

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰي مَآ

180. Allah kommer icke att lämna de troende *i det tillstånd* i vilket ni

befinner er nu förrän Han avskilt de orättfärdiga från de goda. Icke heller kommer *Allah* att uppenbara det osedda för er. Men Allah väljer ut den Han vill av sina sändebud. Tro därför på Allah och Hans sändebud. Om ni tror och är rättfärdiga kommer ni få en stor belöning.

اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ
الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ ۖ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ
تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٨٠﴾

181. Och låt icke dem, som är snåla när det gäller att ge ut av vad Allah har givit dem av Sin frikostighet, tro att det är bra för dem, nej, det är skadligt för dem. Det beträffande vilket de var snåla skall hängas som en krage runt deras halsar på uppståndelsens dag. Och himlarnas och jordens arvegods tillhör Allah, och Allah är fullt medveten om vad ni gör.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ بَلْ هُوَ شَرٌّ
لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ
ع وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨١﴾

R.19

182. Och Allah har med säkerhet hört deras yttrande vilka sade: ”Allah är fattig och vi är rika.” Vi kommer att uppteckna det de har sagt och deras försök att orättfärdigt dräpa profeterna, och Vi kommer att säga: ”Smaka ni straffet att brinna.”

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ
فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا
وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّنَقُوْلُ
ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿١٨٢﴾

183. Det är på grund av vad era händer har sänt i förväg *för er.* Och Allah är icke alls orättvis mot *Sina* tjänare.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ
بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۚ ﴿١٨٣﴾

184. De som säger: ”Allah har ålagt oss att icke tro på något sändebud förrän han ger oss ett offer som elden förtär.” Säg:

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا
نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ

النَّارُ ؕ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ
قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ
قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٤﴾

”Redan före mig har det kommit sändebud till er med klara tecken och med det vilket ni talar om. Varför försökte ni då att dräpa dem, om ni är sannfärdiga?”

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ
مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ
وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

185. Och om de anklagar dig för att ljuga, så blev även sändebuden före dig, som kom med tydliga tecken och vishetens skrifter och den upplysande boken, *också* anklagade för att ljuga.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ
اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ فَمَنْ زُحْزِحَ
عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ؕ وَمَا
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿١٨٦﴾

186. Varje själ skall smaka döden. Och bara på uppståndelsens dag skall ni till fullo ges era belöningar. Så vem som än avlägsnas från elden och förmås träda in i himlen har sannerligen nått sitt mål. Och livet i denna världen är ingenting annat än en bedräglig njutning.

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۟
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا ؕ
وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ
عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٨٧﴾

187. Ni skall sannerligen bli prövade rörande era ägodelar och era personer och ni skall sannerligen höra många smärtsamma ting från dem som gavs boken före er och från dem som sätter upp jämlikar *bredvid Gud*. Men om ni visar sinnesstyrka och handlar rättfärdigt, är det verkligen *en fråga* om en stark beslutsamhet.

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ ۫
فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهٖ
ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿١٨٨﴾

188. Och *kom ihåg* när Allah slöt förbund med dem som fick boken *och sade*: ”Ni skall göra denna *bok* känd för folket och icke dölja den.” Men de kastade den bakom sig och schackrade bort den för ett futtigt pris. Ont är det som de köpte.

189. Tro icke att de som fröjdar sig över vad de uträttat, och som älskar att bli prisade för vad de icke har gjort, tro icke att de undgår straff. De kommer att få ett smärtsamt straff.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا
وَّ يُحِبُّوْنَ اَنْ يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا
فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸۹﴾

190. Och himlarnas och jordens konungadöme tillhör Allah, och Allah har makt över allting.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹۰﴾ ع ۱۹/۹ ۱۰

R.20

191. I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag finns sannerligen tecken för förståndiga människor.

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي
الْاَلْبَابِ ۚ ﴿۱۹۱﴾

192. De som ihågkommer Allah stående, sittande och *liggande* på sina sidor och tänker över skapelsen av himlarna och jorden *och säger*: "Vår Herre, Du har icke skapat detta *universum* utan syfte. Helig är Du, rädda oss då från eldens straff.

الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى
جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ
سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۲﴾

193. Vår Herre, vem helst Du låtit gå in i elden, har Du sannerligen störtat i onåd. Och de orättfärdiga kommer icke att ha några hjälpare.

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
اَخْزَيْتَهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۱۹۳﴾

194. Vår Herre, vi har hört en utropare som kallar *oss* till tro *och som säger*: 'Tro ni på er Herre,' och vi har trott. Vår Herre förlåt oss därför våra synder och ta bort våra onda gärningar från oss och förena oss med de rättfärdiga i döden.

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ
اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ
الْاَبْرَارِ ۚ ﴿۱۹۴﴾

195. Vår Herre, giv oss vad Du lovat oss genom Dina sändebud och vanära oss icke på uppståndelsens dag. Du bryter sannerligen icke Ditt löfte.”

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيْعَادَ ﴿١٩٥﴾

196. Så deras Herre besvarade deras *böner och sade*: ”Jag kommer icke att låta någon ansträngning från någon som strävar bland er, vare sig man eller kvinna, gå förlorad. Den ene av er är från den andre. De som har emigrerat och har drivits ut ur sina hem och som har blivit förföljda för Min skull och som har stridit och blivit dräpta, kommer Jag sannerligen att tillgiva deras onda gärningar och låta dem träda in i *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, en belöning från Allah, och hos Allah finns den bästa belöningen.”

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّىْ لَاۤ اُضِيْعُ
عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ
بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا
وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِىْ
سَبِيْلِىْ وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ
عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٦﴾

197. Låt icke de icke troendes förflyttningar runt om i landet föra dig bakom ljuset.

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِى
الْبِلَادِ ؕ ﴿١٩٧﴾

198. *Det är* en liten *och kortvarig* fördel *för dem*, sedan kommer helvetet att bli deras vistelseort. Vilken ond plats det är att vila på!

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۗ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٨﴾

199. Men de som fruktar sin Herre skall få *paradisets* trädgårdar, genomflutna av bäckar, i dessa *trädgårdar* skall de förbli, en underhållning från Allah. Och det som är hos Allah är *ännu* bättre för de rättfärdiga.

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ
تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ
خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿١٩٩﴾

200. Och bland bokens folk finns det förvisso några som tror på Allah och på det som har sänts ned till er och på det som sändes ned till dem och som ödmjukar sig själva inför Allah. De schackrar icke bort Allahs tecken för ett futtigt pris. Det är dessa som skall få sin belöning hos sin Herre. Allah är sannerligen Snabb att göra upp räkningen.

وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ
خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾

201. Å, ni som tror! Var ståndaktiga och sträva efter att utmärka er i ståndaktighet och var på *er* vakt och frukta Allah på det att ni måtte ha framgång.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا
وَرَابِطُوْا ۟ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٢٠١﴾ ع ٢٠ ١١

Kapitel 4
AN-NISÁ’

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades mellan det tredje och femte året efter Hidjra och det innehåller etthundrasjuttiosju verser.

Det inleds med en vers som nämner den mirakulösa tillkomsten av mänskligheten ur ett enda väsen (مِنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَة *min náfsin wáhida*), och vi får på så sätt ännu en förklaring till ordet ”Adam”.

I det föregående kapitlet gavs, utöver läran om att vara ståndaktig, även förmaningen om att man bör uppmana andra till ståndaktighet och att man bör försvara sina riksgränser. Det här kapitlet har alltså en stark anknytning till det föregående kapitlets slut. I kapitel *an-nisá’* nämns fruktansvärda strider med fienden, och detta leder till att många kvinnor blir änkor och många barn föräldralösa. För att lösa de problem som uppstår genom krig och frågan om änkors och föräldralösa barns rättigheter, ges tillstånd till månggifte, på villkor att den troende har förmåga att vara rättvis. Om han inte förmår vara rättvis bör han nöja sig med att endast gifta sig med en enda kvinna.

I kapitlet nämns också de grundläggande principerna för islamisk arvsrätt och denna förklaras.

I samma kapitel nämns relationen mellan judar och kristna och ankomsten av Jesus, Guds välsignelser vare med honom. Detta sker på ett sådant sätt att när judarna bröt alla sina eder och blev hårdhjärtade och försökte dräpa Jesus genom att korsfästa honom, lät Allah dem misslyckas i sina försök att döda honom på korset och rentvådde honom från alla de anklagelser som judarna riktade mot honom och mot hans kyska moder.

Här nämns även Jesu, Guds välsignelser vare med honom, migration från Palestina till Kashmir och en profetia om att det till slut inte kommer att finnas någon grupp av bokens folk som inte tror på Jesu, Guds välsignelser vare med honom, sannfärdighet och hans naturliga död. Den första delen av denna profetia uppfylldes sedan ordagrant i och med Jesu migration till Kashmir genom Afghanistan.

رکوعاتها ٢٤ سُوۡرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ ٤ اٰياتها ١٧٧

Sura AN-NISÁ’
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Å, ni människor, frukta er Herre som skapade er från ett enda väsen och skapade dess make från den, och *som* från dessa två spred många män och kvinnor. Och frukta Allah i Vars namn ni vädjar till varandra, *och frukta Honom i synnerhet beträffande* släktskapsband. Allah vakar sannerligen över er.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوۡا رَبَّكُمُ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ
مِّنۡ نَّفۡسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا
وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالًا كَثِيۡرًا وَّنِسَآءً‌ ۚ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِىۡ تَسَآءَلُوۡنَ بِهٖ وَالۡاَرۡحَامَ‌ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيۡكُمۡ رَقِيۡبًا ﴿٢﴾

3. Och ge de föräldralösa deras egendom och byt icke ut *ert* värdelösa mot *deras* värdefulla och förtär icke deras egendom *tillsammans* med er egen. Det vore i sanning en stor synd.

وَاٰتُوا الۡيَتٰمٰٓى اَمۡوَالَهُمۡ وَلَا تَتَبَدَّلُوا
الۡخَبِيۡثَ بِالطَّيِّبِ‌ ۖ وَلَا تَاۡكُلُوۡۤا اَمۡوَالَهُمۡ
اِلٰٓى اَمۡوَالِكُمۡ‌ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حُوۡبًا كَبِيۡرًا ﴿٣﴾

4. Och om ni fruktar att ni, *i samhället*, kanske icke kommer att vara rättvisa i er behandling av de föräldralösa *i krigens efterdyningar*, äkta då kvinnor, så många som det passar er, två eller tre eller fyra. Men om ni fruktar att ni icke kommer att vara rättvisa, *äkta* då *bara* en, eller *äkta* dem era högerhänder besitter. Det är det enklaste sättet för er att undvika orättvisa.

وَاِنۡ خِفۡتُمۡ اَلَّا تُقۡسِطُوۡا فِى الۡيَتٰمٰى
فَانۡكِحُوۡا مَا طَابَ لَـكُمۡ مِّنَ النِّسَآءِ مَثۡنٰى
وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ‌ ۚ فَاِنۡ خِفۡتُمۡ اَلَّا تَعۡدِلُوۡا
فَوَاحِدَةً اَوۡ مَا مَلَـكَتۡ اَيۡمَانُكُمۡ‌ ؕ ذٰ لِكَ
اَدۡنٰٓى اَلَّا تَعُوۡلُوۡا ؕ ﴿٤﴾

5. Och ge villigt kvinnorna deras brudgåvor. Men om de av egen vilja efterskänker en del av den åt er, njut den då som något behagligt och välgörande.

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحۡلَةً‌ ؕ فَاِنۡ
طِبۡنَ لَـكُمۡ عَنۡ شَىۡءٍ مِّنۡهُ نَفۡسًا فَكُلُوۡهُ
هَنِيۡٓــئًا مَّرِیۡٓــئًا ﴿٥﴾

6. Och ge icke de tillgångar* som Allah har gjort till ett medel till uppehälle för er, till *dem som* förståndsmässigt icke är i stånd att ta hand om dessa på rätt sätt, utan föd dem och kläd dem *på ett* lämpligt *sätt* och tala vänligt till dem.

وَلَا تُؤۡتُوا السُّفَهَآءَ اَمۡوَالَـكُمُ الَّتِىۡ جَعَلَ
اللّٰهُ لَـكُمۡ قِيٰمًا وَّارۡزُقُوۡهُمۡ فِيۡهَا
وَاكۡسُوۡهُمۡ وَقُوۡلُوۡا لَهُمۡ قَوۡلًا مَّعۡرُوۡفًا ۝٦

7. Och pröva de föräldralösas förstånd innan de uppnår giftasvuxen *ålder*, om ni finner att de har ett moget omdöme ge dem då deras egendom, och förtär den icke i överdrift och hast i avvaktan på att de växer upp. Och den som är rik, låt honom avstå, och den som är fattig, låt honom äta *därav* med rimlighet. Och när ni överlämnar deras egendom till dem, kalla då vittnen i deras närvaro. Och Allah är tillräcklig som Räkenskapshållare.

وَابۡتَلُوا الۡيَتٰمٰى حَتّٰۤى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ
فَاِنۡ اٰنَسۡتُمۡ مِّنۡهُمۡ رُشۡدًا فَادۡفَعُوۡۤا
اِلَيۡهِمۡ اَمۡوَالَهُمۡ ۚ وَلَا تَاۡكُلُوۡهَاۤ اِسۡرَافًا
وَّبِدَارًا اَنۡ يَّكۡبَرُوۡا ؕ وَمَنۡ كَانَ غَنِيًّا
فَلۡيَسۡتَعۡفِفۡ ۚ وَمَنۡ كَانَ فَقِيۡرًا فَلۡيَاۡكُلۡ
بِالۡمَعۡرُوۡفِ ؕ فَاِذَا دَفَعۡتُمۡ اِلَيۡهِمۡ
اَمۡوَالَهُمۡ فَاَشۡهِدُوۡا عَلَيۡهِمۡ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
حَسِيۡبًا ۝٧

8. För män finns en del av det som föräldrar och nära släktingar lämnar, och för kvinnor finns en del av det som föräldrar och nära släktingar lämnar, vare sig det är litet eller mycket, en fastställd del.

لِلرِّجَالِ نَصِيۡبٌ مِّمَّا تَرَكَ الۡوَالِدٰنِ
وَالۡاَقۡرَبُوۡنَ ۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيۡبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الۡوَالِدٰنِ وَالۡاَقۡرَبُوۡنَ مِمَّا قَلَّ مِنۡهُ
اَوۡ كَثُرَ ؕ نَصِيۡبًا مَّفۡرُوۡضًا ۝٨

*4:6 Här tilltalas samhället som helhet, emedan tillgångarna i fråga inte är nationella, utan de tillhör de föräldralösa, vars antal ökar markant under krigstider. Det är uppenbart att en avsevärd del av de nationella tillgångarna kommer vara involverad under sådana ovanliga omständigheter. Om en nation som helhet inte tar hand om sådana tillgångar, utan helt överlåter dem i dessa barns händer, barn som både är oerfarna och oförmögna att hantera sina tillgångar på ett förnuftigt vis, så kommer detta oundvikligen att påverka hela den nationella ekonomin på ett negativt sätt. För att lösa problemet riktas uppmaningen till samhället som helhet och det uppmanas ansvara för en ordentlig tillsyn av tillgångarna i fråga, om de tillhör barnen. Det betyder hur som helst inte att sådana föräldralösa blir arvlösa eller att de fråntas sina individuella rättigheter permanent. De åtföljande verserna sju och elva förtydligar den egentliga innebörden i denna text

9. Och när *andra* släktingar och föräldralösa och de fattiga är närvarande vid uppdelningen *av arvet*, ge dem *något* av det och tala vänligt till dem.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنُ فَارْزُقُوْهُمْ مِّنْهُ
وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿٩﴾

10. Och låt dem frukta *Gud* som, om de efterlämnade en svag avkomma, skulle ängslas för deras skull. Låt dem därför frukta Allah och låt dem säga det rätta ordet.

وَلْيَخْشَ الَّذِيْنَ لَوْ تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ
ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا خَافُوْا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا
اللّٰهَ وَلْيَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿١٠﴾

11. De som orätt förtär de föräldralösas egendom, sväljer sannerligen bara ned eld i sina bukar, och de skall brinna i en lågande eld.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَأْكُلُوْنَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى
ظُلْمًا اِنَّمَا يَأْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ نَارًا
وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيْرًا ﴿١١﴾ ع ١١ ١٢

R.2

12. Beträffande era barn, befaller Allah er *att* en manlig skall ha lika mycket som två kvinnligas del, men om det *bara* finns kvinnliga, mer än två *till antalet*, då skall de ha två tredjedelar av vad den *avlidne* efterlämnar, och om det finns en, skall hon ha hälften. Och var och en av hans föräldrar skall ha en sjättedel av arvet om han har barn, men om han icke har barn och hans föräldrar är hans arvingar, då skall hans moder ha en tredjedel, och om han har syskon skall hans moder ha en sjättedel, efter *det att* varje donation han kan ha testamenterat bort *dragits från* eller skulder *har betalats*. Era fäder och era barn, ni vet icke vilka av dem som är mest välgörande för er. *Detta* fastställande *av arvslotterna* är

يُوْصِيْكُمُ اللّٰهُ فِيْ اَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ فَاِنْ كُنَّ نِسَآءً
فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَاِنْ
كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِاَبَوَيْهِ
لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ
وَّوَرِثَهٗۤ اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ فَاِنْ كَانَ
لَهٗۤ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُّوْصِيْ بِهَاۤ اَوْ دَيْنٍ اٰبَآؤُكُمْ
وَاَبْنَآؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ

لَكُمْ نَفْعًا ۗ فَرِيضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

från Allah. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ
لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُّوصِينَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ ۗ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ
لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا اَوْ دَيْنٍ ۗ وَاِنْ
كَانَ رَجُلٌ يُّورَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهُ
اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
السُّدُسُ ۚ فَاِنْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ
فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُّوصٰى بِهَا اَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ
وَصِيَّةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

13. Och ni skall ha hälften av det som era hustrur lämnar om de icke har *något* barn, men om de har barn, då skall ni ha en fjärdedel av det som de lämnar, efter det att varje donation de kan ha borttestamenterat *har dragits från* eller skulder *har betalats*. Och de skall ha en fjärdedel av det som ni efterlämnar, om ni icke har barn, men om ni har barn, då skall de ha en åttondel av det som ni efterlämnar efter det att varje donation ni kan ha borttestamenterat *dragits från* eller skulder *har betalats*. Och om det finns en man eller en kvinna vars arv skall delas upp och han *eller hon* varken har föräldrar eller barn och han *eller hon* har en bror eller en syster, då skall de ha en sjättedel vardera. Men om de är fler än så, då skall de vara lika delägare av en tredjedel, efter det att varje donation de kan ha borttestamenterat *dragits från* eller skulder *har betalats*, utan *avsikt att orsaka* någon skada. *Detta är* ett åläggande från Allah och Allah är Vis, Överseende.

تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۗ وَذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

14. Detta är de gränser *som fastställts* av Allah, och den som lyder Allah och Hans sändebud, kommer Han att låta träda in i *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Däri skall de förbli, och det är en stor seger.

15. Och den som är olydig mot Allah och Hans sändebud och överskrider Hans gränser, kommer Han att låta träda in i elden, i den skall han förbli och han kommer att få ett förnedrande straff.

وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ
حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۖ وَلَهٗ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٥﴾ ع

R.3

16. Och sådana av era kvinnor som är skyldiga till någon uppenbar oanständighet, kalla fyra av er till vittne *mot dem*, och om dessa vittnar mot dem, håll dem kvar inne i husen till dess att döden kommer över dem eller till dess att Allah öppnar någon annan väg för dem.

وَالّٰتِيْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَآئِكُمْ
فَاسْتَشْهِدُوْا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ
شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِي الْبُيُوْتِ حَتّٰى
يَتَوَفّٰىهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ
سَبِيْلًا ﴿١٦﴾

17. Och om två män bland er är skyldiga till det, straffa dem båda. Och om de ångrar sig och gör bättring, lämna dem då i fred. Allah är sannerligen ofta Återvändande *med medlidande och är* Barmhärtig.

وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ فَاِنْ تَابَا
وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿١٧﴾

18. Allah accepterar sannerligen bara ånger från dem som handlar illa i okunnighet och sedan ångrar sig snart därefter. Det är till dessa som Allah vänder Sig med barmhärtighet, och Allah är Allvetande, Vis.

اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ
السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ
فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٨﴾

19. Det finns inget *godtagande* av ånger för dem som *fortsätter att* handla illa till dess att han, när döden ser en av dem i ansiktet, säger: ”Nu ångrar jag mig”, icke heller för dem som dör som icke troende. Det är för dessa som Vi har berett ett smärtsamt straff.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ
السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ قَالَ اِنِّيْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ
يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٩﴾

20. Å, ni som tror! Det är icke lagligt att ärva kvinnor mot deras vilja, icke heller får ni hålla kvar dem orättmätigt så att ni kan taga bort en del av det som ni givit dem, utom om de är skyldiga till en uppenbart ond *gärning*, och umgås med dem i vänlighet. Och om ni ogillar dem, kan det vara så att ni ogillar något i vilket Allah har lagt mycket gott.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا
النِّسَآءَ كَرْهًا ؕ وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا
بِبَعْضِ مَاۤ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيْنَ
بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰۤى اَنْ تَكْرَهُوْا
شَيْـًٔا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿٢٠﴾

21. Och om ni önskar att ta *er* en hustru istället för en annan och ni har givit en av dem dyrbara ägodelar *i gåva*, tag icke något alls därifrån. Vill ni ta det genom att ljuga och uppenbar syndfullhet?

وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ
زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا
مِنْهُ شَيْـًٔا ؕ اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٢١﴾

22. Och hur kan ni ta *tillbaka* den *gåvan* när en av er har varit ensam med den andra, och dessa *kvinnor* har ingått i ett fast förbund med er?

وَكَيْفَ تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ
اِلٰى بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿٢٢﴾

23. Och äkta icke kvinnor som era fäder äktade, utom vad som redan skett. Det är något vidrigt och avskyvärt och en ond väg.

وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ
اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً
وَّمَقْتًا ؕ وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٢٣﴾ ع ٣ ٨ ١٤

R.4

24. Förbjudna för er är era mödrar och era döttrar och era systrar och era fastrar och era mostrar och brorsdöttrar och systerdöttrar och era *foster*mödrar som givit er di och era fostersystrar och era svärmödrar och era styvdöttrar som är era

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ
وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ
الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِىْۤ
اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ

skyddslingar födda av era hustrur till vilka ni gått in, men om ni icke har gått in till dem vilar inget klander över er, och hustrur till dem av era söner som är från era länder. Och *det är förbjudet för er* att samtidigt ha två systrar *i äktenskap*, utom för det som redan skett. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ
حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَآئِكُمُ الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ ۫ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۫ وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ
الَّذِيْنَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ
الْاُخْتَيْنِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٢٤﴾ ۙ

Del 5

25. Och *förbjudna för er är* gifta kvinnor utom sådana som era högerhänder besitter. Detta har Allah ålagt er. Och tillåtna för er är de bortom dessa, att ni söker dem genom era tillgångar, äktar dem anständigt och icke bedriver otukt. Och för den nytta ni har av dem, giv dem deras brudgåvor som fastställt, och det vilar inget klander över er för vad ni gör genom ömsesidig överenskommelse efter fastställandet *av brudsumman*. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ
وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوْا
بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ؕ
فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ
اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٥﴾

26. Och vemhelst av er som icke har råd att äkta fria troende kvinnor, *låt honom* äkta det era högerhänder besitter, nämligen era troende tjänarinnor. Och Allah känner bäst er tro, ni är alla den ena från den andra, så äkta dem med tillstånd av deras

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ
الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ؕ بَعْضُكُمْ مِّنْ

förmyndare och ge dem deras brudgåvor enligt vad som är rättvist, om de är kyska, icke bedriver otukt och icke heller tager sig hemliga älskare. Och om de efter det att de ingått äktenskap gör sig skyldiga till oanständighet, skall de ha hälften av det straff som är föreskrivet för en fri gift kvinna. Detta är *en eftergift* för den bland er som fruktar att han skall begå en synd. Och att ni visar tålamod är bättre för er, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ
وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ
مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ وَّلَا مُتَّخِذٰتِ
اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ ؕ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ
ع لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٦﴾

R.5

27. Allah önskar klargöra för er och vägleda er till deras sedvänjor som var före er, och att vända Sig mot er i barmhärtighet. Och Allah är Allvetande, Vis.

يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾

28. Och Allah önskar vända Sig mot er i barmhärtighet, men de som följer *sina* låga begär önskar att ni helt skall irra vilse.

وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۟ وَيُرِيْدُ
الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا
مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٨﴾

29. Allah önskar lätta er börda, ty människan har skapats svag.

يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ
الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿٢٩﴾

30. Å, ni som tror! Förtär icke era tillgångar er emellan med olagliga medel, utom det som *ni förtjänar* genom handel i ömsesidig överenskommelse. Och ruinera icke ert *eget* folk. Allah är sannerligen Barmhärtig mot er.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۟ وَلَا تَقْتُلُوْۤا
اَنْفُسَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٣٠﴾

31. Och den som gör det genom överträdelse och orättvisa kommer Vi att kasta in i elden, och det är lätt för Allah.

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ
نُصْلِيْهِ نَارًا ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ۝٣١

32. Om ni avhåller er från de mer allvarliga av de ting som är förbjudna för er, kommer Vi att avlägsna era *mindre* synder från er och lämna er tillträde till en mycket hedervärd plats.

اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ
نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ
مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ۝٣٢

33. Och eftertrakta icke det genom vilket Allah har låtit några av er utmärka sig framför andra. Män skall ha en del av det som de har förtjänat och kvinnor skall ha en del av det som de har förtjänat. Och be Allah om Hans frikostighet. Allah har sannerligen fullkomlig kännedom om allting.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى
بَعْضٍ ؕ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ؕ
وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ؕ وَسْـَٔلُوا
اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمًا ۝٣٣

34. Och till var och en har Vi förordnat arvingar till det föräldrarna och släktingarna efterlämnar, och *även* till dem med vilka era eder har stadfäst ett kontrakt. Så ge dem deras del, Allah vakar sannerligen över allting.

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ
وَالْاَقْرَبُوْنَ ؕ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ
فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى
ع كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ۝٣٤

R.6

35. Män är förmyndare över kvinnor ty Allah har låtit några av dem utmärka sig framför andra och för att *männen* ger ut av sina tillgångar för dem. Så rättfärdiga kvinnor är lydiga *och* bevakar *sina makars* hemligheter med Allahs beskydd. Och för *deras del*, från vilka ni fruktar upproriskhet, förmana dem *först*, håll er *sedan* borta från dem i deras

اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ
اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا
مِنْ اَمْوَالِهِمْ ؕ فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ
حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ؕ
وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ

sängar och *slutligen* näpsa dem. Om de då lyder er, gå ej längre *än så* mot dem. Allah är sannerligen Hög, Stor.

وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۚ
فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

36. Och om ni fruktar en brytning mellan dem, förordna då en skiljeman från hans anhöriga och en skiljeman från hennes anhöriga. Om de önskar en försoning, kommer Allah att verkställa den mellan dem. Allah är sannerligen Allvetande, Allt Underkunnig.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا ۚ
إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٦﴾

37. Och tillbed Allah och förbind inget med Honom, och *visa* vänlighet mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och de behövande och mot den granne som är en släkting och mot den granne som är en främling, och kompanjonen vid *er* sida och den vägfarande och de vilka era högerhänder besitter. Allah älskar sannerligen icke de högmodiga *och* de skrytsamma,

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَّبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَّبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

38. som är småsnåla och även uppmanar *andra* människor att vara småsnåla, och som döljer det som Allah har givit dem av Sin frikostighet. Och Vi har berett ett förnedrande straff för de icke troende,

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٨﴾

39. och när det gäller dem som ger ut av sina tillgångar för att bli sedda av människor, och icke tror på Allah och den yttersta

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ

dagen. Och för den som har satan till kompanjon, *låt honom få komma ihåg att* satan är en ond kompanjon.

وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا ﴿٣٩﴾

40. Och vilken *skada* skulle kunnat drabba dem om de hade trott på Allah och den yttersta dagen och givit ut av vad Allah har givit dem? Och Allah känner dem väl.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿٤٠﴾

41. Allah gör icke *någon* orätt *ens* med så mycket som en atoms vikt. Och om där finns en god gärning, mångdubblar Han den och ger en storslagen belöning från Sig Själv.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٤١﴾

42. Och hur *kommer det att gå med dem* när Vi kommer att frambringa ett vittne från varje folk och kommer att frambringa dig som ett vittne mot dessa!

فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍۭ بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ﴿٤٢﴾

43. På den dagen kommer de som icke trodde och var olydiga mot sändebudet att önska att jorden jämnades över dem, och de kommer icke *att kunna* dölja något för Allah.

يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿٤٣﴾

R.7

44. Å, ni som tror! Gå icke nära bönen medan ni är omtöcknade, förrän ni *säkert* vet vad ni säger, och icke heller när ni är orena,* förrän ni har badat, utom när ni är på resande fot. Och om ni är sjuka eller om ni befinner er på resa *medan ni är orena*, eller *om*

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى

*4:44 Den exakta betydelsen av uttrycket ”orena” har diskuterats. Det arabiska ordet ”orena” (جُنُبًا *djunúban*) tillämpas om en person efter samlag eller efter utlösning utan samlag. I sådana fall är ett bad nödvändigt innan man förrättar sin bön

en av er kommer från avträdet eller har rört kvinnor och ni icke finner vatten, ta då till rent stoft och stryk era ansikten och era händer därmed. Allah är sannerligen mest Överseende, mest Förlåtande.

سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ
لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا
صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ
وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾

45. Har du icke sett dem som gavs en del av boken? De köper villfarelse och önskar att ni *också* skall gå vilse.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ
الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ
اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ؕ ﴿٤٥﴾

46. Och Allah känner era fiender till fullo. Och Allah är tillräcklig som Vän, och Allah är tillräcklig som Hjälpare.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٦﴾

47. Det finns några bland judarna som förvränger ord från deras *rätta* platser. Och de säger: ”Vi hör, och vi är olydiga”, och: ”Lyssna *du* utan att bli hörd”, och: ”Ra’ina.” De döljer *det som finns i sina sinnen* med sina tungors vrickande och *försöker* skada tron. Och om de hade sagt: ”Vi hör och vi lyder”, och: ”Hör *du*”, och: ”Unzurna, *se på oss*”, hade det varit bättre för dem och mer uppriktigt. Men Allah har förbannat dem för deras otro, så de tror blott litet.

مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ
مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا
بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ
قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ
اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٧﴾

*4:47 Den här versens sanna innebörd kan inte beskrivas enbart genom en översättning, eftersom hycklarna här beskrivs genom att versen förklarar att de medvetet uttalar vissa vanligt förekommande fraser felaktigt för att förvanska dem med avsikt och att förolämpa den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. De troende använde frasen ”vi har hört och vi har lytt” (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا *sami’na wa aṯa’na*). Istället för att säga ”Vi har lytt” (أَطَعْنَا *aṯa’na*) sade hycklarna istället ”vi är olydiga” (عَصَيْنَا *as̱aina*), det vill säga att det ord som användes i versens egentliga text förvrängdes, så att ordet istället kom att betyda att de hört och varit olydiga. De uttalade detta på ett sluddrigt sätt för att missleda lyssnarna och få dem att tro att de sagt ”*ata’na*” istället för ”*asaina*”. En noggrann lyssnare kan dock inte missa det avsiktligt onda uppsåtet och den avsedda förolämpning-

(fortsättning på nästa sida)

48. Å, ni bokens folk! Tro på det som Vi har sänt ned, som uppfyller det som är hos er innan Vi förnedrar några *av era* ledare och får dem att vända ryggen till och ta till flykten, eller förbannar dem som Vi förbannade sabbatens folk. Och Allahs påbud *måste nödvändigtvis* gå i uppfyllelse.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡكِتٰبَ اٰمِنُوۡا بِمَا نَزَّلۡنَا
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمۡ مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ نَّطۡمِسَ
وُجُوۡهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدۡبَارِهَاۤ اَوۡ
نَلۡعَنَهُمۡ كَمَا لَعَنَّاۤ اَصۡحٰبَ السَّبۡتِ ؕ
وَكَانَ اَمۡرُ اللّٰهِ مَفۡعُوۡلًا ﴿۴۸﴾

49. Allah kommer förvisso icke att förlåta att en medhjälpare förknippas med Honom. Men Han kommer att förlåta vem helst Han väljer vad Han än behagar som är mindre än det. Och vem som än förknippar medhjälpare med Allah har verkligen diktat upp en mycket stor synd.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغۡفِرُ اَنۡ يُّشۡرَكَ بِهٖ وَيَغۡفِرُ مَا
دُوۡنَ ذٰلِكَ لِمَنۡ يَّشَآءُ ۚ وَمَنۡ يُّشۡرِكۡ بِاللّٰهِ
فَقَدِ افۡتَرٰۤى اِثۡمًا عَظِيۡمًا ﴿۴۹﴾

50. Har du icke sett dem som anser sig själva vara rena? Nej, det är Allah som renar Vem helst Han önskar, och de kommer icke att göras ett uns orätt.

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ يُزَكُّوۡنَ اَنۡفُسَهُمۡ ؕ بَلِ
اللّٰهُ يُزَكِّىۡ مَنۡ يَّشَآءُ وَلَا يُظۡلَمُوۡنَ فَتِيۡلًا ﴿۵۰﴾

51. Se hur de smider en lögn om Allah! Och det är tillräckligt som en uppenbar synd.

اُنۡظُرۡ كَيۡفَ يَفۡتَرُوۡنَ عَلَى اللّٰهِ
ع ۸/۷ الۡكَذِبَ ؕ وَكَفٰى بِهٖۤ اِثۡمًا مُّبِيۡنًا ﴿۵۱﴾

R.8

52 Känner du icke till dem som gavs en del av boken? De tror på onda avsikter och *följer* dem som överträder, och om de icke troende säger de: ”De är bättre vägledda i religionen än de som tror.”

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ اُوۡتُوۡا نَصِيۡبًا مِّنَ
الۡكِتٰبِ يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡجِبۡتِ وَالطَّاغُوۡتِ
وَيَقُوۡلُوۡنَ لِلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا هٰۤؤُلَاۤءِ اَهۡدٰى
مِنَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا سَبِيۡلًا ﴿۵۲﴾

(fortsättning från föregående sida)

en. De yttrade dessutom ordet ”var fördragsam mot oss” (رَاعِنَا *ra’ina*) med förvanskat uttal för att få det att låta som ett något mitt emellan ”var fördragsam mot oss” (رَاعِنَا *ra’ina*) och ”å, vår fårherde” (رَاعِينَا *ra’ína*). Detta var ännu ett försök att förolämpa den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genom att utnyttja uttalet.

53. Det är dessa som Allah har förbannat, och för den som Allah förbannar skall du icke finna någon hjälpare.

أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يَّلْعَنِ
اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ۝٥٣

54. Har de en del i konungariket? Om så vore skulle de icke komma att ge människor *ens så mycket som ryms i* den lilla fördjupningen på baksidan av dadelkärnan.

اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا
يُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ۝٥٤

55. Eller avundas de människor för vad Allah har givit dem av Sin frikostighet? *Om det är så*, gav Vi sannerligen boken och visheten till Abrahams barn och Vi gav dem *också* ett storslaget konungadöme.

اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰى مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ۝٥٥

56. Och bland dem fanns det *några* som trodde på honom, och bland dem fanns det *andra* som vände sig bort från honom. Och helvetet är tillräckligt som lågande eld.

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ
عَنْهُ ۭ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ۝٥٦

57. Vi skall snart låta dem som icke tror på våra tecken träda in i elden. Lika ofta som deras hud bränns upp, kommer Vi att ge dem ny hud i utbyte, så att de måtte fortsätta att smaka straffet. Allah är sannerligen Mäktig *och* Vis.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ
نَارًا ۭ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ
جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ۭ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝٥٧

58. Och de som tror och utför goda gärningar, skall Vi låta träda in i *paradisets* trädgårdar, genomflutna av bäckar, för att evigt förbli i dem, däri skall de ha makar renade *av Oss* och Vi skall lämna dem tillträde till *en plats med* ymnig skugga.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ لَهُمْ فِيْهَآ
اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۡ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا
ظَلِيْلًا ۝٥٨

59. I sanning befaller Allah er att överlämna förtroendeuppdragen till dem som är berättigade till dem, och att ni dömer med rättvisa när ni dömer mellan människor. Och det är sannerligen utmärkt med vilket Allah förmanar er. Allah är sannerligen Allhörande, Allseende.

إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمٰنٰتِ إِلٰٓى
أَهْلِهَا ۙ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ۭ إِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ
بِهٖ ۭ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٥٩﴾

60. Å, ni som tror, lyd Allah och lyd *Hans* sändebud och dem som styr över er.* Och om ni tvistar med varandra om något, hänvisa det till Allah och *Hans* sändebud, om ni tror på Allah och den yttersta dagen. Det är bäst och mest berömvärt till slut.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا أَطِيْعُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوا
الرَّسُوْلَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَإِنْ
تَنَازَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ إِلَى اللّٰهِ
وَالرَّسُوْلِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّأَحْسَنُ تَأْوِيْلًا ﴿٦٠﴾ ع ٩ ٥

R.9

61. Har du icke sett dem som låtsas att de tror på det som uppenbarats för dig och det som uppenbarades före dig? De önskar söka en bedömning från de upproriska, fastän de befalldes att icke lyda dem. Och satan vill leda dem långt på villovägar.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ أَنَّهُمْ اٰمَنُوْا
بِمَآ أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيْدُوْنَ أَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا إِلَى الطَّاغُوْتِ
وَقَدْ أُمِرُوْٓا أَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ۭ وَيُرِيْدُ
الشَّيْطٰنُ أَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًا ۢ بَعِيْدًا ﴿٦١﴾

62. Och när det sägs till dem: ”Kom ni till det Allah har sänt ned och till *Hans* sändebud”, ser du

وَإِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلٰى مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ
وَإِلَى الرَّسُوْلِ رَأَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ

*4:60 Den arabiska konstruktionen av frasen (أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ *ulíl ámri mínkum*) har inte förståtts till fullo av alla. Frasen ”från er själva” (مِنْكُمْ *mínkum*) är av särskilt intresse, eftersom den är konstruerad av två sammansatta prepositioner, det vill säga ”från” (مِنْ *mín*) och ”er” (كُمْ *kum*). Vissa översättare anser att om versen översätts ordagrant betyder den ”från någon bland er själva”. Detta skulle innebära att man enbart skulle lyda den myndighet som hör till den egna gruppen, det vill säga att en muslim i så fall endast skulle lyda muslimska myndigheter. I det här specifika fallet fungerar prepositionen ”från” (مِنْ *mín*) endast som en länk mellan prepositionen ”er” (كُمْ *kum*) och frasen ”de som styr över” (أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ *ulíl ámri mínkum*), och översättningen blir då ”de som styr över er”.

hycklarna vända sig bort från dig i motvilja.

يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ٦٢

63. Hur kommer det sig då att de, när en olycka drabbar dem på grund av vad deras *egna* händer har sänt i förväg, kommer till dig och svär vid Allah *och säger*: ”Vi menade ingenting annat än en vänlig gärning och att förlika.”

فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَآءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ
بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا وَّتَوْفِيْقًا ٦٣

64. Dessa är de, Allah känner väl *hemligheterna* i deras hjärtan. Så vänd bort från dem och förmana dem och tala ett verkningsfullt ord till dem beträffande dem själva.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ
اَنْفُسِهِمْ قَوْلًاۢ بَلِيْغًا ٦٤

65. Och Vi har icke sänt något sändebud utan att han skulle bli åtlydd genom Allahs befallning. Och om de hade kommit till dig när de hade gjort orätt mot sina själar och bett om Allahs förlåtelse, och *om* sändebudet också hade bett om förlåtelse för dem, hade de förvisso funnit Allah Ofta Återvändande *med medlidande och* Barmhärtig.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ
بِاِذْنِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ
لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ٦٥

66. Men nej, vid din Herre, de är icke sanna troende förrän de gör dig till domare i allt det som det tvistas om dem emellan och sedan icke finner någon invändning i sina hjärtan angående det som du beslutar, utan underkastar sig i full underdånighet.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ
فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ٦٦

67. Och om Vi hade befallt dem: ”Offra ert folk* eller lämna era

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا

*4:67 Uttrycket ”offra ert folk” kan missförstås. Den korrekta översättningen vore snarare ”offra er själva”. Detta betyder verkligen inte att de uppmanades till att begå självmord, utan det är enbart ett uttryck för att förmana dem att utrota sina egoistiska drag och helt underkasta sig Guds vilja.

hem”, hade de icke gjort det utom några få av dem. Och om de hade gjort vad de uppmanats göra, hade det sannerligen varit bättre för dem och bidragit till större styrka,

اَنۡفُسَكُمۡ اَوِ اخۡرُجُوۡا مِنۡ دِيَارِكُمۡ مَّا
فَعَلُوۡهُ اِلَّا قَلِيۡلٌ مِّنۡهُمۡ ؕ وَلَوۡ اَنَّهُمۡ
فَعَلُوۡا مَا يُوۡعَظُوۡنَ بِهٖ لَكَانَ خَيۡرًا لَّهُمۡ
وَاَشَدَّ تَثۡبِيۡتًا ۙ﴿٦٧﴾

68. och då skulle Vi förvisso ha gett dem en storslagen belöning från Oss Själva,

وَّاِذًا لَّاٰتَيۡنٰهُمۡ مِّنۡ لَّدُنَّاۤ اَجۡرًا عَظِيۡمًا ۙ﴿٦٨﴾

69. och Vi skulle förvisso ha väglett dem på den rätta vägen.

وَّلَهَدَيۡنٰهُمۡ صِرَاطًا مُّسۡتَقِيۡمًا ﴿٦٩﴾

70. Och den som lyder Allah och detta av *Hans* sändebud kommer att vara bland dem över vilka Allah har skänkt Sina välsignelser, nämligen profeterna, de sannfärdiga, martyrerna och de rättfärdiga. Och de är ett förträffligt sällskap.

وَمَنۡ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوۡلَ فَاُولٰٓـئِكَ مَعَ
الَّذِيۡنَ اَنۡعَمَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ مِّنَ النَّبِيّٖنَ
وَالصِّدِّيۡقِيۡنَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصّٰلِحِيۡنَ ۚ
وَحَسُنَ اُولٰٓـئِكَ رَفِيۡقًا ؕ﴿٧٠﴾

71. Denna nåd är från Allah, och tillräcklig är Allah, den Allvetande.

ذٰلِكَ الۡفَضۡلُ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
عَلِيۡمًا ﴿٧١﴾ ع

R.10

72. Å, ni som tror! Vidtag era försiktighetsåtgärder, gå sedan framåt i olika grupper eller gå alla tillsammans.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا خُذُوۡا حِذۡرَكُمۡ
فَانۡفِرُوۡا ثُبَاتٍ اَوِ انۡفِرُوۡا جَمِيۡعًا ﴿٧٢﴾

73. Och bland er finns den som stannar kvar hemma, och om en olycka drabbar er, säger han: ”Allah har sannerligen varit nådig mot mig, eftersom jag icke var tillsammans med dem.”

وَاِنَّ مِنۡكُمۡ لَمَنۡ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنۡ
اَصَابَتۡكُمۡ مُّصِيۡبَةٌ قَالَ قَدۡ اَنۡعَمَ اللّٰهُ
عَلَىَّ اِذۡ لَمۡ اَكُنۡ مَّعَهُمۡ شَهِيۡدًا ﴿٧٣﴾

74. Men om någon *stor* lycka kommer till er från Allah, säger han som om det icke fanns någon kärlek mellan er och honom: ”Om jag ändå hade varit med dem, då

وَلَـئِنۡ اَصَابَكُمۡ فَضۡلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوۡلَنَّ
كَاَنۡ لَّمۡ تَكُنۡۢ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهٗ مَوَدَّةٌ

hade jag sannerligen uppnått en stor framgång.”

يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٤﴾

75. Låt då dem som skulle kunna sälja det nuvarande livet för livet efter detta, strida för Allahs sak. Och till den som strider för Allahs sak, vare sig han blir dräpt eller är segerrik, skall Vi snart ge en stor belöning.

فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ؕ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ
نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٧٥﴾

76. Och vad är det för fel på er eftersom ni icke strider för Allahs sak och för *att komma* de svaga, männen, kvinnorna och barnen *till hjälp*, som säger: ”Vår Herre, för oss ut ur denna stad vars befolkning är förtryckare, och giv oss en vän från Dig Själv och giv oss en hjälpare från Dig Själv.”

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا
مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ
وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۙۚ وَّاجْعَلْ لَّنَا
مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ؕ ﴿٧٦﴾

77. De som tror, strider för Allahs sak och de som icke tror strider för den ondes sak. Strid ni därför mot satans vänner, *ty* satans strategi är förvisso svag.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ
الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿٧٧﴾ ع

R.11

78. Känner du icke dem till vilka det sades: ”Lägg band på era händer, förrätta bönen och betala Zakát.” Och när strid har ålagts dem, se! En del av dem fruktar människor som de borde frukta Allah eller med ännu större fruktan, och de säger: ”Vår Herre, varför har du ålagt oss att strida? Kan Du icke ge oss uppskov ännu en tid?” Säg: ”Det goda

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ
وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ
النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ
وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ

i denna världen är litet och det tillkommande livet kommer att vara bättre för den som fruktar *Allah* och ni skall icke göras *ens* ett uns orätt.”

اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ؕ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۟
وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝٧٨

79. Var ni än kan vara kommer döden att drabba er även om ni befinner er i starkt uppbyggda torn. Och om något gott sker dem, säger de: ”Detta är från Allah”, och om något ont drabbar dem, säger de: ”Detta är från dig.” Säg: ”Allt är från Allah.” Vad har hänt med dessa människor eftersom de icke ens kommit nära att förstå någonting?

اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ
كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ؕ وَاِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ
تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ؕ
قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ۝٧٩

80. Vad som än kommer till dig av gott är från Allah och vad som än drabbar dig av ont är från dig själv. Och Vi har sänt dig som ett sändebud till *hela* mänskligheten. Och Allah är tillräcklig som Vittne.

مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۫ وَمَآ
اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ؕ
وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيْدًا ۝٨٠

81. Den som åtlyder sändebudet åtlyder sannerligen Allah, och Vi har icke sänt dig som väktare över dem som vänder sig bort.

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ
تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ ۝٨١

82. Och de säger: ”Lydnad *är vårt rättesnöre*”, men när de går bort från dig, tillbringar en grupp av dem natten med att intrigera mot vad du har sagt. Allah upptecknar vadhelst de planerar under natten. Så vänd dig bort från dem och sätt *din* lit till Allah. Och Allah är tillräcklig som Förvaltare.

وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۫ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ
عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ
الَّذِيْ تَقُوْلُ ؕ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝٨٢

83. Vill de då icke begrunda Qur’anen? Hade den kommit från någon annan än Allah, hade de säkerligen funnit många motsättningar i den.*

أَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ ؕ وَلَوْ كَانَ
مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ
اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ﴿٨٣﴾

84. Och när något rykte når dem, *vare sig* det är om fred eller om fruktan, sprider de ut det. Men om de hade hänvisat det till sändebudet och de som styr bland dem, skulle de som kunnat utforska *sanningen i det*, ha förstått det.* Och hade det icke varit för Allahs nåd över er och Hans barmhärtighet skulle ni ha följt satan, utom några få *av er*.

وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ
الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ ؕ وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى
الرَّسُوْلِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ ؕ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ
لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٤﴾

85. Sträva därför på Allahs väg! Du har icke gjorts ansvarig för någon annan än för dig själv, och mana på de troende. Det kan vara så att Allah kommer att hindra *utövandet av makten* för dem som icke tror, och Allah är starkare i strid och starkare i att tilldela straff.

فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا
نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ
وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿٨٥﴾

86. Den som utför en rättfärdig medling skall ha en del därav, och den som gör en illasinnad medling skall ha en lika del av *de*

مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ
مِّنْهَا ۚ وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ

*4:83 Uttrycket ”många motsättningar” (اخْتِلَافًا كَثِيْرًا *ikhtiláfan kathíran*) innebär att om någon annan än Allah hade författat den Ädla Qur’anen så skulle man säkerligen ha funnit många motsägelser i den. Ett liknande uttryck går att finna beträffande skapelsen av universum i kapitel 67, *al-múlk*, vers 4, vilket förklarar att det är omöjligt att finna brister eller motsägelser i Guds verk.

*4:84 Översättningen antyder att sändebudet och de personer som styr bland folket inte alla var förmögna att dra korrekta slutsatser. Endast de som hade ett gott omdöme bland dem kunde ha upptäckt sanningen. Vi föreslår en alternativ översättning som inte har denna brist utan visar att var och en av dem hade förmågan att upptäcka sanningen, om de bara begrundat och granskat rapporten: ”Och när något rykte når dem, *vare sig* det är om fred eller om fruktan, sprider de ut det. Men om det hade hänvisats till sändebudet och de som styr bland dem, skulle de som kunnat utforska *sanningen i det*, ha förstått det.”

onda konsekvenserna, och Allah *är Den som* Håller allt vid makt.

كِفْلٌ مِّنْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
مُّقِيْتًا ﴿٨٦﴾

87. Och när ni hälsas med en välvillig hälsning, hälsa ni då tillbaka med en bättre hälsning eller återgälda den *åtminstone*.* Allah håller sannerligen räkning på allt.

وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ
مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى
النصف كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ﴿٨٧﴾

88. Allah är Den bredvid Vilken ingen är värdig tillbedjan. Han kommer förvisso *att fortsätta* församla er till uppståndelsens dag, om vilken det icke råder något tvivel. Och vem är mer sannfärdig i Sina ord än Allah?

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۚ وَمَنْ اَصْدَقُ
ع ١١/٨ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ﴿٨٨﴾

R.12

89. Vad är det med er, eftersom ni är uppdelade i två läger beträffande hycklarna? Och Allah har tillintetgjort dem på grund av vad de förtjänade. Önskar ni att vägleda den som Allah har låtit förintas? Och för den som Allah låter förinta skall du icke finna någon väg.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ
اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا ۚ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ
تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ
فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿٨٩﴾

90. De önskar att ni skall förneka som de har förnekat, så att ni måtte bli lika. Tag därför icke vänner bland dem förrän de slår in på Allahs väg. Och om de vänder sig bort, grip dem då och dräp dem varhelst ni finner dem, och tag ingen till vän eller hjälpare från dem,

وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا
فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ
اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ
وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۙ ﴿٩٠﴾

*4:87 Här menas inte bara verbala hälsningar, utan förmaningen i versen har en avsevärt mycket större betydelse. Den innefattar även gåvor av alla slag, vilka bör återgäldas på ett mer generöst sätt eller åtminstone i samma omfattning.

91. utom dem som har förbindelse med ett folk vilket slutit fördrag med er, eller dem som kommer till er för att deras hjärtan krymper av *tanken på* att strida mot er eller att strida mot sitt eget folk. Och om Allah så hade önskat kunde Han ha givit dem makt över er, då skulle de sannerligen ha bekämpat er. Så om de håller sig borta från er och icke strider mot er och ger er ett fredsoffer, *kom* då *ihåg att* Allah icke har tillåtit er någon väg *till angrepp* mot dem.

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍۭ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ أَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ أَنْ يُّقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا
قَوْمَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ
عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوكُمْ ۚ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ
فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ
فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

92. Ni kommer att finna andra som önskar att gå säkra för er och att gå säkra för sitt eget folk. Närhelst de tvingas återgå till fientlighet, faller de huvudstupa in i den. Om de därför icke håller sig borta från er eller erbjuder er fred eller tyglar sina händer, grip dem då och dräp dem varhelst ni finner dem. Gentemot dessa har Vi givit er ett klart bemyndigande.

سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَّأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ ؕ كُلَّمَا رُدُّوْٓا
إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ لَّمْ
يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوْٓا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ
وَيَكُفُّوْٓا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ؕ وَأُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٩٢﴾ ع ١٢ ٩

R.13

93. Det passar sig icke för en troende att dräpa en troende, såvida det icke sker av misstag. Och den som av misstag dräper en troende, skall frige en troende slav och *betala* blodspengar att överräckas till hans arvingar, såvida de icke efterskänker det som välgörenhet. Men om den *dräpta personen* är av ett folk som är fientligt mot er, och är en

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا
خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهٖٓ
إِلَّآ أَنْ يَّصَّدَّقُوا ؕ فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

troende, då skall *gärningsmannen* frige en troende slav, och om han är av ett folk som slutit fördrag med er, då skall *gärningsmannen betala blodspengar* att överräckas till hans arvingar och *dessutom* frige en troende slav. Men den som icke finner *någon slav att frige*, skall fasta under två på varandra följande månader, ett sätt att söka förlåtelse som föreskrivits av Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

مُّؤْمِنَةٍ ۚ وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

94. Och för vem helst som avsiktligt dräper en troende skall hans belöning bli helvetet och i det skall han förbli. Och Allah kommer att vara vred på honom och förbanna honom och bereda ett stort straff för honom.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ
جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

95. Å, ni som tror! När ni går fram *till strid* för Allahs sak, gör en ordentlig undersökning och säg icke till någon som hälsar er med en fredshälsning: ”Du är icke en troende.” Ni söker detta livets goda, men hos Allah finns goda ting i överflöd. Sådana var ni före detta, men Allah förlänade Sitt *särskilda* ynnestbevis över er, så gör verkligen en ordentlig undersökning. Allah är sannerligen väl medveten om vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ
إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

96. De av de troende som sitter *still,* förutom de oförmögna, och de som strävar för Allahs sak med sina ägodelar och sina liv, är icke lika. Allah har upphöjt dem som strävar med sina ägodelar och sina liv i rang över dem som sitter *still.* Och till var och en har Allah

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ

utlovat det goda. Och Allah har upphöjt dem som strävar, över dem som sitter *stilla,* genom en stor belöning,

عَلَى الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ؕ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ
الْحُسْنٰى ؕ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَى
الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ۙ ﴿٩٦﴾

97. *nämligen genom* olika grader av förträfflighet *skänkta* av Honom, och *genom särskild* förlåtelse och barmhärtighet. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٩٧﴾

R.14

98. Sannerligen, till dem som änglarna låter dö medan de handlar fel mot sina egna själar, kommer de (änglarna) att säga: ”Vad strävade ni efter?” De kommer att svara: ”Vi behandlades som svaga i landet.” De (änglarna) kommer att säga *till dem*: ”Var Allahs jord icke nog rymlig så att ni kunde ha emigrerat på den?” Det är dessa vars vistelse skall vara helvetet och en ond bestämmelseort är det,

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ
اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ؕ قَالُوْا كُنَّا
مُسْتَضْعَفِيْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ قَالُوْٓا اَلَمْ
تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوْا فِيْهَا ؕ
فَاُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَسَآءَتْ
مَصِيْرًا ۙ ﴿٩٨﴾

99. utom sådana svaga bland män, kvinnor och barn, som är oförmögna att följa någon plan eller finna något sätt *att undkomma.*

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ
وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا
يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ۙ ﴿٩٩﴾

100. När det gäller dessa kommer Allah måhända att utplåna deras synder, ty Allah är den som Utplånar synd *och* den Mest Förlåtande.

فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿١٠٠﴾

101. Och den som emigrerar från sitt land för Allahs skull* kommer

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ

*4:101 Den arabiska frasen ”för Allahs skull” (فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ *fí sabílillah*) kan också betyda ”på Allahs väg”.

att finna en vidsträckt tillflyktsort och överflöd på jorden. Och den som går bort från sitt hem och emigrerar för Allahs och Hans sändebuds skull, och döden hinner upp honom, finns hans belöning hos Allah och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

مُرٰغَمًا كَثِيْرًا وَّسَعَةً ؕ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ
بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ
يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۰۱﴾ ع ۱۱

R.15

102. Och när ni reser *till strid* i landet vilar inget klander över er om ni förkortar bönen, om ni fruktar att de som icke tror kommer att orsaka besvärligheter för er. De icke troende är sannerligen en uppenbar fiende för er.

وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ۖۗ
اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ
اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿۱۰۲﴾

103. Och när du är bland dem och leder bönen för dem, låt en grupp av dem stå med dig och låt dem taga sina vapen. Och när de har utfört sina ödmjuka nedfall *till jorden* låt dem då gå bakom er, och låt en annan grupp som ännu icke har bett, komma fram och bedja med dig, och låt dem taga sina medel till skydd och sina vapen. De som icke tror önskar att ni vore ouppmärksamma när det gäller era vapen och er packning så att de genast kan överfalla er. Och det skall icke vara någon synd för er att ni, på grund av olägenhet som orsakas av regn eller för att ni är sjuka, lägger era vapen åt sidan. Men ni skall *alltid* vidtaga era försiktighetsåtgärder. Allah har förvisso berett ett förnedrande straff för de icke troende.

وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ
فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْۤا
اَسْلِحَتَهُمْ ۟ فَاِذَا سَجَدُوْا فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ
وَّرَآئِكُمْ ۪ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ
يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوْا
حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِّنْ
مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰۤى اَنْ تَضَعُوْۤا
اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۱۰۳﴾

104. Och när ni har avslutat bönen, kom ihåg Allah stående, och sittande och *liggande* på era sidor. Och när ni är trygga *mot fara*, förrätta då bönen *på det föreskrivna sättet*, Det har sannerligen ålagts de troende *att förrätta* bönen på föreskrivna tider.

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا
وَّ قُعُوْدًا وَّ عَلٰى جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا
اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ الصَّلٰوةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿١٠٤﴾

105. Och slappna icke av när det gäller att förfölja dessa människor. Om ni lider, lider de också precis som ni. Men ni hoppas *på något* från Allah *och* de *har* icke *något att* hoppas på. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَلَا تَهِنُوْا فِى ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۗ اِنْ تَكُوْنُوْا
تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ
وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ ۗ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٠٥﴾ ع ١٥ ١٢

R.16

106. Vi har sannerligen sänt ned boken som innehåller sanningen till dig, på det att du måtte döma mellan människor genom det som Allah har lärt dig. Och för icke deras talan som sviker förtroendet.

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۗ وَلَا تَكُنْ
لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿١٠٦﴾

107. Och be Allah om förlåtelse. Och Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا
رَّحِيْمًا ﴿١٠٧﴾

108. Och för icke deras talan, vilka är oärliga mot sig själva. Allah älskar sannerligen icke någon som är trolös *och* en stor syndare.

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا ﴿١٠٨﴾

109. De söker dölja *sina avsikter* för människor, men de kan icke dölja dem för Allah, och Han är närvarande hos dem medan de smider planer under natten om ting vilka Han icke gillar. Och Allah omfattar det de gör.

يَّسْتَخْفُوْنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ
مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا
يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ﴿١٠٩﴾

110. Se! Ni är de som förde deras talan i det nuvarande livet. Men vem kommer att tala för dem med Allah på uppståndelsens dag, eller vem kommer att vara en beskyddare för dem?

هٰۤاَنۡتُمۡ هٰۤؤُلَآءِ جٰدَلۡتُمۡ عَنۡهُمۡ فِی الۡحَیٰوةِ
الدُّنۡیَا ۟ فَمَنۡ یُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنۡهُمۡ یَوۡمَ
الۡقِیٰمَةِ اَمۡ مَّنۡ یَّکُوۡنُ عَلَیۡهِمۡ وَکِیۡلًا ﴿۱۱۰﴾

111. Och den som begår en synd eller felar mot sin själ och sedan ber Allah om förlåtelse, kommer *sannerligen* att finna Allah Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَمَنۡ یَّعۡمَلۡ سُوۡٓءًا اَوۡ یَظۡلِمۡ نَفۡسَهٗ ثُمَّ
یَسۡتَغۡفِرِ اللّٰهَ یَجِدِ اللّٰهَ غَفُوۡرًا رَّحِیۡمًا ﴿۱۱۱﴾

112. Och den som begår en synd begår den endast mot sin egen själ. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَمَنۡ یَّکۡسِبۡ اِثۡمًا فَاِنَّمَا یَکۡسِبُهٗ عَلٰی
نَفۡسِهٖ ؕ وَکَانَ اللّٰهُ عَلِیۡمًا حَکِیۡمًا ﴿۱۱۲﴾

113. Och den som gör fel eller begår en synd och sedan kastar *skulden* för det på en oskyldig person, bär förvisso *en börda* av smädelse och en uppenbar synd.

وَمَنۡ یَّکۡسِبۡ خَطِیۡٓـَٔةً اَوۡ اِثۡمًا ثُمَّ یَرۡمِ بِهٖ
بَرِیۡٓـًٔا فَقَدِ احۡتَمَلَ بُهۡتَانًا وَّ اِثۡمًا مُّبِیۡنًا ﴿۱۱۳﴾ ع ۱۶ ۸ ۱۳

R.17

114. Och om det icke varit för Allahs nåd över dig och Hans barmhärtighet hade en grupp av dem beslutat att vilseleda dig, men *Han omintetgjorde deras planer*. I själva verket vilseleder de inga andra än sig själva, och de kan icke alls skada dig. Allah har sänt ned boken och visheten till dig och har lärt dig vad du icke visste och Allahs nåd över dig är stor.

وَلَوۡلَا فَضۡلُ اللّٰهِ عَلَیۡكَ وَرَحۡمَتُهٗ لَهَمَّتۡ
طَّآئِفَةٌ مِّنۡهُمۡ اَنۡ یُّضِلُّوۡكَ ؕ وَمَا
یُضِلُّوۡنَ اِلَّاۤ اَنۡفُسَهُمۡ وَمَا یَضُرُّوۡنَكَ
مِنۡ شَیۡءٍ ؕ وَاَنۡزَلَ اللّٰهُ عَلَیۡكَ الۡكِتٰبَ
وَالۡحِكۡمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمۡ تَكُنۡ تَعۡلَمُ ؕ
وَكَانَ فَضۡلُ اللّٰهِ عَلَیۡكَ عَظِیۡمًا ﴿۱۱۴﴾

115. Inget gott blir resultatet av deras hemliga möten utom när de beslutar sig för att ge ut till de fattiga eller att arbeta för den allmänna välfärden eller för att mäkla fred eller förbättring mellan människor. Och Vi kommer snart att ge en stor belöning till den som gör det och söker Allahs välbehag.

لَا خَیۡرَ فِیۡ کَثِیۡرٍ مِّنۡ نَّجۡوٰىهُمۡ اِلَّا مَنۡ
اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوۡ مَعۡرُوۡفٍ اَوۡ اِصۡلَاحٍۭ
بَیۡنَ النَّاسِ ؕ وَمَنۡ یَّفۡعَلۡ ذٰلِكَ ابۡتِغَآءَ
مَرۡضَاتِ اللّٰهِ فَسَوۡفَ نُؤۡتِیۡهِ اَجۡرًا عَظِیۡمًا ﴿۱۱۵﴾

116. Och *för den* som motarbetar sändebudet efter det att vägledningen har blivit uppenbar för honom och som följer en annan väg än de troendes, honom skall Vi låta följa den väg han följer och Vi kommer att kasta honom i helvetet, och en ond bestämmelseort är det.

وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ
الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ
نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ؕ وَسَآءَتْ
مَصِيْرًا ﴿۱۱۶﴾

R.18

117. Allah kommer förvisso icke att förlåta att en medhjälpare förknippas med Honom, men Han kommer att förlåta vem helst Han väljer vad Han än behagar som är mindre än det. Och den som förknippar medhjälpare med Allah har verkligen irrat långt vilse.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا
دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿۱۱۷﴾

118. Förutom Honom åkallar de ingenting annat än falska gudinnor, fastän de *i sanning* icke åkallar någon annan än satan, den upproriske,

اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اِنٰثًا ۚ وَاِنْ
يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ﴿۱۱۸﴾ۙ

119. som Allah har förbannat. Han sade: ”Jag kommer förvisso att ta en fastställd del av Dina tjänare,

لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ﴿۱۱۹﴾ۙ

120. och jag kommer förvisso att leda dem vilse och jag kommer förvisso att väcka fåfänga önskningar inom dem, och jag kommer förvisso att befalla dem så att de skär i kamelernas och den övriga boskapens öron. Och jag kommer förvisso att befalla dem och de kommer att ändra Allahs skapelse.” Och den som tar satan till vän istället för Allah, lider sannerligen en uppenbar förlust.

وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ
فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ
فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَّخِذِ
الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ
خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿۱۲۰﴾ؕ

121. Han ger löften till dem och uppeggar fåfängliga önskningar

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ

inom dem och satan lovar dem ingenting annat än värdelösa ting.

الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿١٢١﴾

122. Det är dessa för vilka vistelseorten skall vara helvetet och de skall icke finna något sätt att undgå det.

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۫ وَلَا يَجِدُوْنَ
عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿١٢٢﴾

123. Men när det gäller dem som tror och gör goda gärningar kommer Vi att lämna dem tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, och i dessa *trädgårdar* skall de förbli för alltid. *Det är* Allahs osvikliga löfte, och vem kan vara mer sannfärdig i sitt ord än Allah?

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿١٢٣﴾

124. Det skall icke vara i enlighet med era önskningar, icke heller i enlighet med bokens folks önskningar. Den som gör onda *gärningar* skall vedergällas för det, och han skall icke finna någon vän eller hjälpare åt sig utom Allah.

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ
الْكِتٰبِ ؕ مَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا
يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٢٤﴾

125. Men den som gör goda gärningar, vare sig man eller kvinna och är en troende, skall träda in i himlen och skall icke göras någon oförrätt *ens så stor att den ryms i* fördjupningen på dadelkärnans baksida.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ
اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿١٢٥﴾

126. Och vem är bättre i tro än den som fullständigt underkastar sig Allah och som gör goda gärningar och följer Abrahams, den oförvitliges, religion? Och Allah gjorde Abraham till Sin utvalde vän.

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ
وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿١٢٦﴾

127. Och allt som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah, och Allah omfattar allting.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا ﴿١٢٧﴾ ع ١٨ ١١ ١٥

R.19

128. Och från dig söker de *lagens* beslut beträffande kvinnor. Säg: ”Allah ger er Sitt beslut beträffande dem.” Och så gör det som läses upp för er i boken rörande de föräldralösa flickorna, vilka ni icke ger vad som föreskrivits för dem och som ni önskar äkta, och *det berör också* de svaga *och värnlösa* bland barnen. Och *Han ålägger er* att handla rättvist mot de föräldralösa. Och vad helst av goda gärningar ni gör så känner Allah förvisso väl till dem.

وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ
يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتٰبِ فِيْ يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ
تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا
مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ﴿١٢٨﴾

129. Och om en kvinna fruktar att bli illa eller likgiltigt behandlad av sin make, skall det icke vara någon synd för dem om de på ett passande sätt försonas med varandra, och en försoning är bäst. Och folk är benägna till att eftertrakta. Och om ni handlar väl och är rättfärdiga, är Allah sannerligen Medveten om vad ni gör.

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا نُشُوْزًا
اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ
يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ؕ
وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٩﴾

130. Och ni kan icke hålla en fullkomlig jämvikt mellan hustrur, trots era bästa avsikter. Men hys icke helt förkärlek *för en*, så att ni lämnar den andra övergiven, utan uppmärksamhet och utan att bli omhändertagen. Och om ni rättar till det och handlar rättfärdigt är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ تُصْلِحُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٣٠﴾

131. Och om de, *man och hustru*, skiljs åt, kommer Allah att av Sitt överflöd göra båda oberoende, och Allah är Frikostig, Vis.

وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣١﴾

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَاِنْ
تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿۱۳۲﴾

132. Och vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Allah. Och Vi har förvisso befallt dem som gavs boken före er och *befallt* er också att frukta Allah. Men om ni icke tror, *kom då ihåg att* det som finns i himlarna och det som finns på jorden tillhör Allah, och Allah är Självtillräcklig, Prisvärd.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۱۳۳﴾

133. Och det som finns i himlarna och det som finns på jorden tillhör Allah, och Allah är tillräcklig som Beskyddare.

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ
بِاٰخَرِيْنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿۱۳۴﴾

134. Om Han behagar kan Han föra bort er, å, folk, och frambringa andra *i ert ställe*, och Allah har full förmåga att göra det.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿۱۳۵﴾ ع ١٩ ٨ ١٦

135. *Låt* den som önskar denna världens belöning *få komma ihåg att* denna världens belöning och den i livet efter detta finns hos Allah, och Allah är Allhörande, Allseende.

R.20

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ اَوِ
الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ
فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۫ فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوٰۤى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ تَلْوٗۤا اَوْ تُعْرِضُوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۳۶﴾

136. Å, ni som tror! Var noggranna med att iakttaga rättvisa *och var* vittnen för Allahs sak även om det är mot er själva eller *mot era* föräldrar eller släktingar. Vare sig den *mot vilken vittnesbörd bärs* är rik eller fattig är Allah mer uppmärksam mot dem båda *än vad ni är*. Följ därför icke *era* låga begär på det att ni måtte *förmå* att handla rättfärdigt. Och om ni döljer *sanningen* eller undviker *den kom* då *ihåg att* Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

137. Å, ni som tror! Tro på Allah och Hans sändebud och på boken som Han har uppenbarat för Sitt sändebud och boken som Han uppenbarade före den. Och den som icke tror på Allah och Hans änglar och Hans böcker och Hans sändebud och den yttersta dagen har sannerligen irrat långt vilse.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ
وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن
يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ١٣٧

138. Allah kommer aldrig att förlåta dem som tror, sedan förnekar, sedan tror *igen*, sedan förnekar *och* sedan ökar i otro, icke heller kommer Han att vägleda dem till *den rätta* vägen

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ ثُمَّ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ
كَفَرُوا۟ ثُمَّ ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ
لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًۢا ١٣٨

139. Ge hycklarna glädjebudskapen om att det finns ett svårt straff för dem,

بَشِّرِ ٱلْمُنَٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٣٩

140. de som hellre tar icke troende än troende till vänner. Söker de ära från deras händer? *Låt dem då komma ihåg att* all ära förvisso tillhör Allah.

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن
دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ
ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ١٤٠

141. Och i boken har Han redan uppenbarat för er att när ni hör Guds tecken förnekas och förlöjligas skall ni icke sitta tillsammans med dem *som tillåter sig sådant tal* förrän de ägnar sig åt annat tal, ty i det fallet vore ni lika dem. Allah kommer förvisso att samla hycklarna och de icke troende i helvetet alla tillsammans,

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى ٱلْكِتَٰبِ أَنْ إِذَا
سَمِعْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا
فَلَا تَقْعُدُوا۟ مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِى
حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ إِنَّ
ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْكَٰفِرِينَ
فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ١٤١

142. de som väntar *på nyheter* angående er *undergång*. Om ni

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ

فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْٓا اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۖ
وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ ۙ قَالُوْٓا اَلَمْ
نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ؕ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى
الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤٢﴾

får en seger från Allah, säger de: ”Var vi icke med er?” Och om de icke troende har en del *i den*, säger de *till dem*: ”Besegrade vi icke er *vid ett tidigare tillfälle* och räddade er från de troende?” Allah kommer att döma mellan er på uppståndelsens dag, och Allah kommer icke att ge de icke troende någon möjlighet till *att segra* över de troende.

R.21

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْ ۚ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ
قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ النَّاسَ وَلَا
يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٤٣﴾

143. Hycklarna söker bedraga Allah, men Han kommer att låta dem själva bli bedragna. Och när de står upp för bön står de upp slött *och* för att bli sedda av människor, och de kommer endast ihåg Allah litet,

مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَآ اِلٰى
هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ
اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿١٤٤﴾

144. vacklande mellan *det ena och* det andra utan *att tillhöra* varken de här eller de där. Och för den som Allah låter förgås, skall du icke finna något sätt *till flykt.*

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا
الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ
عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٥﴾

145. Å, ni som tror! Föredra icke de förnekande som vänner framför troende. Menar ni att ge Allah ett uppenbart bevis emot er själva?

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِى الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٦﴾

146. Hycklarna skall sannerligen vara i eldens nedersta djup, och du skall icke finna någon hjälpare för dem,

147. utom för dem som ångrar sig och gör bättring och håller fast vid Allah och är uppriktiga i sin lydnad mot Allah. Dessa är bland de troende. Och Allah kommer snart att skänka de troende en stor belöning.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٧﴾

148. Varför skulle Allah straffa er om ni är tacksamma och *om* ni tror? Och Allah är Uppskattande, Allvetande.

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ
شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

Del 6

149. Allah tycker icke om yttrandet av opassande tal offentligt, utom *från den som* förorättas. Allah är sannerligen Allhörande, Allvetande.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٩﴾

150. Vare sig ni gör en god gärning offentlig eller håller den hemlig eller förlåter något ont, är Allah förvisso Den Som utplånar synd *och är* Allsmäktig.

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥٠﴾

151. Sannerligen, de som icke tror på Allah och på Hans sändebud och söker göra åtskillnad mellan Allah och Hans sändebud och säger: ”Vi tror på några och förnekar andra”, och önskar följa en väg däremellan,

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾

152. dessa är de verkliga förnekarna och Vi har berett ett förnedrande straff för de icke troende.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥٢﴾

153. Och *betäffande* dem som tror på Allah och *på alla* Hans sändebud och icke gör någon åtskillnad mellan någon av dem, kommer Han snart att ge dem deras belöningar. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا
بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ
اُجُوْرَهُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۵۳﴾ ع ۲۱

R.22

154. Bokens folk begär av dig att du skall låta en bok från himlen sändas ned till dem. De bad Moses om något större än detta. De sade: ”Visa oss Allah öppet.” Därpå kom ett tillintetgörande straff över dem på grund av deras överträdelse. Sedan tog de kalven *att tillbe* efter det att tydliga tecken hade kommit till dem, men *även* det förlät Vi dem. Och Vi gav Moses tydliga *och* överväldigande argument.

يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ
مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ
الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ
مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا عَنْ
ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۱۵۴﴾

155. Och vi lät berget torna upp sig högt över dem medan förbundet slöts med dem, och Vi sade till dem: ”Träd undergivet in genom porten”, och Vi sade till dem: ”Överträd icke *när det gäller* sabbaten.” Och Vi slöt ett fast förbund med dem.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا
لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّ قُلْنَا لَهُمْ
لَا تَعْدُوْا فِى السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۱۵۵﴾

156. Så, för att de bröt förbundet och för att de förnekade Allahs tecken och för att de med orätta försökte dräpa profeterna och för att de sade: ”Våra hjärtan har svepts in i ett hölje”, nej, men Allah har förseglat dem på grund av deras otro, så att de icke tror mer än litet,

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ
اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ
قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا
بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۙ﴿۱۵۶﴾

157. och för deras otro och för att de yttrade en grov smädelse mot Maria,

وَّبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ
بُهْتَانًا عَظِيْمًا ۙ﴿۱۵۷﴾

158. och för att de sade: ”Vi dräpte Messias, Jesus, Marias son, Allahs sändebud”, fastän de *sannerligen* icke dräpte honom, icke heller kunde de dräpa honom genom korsfästning, utan han tedde sig som *en korsfäst* för dem och de som är oense om det befinner sig förvisso i *ett tillstånd av tvivel* beträffande det. De har ingen säker kännedom om det, utan följer bara en förmodan, och de förvandlade *icke* denna *förmodan* till en *säker* kunskap.*

وَّقَوۡلِهِمۡ اِنَّا قَتَلۡنَا الۡمَسِيۡحَ عِيۡسَى ابۡنَ
مَرۡيَمَ رَسُوۡلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوۡهُ وَمَا
صَلَبُوۡهُ وَلٰكِنۡ شُبِّهَ لَهُمۡ ؕ وَاِنَّ الَّذِيۡنَ
اخۡتَلَفُوۡا فِيۡهِ لَفِىۡ شَكٍّ مِّنۡهُ ؕ مَا لَهُمۡ بِهٖ مِنۡ
عِلۡمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوۡهُ يَقِيۡنًا ۙ﴿۱۵۸﴾

159. Tvärtom har Allah upphöjt honom till Sig själv.* Och Allah är Mäktig, Vis.

بَلۡ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيۡهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيۡزًا
حَكِيۡمًا ﴿۱۵۹﴾

*4:158 Här betonas deras misslyckande med att på något sätt kunna mörda Jesus. Läsaren påminns om att inledningen av versen hänvisar till judarnas skryt om att de lyckats med att mörda Jesus.

Detta påstående avvisas med kraft av den Ädla Qur’anen. Det är därför det i slutet av versen förklarats att oavsett vad som inträffat, så misslyckades de sannerligen med att döda honom. Detta visar att det inte är korsfästelsen i sig som avvisas. Det som avvisas är Jesu död genom korsfästning.

Ordet ”tedde sig som” (شُبِّهَ *shúbbiha*) i uttrycket ”för dem tedde det sig som” (وَلٰكِنۡ شُبِّهَ لَهُمۡ *walákin shúbbiha lahúm*) i versen bör studeras noggrant. Sammanhanget med den föregående versen visar att ingen annan än Jesus avses. Alternativt kan orden hänvisa till händelsen i allmänhet. Enligt grammatiska regler i arabiskan kan det arabiska ordet ”det tedde sig som” (شُبِّهَ *shúbbiha*) inte hänvisa till någon annan än Jesus själv. Detta betyder att han doldes och man fick honom att framstå som någon annan inför andra. När Jesus hängde på korset såg han ut att vara någon annan. Tydligen förnekar versen inte korsfästelsen eller den skenbara döden därefter, utan det som förnekas är att Jesus skulle ha dött genom korsfärstelse. Vid den tiden rådde det förvisso stor förvirring rörande vad som egentligen hände. Versen frammålar således ett scenario som beskriver denna förvirring och tvivel. Allt annat är bara gisssningar. Det är den definitiva slutsatsen.

Om ordet ”tedde sig som” (شُبِّهَ *shúbbiha*) hade visat på händelsen som sådan, skulle detta peka mot de två tvistande parternas olika förklaringar till det som inträffat. Ingen av de två parterna var säkra på giltigheten i deras påstående. Exempelvis är den kristna tron på Jesu död på korset och hans senare uppståndelse inte grundad på någon trovärdig grund, utan är enbart en förmodan. Likaså var judarnas påstående om Jesu död på korset inte mer än en förmodan. Därför bad de senare Pilatus om att få behålla Jesu kropp. De uttryckte klart sina tvivel angående hela händelsen med hans så kallade död och varnade Pilatus för att sannolikheten att han skulle ha överlevt, skulle kunna leda till att han senare uppträdde inför allmänheten och gjorde anspråk på att ha uppstått från de döda. (Matteus 27:63-64)

Detta är vad slutet av versen hänvisar till med orden ”och de som” (وَاِنَّ الَّذِيۡنَ *wa innalladhína*). Sannerligen är de som tvistar om detta, eller om honom och om vad som egentligen hände med honom, själva försatta i tvivel.

*4:159 Majoriteten av ortodoxa muslimer anser att ordet ”tvärt om” (بَلۡ *ball*) i satsen

(fortsättning på nästa sida)

160. Och det finns ingen av Bokens folk som icke kommer att tro på det före sin död, och på uppståndelsens dag skall han (Jesus) vara ett vittne emot dem.*

وَاِنۡ مِّنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤۡمِنَنَّ بِهٖ قَبۡلَ
مَوۡتِهٖ ۚ وَيَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ يَكُوۡنُ عَلَيۡهِمۡ شَهِيۡدًا ﴿۱۶۰﴾

161. Så på grund av judarnas överträdelse förbjöd Vi dem rena ting som hade blivit tillåtna för dem, och *även* för att de hindrade många *människor* från *att gå* Allahs väg,

فَبِظُلۡمٍ مِّنَ الَّذِيۡنَ هَادُوۡا حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ
طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتۡ لَهُمۡ وَبِصَدِّهِمۡ عَنۡ سَبِيۡلِ
اللّٰهِ كَثِيۡرًا ۙ ﴿۱۶۱﴾

(fortsättning från föregående sida)

”Tvärtom har Allah upphöjt honom till Sig själv” (بَلۡ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيۡهِ *bal rafa’ahulláhu ilaíhi*) hänvisar till korsfästelsen, det vill säga att istället för att låta Jesus dö på korset, så räddade Allah honom genom att kroppsligen lyfta upp honom till himlen. Jesus borde således bo någonstans i rymden i samma kroppsliga form, som han hade innan man försökte korsfästa honom. Denna tolkning ger upphov till många svåra frågor, främst:

(a) Om Jesus inte alls korsfästes, förnekar man i så fall hela episoden med korsfästelsen och anser den vara uppdiktad eller en villfarelse som judar, kristna och romare delar i lika mån?

(b) På vilket ställe i versen konstateras det att Jesus upplyftes kroppsligen till himlen? Det som nämns är enbart att Allah lyfte upp honom till Sig själv.

Beträffande den första frågan målar ortodoxa muslimer upp ett otroligt händelseförlopp, enligt vilket det inte är själva korsfästelsen som förnekas. De påstår istället att personen som korsfästes inte var Jesus, utan någon annan, som av en ängel på Guds befallning givits ett utseende som liknar Jesus. På så sätt uppstod tvivel och antaganden rörande identiteten hos den person som korsfästes. Uppenbarligen skapar en sådan förklaring fler problem än den löser. Dessutom är hela historien fullständigt grundlös. Det går inte att finna några bevis varken i skrifterna eller i den Helige Profetens traditioner, Allahs frid och välsignelser vare med honom. Det verkar som om denna förklaring till versen växte fram hos de lärde under medeltiden, medan Guds sändebud, frid vare med honom, själv var helt omedveten om den.

Beträffande den andra frågan blir svagheten i påståendet uppenbart genom den ädla Qur’anens text genom ordet ”upphöjt” (رَفَعَ *rafa’á*). Närhelst Allah höjer upp en person, avser denna upphöjning den personens ställning, aldrig en fysisk upplyftning av personens kropp. Det är faktiskt omöjligt att översätta den här versen på något annat sätt än som det gjorts här, det vill säga att han andligen lyftes upp.

Versen förklarar att Allah lyfte upp Jesus till Sig själv. Ingen position i himlen nämns dit Allah skulle ha fört honom. Han uppreste honom till Sig Själv, eftersom Han själv var närvarande där Jesus befann sig. Ingen plats i himmel eller jord är utan Guds närvaro. När man talar om någon som blir upplyft till Honom, så är en fysisk rörelse omöjlig och otänkbar. Enligt Ahmadiyyaförsamlingens tolkning av den här versen pekar orden ”tvärt om” på judarnas påstående om att Jesu död skulle vara förbannad av Gud, eftersom motsatsen till förbannelse är närhet till Gud.

*4:160 Versen har varit kontroversiell beträffande den egentliga betydelsen. Vissa lärde tror att den hänvisar till en avlägsen framtid i förhållande till tiden för korsfästelsen och att alla judar, utan undantag då kommer tro på Jesus och acceptera honom som en sann profet från Gud. De påstår att det även nämns här i versen att detta mirakel kommer inträffa under Jesu livstid. Denna slutsats drar de av orden ”före sin död” (قَبۡلَ مَوۡتِهٖ *qabla mautíhi*). Då judarna fortfarande inte accepterat honom, måste Jesus enligt dessa lärde fortfarande vara vid liv.

(fortsättning på nästa sida)

162. och *på grund av* att de tog räntor fastän det hade förbjudits dem, och *på grund av* att de med orätta förtärde människors egendom. Och för dem som icke tror har Vi berett ett smärtsamt straff.

وَّ اَخۡذِهِمُ الرِّبٰوا وَ قَدۡ نُهُوۡا عَنۡهُ وَ اَكۡلِهِمۡ
اَمۡوَالَ النَّاسِ بِالۡبَاطِلِ ؕ وَ اَعۡتَدۡنَا
لِلۡكٰفِرِيۡنَ مِنۡهُمۡ عَذَابًا اَلِيۡمًا ﴿۱۶۲﴾

163. Men de som är fast grundade i kunskap och de troende *bland dem*, tror på det som har sänts ned till dig och det som sändes ned före dig, och *i synnerhet* de som iakttar bönen och de som betalar Zakát och de som tror på Allah och den yttersta dagen. Till dessa kommer Vi förvisso att ge en mäktig belöning.

لٰكِنِ الرّٰسِخُوۡنَ فِى الۡعِلۡمِ مِنۡهُمۡ
وَ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ
وَ مَاۤ اُنۡزِلَ مِنۡ قَبۡلِكَ وَ الۡمُقِيۡمِيۡنَ الصَّلٰوةَ
وَ الۡمُؤۡتُوۡنَ الزَّكٰوةَ وَ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ
وَ الۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ سَنُؤۡتِيۡهِمۡ
اَجۡرًا عَظِيۡمًا ﴿۱۶۳﴾ ع ۲۲

R.23

164. Vi har sannerligen sänt en uppenbarelse till dig som Vi sände uppenbarelser till Noak och profeterna efter honom, och Vi sände uppenbarelser till Abraham, och Ismael och Isak och Jakob och *hans* barn och *till* Jesus och Job och Jonas och

اِنَّاۤ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡكَ كَمَاۤ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰى نُوۡحٍ
وَّ النَّبِيّٖنَ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ ۚ وَ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰۤى
اِبۡرٰهِيۡمَ وَ اِسۡمٰعِيۡلَ وَ اِسۡحٰقَ وَ يَعۡقُوۡبَ
وَ الۡاَسۡبَاطِ وَ عِيۡسٰى وَ اَيُّوۡبَ وَ يُوۡنُسَ

(fortsättning från föregående sida)

En annan vanlig uppfattning är att uttrycket ”före sin död” hänvisar till varje medlem av den judiska tron vid Jesu tid. I sådana fall skulle versen betyda att varje jude skulle komma att tro på Jesus före sin död, ett påstående som enbart Gud vet om det är sant.

Olyckligtvis uppkommer många problem och svårigheter om dessa förslag accepteras i sin helhet.

En helt annorlunda och ny lösning på problemet beskrivs här. Versen i fråga översätts då: ”Det finns *ingen* av bokens folk som icke kommer tro på honom, *Jesus*, före sin död.” Ordet ”ingen” uttalas inte i versen, utan är bara underförstått i arabiskan. Om det hade skrivits ut, så hade versen lytt: ”och det finns **ingen** av bokens folk” (وَاِنۡ اَحَدٍ مِّنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ *wa in **ahad**immín ahlilkitaábi*). Orden i fet stil är det antydda ordet ”ingen”.

Vi föreslår att istället för att ordet ”ahád” bara antyds, så skall det vara uttalat (فَرِيق *faríq*). I så fall lyder översättningen: ”Det finns ingen sekt eller grupp av bokens folk utan att någon i den kommer att tro på honom, *Jesus*, före sin död.”

För att detta skulle kunna uppfyllas krävs att Jesus måste ha migrerat till områden där de förlorade stammarna av Israel befann sig och på så vis uppfyllt sitt uppdrag att förmedla budskapet till de tolv stammarna av Israel. Denna uppfattning får även starkt stöd av en av Jesu profetior, i vilken han konstaterar att han skall resa för att söka efter de förlorade fåren av Israels hus. (Matteus 15:24).

Aron och Salomon och Vi gav David Zabur.*

وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿١٦٤﴾

165. Och Vi sände några sändebud vilka Vi redan omtalat för dig och några sändebud som Vi icke har omtalat för dig och Allah talade *alldeles* särskilt till Moses,*

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ؕ وَكَلَّمَ اللّٰهُ
مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ۚ﴿١٦٥﴾

166. sändebud, bärare av glädjebudskap och förmanare, så att folk icke måtte ha någon ursäkt inför Allah efter det att sändebuden *kommit*. Och Allah är Mäktig, Vis.

رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا
يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٦٦﴾

167. Men Allah bär vittnesbörd genom *uppenbarelsen* som Han har sänt ned till dig om att Han har sänt ned den *full av* Hans kunskap, och änglarna bär *också* vittnesbörd, och Allah är tillräcklig som Vittne.

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَاۤ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ
بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيْدًا ؕ﴿١٦٧﴾

168. De som icke tror utan hindrar *andra* från Allahs väg har sannerligen irrat långt vilse.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
قَدْ ضَلُّوْا ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٦٨﴾

169. Allah kommer förvisso icke att förlåta dem som icke har trott och handlat orättfärdigt, icke heller kommer Han att visa dem någon väg,

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ
لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ۙ﴿١٦٩﴾

170. utom vägen till helvetet, i vilket de skall förbli för en lång, lång tid. Och det är lätt för Allah.

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ؕ
وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٧٠﴾

*4:164 ”Zabur” (زَبُوْرًا *zabúran*) refererar till psaltaren.

*4:165 Enligt arabisk grammatik innebär upprepandet av ett ord i dess grundform, som till exempel ”talade särskilt” (تَكْلِيْمًا *taklíman*) upprepas i den här versen, att man poängterar dess intensitet, repetition, höga kvalitet eller att man förtydligar någonting oklart. Alla dessa betydelser kan tillämpas samtidigt

171. Å, mänsklighet! Sändebudet har verkligen kommit till er med sanning från er Herre, tro därför, *det kommer att vara* bättre för er. Men om ni icke tror, tillhör sannerligen allt som finns i himlarna och på jorden Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ وَاِنْ
تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۷۱﴾

172. Å, Bokens folk, överskrid icke er religions gränser och säg icke något annat än sanningen om Allah. Messias, Jesus, Marias son var förvisso bara ett av Allahs sändebud och en *uppfyllelse av* Hans Ord som Han sände ned till Maria och en barmhärtighet från Honom. Så tro på Allah och Hans sändebud och säg icke: ”*De är* tre.” Upphör med det, *ty det kommer att vara* bättre för er. Allah är förvisso endast En Gud. Helig är Han, långt högre än att ha en son. Vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Honom. Och Allah är tillräcklig som Beskyddare.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِىْ دِيْنِكُمْ وَلَا
تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ
عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ
اَلْقٰهَاۤ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ۫ فَاٰمِنُوْا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوْا
خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبْحٰنَهٗۤ
اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وقف لازم
وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۱۷۲﴾ ع

R.24

173. Messias kommer förvisso aldrig att förakta det att vara en av Allahs tjänare, det gör icke heller änglarna som är nära *Gud*, och dem som föraktar att tillbe Honom (Allah) och är högmodiga, alla dem kommer Han att samla till Sig Själv.

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ
وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ
جَمِيْعًا ﴿۱۷۳﴾

174. Sedan kommer Han att ge dem som tror och gör goda gärningar deras fulla belöning och kommer att ge dem *ännu* mer genom Sin nåd, men den som föraktar och är högmodig kom-

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ
فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَاسْتَكْبَرُوْا

mer Han att straffa med ett smärtsamt straff. Och ingen vän eller hjälpare skall de finna åt sig själva förutom Allah.

فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ۬ وَّلَا يَجِدُوْنَ
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷۴﴾

175. Å, ni människor! Ett uppenbart bevis har sannerligen delgivits er från er Herre och Vi har sänt ned ett klart ljus till er.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿۱۷۵﴾

176. Sedan kommer Allah, när det gäller dem som tror på Honom och håller fast vid Honom, förvisso att lämna dem tillträde till Sin barmhärtighet och nåd och kommer att vägleda dem längs en rak väg *som leder* till Honom Själv.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهٖ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ
وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۱۷۶﴾ؕ

177. De ber dig om föreskrifter. Säg: ”Allah ger er *Sitt* beslut angående Kalalah. Om en man dör och icke efterlämnar något barn och han har en syster, så skall hon ha hälften av vad han lämnar, och han skall ärva henne om hon icke har något barn. Men om det finns två systrar då skall de ha två tredjedelar av vad han lämnar. Och om *arvingarna* är syskon, *både* män och kvinnor, då skall den manlige *arvingen* ha så mycket som två kvinnligas del.” Allah förklarar *detta* för er, så att ni icke går vilse och Allah känner väl till alla ting.

يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ ؕ
اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗۤ
اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ
يَرِثُهَاۤ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا
اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ
وَاِنْ كَانُوْۤا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
اَنْ تَضِلُّوْا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۷۷﴾ ع

Kapitel 5
AL-MÁ’IDA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under slutet av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid var med honom, period i Medina (*Madína*). Kapitlet består av etthundratjugoen verser.

Här förklaras hur det verkligen låg till med många av de underverk som Jesus, frid vare med honom, utförde. Olika tolkningar beskriver att det från himlen sändes ned ett synligt bord med undfägnad, men här har sanningen i liknelsen förklarats. Det är i själva verket en profetia om att de kristna nationerna kommer få enorma resurser, och detta kommer att ges till dem genom de böner Jesus, frid vare med honom, bad och de uppoffringar han gjorde. Men om de inte är tacksamma för denna undfägnad, vilket olyckligtvis verkar vara fallet, så kommer de att straffas på ett så fruktansvärt sätt att ingen annan i världen straffats så.

På grund av de ogärningar som förekom bland judar och kristna till följd av att de bröt sina eder, varnas muslimerna redan i början av kapitlet.

Tidigare hade det lagliga i olika sorters föda och förbud mot viss föda nämnts i kapitel *al-báqara*, men här nämns något nytt som utmärker islam över andra religioner, och det är att födan inte bara bör vara laglig (حلال *h̲alál*), utan även hälsosam (طيّب *t̲aj-jíb*). Så om en viss föda visserligen är laglig, är det ändå bättre att undvika den så vida den inte också är ren och hälsosam.

Läran om att under alla omständigheter vara fast besluten att utverka rättvisa har nämnts tidigare. Nu påbörjas temat vittnesmål. Den som vittnar uppmanas att helt och hållet vara fast besluten att vara rättvis, och detta förklaras genom att

beskriva att även om man är fientligt inställd mot ett folk, så bör man ändå tillgodose deras rättigheter och inte överge principen om rättvisa när man beslutar sig för att försöka lösa konflikterna med dem.

I kapitlet nämns ännu en gång frågan om att svära en ed (مِيْثَاق *mitháq*) och hur judarna bröt sina eder och föll offer för illvilja och fiendskap sinsemellan och sedan delades upp i sjuttiotvå sekter. Då kom Jesus, frid vare med honom, och grundlade en sjuttiotredje frälst sekt, men i profeterande ord nämns även att hans folk inte kommer att dra nytta av lärdomen utan kommer fortsätta delas i grupper. Mellan dessa grupper kommer det att uppstå hela världskrig till följd av deras avundsjuka, fientlighet och själviskhet. I dessa krig kommer kristna nationer att rusta mot andra kristna nationer.

Där det står om konflikter och strider mellan folkslag, nämns även en sådan grupp som kommer att överskrida alla gränser när det gäller förtryck och tyranni (jfr. vers 34). Detta liknar det som idag skrivs om hemska brott mot småbarn i både väst- och öst, men i synnerhet i öst. Brotten är så fruktansvärda att straffen för dem bör vara oerhört hårda, så att innebörden av orden ”slå de arméer som är bakom dem med fruktan” (فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ *fa shárrid bihím man khálfahum*) uppfylls och avskräcker andra förbrytare från att begå liknande brott. (Jfr. vers 8:58.)

Kapitlet höjer rösten mot alla slags förbrytelser. I detta sammanhang står det att man absolut inte får omvandla någons tro med tvång. Om någon blir avfälling på grund av tvångshandlingar, så kommer Allah att i deras ställe utse andra folk, som kommer vara många fler än dem till antalet. Dessa kommer att älska de troende djupt och vara hårda mot de icke troende.

Här nämns ett exempel på den rättvisa som beskrivs i den

Ädla Qur'anen och som inte återfinns i någon annan skrift i världen. Det står att förutom dem som tror på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kommer även andra religioners anhängare som är uppriktiga när det gäller att efterleva sina religiösa läror, handlar rättfärdigt och har en fast tro på uppståndelsen och på domedagen, belönas av Allah för sina goda gärningar. De bör varken frukta eller sörja över sitt slut.

Det har nämnts flera orsaker som bidrar till att skapa och underhålla det ömsesidiga hat och den fientlighet som det talas om i kapitlet. En av dem är alkohol och den andra hasardspel. Även om de i viss mån kan medföra något positivt, så är den skada de orsakar mycket större än fördelarna.

I slutet av kapitlet beskrivs Jesu, frid vare med honom, bortgång klart och tydligt. Han har framställts som ett sändebud som har en fullständig tro på att Gud är en, som aldrig lärt sitt folk att tro på varken treenighet eller avgudadyrkan och inte heller sagt att de ska ta honom och hans mor till gudar.

سُوۡرَةُ الۡمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ ٥ — رکوعاتها ١٦ — آياتها ١٢١

Sura AL-MÁ'IDA
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Å, ni som tror, uppfyll *era* pakter. Fyrfota djur ur boskaps*kategorin*, andra än de som meddelas er *här*, har gjorts tillåtna för er, förutom att ni icke skall anse jakt vara tillåten medan ni befinner er på vallfärd. Allah påbjuder sannerligen vad Han vill.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اَوۡفُوۡا بِالۡعُقُوۡدِ ؕ
اُحِلَّتۡ لَـكُمۡ بَهِيۡمَةُ الۡاَنۡعَامِ اِلَّا مَا يُتۡلٰى
عَلَيۡكُمۡ غَيۡرَ مُحِلِّى الصَّيۡدِ وَاَنۡتُمۡ حُرُمٌ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ يَحۡكُمُ مَا يُرِيۡدُ ۝٢

3. Å, ni som tror! Vanhelga icke något av det som Allah har helgat*, icke heller den heliga månaden, icke heller de djur som skänkts som offergåva, icke heller *de offerdjur som bär* halsband, icke heller de som beger sig till det heliga huset och söker nåd från sin Herre och *Hans* välbehag. Och när ni tar av er pilgrimsdräkten *och har lämnat det heliga området* får ni lov att jaga. Och låt icke ett folks fientlighet, genom att de höll er borta från den Heliga Moskén, driva er till att överträda. Och hjälp varandra i rättfärdighet och fromhet, men hjälp icke varandra i synd och överträdelse. Och frukta Allah, Allah är förvisso Sträng att bestraffa.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تُحِلُّوۡا شَعَآئِرَ اللّٰهِ
وَلَا الشَّهۡرَ الۡحَـرَامَ وَلَا الۡهَدۡىَ وَلَا الۡقَلَآئِدَ
وَلَاۤ آٰمِّيۡنَ الۡبَيۡتَ الۡحَـرَامَ يَبۡتَغُوۡنَ فَضۡلًا
مِّنۡ رَّبِّهِمۡ وَرِضۡوَانًا ؕ وَاِذَا حَلَلۡتُمۡ
فَاصۡطَادُوۡا ؕ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَاٰنُ
قَوۡمٍ اَنۡ صَدُّوۡكُمۡ عَنِ الۡمَسۡجِدِ الۡحَـرَامِ اَنۡ
تَعۡتَدُوۡا ۘ وَتَعَاوَنُوۡا عَلَى الۡبِرِّ وَالتَّقۡوٰى ۖ
وَلَا تَعَاوَنُوۡا عَلَى الۡاِثۡمِ وَالۡعُدۡوَانِ ۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيۡدُ الۡعِقَابِ ۝٣

*5:3 De helgade tingen kan inbegripa vissa specifika tidsperioder, platser eller levande varelser.

4. Förbjudet för er är *köttet från ett djur* som dör av sig självt, och blod och svinets kött, och det över vilket ett annat namn än Allah har åkallats, och det som har strypts och det som har slagits till döds och det som har dödats genom ett fall och det som har stångats ihjäl och det som ett vilddjur har ätit av, utom det som slaktats ordentligt, och det som har slaktats på ett altare *som avgudaoffer. Och förbjudet är också* detta att ni söker lära känna ert öde genom de siande pilarna. Det är en olydig *gärning*. Denna dag har de som icke tror misströstat om *att skada* er religion. Så frukta dem icke, utan frukta Mig. Denna dag har Jag fullkomnat er religion för er och fullbordat Min ynnest över er och har utvalt islam som religion för er. Men om någon tvingas av hunger, utan att avsiktligt vara benägen till synd, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ
الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۟
وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ اَلْيَوْمَ يَئِسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤﴾

5. De frågar dig om vad som gjorts tillåtet för dem. Säg: "Alla hälsosamma ting har gjorts tillåtna för er, och det ni har lärt rovdjuren och rovfåglarna *att fånga åt er* i det att ni tränade *dem* till jakt *och* lärde dem vad Allah har lärt er. Så ät av det som de fångar åt er och uttala Allahs namn över det. Och frukta Allah, Allah är förvisso Snabb att hålla räkning."

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ؕ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ
الطَّيِّبٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۫
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ إِنَّ اللّٰهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥﴾

6. Denna dag har alla hälsosamma ting gjorts tillåtna för er. Och bokens folks *goda* föda är tillåten

اَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ؕ وَطَعَامُ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ حِلٌّ لَكُمْ ۖ

för er och er föda är tillåten för dem. Och *tillåtna för er* är kyska troende kvinnor och kyska kvinnor från dem som gavs boken före er, när ni ger dem deras brudgåvor och ingår ett giltigt äktenskap och icke bedriver otukt och icke heller har hemliga älskarinnor. Och för den som förkastar tron är hans arbete sannerligen förgäves, och i det tillkommande kommer han att vara bland förlorarna.

وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ
وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ
بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۫ وَهُوَ فِي
ع الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ٦

R.2

7. Å, ni som tror! När ni står upp för bön, tvätta era ansikten och era händer upp till armbågarna och för era *våta* händer över era huvuden och *tvätta* era fötter upp till anklarna. Och om ni är orena* skall ni rena er själva *genom att tvaga hela kroppen.* Och om ni är sjuka eller *befinner er* på resa *medan ni är orena*, eller om någon av er kommer från avträdet eller om ni har rört kvinnor och ni icke finner vatten, ta då till rent stoft och stryk era ansikten och era händer därmed. Allah önskar icke att försätta er i svårigheter utan Han önskar göra er rena och att fullkomna Sin ynnest över er, så att ni måtte vara tacksamma.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ
فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى
الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ
جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ
عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ
اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً
فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا
بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ
اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ
يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ٧

*5:7 Ordet *orena* kan ifrågasättas. Det arabiska ordet (جُنُبًا *djúnuban*) tillämpas på en person efter samlag eller efter utlösning utan samlag. I sådana fall är ett bad nödvändigt innan man förrättar sin bön.

8. Och kom ihåg Allahs ynnestbevis över er och det förbund Han slöt med er när ni sade: ”Vi hör och vi lyder.” Och frukta Allah. Allah vet förvisso väl vad som finns i *era* sinnen.

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ
الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَاَطَعْنَا ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ
الصُّدُوْرِ ۞

9. Å, ni som tror, var ståndaktiga för Allahs sak och bär vittnesbörd med rättvisa, och låt icke en folkets fiendskap driva er till att handla annorlunda än med rättvisa. Var alltid opartiska, det är närmare rättfärdigheten. Och frukta Allah. Allah är förvisso Medveten om vad ni gör.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ
شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۡ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۙ هُوَ
اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۞

10. Allah har lovat dem som tror och gör goda gärningar att de skall få förlåtelse och en stor belöning.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۞

11. Och *beträffande* dem som icke tror utan förkastar Våra tecken, de är helvetets folk.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ
اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۞

12. Å, ni som tror! Kom ihåg Allahs ynnest över er när ett folk ämnade sträcka ut sina händer efter er, men Han höll tillbaka deras händer från er, och frukta Allah. Och de troende bör sätta sin lit till Allah.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ
اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۞ ع

R.3

13. Och Allah slöt sannerligen förbund med Israels barn, och Vi

وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ؕ وَقَالَ

uppreste tolv talesmän* bland dem. Och Allah sade: ”Jag är förvisso med er. Om ni förrättar bönen och betalar Zakát och tror på Mina sändebud och stödjer dem och ger Allah ett gott lån, kommer Jag att avlägsna era synder från er och lämna er tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Men den av er som icke tror efter det, far sannerligen vilse från den rätta vägen.”

اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ ؕ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ
وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ
ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١٣﴾

14. Så på grund av att de bröt sitt förbund har Vi förbannat dem och gjort deras hjärtan hårda. De förvränger orden från deras *rätta* betydelser och har glömt en *stor* del av det med vilket de förmanades. Och du kommer icke att sluta finna förräderi från deras sida, utom *från* några få av dem. Så tillgiv dem och visa förbarmande.* Allah älskar förvisso dem som gör goda gärningar *mot andra.*

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا
قُلُوْبَهُمْ قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ
مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ اِلَّا
قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾

15. Och *även* med dem som säger: ”Vi är kristna”, upprättade Vi ett förbund, men även de har glömt en *stor* del av det med vilket de förmanades. Så Vi har gjort fiendskap och hat till deras arvedel* *fram* till uppståndelsens

وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا
مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۠
فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى

*5:13 Det finns inget ord som ensamt kan översätta (نَقِيب *naqíb*). Ordet betyder inte enbart en talesman eller en ledare, utan även en förkunnare, en som har behörighet att läsa upp en kungörelse eller att utfärda en dom i sin egenskap av ombud för en härskare eller annan högre myndighet.

*5:14 Att visa förbarmande visar på vikten av att handla fördragsamt och att av godhet ha överseende med andras misstag.

*5:15 Den grundläggande betydelsen av det arabiska ordet (أَغْرَيْنَا *aghráiná*) är att få något att fästa sig så vid något annat att det blir en oskiljbar del av det. Vi föredrar därför översättningen: Så Vi har gjort fiendskap och hat till deras arvedel *fram* till uppståndelsens dag.

dag. Och Allah kommer snart att låta dem få veta vad de har gjort.

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا
يَصْنَعُوْنَ ﴿۱۵﴾

16. Å, *ni* bokens folk! Till er har Vårt sändebud kommit, som klargör mycket av det ni hållit dolt av boken och låter många *av era fel* passera. Det har sannerligen kommit ett ljus och en klar bok till er från Allah.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ
وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ؕ۬ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ۙ﴿۱۶﴾

17. Därmed vägleder Allah dem som söker Hans välbehag på fredens vägar och leder dem ur *varje slag av* mörker *och* in i ljuset genom Sin befallning och vägleder dem till den rätta vägen.

يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ
السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ
بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۷﴾

18. De har verkligen icke trott som säger: "Allah är förvisso ingen annan än Messias, Marias son." Säg: "Vem skulle då ha någon makt emot Allah, om Han önskade förinta Messias, Marias son, och hans moder och alla dem som finns på jorden?" Och himlarnas och jordens konungarike och *allt* det som finns mellan dem, tillhör Allah. Han skapar vad Han vill, och Allah har makt över allting.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ
ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا
اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ وَلِلّٰهِ
مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿۱۸﴾

19. Judarna och de kristna säger: "Vi är Allahs söner och Hans älskade." Säg: "Varför straffar Han er då för era synder? Nej, ni är *bara* människor bland dem Han har skapat." Han förlåter vem Han vill och straffar vem Han vill. Och himlarnas och jordens konungarike och det som finns

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ وَالنَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ
وَاَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ؕ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَلِلّٰهِ

mellan dem tillhör Allah, och till Honom skall *det slutliga* återvändandet bli.

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۫
وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۹﴾

20. Å, *ni* bokens folk! Efter ett *långt* uppehåll i sändebudens *räcka* har sannerligen Vårt sändebud kommit till er, som gör *allt* tydligt för er så att ni icke skall säga: ”Ingen glädjebringare och ingen förmanare har kommit till oss.” Så en glädjebringare och en förmanare har sannerligen kommit till er. Och Allah har makt över allting.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا
جَآءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ۫ فَقَدْ
جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۰﴾ ع

R.4

21. Och *kom ihåg* när Moses sade till sitt folk: ”Å, mitt folk, dra er till minnes Allahs ynnest över er när Han uppreste profeter bland er och gjorde er till konungar och gav er vad Han icke gav till någon annan i hela världen.*

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ
وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖۗ وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ
اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۱﴾

22. Å, mitt folk! Träd in i det heliga landet som Allah har påbjudit er och vänd icke tillbaka, ty då kommer ni att återvända som förlorare.”

يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ
كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰۤى اَدْبَارِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۲۲﴾

23. De sade: ”Å, Moses, i det *landet* finns det ett kärvt och mäktigt folk och vi skall icke träda in i det förrän de går bort från det. Men om de går från det, då kommer vi att träda in *i det*.”

قَالُوْا يٰمُوْسٰۤى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖۗ
وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ
فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿۲۳﴾

24. Därpå sade två män bland dem som fruktade *sin* Herre, över

قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ

*5:21 Uttrycket ”hela världen” hänvisar till den tidens folk.

عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَإِذَا
دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غٰلِبُونَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ
فَتَوَكَّلُوٓا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤﴾

vilka Allah hade förlänat Sin särskilda ynnest: ”Träd in genom porten *och* ryck fram mot dem. När ni *en gång* trätt in i det, då kommer ni förvisso att bli segerrika. Och sätt er lit till Allah om ni är troende.”

قَالُوا يٰمُوسٰٓى إِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ أَبَدًا مَّا دَامُوا
فِيْهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ إِنَّا هٰهُنَا
قٰعِدُوْنَ ﴿٢٥﴾

25. De sade: ”Å, Moses, vi kommer aldrig att träda in i det så länge de finns i det. Så gå *både* du och din Herre till strid, *medan* vi sitter här.”

قَالَ رَبِّ إِنِّيْ لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِيْ وَأَخِيْ
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

26. Han sade: ”Min Herre, jag har bara kontroll över mig själv och min bror, gör Du därför åtskillnad mellan oss och det upproriska folket.”

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۚ
يَتِيْهُوْنَ فِي الْأَرْضِ ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

27. *Gud* sade: ”Det skall i sanning vara förbjudet för dem i fyrtio år, i förvirring skall de vandra genom landet. Så sörj icke över det upproriska folket.”

R.5

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ إِذْ قَرَّبَا
قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ
مِنَ الْاٰخَرِ ۗ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٨﴾

28. Och förtälj dem med sanning historien om Adams två söner, när de offrade ett offer *vardera*, och det godtogs från den ene av dem och godtogs icke från den andre. *Den senare* sade: ”Jag skall förvisso döda dig.” *Den förre* svarade: ”Allah godtar bara från de rättfärdiga,

لَئِنْ بَسَطْتَّ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ مَآ أَنَا
بِبَاسِطٍ يَّدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ ۚ إِنِّيْٓ
أَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾

29. om du sträcker ut din hand emot mig för att döda mig, kommer jag icke att sträcka ut min hand mot dig för att döda dig. Jag fruktar förvisso Allah, universums Härskare,

30. jag skulle vilja att du får bära *skulden för* min synd såväl som din *egen* synd, och sålunda vara bland eldens invånare, och det är vedergällningen för dem som handlar fel.”

إِنِّيٓ أُرِيۡدُ أَنۡ تَبُوٓأَ بِإِثۡمِيۡ وَإِثۡمِكَ
فَتَكُوۡنَ مِنۡ أَصۡحٰبِ النَّارِۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظّٰلِمِيۡنَۚ ﴿٣٠﴾

31. Men hans sinne lät dödandet av hans broder tyckas honom bra, så han dödade honom och blev en av förlorarna.

فَطَوَّعَتۡ لَهٗ نَفۡسُهٗ قَتۡلَ أَخِيۡهِ فَقَتَلَهٗ
فَأَصۡبَحَ مِنَ الۡخٰسِرِيۡنَ ﴿٣١﴾

32. Då sände Allah en korp som skrapade i marken, för att han skulle visa honom hur han skulle gömma sin broders kropp. Han sade: ”Ve mig, förmår jag icke ens likna denna korp så att jag kan gömma min broders kropp?” Och sedan blev han ångerfull.

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبۡحَثُ فِي الۡأَرۡضِ
لِيُرِيَهٗ كَيۡفَ يُوَارِيۡ سَوۡءَةَ أَخِيۡهِؕ قَالَ
يٰوَيۡلَتٰٓى أَعَجَزۡتُ أَنۡ أَكُوۡنَ مِثۡلَ هٰذَا
الۡغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوۡءَةَ أَخِيۡۚ فَأَصۡبَحَ
مِنَ النّٰدِمِيۡنَ ﴿٣٢﴾

معانقة ۔ عند المتاخرين

33. På grund av detta, föreskrev Vi Israels barn att för den som dödade en människa, såvida det inte var för att ha dödat en människa eller för att ha skapat ofrid i landet, skall det vara som om han hade dödat hela mänskligheten, och för den som låter ett liv leva skall det vara som om han hade givit liv till hela mänskligheten. Och Våra sändebud kom till dem med tydliga tecken, *men* även efter det begick många av dem ändå övergrepp i landet.

مِنۡ أَجۡلِ ذٰلِكَ كَتَبۡنَا عَلٰى بَنِيٓ إِسۡرَآءِيۡلَ
أَنَّهٗ مَنۡ قَتَلَ نَفۡسًۢا بِغَيۡرِ نَفۡسٍ أَوۡ فَسَادٍ فِي
الۡأَرۡضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيۡعًاؕ وَمَنۡ
أَحۡيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحۡيَا النَّاسَ جَمِيۡعًاؕ
وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا بِالۡبَيِّنٰتِ ثُمَّ إِنَّ
كَثِيۡرًا مِّنۡهُمۡ بَعۡدَ ذٰلِكَ فِي الۡأَرۡضِ
لَمُسۡرِفُوۡنَ ﴿٣٣﴾

34. Belöningen för dem som för krig mot Allah och Hans sändebud och strävar efter att skapa ofrid i landet, är *enbart detta* att de skall dräpas eller korsfästas eller att deras händer och fötter skall huggas av på *deras* motsat-

إِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيۡنَ يُحَارِبُوۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ
وَيَسۡعَوۡنَ فِي الۡأَرۡضِ فَسَادًا أَنۡ يُّقَتَّلُوٓا أَوۡ
يُصَلَّبُوٓا أَوۡ تُقَطَّعَ أَيۡدِيۡهِمۡ وَأَرۡجُلُهُمۡ

مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ؕ ذٰلِكَ
لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۙ﴿۳۴﴾

ta sidor eller också skall de förvisas ur landet. Det skall vara en vanära för dem i denna världen och i det tillkommande skall de få ett svårt straff,

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا
ع عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۵﴾

35. utom de som ångrar sig innan ni har *fått* dem i er makt. Så vet att Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

R.6

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ
الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۶﴾

36. Å, ni som tror! Frukta Allah och sök sätt att komma nära Honom och sträva på Hans väg så att ni måtte ha framgång.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ
جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۳۷﴾

37. Sannerligen om de som icke tror hade allt som finns på jorden och lika mycket till för att därmed friköpa sig själva från straffet på uppståndelsens dag, skulle det icke accepteras från dem utan de skall få ett smärtsamt straff.

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخٰرِجِيْنَ مِنْهَا ۫ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۳۸﴾

38. De skulle önska att komma ut ur elden, men de kommer icke att kunna komma ut ur den och de skall få ett bestående straff.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا
جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۳۹﴾

39. Och *för den* man som stjäl och *för den* kvinna som stjäl, hugg av deras händer till vedergällning för deras brott som ett exemplariskt straff från Allah. Och Allah är Mäktig, Vis.

فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴۰﴾

40. Men den som ångrar sig efter sin överträdelse och gör bot då kommer Allah förvisso att vända Sig till honom i barmhärtighet, Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

41. Vet du icke att Allah är Den till Vilken himlarnas och jordens konungarike hör? Han straffar den Han behagar och förlåter den Han behagar, och Allah har makt över allting.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ط يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَّشَآءُ ط وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

42. Å, sändebud! Låt icke dem bedröva dig som skyndar att falla i otro, de som med sina munnar säger: ”Vi tror”, men deras hjärtan tror icke. Och bland judarna finns *också* de som alltför ivrigt lyssnar till lögner och som lyssnar enbart för att *rapportera det till* ett annat folk som icke har kommit till dig. De förvränger ord efter det att de har placerats på sina *rätta* ställen, och säger: ”Om ni ges detta, godtag det då, men om ni icke ges detta, akta er då!” Och när det gäller den som Allah önskar pröva, skall du icke alls kunna hjälpa honom mot Allah. Dessa är de vilkas hjärtan Allah icke har behagat rena, de skall ha vanära i detta livet och i det tillkommande skall de få ett svårt straff.

يٰٓأَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ
يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا اٰمَنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ
الَّذِينَ هَادُوا ۛ سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمّٰعُونَ لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ لا لَمْ يَأْتُوكَ ط
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ج
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَّمْ
تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ط وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ط أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ أَنْ يُّطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ط لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

معانقة ٣ عند المتقدمين

43. Av vana lyssnar de ivrigt till falskhet och *de tävlar med varandra i att* förtära förbjudna ting. Om de då kommer till dig *för att få en dom*, döm mellan dem eller vänd bort från dem. Och om du vänder dig bort från dem kan de icke alls skada dig. Och om du dömer, döm *då* mellan dem med rättvisa. Allah älskar sannerligen dem som är rättvisa.

سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ أَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ط
فَإِنْ جَآءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ
أَعْرِضْ عَنْهُمْ ج وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَنْ يَّضُرُّوكَ شَيْـًٔا ط وَإِنْ حَكَمْتَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ط إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

44. Och hur kommer de att kunna göra dig till *sin* domare, när de har med sig Toran, i vilken Allah har meddelat Sin dom? Trots det vänder de ändå sina ryggar till, och de kommer förvisso icke att tro.

وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ
فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ
وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۴﴾

R.7

45. Vi sände förvisso ned Toran i vilken vägledning och ljus fanns. Med den dömde profeterna som var lydiga *mot Oss*, för judarna liksom det gudfruktiga folket och de laglärde gjorde, ty det krävdes av dem att de bevarade Allahs bok, och *för att* de var väktare över den. Frukta därför icke människor, utan frukta Mig, och schackra icke bort mina tecken till ett futtigt pris. Och den som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är de icke troende.

اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ
يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ
هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا
اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ
شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ
وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿۴۵﴾

46. Och i den föreskrev Vi för dem: Ett liv för ett liv, och ett öga för ett öga, och en näsa för en näsa, och ett öra för ett öra och en tand för en tand och för *andra* skador en likvärdig vedergällning. Och för den som *frivilligt* avstår från rätten därtill skall det vara en försoning för hans egna *synder*, och vem helst som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är de felande.

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ
وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ
وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ؕ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ
فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ
اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۶﴾

47. Och Vi lät Jesus, Marias son, följa i deras fotspår, utförande

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ

det som före honom blivit *uppenbarat* i Toran, och Vi gav honom Evangeliet, vilket innehöll vägledning och ljus, som uppfyllde det som tidigare blivit *uppenbarat* i Toran, och en vägledning och en förmaning för de gudfruktiga.

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ۪
وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ هُدًى وَّنُوْرٌ ۙ
وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ
وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۭ﴿٤٧﴾

48. Och låt Evangeliets folk döma enligt det som Allah har uppenbarat däri, och de som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är överträdarna.

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ
فِيْهِ ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ
فَاُولٰۤىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Och till dig har Vi uppenbarat boken som innehåller sanningen *och som* fullbordar det som *uppenbarades* före den i boken, och som en väktare över den. Döm därför emellan dem med det som Allah har uppenbarat och följ icke deras onda uppsåt, som *vänder bort* från den sanning som har kommit till dig. För var och en av er föreskrev Vi en klar andlig lag och en tydlig *världslig* levnadsnorm. Och om Allah hade *tvingat igenom* Sin vilja, hade Han gjort er *alla* till ett folk, men *Han önskar* pröva er genom det Han har givit er. Tävla då med varandra i *att göra* goda gärningar. Till Allah skall ni alla återvända, då kommer Han att upplysa er om det vilket ni var oense om,

وَاَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَاۤءَهُمْ عَمَّا جَاۤءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۭ لِكُلٍّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ۭ وَلَوْ
شَاۤءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ
لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَاۤ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرٰتِ ۭ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۙ﴿٤٩﴾

50. och *Vi har uppenbarat boken för dig och anbefallt dig* att döma mellan dem med det som Allah har uppenbarat och följ icke deras onda uppsåt och var på din vakt mot dem, så att de icke *får*

وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاۤءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ
يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ

dig att hamna i svårigheter på grund av en del av det som Allah har uppenbarat för dig. Men om de vänder sig bort, vet då att Allah avser att straffa dem för några av deras synder. Och ett stort antal människor är sannerligen olydiga.

إِلَيْكَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾

51. Söker de då okunnighetens *dagars* domslut? Och vem är bättre än Allah som Domare för ett folk som har en fast tro?

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ
ع ٧ ١١ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

R.8

52. Å, ni som tror! Tag icke judarna och de kristna till vänner. De är varandras vänner. Och var och en av er som tar dem till vänner är sannerligen en av dem. Allah vägleder förvisso icke det orättfärdiga folket.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ
وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ
وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. Och du kommer att se dem, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, skyndande sig emot dem och sägande: "Vi fruktar att en olycka skall drabba oss." Kanske kommer Allah att åstadkomma en seger eller någon *annan* händelse från Sig Själv. Då kommer de att ångra vad de hemlighöll i sina sinnen.

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن
تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۚ فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ
مَا أَسَرُّوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. Och de som tror kommer att säga: "Är dessa de som vid Allah svor sina mest högtidliga eder att de sannerligen var med er?" Deras gärningar är förgäves och de har blivit förlorarna.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ إِنَّهُمْ
لَمَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا
النصف خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Å, ni som tror! Låt den bland er som vänder tillbaka från sin

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ

religion, *få veta* att Allah snart kommer att bringa ett folk *i hans ställe, ett folk* som Han kommer att älska och som kommer att älska Honom, *och som kommer* att vara vänliga och ödmjuka mot troende, och hårda och fasta mot de icke troende. De kommer att sträva för Allahs sak och kommer icke att frukta en klandersjuk människas förebråelser. Det är Allahs nåd, Han skänker den över vem Han än behagar och Allah är Frikostig, Allvetande.

فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ
عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۫ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ
يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٥﴾

56. Er vän är endast Allah och Hans sändebud och de troende som förrättar bönen och betalar Zakát och böjer sig inför Honom i fullständig uppriktighet.

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا
الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ
وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Och de som tar Allah och Hans sändebud och de troende till vänner *skall vara förvissade om* att det är Allahs sällskap som skall segra.

وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
ع فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٧﴾

R.9

58. Å, ni som tror! Tag icke dem till vänner, som, bland dem till vilka boken gavs före er, gör er religion till ett skämt och en lek, och de icke troende. Och frukta Allah om ni är troende,

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ
اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ
اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. och *dem*, som när ni kallar *människor* till bön, tar det som ett skämt och en lek. Detta är för att de är ett folk som icke förstår.

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا
وَّلَعِبًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Säg: "Å, *ni* bokens folk! Finner ni fel hos oss för att vi tror på

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّاۤ اِلَّاۤ

Allah och på det som har sänts ned till oss och på det som tidigare sändes ned? Eller *är det* för att de flesta av er är olydiga *mot Gud?"*

أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ
مِنْ قَبْلُ ۙ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ٦٠

61. Säg: "Skall jag upplysa er om dem vilkas belöning hos Allah är värre än det?" *Det är de* vilka Allah har förbannat och över vilka Hans vrede har fallit och av vilka Han har gjort apor och svin *och de* som tillber den onde. Dessa är sannerligen i en värre belägenhet och längre vilse från den rätta vägen.

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً
عِنْدَ اللَّهِ ۚ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتَ ۚ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ٦١

62. Och när de kommer till er säger de: "Vi tror", medan de kommer in med otro och går ut med den *också*, och Allah vet bäst vad de döljer.

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا
بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ٦٢

63. Och du ser många av dem tävla med varandra till synd och överträdelse och till att äta förbjudna ting. Det som de utövar är sannerligen ont.

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ٦٣

64. Varför förbjuder icke rabbinerna och de laglärde dem att ge uttryck åt synd och att äta förbjudna ting? Det de gör är sannerligen ont.

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ
قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ٦٤

65. Och judarna säger: "Allahs hand är fastbunden." Men det är deras *egna* händer som är fastbundna och de kommer att förbannas för vad de säger. Nej, båda Hans händer är vidöppna. Han ger ut som Han behagar. Och det som har sänts ned till dig

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ
أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ يَدَاهُ وقف لازم
مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

från din Herre kommer helt säkert att öka många av dem i uppror och otro. Och Vi har låtit fiendskap och hat uppstå bland dem till uppståndelsens dag. Närhelst de eldar en krigseld, släcker Allah ut den. Och de strävar efter att stifta ofrid på jorden, och Allah älskar icke dem som stiftar ofrid.

مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ؕ وَاَلْقَيْنَا
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ ؕ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ
اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ
فَسَادًا ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٥﴾

66. Och om bokens folk hade trott och varit rättfärdiga, skulle Vi sannerligen ha avlägsnat deras onda gärningar från dem och Vi skulle helt visst ha lämnat dem tillträde till välsignelsens trädgårdar.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ
جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٦﴾

67. Och om de hade efterlevt Toran och Evangeliet och det som *nu* har sänts ned till dem från deras Herre, skulle de helt visst ha ätit *av goda ting* ovanför dem och under deras fötter. Bland dem finns en grupp människor som är måttfulla, men majoriteten av dem gör sannerligen det som är ont.

وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ
اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ مِنْهُمْ
اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ
مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٧﴾ ع

R.10

68. Å, sändebud! Framför det som har uppenbarats till dig från din Herre, *till folket*, och om du icke gör det, har du icke *alls* framfört Hans budskap. Och Allah kommer att beskydda dig från människor. Allah vägleder förvisso icke de förnekande människorna.

يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ ؕ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَتَهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾

69. Säg: ”Å, Bokens Folk! Ni *står* icke på någonting förrän ni efterlever Toran och Evangeliet och det som *nu* har sänts ned till

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَىْءٍ حَتّٰى
تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ

er från er Herre." Och det som har sänts ned till dig från din Herre kommer förvisso att öka många av dem i uppror och otro, så sörj icke över de icke troende människorna.

اِلَيۡكُمۡ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ ؕ وَلَيَزِيۡدَنَّ كَثِيۡرًا
مِّنۡهُمۡ مَّاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ مِنۡ رَّبِّكَ طُغۡيَانًا
وَّكُفۡرًا ۚ فَلَا تَاۡسَ عَلَى الۡقَوۡمِ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٦٩﴾

70. Sannerligen, de som har trott, och judarna och sabierna och de kristna, vem som än tror på Allah och den yttersta dagen och gör goda gärningar, över dem *skall* ingen fruktan *komma*, icke heller skall de sörja.

اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَالَّذِيۡنَ هَادُوۡا وَالصّٰبِـُٔوۡنَ
وَالنَّصٰرٰى مَنۡ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ
يَحۡزَنُوۡنَ ﴿٧٠﴾

71. Vi slöt sannerligen förbund med Israels barn och Vi sände sändebud till dem. Men varje gång det kom ett sändebud till dem med det som deras hjärtan icke önskade, behandlade de några som lögnare och andra sökte de dräpa.

لَقَدۡ اَخَذۡنَا مِيۡثَاقَ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ وَاَرۡسَلۡنَاۤ
اِلَيۡهِمۡ رُسُلًا ؕ كُلَّمَا جَآءَهُمۡ رَسُوۡلٌۢ بِمَا
لَا تَهۡوٰۤى اَنۡفُسُهُمۡ ۙ فَرِيۡقًا كَذَّبُوۡا
وَفَرِيۡقًا يَّقۡتُلُوۡنَ ۗ﴿٧١﴾

72. Och de inbillade sig att det icke skulle komma någon prövning, så de blev blinda och döva. Ändå vände Allah Sig till dem i barmhärtighet. Trots detta förblev många av dem ändå medvetet blinda och döva, och Allah är Uppmärksam på vad de gör.

وَحَسِبُوۡۤا اَلَّا تَكُوۡنَ فِتۡنَةٌ فَعَمُوۡا
وَصَمُّوۡا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ ثُمَّ عَمُوۡا
وَصَمُّوۡا كَثِيۡرٌ مِّنۡهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيۡرٌۢ بِمَا
يَعۡمَلُوۡنَ ﴿٧٢﴾

73. De är sannerligen icke troende som säger: "sannerligen Allah är Messias, Marias son", fastän Messias *själv* sade: "Å, Israels barn! Tillbed Allah Som är min Herre och er Herre." Ty den som förknippar medhjälpare med Allah, har Allah förvisso förbjudit paradiset, och elden kommer att

لَقَدۡ كَفَرَ الَّذِيۡنَ قَالُوۡۤا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡمَسِيۡحُ
ابۡنُ مَرۡيَمَ ؕ وَقَالَ الۡمَسِيۡحُ يٰبَنِىۡۤ
اِسۡرَآءِيۡلَ اعۡبُدُوا اللّٰهَ رَبِّىۡ وَرَبَّكُمۡ ؕ اِنَّهٗ
مَنۡ يُّشۡرِكۡ بِاللّٰهِ فَقَدۡ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيۡهِ الۡجَنَّةَ

vara hans tillflykt. Och de felande skall icke ha någon hjälpare.

وَمَاْوٰىهُ النَّارُ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ
اَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾

74. De är sannerligen icke troende som säger: ”Allah är en av de tre.” Det finns ingen Gud förutom den Ende Guden. Och om de icke tar avstånd från vad de säger, kommer ett våldsamt straff sannerligen att drabba de bland dem som icke tror.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ
ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ وقف لازم
وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٤﴾

75. Vill de då icke vända sig till Allah och be om Hans förlåtelse fastän Allah är Synnerligen Förlåtande och Barmhärtig?

اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ؕ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٥﴾

76. Messias, Marias son, var icke mer än ett sändebud. Alla sändebud före honom hade gått bort. Och hans mor var rättfärdig. Båda brukade de intaga föda. Se hur Vi förklarar tecknen för deras eget bästa, och se hur de är bortvända.

مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ وَاُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ؕ
كَانَا يَاْكُلٰنِ الطَّعَامَ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ
نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Säg: ”Önskar ni tillbe det som icke har någon makt att skada er eller göra er väl, bredvid Allah?” Och det är Allah som är Allhörande, Allvetande.

قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ؕ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ ﴿٧٧﴾

78. Säg: ”Å, bokens folk! Överskrid icke orättfärdigt gränserna för er religion, följ icke heller de låga begären hos ett folk som gick vilse förut och förmådde många att gå vilse, och *som* har irrat vilse från den rätta vägen.”

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْٓا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ
ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا
عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٨﴾ ع

R.11

79. De bland Israels barn som icke trodde blev förbannade genom Davids tunga och av Jesus, Marias son. Det var för att de var olydiga och brukade överträda.

لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى
لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿۷۹﴾

80. De försökte icke avhålla varandra från att begå de stötande handlingar som de utövade. Det de brukade göra var sannerligen ont.

كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ؕ
لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۸۰﴾

81. Du skall se många av dem ta de icke troende till vänner. Förvisso är det ont som de själva har sänt iväg framför sig, *så* att Allah är missbelåten med dem och i *detta* straff skall de förbli.

تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ؕ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ
اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿۸۱﴾

82. Och om de hade trott på Allah och den här profeten och *på det* som har uppenbarats för honom, skulle de icke ha tagit dem till vänner, men många av dem är olydiga.

وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ
وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ
وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۸۲﴾

83. Du skall med säkerhet finna att judarna och de som förknippar medhjälpare *med Allah* är de mest angelägna bland människor i fiendskap mot de troende. Och du kommer förvisso att finna att bland de som säger: ”Vi är kristna”, är de som är närmast bland dem i kärlek till de troende. Det är för att det finns tillbedjare och munkar bland dem och för att de icke är högmodiga.

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا
الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ
اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا
اِنَّا نَصٰرٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ
وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۸۳﴾

Del 7

84. Och när de hör vad som uppenbarats för detta sändebud, ser du deras ögon svämma över av tårar på grund av den sanning som de har känt igen. De säger: ”Vår Herre, vi tror, så skriv upp oss bland dem som bär vittnesbörd.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ
تَرَىٰٓ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا
عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِينَ ٨٤

85. och varför skulle vi icke tro på Allah och på den sanning som har kommit till oss, då vi innerligt önskar att vår Herre måtte inberäkna oss bland de rättfärdiga människorna?”

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ
الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ أَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ
الْقَوْمِ الصّٰلِحِينَ ٨٥

86. Så Allah belönade dem för vad de sade med *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Däri skall de förbli, och det är belöningen för dem som gör det som är gott.

فَأَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذٰلِكَ
جَزَآءُ الْمُحْسِنِينَ ٨٦

87. Och de som har förnekat och förkastade Våra tecken, det är dessa som är helvetets invånare.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ
أَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ٨٧

R.12

88. Å, ni som tror! Gör icke de goda ting olagliga som Allah har gjort lagliga för er, och överträd icke. Allah älskar förvisso icke överträdarna.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبٰتِ مَآ
أَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ٨٨

89. Och ät av det som Allah har försett er med av det som är lagligt och hälsosamt. Och frukta Allah som ni tror på.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ
وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيٓ أَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ٨٩

90. Allah kommer icke att ställa er till svars för *sådana* av era eder som är tomma, utan Han kommer att ställa er till svars för de eder som ni svär på allvar. Försoningen för detta är att föda tio fattiga personer med *sådan* genomsnittlig *föda* som ni föder era familjer med, eller beklädandet av dem eller att fria en slav. Men den som icke finner *medel till detta* skall fasta i tre dagar. Det är försoningen för era eder när ni har svurit *dem*. Och håll era edliga löften. Sålunda förklarar Allah Sina tecken för er på det att ni måtte vara tacksamma.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ
وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُّمُ
الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ
مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ
اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ
رَقَبَةٍ ؕ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ
اَيَّامٍ ؕ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا
حَلَفْتُمْ ؕ وَاحْفَظُوْٓا اَيْمَانَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿٩٠﴾

91. Å, ni som tror! Berusningsmedel och lyckospel och avgudar och siande pilar är bara en vederstygglighet och satans verk. Så sky *var och en av* dem på det att ni måtte ha framgång.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ
عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٩١﴾

92. Satan söker bara att skapa fiendskap och hat mellan er genom berusningsmedel och lyckospel och genom att hålla tillbaka er från att komma ihåg Allah och från bönen. Men kommer ni att avstå?

اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩٢﴾

93. Och lyd Allah och lyd sändebudet och var på *er* vakt. Men om

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ

ni vänder er bort, vet då att på Vårt sändebud vilar bara det klara överbringandet av budskapet.

وَاحْذَرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٣﴾

94. Över dem som tror och gör goda gärningar skall det icke vara någon synd för vad de äter, förutsatt att de fruktar *Gud* och tror och gör goda gärningar *och* fruktar *Gud mer* och tror och fruktar *Gud ännu mer* och gör goda *gärningar*. Och Allah älskar dem som gör goda *gärningar*.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوا وَّآمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوا وَّآمَنُوا ثُمَّ
اتَّقَوا وَّأَحْسَنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾ ع

R.13

95. Å, ni som tror! Allah kommer förvisso att pröva er i en *liten* fråga: Det jaktbyte vilket era händer och era lansar kan nå så att Allah måtte urskilja dem som fruktar Honom i hemlighet. Vem helst som därför kommer att överträda efter detta, skall få ett svårt straff.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ
مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ
اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾

96. Å, ni som tror! Döda icke villebråd medan ni befinner er på pilgrimsfärd. Och för den av er som medvetet dödar det, är dess ersättning ett fyrfota djur, likt det som han har dödat, *och* som fastslagits av två rättvisa män bland er *och detta* skall föras som ett offer till Ka'ba, eller som försoningsoffer måste han föda *ett antal* fattiga människor, eller att fasta ett motsvarande antal *dagar*, så att han måtte smaka straffet för sin gärning. *När det gäller* det förflutna, förlåter Allah *det*, men för den som återgår till det kommer Allah att vedergälla honom *för hans brott*. Och Allah är Mäktig, Vedergällningens Herre.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُم
مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ
الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ
عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ۗ
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۗ وَمَنْ عَادَ فَيَنتَقِمُ
اللَّهُ مِنْهُ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

97. Havets villebråd och att äta detta har gjorts tillåtet för er till nytta för er och de resande, men förbjudet för er är villebrådet på land så länge ni befinner er på pilgrimsfärd. Och frukta Allah som ni skall samlas till.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا
لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ
الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ
اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۹۷﴾

98. Allah har gjort Ka'ban, det okränkbara huset, till ett medel för mänsklighetens stöd och *andliga* upphöjning, liksom även den heliga månaden och offren och *djuren som märkts ut med* halsband. Det är så på det att ni måtte veta att Allah vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden, och att Allah väl känner till alla ting.

جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقَلَآئِدَ ۗ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۹۸﴾

99. Vet att Allah är Sträng i att straffa och att Allah *också* är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۗ ﴿۹۹﴾

100. På sändebudet vilar enbart överbringandet av budskapet. Och Allah vet vad ni yppar och vad ni döljer.

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

101. Säg: "Det onda och det goda är icke lika", även om myckenheten av det onda måtte förundra dig. Så frukta Allah, å, människor med förstånd, så att ni måtte ha framgång.

قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۰۱﴾ ع

R.14

102. Å, ni som tror! Fråga icke om ting, som kommer att vara besvärliga för er om de uppenbarades för er, men om ni ber om dem

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ
اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا

medan Qur'anen håller på att sändas ned, kommer de att uppenbaras för er.* Allah har utelämnat dem av *Sin* godhet. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Överseende.

حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ
عَنْهَا ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

103. Ett folk före er frågade om sådana *ting, men* sedan blev de icke troende på grund av det.

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا
بِهَا كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٣﴾

104. Allah har icke inrättat någon 'Ba<u>h</u>íra' eller 'Sá'iba' eller 'Wa<u>s</u>íla' eller '<u>H</u>ám', utan de som icke tror smider en lögn mot Allah, och de flesta av dem gör icke bruk av sitt förstånd.*

مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ وَّلَا
وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ
وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٤﴾

*5:102 Inget påbud som föreskrivits av Gud för de troende avser att vålla dem svårigheter. I Sin barmhärtighet önskar Gud inte att ge alltför utförliga instruktioner, för att ingen ska finna det vara svårt att följa dem eller känna sig onödigt besvärad.

*5:104 (بَحِيْرَةٌ *ba<u>h</u>íra*) är ett namn som gavs av hedniska araber till den kamelko som fött sju kalvar och sedan släppts fri att beta efter det att dess öron skurits av. Den tillägnades någon avgud och varken mjölkades eller användes som riddjur.

(سَآئِبَةٌ *sá'iba*) är en kamelko som släppts fri att dricka och beta då den fött fem kalvar.

(وَصِيْلَةٌ *wa<u>s</u>íla*) är en kamelko (eller en fårtacka eller get) som släppts fri i en avguds namn efter det att den fött sju unga honor i rad. Om hon vid den sjunde födseln burit på tvillingar, ett maskulint och ett feminint foster, så släpptes även dessa fria.

(حَامٍ *<u>h</u>ám*) är en kameltjur som blivit far till sju kalvar. Den släpptes fri och användes inte för att ridas på eller användas som lastdjur. Den var fri att beta och dricka.

Efter att ha beskrivit att mindre frågor och detaljer överlåtits till människan att besluta enligt eget tycke, så visar denna vers på att en sådan frihet och diskretion inte är tillåtna i grundläggande frågor, eftersom enhetligheten är viktigare i sådana fall och att meningsskiljaktigheter beträffande dessa kan vara mycket skadliga.

Versen förklarar att det mänskliga intellektet inte kan anförtros uppgiften att bilda lagar i fundamentala frågor. Araberna brukade släppa djuren som nämnts i versen fria för att hedra sina avgudar. Förutom att vara grundat på misstro och vidskepelse, var denna sedvänja även ytterst dåraktig. De lössläppta djuren bragte förödelse varhelst de gick. Den Ädla Qur'anen visar på denna onda sedvänja som ett exempel på lagar skrivna av människor och förmanar de kristna som ifrågasätter visheten i en uppenbarad lag att dra lärdom av de moraliskt fördärvliga sedvänjor som araberna hängivit sig åt eftersom de saknade en uppenbarad lag som kunde vägleda dem.

105. Och när det sägs till dem: ”Kom till det Allah har uppenbarat och till sändebudet”, säger de: ”Tillräckligt för oss är det i vilket vi fann våra fäder.” Vad! Trots att deras fäder icke hade någon kunskap och icke någon vägledning?

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡا اِلٰى مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ
وَاِلَى الرَّسُوۡلِ قَالُوۡا حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا
عَلَيۡهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوۡ كَانَ اٰبَآؤُهُمۡ
لَا يَعۡلَمُوۡنَ شَيۡـًٔا وَّلَا يَهۡتَدُوۡنَ ﴿۱۰۵﴾

106. Å, ni som tror! Vakta på er själva. Den som går vilse kan icke skada er om ni *själva* är rätt vägledda. Till Allah kommer ni alla att återvända, då kommer Han att upplysa er om det ni brukade göra.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا عَلَيۡكُمۡ اَنۡفُسَكُمۡ ۚ
لَا يَضُرُّكُمۡ مَّنۡ ضَلَّ اِذَا اهۡتَدَيۡتُمۡ ؕ
اِلَى اللّٰهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيۡعًا فَيُنَبِّئُكُمۡ
بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۰۶﴾

107. Å, ni som tror! När döden kommer till en av er, är den *rätta* vittnesbörden vid tiden för upprättandet av ett testamente, från två rättvisa män bland er, eller ifall ni reser i landet när dödens olycka drabbar er, från två andra som icke är från er. Ni skall kvarhålla dem båda efter bönen *för att avlägga vittnesbörd*, och om ni hyser tvivel beträffande deras vittnesbörd, skall de båda svära vid Allah *och säga*: ”Vi kommer icke att taga något pris för detta, även om han vore en nära släkting, icke heller kommer vi att dölja testamentet *som förständigats* av Allah, ty i det fallet skulle vi förvisso vara bland syndarna.”

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا شَهَادَةُ بَيۡنِكُمۡ اِذَا
حَضَرَ اَحَدَكُمُ الۡمَوۡتُ حِيۡنَ الۡوَصِيَّةِ
اثۡنٰنِ ذَوَا عَدۡلٍ مِّنۡكُمۡ اَوۡ اٰخَرٰنِ
مِنۡ غَيۡرِكُمۡ اِنۡ اَنۡتُمۡ ضَرَبۡتُمۡ فِى
الۡاَرۡضِ فَاَصَابَتۡكُمۡ مُّصِيۡبَةُ الۡمَوۡتِ ؕ
تَحۡبِسُوۡنَهُمَا مِنۡۢ بَعۡدِ الصَّلٰوةِ فَيُقۡسِمٰنِ
بِاللّٰهِ اِنِ ارۡتَبۡتُمۡ لَا نَشۡتَرِىۡ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوۡ
كَانَ ذَا قُرۡبٰى ۙ وَلَا نَكۡتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّاۤ
اِذًا لَّمِنَ الۡاٰثِمِيۡنَ ﴿۱۰۷﴾

108. Men om det upptäcks att de två *vittnena* är skyldiga till *menedens* synd, då skall de andra två, från dem, emot vilkas

فَاِنۡ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسۡتَحَقَّاۤ اِثۡمًا
فَاٰخَرٰنِ يَقُوۡمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيۡنَ

intresse de hade vittnat, stå i deras ställe. Sedan skall de efter att ha svurit en ed i Allahs namn, vittna mot de två föregående *och bekräfta*: ”Vårt vittnesbörd är sannare än de två förras, och vi har icke överdrivit. Om vi är falska kommer vi att räknas till överträdarna *inför Gud.*”*

اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ
لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا
اعْتَدَيْنَآ ۖ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

109. Sålunda är det mer troligt *att de kommer att utsättas för påtryckningar*, så att de förblir sakliga i sina vittnesmål i fruktan för att andra eder också kommer att begäras efter deras vittnesmål. Och frukta Allah och hör. Och Allah vägleder icke de olydiga människorna.

ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى
وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُوْٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ
بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٩﴾

R.15

110. *Tänk på* den dag när Allah kommer att samla sändebuden och säga: ”Vilket svar gavs till er?” De kommer att säga: ”Vi har ingen kunskap, det är bara Du som är den Bäste Kännaren av dolda ting.”

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ
اُجِبْتُمْ ۗ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا ۗ اِنَّكَ
اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١١٠﴾

111. När Allah kommer att säga: ”Å, Jesus, Marias son, minns Min ynnest över dig och över din moder, när Jag styrkte dig med helighetens ande *så att* du talade till folket, *både* i vaggan och i vuxen ålder,* och när Jag lärde

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ
نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ
بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۗ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِى

*5:108 Denna vers målar upp en bild där alla vittnen närvarar och företräde att vittna ges först till de två närmaste släktingarna. Detta framstår av föregående vers, vers nr. 5:107.

*5:111 Uttrycket visar att Jesus talade ord av vishet och gudaktighet redan från barnsben och fortsatte göra så till mogen ålder. Ordet (كَهْلًا *káhlan*) anger här tidsrymden från det att en persons hår börjar bli grått och fram till hög ålder.

Versen är ett metaforiskt uttryck för den andliga omvälvning som åstadkoms av Guds profeter. Detta är en särskild hyllning till Jesu egenskaper, eftersom han var den som av alla Guds profeter valdes till att bli det exempel som skulle åstadkomma sådana mirakulösa omvandlingar.

dig boken och visheten och Toran och Evangeliet, och när du ur fuktig lera formade en *skapelse* i likhet med en fågel genom Min befallning, sedan andades du in *en ny ande* i den och den blev en högtsvingande varelse genom Min befallning, och du helade de blinda och de spetälska genom Min befallning, och när du genom Min befallning uppreste de döda, och när Jag höll tillbaka Israels barn från *att ta livet av* dig när du kom till dem med tydliga tecken, och de som icke trodde bland dem sade: 'Detta är tydligen magi.'"

الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ
وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ
تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتٰى بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِيٓ
إِسْرَآءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هٰذَآ إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

112. Och när Jag uppenbarade för *Jesu* lärjungar att tro på Mig och på Mitt sändebud, sade de: "Vi tror, och bär Du vittnesbörd om att vi har underkastat oss."

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ اٰمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي ۚ قَالُوٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا
مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

113. När lärjungarna sade: "Å, Jesus, Marias son, är din Herre i stånd att sända ned ett bord dukat med mat till oss från himlen?" Han svarade: "Frukta Allah om ni är troende."

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً
مِّنَ السَّمَآءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

114. De sade: "Vi önskar att vi kunde äta av det, och att våra hjärtan måtte ha frid och att vi måtte veta att du har talat sanning till oss, och att vi måtte bli vittne till det."

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ
قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ
عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿١١٤﴾ ع

115. Jesus, Marias son, sade: ”Å, Allah, vår Herre, sänd ner ett bord dukat med mat till oss från himlen på det att det måtte bli en fest för oss, till de första av oss och till de sista av oss, och ett tecken från Dig, och ombesörj levebröd för oss, ty Du är den Bäste av försörjare.”

قَالَ عِيۡسَى ابۡنُ مَرۡيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَاۤ
اَنۡزِلۡ عَلَيۡنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوۡنُ لَنَا
عِيۡدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنۡكَ ۚ
وَارۡزُقۡنَا وَاَنۡتَ خَيۡرُ الرّٰزِقِيۡنَ ﴿۱۱۵﴾

116. Allah sade: ”Jag kommer förvisso att sända ned det till er, men dem av er som sedan icke tror kommer Jag sannerligen att straffa med ett straff, med vars like Jag icke kommer att straffa någon i hela världen.”

قَالَ اللّٰهُ اِنِّيۡ مُنَزِّلُهَا عَلَيۡكُمۡ ۚ فَمَنۡ
يَّكۡفُرۡ بَعۡدُ مِنۡكُمۡ فَاِنِّيۡۤ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا
لَّاۤ اُعَذِّبُهٗۤ اَحَدًا مِّنَ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۱۱۶﴾ ع

R.16

117. Och när Allah kommer att säga: ”Å, Jesus, Marias son, sade du till människorna: ’Tag mig och min moder till två gudar bredvid Allah?’” kommer han att svara: ”Helig är Du, jag skulle aldrig kunna säga det till vilket jag icke hade någon rätt. Om jag hade sagt det, skulle Du förvisso ha vetat det. Du vet vad som finns i mitt sinne, och jag vet icke vad som finns i Ditt sinne. Det är endast Du som är Kännaren av alla dolda ting.

وَاِذۡ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيۡسَى ابۡنَ مَرۡيَمَ ءَاَنۡتَ
قُلۡتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوۡنِيۡ وَاُمِّيَ اِلٰهَيۡنِ
مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبۡحٰنَكَ مَا يَكُوۡنُ
لِيۡۤ اَنۡ اَقُوۡلَ مَا لَيۡسَ لِيۡ ٭ بِحَقٍّ ؕ اِنۡ
كُنۡتُ قُلۡتُهٗ فَقَدۡ عَلِمۡتَهٗ ؕ تَعۡلَمُ مَا فِيۡ
نَفۡسِيۡ وَلَاۤ اَعۡلَمُ مَا فِيۡ نَفۡسِكَ ؕ اِنَّكَ
اَنۡتَ عَلَّامُ الۡغُيُوۡبِ ﴿۱۱۷﴾

118. Jag sade ingenting till dem utom det som Du befallde mig, ’Tillbed Allah, min Herre och er Herre.’ Och så länge jag förblev bland dem var jag ett vittne över dem, men efter det att Du lät mig dö, har Du varit Väktaren över dem, och Du är Vittne över alla ting,

مَا قُلۡتُ لَهُمۡ اِلَّا مَاۤ اَمَرۡتَنِيۡ بِهٖۤ اَنِ
اعۡبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيۡ وَرَبَّكُمۡ ۚ وَكُنۡتُ
عَلَيۡهِمۡ شَهِيۡدًا مَّا دُمۡتُ فِيۡهِمۡ ۚ فَلَمَّا
تَوَفَّيۡتَنِيۡ كُنۡتَ اَنۡتَ الرَّقِيۡبَ عَلَيۡهِمۡ ؕ
وَاَنۡتَ عَلٰى كُلِّ شَيۡءٍ شَهِيۡدٌ ﴿۱۱۸﴾

119. om Du straffar dem, är de Dina tjänare och om Du förlåter dem, är Du förvisso den Mäktige, den Vise.”

اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ
وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١١٩﴾

120. Allah kommer att säga: ”Detta är en dag när *bara* de sannfärdiga skall ha nytta av sin sannfärdighet. För dem finns *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, däri skall de förbli för alltid. Allah är mycket nöjd med dem och de är mycket nöjda med Honom, det är sannerligen den största segern.”

قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰدِقِيْنَ
صِدْقُهُمْ ۭ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ رَضِيَ اللّٰهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ﴿١٢٠﴾

121. Till Allah hör himlarnas och jordens konungarike och allt som finns däri, och Han har makt över allting.

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
فِيْهِنَّ ۭ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٢١﴾ ع

Kapitel 6
AL-AN'ÁM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundrasextiosex verser.

I slutet av det föregående kapitlet står att allt som finns i alla världar och allt däremellan tillhör Allah. I inledningen av detta kapitel står samma sak, men mer utförligt och praktfullt. All lovprisning tillkommer Allah, som skapat himlarna och jorden. Trots det töcken man måste se igenom för att förstå skapelsen, har Han givit människan ett intellekt, som genomskådar dessa dimslöjor.

Samtidens vetenskapliga framgång har lett till sådana upptäckter beträffande universums skapelse att människan lär sig allt mer om dess hemligheter och ursprung, och varje mörker omvandlas till ljus. På samma sätt som undanröjandet av himlens mörker nämns i inledningen beskrivs även hur mörker på land och hav omvandlas till ljus. Likaså kommer straff från himlen att drabba människorna på grund av mörkret i deras inre. Det står mer om detta i vers 66.

Å ena sidan finns det vetenskapsmän som ser jordens och himlens mörker ljusna i enlighet med de efterforskningar som gjorts. Å andra sidan finns Allahs storslagna tjänare, som Abraham, frid vare med honom. Allah visar dem himlarnas och jordens konungadöme, och ljus faller över dessa tjänare från himlen, som det står i vers 76.

I kapitlet nämns en rad profeter som mottagit skrifter och vägledningens ljus. Det nämns även hur tillslutna frön och kärnor klyvs och framkallar livligt grönskande växter. Likaså nämns även stjärnorna och hur de vägleder resande genom mörker på hav och land.

I avsnittet som inleds med vers 96 finns en vers i vilken det nämns att växterna producerar frön i lager. De bildar sedan alla slags frukter. Begrunda sättet på vilket dessa frukter mognar. För dem som tror på Allahs tecken finns en oerhörd insikt att få genom detta.

Grönska uppstår av klorofyll. Detta är i sig ett stort tecken, eftersom vetenskapen inte funnit något spår av att den skulle ha genomgått evolutionen. Detta är mer än något annat ett mycket invecklat kemiskt ämne. Behovet av klorofyll uppstod redan i livets begynnelse och var av betydelse när människan skapades.

Frågan om vilka steg i evolutionen klorofyllet genomgått vid den tiden är fortfarande olöst. Särskilt anmärkningsvärt är att klorofyll skapar liv genom ljus, inte av eld. Ämnet kring vilka enorma omvälvningar som genom ljus har skett i himmel och jord, når således sin kulmen i slutet av kapitlet.

I kapitlet nämns även avgudadyrkarnas vidskepelser beträffande den boskap, som Allah i Sin vishet gjort till ett medel för deras uppehälle, men som de förslösat genom sin vantro.

I slutet av kapitlet har Allah inte bara förtydligat vad som är tillåtet (حَلَال *halál*) och förbjudet (حَرَام *harám*) gällande boskap, utan även förklarat vad som är moraliskt korrekt och vad som inte är det. På så vis har Allah fastställt vad som är tillåtet både fysiskt och andligt. Läran om vänlighet mot föräldrar har också förtydligats, eftersom föräldrar gör stora uppoffringar för sina barn.

Här beskrivs även att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är fullkomlig i sin lydnad mot och underkastelse under Allah på ett oöverträffat sätt, och en liknande vers går inte att finna i någon annan gudomlig skrift. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med

honom, uppmanas till att förkunna att: ”Min bön och mitt offer och mitt liv och min död är alla för Allah, världarnas Herre” (6:163).

اٰياتها ١٦٦ سُوۡرَةُ الۡاَنۡعَامِ مَكِّيَّةٌ ٦ رکوعاتها ٢٠

Sura AL-AN’ÁM
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. All pris tillhör Allah, som skapade himlarna och jorden och lät *varje slag av* mörker och ljus komma till, ändå sätter de som icke tror upp likar bredvid sin Herre.

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالۡاَرۡضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوۡرَ ؕ ثُمَّ
الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُوۡنَ ۝٢

3. Det är Han som har skapat er från lera, och sedan fastställde Han en tid. Och det finns *en annan* tid bestämd hos Honom. Ändå tvivlar ni.

هُوَ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ مِّنۡ طِيۡنٍ ثُمَّ
قَضٰٓى اَجَلًا ؕ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنۡدَهٗ
ثُمَّ اَنۡتُمۡ تَمۡتَرُوۡنَ ۝٣

4. Och Han är Allah, *Gud,* i himlarna som på jorden. Han känner era hemligheter och även det som är uppenbart. Och Han vet vad ni förtjänar.

وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَفِى الۡاَرۡضِ ؕ
يَعۡلَمُ سِرَّكُمۡ وَجَهۡرَكُمۡ وَيَعۡلَمُ
مَا تَكۡسِبُوۡنَ ۝٤

5. Och det kommer icke någon antydan om deras Herres tecken till dem, utan att de vänder sig bort från det.

وَمَا تَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ اٰيَةٍ مِّنۡ اٰيٰتِ رَبِّهِمۡ اِلَّا
كَانُوۡا عَنۡهَا مُعۡرِضِيۡنَ ۝٥

6. Så de förkastade sanningen när den kom till dem, men snart skall budskapen komma till dem om det, vilket de förlöjligade.

فَقَدۡ كَذَّبُوۡا بِالۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ ؕ فَسَوۡفَ
يَاۡتِيۡهِمۡ اَنۡۢبٰٓؤُا مَا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ۝٦

7. Ser de icke hur många tidevarvs *generationer* Vi har förintat före dem? Vi hade upprättat dem på jorden som Vi icke har upprät-

اَلَمۡ يَرَوۡا كَمۡ اَهۡلَكۡنَا مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنۡ
قَرۡنٍ مَّكَّنّٰهُمۡ فِى الۡاَرۡضِ مَا لَمۡ نُمَكِّنۡ

tat er och Vi sände ned molnen över dem, ösande ner ymnigt med regn, och Vi lät floder strömma under deras kontroll, sedan förintade Vi dem på grund av deras synder och uppreste en annan generation efter dem.

لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۖ
وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ
فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٧﴾

8. Och om Vi hade sänt ned en skrivelse på pergament till dig och de hade berört den med sina händer, *till och med då* skulle de icke troende säkerligen ha sagt: "Detta är ingenting annan än uppenbar trolldom."

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ
فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٨﴾

9. Och de sade: "Varför har icke en ängel sänts ned till honom?" Och om Vi hade sänt ned en ängel, skulle saken ha varit avgjord *och* då skulle de icke ha givits något uppskov.

وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ؕ
وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ﴿٩﴾

10. Och om Vi hade förordnat en ängel *som Sändebud*, skulle Vi ha låtit honom *framträda som* en människa, och *sålunda* skulle Vi ha låtit det som de *själva* redan blandar ihop, bli förvirrande för dem.

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا
وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Och förvisso har sändebuden förlöjligats före dig, men det de förlöjligade omfattade dem som hånade.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١١﴾ ع

R.2

12. Säg: "Gå omkring på jorden och se vilket slut de fick som behandlade *profeterna* som lögnare."

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٢﴾

13. Säg: ”Till vem hör det som finns i himlarna och på jorden?” Säg: ”Till Allah.” Han har påtagit Sig Själv *att visa* barmhärtighet. Han kommer sannerligen att *fortsätta* samla er till uppståndelsens dag. Det råder inget tvivel om det. De som har tillintetgjort sig själva kommer icke att tro.

قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلْ
لِّلّٰهِ ؕ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ؕ
لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ
اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٣﴾

14. Vad som än finns under natten och på dagen, tillhör Honom. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ وَهُوَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٤﴾

15. Säg: ”Skall jag taga någon annan beskyddare än Allah, himlarnas och jordens Skapare, som bespisar och icke är bespisad?” Säg: ”Jag har blivit befalld att vara den förste av dem som underkastar sig.” Och var du icke bland dem som förbinder medhjälpare *med Gud.*

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا
يُطْعَمُ ؕ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ
مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٥﴾

16. Säg: ”I sanning fruktar jag en ofantlig dags straff, om jag är olydig mot min Herre.”

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٦﴾

17. Den, från vilken det vänds bort på den dagen, har *Gud* verkligen haft barmhärtighet med. Och det är sannerligen en uppenbar framgång.

مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ
وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾

18. Och om Allah berör dig med lidande, finns det ingen som kan undanröja det utom Han, och om Han skänker dig välgång, har Han makt att göra allt vad Han vill.

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ
اِلَّا هُوَ ؕ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٨﴾

19. Och Han är överväldigande mäktig över Sina tjänare, och Han är den Vise, den Insiktsfulle.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ
الْخَبِيْرُ ۝١٩

20. Säg: "Vilket är tyngst vägande som vittnesbörd?" Säg: "Allah är Vittne mellan mig och er. Och denna Qur'an har uppenbarats för mig så att jag kan varna er och vem helst den når, med den. Vad! Bär ni verkligen vittnesbörd om att det finns andra gudar bredvid Allah?" Säg: "Jag bär icke vittnesbörd *om det.*" Säg: "Han är Gud, den Ende, och jag är fullständigt fri från det ni förbinder *med Honom.*"

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ
شَهِيْدٌۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۟ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ
اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً
اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝٢٠

21. Dem Vi gav boken till känner Honom som de känner sina söner. Men de som ödelägger sina själar, de kommer icke att tro.

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا
يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا
اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٢١ ع

R.3

22. Och vem är mer orättfärdig än den, som smider en lögn mot Allah eller behandlar Hans tecken som lögner? De orättfärdiga skall förvisso icke ha framgång.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الظّٰلِمُوْنَ ۝٢٢

23. Och *tänk på* den dagen när Vi skall samla ihop dem alla, då skall Vi säga till dem som förband medhjälpare *med Gud*: "Var är medhjälparna ni talade om, dem som ni brukade förmoda?"

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ
اَشْرَكُوْۤا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُوْنَ ۝٢٣

24. Slutet på deras onda gärningar kommer icke att bli något

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ

annat än att de kommer att säga: ”Vid Allah, vår Herre, vi var icke avgudadyrkare.”

رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Se hur de ljuger mot sig själva. Och det som de hittade på var icke till någon hjälp för dem.

اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och bland dem finns några som lyssnar till dig, men Vi har lagt slöjor över deras hjärtan, så att de icke skall förstå, och Vi har lagt dövhet i deras öron. Och *även* om de ser varje tecken kommer de icke att tro på det, så till den grad att när de som icke tror kommer till dig och disputerar med dig, säger: ”Detta är ingenting annat än forntida dagars fabler.”

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ
اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ
يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ
اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Och de förbjuder *andra* att tro på det och *sig själva* håller de *också* borta från det. Och de fördärvar ingen utom sig själva, fastän de fattar det bara icke.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ
يُّهْلِكُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Och om du bara kunde se när de tvingas stå framför elden! De kommer att säga: ”Ack om vi ändå kunde sändas tillbaka! Ty *då* skulle vi icke behandla vår Herres tecken som lögner utan vi skulle vara bland de troende.”

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا
يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا
وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Nej, det som de förut brukade dölja har *nu* blivit klart för dem. Och om de sändes tillbaka, skulle de med säkerhet vända tillbaka till det vilket de var förbjudna. Och de är förvisso lögnare.

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ؕ
وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ
لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Och de säger: ”Det finns ingenting utom *detta* vårt nuvarande liv och vi skall icke uppväckas igen.”

وَقَالُوْۤا اِنْ هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝٣٠

31. Och om du bara kunde se när de tvingas stå framför sin Herre. Han kommer att säga: ”Är icke detta *andra liv* sant?” De kommer att säga: ”Jo, vid vår Herre.” Han kommer att säga: ”Smaka då straffet för att ni icke trodde.”

وَلَوْ تَرٰۤى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ؕ قَالَ
اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ
قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُوْنَ ۝٣١

R.4

32. De som förnekar mötet med Allah är sannerligen förlorare, så till den grad att när timmen överrumplande skall komma över dem, kommer de att säga: ”Å, vår sorg över att ha förbisett denna *timme*!” Och de skall bära sina bördor på sina ryggar. Det som de bär är förvisso ont.

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ حَتّٰۤى
اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا
يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ
يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ؕ
اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ۝٣٢

33. Och det jordiska livet är ingenting annat än en lek och ett tidsfördriv. Och det tillkommandes boning är förvisso bättre för dem som är rättfärdiga. Vill ni då icke förstå.

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۤ اِلَّا لَعِبٌ وَّ لَهْوٌ ؕ
وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٣٣

34. Vi vet *helt fullt* att det de säger bedrövar dig, ty det är förvisso icke dig de beskyller för falskhet, utan det är Allahs tecken som ogärningsmännen förkastar.

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِىْ يَقُوْلُوْنَ
فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝٣٤

35. Och sändebud har sannerligen förkastats före dig, men trots

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا

att de förkastades och förföljdes förblev de tålmodiga tills Vår hjälp kom till dem. Det finns ingen som kan ändra Allahs ord. Och budskap om *tidigare* sändebud har redan kommit till dig.

عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰىهُمْ
نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ
جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٥﴾

36. Och om deras bortvändelse är tung för dig, om du kan söka en väg in i jorden eller en stege till himlen och hämta ett tecken, åt dem, *då kan du göra så*. Och om Allah hade *tvingat igenom* Sin Vilja, kunde Han förvisso ha fört dem allesammans till vägledningen. Så var du icke bland dem som saknar kunskap!

وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ
اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِىَ نَفَقًا فِى الْاَرْضِ
اَوْ سُلَّمًا فِى السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ؕ وَلَوْ
شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا
النصف تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٦﴾

37. Bara de som uppriktigt lyssnar kan svara. Och *när det gäller* de döda kommer Allah att uppresa dem *till liv*, sedan skall de föras tillbaka till Honom.

وقف غفران اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ؕ
وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ
وقف منزل وعند البعض على يسمعون يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Och de säger: "Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från hans Herre?" Säg: "Allah har förvisso makt att sända ned ett tecken, men de flesta av dem vet det icke."

وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ
اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Det finns icke ett djur *som kryper* på marken, icke en fågel som flyger med sina två vingar, utan att de är ordnade i samhällen lika era. Vi har icke utelämnat någonting i boken. Sedan skall de samlas ihop till sin Herre.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا
طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ
اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتٰبِ مِنْ
شَىْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. De som har förkastat Våra tecken är döva och stumma, i fullständigt mörker. Allah låter vem Han vill gå vilse och Han leder vem Han vill på den rätta vägen.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي
الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ
يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٤٠

41. Säg: ”Vad tänker ni? Om Allahs straff kommer över er eller om *den bestämda* timmen kommer till er, kommer ni då att åkalla någon annan än Allah, om ni är sannfärdiga?”

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ
اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٤١

42. Nej, men Honom allena kommer ni att åkalla, då kommer Han, om Han behagar, att undanröja det vilket ni ber Honom om *att undanröja*, och ni kommer att glömma det ni förbinder *med Honom.*

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ
اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝٤٢ ع ١١

R.5

43. Och Vi sände sannerligen *sändebud* till folk före dig, sedan hemsökte Vi dem med fattigdom och motgång, på det att de måtte bli ödmjuka.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُوْنَ ۝٤٣

44. Varför blev de då icke ödmjuka när Vårt straff kom över dem? Utan deras hjärtan förhärdades och satan gjorde så att allt det de gjorde, *tycktes* dem rätt.

فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ
قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٤٤

45. När de sedan glömde det med vilket de hade förmanats och Vi öppnade portarna till allt för dem, till dess att Vi plötsligt, medan de blev fröjdades över vad de fått, grep dem, och tänk! De kastades ned i förtvivlan.

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ؕ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ
اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ۝٤٥

46. Så själva rötterna till folket som handlade fel skars av, och all lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ؕ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Säg: ”Vad tänker ni? Om Allah skulle ta bort er hörsel och er syn och försegla era hjärtan, vilken gud annan än Allah kan föra det *tillbaka* till er?” Se hur Vi framställer tecknen på olika sätt, ändå vänder de sig bort.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ
وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ
اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Säg: ”Vad tänker ni? Om Allahs straff kommer över er plötsligt eller öppet, kommer någon, utom de orättfärdiga människorna, att då bli förintade?”

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ
بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ
الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi sänder icke sändebuden som något annat än glädjebringare och som förmanare. Så över dem som tror och bättrar sig, *skall* ingen fruktan *komma* och icke heller skall de sörja.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ
وَمُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Och för dem som förkastar Våra tecken, kommer straff att drabba dem för att de var olydiga.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Säg: ”Jag säger icke till er: 'Jag äger Allahs skatter,' men känner icke det osedda, icke heller säger jag till er: 'Jag är en ängel.' Jag följer bara det som är uppenbarat för mig.” Säg: ”Kan en blind människa och en som ser vara lika?” Vill ni då icke tänka efter?

قُلْ لَّاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَاۤ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى
الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥١﴾ ع

R.6

52. Och varna med *hjälp av* den (Qur’anen), dem som fruktar att de skall samlas till sin Herre, för att de icke skall ha någon vän eller medlare förutom Honom, *och* så att de måtte bli rättfärdiga.

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ٥٢

53. Och driv icke bort dem som åkallar sin Herre morgon och afton sökande Hans välbehag. Du är icke alls ansvarig för dem, icke heller är de ansvariga för dig. Så om du skulle driva bort dem vore du bland de orättfärdiga.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدٰوةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ
حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم
مِّن شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظّٰلِمِينَ ٥٣

54. Och på liknande sätt har Vi prövat några av dem genom andra, på det att de måtte säga: ”Är det dessa som Allah har gynnat bland oss?” Känner icke Allah bäst vilka som är tacksamma?

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا
أَهٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا ۗ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ٥٤

55. Och när de som tror på Våra tecken kommer till dig, säg: ”Frid vare med er. Er Herre har påtagit Sig *att visa* barmhärtighet, så att vem helst av er som handlar illa av okunnighet och ångrar sig därefter och förbättrar sig, då är Han Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ
سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ ۙ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوٓءًا
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٥٥

56. Och sålunda framställer Vi tecknen, *så att du kan söka förlåtelse*, och så att syndarnas väg måtte bli uppenbar.

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِينَ
سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ٥٦ ع

R.7

57. Säg: ”Jag är förbjuden att tillbe dem vilka ni åkallar bredvid Allah.” Säg. ”Jag kommer icke att följa era fåfänga önskningar. I så fall skulle jag ha gått förlorad och jag skulle icke varit bland de rätt vägledda.”

قُلْ اِنِّیْ نُهِیْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّاۤ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ
قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّ مَاۤ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِیْنَ ﴿٥٧﴾

58. Säg: ”Jag *grundar min ståndpunkt* på ett klart bevis från min Herre och ni förkastar det. Det som ni önskar skall påskyndas ligger icke i min *makt*. Beslutet vilar inte hos någon annan än Allah. Han förklarar sanningen och Han är den Bäste av alla domare.”

قُلْ اِنِّیْ عَلٰی بَیِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّیْ وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ
مَا عِنْدِیْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ
اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ یَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ
خَیْرُ الْفٰصِلِیْنَ ﴿٥٨﴾

59. Säg: ”Om det ni önskar påskynda vore i min *makt*, skulle frågan mellan mig och er förvisso ha blivit beslutad. Och Allah känner de orättfärdiga bäst.”

قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِیْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ
لَقُضِیَ الْاَمْرُ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿٥٩﴾

60. Och hos Honom finns nycklarna till det osedda. Ingen känner dem utom Han. Och Han vet vad som finns på landet och *i* havet. Och det faller icke ett löv utan att Han vet det, icke heller finns det ett frö i jordens djupa mörker, icke heller något grönt eller torrt, utan att det är *bevarat* i en tydlig bok.

وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَیْبِ لَا یَعْلَمُهَاۤ اِلَّا
هُوَ ؕ وَیَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ وَمَا
تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا یَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ
فِیْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا
یَابِسٍ اِلَّا فِیْ كِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ﴿٦٠﴾

61. Och det är Han som tar era själar om natten och vet vad ni gör om dagen, sedan reser Han upp er igen under den, på det att den fastställda tiden måtte bli fullständig. Sedan skall ni åter-

وَهُوَ الَّذِیْ یَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّیْلِ وَیَعْلَمُ مَا
جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ یَبْعَثُكُمْ فِیْهِ
لِیُقْضٰۤی اَجَلٌ مُّسَمًّی ۚ ثُمَّ اِلَیْهِ

مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٦١﴾ ع

vända till Honom. Då kommer Han att upplysa er om vad ni brukade göra.

R.8

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿٦٢﴾

62. Och Han är överväldigande Mäktig över Sina tjänare och Han sänder beskyddare *att vaka* över er, till dess att, när döden kommer till någon av er, Våra sändebud (änglar), tar hans själ, och de misslyckas icke.

ثُمَّ رُدُّوْۤا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ
الْحُكْمُ ۟ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ﴿٦٣﴾

63. Sedan förs de tillbaka till Allah, deras sanne Herre.Hans är domslutet. Och Han är den Snabbaste i att räkna.

قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ
لَئِنْ اَنْجٰنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٤﴾

64. Säg: "Vem befriar er från landets och havets olyckor *när* ni åkallar Honom i ödmjukhet och i hemlighet, *och säger*: 'Om Han befriar oss från detta, kommer vi sannerligen att vara bland dem som är tacksamma?'"

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾

65. Säg: "Allah befriar er från dem och från varje trångmål, ändå förbinder ni medhjälpare *med Honom.*"

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰۤى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ
اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ

66. Säg: "Han har makt att sända straff över er från ovan eller från *marken* under era fötter eller att göra det till ert öde att splittras i *ömsesidigt fientliga** sekter och låta er smaka varandras våldsamheter." Se hur Vi förklarar

*6:66 Uttrycket (يَلْبِسَكُمْ *jalbisakum*) ger en bild av en plåga som permanent sätter sig fast och blir en del av kroppen, likt en andra hud. En korrekt översättning kräver därför att man även uttrycker beständighet.

tecknen på olika sätt, på det att de måtte förstå!

بَأْسَ بَعْضٍ ۗ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Och ditt folk har förkastat det fastän det är sanningen. Säg: ”Jag är icke en väktare över er.”

وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ
لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۗ ﴿٦٧﴾

68. För varje profetia finns det en fastställd tid, och snart kommer ni att få veta.

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۫ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Och när du ser dem som ger sig in *på struntprat, beträffande* Våra tecken, vänd du dig då bort från dem till dess att de sysslar med annat tal än det. Och om satan skulle förmå dig att glömma, sitt då icke tillsammans med de orättfärdiga människorna efter det att du minns.

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْۤ اٰيٰتِنَا
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ
حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۗ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Och de som är rättfärdiga är icke alls ansvariga för det *de gör,* utan *deras plikt är* att förmana dem så att de måtte frukta *Allah.*

وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ
شَيْءٍ وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och lämna dem ensamma som tar sin religion för att vara en lek och ett tidsfördriv, och som tjusats av det världsliga livet. Och förmana *människor* med den (Qur'anen) så att icke en själ överlämnas till evig fördömelse för det den har förtjänat. Den skall icke ha någon hjälpare eller medlare förutom Allah, och även om den bjuder varje lösen, skall det icke accepteras från den. Det är dessa som har lämnats över till förintelse för sina egna gärning-

وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا
وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖۤ اَنْ
تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖۗ لَيْسَ لَهَا مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ
كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ

ar. De skall få en dryck av kokande vatten och ett smärtsamt straff för att de icke trodde.

حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا
يَكْفُرُوْنَ ﴿٧١﴾

R.9

72. Säg: ”Skall vi åkalla det som varken kan gagna eller skada oss vid sidan av Allah, och skall vi *tvärt* vändas tillbaka på våra hälar efter det att Allah har väglett oss? Likt en som satanerna lockar bort och *lämnar honom* förvirrad i landet, *och* som har följeslagare som kallar honom till vägledning *och säger*: 'Kom till oss?'” Säg: ”Allahs vägledning är den enda *sanna* vägledningen och vi har befallts att underkasta oss alla världarnas Herre.

قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ
هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ
فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ
يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى
اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Och *vi har givits befallningen*: 'Förrätta bönen och frukta Honom,' och det är till Honom Som ni skall samlas.”

وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ؕ وَهُوَ الَّذِىْٓ
اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. Och det är Han som skapade himlarna och jorden på rätt sätt, och den dag då Han kommer att säga: ”Var!” Och det blir till*. Hans Ord är sanningen och på den dagen när trumpeten kommer att blåsas kommer konungariket att vara *endast* Hans. *Han* känner det osedda och det sedda. Och Han är den Vise, den Allt Underkunnige.

وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ ؕ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۚ قَوْلُهُ
الْحَقُّ ؕ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ ؕ
عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ
الْخَبِيْرُ ﴿٧٤﴾

75. Och *kom ihåg den tid* när Abraham sade till sin fader Azar: ”Tar du avgudar till gudar? Jag ser förvisso dig och ditt folk i

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ
اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّىْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ

*6:74 Se förklaring till ”Var! Och det blir till” (كُنْ فَيَكُوْنُ *kun fajakún*) beträffande vers 3:48. (Utgivaren).

uppenbar villfarelse.”

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۵﴾

76. Och sålunda visade Vi Abraham himlarnas och jordens konungadöme på det att han *måtte bli rätt vägledd* och så att han måtte vara bland dem som äger trosvisshet.

وَكَذٰلِكَ نُرِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ
الْمُوْقِنِيْنَ ﴿۷۶﴾

77. Och när natten mörknade över honom såg han en stjärna. Han sade: ”Detta är min Herre!” Men när den slocknade sade han: ”Jag tycker icke om dem som slocknar.”

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ
هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّاۤ اَفَلَ قَالَ لَاۤ اُحِبُّ
الْاٰفِلِيْنَ ﴿۷۷﴾

78. Och när han såg månen stiga upp och sprida ljus sade han: ”Detta är min Herre!” Men när den gick ned, sade han: ”Om min Herre icke vägleder mig, kommer jag förvisso att vara bland dem som går vilse.”

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ
فَلَمَّاۤ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ
لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ﴿۷۸﴾

79. Och när han såg solen gå upp och sprida ljus, sade han: ”Detta är min Herre! Detta är den största.” Men när *även* den gick ned, sade han: ”Å, mitt folk, jag är förvisso kvitt det ni förbinder *med Gud*.

فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ
هٰذَاۤ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّاۤ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ
بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۷۹﴾

80. Jag har vänt mitt ansikte mot Honom Som skapade himlarna och jorden och alltid böjt mig *mot Gud*, och jag är icke bland dem som förbinder gudar *med Gud*.”

اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا وَّمَاۤ اَنَا
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۸۰﴾ۚ

81. Och hans folk tvistade med honom. Han sade: ”Tvistar ni med mig om Allah när Han har väglett mig *rätt?* Och jag fruktar icke det som ni förbinder med Honom, såvida inte min Herre vill det. Min Herre omfattar alla ting i Sin kunskap. Vill ni då icke låta er förmanas?

وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ
وَقَدْ هَدٰىنِ ؕ وَلَاۤ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖۤ
اِلَّاۤ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّيْ شَيْئًا ؕ وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۸۱﴾

82. Och varför skulle jag frukta det som ni förbinder *med Allah*, när ni icke är rädda för att förbinda det med Allah, för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet till er?” Vilket av de två partierna har då större rätt till trygghet, om ni sannerligen vet?

وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا
تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ۗ فَاَيُّ
الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ
وقف لازم تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۲﴾

83. De som tror och icke blandar ihop sin tro med orättfärdighet, det är de som skall få känna sig trygga, och som är *rätt* vägledda.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ
بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ
ع مُّهْتَدُوْنَ ﴿۸۳﴾ ع ۱۲ ۱۵

R.10

84. Och det är Vårt skäl som Vi gav till Abraham mot hans folk. Vi upphöjer den Vi behagar i rang. Din Herre är sannerligen Vis, Allvetande.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى
قَوْمِهٖ ۗ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ۗ
اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۸۴﴾

85. Och Vi gav honom Isak och Jakob, var och en vägledde Vi *rätt*, och Noak hade Vi väglett *rätt* dessförinnan, och David och Salomon och Job och Josef och Moses och Aron. Sålunda belönar Vi dem som gör goda gärningar.

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۗ كُلًّا
هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ
وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۗ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۙ﴿۸۵﴾

86. Och *Vi vägledde* Sakarias och Johannes och Jesus och Elias, var och en av dem var bland de rättfärdiga.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ۗ كُلٌّ
مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۙ﴿۸۶﴾

87. Och *Vi vägledde också* Ismael och Elisa och Jonas och Lot, och var och en av dem upphöjde Vi över folket.

وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ۗ
وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿۸۷﴾

88. Och *Vi upphöjde dessutom* några av deras fäder och deras barn och deras bröder och Vi utvalde dem och Vi vägledde dem på den rätta vägen.

وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ
وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۸۸﴾

89. Det är Allahs vägledning. Därigenom vägleder Han dem Han behagar av Sina tjänare. Och om de hade tillbett något alls bredvid Honom skulle förvisso allt de gjorde inte ha varit till något gagn för dem.

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهٖ ؕ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۹﴾

90. Det är till dessa Vi gav Boken och förmågan till omdöme och Profetvärdigheten. Men om dessa *människor* förnekar dem *spelar det ingen roll*, ty Vi har *nu* anförtrott dem åt ett folk som icke förnekar dem.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ
وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿۹۰﴾

91. Det är dessa vilka Allah vägledde *rätt*, så följ du deras vägledning. Säg: ”Jag ber er icke om någon belöning för det. Detta är ingenting annat än en förmaning till hela mänskligheten.”

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ
اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۱﴾ ع

R.11

92. Och de misslyckades med att respektera Allah så som Han bör respekteras när de sade: ”Allah har icke uppenbarat någonting för någon människa.” Säg: ”Vem uppenbarade boken som Moses kom med, ett ljus och en vägledning för folket, fastän ni behandlar den som papperslappar, vilka ni visar medan ni döljer många. Och ni fick lära er det som varken ni eller era fäder visste?” Säg: ”Allah.” Lämna dem sedan att roa sig med sitt fåfänga prat.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ
اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ
اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا
وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ
تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا
لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ
ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۲﴾

93. Och detta är en bok som Vi har uppenbarat, full av välsignelser, för att uppfylla det som föregick den, och för att göra det möjligt för dig att varna städernas moder och dem runt den (staden). Och de som tror på det tillkommande tror *också* på den (boken) och de ger noggrant akt på sina böner.

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ
الَّذِىْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى
وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُوْنَ ﴿۹۳﴾

94. Och vem är mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah, eller säger: ”Det har uppenbarats för mig”, fastän ingenting har uppenbarats för honom, och som säger: ”Jag skall sända ned något liknande det som Allah har sänt ned?” Och om du bara kunde se när de orättfärdiga befinner sig i dödsångest och änglarna sträcker fram sina händer *och säger*: ”Ge upp era själar. Idag skall ni givas onådens straff på grund av det som ni falskt talade mot Allah och *på grund av* att ni med förakt vände er bort från Hans tecken.”

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
اَوْ قَالَ اُوْحِىَ اِلَىَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَىْءٌ
وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ ؕ
وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِىْ غَمَرٰتِ
الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْۤا اَيْدِيْهِمْ ۚ
اَخْرِجُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى
اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ
تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۹۴﴾

95. Och liksom Vi först skapade er kommer ni nu en och en till Oss, och ni har lämnat det som Vi skänkte er bakom era ryggar, och Vi ser icke några medlare med er, beträffande vilka ni hävdade att de var *Guds* medhjälpare i era *angelägenheter*. Nu har ni avskurits från varandra och det vilket ni förmodade, har svikit er.

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ
ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ
شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ
شُرَكٰٓؤُا ؕ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ
عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۹۵﴾ ع

R.12

96. Det är sannerligen Allah som låter fröer och dadelkärnor att öppna sig. Han frambringar det levande ur det döda och *Han* är frambringaren av det döda från det levande. Det är Allah, varför har ni då vänt er bort?

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الۡحَبِّ وَالنَّوٰى ؕ يُخۡرِجُ
الۡحَىَّ مِنَ الۡمَيِّتِ وَمُخۡرِجُ الۡمَيِّتِ مِنَ
الۡحَىِّ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤۡفَكُوۡنَ ﴿۹۶﴾

97. Han åstadkommer dagningens klyvning och Han gjorde natten till vila och solen och månen för *tide*räkningen. Det är påbudet från den Mäktige, den Vise.

فَالِقُ الۡاِصۡبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيۡلَ سَكَنًا
وَّالشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ حُسۡبَانًا ؕ ذٰلِكَ
تَقۡدِيۡرُ الۡعَزِيۡزِ الۡعَلِيۡمِ ﴿۹۷﴾

98. Och det är Han som har skapat stjärnorna för er så att ni med deras hjälp måtte följa den *rätta* riktningen genom landets och havets djupa mörker. Vi har i detalj förklarat tecknen för ett folk som äger kunskap.

وَهُوَ الَّذِىۡ جَعَلَ لَـكُمُ النُّجُوۡمَ لِتَهۡتَدُوۡا
بِهَا فِىۡ ظُلُمٰتِ الۡبَرِّ وَالۡبَحۡرِ ؕ قَدۡ فَصَّلۡنَا
الۡاٰيٰتِ لِقَوۡمٍ يَّعۡلَمُوۡنَ ﴿۹۸﴾

99. Och det är Han som har frambringat er ur ett enda väsen och *för er* finns det en tillflyktsort och en boning. Vi har i detalj förklarat tecknen för ett folk som förstår.

وَهُوَ الَّذِىۡۤ اَنۡشَاَكُمۡ مِّنۡ نَّفۡسٍ وَّاحِدَةٍ
فَمُسۡتَقَرٌّ وَّمُسۡتَوۡدَعٌ ؕ قَدۡ فَصَّلۡنَا
الۡاٰيٰتِ لِقَوۡمٍ يَّفۡقَهُوۡنَ ﴿۹۹﴾

100. Och det är Han Som sänder ner vatten från molnet, och därmed frambringar Vi varje slags gröda. Och med den frambringar Vi sedan grönt lövverk från vilket Vi åstadkommer sädesax. Och från dadelpalmen kommer klasar som hänger lågt ur dess skidor. Och *därmed åstadkommer Vi* vingårdar och oliver och granatäpplen, lika och olika. Se på dess frukter och sättet på vilket den bär frukt och dess mognande. I detta finns

وَهُوَ الَّذِىۡۤ اَنۡزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ
فَاَخۡرَجۡنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَىۡءٍ فَاَخۡرَجۡنَا
مِنۡهُ خَضِرًا نُّخۡرِجُ مِنۡهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ
وَمِنَ النَّخۡلِ مِنۡ طَلۡعِهَا قِنۡوَانٌ دَانِيَةٌ
وَّجَنّٰتٍ مِّنۡ اَعۡنَابٍ وَّالزَّيۡتُوۡنَ
وَالرُّمَّانَ مُشۡتَبِهًا وَّغَيۡرَ مُتَشَابِهٍ ؕ

اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝١٠٠

förvisso tecken för ett folk som tror.

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۭ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ
ع ١٢/١٨ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝١٠١ ع

101. Och de anser Djinnerna vara Allahs medhjälpare, fastän Han skapade dem, och falskt och utan någon kännedom tillskriver de Honom söner och döttrar. Helig är Han och upphöjd *långt* över vad de tillskriver *Honom,*

R.13

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَنّٰى يَكُوْنُ
لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ وَخَلَقَ
كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝١٠٢

102. himlarnas och jordens Upphovsman. Hur kan Han ha en son när Han icke har någon maka och *när* Han har skapat allt och har kännedom om alla ting?

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝١٠٣

103. Sådan är Allah, er Herre. Det finns ingen Gud utom Han, alltings Skapare, så tillbed Honom. Och Han är Beskyddare över allt.

لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۡ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ۝١٠٤

104. Blickar kan icke nå Honom men Han når blickarna. Och Han är den Skarpsinnige, den Helt Insiktsfulle.

قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ
اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ؕ
وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ۝١٠٥

105. Uppenbara bevis har sannerligen kommit till er från er Herre, så för vem som ser, är det till hans eget bästa, och för vem helst som blir blind är det till skada för honom själv. Och jag är icke en väktare över er.

وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝١٠٦

106. Och sålunda varierar Vi tecknen *på det att sanningen måtte bli fastställd* och så att de kan säga: "Du har lärt ut *och lärt väl*", och *Vi varierar tecknen* så att Vi kan förklara dem för ett folk som har kunskap.

107. Följ det som har uppenbarats för dig från din Herre, det finns ingen Gud utom Han, och vänd bort från avgudadyrkarna.

اِتَّبِعۡ مَاۤ اُوۡحِىَ اِلَيۡكَ مِنۡ رَّبِّكَ‌ۚ لَاۤ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ‌ۚ وَاَعۡرِضۡ عَنِ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿۱۰۷﴾

108. Och om Allah hade *tvingat igenom* Sin vilja, skulle de icke ha satt upp gudar *bredvid Honom*. Och Vi har icke gjort dig till en väktare över dem, icke heller är du en beskyddare över dem.

وَلَوۡ شَآءَ اللّٰهُ مَاۤ اَشۡرَكُوۡا‌ ؕ وَمَا جَعَلۡنٰكَ
عَلَيۡهِمۡ حَفِيۡظًا‌ ۚ وَمَاۤ اَنۡتَ عَلَيۡهِمۡ
بِوَكِيۡلٍ ﴿۱۰۸﴾

109. Och okväda icke dem som de åkallar bredvid Allah, så att de icke av illvilja i *sin* okunnighet okvädar Allah. Sålunda har Vi för varje folk låtit deras gärningar *tyckas* dem skäliga. Sedan skall de återvända till sin Herre, och Han kommer att upplysa dem om vad de brukade göra.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيۡنَ يَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ
فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدۡوًاۢ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ‌ ؕ كَذٰلِكَ
زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمۡ ۖ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمۡ
مَّرۡجِعُهُمۡ فَيُنَبِّئُهُمۡ بِمَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۰۹﴾

110. Och de svär sina kraftigaste eder vid Allah att om det kom ett tecken till dem, skulle de förvisso tro på det. Säg: "Tecken finns förvisso hos Allah. Men vad skulle få er att förstå att de icke kommer att tro när tecknen kommer?"

وَاَقۡسَمُوۡا بِاللّٰهِ جَهۡدَ اَيۡمَانِهِمۡ لَٮِٕنۡ
جَآءَتۡهُمۡ اٰيَةٌ لَّيُؤۡمِنُنَّ بِهَا‌ ؕ قُلۡ اِنَّمَا
الۡاٰيٰتُ عِنۡدَ اللّٰهِ وَمَا يُشۡعِرُكُمۡ ۙ اَنَّهَاۤ اِذَا
جَآءَتۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۱۰﴾

111. Och Vi skall låta deras hjärtan och förmåga att se återgå till samma tillstånd som de var i när de ursprungligen förkastade Våra tecken, eftersom de icke trodde på det första gången, och Vi skall lämna dem i deras överträdelse att vandra i förvirring.

وَنُقَلِّبُ اَفۡـِٕدَتَهُمۡ وَاَبۡصَارَهُمۡ كَمَا لَمۡ
يُؤۡمِنُوۡا بِهٖۤ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمۡ فِىۡ
طُغۡيَانِهِمۡ يَعۡمَهُوۡنَ ﴿۱۱۱﴾ ع

Del 8
R.14

112. Och även om Vi sände ned änglar till dem och de döda talade till dem, och Vi samlade alla ting till dem ansikte mot ansikte, skulle de icke tro, såvida Gud icke *tvingade igenom* Sin vilja. Men de flesta av dem är okunniga.

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ
قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿١١٢﴾

113. Och på liknande sätt har Vi för varje profet skapat fiende, sataner, från människorna och från Djinnerna. De föreslår varandra förgyllt tal för att vilseleda. Och om din Herre hade *tvingat igenom* Sin vilja, skulle de icke ha gjort det, så lämna dem ensamma med det som de diktar ihop,

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ
الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ
زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ؕ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ
مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. för att deras hjärtan, vilka icke tror på det tillkommande, måtte böja sig mot det och att de måtte bli nöjda med det och att de måtte *fortsätta* förtjäna vad de förtjänar.

وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ
مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Skall jag söka efter en annan domare än Allah, när det är Han som har sänt ned boken fullt förklarad till er? Och dem till vilka Vi gav boken vet att den har sänts ned från din Herre med sanning, så var du icke bland dem som tvivlar.

اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ
اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ؕ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ
الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٥﴾

116. Och din Herres ord är fullkomnat i sanning och rättvisa. Ingen kan ändra Hans ord, och Han är den Allhörande, den Allvetande.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا ؕ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٦﴾

117. Och om du lyder de flesta på jorden, kommer de att leda dig bort från Allahs väg. De följer ingenting annat än en *ren* förmodan, och de gör ingenting annat än ljuger*.

وَاِنۡ تُطِعۡ اَكۡثَرَ مَنۡ فِى الۡاَرۡضِ
يُضِلُّوۡكَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ ؕ اِنۡ يَّتَّبِعُوۡنَ
اِلَّا الظَّنَّ وَاِنۡ هُمۡ اِلَّا يَخۡرُصُوۡنَ ﴿۱۱۷﴾

118. Din Herre vet helt visst bäst vilka som irrar vilse från Hans väg, och Han vet bäst vilka som är *rätt* vägledda.

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعۡلَمُ مَنۡ يَّضِلُّ عَنۡ
سَبِيۡلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعۡلَمُ بِالۡمُهۡتَدِيۡنَ ﴿۱۱۸﴾

119. Ät då av det över vilket Allahs namn har uttalats om ni tror på Hans tecken.

فَكُلُوۡا مِمَّا ذُكِرَ اسۡمُ اللّٰهِ عَلَيۡهِ اِنۡ
كُنۡتُمۡ بِاٰيٰتِهٖ مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۱۱۹﴾

120. Och vilket skäl har ni för att icke äta av det över vilket Allahs namn har uttalats när Han redan har förklarat vad Han har förbjudit för er, utom det ni är tvingade till. Och helt visst vilseleder många *andra* genom sina onda begär och i brist på kunskap. Förvisso känner er Herre överträdarna bäst.

وَمَا لَكُمۡ اَلَّا تَاۡكُلُوۡا مِمَّا ذُكِرَ اسۡمُ اللّٰهِ
عَلَيۡهِ وَقَدۡ فَصَّلَ لَكُمۡ مَّا حَرَّمَ عَلَيۡكُمۡ
اِلَّا مَا اضۡطُرِرۡتُمۡ اِلَيۡهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيۡرًا
لَّيُضِلُّوۡنَ بِاَهۡوَآئِهِمۡ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ ؕ اِنَّ
رَبَّكَ هُوَ اَعۡلَمُ بِالۡمُعۡتَدِيۡنَ ﴿۱۲۰﴾

121. Och sky uppenbara synder så väl som hemliga. De som förtjänar synd kommer förvisso att bli belönade för det som de har förtjänat.

وَذَرُوۡا ظَاهِرَ الۡاِثۡمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ
الَّذِيۡنَ يَكۡسِبُوۡنَ الۡاِثۡمَ سَيُجۡزَوۡنَ بِمَا
كَانُوۡا يَقۡتَرِفُوۡنَ ﴿۱۲۱﴾

122. Och ät icke av det över vilket Allahs namn icke har uttalats, ty det är sannerligen orent. Och helt visst inbillar satanerna sina

وَلَا تَاۡكُلُوۡا مِمَّا لَمۡ يُذۡكَرِ اسۡمُ اللّٰهِ عَلَيۡهِ
وَاِنَّهٗ لَفِسۡقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيٰطِيۡنَ لَيُوۡحُوۡنَ

*6:117 Här är ordet "ljuga" inte tillräckligt for att återge den fullkomliga betydelsen av ordet (يَخۡرُصُوۡنَ *jakhrusún*) vilket har en bredare innebörd, likt att uppdikta eller påstå att man kan förutse framtiden fastän de bara gör vilda gissningar.

vänner att de kan tvista med er. Och om ni lyder dem, kommer ni verkligen att vara bland dem som sätter upp gudar *bredvid Gud.*

إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۚ وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٢﴾ ع

R.15

123. Kan den som var död, sedan Vi givit honom liv och skapat ett ljus för honom med vilket han vandrar bland människor, vara lik den vars tillstånd är *att han* befinner sig i djupt mörker, varifrån han icke kan komma ut? Sålunda har de icke troendes gärningar utformats så att de *tycks* dem vackra.

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا
يَمْشِى بِهِۦ فِى ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِى
ٱلظُّلُمَٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ
زُيِّنَ لِلْكَٰفِرِينَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Och sålunda har Vi i varje stad tillåtit de ledande bland syndarna* att smida ränker *mot sanningen* i den, och de smider inga ränker utom mot sina egna själar, men de fattar det icke.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَٰبِرَ
مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا۟ فِيهَا ۚ وَمَا يَمْكُرُونَ
إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Och när det kommer ett tecken till dem säger de: ”Vi kommer icke att tro förrän vi får något liknande det som Allahs sändebud *tidigare* har fått.” Allah vet bäst var Han skall placera Sitt budskap. Förödmjukelse inför Allah och ett strängt straff skall drabba syndarna på grund av deras ränksmideri.

وَإِذَا جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ قَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ
نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ رُسُلُ ٱللَّهِ ۘ ٱللَّهُ أَعْلَمُ
حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُۥ ۗ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ
أَجْرَمُوا۟ صَغَارٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌۢ
بِمَا كَانُوا۟ يَمْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

*6:124 Uttrycket ”de ledande bland syndarna” (أَكَٰبِرَ مُجْرِمِيهَا *akábira mudjrimíhá*) betyder ordagrant ”de stora bland de syndfulla i den staden”. Ordet ”stor” kan här betyda de som haft en större andel i synden och att de således är framträdande bland dem som ledare, eller så kan det betyda de stora och inflytelserika medlemmarna i ett syndigt samhälle

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ
لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ
صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي
السَّمَآءِ ؕ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى
الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٦﴾

126. Så för vem helst Allah önskar vägleda öppnar Han hans hjärta* för *antagandet av* islam, och för vem helst Han önskar *låta* irra vilse, gör Han hans hjärta så trångt, som om han besteg en brant uppförsbacke. På så sätt åsamkar Allah dem som icke tror ett straff.

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ قَدْ فَصَّلْنَا
الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

127. Och detta är din Herres väg, *som leder* rakt *till Honom*. Vi har verkligen förklarat tecknen i detalj för ett folk som vill låta sig förmanas.

لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٨﴾

128. För dem finns en fridens vistelseort hos deras Herre och Han är deras Vän på grund av deras gärningar.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ
قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ
اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ
بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ
لَنَا ؕ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا
مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٩﴾

129. Och den dag när Han kommer att samla ihop dem alla tillsammans *kommer Han att säga*: "Å, ni grupp av Djinner! Ni sökte *vinna över* väldigt många från människorna *till er själva*!" Och deras vänner bland människorna kommer att säga: "Vår Herre, vi drog nytta av varandra, men *nu* har vi nått den tid som Du fastställde för oss." Han kommer att säga: "Elden är er vistelseort, i den skall ni dväljas, förutom vad Allah måtte vilja." Din Herre är förvisso Vis, Allvetande.

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٣٠﴾ ع

130. Och på samma sätt sätter Vi några av de orättfärdiga över de andra på grund av det de förtjänade.

*6:126 Ordet (صَدْرَ *sadra*) kan översättas med "hjärta" (Se ordboken "*Al-Munjid*")

R.16

131. ”Å, *ni*, Djinners och människors sällskap! Kom icke sändebud till er från era egna led vilka berättade om Mina tecken för er och som varnade er för mötet på denna er dag?” De kommer att säga: ”Vi bär vittnesbörd mot oss själva.” Och det världsliga livet bedrog dem. Och de kommer att bära vittnesbörd mot sig själva om att de icke var troende.

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ
وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا
شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۱﴾

132. Detta för att din Herre icke vill förstöra städerna orättfärdigt medan dess människor var ovarnade.

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى
بِظُلْمٍ وَّ اَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳۲﴾

133. Och för alla finns grader *i ställning* i enlighet med det de gör, och din Herre är icke omedveten om vad de gör.

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۳﴾

134. Och din Herre är Självtillräcklig, fylld av barmhärtighet. Om Han behagar kan Han göra Sig av med er och låta vem Han behagar efterträda er, liksom Han har upprest er från ett annat folk.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ
كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿۱۳۴﴾ؕ

135. Det som ni har lovats skall förvisso komma att ske och ni kan icke omintetgöra *det*.

اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۱۳۵﴾

136. Säg: ”Å, mitt folk, gör ert bästa. Jag agerar också. Snart kommer ni att få veta vem boningens slutliga belöning skall tillhöra.” Syndarna skall förvisso icke ha framgång.

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ
عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾

137. Och de har tilldelat Allah en del av skördarna och boskapen som Han har frambringat, och de säger: ”Detta är för Allah”, som de föreställer sig det, ”och detta är för våra avgudar.” Men det som är för deras avgudar når icke Allah, medan det som är för Allah når deras avgudar. Ont är det de beslutar.

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ
نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا
لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا
يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ
اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۱۳۷﴾

138. Och på liknande sätt har deras avgudar medfört att det tycks många av avgudadyrkarna vackert att dräpa sina barn, på det att dessa *avgudar* kan fördärva dem och orsaka förvirring i deras religion. Och om Allah hade *tvingat igenom* Sin vilja, skulle de icke ha gjort detta; så lämna dem ensamma i det och *i det* som de hittar på.

وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ
قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ
وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

139. Och de påstår: ”Sådan och sådan boskap är förbjuden. Ingen skall äta därav utom den vi behagar”, så försäkrar de. Och där finns boskap vars ryggar är förbjudna, och där finns boskap över vilka de icke uttalar Allahs namn, smidande en lögn mot Honom. Snart kommer Han att vedergälla dem för det som de har diktat upp.

وَقَالُوْا هٰذِهٖۤ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا
يَطْعَمُهَاۤ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ
وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا
يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ
سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

140. Och de säger: ”Det som är i sådan och sådan boskaps moderliv är *reserverat* för våra män och det är förbjudet för våra hustrur”, men om det är dödfött, då delar de *alla* det. Han kommer att löna dem för deras påstående. Han är förvisso Vis, Allvetande.

وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰۤى
اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ
شُرَكَآءُ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ؕ اِنَّهٗ
حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۴۰﴾

141. De är sannerligen förlorare som dåraktigt dräper sina barn i brist på kunskap, och gör det olagligt som Allah har försett dem med, i det att de smider en lögn mot Allah. De har verkligen irrat vilse och är icke *rätt* vägledda.

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْۤا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًۢا
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ
افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا
مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤١﴾ ع

R.17

142. Och det är Han som framställer trädgårdar, gallerverksförsedda och icke gallerverksförsedda, och dadelpalmen och sädesfälten, vilkas frukter varierar i smak, och oliven och granatäpplet, likartade och olikartade. Ät av dess frukt när de bär frukt och betala det som tillkommer Honom på skördedagen och överskrid icke gränserna. Allah älskar förvisso icke dem som överskrider gränserna.

وَهُوَ الَّذِيْۤ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ
وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۤ
اِذَاۤ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ وَلَا
تُسْرِفُوْا ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٤٢﴾

143. Och av boskapen *har Han skapat några* för last och *några* för slakt. Ät av det som Allah har försett er med, och följ icke i satans fotspår. Han är förvisso en öppen fiende för er.

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ؕ كُلُوْا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ
الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٤٣﴾

144. *Och av boskapen har Han skapat* åtta makar allt som allt, *bestående av* två av fåret och två av getterna. Säg: "Är det de två av hankön som Han har förbjudit eller de två av honkön eller det som de två av honköns moderliv innehåller? Upplys mig med kunskap om ni är sannfärdiga."

ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ
الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ؕ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ
الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنْثَيَيْنِ ؕ نَبِّـُٔوْنِيْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿١٤٤﴾

145. Och två av kamelerna och två av nötkreaturen. Säg: ”Är det de två av hankön som Han har förbjudit eller de två av honkön eller det som de två av honköns moderliv innehåller? Var ni närvarande när Allah föreskrev detta för er?” Vem är då mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah så att han utan kunskap kan leda människor vilse. Allah vägleder förvisso icke de orättfärdiga människorna.

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ
كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾ ع ١٧

R.18

146. Säg: ”I det som har uppenbarats för mig finner jag icke alls någonting förbjudet för en ätare *som* önskar äta det, utom det som självdör eller blod som strömmat fram, eller svinets kött, ty *allt* det är orent eller det som är vanhelgat *och* över vilket ett annat namn än Allahs har åkallats. Men för den som drivs till det av nöd*, utan att vara varken olydig eller att överskrida gränsen, då är din Herre helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ
طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً
أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

147. Och för dem som är judar förbjöd Vi alla djur som har klor, och av oxarna och fåren och getterna förbjöd Vi dem deras fett utom det som deras ryggar bär eller inälvorna eller det som finns inuti benen. Med det lönade Vi dem för deras uppror. Och helt säkert är Vi sannfärdiga.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ
وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا
أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَٰلِكَ
جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٧﴾

*6:146 Här betyder ordet (اِضْطُرَّ *idturra*) ”nödsakad av hunger” och ”utsvulten bortom all förmåga att stå ut med svälten.”

148. Men om de anklagar dig för falskhet, säg: ”Er Herre är den alltomfattande barmhärtighetens Herre, och Hans vrede skall icke vändas bort från de skyldiga människorna.”

فَاِنۡ كَذَّبُوۡكَ فَقُلۡ رَّبُّكُمۡ ذُوۡ رَحۡمَةٍ
وَّاسِعَةٍ‌ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاۡسُهٗ عَنِ الۡقَوۡمِ
الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿۱۴۸﴾

149. De som förbinder medhjälpare till Allah kommer att säga: ”Om det hade behagat Allah, kunde vi icke ha satt upp likar *med Honom*, icke heller kunde våra fäder ha gjort det, icke heller skulle vi ha gjort något olagligt.” På liknande sätt anklagade de som var före dem *Allahs sändebud* för falskhet tills de smakade Vår vrede. Säg: ”Har ni någon kunskap? Framställ den då inför oss. Ni följer bara *en ren* förmodan, och ni ljuger bara.”

سَيَقُوۡلُ الَّذِيۡنَ اَشۡرَكُوۡا لَوۡ شَآءَ اللّٰهُ مَاۤ
اَشۡرَكۡنَا وَلَاۤ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِنۡ
شَىۡءٍ‌ ؕ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ
حَتّٰى ذَاقُوۡا بَاۡسَنَا‌ ؕ قُلۡ هَلۡ عِنۡدَكُمۡ مِّنۡ
عِلۡمٍ فَتُخۡرِجُوۡهُ لَـنَا‌ ؕ اِنۡ تَتَّبِعُوۡنَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنۡ اَنۡـتُمۡ اِلَّا تَخۡرُصُوۡنَ ﴿۱۴۹﴾

150. Säg: ”Till Allah hör det avgörande beviset. Om Han hade *tvingat igenom* Sin vilja, skulle Han förvisso ha väglett er alla.”

قُلۡ فَلِلّٰهِ الۡحُجَّةُ الۡبَالِغَةُ‌ ۚ فَلَوۡ شَآءَ
لَهَدٰٮكُمۡ اَجۡمَعِيۡنَ ﴿۱۵۰﴾

151. Säg: ”För fram era vittnen som intygar att Allah har förbjudit detta.” Om de vittnar, vittna du icke med dem, följ du icke heller deras onda böjelser, som behandlar Våra tecken som lögner och som icke tror på det tillkommande och som sätter upp likar med sin Herre.

قُلۡ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيۡنَ يَشۡهَدُوۡنَ اَنَّ
اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا‌ ۚ فَاِنۡ شَهِدُوۡا فَلَا تَشۡهَدۡ
مَعَهُمۡ‌ ۚ وَلَا تَتَّبِعۡ اَهۡوَآءَ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا
بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ
وَهُمۡ بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُوۡنَ ﴿۱۵۱﴾ ع

R.19

152. Säg: ”Kom, jag skall läsa upp för er vad er Herre har gjort okränkbart för er: Att ni icke förbinder någonting som medhjälpare till Honom, och att ni måste behandla era föräldrar

قُلۡ تَعَالَوۡا اَتۡلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمۡ عَلَيۡكُمۡ
اَلَّا تُشۡرِكُوۡا بِهٖ شَيۡـًٔا وَّبِالۡوَالِدَيۡنِ اِحۡسَانًا‌ ۚ
وَلَا تَقۡتُلُوۡۤا اَوۡلَادَكُمۡ مِّنۡ اِمۡلَاقٍ‌ ؕ

نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ
ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥٢﴾

med utomordentlig vänlighet, och att ni icke dräper era barn *av fruktan* för armod, det är Vi som drar försorg om er och om dem, och att ni icke närmar er otillbörliga gärningar, vare sig uppenbart eller i det fördolda, och att ni icke dräper det liv, som Allah har förklarat heligt, utom *i enlighet med* rättvisans krav. Det är vad Han har påbjudit er, så att ni måtte förstå.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ ۚ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۗ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٣﴾

153. Och närma er icke egendom som tillhör en föräldralös, utom på *ett sätt* som är rimligt, till dess att han når vuxen ålder. Och giv fullt mått och vikt med rättfärdighet. Vi belastar icke någon själ utom i enlighet med dess förmåga. Och när ni talar, iakttag rättfärdighet, även om *den person som berörs* är en släkting, och uppfyll Allahs förbund. Det är vad Han påbjuder er, på det att ni måtte komma ihåg.”

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا
تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ
ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾

154. Och *säg*: ”Detta är Min väg som *leder* rätt. Så följ den, och följ icke *avvikande* vägar, så att de icke leder er bort från Hans väg. Det är vad Han påbjuder er, så att ni *måtte kunna* skydda er mot *det onda*.”

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾ ع

155. Dessutom gav Vi Moses boken som fullständigt uppfyller det som behövs för en som har ett utmärkt uppförande och som ger en förklaring till allt i minsta detalj, och är en vägledning och en välsignelse, så att de måtte tro på mötet med sin Herre.

R.20

156. Och detta är en bok som Vi har sänt ned, *den är* full av välsignelser. Så följ den och skydda er mot *synd*, så att ni måtte visas barmhärtighet,

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ
وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٥٦﴾

157. så att ni icke skall säga: ”Boken sändes bara ned till två folk före oss, och vi var sannerligen omedvetna om vad de läste”,

اَنْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى
طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۪ وَاِنْ كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿١٥٧﴾

158. eller så att ni icke skall säga: ”Hade boken sänts ned till oss, skulle vi förvisso ha varit bättre vägledda än de.” Det har *nu* kommit ett klart bevis till er från er Herre och en vägledning och en barmhärtighet. Vem är då mer orättfärdig än den som förkastar Allahs tecken och vänder sig bort från dem? Vi kommer att återgälda dem som vänder sig bort från Våra tecken med ett ont straff på grund av att de vände sig bort.

اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ
لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا ؕ سَنَجْزِى الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ
اٰيٰتِنَا سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿١٥٨﴾

159. Förväntar de sig inget annat än att änglar skall komma till dem eller att din Herre skall komma eller att några av din Herres tecken skall komma. Den dag när några av din Herres tecken skall komma, kommer det icke att gagna en själ, som icke trodde förut eller tjänade något gott genom sin tro. Säg: ”Vänta ni, vi väntar *också*.”

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ
يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ؕ يَوْمَ
يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ
كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ؕ قُلِ انْتَظِرُوْٓا
اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٥٩﴾

160. *När det gäller* dem som splittrar sin religion och blir *delade i* sekter, ha du icke alls någon förbindelse med dem.

اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا
لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ؕ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى

Deras ärende kommer förvisso att hänföras till Allah, sedan kommer Han att upplysa dem om vad de brukade göra.

اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٦٠﴾

161. Vem helst som gör en god gärning skall få tio gånger så mycket, men den som gör en ond gärning skall bara vedergällas med dess like, och de skall icke göras någon orätt.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ
وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا
مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾

162. Säg: "När det gäller mig har min Herre väglett mig på en rak väg, den rätta religionen, Abrahams, som alltid vände sig mot den rätta vägen, religion. Och han var icke bland dem som förbinder medhjälpare *med Gud.*"

قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ
حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦٢﴾

163. Säg: "Min bön och mitt offer och mitt liv och min död är *alla* för Allah, världarnas Herre,

قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٣﴾ ۙ

164. Han har ingen medhjälpare. Så är jag befalld och jag är den förste bland dem som underkastar sig."

لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ
الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٤﴾

165. Säg: "Skall jag söka en annan herre än Allah fastän Han är alltings Herre?" Och ingen själ förtjänar något *ont*, utan bär själv sin börda. Och ingen som bär skall bära någon annans börda. Sedan skall ni återvända till er Herre och Han kommer att upplysa er om det beträffande vilket ni brukade vara oense.

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ ۭ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى
رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٥﴾

166. Och det är Han Som har gjort er till *andras* efterträdare på jorden och Som har upphöjt några av er över andra i grader *av rang*, så att Han kan pröva er genom det Han har givit er. Din Herre är förvisso snabb att straffa, och Han är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَهُوَ الَّذِیۡ جَعَلَکُمۡ خَلٰٓئِفَ الۡاَرۡضِ
وَرَفَعَ بَعۡضَکُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٍ دَرَجٰتٍ
لِّیَبۡلُوَکُمۡ فِیۡ مَاۤ اٰتٰىکُمۡ ؕ اِنَّ رَبَّکَ
سَرِیۡعُ الۡعِقَابِ ۫ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿۱۶۶﴾ ع

Kapitel 7
AL-A'RÁF

Bortsett från några få verser uppenbarades detta kapitel (*sura*) i Mecka (*mákka*). Det innehåller tvåhundrasju verser.

De tidigare två kapitlen, *al-báqara* och *ál-'imrán*, har inletts med förkortningar (*al-Muqatta'at*) för "Jag är Allah, den Allvetande" (الٓمٓ *álif lám mím*). I det här kapitlet har "den Sanne" (ص *sád*) lagts till efter "Jag är Allah, Jag vet mest" (الٓمٓ *álif lám mím*) vilket kännetecknar att de ämnen som berörts i de tidigare kapitlen nu kommer att handla om vissa andra ämnen som berör Guds egenskap "den Sanne" (الصَّادِقُ *assádiq*).

"Den Sanne" (ص *sád*) kan betyda "Sann i Sitt ord" (صَادِقُ الْقَوْل *sádiq-ul-qaul*), men här finner vi i vers 3 att den Helige Profetens hjärta beskrivs med ordet "sinne" صَدْر *sadr*), vilket tyder på att Allah gjort den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fullkomligt öppensinnad och mottaglig för vad som nämnts i de tidigare kapitlen, vilka inleddes med förkortningen (الٓمٓ *álif lám mím*).

Ett av de nytillagda ämnen som nämnts ovan är att det inte enbart är de människor som förnekade profeterna som kommer att frågas ut, utan även profeterna själva kommer att utfrågas om i vilken mån de uppfyllt sitt ansvar.

Här har Adam, frid vare med honom, återigen beskrivits som att han skapades genom Allahs påbud (أَمْر *amr*) och då Allah ingjutit Sin ande i honom påbjöd Allah mänskligheten att lyda honom. Här omnämns den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med beskrivningen att det var han som var den främste i att underkasta sig Allah och det var därför hela mänskligheten påbjöds följa honom. Denna fullkomliga underkastelse nämns i slutet av det föregående kapitlet med

orden ”Säg: Min bön och mitt offer och mitt liv och min död är *alla* för Allah, världarnas Herre” (قُلْ اِنَّ صَلَاتِیْ وَنُسُکِیْ وَمَحْیَایَ وَمَمَاتِیْ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ *qul inna salátí wa núsuki wa mahjája wa mamátí lilláhi rábbil álamín*) (6:163). Det är således inte avguderi att buga sig inför den som helt hängivit sig åt Allah, utan att lyda honom innebär att underkasta sig Allah.

Därefter nämns den dräkt som Adam, frid vare med honom, bar och som till synes var gjord av löv, men här avses ingen annan dräkt annat än ”rättfärdighetens klädnad” (لِبَاسُ التَّقْوٰی *li-bás-ut-táqwa*). Likaså har mänskligheten varnats för att på samma sätt som satan en gång vilselett Adams, frid vare med honom, folk, så fortsätter han än idag att vilseleda profeternas folk. Att uteslutas ur paradiset innebär att man hamnat utanför den religiösa lagens (*sharía*) gränser eftersom paradiset ligger innanför, och utanför finns inget annat än helvetet.

Idag genomgår mänskligheten varje slag av fysiskt och andligt helvete på grund av att de överskridit gränserna för den Heliga Qur’anens *sharía*. I denna vers har det konstaterats att rättfärdigheten (*táqwa*) är den sanna prydnaden och att man inte kommer att bli prydd enbart av att gå till moskén såvida man inte tar med rättfärdighetens prydnad.

I detta kapitel nämns den ojämförligt upphöjda ställning den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, innehar och som ingen annan profet har haft. Detta innebär att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans följeslagare hyste sådana insikter om människorna i paradiset, att de på uppståndelsens dag kommer att känna igen vilka själar som hamnar i paradiset och vilka som hamnar i helvetet.

Därefter nämns flera tidigare profeter, hur de skickades för att vägleda sitt folk och gjorde enorma uppoffringar för att förse dem med denna vägledning, men den främste av alla var den

Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

Sedan beskrivs utförligt hur tidigare profeter innehade höga andliga ställningar, men att deras välsignelser var begränsade och att det inte fanns någon som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, eftersom de välsignelser han medförde, omfattade hela världen. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utvaldes således till den högste av alla profeter, eftersom han innebar en barmhärtighet för hela världen, dvs. både för öst och väst och för araber och icke-araber. Han medför barmhärtighet för både människor och djur. Detta beskrivs på många ställen i den litteratur, som beskriver den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sedvänja.

Den första uppståndelse som skulle inträffa genom den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ägde rum under hans livstid, vilket nämns med orden ”Timmen har dragit nära och månen har gått itu” (اِقۡتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانۡشَقَّ الۡقَمَرُ *iqtarábatissa ’atu wánsháqalqamáru*) (54:2).

Den andra uppståndelsen skulle inträffa under ”de andras” (اٰخَرِيۡنَ *ákharín*) tid, se 62:4, då de som blivit andligt livlösa efter det att de skänkts liv återigen skulle uppväckas. Därtill finns även en uppståndelse som skall äga rum för de mest ondskefulla. Samtliga dessa uppståndelser har en djup anknytning till den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetvärdighet.

اٰیاتها ٢٠٧ سُوۡرَةُ الۡاَعۡرَافِ مَكِّيَّةٌ ٧ رکوعاتها ٢٤

Sura AL-A’RÁF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Alíf Lám Mím Sád.*

الٓمّٓصٓ ﴿٢﴾

3. *Detta är* en bok uppenbarad för dig, så låt icke ditt bröst vara trångt beträffande den, på det att du måtte varna därmed, och *så att den blir* en maning för de troende.

كِتٰبٌ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ فَلَا يَكُنۡ فِىۡ صَدۡرِكَ حَرَجٌ مِّنۡهُ لِتُنۡذِرَ بِهٖ وَ ذِكۡرٰى لِلۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٣﴾

4. Följ det som har sänts ned till er från er Herre, och följ inga andra beskyddare än Honom. Hur litet kommer ni ihåg.

اِتَّبِعُوۡا مَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكُمۡ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ وَلَا تَتَّبِعُوۡا مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اَوۡلِيَآءَ ؕ قَلِيۡلًا مَّا تَذَكَّرُوۡنَ ﴿٤﴾

5. Hur många städer har Vi förstört! Och Vårt straff kom över dem på natten eller medan de vilade vid middagstid.

وَكَمۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ اَهۡلَكۡنٰهَا فَجَآءَهَا بَاۡسُنَا بَيَاتًا اَوۡ هُمۡ قَآئِلُوۡنَ ﴿٥﴾

6. Så när Vårt straff kom över dem, var deras rop ingenting utom att de sade: ”Vi var sannerligen orättfärdiga.”

فَمَا كَانَ دَعۡوٰٮهُمۡ اِذۡ جَآءَهُمۡ بَاۡسُنَاۤ اِلَّاۤ اَنۡ قَالُوۡۤا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيۡنَ ﴿٦﴾

7. Och Vi kommer helt visst att fråga dem till vilka *sändebuden* skickades och Vi kommer helt visst att fråga sändebuden.

فَلَنَسۡـَٔلَنَّ الَّذِيۡنَ اُرۡسِلَ اِلَيۡهِمۡ وَلَنَسۡـَٔلَنَّ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۙ﴿٧﴾

8. Då kommer Vi förvisso att med kunskap förtälja *deras gärningar* för dem, ty Vi är aldrig frånvarande.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيۡهِمۡ بِعِلۡمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيۡنَ ﴿٨﴾

* 7:2 Jag är Allah, Jag vet och Jag förklarar.

9. Och vägningen på den dagen kommer att bli sann. När det gäller dem vilkas vågskål väger tungt, är det de som skall ha framgång.

وَالۡوَزۡنُ يَوۡمَئِذِ ۣالۡحَقُّ ۚ فَمَنۡ ثَقُلَتۡ
مَوَازِيۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿۹﴾

10. Och när det gäller dem vilkas vågskål väger lätt, är det de som skall ha ödelagt sina själar på grund av att de har varit orättfärdiga beträffande Våra tecken.

وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَازِيۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ
خَسِرُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ بِمَا كَانُوۡا بِاٰيٰتِنَا
يَظۡلِمُوۡنَ ﴿۱۰﴾

11. Och Vi har upprättat er fast på jorden och försett er med medel till uppehälle därpå. Hur litet tackar ni!

وَلَقَدۡ مَكَّنّٰكُمۡ فِي الۡاَرۡضِ وَجَعَلۡنَا لَكُمۡ
فِيۡهَا مَعَايِشَ ؕ قَلِيۡلًا مَّا تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۱۱﴾ ع

R.2

12. Och Vi skapade er sannerligen *och* sedan gav Vi er form, sedan sade Vi till änglarna: "Underkasta er Adam", och de underkastade *alla* sig. Men *icke* Iblis, han kom icke att vara bland dem som underkastade sig.

وَلَقَدۡ خَلَقۡنٰكُمۡ ثُمَّ صَوَّرۡنٰكُمۡ ثُمَّ قُلۡنَا
لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اسۡجُدُوۡا لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوۡۤا اِلَّاۤ
اِبۡلِيۡسَ ؕ لَمۡ يَكُنۡ مِّنَ السّٰجِدِيۡنَ ﴿۱۲﴾

13. *Gud* sade: "Vad avhöll dig från att underkasta dig när Jag befallde dig?" Han sade: "Jag är bättre än han är. Du har skapat mig av eld medan Du har skapat honom av lera."

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسۡجُدَ اِذۡ اَمَرۡتُكَ ؕ
قَالَ اَنَا خَيۡرٌ مِّنۡهُ ۚ خَلَقۡتَنِيۡ مِنۡ نَّارٍ
وَّخَلَقۡتَهٗ مِنۡ طِيۡنٍ ﴿۱۳﴾

14. *Gud* sade: "Gå då bort härifrån, det passar icke för dig att vara uppstudsig här. Försvinn, du är sannerligen bland dem som är förnedrade."

قَالَ فَاهۡبِطۡ مِنۡهَا فَمَا يَكُوۡنُ لَكَ اَنۡ
تَتَكَبَّرَ فِيۡهَا فَاخۡرُجۡ اِنَّكَ مِنَ
الصّٰغِرِيۡنَ ﴿۱۴﴾

15. Han sade: "Bevilja mig anstånd till den dag när de kommer att uppresas."

قَالَ اَنۡظِرۡنِيۡۤ اِلٰى يَوۡمِ يُبۡعَثُوۡنَ ﴿۱۵﴾

16. *Gud* sade: ”Du är bland dem som har beviljats anstånd.”

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. Han sade: ”Nu, sedan Du har tilldömt mig att irra vilse, kommer jag förvisso att lägga mig i bakhåll för dem längs med Din rätta väg.

قَالَ فَبِمَآ أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. Då skall jag förvisso komma över dem framifrån och bakifrån dem och från höger och vänster om dem, och Du kommer icke att finna att de flesta av dem är tacksamma.”

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ط
وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

19. *Gud* sade: ”Försvinn härifrån, föraktad och bortstött. Jag kommer sannerligen att fylla Helvetet med alla dem som följer dig.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ط
لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

20. Och du Adam! Bo du och din hustru i trädgården och ät därifrån vad ni än önskar, men närma er icke detta träd, så att ni icke kommer att vara bland syndarna.”

وَيَآ آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ
فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

21. Men satan viskade *förslag* till dem, så att han för dem kunde avslöja de brister i deras skam som varit dolda för dem, och sade: ”Er Herre har bara förbjudit er detta träd så att ni icke skall bli änglar eller sådana *varelser* som lever för evigt.”

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا
مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّآ أَنْ
تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

22. Och han svor inför dem *och sade*: ”Jag är förvisso en uppriktig rådgivare för er.”

وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

23. Så genom bedrägeri vilseledde han dem till att falla *i olydnad*. Och när de smakade av trädet, blev deras brister uppenbara för dem, och de båda började sätta *samman* trädgårdens löv över sig själva. Och deras Herre kallade på dem *och sade*: "Förbjöd Jag er icke det trädet och sade till er: 'Satan är helt visst en öppen fiende för er?'"

فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ
بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَاۤ
اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ
لَّكُمَاۤ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٣﴾

24. De sade: "Vår Herre, vi har felat mot oss själva, och om Du icke förlåter oss och icke har förbarmande med oss, hör vi helt visst till förlorarna."

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَاۤ اَنْفُسَنَا سكتة وَاِنْ لَّمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Han sade: "Gå, några av er kommer att vara andras fiender. Och för er finns det en boning på jorden och ett uppehälle för en tid."

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ
وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى
حِيْنٍ ﴿٢٥﴾

26. Han sade: "På den skall ni leva, och på den skall ni dö och därifrån skall ni kallas fram."

قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٦﴾ ع

R.3

27. Å, *ni* Adams Barn! Vi har sannerligen sänt ned en dräkt till er att täcka era brister med och till prydnad, men rättfärdighetens klädnad, det är den bästa. Det är *en* av Allahs befallningar, på det att de måtte komma ihåg.

يٰبَنِيْۤ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ
التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Å, *ni* Adams barn! Låt icke satan förleda er, så som han körde ut era föräldrar ur trädgården *och* klädde av dem deras dräkt så att han kunde visa dem deras skam. Han ser er i sanning, han och hans stam, varifrån ni icke ser dem. För dem som icke tror har Vi helt visst gjort satans *medhjälpare* till vänner.

يٰبَنِيۡٓ اٰدَمَ لَا يَفۡتِنَنَّكُمُ الشَّيۡطٰنُ كَمَاۤ
اَخۡرَجَ اَبَوَيۡكُمۡ مِّنَ الۡجَنَّةِ يَنۡزِعُ عَنۡهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوۡاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ
يَرٰٮكُمۡ هُوَ وَقَبِيۡلُهٗ مِنۡ حَيۡثُ لَا
تَرَوۡنَهُمۡ ؕ اِنَّا جَعَلۡنَا الشَّيٰطِيۡنَ اَوۡلِيَآءَ
لِلَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۲۸﴾

29. Och när de begår en otillbörlighet säger de: ”Vi fann våra fäder göra det, och Allah har ålagt oss det.” Säg: ”Allah föreskriver aldrig otillbörligheter. Säger ni det om Allah, vilket ni icke vet?”

وَاِذَا فَعَلُوۡا فَاحِشَةً قَالُوۡا وَجَدۡنَا عَلَيۡهَاۤ
اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلۡ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاۡمُرُ
بِالۡفَحۡشَآءِ ؕ اَتَقُوۡلُوۡنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۹﴾

30. Säg: ”Min Herre har föreskrivit rättvisa. Och vänd era ansikten åt rätt håll vid varje *tid och* plats för tillbedjan, och åkalla Honom och gör er själva uppriktiga mot Honom i religionen. Så som Han lät er bli till, så skall ni återvända.”

قُلۡ اَمَرَ رَبِّيۡ بِالۡقِسۡطِ ۟ وَاَقِيۡمُوۡا
وُجُوۡهَكُمۡ عِنۡدَ كُلِّ مَسۡجِدٍ وَّادۡعُوۡهُ
مُخۡلِصِيۡنَ لَهُ الدِّيۡنَ ۬ؕ كَمَا بَدَاَكُمۡ
تَعُوۡدُوۡنَ ﴿۳۰﴾ؕ

31. Några har Han väglett, och *för* några har villfarelsen blivit vad de förtjänade. De har tagit satanerena till vänner istället för Allah och de tror att de är rätt vägledda.

فَرِيۡقًا هَدٰى وَفَرِيۡقًا حَقَّ عَلَيۡهِمُ الضَّلٰلَةُ ؕ
اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيۡنَ اَوۡلِيَآءَ مِنۡ دُوۡنِ
اللّٰهِ وَيَحۡسَبُوۡنَ اَنَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۳۱﴾

32. Å, *ni* Adams barn! Pryd er *med rättfärdighetens klädnad* vid varje *tid och* plats för tillbedjan och ät och drick, men gå icke till överdrift, Han älskar förvisso icke dem som går till överdrift.

يٰبَنِيۡٓ اٰدَمَ خُذُوۡا زِيۡنَتَكُمۡ عِنۡدَ كُلِّ مَسۡجِدٍ
وَّكُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا وَلَا تُسۡرِفُوۡا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الۡمُسۡرِفِيۡنَ ﴿۳۲﴾ ع

R.4

33. Säg: ”Vem har förbjudit de prydnader som Allah har frambringat åt Sina tjänare, och det goda genom Hans försorg?” Säg: ”Det är för de troende i det nuvarande livet *och* enbart *för dem* på uppståndelsens dag.” Sålunda förklarar Vi tecknen för ett folk som har kunskap.”

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ
وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزْقِ ۭ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝۳۳

34. Säg: ”Min Herre har bara förbjudit otillbörligheter, uppenbara eller dolda, och synd och orätta överträdelser och att ni förbinder det med Allah, för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet, och att ni säger sådant om Allah, som ni icke har någon kunskap om.”

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا
وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۳۴

35. Och för varje folk finns det en tidsfrist, och när deras tid har kommit, kan de icke bli kvar för ett enda ögonblick, icke heller kan de gå *den* i förväg.

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا
يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝۳۵

36. Å, Adams barn! Om sändebud kommer till er från era egna led och läser upp Mina tecken för er, då skall ingen fruktan komma över den som fruktar Gud och gör goda gärningar, icke heller skall de sörja.

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ ۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۳۶

37. Men de som än förkastar Våra tecken och vänder sig bort från dem med förakt, dessa är eldens invånare, däri skall de förbli.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا
عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۝۳۷

38. Vem är då mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah eller gör lögnen till Hans tecken? Det är dessa som skall få sin andel som bestämt fram till dess att Våra sändebud (änglar) kommer att besöka dem för att ta bort deras själar, och säger: ”Var är de som ni brukade åkalla bredvid Allah?” De kommer att svara: ”De är helt förlorade för oss,” och de kommer att bära vittnesbörd emot sig själva om att de icke var troende.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ
مِّنَ الْكِتٰبِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا
يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۳۸﴾

39. Han kommer att säga: ”Gå ni in i elden bland Djinnernas och människornas grupper, vilka gick bort före er.” Varje gång ett folk träder in, kommer det att förbanna sina närbesläktade *folk* till dess att de alla efter varandra har anlänt dit in. *Då* kommer de sista att säga beträffande de första av dem: ”Vår Herre, dessa ledde oss vilse, så giv dem ett dubbelt straff av elden.” Han kommer att säga: ”För varje *föregående grupp* skall det finnas ett dubbelt *straff,* men ni vet det icke.”

قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ
مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِي النَّارِ ؕ كُلَّمَا دَخَلَتْ
اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا
فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ
رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا
ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ؕ۬ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ
وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

40. Och de första av dem kommer att säga till de sista av dem: ”Ni har då ingen överhöghet över oss, smaka därför straffet för allt det ni gjorde.”

وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿۴۰﴾ ع

R.5

41. De som förkastar Våra tecken och vänder sig bort från dem med förakt, för dem kommer himlens portar icke att öppnas, icke heller kommer de att träda in i himlen

اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا
تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ

förrän en kamel går igenom ett nålsöga. Och på så sätt vedergäller Vi syndarna.

الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ۭ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ۝٤١

42. De skall ha helvetet till bädd, och över sig täcken *av detsamma*. Och på så sätt vedergäller Vi de orättfärdiga.

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ
غَوَاشٍ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝٤٢

43. Men *när det gäller* dem som tror och gör goda gärningar, *och* Vi belastar icke någon själ över dess förmåga, dessa är paradisets invånare, och däri skall de förbli.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ۡ اُولٰۗىِٕكَ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٤٣

44. Och Vi skall undanröja allt agg som kan finnas i deras hjärtan. Nedom dem skall bäckar strömma. Och de skall säga: "All lovprisning tillhör Allah Som har väglett oss till detta. Och vi kunde icke ha funnit vägledning, om Allah icke hade väglett oss. Vår Herres sändebud kom sannerligen med sanningen." Och det skall kungöras för dem: "Detta är paradiset till vilken ni har gjorts till arvingar, *som en belöning* för vad ni brukade göra."

وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۣ وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَاۗءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ ۭ وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ
اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٤٤

45. Och paradisets invånare kommer att ropa till helvetets invånare: "Vi har i sanning funnit att det som vår Herre lovade oss är sant. Har även ni funnit att det som er Herre lovade er är sant?" De kommer att säga: "Ja." Sedan skall en kungörare kungöra mellan dem *och säga*: "Allahs förbannelse vilar över de orättfärdiga,

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ
قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۭ قَالُوْا نَعَمْ ۚ
فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي
الظّٰلِمِيْنَ ۝٤٥

46. som håller *människor* borta från Allahs väg och söker göra den krokig, och som icke tror på det tillkommande.”

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا
عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ٤٦

47. Och mellan de två skall det vara en skiljevägg, och på de upphöjda platserna skall det finnas människor som kommer att känna igen alla på deras kännetecken. Och de kommer att ropa ut till paradisets folk: ”Frid vare med er.” Dessa kommer ännu icke att ha trätt in däri fastän de kommer att hoppas på att göra det.

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ
رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰهُمْ ۚ وَنَادَوْا
اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۟
لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ٤٧

48. Och när deras ögon vänds mot eldens folk, kommer de att säga: ”Vår Herre, placera oss icke tillsammans med de orättfärdiga människorna.”

R.6

وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ
اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ
الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ٤٨

49. Och de upphöjda platsernas innehavare kommer att ropa ut till de människor som de kommer att känna igen på deras kännetecken, *och* säga: ”Ert antal hjälpte er icke, icke heller ert övermod.”

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا مَآ اَغْنٰى
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُوْنَ ٤٩

50. Är detta de människor om vilka ni svor att Allah icke skulle utsträcka Sin barmhärtighet mot dem? *Till dem har det sagts*: ”Träd in i paradiset, ingen fruktan *skall komma* över er, icke heller skall ni sörja.”

اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ
بِرَحْمَةٍ ۭ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ٥٠

51. Och eldens invånare kommer att ropa ut till paradisets invånare: ”Häll ut litet vatten över oss,

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ
اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۭ

قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ﴿۵۱﴾

eller något av det som Allah har dragit försorg om er.” De kommer att säga: ”Allah har i sanning förbjudit bådadera för de icke troende,

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّ لَعِبًا
وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰهُمْ
كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا
بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿۵۲﴾

52. de, vilka tog sin religion som ett tidsfördriv och en lek, och vilka världens liv bedrog.” Denna dag skall Vi glömma dem, som de glömde denna sin mötesdag, och eftersom de framhärdade i att förneka Våra tecken.

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ
هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۳﴾

53. Och förvisso har Vi givit dem en bok vilken Vi har förklarat med kunskap, en vägledning och en barmhärtighet för ett folk som tror.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ
تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا مِنْ
شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ
غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوْٓا
اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
يَفْتَرُوْنَ ﴿۵۴﴾ ع

54. Väntar de bara på att dess *varningar* skall gå i uppfyllelse? På den dagen när uppfyllelsen av den skall komma, skall de som förut glömt den säga: ”Vår Herres sändebud kom sannerligen med sanningen. Har vi då några medlare som kan medla för oss? Eller kan vi bli sända tillbaka så att vi kan göra andra gärningar än dem vi plägade göra?” De har verkligen förstört sina själar och det som de brukade dikta ihop har svikit dem.

R.7

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى
الْعَرْشِ ۟ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ

55. Er Herre är förvisso Allah, Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan satte Han Sig fast tillrätta på tronen. Han låter natten täcka dagen, vilken den snabbt efterföljer. Och

Han skapade solen och månen och stjärnorna, *alla* formade till underkastelse genom Hans befallning. Hans är i sanning skapelsen och befallningen. Välsignad är Allah, världarnas Herre.

حَثِيثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ
مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْاَمْرُ ؕ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۵۵﴾

56. Åkalla er Herre ödmjukt och i tystnad. Han älskar förvisso icke överträdarna.

اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ؕ اِنَّهٗ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۵۶﴾

57. Och stifta icke ofrid på jorden, efter det att den har ställts i ordning, och åkalla Honom i fruktan och hopp. Allahs barmhärtighet är helt visst nära dem som handlar väl.

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا
وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ
قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۷﴾

58. Och det är Han Som sänder vindarna som glädjebudskap före Sin barmhärtighet, och när de bär ett tungt moln, driver Vi det till ett dött land, sedan sänder Vi ned vatten från det och därmed frambringar Vi frukter av alla slag. På liknande sätt frambringar Vi de döda, på det att ni måtte komma ihåg.

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ
فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ
نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۸﴾

59. Och *när det gäller* det goda landet, kommer *dess växtlighet* att växa *rikligt* fram genom dess Herres befallning, och det som är magert, dess växtlighet kommer icke fram utom i knapphet. På liknande sätt framställer Vi tecken i olika former för ett folk som är tacksamt.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ
رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا
نَكِدًا ؕ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
ع يَّشْكُرُوْنَ ﴿۵۹﴾

R.8

60. Vi sände Noak till hans folk och han sade: "Å, mitt folk! Tillbed Allah, ni har ingen annan

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ

Gud utom Honom. För er fruktar jag sannerligen den stora dagens straff.”

اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّیْۤ
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝٦٠

61. Hans folks ledare sade: ”Vi ser att du förvisso befinner dig i en uppenbar villfarelse.”

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِیْ
ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٦١

62. Han sade: ”Å, mitt folk! Det finns ingen villfarelse i mig, utan jag är ett sändebud från världarnas Herre,

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِیْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّیْ
رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٦٢

63. jag avlämnar min Herres budskap till er och ger er uppriktiga råd, och jag vet från Allah vad ni icke vet,

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّیْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ
وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٦٣

64. undrar ni över att en uppmaning har kommit till er från er Herre genom en man från era egna led, så att han kan varna er och så att ni måtte bli rättfärdiga och så att ni kan få erhålla barmhärtighet?”

اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝٦٤

65. Men de kallade honom lögnare, så Vi räddade honom och de som var med honom i arken och Vi dränkte dem som förkastade Våra tecken. De var sannerligen ett blint folk.

فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِی
الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ
اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ۝٦٥ ع ٨ ١٥

R.9

66. Och till ’Ads folk *sände Vi* deras broder Húd. Han sade: ”Å, mitt folk! Tillbed Allah, ni har ingen annan Gud utom Honom. Vill ni då icke vara gudfruktiga?”

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا
تَتَّقُوْنَ ۝٦٦

67. De icke troende ledarna för hans folk sade: ”Vi ser dig

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا

förvisso *helt förlorad* i dåraktighet, och vi tror dig helt visst vara *en* av lögnarna.”

لَنَرٰىكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ
مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٧﴾

68. Han svarade: ”Å, mitt folk! Det finns ingen dåraktighet i mig, utan jag är ett sändebud från världarnas Herre,

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ
رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٨﴾

69. jag avlämnar min Herres budskap till er och jag är en uppriktig och trofast rådgivare för er.

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ
اَمِيْنٌ ﴿٦٩﴾

70. Undrar ni över att en uppmaning har kommit till er från er Herre genom en man från era egna led så att han kan varna er? Och minns *den tid* när Han gjorde er till arvingar *till Hans ynnestbevis* efter Noaks folk och ökade er fysiska styrka. Kom då ihåg Allahs ynnestbevis, så att ni måtte ha framgång.”

اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ؕ وَاذْكُرُوْٓا
اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ
وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا
اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. De sade: ”Har du kommit till oss så att vi måtte tillbedja Allah allena och överge det våra fäder brukade tillbe? Visa oss då det med vilket du hotar oss, om du är bland de sannfärdiga.”

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا
كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧١﴾

72. Han svarade: ”Ett straff och en vrede har *redan* drabbat er från er Herre. Tvistar ni med mig om namn vilka ni har givit, ni och era fäder, för vilka Allah icke har sänt ned någon befogenhet? Vänta då, jag är också med er bland dem som väntar.”

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ
وَّغَضَبٌ ؕ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ
سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ
بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ
مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Och Vi räddade honom och de som var med honom genom Vår barmhärtighet, och Vi avskar de sista resterna av dem som förkastade Våra tecken. Och de var icke troende.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
ع وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝٧٣

R.10

74. Och till Thamúds *folk sände Vi* deras broder Salih. Han sade: ”Å, mitt folk tillbed Allah, ni har icke någon annan Gud än Han. Helt visst har det kommit ett klart bevis till er från er Herre, denna Allahs kamelko, ett tecken för er. Så lämna henne på det att hon måtte få beta på Allahs jord och skada henne icke, så att icke ett smärtsamt straff drabbar er.”

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ
جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ هٰذِهٖ نَاقَةُ
اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ
وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ۝٧٤

75. Och kom ihåg *den tid* då Han gjorde er till arvingar *till Sina ynnestbevis* efter ’Ad och anvisade er en boplats i landet. Ni byggde borgar på dess slätter och högg ned bergen till bostäder. Minns därför Allahs ynnestbevis och begå icke ogärningar och skapa ofrid på jorden.

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ
وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ
سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ
بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝٧٥

76. De högmodiga ledarna för hans folk sade till dem som ansågs svaga, de bland dem som trodde: ”Vet ni *med säkerhet* att Salih har skickats av sin Herre?” De svarade: ”Vi tror för-

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ
لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ
اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ

visso på det med vilket han sänts.”

قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ٧٦

77. De som var högmodiga sade: ”Vi tror förvisso verkligen icke på det som ni tror på.”

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ
كٰفِرُوْنَ ٧٧

78. Sedan skar de av hälsenorna på kamelkon och gjorde uppror mot sin Herres befallning och sade: ”Å, Salih, visa oss det med vilket du hotade oss, om du *verkligen* är *ett* av sändebuden.”

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِيْنَ ٧٨

79. Sedan drabbade jordbävningen dem så att de blev till kroppar som låg utsträckta i sina hus.

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ
دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ٧٩

80. Då vände *Salih* sig bort från dem och sade: ”Å, mitt folk, jag överlämnade min Herres budskap till er och erbjöd er uppriktig rådgivning, men ni tycker icke om uppriktiga rådgivare.”

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا
تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ٨٠

81. Och *Vi sände* Lot, när han sade till sitt folk: ”Begår ni sådana skändligheter som ingen i världen någonsin begått före er?

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ٨١

82. Ni närmar er män med lust istället för kvinnor. Nej, ni är ett folk som överskrider *alla* gränser.”

اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ
النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ٨٢

83. Och det enda svaret från hans folk var att de sade: ”Kör ut dem

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا

ur er stad, ty de är människor som vill bli betraktade som rena."

اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ
يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٨٣﴾

84. Och Vi räddade honom och hans familj utom hans hustru, hon var bland dem som blev kvar.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ
الْغٰبِرِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. Och Vi lät ett regn falla över dem. Se nu, vilket syndarnas slut blev!

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٥﴾ ع ١٢ ١٧

R.11

86. Och till Midian *sände Vi* deras broder Shu'aib. Han sade: "Å, mitt folk! Tillbed Allah, ni har icke någon annan Gud än Han. Ett klart tecken har sannerligen kommit till er från er Herre. Så giv fullt mått och full vikt, och ge icke folk mindre än vad som med rätta tillkommer dem, och skapa icke ofrid på jorden efter det att den ställts i ordning. Detta är bättre för er om ni är troende.

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ
جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ
اِصْلَاحِهَا ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨٦﴾ ۚ

87. Och sitt icke vid varje väg och hota och vänd dem, vilka tror på Honom, bort från Allahs väg, och gör den inte krokig. Och minns när ni var få och Han mångdubblade er. Och se, vilket deras slut blev som skapade ofrid!

وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ
وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ
وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوْۤا اِذْ كُنْتُمْ
قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٧﴾

88. Och om det finns en grupp bland er som tror på det med vilket jag har sänts, och en grupp som icke tror, ha då tålamod till dess att Allah dömer mellan oss. Och Han är den Bäste av domare.”

وَاِنۡ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنۡكُمۡ اٰمَنُوۡا بِالَّذِىۡۤ
اُرۡسِلۡتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمۡ يُؤۡمِنُوۡا
فَاصۡبِرُوۡا حَتّٰى يَحۡكُمَ اللّٰهُ بَيۡنَنَا‌ ۚ وَهُوَ
خَيۡرُ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿۸۸﴾

Del 9

89. Hans folks högmodiga huvudmän sade: ”Helt säkert kommer vi att driva ut dig, å, Shu'aib, och de troende *som är* med dig, ur vår stad, eller också måste ni återvända till vår religion.” Han sade: ”Även om vi icke vill?”

قَالَ الۡمَلَاُ الَّذِيۡنَ اسۡتَكۡبَرُوۡا مِنۡ
قَوۡمِهٖ لَنُخۡرِجَنَّكَ يٰشُعَيۡبُ وَالَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا مَعَكَ مِنۡ قَرۡيَتِنَاۤ اَوۡ لَتَعُوۡدُنَّ فِىۡ
مِلَّتِنَا‌ ؕ قَالَ اَوَلَوۡ كُنَّا كٰرِهِيۡنَ ﴿۸۹﴾ۚ

90. ”Vi skulle sannerligen ha smitt en lögn mot Allah om vi *nu* återvände till er religion efter det att Allah har räddat oss därifrån. Och det passar sig icke för oss att återvända till den, utom om Allah, vår Herre, skulle så vilja. I kunskap omfattar vår Herre alla ting. Till Allah har vi satt vår tillit. *Så* å, vår Herre, besluta Du med sanning mellan oss och mellan våra folk, och Du är den Bäste av dem som beslutar.”

قَدِ افۡتَرَيۡنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنۡ عُدۡنَا فِىۡ
مِلَّتِكُمۡ بَعۡدَ اِذۡ نَجّٰٮنَا اللّٰهُ مِنۡهَا‌ ؕ وَمَا
يَكُوۡنُ لَنَاۤ اَنۡ نَّعُوۡدَ فِيۡهَاۤ اِلَّاۤ اَنۡ يَّشَآءَ اللّٰهُ
رَبُّنَا‌ ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىۡءٍ عِلۡمًا‌ ؕ عَلَى
اللّٰهِ تَوَكَّلۡنَا‌ ؕ رَبَّنَا افۡتَحۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَ
قَوۡمِنَا بِالۡحَقِّ وَاَنۡتَ خَيۡرُ الۡفٰتِحِيۡنَ ﴿۹۰﴾

91. Och hans folks huvudmän, som icke trodde, sade: ”Om ni följer Shu'aib då skall ni förvisso vara förlorare.”

وَقَالَ الۡمَلَاُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مِنۡ قَوۡمِهٖ لَئِنِ
اتَّبَعۡتُمۡ شُعَيۡبًا اِنَّكُمۡ اِذًا لَّخٰسِرُوۡنَ ﴿۹۱﴾

92. Så jordbävningen drabbade dem så att de kom att ligga utsträckta i sina hus.

فَاَخَذَتۡهُمُ الرَّجۡفَةُ فَاَصۡبَحُوۡا فِىۡ
دَارِهِمۡ جٰثِمِيۡنَ ﴿۹۲﴾ۚ

93. De som anklagade Shu’aib för att ljuga blev som om de aldrig hade bott där. De som anklagade Shu’aib för att ljuga, det var de som var förlorarna.

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا
فِيْهَا ۛ اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا
هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٣﴾

94. Då vände han sig bort från dem och sade: ”Å, mitt folk! Jag överlämnade förvisso min Herres budskap till er och gav er uppriktig rådgivning. Hur skulle jag då sörja över ett icke troende folk?”

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ
اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۚ
فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٩٤﴾

R.12

95. Och vi sände aldrig en profet till någon stad, utan att vi drabbade dess folk med motgång och lidande, på det att de måtte bli ödmjuka.

وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّآ
اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ
لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ﴿٩٥﴾

96. Sedan ändrade Vi *deras* onda *tillstånd* till gott till dess att de växte *i rikedom och antal* och sade: ”Lidande och lycka vederfors våra fäder *också*.” Då drabbade Vi dem plötsligt, när de icke uppfattade det.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى
عَفَوْا وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ
وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّ هُمْ لَا
يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. Och om folket i *de* städerna hade trott och varit rättfärdiga, skulle Vi förvisso ha öppnat himlens och jordens välsignelser för dem, men de trodde icke, så Vi slog till mot dem på grund av det som de brukade förtjäna.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. Går då *dessa* städers folk säkra mot Vårt straff som kommer till dem om natten medan de sover?

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا
بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٨﴾

99. Och går *dessa* städers folk säkra mot Vårt straff över dem på den tidiga delen av förmiddagen medan de är upptagna med att leka?

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُونَ ٩٩

100. Går de så säkra mot Allahs planer? Och ingen känner sig säker mot Allahs planer, utom det folk som *är avsett att* förgås.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُونَ ١٠٠ ع

R.13

101. Leder det icke dem, som har ärvt jorden efter dess *förra* invånare, till att inse att om det behagar Oss, kan Vi förgöra dem *också* för deras synder och försegla deras hjärtan, så att de icke hör?

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ
بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنٰهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ١٠١

102. Sådana var några av de städer om vilka Vi har berättat nyheter för dig. Och deras sändebud kom verkligen med klara tecken till dem. Men de ville icke tro på det de hade förkastat dessförinnan. Sålunda förseglar Allah de icke troendes hjärtan.

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا ۚ
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ
الْكٰفِرِينَ ١٠٢

103. Och beträffande de flesta av dem fann Vi icke att de brydde sig om *att beakta sitt* förbund, och Vi fann helt visst de flesta av dem vara ogärningsmän.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَإِنْ
وَّجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ ١٠٣

104. Sedan, efter dem, sände Vi Moses med Våra tecken till Farao och hans rådmän, men de *förkastade* dem orättfärdigt. Se då vilket deras slut blev som skapade ofrid!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُّوسٰى بِاٰيٰتِنَا إِلٰى
فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهٖ فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ١٠٤

105. Och Moses sade: ”Å, Farao, jag är förvisso ett sändebud från världarnas Herre.

وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ
رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿۱۰۵﴾

106. Det vore icke passande att jag sade någonting annat än sanningen om Allah. Jag har kommit till er med ett klart tecken från er Herre, låt därför Israels barn gå med mig.”

حَقِيْقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا
الْحَقَّ ؕ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ
فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ؕ﴿۱۰۶﴾

107. *Farao* svarade: ”Om du verkligen har kommit med ett tecken, visa då fram det om du är sannfärdig.”

قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۰۷﴾

108. Så han slängde ner sin käpp och se! Det blev en orm, tydligt synlig.

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ۚۖ﴿۱۰۸﴾

109. Och han drog fram sin hand och se! Den tycktes åskådarna vit.

وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿۱۰۹﴾ ع

R.14

110. Hövdingarna bland Faraos folk sade: ”Denne är troligen en skicklig trollkarl,

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا
لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ۙ﴿۱۱۰﴾

111. han önskar köra bort er från ert land. Vad råder ni nu till?”

يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ
فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

112. De sade: ”För undan honom och hans broder ett tag, och sänd in sammankallarna i städerna,

قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي
الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۙ﴿۱۱۲﴾

113. de skall föra varje skicklig häxmästare till dig.”

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٣﴾

114. Och trollkarlarna kom till Farao *och* sade: ”Vi måste naturligtvis få en belöning om vi segrar.”

وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوٓا إِنَّ لَنَا
لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِينَ ﴿١١٤﴾

115. Han sade: ”Ja, och ni skall vara bland dem som placerats nära *mig också*.”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

116. De sade: ”Å, Moses, vill du kasta *först* eller skall vi vara de *första* som kastar?”

قَالُوا يٰمُوسٰٓى إِمَّآ أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّآ أَنْ
نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

117. Han svarade: ”Kasta ni.” Och när de kastade, förhäxade de folkets ögon och ingav dem bävan och framvisade mäktig magi.

قَالَ أَلْقُوا ۚ فَلَمَّآ أَلْقَوْا سَحَرُوٓا أَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ
عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

118. Och Vi uppenbarade för Moses och sade: ”Kasta din stav:” och se! Den svalde det de hade hittat på.

وَأَوْحَيْنَآ إِلٰى مُوسٰٓى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۚ ﴿١١٨﴾

119. Så fastställdes sanningen och deras ansträngningar visade sig vara förgäves.

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۚ ﴿١١٩﴾

120. Sålunda var de besegrade, och de drog sig förödmjukade tillbaka.

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صٰغِرِينَ ۚ ﴿١٢٠﴾

121. Och häxmästarna tvingades till att ödmjukt falla ned *till jorden*.

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِينَ ۖ ﴿١٢١﴾

122. De sade: ”Vi tror på världarnas Herre,

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ۙ ﴿١٢٢﴾

123. Moses och Arons Herre.”

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Farao sade: ”Ni har trott på honom innan jag gav er tillstånd. Detta är förvisso en sammansvärjning som ni har anstiftat i staden, på det att ni skall kunna köra ut dess invånare därifrån, men ni skall snart få veta *följderna*.

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ
لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي
الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٤﴾

125. Högst troligen kommer jag att hugga av era händer och era fötter på motsatta sidor. Sedan kommer jag sannerligen korsfästa er alla tillsammans.”

لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ
خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٥﴾

126. De svarade: ”*Då* kommer vi att återvända till vår Herre,

قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٦﴾ ۚ

127. och du utkräver icke hämnd på oss utom för att vi har trott på vår Herres tecken när de kom till oss. Vår Herre, låt ståndaktighet strömma fram över oss, och låt oss dö underkastade *Dig*.”

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا
جَآءَتْنَا ۗ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا
مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٧﴾ ع

R.15

128. Och Faraos folks ledare sade: ”Kommer du att låta Moses och hans folk skapa ofrid i landet och överge dig och dina gudar?” Han svarade: ”Vi kommer skoningslöst att dräpa deras söner och skona deras kvinnor. Och vi härskar förvisso över dem.”

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ
مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ
وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ۗ قَالَ سَنُقَتِّلُ
اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا
فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ﴿١٢٨﴾

129. Moses sade till sitt folk: ”Sök hjälp från Allah och var ståndaktiga. Jorden är förvisso Allahs, Han ger den som arvedel till den

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ
وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ۫ يُوْرِثُهَا

Han behagar av Sina tjänare, och slutet är för de gudfruktiga.”

مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۲۹﴾

130. De svarade: ”Vi blev förföljda innan du kom till oss och *även* efter det att du kom till oss.” Han sade: ”Er Herre står just i begrepp att krossa er fiende och göra er till härskare i landet, *så* att Han kan se hur ni handlar.”

قَالُوْۤا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ
عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۰﴾ ع

R.16

131. Och Vi drabbade Faraos folk med torka och knapphet på frukt, så att de måtte bli förmanade.

وَلَقَدْ اَخَذْنَاۤ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ
وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۳۱﴾

132. Men närhelst *något* gott hände dem, sade de: ”Detta är för oss.” Men om *något* ont drabbade dem, tillskrev de Moses och hans anhängare den dåliga turen. Nu var *orsaken till* deras olycka helt visst hos Allah. Men de flesta av dem visste icke.

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ
وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى
وَمَنْ مَّعَهٗ ؕ اَلَاۤ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۲﴾

133. Och de sade: ”Vilket tecken du än måtte visa fram att förhäxa oss med, kommer vi icke att tro på dig.”

وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

134. Då sände Vi stormen och gräshopporna och lössen och grodorna och blodet, *var och en för sig ett* tydligt tecken, men de

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ
وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ
مُّفَصَّلٰتٍ ۫ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا

مُّجۡرِمِيۡنَ ﴿١٣٤﴾

uppförde sig högmodigt och var ett syndigt folk.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيۡهِمُ الرِّجۡزُ قَالُوۡا يٰمُوۡسَى
ادۡعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنۡدَكَ ۚ لَئِنۡ
كَشَفۡتَ عَنَّا الرِّجۡزَ لَنُؤۡمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرۡسِلَنَّ مَعَكَ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ ﴿١٣٥﴾ ج

135. Och när en bestraffning drabbade dem, sade de: "Å, Moses, bed för oss till din Herre i enlighet med det som Han har lovat dig. Om du för undan straffet från oss, skall vi förvisso tro dig och vi skall helt visst sända Israels barn med dig."

فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُمُ الرِّجۡزَ اِلٰۤى اَجَلٍ هُمۡ
بٰلِغُوۡهُ اِذَا هُمۡ يَنۡكُثُوۡنَ ﴿١٣٦﴾

136. Men när Vi förde undan straffet från dem för en tid, som de skulle nå, tänk! De bröt sitt löfte.

فَانۡتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَاَغۡرَقۡنٰهُمۡ فِى الۡيَمِّ
بِاَنَّهُمۡ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوۡا عَنۡهَا غٰفِلِيۡنَ ﴿١٣٧﴾

137. Så Vi hämnades på dem och dränkte dem i havet, eftersom de behandlade Våra tecken som lögner och var likgiltiga för dem.

وَاَوۡرَثۡنَا الۡقَوۡمَ الَّذِيۡنَ كَانُوۡا
يُسۡتَضۡعَفُوۡنَ مَشَارِقَ الۡاَرۡضِ
وَمَغَارِبَهَا الَّتِىۡ بٰرَكۡنَا فِيۡهَا ؕ وَتَمَّتۡ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الۡحُسۡنٰى عَلٰى بَنِىۡۤ
اِسۡرَآءِيۡلَ ۙ بِمَا صَبَرُوۡا ؕ وَدَمَّرۡنَا مَا كَانَ
يَصۡنَعُ فِرۡعَوۡنُ وَقَوۡمُهٗ وَمَا كَانُوۡا
يَعۡرِشُوۡنَ ﴿١٣٨﴾

138. Och Vi lät folket, som ansågs svagt, ärva de östra delarna av landet och de västra delarna av det, vilka Vi välsignade. Och din Herres nådiga ord gick i uppfyllelse för Israels barn eftersom de var ståndaktiga, och Vi förstörde fullständigt allt det Farao och hans folk hade byggt och allt de hade rest upp.

وَجٰوَزۡنَا بِبَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ الۡبَحۡرَ فَاَتَوۡا
عَلٰى قَوۡمٍ يَّعۡكُفُوۡنَ عَلٰۤى اَصۡنَامٍ

139. Och Vi förde Israels barn genom havet och de kom till ett folk som var sina avgudar tillgivna. De (Israels barn) sade:

”Å, Moses, gör en gud för oss, just som de har gudar.” Han sade: ”Ni är förvisso ett okunnigt folk,

لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا
لَهُمْ اٰلِهَةٌ ؕ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿١٣٩﴾

140. *När det gäller* dessa, skall allt de är upptagna av sannerligen förstöras, och allt vad de gör skall vara förgäves.”

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَ بٰطِلٌ مَّا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٠﴾

141. Han sade: ”Skall jag söka er en annan gud än Allah, när Han har upphöjt er över alla folk?”

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ اِلٰهًا وَّ هُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٤١﴾

142. Och *kom ihåg den tid* när Vi befriade er från Faraos folk som hemsökte er med svåra plågor, i det att de dräpte era söner och skonade era kvinnor. Och i det var det en stor prövning för er från er Herre.

وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ
اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ
ع ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿١٤٢﴾

R.17

143. Och Vi gav Moses ett löfte om trettio nätter och lade till tio. Sålunda fullständigades tiden som fastställts av hans Herre, fyrtio nätter. Och Moses sade till sin broder Aron: ”Tag min plats bland mitt folk i min frånvaro, och tag väl hand om *dem* och följ icke orosstiftarnas väg.”

وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا
بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ۚ
وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ
فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٤٣﴾

144. Och när Moses kom vid Vår fastställda tid och hans Herre talade till honom, sade han: ”Min Herre, visa *Dig Själv* för mig så att jag kan se Dig.” Han svarade: ”Du skall icke se Mig. Men se

وَلَمَّا جَآءَ مُوْسٰى لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ
قَالَ رَبِّ اَرِنِيْٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ؕ قَالَ لَنْ
تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ

på berget, och om det står kvar på sin plats, då skall du se Mig." Och när hans Herre uppenbarade Sig i *Sin härlighet* på berget, bröt Han det i bitar och Moses föll ned avsvimmad. När han repade sig sade han: "Helig är Du, jag vänder mig till Dig och jag är den förste att tro."

اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰىنِيْ ۚ فَلَمَّا
تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ
مُوْسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ
سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٤٤﴾

145. *Gud* sade: "Å, Moses! Genom Mina budskap och Mina ord har Jag utvalt dig över *din tids* folk. Så tag ordentligt fasta på det Jag har givit dig och var bland de tacksamma."

قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى
النَّاسِ بِرِسٰلٰتِيْ وَ بِكَلَامِيْ ۖ فَخُذْ
مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾

146. Och på tavlorna föreskrevs allting för honom av Oss, en förmaning och en förklaring av alla ting. "Så håll fast vid dem, och uppmana ditt folk till att följa det bästa av dem. Snart skall Jag visa er överträdarnas boning."

وَكَتَبْنَا لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ
مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَیْءٍ ۚ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا ۭ
سَاُورِيْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٦﴾

147. Snart skall Jag vända bort dem från Mina tecken, som uppför sig högmodigt och på ett orättfärdigt sätt i landet och även om de ser alla tecknen kommer de icke att tro på dem. Och om de ser rättfärdighetens väg, kommer de icke att antaga den som *sin* väg. Men om de ser syndens väg kommer de att anamma den som *sin* Väg. Det är för att de behand-

سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِيَ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِى
الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ
لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ
الْغَيِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

lade Våra tecken som lögner och var obekymrade om dem.

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٤٧﴾

148. Och de som förkastar Våra tecken och mötet i det tillkommande, deras gärningar är förgäves. Kan de *vänta sig* att bli belönade *för någonting* utom för vad de gör?

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٨﴾ ع

R.18

149. Och i hans frånvaro gjorde Moses folk en kalv av sina prydnadsföremål, en *livlös* kropp som åstadkom ett råmande ljud. Såg de icke att den varken talade till dem eller vägledde dem till någon väg? De tog den *att tillbe* och de var överträdare.

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ؕ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ
لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ
اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٩﴾

150. Och när de slogs av samvetskval och såg att de verkligen hade irrat vilse, sade de: ”Om vår Herre icke har förbarmande med oss och förlåter oss, kommer vi förvisso att vara bland förlorarna.”

وَلَمَّا سُقِطَ فِيْۤ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ
ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٥٠﴾

151. Och när Moses återvände till sitt folk, harmsen och sorgsen, sade han: ”Ont är det ni gjorde i mitt ställe i min frånvaro. Skyndade ni *att uppfinna en utväg åt er själva utan att vänta på* er Herres befallning?” Och han lade ned tavlorna och fattade sin broder i huvudet och drog honom till sig. Han (Aron) sade: ”Min moders son, folket dömde mig sannerligen som svag, och skulle till att döda mig. Låt därför icke fienderna fröjdas över min *olycka* och placera mig icke bland de orättfärdiga människorna.”

وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰۤى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ
اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْۢ بَعْدِيْ ۚ
اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ
وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗۤ اِلَيْهِ ؕ قَالَ ابْنَ
اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَكَادُوْا
يَقْتُلُوْنَنِيْ ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَآءَ وَلَا
تَجْعَلْنِيْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِاَخِيْ وَاَدْخِلْنَا فِيْ
رَحْمَتِكَ ۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٥٢﴾

152. Han (Moses) sade: ”Min Herre, förlåt mig och min broder, och giv oss tillträde till Din barmhärtighet, och Du är den Barmhärtigaste av dem som visar barmhärtighet.”

R.19

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ
غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ﴿١٥٣﴾

153. *Beträffande* dem som tog kalven *att tillbedja*, skall vrede från deras Herre komma över dem och förnedring i det nuvarande livet. Och på så sätt belönar Vi dem som hittar på lögner.

وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ
بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا ۫ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا
لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥٤﴾

154. Men de som gjorde onda gärningar och ångrade sig därefter, och trodde, efter det är din Herre helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ
الْاَلْوَاحَ ۖ وَفِيْ نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿١٥٥﴾

155. Och när Moses vrede avtog, tog han tavlorna och i deras skrift fanns vägledning och barmhärtighet för dem som fruktar sin Herre.

وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا
لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ
وَاِيَّايَ ۗ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ
اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۗ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ
وَتَهْدِيْ مَنْ تَشَآءُ ۗ اَنْتَ وَلِيُّنَا

156. Och Moses valde sjuttio män av sitt folk för Vårt förordnande. Men när jordbävningen drabbade dem, sade Han: ”Min Herre, om Du hade velat, kunde Du ha förintat dem före *detta*, och mig *också*. Kommer Du att förinta oss för det som de dåraktiga bland oss har gjort? Detta är ingenting annat än en prövning från Dig. Du låter vem helst Du behagar bli förintad av det och Du vägleder vem Du behagar. Du är vår Beskyddare, förlåt oss då,

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿۱۵۶﴾

och ha förbarmande med oss och Du är den Bäste av dem som förlåter,

وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي
الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَآ اِلَيْكَ ؕ قَالَ عَذَابِيْٓ
اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ ۚ وَرَحْمَتِيْ
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ؕ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ
يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ
بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۵۷﴾ ۚ

157. och påbjud det goda för oss i denna världen såväl som i nästa, vi har vänt oss till Dig *och söker förlåtelse.*” *Gud* svarade: ”Jag kommer att bestraffa vem Jag vill, men Min barmhärtighet omfattar alla ting, så Jag kommer att påbjuda den för dem som handlar rättfärdigt och betalar Zakát och som tror på Våra tecken,

اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ
الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ۫ يَاْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰىهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ
وَالْاَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ ؕ فَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا
النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۵۸﴾ ع ۱۹ ۶ ۹

158. de som följer sändebudet, Profeten, analfabeten, som de finner omnämnd i Toran och Evangeliet *som finns* hos dem. Han ålägger dem det tillbörliga och förbjuder dem det otillbörliga och gör de nyttiga tingen tillåtna för dem och förbjuder dem de skadliga och lättar deras börda för dem och *lossar* de fjättrar som band dem. Så de som kommer att tro på honom och hedra och stödja honom och hjälpa honom och följa det ljus som har sänts ned med honom, dessa skall ha framgång.”

R.20

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ
جَمِيْعَا ۨ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

159. Säg: ”Å, mänsklighet! Jag är i sanning ett sändebud till er alla från Allah, Som himlarnas och jordens konungarike tillhör. Det

finns ingen Gud utom Han. Han ger liv och orsakar död. Så tro på Allah och på Hans sändebud, Profeten, analfabeten, som tror på Allah och Hans ord, och följ honom så att ni måtte bli *rätt* vägledda.”

وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۖ
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٩﴾

160. Och av Moses folk finns det en grupp som vägleder *människor* med sanning och upprättar rättvisa därmed.

وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰۤى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ
وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٦٠﴾

161. Och Vi delade upp dem i tolv stammar, *åtskilda* folk. Och när hans folk bad honom om vatten, gav Vi Moses en uppenbarelse *och sade*: ”Slå klippan med din stav”, och från den sprang fram tolv källor, varje stam kände sin plats att dricka. Och Vi lät molnen överskugga dem och Vi sände ned Manna och Salwá för dem, *och Vi sade*: ”Ät av de nyttiga ting som Vi har försett er med.” Och de felade icke mot Oss, utan det var sig själva de felade mot.

وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ
وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اِذِ اسْتَسْقٰهُ
قَوْمُهٗۤ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ
فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ
كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا
ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦١﴾

162. Och *minns den tid* när det blev sagt till dem: ”Bo i denna stad och ät varhelst ni vill däri och säg: ’*Gud*! Lätta *vår* börda’, och träd in genom porten i ödmjukhet, Vi skall förlåta er era synder *och* Vi skall förvisso ge

وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْٓـٰٔتِكُمْ ؕ

i överflöd till dem som gör goda gärningar.”

سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٦٢﴾

163. Men överträdarna bland dem ändrade *det* till ett annat ord än det som var sagt till dem. Så Vi sände ett straff från himlen över dem, på grund av deras ogärning.

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا
ع ٢٠ مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٣﴾

R.21

164. Och fråga dem angående staden som stod vid havet. När de kränkte Sabbaten, när deras fisk kom till dem på deras vilodag och syntes *på vattnets* yta, men på den dagen när de icke hade Sabbat kom de icke till dem. Således prövade Vi dem eftersom de var upproriska.

وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ
الْبَحْرِ ۘ اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ
حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا
يَسْبِتُوْنَ ۙ لَا تَاْتِيْهِمْ ۛ كَذٰلِكَ ۛ نَبْلُوْهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٤﴾

165. Och när en grupp bland dem sade: ”Varför förmanar ni ett folk som Allah ämnar förinta eller straffa med ett strängt straff?” De svarade: ”För att bli förlåtna i er Herres ögon och så att de kanske fruktar *Allah*.”

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ
قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٥﴾

166. Och när de glömde allt det med vilket de hade förmanats, räddade Vi dem som förbjöd det otillbörliga och Vi grep överträdarna med ett svårt straff på grund av de synder de brukade begå.

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖۤ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ
يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْٓءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
بِعَذَابٍ بَئِيْسٍۭ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٦﴾

167. Och när de fräckt gjorde uppror mot det som de hade

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ

كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِئِيْنَ ﴿١٦٧﴾

förbjudits, sade Vi till dem: ”Var ni föraktade apor.”

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ اِنَّ
رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١٦٨﴾

168. Och *minns den tid* då din Herre kungjorde att Han, fram till uppståndelsens dag, förvisso skulle uppresa sådana emot dem, som skulle hemsöka dem med svåra plågor. Din Herre är helt visst Snabb att vedergälla och helt visst är Han *också* Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ
الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ دُوْنَ ذٰلِكَ ۫
وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿١٦٩﴾

169. Och vi bröt upp dem i *olika* folk på jorden. Bland dem finns de som är rättfärdiga och bland dem finns de som är annorlunda. Och Vi prövade dem med goda ting och onda ting på det att de måtte vända tillbaka.

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا
الْكِتٰبَ يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى
وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ
عَرَضٌ مِّثْلُهٗ يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ
عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى
اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ وَالدَّارُ
الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا
تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧٠﴾

170. Sedan kom en *ond* generation som ärvde boken efter dem. De tar denna låga *världs* futtiga goda och säger: ”Det kommer att förlåtas oss.” Men om liknande ting kom till dem *igen*, skulle de ta dem. Togs icke bokens förbund ifrån dem, så att de icke skulle säga *något* utom sanningen om Allah? Och de har studerat det som finns däri. Och boningen i det tillkommande är bättre för dem som är rättfärdiga. Vill ni då icke förstå?

171. Och *angående* dem som håller fast vid boken och förrättar bön, tillåter Vi förvisso icke att *sådana* rättfärdiga *människors* belöning försvinner.

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٧١﴾

172. Och när Vi fick berget till att luta över dem som om det var ett valv och de trodde att det skulle falla över dem, *sade Vi*: ”Håll fast det som Vi har givit er och kom ihåg det som finns däri, så att ni måtte bli räddade.”

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ
وَّ ظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ
اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٢﴾ ع ٢١/٩/١١

R.22

173. Och när din Herre frambringade avkomma från Adams barn, av deras länder, och lät dem bära vittnesbörd mot sig själva genom att säga: ”Är jag icke er Herre?” De sade: ”Jo, vi bär vittnesbörd.” *Detta gjorde Han* så att ni icke på uppståndelsens dag skulle säga: ”Vi var förvisso omedvetna om detta.”

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ
ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى
اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى ۛۚ
شَهِدْنَا ۛۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا
عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٣﴾ ۙ

معانقة ٧ عند المتأخرين

174. Eller *så att* ni *icke* skulle säga: ”Det var bara våra fäder som förband avgudar *med Gud* i det förgångna och vi var bara en generation efter dem. Vill Du då förinta oss för det som lögnarna gjorde?”

اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٤﴾

175. Och sålunda gör Vi tecknen tydliga *så att de måtte bli förmanade* och så att de måtte återvända *till Oss*.

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٥﴾

176. Och berätta för dem historien om honom som Vi gav Våra tecken till, men som gick bort från dem, så satan följde efter honom och han blev *en* av dem som irrar vilse.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِىْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ
الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٦﴾

177. Och om Vi så hade behagat, skulle Vi ha upphöjt honom därmed, men han drogs till jorden och följde sina onda begär. Hans fall är likt en hund, som räcker ut sin tunga av utmattning *medan den skäller på dig*, oavsett om du gör en rörelse för att kasta en sten på den eller låter den vara ifred. Sådant är fallet med folket som förkastar Våra tecken. Så berätta episoder *från historien* för dem så att de måtte fundera på *att dra lärdom av dem.*

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ
اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ
الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ
تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٧﴾

178. Ont är folket som behandlar Våra tecken som lögner. Och de gjorde sig själva orätt.

سَآءَ مَثَلًاۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٨﴾

179. Den som Allah vägleder går på den rätta vägen. Och de som Han anser vara i villfarelse, det är dessa som kommer att vara förlorarna.

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىْ ۚ وَمَنْ
يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٩﴾

180. Vi har sannerligen skapat många av Djinnerna och människorna vars slut skall bli helvetet. De har hjärtan *men* de förstår icke med dem och de har ögon *men* de ser icke med dem och de har öron *men* hör icke med dem. De är lika boskap, nej, de är *ännu*

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۡ
وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۡ وَلَهُمْ
اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ

mer vilse. De är verkligen *helt* obekymrade.

بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۸۰﴾

181. Och *endast* till Allah hör *alla* fullkomliga egenskaper. Så åkalla Honom med dessa *namn*. Och lämna dem ensamma som avviker från den rätta vägen beträffande Hans egenskaper. De skall återgäldas för vad de gör.

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۪
وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۱﴾

182. Och bland dem som Vi har skapat finns det ett folk som vägleder *människor* med sanning och skipar rättvisa därmed.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ
يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۸۲﴾ ع ۲۲ ۱۰ ۱۲

R.23

183. Och de som förkastar Våra tecken, dem kommer Vi att draga *mot förintelse*, steg för steg på ett sätt de icke känner till.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۳﴾ ۚ

184. Och Jag ger dem uppskov, Min plan är förvisso mäktig.

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ؕ قف اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿۱۸۴﴾

185. Har de icke besinnat *att* det icke finns någonting av vansinne hos deras följeslagare? Han är bara en ren förmanare.

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ٚ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ
جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۸۵﴾

186. Och ser de icke på himlarnas och jordens konungarike och alla ting som Allah har skapat? Och *ser de icke* att måhända deras *egen* tid redan närmar sig? Vad kommer de då att tro på efter denna berättelse?

اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ
عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ
فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۶﴾

187. För den som Allah bedömer som vilse kan det icke finnas någon vägledare. Och Han lämnar sådana i deras överträdelse, vandrande i förvirring.

مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ؕ وَيَذَرُهُمْ
فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

188. De frågar dig om timmen: ”När kommer den att inträffa?” Säg: ”Kännedomen om den finns bara hos min Herre. Ingen kan uppenbara den på dess tid utom Han. Den vilar tungt över himlarna och jorden. Den skall icke komma över er annat än helt plötsligt. De frågar dig som om du vore väl bekant därmed. Säg: ”Kännedomen om den finns bara hos Allah, men de flesta människor vet det icke.”

یَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَیَّانَ مُرْسٰهَا ؕ قُلْ
اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّیْ ۚ لَا یُجَلِّیْهَا
لِوَقْتِهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕۘ ثَقُلَتْ فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ لَا تَاْتِیْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ؕ
یَسْـَٔلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِیٌّ عَنْهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

وقف لازم وقف منزل

189. Säg: ”Jag har ingen makt att uppnå varken vinst eller förlust för mig själv, utom det som Allah vill. Och om jag hade kunskap om det osedda, skulle jag ha tillförsäkrat mig ett överflöd av det goda, och det onda skulle icke ha vidrört mig. Jag är bara en varnare och en glädjebudbärare till ett folk som tror.”

قُلْ لَّاۤ اَمْلِكُ لِنَفْسِیْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا
اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ
الْغَیْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَیْرِ ۖۚ وَمَا
مَسَّنِیَ السُّوْٓءُ ۚۛ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِیْرٌ وَّبَشِیْرٌ
لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۹﴾ ع

معانقة ۔ عند المتاخرین

ع ۲۳/۷ ۱۴

R.24

190. Det är Han Som har skapat er från ett enda väsen, och gjort dess maka från den, så att han kan finna hugsvalelse hos henne. Och när han täckte henne befruktades hon och bar en lätt börda och gick omkring med den. Och när hon blev tung, bad de båda till Allah: ”Om Du ger oss ett välartat, rättfärdigt *barn*, kommer vi helt säkert att vara bland de tacksamma.”

هُوَ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ
وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِیَسْكُنَ اِلَیْهَا ۚ فَلَمَّا
تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِیْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ
فَلَمَّاۤ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَیْتَنَا
صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِیْنَ ﴿۱۹۰﴾

191. Men när Han ger dem ett välartat *barn*, förbinder de avgudar med Honom beträffande det som Han har givit dem. Men Allah är upphöjd över det som de förbinder *med Honom.*

فَلَمَّاۤ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِیْمَاۤ
اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَی اللّٰهُ عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹۱﴾

192. Förbinder de dem som medhjälpare *med Honom*, de som icke skapar någonting utan själva är skapade?

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَّهُمْ
يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾

193. Och de kan icke ge dem någon hjälp, icke heller kan de hjälpa sig själva.

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَّ لَآ
اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٣﴾

194. Och om ni kallar dem till vägledning, kommer de icke att följa er. Det är detsamma för er vare sig ni kallar dem eller förblir tysta.

وَ اِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى
لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ
اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٤﴾

195. De som ni åkallar bredvid Allah är förvisso *enbart* tjänare precis som ni. Åkalla dem då och låt dem svara er, om ni är sannfärdiga.

اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ
اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٥﴾

196. Har de fötter att gå med, eller har de händer att hålla med, eller har de ögon att se med, eller har de öron att höra med? Säg: ”Åkalla de medhjälpare ni förbinder *med Gud*, planlägg då *ni alla* mot mig och giv mig inget uppskov.

اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ ؗ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ
يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ ؗ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ
بِهَآ ؗ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ قُلِ
ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا
تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٦﴾

197. Sannerligen, min beskyddare är Allah Som har uppenbarat denna bok. Och Han beskyddar de rättfärdiga.

اِنَّ وَلِیِّۦَ اللّٰهُ الَّذِیْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖ وَهُوَ
يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩٧﴾

198. Och dem ni åkallar bredvid Honom har ingen makt att hjälpa er, icke heller kan de hjälpa sig själva”,

وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٨﴾

199. och om ni inbjuder dem till er vägledning, hör de icke. Och du ser *att det verkar som om* de tittar emot dig, men de ser icke.

وَاِنۡ تَدۡعُوۡهُمۡ اِلَى الۡهُدٰى لَا يَسۡمَعُوۡا ؕ
وَتَرٰٮهُمۡ يَنۡظُرُوۡنَ اِلَيۡكَ وَهُمۡ لَا
يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۱۹۹﴾

200. Var fördragsam, och påbjud vänlighet, och vänd dig bort från de okunniga.

خُذِ الۡعَفۡوَ وَاۡمُرۡ بِالۡعُرۡفِ وَاَعۡرِضۡ عَنِ
الۡجٰهِلِيۡنَ ﴿۲۰۰﴾

201. Och om ett ont förslag, *som kommer som en viskning* från satan, ansätter dig, sök då skydd hos Allah, Han är förvisso Allhörande, Allvetande.

وَاِمَّا يَنۡزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيۡطٰنِ نَزۡغٌ
فَاسۡتَعِذۡ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ سَمِيۡعٌ عَلِيۡمٌ ﴿۲۰۱﴾

202. *Beträffande* de rättfärdiga, när en *hastig* ingivelse från satan berör dem, kommer de ihåg *Gud*, och se! De börjar se *på rätt sätt.*

اِنَّ الَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا اِذَا مَسَّهُمۡ طٰٓئِفٌ مِّنَ
الشَّيۡطٰنِ تَذَكَّرُوۡا فَاِذَا هُمۡ مُّبۡصِرُوۡنَ ۚ ﴿۲۰۲﴾

203. Och deras bröder drar in dem i villfarelse, och de slappnar icke av.

وَاِخۡوَانُهُمۡ يَمُدُّوۡنَهُمۡ فِى الۡغَىِّ ثُمَّ
لَا يُقۡصِرُوۡنَ ﴿۲۰۳﴾

204. Och när du icke visar dem ett *nytt* tecken, säger de: ”Varför har du icke hittat på ett?” Säg: ”Jag följer bara det som har uppenbarats för mig från min Herre. Dessa är upplysande tecken från er Herre och en vägledning och välsignelse för ett folk som tror.”

وَاِذَا لَمۡ تَاۡتِهِمۡ بِاٰيَةٍ قَالُوۡا لَوۡلَا
اجۡتَبَيۡتَهَا ؕ قُلۡ اِنَّمَاۤ اَتَّبِعُ مَا يُوۡحٰۤى
اِلَىَّ مِنۡ رَّبِّىۡ ۚ هٰذَا بَصَآئِرُ مِنۡ رَّبِّكُمۡ
وَهُدًى وَّرَحۡمَةٌ لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ﴿۲۰۴﴾

205. Och när Qur'anen läses upp, lyssna uppmärksamt till den och håll tyst, på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَاِذَا قُرِئَ الۡقُرۡاٰنُ فَاسۡتَمِعُوۡا لَهٗ وَاَنۡصِتُوۡا
لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُوۡنَ ﴿۲۰۵﴾

206. Och kom ihåg din Herre i ditt sinne, med ödmjukhet och fruktan, och utan högljuddhet på morgnar och kvällar, och var icke bland de likgiltiga.

وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ۝٢٠٦

207. Sannerligen, de som är nära din Herre vänder sig icke bort med högmod från att tillbe Honom, utan de lovprisar Honom och kastar sig *ödmjukt* ned inför Honom.

اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ
وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ۝٢٠٧ ۩ ع

Kapitel 8
AL-ANFÁL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madina*) och innehåller sjuttiosex verser. De tillgångar man tilldelas av Allah till följd av krig kallas *anfál*.

I kapitlet finns en mer ingående beskrivning av den timma eller uppståndelse, vars tidpunkt de icke troende frågade om i det föregående kapitlet, *al-a'ráf*, vers 188. Det står att denna timma är slagen för araberna, och det kommer att resultera i att epoken med trolöshet och avguderi upphör.

I slutet av det föregående kapitlet varslades man om att mycket svåra tider är att vänta och att man därför redan nu bör böja sig ned och ödmjukt vädja till Allah, eftersom det enbart är genom böner som alla dessa svårigheter kan röjas undan.

Redan i inledningen av kapitlet har glädjande budskap givits om att de troende genom dessa svårigheter kommer att komma ur sin fattigdom. Bland dessa svårigheter är den första det beskrivna slaget vid Badr.

På samma sätt som det mot slutet av det föregående kapitlet lades särskild vikt vid bedjandet, så ser vi att den seger muslimerna vann under slaget vid Badr var just ett resultat av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, särskilda böner. I övrigt var motståndarna från Mecka, som Profetens trehundratretton anhängare stod inför, bättre utrustade i alla avseenden, förutom beträffande sin andlighet. De hade utmärkta riddjur och vapen. I deras armé ingick skickliga bågskyttar. Därutöver fanns kvinnor som sjöng uppviglande stridssånger och vars stämmor fick de stridande till att bli näst intill maniska. Men det var den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, böner som gjorde att de

segrade, de böner han bad i sitt tält i absolut ödmjukhet och då hans mantel upprepade gånger föll ned från hans axlar och som Abu Bakr, måtte Allah vara nöjd med honom, varje gång lade till rätta igen. Den bönens viktigaste del var när Profeten upprepade gånger sade: ”Syftet med människornas och Djinnernas skapelse är att tillbe, och om dessa människor som jag särskilt fostrat för denna tillbedjan dödas, så kommer det aldrig att finnas någon grupp människor i världen som sant tillber Dig.” (أَللّٰهُمَّ إِنْ تُهْلِكْ هٰذِهِ الْعِصَابَةَ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ *Allahúmma in túhlak hádhihill ’isábatu min ahlíl islámi la tu’badú fil ard*) (*Muslim Kitabul Djihád*).

Segern vid Badr var således ett resultat av att Allah hörde den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, böner.

Vidare har det förklarats för de troende att det som utgör en tydlig åtskillnad mellan en sann och en falsk person enbart är rättfärdigheten. Om de även i framtiden hyser förhoppningar om att segra över stora makter så är det bara möjligt om de håller fast vid sin rättfärdighet.

Här har det även förklarats att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans anhängare aldrig skulle ha stridit, såvida man inte först sökt omvandla deras tro genom krig. Den allra största ondskan på jorden har alltid begåtts och kommer alltid att begås då man med vapen försöker omvandla andras tro. I sådana fall är det tillåtet att försvara sig själv till dess att denna ondska upphör.

Det konstateras även att man måste komma ihåg Allah mycket och ofta för att kunna bli ståndaktig. Således förmedlas ett glädjande budskap till dem som även under fruktansvärda krig fortsätter komma ihåg Allah, om att de kommer att bli framgångsrika, eftersom varje framgång är förknippad med ihågkommelsen av Allah.

I de två sista verserna av detta kapitel nämns att om påtryckningarna från fienden blir outhärdliga och de troende tvingas migrera från sitt land, så kommer denna migration på Allahs väg att bli framgångsrik och i utbyte kommer de att få hjälp från Allah. Förutom Hans förlåtelse kommer även deras uppehälle att utökas avsevärt.

Denna profetia har gått i uppfyllelse under alla tider. De välsignelser rörande människornas förnödenheter i form av krigsbyte, som nämns i inledningen av kapitlet, beskrivs nu även i andra former, till exempel att även människornas medel till uppehälle avsevärt kommer att utökas genom emigrationen.

ركوعاتها ١٠ — سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ ٨ — اٰياتها ٧٦

Sura AL-ANFÁL
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. De frågar dig om *krigs*bytena. Säg: ”*Krigs*bytena är för Allah och sändebudet. Så frukta Allah och ställ tillrätta mellan er och lyd Allah och Hans sändebud, om ni är troende.”

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ؕ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ
وَالرَّسُوْلِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ
بَيْنِكُمْ ۖ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۤ اِنْ
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٢

3. Endast de är *sanna* troende vilkas hjärtan darrar när Allahs *namn* nämns, och när Hans tecken läses upp för dem ökar de sin tro, och som sätter sin lit till sin Herre,

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ
وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ
زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝٣ ۚۖ

4. *och de* som förrättar bönen och ger ut av det som Vi har försett dem med.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ
يُنْفِقُوْنَ ۝٤ ؕ

5. Det är dessa som är sanna troende. De har upphöjda grader *i rang* hos sin Herre så väl som förlåtelse och ett hederligt underhåll.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ
دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ
كَرِيْمٌ ۝٥ ۚ

6. På samma sätt som det var din Herre *Som* med rätta hämtade ut dig från ditt hus, medan en grupp av de troende ogillade det, *därför hjälpte Han dig mot fienden.*

كَمَاۤ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۖ
وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ۝٦ ۙ

7. De tvistar med dig om sanningen efter det att den har blivit

يُجَادِلُوْنَكَ فِى الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا

uppenbar, som om de drevs till döds medan de faktiskt ser *den.*

يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ۞٧

8. Och *kom ihåg den tid* när Allah lovade er att en av de två grupperna* skulle bli era och ni önskade att den obeväpnade skulle bli er men Allah önskade att bestämt upprätta sanningen genom Sina ord och att skära av de icke troendes rötter,

وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ
تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ
بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ۞٨

9. på det att Han måtte fast upprätta sanningen och omintetgöra det som är falskt, fastän de skyldiga kanske ogillar det.

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُوْنَ ۞٩

10. När ni bönföll om er Herres hjälp och Han besvarade er bön och sade: ”Jag kommer *sannerligen* att hjälpa er med ett tusen änglar, som kommer efter varandra.”

اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ
اَنِّيْ مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُرْدِفِيْنَ ۞١٠

11. Och Allah gjorde det bara som glädjebudskap så att era hjärtan kunde ges frid därigenom. Men hjälp kommer endast från Allah, Allah är förvisso Mäktig, Vis.

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ
قُلُوْبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۞١١ ع

R.2

12. När Han lät sömn komma över er som ett *tecken på* trygghet från Honom, och Han sände ned vatten över er från molnen, så att Han kunde rena er därmed, och ta bort satans orenhet från er, och så att Han kunde styrka era hjärtan och göra *era* steg fasta därigenom.

اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ
وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ
وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ
الْاَقْدَامَ ۞١٢

* 8:8 Det vill säga, den väl beväpnade armén från Mecka (*mákka*) och karavanen, bara lätt beväpnad, färdades mot Mecka norrifrån.

13. När din Herre uppenbarade för änglarna *och sade*: ”Jag är med er, så ge ståndaktighet till dem som tror. Jag kommer att kasta skräck i de icke troendes hjärtan. Slå dem då på den övre delen av nacken och hugg av alla fingertoppar.”

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ
فَثَبِّتُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا ۘ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۘ ﴿١٣﴾

14. Det är för att de har gjort motstånd mot Allah och Hans sändebud. Och för den som gör motstånd mot Allah och Hans sändebud, är Allah förvisso Sträng i vedergällning.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ
يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

15. Det är *ert straff*, smaka det då, och *vet* att för de icke troende finns eldens straff.

ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكٰفِرِينَ عَذَابَ
النَّارِ ﴿١٥﴾

16. Å, ni som tror! När ni möter dem som icke tror *och* de rycker fram i styrka, vänd icke *era* ryggar mot dem.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٦﴾

17. Och den som vänder sin rygg mot dem en sådan dag, såvida det icke är en stridsmanöver eller en vändning för att *förena* sig med *ett annat* kompani, han ådrager sig verkligen Allahs vrede, och helvetet skall bli hans boning. Och en ond plats är det.

وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗٓ إِلَّا مُتَحَرِّفًا
لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ
بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَأْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۘ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

18. Så ni dräpte dem icke, utan det var Allah Som dräpte dem. Och du kastade icke *de små stenarna* när du kastade, utan det var Allah som kastade, *på det att Han måtte störta omkull de icke troende* och på det att Han

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۖ
وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً

حَسَنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸﴾

måtte förläna de troende en prövning från Sig Själv, en god prövning. Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹﴾

19. Det *är vad som hände*, och *vet* att Allah kommer att försvaga de icke troendes listiga planer.

اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ
تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوْا
نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۰﴾ ع

20. Om ni *troende* sökte en seger, då har en seger verkligen kommit till er. Och om ni *icke troende* avstår, vore det bättre för er, men om ni återvänder till *fiendskap* kommer Vi också *att* återvända. Och ert sällskap skall icke vara er till någon hjälp, hur stort det än må vara, och *vet* att Allah är med de troende.

R.3

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ﴿۲۱﴾

21. Å, ni som tror! Lyd Allah och Hans sändebud och vänd er icke bort från honom när ni hör *honom tala.*

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۲۲﴾

22. Och var icke lika dem som säger: ”Vi hör”, fastän de icke hör.

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۲۳﴾

23. I Allahs ögon är de uslaste kräken förvisso de döva *och* de stumma, som icke vill förstå.

وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ
وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۲۴﴾

24. Och om Allah hade känt något gott i dem, skulle Han otvivelaktigt ha låtit dem kunna höra. Och om Han *nu* låter dem kunna höra, kommer de att vända sig bort i motvilja.

25. Å, ni som tror! Besvara Allah och sändebudet när han ropar till er att han kan ge er liv, och vet att Allah finns mellan en människa och hennes hjärta, och att det är Honom Som ni kommer att samlas till.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اسۡتَجِيۡبُوۡا لِلّٰهِ
وَلِلرَّسُوۡلِ اِذَا دَعَاكُمۡ لِمَا يُحۡيِيۡكُمۡ ۚ
وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوۡلُ بَيۡنَ الۡمَرۡءِ
وَقَلۡبِهٖ وَاَنَّهٗۤ اِلَيۡهِ تُحۡشَرُوۡنَ ﴿٢٥﴾

26. Och akta er för en hemsökelse som förvisso icke uteslutande drabbar dem bland er som har felat. Och vet att Allah är Sträng i att återgälda.

وَاتَّقُوۡا فِتۡنَةً لَّا تُصِيۡبَنَّ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا
مِنۡكُمۡ خَآصَّةً ۚ وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيۡدُ
الۡعِقَابِ ﴿٢٦﴾

27. Och kom ihåg *den tid* när ni var få och ansågs svaga i landet, och fruktade att folk skulle rycka bort er, men Han skyddade er och styrkte er med Sin hjälp och försåg er med goda ting, så att ni måtte vara tacksamma.

وَاذۡكُرُوۡۤا اِذۡ اَنۡتُمۡ قَلِيۡلٌ مُّسۡتَضۡعَفُوۡنَ
فِى الۡاَرۡضِ تَخَافُوۡنَ اَنۡ يَّتَخَطَّفَكُمُ
النَّاسُ فَاٰوٰٮكُمۡ وَاَيَّدَكُمۡ بِنَصۡرِهٖ
وَرَزَقَكُمۡ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمۡ
تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٢٧﴾

28. Å, ni som tror! Svik icke Allah och sändebudet, så som ni *så många gånger* svikit era förtroenden, och ni vet det.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَخُوۡنُوا اللّٰهَ
وَالرَّسُوۡلَ وَتَخُوۡنُوۡۤا اَمٰنٰتِكُمۡ وَاَنۡتُمۡ
تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٨﴾

29. Och vet att era ägodelar och era barn bara är en prövning och att det är hos Allah det finns en stor belöning.

وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّمَاۤ اَمۡوَالُكُمۡ وَاَوۡلَادُكُمۡ
فِتۡنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنۡدَهٗۤ اَجۡرٌ عَظِيۡمٌ ﴿٢٩﴾ ع ٣ ٩ ١٧

R.4

30. Å, ni som tror! Om ni fruktar Allah, kommer Han att skänka er en åtskillnad och kommer att avlägsna era synder från er och

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنۡ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجۡعَلۡ
لَّكُمۡ فُرۡقَانًا وَّيُكَفِّرۡ عَنۡكُمۡ سَيِّاٰتِكُمۡ

förlåta er, och Allah är den stora frikostighetens *Herre*.

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٠﴾

31. Och *kom ihåg den tid* när de icke troende tänkte ut planer mot dig, om att sätta dig i fängelse eller dräpa dig eller förvisa dig. Och de planerade och Allah planerade *också*, och Allah är den Bäste av planläggare.

وَ اِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۗ
وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ
خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣١﴾

32. Och när Våra verser läses upp för dem, säger de: ”Vi har hört.” Om vi önskade kunde vi säkerligen säga dess like. Detta är ingenting annat än enbart historier från urtiden.

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا
لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ
اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Och *kom ihåg den tid* när de sade: ”Å, Allah, om detta verkligen är sanningen från Dig, låt det då regna ner stenar från himlen över oss eller bringa ned ett svårt straff över oss.”

وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ
مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ
السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣٣﴾

34. Men Allah är icke sådan att Han ville straffa dem medan du var bland dem, och Allah ville icke straffa dem medan de sökte förlåtelse.

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ۗ
وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ
يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Och vilken ursäkt har de *nu* för att Allah icke skall straffa dem, när de hindrar *människor* från den heliga moskén och de icke är dess *sanna* väktare? Dess *sanna* väktare är bara de rättfärdiga, men de flesta av dem vet det icke.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ
يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا
اَوْلِيَآءَهٗ ۗ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Och deras böner vid *det heliga* huset är ingenting annat än visslande och klappande i händerna. ”Smaka då straffet för att ni icke trodde.”

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً
وَّتَصْدِيَةً ؕ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. De som icke tror ger förvisso ut av sin egendom för att vända bort *människor* från Allahs väg. De kommer helt visst att fortsätta med att ge ut av den, men det kommer icke att resultera i *någonting utom* klagan *och sorg över deras totala misslyckande, och* sedan skall de besegras *totalt*. Och de icke troende skall samlas i helvetet,

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ
لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا
ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ؕ۬
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. så att Allah kan avskilja de usla från de gedigna och placera de usla på varandra, och stapla upp dem, alla tillsammans, *och* sedan kasta in dem i helvetet. Dessa är verkligen förlorare.

لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ
جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ؕ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٨﴾ ع ٩/١٨

R.5

39. Säg till dem som icke tror att de kommer att förlåtas det som är förgånget, om de upphör, men om de återvänder *till det*, då har sannerligen de tidigare folkens exempel redan gått *dem i förväg*.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ يَّنْتَهُوْا
يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾

40. Och bekämpa dem till dess att det icke råder någon förföljelse och religionen helt är för Allah. Men om de upphör, då är Allah förvisso Uppmärksam på vad de gör.

وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ
وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾

41. Och om de vänder sina ryggar till, vet då att Allah är er Beskyddare. Vilken utmärkt Beskyddare och vilken utmärkt Hjälpare!

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ؕ
نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤١﴾

DEL 10

42. Och vet att av vad helst ni tar som *krigs*byte, är en femtedel därav för Allah*s religion* och för sändebudet och *hans* närmaste och föräldralösa och behövande och vägfarande, om ni tror på Allah och på det som Vi har sänt ned till Vår tjänare på åtskillnadens dag, den dag då de två arméerna möttes*, och Allah har makt att göra allt vad Han vill.

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ
لِلّٰهِ خُمُسَهٗ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ اِنْ
كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا
يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ؕ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٢﴾

43. När ni var *på dalens* närmare sluttning och de var på den bortre sluttningen och karavanen var nedanför er. Och om ni, *båda inbegripna parter*, skulle göra en överenskommelse beträffande tiden för drabbningen, skulle ni säkert ha varit oense beträffande överenskommelsen för att det skulle *passa era egna intressen.* Men det var förutsagt att Allah skulle *bestämma tiden* för att fullborda det som bestämts, så att de måtte förgås som är dömda att förgås genom en uppenbar rättvisa och så att den måtte överleva som förtjänade att överleva genom en tydlig rättvisa. Och Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ
الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ؕ وَلَوْ
تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعٰدِ ۙ وَلٰكِنْ
لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۬ۙ لِّيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ
عَنْۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۙ﴿٤٣﴾

44. När Allah visade dem för dig i *ett tillstånd av* dvala som få till antalet, och om Han hade visat dem för dig som många, skulle ni säkerligen ha vacklat och ha varit oense med varandra om saken, men Allah räddade *er.* Han har sannerligen full kunskap om det som finns i *era* bröst.

اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا ؕ
وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ
وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
سَلَّمَ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤٤﴾

* 8:42 Slaget vid Badr.

45. Och när Han, vid tiden för sammandrabbningen, lät dem tyckas få i era ögon och lät er tyckas få i deras ögon, på det att Allah måtte åstadkomma det som bestämts. Och alla angelägenheter skall återföras till Allah *för beslut.*

وَاِذْ يُرِيْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِيْٓ
اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّيُقَلِّلُكُمْ فِيْٓ
اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ؕ
وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٤٥﴾

R.6

46. Å, ni som tror! När ni drabbar samman med en armé, var beslutsamma, och kom ihåg Allah mycket, så att ni måtte ha framgång.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً
فَاثْبُتُوْا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Och åtlyd Allah och Hans sändebud och tvista icke med varandra så att ni icke vacklar och er kraft lämnar er. Och var ståndaktiga, Allah är förvisso med dem som är ståndaktiga.

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا
فَتَفْشَلُوْا وَتَذْهَبَ رِيْحُكُمْ
وَاصْبِرُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Och var icke lika dem som kom från sina hem för att skryta *om sina dåd* och för att visa fram *dem* för folk, och de hindrar *människor* från att nå Allahs väg, och Allah omfattar allt vad de gör.

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا
مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَّرِئَآءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٤٨﴾

49. Och när *en som var* satans *avbild* lät deras gärningar *tyckas dem* härliga och sade: ”Ingen av människor skall vinna seger över er denna dag, och jag är er beskyddare.” Men när de två arméerna blev synliga för varandra, gjorde han tvärt helt om och sade: ”Jag har förvisso ingenting med er att göra, jag ser förvisso vad ni icke ser. Jag fruktar förvisso Allah, och Allah är Sträng i att straffa.”

وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا
غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ
جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ الْفِئَتٰنِ نَكَصَ
عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكُمْ
اِنِّيْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ؕ
وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾

R.7

50. När hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom sade: ”Deras religion har lurat dessa *människor*.” Och för den som sätter sin lit till Allah, är Allah förvisso Mäktig, Vis.

اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ؕ
وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۰﴾

51. Och om du kunde se när änglarna tar bort själarna från dem som icke tror och slår deras ansikten och ryggar och säger: ”Smaka ni straffet att brinna.

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا ۙ
الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۵۱﴾

52. Detta är på grund av det som era händer har sänt i förväg *för er* och *vet* att Allah icke alls är orättvis mot *Sina* tjänare.”

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ
بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۙ﴿۵۲﴾

53. *Deras tillstånd är* som Faraos folks och de före dem. De trodde icke på Allahs tecken, så Allah bestraffade dem för deras synder. Allah är förvisso Mäktig *och* Sträng i att straffa.

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ
كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۵۳﴾

54. Detta är för att Allah aldrig skulle ändra en ynnest som Han har förlänat ett folk såvida de icke ändrar sitt eget tillstånd, och *vet* att Allah är Allhörande, Allvetande.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا
بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۙ﴿۵۴﴾

55. *Deras tillstånd är* som Faraos folks och de före dem. De förkastade sin Herres tecken, så Vi förintade dem för deras synder. Och Vi dränkte Faraos folk, ty de var alla orättfärdiga.

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ
اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۵۵﴾

56. De som i Allahs ögon är de uslaste kräken är förvisso de som är otacksamma, så de vill icke tro,

إِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. de med vilka du har slutit förbund, sedan bryter de sitt förbund varje gång, och de fruktar icke Gud.

اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ
عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Så om du besegrar dem i krig, slå de arméer som är bakom dem med fruktan genom att skingra dem, så att de måtte bli förmanade.

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Och om du fruktar förräderi från ett folk, kasta med rätta tillbaka *förbundet* till dem. Allah älskar förvisso icke de förrädiska.

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ
إِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْخَآئِنِيْنَ ﴿٥٩﴾

R.8

60. Och låt icke de som förnekar, tro att de kan överträffa *Oss*. De kan förvisso icke omintetgöra *Guds avsikt*.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ
إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Och gör redo för dem vad ni kan av *beväpnad* styrka och av bestyckade utposter vid gränsen, med vilka ni kan skrämma Allahs fiende och er fiende och andra förutom dem, som ni icke känner till, *men* Allah känner dem. Och vad helst ni ger ut på Allahs väg, skall till fullo återbetalas till er och ni skall icke göras orätt.

وَأَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ
وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا
تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا
مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾

62. Och om de är benägna till fred, närma dig du också den, och sätt din lit till Allah. Det är förvisso Han som är Allhörande, Allvetande.

وَاِنۡ جَنَحُوۡا لِلسَّلۡمِ فَاجۡنَحۡ لَهَا وَتَوَكَّلۡ
عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿٦٢﴾

63. Och om de avser att bedraga dig, då är Allah förvisso tillräcklig för dig. Det är Han Som har styrkt dig med Sin hjälp och med de troende,

وَاِنۡ يُّرِيۡدُوۡۤا اَنۡ يَّخۡدَعُوۡكَ فَاِنَّ
حَسۡبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِىۡۤ اَيَّدَكَ بِنَصۡرِهٖ
وَبِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۙ ﴿٦٣﴾

64. och Han har förenat deras hjärtan i tillgivenhet. Och om du hade förbrukat allt som finns på jorden, kunde du icke ha förenat deras hjärtan i tillgivenhet, men Allah har skapat tillgivenhet mellan dem. Han är förvisso Mäktig, Vis.

وَاَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوۡبِهِمۡ ؕ لَوۡ اَنۡفَقۡتَ مَا فِى
الۡاَرۡضِ جَمِيۡعًا مَّاۤ اَلَّفۡتَ بَيۡنَ قُلُوۡبِهِمۡ
وَلٰـكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيۡنَهُمۡ ؕ اِنَّهٗ عَزِيۡزٌ
حَكِيۡمٌ ﴿٦٤﴾

65. Å, Profet, Allah är Tillräcklig för dig och för dem av de troende som följer dig.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ حَسۡبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٦٥﴾ ع

R.9

66. Å, Profet, mana de troende till strid. Om det finns tjugo av er som är ståndaktiga, skall de besegra tvåhundra, och om det finns hundra av er, skall de besegra ett tusen av dem som icke tror, eftersom de är ett folk som icke förstår.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ حَرِّضِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ عَلَى
الۡقِتَالِ ؕ اِنۡ يَّكُنۡ مِّنۡكُمۡ عِشۡرُوۡنَ
صٰبِرُوۡنَ يَغۡلِبُوۡا مِائَتَيۡنِ ۚ وَاِنۡ يَّكُنۡ
مِّنۡكُمۡ مِّائَةٌ يَّغۡلِبُوۡۤا اَلۡفًا مِّنَ الَّذِيۡنَ
كَفَرُوۡا بِاَنَّهُمۡ قَوۡمٌ لَّا يَفۡقَهُوۡنَ ﴿٦٦﴾

67. För närvarande har Allah lättat er börda, ty Han vet att det finns svaghet i er. Så om det finns hundra av er som är ståndaktiga, skall de besegra tvåhundra, och om det finns tusen av er, skall de besegra två tusen genom Allahs befallning. Och Allah är med dem som är ståndaktiga.

اَلۡـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنۡكُمۡ وَعَلِمَ اَنَّ فِيۡكُمۡ
ضَعۡفًا ؕ فَاِنۡ يَّكُنۡ مِّنۡكُمۡ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ
يَّغۡلِبُوۡا مِائَتَيۡنِ ۚ وَاِنۡ يَّكُنۡ مِّنۡكُمۡ اَلۡفٌ
يَّغۡلِبُوۡۤا اَلۡفَيۡنِ بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ
الصّٰبِرِيۡنَ ﴿٦٧﴾

68. Det passar sig icke för en Profet att han skall ha fångar förrän han invecklas i reguljära strider *som ledde till blodsutgjutelse* i landet. Ni eftertraktar denna världens goda, medan Allah önskar det tillkommande *för er*. Och Allah är Mäktig, Vis.

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗۤ اَسْرٰى حَتّٰى
يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ ؕ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ
الدُّنْيَا ۖۗ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ؕ وَاللّٰهُ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٨﴾

69. Hade det icke funnits ett påbud från Allah som hade gått i förväg, skulle svårt betryck sannerligen ha drabbat er *som följd av* det ni tog.

لَوْلَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَاۤ
اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٦٩﴾

70. Så ät av det som ni har vunnit *i krig* som lagligt och gott, och frukta Allah. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖؗ
وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٠﴾ ع

R.10

71. Å, Profet, säg till de fångar som är i era händer: ”Om Allah känner till något gott i era hjärtan, kommer Han att ge er något bättre än det som har tagits från er, och *Han* kommer att förlåta er. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلْ لِّمَنْ فِىْۤ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ
الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِىْ قُلُوْبِكُمْ
خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّاۤ اُخِذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧١﴾

72. Och om de ämnar förråda din tillit, har de redan tidigare förrått Allah, Så Han gjorde dem maktlösa Och Allah är Allvetande, Vis.

وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ
مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ﴿٧٢﴾

73. De som trodde och lämnade sina hem och strävade med sin egendom och sina liv för Allahs sak, och de som gav *dem* skydd och hjälp, är helt visst varandras vänner. Men när det

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْۤا اُولٰۤـئِكَ بَعْضُهُمْ

اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ
يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍۭ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٣﴾

gäller de som trodde men icke lämnade sina hem, är ni icke alls ansvariga för deras beskydd förrän de lämnar sina hem. Men om de söker er hjälp beträffande religionen, då är det er plikt att hjälpa dem, utom mot ett folk mellan vilket och er själva det finns en pakt. Och Allah ser vad ni gör.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ
اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ﴿٧٤﴾ؕ

74. Och de som icke tror är varandras vänner. Om ni icke gör det *ni är befallda*, kommer det att uppstå ett missförhållande och svår oreda i landet.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّ نَصَرُوْٓا
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٥﴾

75. Och de som trodde och lämnade sina hem och strävade för Allahs sak, och de som gav *dem* skydd och hjälp, dessa är verkligen sanna troende. För dem finns förlåtelse och ett hedersamt underhåll.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوْا
وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ
وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ
كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٦﴾ع

76. Och de som kommit till tro sedan dess och lämnade sina hem och strävar *för Allahs sak* tillsammans med er, dessa är av er, och *beträffande* blodsförvanter är de närmare varandra i Allahs bok. Allah känner förvisso alla ting väl.

Kapitel 9
AT-TÁUBA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller etthundratjugonio verser.

Frågor kring de krig som nämns i slutet av kapitel *al-anfál*, samt de prövningar och belöningar som är knutna till dessa beskrivs redan i inledningen av kapitlet. Det konstateras att fienden kommer att besegras och tvingas sluta förbund med den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans anhängare. Rättvisan kräver alltså att så länge fienderna håller sitt förbund så bör muslimerna absolut inte bryta det.

De skadliga följderna av att bryta sina förbund, ett ämne som berörts i olika former av alla tidigare kapitel, inklusive *al-fátiha*, nämns även i detta kapitel. Fienden bestraffas om den bryter sina förbund och även de troende varnas och uppmanas till att till varje pris hålla sina avtal.

I detta kapitel nämns upprepade gånger att ingen av de troendes segrar säkerställts genom bättre vapen eller överlägset antal, och det skulle inte heller vara möjligt. I detta avseende nämns slaget vid Hunain då muslimerna var många fler jämfört med fienden, och vissa muslimer förväntade sig inte att de skulle kunna besegras, då de brukade segra även över storslagna arméer när de var få till antalet. Det förklaras för dem att då de var få, var det på grund av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, böner, som de segrade, och därför krossas nu deras förväntningar om att vara överlägsna. Men efter detta förkrossande nederlag kommer de återigen att segra genom denne Profets böner och sin egen ståndfasthet.

Därefter står det om enorma rikedomar som kommer att skänkas till de troende, vilket ledde till att svartsjuka hycklare gick så långt som till att göra invändningar mot den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och säga att han varit bedräglig när han delat ut dessa rikedomar. Detta trots att inga av de rikedomar som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, delade ut gick till hans anhöriga, utan till migrerade, fattiga, behövande, nödställda och svårt skuldsatta. Det varnas således för att anklaga denne oförvitliga Profet. Den som gör så riskerar att förgöras. Det är i själva verket de som kommer med sådana anklagelser som är oärliga och bedrägliga.

I slutet av kapitlet finns en vers som konstaterar att detta är en Profet som utstår besvär för allas välbefinnande. Alla svårigheter som drabbar de troende på Allahs väg är mycket plågsamma för honom, och hårdheten mot de icke troende beror inte alls på att hans hjärta är hårt. Hans hjärta är i själva verket så ömsint och barmhärtigt att han är en förkroppsligad manifestation av Allah, den Barmhärtige.

اٰياتها ١٢٩ — سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ ٩ — ركوعاتها ١٦

Sura AT-TÁUBA

(Uppenbarad efter hidjra)

1. *Detta är* ett tillkännagivande av ett *fullständigt* frikännande för Allah och Hans sändebud *när det gäller allt ansvar* gentemot avgudadyrkarna med vilka ni hade slutit förbund.

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖۤ اِلَى الَّذِيْنَ
عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ؕ ١

2. Så gå omkring i landet i fyra månader och vet att ni icke kan tillintetgöra Allahs *plan* och att Allah kommer att förödmjuka de icke troende.

فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ
وَّاعْلَمُوْۤا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ
وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ٢

3. Och *detta är* en kungörelse från Allah och Hans sändebud till folket på dagen för den stora vallfarten, att Allah går fri för avgudadyrkarna och så gör Hans sändebud. Så om ni ångrar er, kommer det att vara bättre för er, men om ni vänder er bort, vet då att ni icke kan tillintetgöra Allahs *plan*. Och ge budskap om ett smärtsamt straff till dem som icke tror,

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖۤ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ
الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِىۡٓءٌ مِّنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ۙ۬ وَرَسُوْلُهٗ ؕ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ ٣

4. utom de av avgudadyrkarna med vilka ni ingått fördrag och som icke efteråt kommit till korta när det gäller att uppfylla sina skyldigheter gentemot er och icke heller hjälpt någon mot er. Så fullfölj fördraget *ni har* ingått med dem till deras tid. Allah älskar förvisso dem som är rättfärdiga.

اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ
لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا
عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْۤا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ
اِلٰى مُدَّتِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ٤

5. Och när de helgade månaderna har passerat, dräp då *de* avgudadyrkare *som brutit sina*

فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ

fördrag var helst ni finner dem och tag dem *till fånga*, och belägra dem och ligg och vänta på dem vid varje bakhållsplats. Men om de ångrar sig och förrättar bönen och betalar Zakát, lämna då deras väg *fri*. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا
سَبِيْلَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٥

6. Och om någon av avgudadyrkarna söker skydd hos dig, giv honom skydd så att han kan höra Allahs ord, för honom sedan till hans trygghetsplats. Det är för att de är ett folk som icke har *någon* kunskap.

وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ
فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ
ع مَاْمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝٦

R.2

7. Hur kan det finnas ett fördrag mellan *dessa* avgudadyrkare med Allah och Hans sändebud, utom de med vilka ni ingick fördrag vid den heliga moskén? Så länge de står fast *vid fördraget* med er, stå då fast vid *ert fördrag* med dem. Allah älskar förvisso dem som är rättfärdiga.

كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ
اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ
فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝٧

8. Hur *skulle det kunna vara*, om de framhärdar mot er, om de icke iakttar något släktskapsband eller förbund beträffande er. De skulle behaga er med sina munnar medan deras hjärtan förnekar och de flesta av dem är svekfulla.

كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا
فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ يُرْضُوْنَكُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ
وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝٨ ۚ

9. De schackrar bort Allahs tecken för ett futtigt pris och vänder bort *människor* från Hans väg. Det de gör är sannerligen ont.

اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ
سَبِيْلِهٖ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٩

10. De uppmärksammar icke något släktskapsband eller för-

لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ

bund beträffande någon som litar på *dem*. Och det är de som är överträdarna.

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝١٠

11. Men om de ångrar sig och förrättar bönen och betalar Zakát då är de era trosfränder. Och Vi förklarar tecknen för ett folk som har kunskap.

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ
فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ ؕ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝١١

12. Och om de bryter sina eder efter sitt fördrag, och smädar er religion, strid då mot *dessa* otrons ledare på det att de måtte upphöra, de bryr sig sannerligen inte om sina eder.

وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَئِمَّةَ
الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَنْتَهُوْنَ ۝١٢

13. Vill ni icke strida mot ett folk som har brutit sina eder och som har planerat att köra ut sändebudet *ur landet* och de var de första att börja med *fientligheter* mot er? Fruktar ni dem? Nej, Allah är Den mest värdige att frukta, om ni är troende.

اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ
وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ
بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ
فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝١٣

14. Strid mot dem så att Allah måtte straffa dem genom era händer och förödmjuka dem och hjälpa er *till seger* mot dem och lätta sinnet för ett folk som tror,

قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيْكُمْ
وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ
صُدُوْرَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ۙ ۝١٤

15. och att Han måtte föra bort vreden från deras hjärtan. Och Allah vänder Sig med barmhärtighet till vem Han än behagar. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَيَتُوْبُ اللّٰهُ
عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝١٥

16. Tror ni att ni skulle lämnas ensamma medan Allah ännu icke har känt dem av er som strävar *för Allahs sak* och icke tar *någon* till nära vän förutom Allah och

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ
الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا مِنْ

Hans sändebud och de troende. Och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ
وَلِيْجَةً ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝١٦

R.3

17. Det är icke för avgudadyrkarna att göra syftet rättvisa, för vilket moskéerna byggts för Allah och att underhålla dem i enlighet med det, medan de bär vittnesbörd om sin egen otro. Det är dessa vilkas arbete skall vara förgäves och i elden skall de förbli.

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ
اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰۤى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ؕ
اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚۖ وَفِى النَّارِ
هُمْ خٰلِدُوْنَ ۝١٧

18. Endast den är sannerligen värdig att underhålla Allahs moskéer som tror på Allah och den yttersta dagen och förrättar bön och betalar Zakát och icke fruktar någon utom Allah, så det är dessa som det är långt mer troligt att de kommer *att räknas* till de rätt vägledda.

اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ ۗ فَعَسٰۤى
اُولٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝١٨

19. Anser ni det att ge en dryck till pilgrimerna, och underhållande av den heliga moskén som *lika mycket värt* som den gör som tror på Allah och den yttersta dagen och strävar på Allahs väg? De är alls icke lika i Allahs ögon. Och Allah vägleder icke de orättfärdiga människorna.

اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَجٰهَدَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ
اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٩

20. De som trodde och utvandrade *från sina hem för Allahs skull* och strävade i Allahs sak med sin egendom och sina liv, har den högsta rangen i Allahs ögon. Och det är de som skall triumfera.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ۝٢٠

21. Deras Herre ger dem glada budskap om barmhärtighet från

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ

Sig och *av Sitt* välbehag och *paradisets* trädgårdar i vilka det skall finnas en varaktig välsignelse för dem,

وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ۙ﴿۲۱﴾

22. de kommer att förbli däri för all tid. Hos Allah finns det sannerligen en stor belöning.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ
عَظِيْمٌ ﴿۲۲﴾

23. Å, ni som tror! Tag icke era fäder och era bröder till vänner om de föredrager otro framför tro. Och de av er som tar dem till vänner, det är de som felar.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْۤا اٰبَآءَكُمْ
وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ
عَلَى الْاِيْمَانِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۳﴾

24. Säg: ”Om era fäder och era söner och era bröder och era hustrur och era släktingar och den egendom ni har förvärvat och den handel vars tröghet ni fruktar och de boningar ni älskar, är er kärare än Allah och Hans sändebud och att sträva för Hans sak, vänta då till dess att Allah frambringar Sin dom, och Allah vägleder icke de olydiga människorna.”

قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ
وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ
وَاَمْوَالُ ۨاقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَاۤ اَحَبَّ
اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِيْ
سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۴﴾ ع ۸ ۹

R.4

25. Allah har förvisso hjälpt er på många slagfält, och på dagen för Hunain, när ert stora antal gjorde er högmodiga, men det hjälpte er föga, och jorden med *all* dess vidd blev utslätad för er, *och* då vände ni tillbaka i reträtt.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ
وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ
الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ
مُّدْبِرِيْنَ ۚ﴿۲۵﴾

26. Då lät Allah ett lugn falla över Sitt sändebud och över de troende, och Han sände ned härskaror som ni icke såg, och Han straffade dem som icke trodde. Och detta är de icke troendes belöning.

ثُمَّ اَنۡزَلَ اللّٰهُ سَكِيۡنَتَهٗ عَلٰى رَسُوۡلِهٖ
وَعَلَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَاَنۡزَلَ جُنُوۡدًا لَّمۡ
تَرَوۡهَا وَعَذَّبَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ؕ وَذٰلِكَ
جَزَآءُ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٢٦﴾

27. Efter det vänder Sig Allah sedan med nåd till vem Han än behagar, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

ثُمَّ يَتُوۡبُ اللّٰهُ مِنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنۡ
يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٢٧﴾

28. Å, ni som tror! Avgudadyrkarna är helt visst *andligen* orena. Så de skall icke närma sig den heliga moskén efter detta deras år. Och om ni fruktar armod, kommer Allah att berika er av Sin frikostighet om Han behagar. Allah är förvisso Allvetande, Vis.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنَّمَا الۡمُشۡرِكُوۡنَ
نَجَسٌ فَلَا يَقۡرَبُوا الۡمَسۡجِدَ الۡحَرَامَ بَعۡدَ
عَامِهِمۡ هٰذَا ۚ وَاِنۡ خِفۡتُمۡ عَيۡلَةً فَسَوۡفَ
يُغۡنِيۡكُمُ اللّٰهُ مِنۡ فَضۡلِهٖۤ اِنۡ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿٢٨﴾

29. Bekämpa dem bland bokens folk som icke tror på Allah, eller på den yttersta dagen, eller anser det vara olagligt som Allah och Hans sändebud har förklarat vara olagligt, eller följer den sanna religionen, förrän de *underdånigt* betalar skatten med *egna* händer och erkänner sin underkastelse.

قَاتِلُوا الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالۡيَوۡمِ
الۡاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوۡنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ
وَرَسُوۡلُهٗ وَلَا يَدِيۡنُوۡنَ دِيۡنَ الۡحَقِّ مِنَ
الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡكِتٰبَ حَتّٰى يُعۡطُوا
الۡجِزۡيَةَ عَنۡ يَّدٍ وَّهُمۡ صٰغِرُوۡنَ ﴿٢٩﴾ ع

R.5

30. Och judarna säger: ”Esra är Allahs son,” och de kristna säger: ”Messias är Allahs son.” Det är bara ord från deras munnar. De härmar bara orden från dem som icke trodde före dem. Allahs förbannelse vare över dem! Så bortvända de är!

وَقَالَتِ الۡيَهُوۡدُ عُزَيۡرُ ۨابۡنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ
النَّصٰرَى الۡمَسِيۡحُ ابۡنُ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوۡلُهُمۡ
بِاَفۡوَاهِهِمۡ ۚ يُضَاهِـُٔوۡنَ قَوۡلَ الَّذِيۡنَ
كَفَرُوۡا مِنۡ قَبۡلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى
يُؤۡفَكُوۡنَ ﴿٣٠﴾

31. De har tagit sina lärde män och sina munkar till herrar bredvid Allah. Och *så har de tagit* Messias, Marias son. Och de befalldes icke annat än att tillbe Gud, den Ende. Det finns ingen Gud förutom Han. Han är alltför Helig för det som de sätter vid Hans sida!

اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ
اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ ؕ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Med sina munnar försöker de blåsa ut Allahs ljus, men Allah kommer icke att tillåta annat än att Han fullkomnar Sitt ljus, fastän de icke troende kanske harmas över *det.*

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ
بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ
وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٣٢﴾

33. Det är Han Som sände Sitt sändebud med vägledning och sanningens religion, på det att Han måtte låta den härska över varje *annan* religion, även om avgudadyrkarna kanske harmas över *det.*

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Å, ni som tror! Många av de skriftlärde och munkarna föröder förvisso människors egendom med falska medel och vänder *människor* bort från Allahs väg. Och de som samlar guld och silver på hög och icke ger ut på Allahs väg, ge dem budskap om ett smärtsamt straff.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ
وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ
وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ﴿٣٤﴾

35. På den dag när det skall hettas upp i helvetets eld, och deras pannor och deras sidor och deras ryggar skall brännmärkas därmed, *och det skall sägas till dem*: ”Detta är vad ni samlade ihop för er själva, så smaka nu på det ni brukade samla ihop.”

يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ ؕ هٰذَا
مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Antalet månader hos Allah är tolv månader genom Allahs påbud sedan den dag Han skapade himlarna och jorden. Av dessa är fyra heliga. Det är den evigt sanna religionen som förblir. Så gör icke orätt mot er själva under *dessa månader*. Och strid *ni* alla tillsammans mot avgudadyrkarna, på samma sätt som de alla strider tillsammans mot er, och vet att Allah är med dem som är rättfärdiga.

اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ؕ ذٰلِكَ
الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ۬ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ
اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً
كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ
اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۶﴾

37. Att skjuta upp *en helig månad* är förvisso en ökad otro. De som icke tror leds vilse därigenom. De tillåter det ett år och förbjuder det ett annat år, så att de kan få det att stämma med det antal *månader* som Allah har gjort heliga, och gör sålunda det lagligt som Allah har förbjudit. Det onda i deras gärningar har gjorts härligt i deras tycke. Och Allah vägleder icke de människor som icke tror.

اِنَّمَا النَّسِیْٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ
بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا
وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُيِّنَ
لَهُمْ سُوْٓءُ اَعْمَالِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
ع الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۷﴾

R.6

38. Å, ni som tror! Vad är det med er, eftersom ni, när det sägs till er: ”Gå fram på Allahs väg”, sjunker tungt ned mot jorden? Är ni nöjda med det nuvarande livet framför det tillkommande? Det nuvarande livets vinning kommer att verka liten och obetydlig i jämförelse med det tillkommande.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ اِذَا قِيْلَ لَكُمُ
انْفِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى
الْاَرْضِ ؕ اَرَضِيْتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي
الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿۳۸﴾

39. Om ni icke vill gå fram *till strid*, kommer Han att straffa er med ett smärtsamt straff och kommer att utvälja ett annat folk

اِلَّا تَنْفِرُوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ۬
وَّيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْهُ

شَيْـًٔا ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾

i ert ställe, och ni skall icke alls kunna skada Honom. Och Allah har full makt över alla ting.

اِلَّا تَنْصُرُوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ
اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ
مَعَنَا ۚ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهٗ
بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوا السُّفْلٰى ۗ وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ
الْعُلْيَا ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٤٠﴾

40. Om ni icke hjälper honom, *vet* då *att* Allah hjälpte honom *till och med* när de icke troende drev ut honom medan han var en av de två när de båda var i grottan, och han sade till sin följeslagare: ”Sörj icke, ty Allah är med oss.” Då lät Allah ett lugn falla över honom, och undsatte honom med härskaror som ni icke såg, och förödmjukade de icke troendes ord, och det är Allahs ord allena som är överlägset. Och Allah är Mäktig, Vis.

اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَّ ثِقَالًا وَّ جَاهِدُوْا
بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾

41. Gå framåt, lätt eller tungt, och sträva för Allahs sak med er egendom och era liv. Det är bäst för er, om ni bara visste.

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا
لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ ۗ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ ع

42. Och om det hade blivit en omedelbar vinst och en kort resa, skulle de säkerligen ha följt dig, men den svåra resan tycktes dem alltför lång. Ändå kommer de att svära vid Allah *och säga*: ”Om vi hade förmått skulle vi förvisso ha gått fram med er.” De ödelägger bara sina själar, och Allah vet att de är lögnare.

R.7

عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى
يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ
الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾

43. Måtte Allah ha överseende med dig. Varför tillät du dem *att stanna kvar* till dess att de som talat sanning blivit kända för dig och *till dess att* du lärt känna lögnarna?

44. De som tror på Allah och den yttersta dagen kommer icke att be dig om lov *att bli befriade* från att sträva med sin egendom och sina personer. Och Allah känner väl de rättfärdiga.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

45. Bara de kommer att be dig om lov att bli fritagna som icke tror på Allah och den yttersta dagen, och vilkas hjärtan är fulla av tvivel och i sin tvekan vacklar de hit och dit.

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي
رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾

46. Och om de hade ämnat gå fram, skulle de ha gjort någon förberedelse för det, men Allah var emot att de marscherade fram. Så Han höll dem tillbaka, och det sades: ”Sitt ni *hemma* med dem som sitter *kvar där.”*

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾

47. Hade de gått fram med er, skulle de icke ha givit er något utom besvär, och de skulle ha skyndat hit och dit mitt ibland er, och sökt *så* split mellan er. Och bland er finns sådana som vill lyssna till dem. Och Allah känner syndarna väl.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ
الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

48. De försökte *piska upp* upproriskhet även före *detta*, och de smidde sammansvärjningar emot dig till dess att sanningen kom och Allahs syfte hade övertaget, fastän de ogillade *det*.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ
الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ
وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾

49. Och bland dem finns den som säger: ”Tillåt mig *att stanna kvar* och sätt mig icke på prov.” De har förvisso redan prövats. Och helvetet skall förvisso omsluta de icke troende.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۗ
أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. Om *något* gott vederfars dig, bedrövar det dem, men om en olycka drabbar dig, säger de: ”Vi hade förvisso vidtagit våra försiktighetsåtgärder i förväg.” Och de vänder sig bort med förtjusning.

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَإِنْ
تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا
مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

51. Säg: ”Ingenting skall drabba oss utom det som Allah har föreskrivit för oss. Han är vår Beskyddare. Och till Allah skall de troende då sätta sin lit.”

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۚ
هُوَ مَوْلَانَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Säg: ”Ni väntar er ingenting för oss utom ett av de två goda tingen, medan vi väntar oss att Allah kommer att hemsöka er med ett straff antingen från Sig Själv eller genom våra händer. Vänta då, vi väntar *också* med er.”

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى
الْحُسْنَيَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ
يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ
بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

53. Säg: ”Ge ut villigt eller ovilligt, det skall icke antagas från er. Ni är sannerligen ett olydigt folk.”

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ
مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

54. Och ingenting har hindrat deras bidrag från att accepteras utom att de icke tror på Allah och Hans sändebud. Och de kommer icke till bönen utom lättjefullt och de ger icke något bidrag utom motvilligt.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا
يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا
يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

55. Så låt icke deras förmögenhet eller deras barn hetsa upp din förundran. Allah avser bara att straffa dem därmed i det nuvarande livet och *låta* deras själar lämna dem medan de är icke troende.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۖ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Och de svär vid Allah att de sannerligen är av er, medan de icke är av er, utan de är ett fegt folk.

وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ؕ وَمَا
هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ۝٥٦

57. Om de kunde finna en tillflyktsort eller grottor eller *ens* ett hål att krypa in i, skulle de förvisso vända sig till det och rusa dit i obehärskad hast.

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ
مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ۝٥٧

58. Och bland dem finns de som finner fel hos dig *beträffande* allmosorna. Om de får därav är de nöjda, men om de icke får därav, se, de är missnöjda.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِى الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ
اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا
مِنْهَاۤ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ۝٥٨

59. Om de *bara* hade varit nöjda med vad Allah och Hans sändebud hade givit dem och hade sagt: ”Allah och Hans sändebud är tillräckliga för oss. Allah kommer förvisso att ge oss av Sin frikostighet, och så kommer Hans sändebud att göra. Till Allah vänder vi oss i tillgivenhet”, *hade det varit bättre för dem.*

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَاۤ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗۤ ۙ اِنَّاۤ اِلَى اللّٰهِ
رٰغِبُوْنَ ۝٥٩ ع

R.8

60. Allmosorna är bara för de fattiga, och de behövande, och för dem som är anställda i samband därmed, och för dem vilkas hjärtan måste försonas, och för *frigivandet av* slavar, och för dem i skuld, och för Allahs sak, och för den vägfarande, ett påbud från Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِيْنِ
وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِى
الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ ؕ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٦٠

61. Och bland dem finns de som sårar Profeten och säger: ”Hela han är ett öra.” Säg: ”Hans förmåga att lyssna *till alla* är bra för er. Han tror på Allah och litar på de trofasta och är en barmhärtighet för dem av er som tror.” Och de som sårar Allahs sändebud skall få ett svårt straff.

وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ
هُوَ اُذُنٌ ؕ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ
رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

62. De svär vid Allah inför er för att behaga er, men Allah och Hans sändebud är mer värda att de skulle behaga honom *och Gud,* om de är troende.

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ
وَرَسُوْلُهٗۤ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا
مُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾

63. Vet de icke att för vem helst som emotsätter sig Allah och Hans sändebud, finns helvetets eld i vilken han skall förbli? Det är den stora förödmjukelsen.

اَلَمْ يَعْلَمُوْۤا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ؕ
ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾

64. Hycklarna fruktar att en Sura skall uppenbaras beträffande dem, och att den kommer att upplysa dem om det som finns i deras hjärtan. Säg: ”Förlöjliga ni! Allah kommer förvisso att kasta ljus över det ni fruktar.”

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ
سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلِ
اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Och om du frågar dem kommer de säkerligen att säga: ”Vi talade bara löst prat och skämtade.” Säg: ”Var det Allah och Hans tecken och Hans sändebud som ni förlöjligade?”

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا
نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ؕ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ
وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. Kom inte med ursäkter. Ni har sannerligen förnekat efter det att ni trott. Om Vi förlåter en grupp av er, skall Vi straffa en *annan* grupp, ty de har varit skyldiga.

لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ
اِيْمَانِكُمْ ؕ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ
مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا
مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾ ع

R.9

67. Hycklarna, män och kvinnor, är *alla förbundna* med varandra. De påbjuder det otillbörliga och förbjuder det tillbörliga, och håller sina händer stängda. De försummar Allah, så Han har försummat dem. Det är förvisso hycklarna som är överträdare.

اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ
بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ؕ نَسُوا
اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ؕ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ
الْفٰسِقُوْنَ ﴿٦٧﴾

68. Allah lovar helvetets eld till hycklarna, män och kvinnor, och till de icke troende, *och* i den skall de förbli. Den kommer att räcka till för dem. Och Allah har förbannat dem. Och de skall få ett varaktigt straff,

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ
نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ
وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٦٨﴾

69. liksom de före er. De var mäktigare än er i styrka och rikare när det gäller ägodelar och barn. De njöt sin lott för en kort tid, så har ni njutit er lott som de före er njöt sin lott. Och ni hängav er åt löst prat liksom de hängav sig åt löst prat. Det är de, vilkas arbete icke skall vara dem till något gagn i denna världen och i det tillkommande. Och det är de som är förlorarna.

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْۤا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ؕ فَاسْتَمْتَعُوْا
بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ؕ اُولٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Har icke nyheten nått dem om dem som var före dem, Noaks folk och 'Ads och Thamúds och Abrahams folk och inbyggarna i Midian och städerna som förstördes? Deras sändebud kom till dem med tydliga tecken. Så Allah gjorde dem icke orätt utan de gjorde sig själva orätt.

اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ
نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۙ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ
وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ؕ اَتَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och de troende, män och kvinnor, är varandras vänner. De påbjuder det tillbörliga och förbjuder det otillbörliga och förrättar bön och betalar Zakát och lyder Allah och Hans sändebud. Det är med dessa som Allah kommer att ha förbarmande. Allah är förvisso Mäktig, Vis.

وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ
بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ
الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ
اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾

72. Allah har lovat de troende, män och kvinnor, *paradisets* trädgårdar genomflutna av floder, i vilka de skall förbli, och ljuvliga boningar i evighetens trädgårdar. Och Allahs välbehag är det största av allt. Det är den högsta triumfen.

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ؕ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ؕ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٧٢﴾

R.10

73. Å, Profet! Kämpa hårt mot de icke troende och Hycklarna. Och var omutligt fast mot dem. Deras hemvist är helvetet och det är ett ont slutmål.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ
وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾

74. De svär vid Allah att de icke sade någonting, men de yttrade helt visst hädande ord, och förnekade *igen* efter det att de hade omfattat islam. Och de funderade på det som de *upprepade gånger* misslyckades med att nå. Och de närde fiendskap bara för att Allah och Hans sändebud hade berikat dem genom Hans frikostighet. Så om de ångrar sig, skulle det vara bättre för dem, men om de vänder

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ؕ وَلَقَدْ قَالُوْا
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ
اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ
فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا
يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ فِي الدُّنْيَا

sig bort kommer Allah att straffa dem med ett svårt straff i denna världen och i det tillkommande, och de skall ha varken vän eller hjälpare på jorden.

وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٧٤﴾

75. Och bland dem finns de som slöt ett förbund med Allah *och sade*: ”Om Han ger oss av Sin frikostighet, skall vi helt visst ge allmosor och vara bland de rättfärdiga.”

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ
فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾

76. Men när Han gav dem av Sin frikostighet, blev de småsnåla av det, och de vände sig bort i motvilja.

فَلَمَّآ اٰتٰهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا
وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Så Han återgäldade med hyckleri *som skall förbli* i deras hjärtan till den dag då de skall möta Honom, för att de bröt sitt löfte till Allah och för att de ljög.

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ
وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾

78. Vet de icke att Allah känner deras hemliga tankar och deras dolda överläggningar och att Allah är den Bäste Kännaren av osedda ting?

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۚ ﴿٧٨﴾

79. De som finner fel på sådana av de troende som av fri vilja ger allmosor och hos sådana som icke finner någonting *att ge* utom sitt hårda arbetes *lön*. Så de förlöjligar dem. Allah skall straffa dem för deras hån, och för dem finns ett svårt straff.

اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ
الْمُؤْمِنِيْنَ فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ
لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ
مِنْهُمْ ؕ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ۫ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

80. Be du om förlåtelse för dem, eller be du icke om förlåtelse för dem. Även om du ber om förlåtelse för dem sjuttio gånger

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ اِنْ
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ

kommer Allah aldrig att förlåta dem. Det är för att de förnekade Allah och Hans sändebud. Och Allah vägleder icke de svekfulla människorna.

اللّٰهُ لَهُمْ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الْفٰسِقِيْنَ ﴿۸۰﴾ ع

R.11

81. De som strävade efter att lämnas kvar fröjdade sig åt att de satt kvar *hemma* i motsats till Allahs sändebud, och var ovilliga till att sträva med sin egendom och sina personer för Allahs sak. Och de sade: ”Gå icke fram i värmen.” Säg: ”Hettan i helvetets eld är mer intensiv.” Om de bara kunde förstå.

فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا
لَا تَنْفِرُوْا فِى الْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّا ۗ لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿۸۱﴾

82. De borde skratta litet och gråta mycket som belöning för vad de brukade förtjäna.

فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا ۚ
جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۲﴾

83. Och om Allah för dig tillbaka till en grupp av dem, och de ber dig om tillstånd att gå fram *till strid*, säg då: ”Ni skall aldrig gå fram med mig, och ni skall aldrig bekämpa en fiende med mig. Ni valde att sitta *hemma* den första gången, så sitt ni bland dem som blir kvar.”

فَاِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ
فَاسْتَاْذَنُوْكَ لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ
تَخْرُجُوْا مَعِىَ اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا مَعِىَ
عَدُوًّا ۗ اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ
مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿۸۳﴾

84. Och bed du aldrig för någon av dem när han dör, eller stå vid hans grav *för att be*, ty de trodde icke på Allah och Hans sändebud och avled medan de var olydiga.

وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا
وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ۗ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۸۴﴾

85. Och låt icke deras rikedomar och deras barn väcka din

وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ۗ اِنَّمَا

förundran, Allah avser bara att straffa dem därmed i denna världen och att deras själar måtte lämna dem medan de icke är troende.

يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا
وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och när en sura har uppenbarats *som påbjuder*: ”Tro på Allah och sträva för Allahs sak tillsammans med Hans sändebud” ber de som äger rikedom bland dem, dig om befrielse och säger: ”Lämna oss så att vi kan vara med dem som sitter *hemma.”*

وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ
وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا
الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ
الْقٰعِدِيْنَ ﴿٨٦﴾

87. De är nöjda med att vara med kvinnfolket *som stannar hemma*, och deras hjärtan är förseglade så att de icke förstår.

رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾

88. Men sändebudet och de som tror med honom strävar *för Allahs sak* med sina ägodelar och sina personer, och det är de som skall få goda ting, och det är de som skall ha framgång.

لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاُولٰٓئِكَ
لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۫ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. Allah har för dem berett *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, däri skall de förbli. Det är den överlägsna triumfen.

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾ ع ٩ ١٧

R.12

90. Och de bland öknens beduiner som ursäktar sig, kommer med en förfrågan om ett undantag kan beviljas dem. Och de som var falska mot Allah och Hans sändebud stannade *hemma.* Ett svårt straff skall drabba de som icke tror bland dem.

وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ
لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ
سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾

91. Inget klander vilar över de svaga, icke heller över de sjuka, icke heller över dem som ingenting finner att ge ut, om de är uppriktiga mot Allah och Hans sändebud. Det finns ingen orsak till förebråelse mot dem som gör goda gärningar, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى
وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ
حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ مَا
عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ۙ﴿۹۱﴾

92. icke heller mot dem, till vilka du, när de kom till dig för att du skulle förse dem med riddjur, sade: ”Jag kan icke finna något som jag kan sätta upp er på.” De vände tillbaka och deras ögon flödade över av tårar av sorg att de icke kunde finna något att ge.

وَّلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَاۤ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَاۤ اَجِدُ مَاۤ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۠
تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ؕ﴿۹۲﴾

93. Orsak till förebråelse finns bara rörande dem som ber dig om befrielse fastän de är rika. De är nöjda med att vara med kvinnfolket *som stannar hemma*. Och Allah har satt upp ett sigill på deras hjärtan så att de icke vet.

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ
وَهُمْ اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ
الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۳﴾

Del 11

94. De kommer att ursäkta sig inför er när ni återvänder till dem. Säg: ”Kom inte med ursäkter, vi skall icke tro er. Allah har redan upplyst oss om de *sanna* omständigheterna beträffande er. Och Allah kommer att iaktta ert uppförande och Hans sändebud *också*. Sedan kommer ni att föras tillbaka till Honom Som känner det osedda och det sedda, och Han kommer att tala om för er allt det som ni brukade göra.”

يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ
اِلَيْهِمْ ؕ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ
قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ؕ وَسَيَرَى اللّٰهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۴﴾

95. De kommer att svära vid Allah inför er, när ni återvänder till dem, på det att ni måtte lämna dem ifred. Så lämna dem ifred. De är förvisso *andligen* orena och deras hemvist är helvetet, en *passande* vedergällning för det som de brukade förtjäna.

سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ
اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ فَاَعْرِضُوْا
عَنْهُمْ ؕ اِنَّهُمْ رِجْسٌ ۫ وَّمَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۹۵﴾

96. De kommer att svära inför er så att ni måtte vara nöjda med dem. Men *även* om ni vore nöjda med dem, kommer Allah icke att vara nöjd med de upproriska människorna.

يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ
الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۹۶﴾

97. Öknens beduiner är de värsta i otro och hyckleri, och de mest benägna till att icke veta förordningarna *i den uppenbarelse* som Allah har sänt ned till Sitt sändebud. Och Allah är Allvetande, Vis.

اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّ نِفَاقًا وَّ اَجْدَرُ
اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى
رَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۹۷﴾

98. Och bland beduinerna finns de som anser det som de ger ut för *Allahs sak* vara böter och de väntar *med längtan* på att hemsökelser skall *drabba* er. Låt onda hemsökelser falla över dem istället. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
مَغْرَمًا وَّ يَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ
عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿۹۸﴾

99. Och bland öknens beduiner finns de som tror på Allah och den yttersta dagen, och som anser det de ger ut vara ett sätt för dem att komma närmare Allah och låta dem ta emot profetens böner. Tag er i akt! För dem är det verkligen ett sätt att komma nära *Allah*. Allah kommer snart att ge dem tillträde till Sin barmhärtighet. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ
وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ؕ اَلَاۤ اِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَّهُمْ ؕ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِىْ رَحْمَتِهٖ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۹۹﴾ ع

R.13

100. Och *när det gäller* de främsta *bland de troende*, de första av emigranterna* och hjälparna* och de som följde dem på bästa möjliga sätt, är Allah väl nöjd med dem, och de är väl nöjda med Honom, och för dem har Han berett *paradisets* trädgårdar, genomflutna av floder. De kommer att förbli däri för alltid. Det är den högsta triumfen.

وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ
وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ
رَّضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ
لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ
فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۰۰﴾

101. Och av öknens beduiner runt er är *några* hycklare, och några bland folket i Medina *också*. De framhärdar i hyckleri. Du känner dem icke, Vi känner dem. Vi kommer att straffa dem två gånger, sedan skall de överlämnas till ett mäktigt straff.

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ
مُنٰفِقُوْنَ ۛؕ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ ۛ مَرَدُوْا
عَلَى النِّفَاقِ ۫ لَا تَعْلَمُهُمْ ؕ نَحْنُ
نَعْلَمُهُمْ ؕ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ
يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ ۚ ﴿۱۰۱﴾

معانقة عند المتقدمين
وقف منزل

102. Och *det finns* andra som har erkänt sina fel. De blandade goda gärningar med andra som var onda. Det kan hända att Allah kommer att vända Sig till dem i medlidande. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَاٰخَرُوْنَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا
عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنْ
يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۰۲﴾

103. Tag emot allmosor ur deras egendom, så att du kan rena och luttra dem *andligen och utveckla dem* därigenom. Och bed för dem; din bön är sannerligen *en källa* till ro för dem. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ
صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿۱۰۳﴾

* 9:100: De första emigranterna från Mecka (*mákka*).

* 9:100: Hjälparna i Medina (*madína*).

104. Vet de icke att Allah är Den som accepterar ånger från Sina tjänare och medger allmosor, och att Allah är Den Som är Ofta Återvändande *med förlåtelse och Som är* Barmhärtig?

اَلَمۡ يَعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقۡبَلُ التَّوۡبَةَ
عَنۡ عِبَادِهٖ وَيَاۡخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۱۰۴﴾

105. Och säg: ”Gör vad ni kan! Allah kommer förvisso att se era gärningar *och* det gör Hans sändebud och de troende *också*. Och ni skall föras tillbaka till Kännaren av det osedda och det sedda. Då kommer Han att upplysa er om vad ni brukade göra.”

وَقُلِ اعۡمَلُوۡا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمۡ
وَرَسُوۡلُهٗ وَالۡمُؤۡمِنُوۡنَ‌ؕ وَسَتُرَدُّوۡنَ اِلٰى
عٰلِمِ الۡغَيۡبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمۡ بِمَا
كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ‌ۚ ﴿۱۰۵﴾

106. Och *det finns* andra som hålls väntande på Allahs påbud. Han kan besluta att straffa dem eller att vända Sig till dem med förbarmande. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَاٰخَرُوۡنَ مُرۡجَوۡنَ لِاَمۡرِ اللّٰهِ اِمَّا
يُعَذِّبُهُمۡ وَاِمَّا يَتُوۡبُ عَلَيۡهِمۡ‌ؕ وَاللّٰهُ
عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿۱۰۶﴾

107. Och *bland hycklarna finns* de som har byggt en moské i avsikt att skada *islam* och *för att* hjälpa otro och orsaka en splittring mellan de troende, och att kunna ordna ett bakhåll åt dem som redan fört krig mot Allah och Hans sändebud. Och de kommer säkerligen att svära: ”Vi menade bara väl”, men Allah vittnar om att de helt visst är lögnare.

وَالَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا مَسۡجِدًا ضِرَارًا وَّكُفۡرًا
وَّتَفۡرِيۡقًا ۢ بَيۡنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَاِرۡصَادًا
لِّمَنۡ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ مِنۡ قَبۡلُ‌ؕ
وَلَيَحۡلِفُنَّ اِنۡ اَرَدۡنَاۤ اِلَّا الۡحُسۡنٰى‌ؕ وَاللّٰهُ
يَشۡهَدُ اِنَّهُمۡ لَكٰذِبُوۡنَ ﴿۱۰۷﴾

108. Stå aldrig för *att be* däri. En moské som från den allra första dagen grundats på fromhet är sannerligen mer värd att du skulle stå *för bön* i den. I den finns människor som älskar att bli rentvådda, och Allah älskar dem som rentvår sig själva.

لَا تَقُمۡ فِيۡهِ اَبَدًا‌ؕ لَمَسۡجِدٌ اُسِّسَ عَلَى
التَّقۡوٰى مِنۡ اَوَّلِ يَوۡمٍ اَحَقُّ اَنۡ تَقُوۡمَ فِيۡهِ‌ؕ
فِيۡهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوۡنَ اَنۡ يَّتَطَهَّرُوۡا‌ؕ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الۡمُطَّهِّرِيۡنَ ﴿۱۰۸﴾

109. Är då den, som grundlade sin byggnad på fruktan för Allah och Hans välbehag, bäst eller den som lade grunden på randen till en vacklande vattensjuk bank som föll samman med honom in i helvetets eld? Och Allah vägleder icke ett folk som överskrider *gränserna*.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ
شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۗ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. *Denna* deras byggnad som de har rest kommer alltid att vara en källa till ofrid och osäkerhet i deras hjärtan, till dess att deras hjärtan brister och bryts i bitar. Och Allah är Allvetande, Vis.

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ ع

R.14

111. Av de troende har Allah förvisso köpt deras personer och deras ägodelar i gengäld för det paradis de skall få. De strider för Allahs sak, de dräper och blir dräpta, ett löfte som Han har gjort bindande för Sig Själv i Toran och i Evangeliet och i Qur'anen. Och vem är mer trogen sitt löfte än Allah? Fröjda er då i uppgörelsen som ni har gjort med Honom, och det är den överlägsna triumfen.

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ
وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ
وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ
فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

112. *Det är* de som vänder sig till Allah i ånger, som tillber *Honom*, som lovprisar *Honom*, som reser runt i landet och *tjänar Honom*, som böjer sig ned *för Honom*, som kastar sig till marken *i bön*, som påbjuder det tillbörliga och förbjuder det otillbörliga och som ger akt på de gränser *som fast-*

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ
الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ

ställts av Allah. Och ge glada budskap till dem som tror.

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. Det passar sig icke för profeten och de som tror, att be *Gud* om förlåtelse för avgudadyrkarna, även om de kanske är deras släktingar, efter det att det blivit klart för dem att de är helvetets folk.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي
قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

114. Och att Abraham bad om förlåtelse för sin fader berodde bara på ett löfte han hade givit honom, men när det stod klart för honom att han var en fiende till Allah, lösgjorde han sig från honom. Abraham var förvisso synnerligen ömhjärtad *och* fördragsam.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا
عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ
أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

115. Och Allah skulle icke låta ett folk gå vilse efter det att Han väglett dem, förrän Han klargjort det för dem vilket de bör vara på sin vakt emot. Allah känner förvisso alla ting väl.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Det är förvisso till Allah som himlarnas och jordens konungarike hör. Han ger liv och orsakar död. Och ni har ingen vän eller hjälpare förutom Allah.

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. Allah har helt visst vänt Sig med barmhärtighet till Profeten och *till* emigranterna, och hjälparna som följde honom under hemsökelsens timme, efter det att hjärtana hos en grupp av dem nära nog hade avvikit. Han vände Sig till dem med barmhärtighet igen. Han är förvisso Medlidsam, Barmhärtig mot dem.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ
مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. Och *Han har vänt Sig med barmhärtighet* till de tre *som stannade* kvar till dess att jorden blev alltför trång för dem trots *all* dess vidsträkta *yta*, och deras själar gjordes också trånga för dem, och de blev övertygade om att det icke fanns någon tillflykt från Allah utom till Honom Själv. Då vände Han Sig till dem med förbarmande så att de skulle kunna vända sig *till Honom*. Det är förvisso Allah som är Ofta Återvändande *med medlidande och Som är* Barmhärtig.

وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ؕ حَتّٰۤى اِذَا
ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْۤا اَنْ لَّا
مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّاۤ اِلَيْهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيَتُوْبُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۱۸﴾

R.15

119. Å, ni som tror! Frukta Allah och håll samman med de sannfärdiga.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۱۹﴾

120. Det var icke rätt av folket i Medina och de runt omkring dem bland öknens beduiner att de skulle ha stannat kvar bakom Allahs sändebud, eller att de skulle ha föredragit sina egna liv framför hans. Det är för att varken törst eller trötthet eller hunger drabbar dem på Allahs väg, icke heller följer de ett spår som upprör de icke troende, icke heller skaffar de sig någon fördel över fienden, men det skrivs ned för dem som ett gott verk på grund av det. Allah låter förvisso icke deras belöning, som handlar väl, gå förlorad.

مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ
الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ
وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا
مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔوْنَ مَوْطِئًا
يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا
اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۙ﴿۱۲۰﴾

121. Och de ger icke ut någon summa, liten eller stor, icke heller genomkorsar de en dal utan att det skrivs ned för dem, så att Allah kan ge dem den bästa belöningen för det de utförde.

وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً
وَّلَا يَقْطَعُوْنَ وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۱﴾

122. Det är icke möjligt för de troende att alla gå framåt tillsammans. Varför går då icke en grupp från varje sektion av dem framåt, så att de kan få en djupare förståelse för religionen, och så att de kan varna sitt folk när de återvänder till dem, så att de kan vara på sin vakt *mot det onda*?

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً ؕ
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ
لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا
رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾

R.16

123. Å, ni som tror! Bekämpa sådana av de icke troende som är nära er och låt dem finna er omutligt fasta och vet att Allah är med de rättfärdiga.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ
مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً ؕ
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۲۳﴾

124. Och när helst en sura har sänts ned finns det några av dem som säger: ”Vilka av er har denna sura ökat i tro?” Men när det gäller dem som tror, ökar den deras tro och de fröjdar sig.

وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ
اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ
يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۱۲۴﴾

125. Men när det gäller dem, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, lägger den *ytterligare* orenhet till deras *nuvarande* orenhet och de dör medan de är icke troende.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا
وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

126. Ser de icke att de varje år ställs på prov en eller två gånger? Ändå ångrar de sig icke och icke heller låter de sig varnas.

اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ
مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ وَلَا هُمْ
يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾

127. Och när helst en sura har sänts ned, ser de på varandra *och säger*: ”Ser någon er?” Sedan vänder de sig bort. Allah har vänt

وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى
بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ

bort deras hjärtan för att de är ett folk som icke vill förstå.

انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾

128. Ett sändebud har förvisso kommit till er från er själva, det är sorgligt för honom att ni skulle komma i svårigheter, *han har* en brinnande önskan om er *välfärd, och* mot de troende är han medlidsam, barmhärtig.

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Men om de vänder sig bort, säg: ”Allah är tillräcklig för mig. Det finns ingen Gud utom Han. Till Honom sätter jag min lit, och Han är den mäktiga tronens Herre.”

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿١٢٩﴾ ع

Kapitel 10
JÚNUS

Detta kapitel (sura) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratio verser. I kapitel *al-báqara* och *ál-'imrán* återfinns förkortningen (الٓمٓ *álif lám mím*), men här i detta kapitel finns bokstaven ر istället för م. Om man översätter på samma sätt som tidigare kan det betyda ”Jag är Allah, Jag ser” (أَنَااللّٰهُأَرَى *ánalláhu ará*).

Det centrala ämnet i detta kapitel är profeten Jonas, frid vare med honom, prövning, och kapitlet har uppkallats efter honom. Redan i inledningen ställer Allah frågan om huruvida det är förvånande för människorna att Han sänder uppenbarelser till en person bland dem? Svaret, som finns inbäddat i texten, är att människornas förvåning är ett vittnesmål från deras egna samveten, eftersom de blivit alltför påverkade av sin världslighet för att själva kunna ta emot uppenbarelser. Genom att anse sig själva vara normen, förmodar de då att Allah inte kan skicka uppenbarelser till någon alls.

I anslutning till detta förklarar Allah att Han skapat allt och därigenom visat prov på en i alla avseenden överlägsen organisation, och ställer sedan frågan om allt detta skulle kunna vara förgäves och utan syfte? En tolkning är att syftets höjdpunkt är att en sådan medlare skulle upprättas, alltså den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som, med Allahs samtycke, inte enbart skulle medla för frälsning av de förtjänta bland sitt eget folk, utan för alla rättfärdiga människor bland tidigare folk.

Därefter liknas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, vid en sol, vars ljus gynnar allt liv i världen. Det ljuset reflekteras även av månen, som

representerar den utlovade Messias, som förmedlar solens ljus till jorden även under nattens mörker.

Det är häpnadsväckande hur vissa grönsaker växer även i månsken, och med en sådan fart att man till och med kan höra dem växa. Vissa vetenskapsmän påstår att gurkor avger ett ljud som kan uppfattas av människoörat. Det är Allah som har gjort både dag och natt till en livgivande källa.

I kapitel *júnus* nämns även ett folk som helt undkom det straff som utfästs för dem i denna värld. I *húd*, det kapitel som följer efter *júnus*, nämns de folkgrupper som helt förintades på grund av sitt förnekande.

آياتها ١١٠ سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ ١٠ ركوعاتها ١١

Sura JÚNUS
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Álif Lám Rá*. Dessa är verserna i boken som är full av vishet.

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ۝٢

3. Är det *en orsak till* undran för människor att Vi har sänt ned en uppenbarelse till en man bland dem *och sagt*: ”Varna mänskligheten och ge glädjebudskap till dem som tror, om att de har en upphöjd sanningens ställning hos sin Herre?” De icke troende säger: ”Detta är förvisso en uppenbar bedragare.”

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَاۤ اِلٰى رَجُلٍ
مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا
اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ قَالَ
الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ۝٣

4. Er Herre är sannerligen Allah, Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan etablerade Han Sig på Tronen, Han reglerar allt. Det finns ingen medlare *med Honom* utom med Hans tillstånd. Det är Allah, er Herre, så tillbed Honom. Vill ni då icke *låta er* förmanas?

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا مِنْ شَفِيْعٍ
اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٤

5. Till Honom skall ni alla återvända. Allahs löfte är sant. Han frambringar förvisso skapelsen, sedan återskapar Han den, så att Han med rätta kan belöna dem som tror, och gör goda gärningar, och *när det gäller* dem som icke tror skall de få kokande vatten att

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ
اِنَّهٗ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ

*10:2 Jag är Allah, Som är Allseende.

وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿۵﴾

dricka, och ett smärtsamt straff för att de icke tror.

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ
نُوْرًا وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ
وَالْحِسَابَؕ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّۚ
يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۶﴾

6. Det är Han Som gjorde solen strålande och månen lysande, och påbjöd faser för den, så att ni måtte känna årens antal och *kunskapen att* beräkna. Allah har icke skapat detta *system* annat än i *enlighet med* sanningens *krav*. Han redogör utförligt för tecknen för ett folk som har kunskap.

اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يَّتَّقُوْنَ ﴿۷﴾

7. I växlingen mellan natt och dag, och i allt det som Allah har skapat i himlarna och på jorden finns förvisso tecken för ett gudfruktigt folk.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا وَالَّذِيْنَ
هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ﴿۸﴾

8. De som icke ser fram mot att möta Oss utan är nöjda med denna världens liv och är tillfreds med den, och de som är obekymrade om våra tecken,

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿۹﴾

9. det är dessa vilkas hemvist är elden, på grund av vad de förtjänade.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْۚ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۱۰﴾

10. Men *beträffande* dem som tror och gör goda gärningar, deras Herre kommer att vägleda dem på grund av deras tro. Bäckar skall strömma nedom dem i välsignelsens trädgårdar.

دَعْوٰىهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ
اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۱﴾ ع

11. Däri skall deras bön vara: ”Ärad vare Du, å, Allah!” och däri skall deras hälsning vara: ”Fred!” Och slutet på deras bön skall vara: ”All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.”

R.2

12. Och om Allah önskade påskynda de onda konsekvenserna *de förvärvat* för människorna, liksom de vill påskynda insamlingen av rikedom, skulle *slutet* på deras livstid redan ha förts till dem. Men Vi lämnar dem, som icke ser fram mot att möta Oss, att vandra förvirrade i sin överträdelse.

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ
بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ؕ فَنَذَرُ
الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۲﴾

13. Och när lidande drabbar en människa, åkallar hon Oss liggande på sin sida, eller sittande eller stående, men när Vi har undanröjt lidandet för henne, går hon sin väg som om hon aldrig hade åkallat Oss för att få det problem som drabbat henne undanröjt. Således har de överdådigas göranden sett rätt ut i deras *egna* ögon.

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖۤ
اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَاۤ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ ؕ
كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳﴾

14. Och Vi förintade många generationer före er när de felade, fastän sändebud hade kommit till dem *dessförinnan,* med tydliga tecken, men de ville icke tro. Sålunda vedergäller Vi de skyldiga människorna.

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا
ظَلَمُوْا ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۴﴾

15. Sedan gjorde Vi er till *deras* efterföljare på jorden efter dem, så att Vi måtte se hur ni skulle komma att handla.

ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْۢ
بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾

16. Och när Våra tydliga tecken läses upp för dem, säger de som icke hoppas på att möta Oss: ”Visa fram en annan Qur'an än

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ
لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَاۤ

denna eller ändra den.” Säg: ”Det är icke för mig att ändra den på eget bevåg. Jag följer bara vad som har uppenbarats for mig. Om jag är olydig mot min Herre, fruktar jag sannerligen en ofantlig dags straff.”

اَوْ بَدِّلْهُ ؕ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْۤ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ
تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى
اِلَيَّ ۚ اِنِّيْۤ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٦﴾

17. Säg: ”om Allah *så* hade velat, skulle jag icke ha läst upp den för er, icke heller skulle Han ha gjort den känd för er. Jag har *redan* levt bland er en *hel* livstid innan uppenbarelsen kom till mig. Vill ni då icke förstå?”

قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَاۤ
اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖؗ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ
قَبْلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Vem kränker då rättvisan mer uppenbart än den som smider en lögn mot Allah eller *den* som behandlar Hans tecken som lögner? De skyldiga skall förvisso aldrig ha framgång.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Och i stället för Allah tillber de det som varken skadar eller gagnar dem, och de säger: ”Dessa är våra medlare hos Allah.” Säg: ”Skulle ni kunna upplysa Allah om det Han icke vet i himlarna eller på jorden?” Ärad vare Han och högt upphöjd över *allt* det som de förbinder med Honom.

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰۤؤُلَآءِ
شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا
لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ؕ
سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Och mänskligheten var icke annat än en församling, sedan blev de oense *sinsemellan*, och hade det icke varit för ett ord som hade gått i förväg från din Herre, skulle deras öde redan förseglats i enlighet med allt de var oense om.

وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّاۤ اُمَّةً وَّاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Och de säger: ”Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från hans Herre?” Säg: ”Det osedda tillhör Allah. Vänta därför. Jag är med er bland dem som väntar.”

وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ
ع اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۲۱﴾

R.3

22. I samma ögonblick som Vi låter människor smaka barmhärtighet efter det att motigheter har drabbat dem, börjar de genast planera mot Våra tecken. Säg: ”Allah är snabbare i att planera.” Våra sändebud (änglarna) håller förvisso räkenskap över allt det ni planerar.

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ
مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَّكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا ؕ قُلِ اللّٰهُ
اَسْرَعُ مَكْرًا ؕ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا
تَمْكُرُوْنَ ﴿۲۲﴾

23. Det är Han Som sätter er i stånd till att färdas över land och vatten till dess att, när ni är *ombord* på skeppen och de seglar med dem i en behaglig bris och de fröjdas åt det, en våldsam vind hinner upp dem och vågorna slår över dem från varje sida och de tror att de har blivit kringrända, *då* kallar de på Allah och lovar sin uppriktiga tro på Honom *och säger:* ”Om Du räddar oss från detta kommer vi förvisso att vara bland de tacksamma.”

هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ
حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ ۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ
بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا جَآءَتْهَا رِيْحٌ
عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا
مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۲۳﴾

24. Men när Han har räddat dem, se, de börjar orättfärdigt begå överdrifter på jorden. Å, ni människor! Era överdrifter är bara mot er själva. *Enbart en* njutning i detta livet. Sedan skall ni återvända till Oss och Vi kommer att upplysa er om vad ni brukade göra.

فَلَمَّآ اَنْجٰهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۫ ثُمَّ
اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۴﴾

25. Exemplet på det nuvarande livet på jorden är som vatten, vilket Vi sänder ned från molnen, sedan blandar det sig med jordens växtlighet, av vilken människor och boskap tar del. Det fortsätter vara så till dess att jorden slår ut i full blom och mognar till ljuvlighet, då, medan de invånare som tror sig ha kontroll över den, kommer Vår befallning på natten eller om dagen . Då gör Vi den till ett nermejat fält, som om det icke hade existerat dagen innan. Sålunda framställer Vi tecknen för ett folk som tänker efter.

اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ
السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ
النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَخَذَتِ
الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ
اَهْلُهَاۤ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَاۤ ۙ اَتٰهَاۤ
اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا
كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ
الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝٢٥

26. Och Allah kallar till fridens boning, och vägleder den Han behagar till den rätta vägen.

وَاللّٰهُ يَدْعُوْۤا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ؕ وَيَهْدِىْ مَنْ
يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٢٦

27. För dem som gör goda gärningar, skall det finnas den bästa *belöningen* och *än* fler *välsignelser.* Och varken mörker eller skam skall täcka deras ansikten. Det är dessa som är himlens invånare, däri skall de förbli.

لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ؕ وَلَا
يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ؕ اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٢٧

28. Och *när det gäller* dem som gör onda gärningar, skall straffet för en ond *gärning* bli dess like, och skam skall täcka dem. De skall icke ha någon som beskyddar dem mot Allah. *Och de skall se ut* som om deras ansikten hade täckts med nattens mörka fläckar. Det är dessa som är eldens invånare, däri skall de förbli.

وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍۭ
بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ مَا لَهُمْ مِّنَ
اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَاۤ اُغْشِيَتْ
وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ؕ
اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٢٨

29. Och *tag er i akt för* den dag när Vi skall samla ihop dem alla, då skall Vi säga till dem som tillskrev *Gud* medhjälpare: ”Stå kvar där ni är, ni och era avgudar.” Sedan skall Vi skilja dem åt och de som de ansett vara avgudar kommer att säga: ”Det var förvisso icke oss som ni tillbad.

وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ جَمِيۡعًا ثُمَّ نَقُوۡلُ لِلَّذِيۡنَ
اَشۡرَكُوۡا مَكَانَكُمۡ اَنۡتُمۡ وَشُرَكَآؤُكُمۡ ۚ
فَزَيَّلۡنَا بَيۡنَهُمۡ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمۡ
مَّا كُنۡتُمۡ اِيَّانَا تَعۡبُدُوۡنَ ﴿۲۹﴾

30. Så Allah är ett tillräckligt Vittne mellan er och oss. Vi var fullständigt omedvetna om er tillgivenhet.”

فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيۡدًاۢ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ اِنۡ
كُنَّا عَنۡ عِبَادَتِكُمۡ لَغٰفِلِيۡنَ ﴿۳۰﴾

31. Där kommer varje själ att inse vad den hade förtjänt förut. Och de skall föras tillbaka till Allah, deras sanne Herre, och allt det som de brukade hitta på skall gå förlorat för dem.

هُنَالِكَ تَبۡلُوۡا كُلُّ نَفۡسٍ مَّاۤ اَسۡلَفَتۡ
وَرُدُّوۡۤا اِلَى اللّٰهِ مَوۡلٰىهُمُ الۡحَقِّ وَضَلَّ
عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا يَفۡتَرُوۡنَ ﴿۳۱﴾ ع

R.4

32. Säg: ”Vem förser er med ert uppehälle från himlen och jorden? Eller vem är det som har makt över öronen och ögonen? Och vem uppväcker de levande från de döda och frambringar de döda från de levande? Och vem styr alla angelägenheter?” De kommer att säga: ”Allah.” Säg då: ”Vill ni då icke avstå *från era syndiga gärningar*?”

قُلۡ مَنۡ يَّرۡزُقُكُمۡ مِّنَ السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ
اَمَّنۡ يَّمۡلِكُ السَّمۡعَ وَالۡاَبۡصَارَ وَمَنۡ
يُّخۡرِجُ الۡحَیَّ مِنَ الۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ الۡمَيِّتَ
مِنَ الۡحَیِّ وَمَنۡ يُّدَبِّرُ الۡاَمۡرَ ؕ فَسَيَقُوۡلُوۡنَ
اللّٰهُ ۚ فَقُلۡ اَفَلَا تَتَّقُوۡنَ ﴿۳۲﴾

33. Sådan är Allah, er sanne Herre. Så vad annat än en uppenbar villfarelse finns det förutom sanningen? Hur kan ni då vara bortvända *från sanningen*?

فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الۡحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعۡدَ
الۡحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚۖ فَاَنّٰى تُصۡرَفُوۡنَ ﴿۳۳﴾

34. Sålunda har din Herres ord bevisats vara sant mot dem som gör uppror, att de icke tror.

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ
فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Säg: ”Finns det någon av era bundsförvanter som ger upphov till skapelse och sedan ånyo återskapar den?” Säg: ”Det är *endast* Allah Som ger upphov till skapelse och sedan ånyo upprepar det. Hur kan ni då låta er vilseledas?”

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Säg: ”Finns det någon av era avgudar som vägleder till sanningen?” Säg: ”Det är Allah som vägleder till sanningen.” Är då Den Som vägleder till sanningen mer värd att följas än den som icke *själv* finner vägen utan att bli vägledd? Vad är det då med er? Hur dömer ni?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى
الْحَقِّ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ؕ اَفَمَنْ
يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا
يَهِدِّيْٓ اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۗ
كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Och de flesta av dem följer bara en förmodan. En förmodan kan förvisso aldrig på något sätt ersätta sanningen. Allah är i sanning väl medveten om vad de gör.

وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ؕ اِنَّ الظَّنَّ
لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Och denna Qur’an är icke sådan att den kunde ha åstadkommits av någon annan än Allah. Tvärtom uppfyller den det som är före den och den är en framställning av *den gudomliga* lagen. Det råder inget tvivel om det. *Den är* från världarnas Herre.

وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ
رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. Säger de: ”Han har hittat på den?” Säg: ”Visa då fram en sura lik den, och ropa på hjälp från

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ
مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

alla ni kan, utom Allah, om ni är sannfärdiga.”

إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ٣٩

40. Nej, men de har förkastat det vars kunskap de icke kunnat omfatta och vars *sanna* betydelse de ännu icke förstod, ändå kommer till dem. På liknande sätt förkastade de före dem *sanningen.* Men se vilket slut blev för dem som handlade fel!

بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا
يَأْتِهِمْ تَأْوِيْلُهٗ ۭ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ٤٠

41. Och bland dem finns *några* som tror därpå, och bland dem finns det *andra* som icke tror därpå, och din Herre känner bäst dem som skapar oreda.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا
يُؤْمِنُ بِهٖ ۭ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ٤١

R.5

42. Och om de anklagar dig för att ljuga, så säg: ”Jag ansvarar för mina gärningar och ni för era. Ni är icke ansvariga för vad jag gör och jag är icke ansvarig för vad ni gör.”

وَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ لِّيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ
عَمَلُكُمْ ۚ اَنْتُمْ بَرِيْٓـُٔوْنَ مِمَّآ اَعْمَلُ
وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ٤٢

43. Och bland dem finns *några* som lyssnar till dig. Men kan du göra så att de döva hör även om de icke förstår?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ
تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ٤٣

44. Och bland dem finns *några* som ser mot dig. Men kan du vägleda de blinda, även om de icke ser?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ
تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ٤٤

45. Allah gör förvisso icke alls människor orätt, utan de felar själva mot sina egna själar.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَّلٰكِنَّ
النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ٤٥

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ كَاَنۡ لَّمۡ يَلۡبَثُوۡۤا اِلَّا
سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُوۡنَ بَيۡنَهُمۡ ؕ
قَدۡ خَسِرَ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِلِقَآءِ اللّٰهِ
وَمَا كَانُوۡا مُهۡتَدِيۡنَ ﴿٤٦﴾

46. Och på den dagen när Han kommer att samla ihop dem, kommer det *att tyckas dem* som om de icke hade dröjt kvar i världen mer än en timma av en dag. De kommer att känna igen varandra. De är sannerligen förlorare som förnekar mötet med Allah och som icke vill bli vägledda.

وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ الَّذِىۡ نَعِدُهُمۡ اَوۡ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيۡدٌ
عَلٰى مَا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿٤٧﴾

47. Och om Vi låter dig bevittna en del av det Vi lovade dem eller låter dig avlida *dessförinnan,* är deras återvändande till Oss, och Allah kommer då att stå som vittne till allt vad de gör.

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوۡلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ
رَسُوۡلُهُمۡ قُضِىَ بَيۡنَهُمۡ بِالۡقِسۡطِ وَهُمۡ
لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿٤٨﴾

48. Och det finns sändebud för varje folk. Så när deras sändebud kommer, döms det mellan dem med rättvisa och de görs ingen orätt.

وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ
كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٤٩﴾

49. Och de säger: ”När kommer detta löfte *att gå i uppfyllelse*, om ni är sannfärdiga?”

قُلْ لَّاۤ اَمۡلِكُ لِنَفۡسِىۡ ضَرًّا وَّلَا نَفۡعًا اِلَّا
مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ؕ اِذَا جَآءَ
اَجَلُهُمۡ فَلَا يَسۡتَاۡخِرُوۡنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسۡتَقۡدِمُوۡنَ ﴿٥٠﴾

50. Säg: ”Jag har inte själv makt över något ont eller gott, utom det som Allah vill. För varje *förnekande* folk finns det en fastställd tid. När deras tid har kommit, kan de icke bli kvar ett enda ögonblick, icke heller kan de gå den i förväg.”

قُلۡ اَرَءَيۡتُمۡ اِنۡ اَتٰٮكُمۡ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوۡ
نَهَارًا مَّاذَا يَسۡتَعۡجِلُ مِنۡهُ الۡمُجۡرِمُوۡنَ ﴿٥١﴾

51. Säg: ”Tala om för mig, om Hans straff drabbar er om natten eller om dagen, hur skall de skyldiga kunna undgå det även om de skyndar *sig*?

52. Är det *först* då när det har hunnit ifatt er som ni kommer att tro på det? Vad! Nu! Och *före detta* brukade ni begära dess skyndsamma ankomst?”

أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ۗ آلْآنَ وَقَدْ
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Då kommer det att sägas till dem som felade: ”Smaka ni det varaktiga straffet. Ni vedergälls icke för *något* annat än för det ni förtjänade.”

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾

54. Och de frågar dig: ”Är det sant?” Säg: ”Ja, vid min Herre! Det är helt förvisso sant, och ni kan icke omintetgöra det.”

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِي وَرَبِّي
إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾ ع

R.6

55. Och om varje själ som felar ägde allt som finns på jorden, skulle den säkerligen erbjuda det som lösen för *sig själv*. Och de kommer att dölja *sin* ånger, när de ser straffet. Och dom skall fällas mellan dem med rättvisa och de skall icke göras orätt.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي
الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

56. Hör på! Allt som finns i himlarna och på jorden tillhör förvisso Allah. Hör på! Allahs löfte är förvisso sant. Men de flesta av dem vet det icke.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. Det är Han Som ger liv och orsakar död, och till Honom skall ni *alla* föras tillbaka.

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

58. Å, mänsklighet! Det har sannerligen kommit en förmaning till er från er Herre och ett botemedel mot varje *sjukdom* som än kan finnas i era hjärtan, och en vägledning och en barmhärtighet för de troende.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدۡ جَآءَتۡكُمۡ مَّوۡعِظَةٌ مِّنۡ
رَّبِّكُمۡ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوۡرِ ۙ وَهُدًى
وَّرَحۡمَةٌ لِّلۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۵۸﴾

59. Säg: ”*Allt detta är* genom Allahs nåd och genom Hans barmhärtighet, låt dem därför fröjda sig i den. Det är bättre än det som de samlar på hög.”

قُلۡ بِفَضۡلِ اللّٰهِ وَبِرَحۡمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ
فَلۡيَفۡرَحُوۡا ؕ هُوَ خَيۡرٌ مِّمَّا يَجۡمَعُوۡنَ ﴿۵۹﴾

60. Säg: ”Har ni betänkt att Allah har sänt ned förnödenheter till er, sedan gör ni en del av det olagligt och *en del* lagligt?” Säg: ”Har Allah tillåtit er *det* eller hittar ni på lögner om Allah?”

قُلۡ اَرَءَيۡتُمۡ مَّاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ لَكُمۡ مِّنۡ رِّزۡقٍ
فَجَعَلۡتُمۡ مِّنۡهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلۡ آٰللّٰهُ
اَذِنَ لَكُمۡ اَمۡ عَلَى اللّٰهِ تَفۡتَرُوۡنَ ﴿۶۰﴾

61. Vad tror de som hittar på lögner mot Allah om uppståndelsens dag? Allah är förvisso nådig mot människorna, men de flesta av dem är icke tacksamma.

وَمَا ظَنُّ الَّذِيۡنَ يَفۡتَرُوۡنَ عَلَى اللّٰهِ
الۡكَذِبَ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوۡ فَضۡلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ لَا
يَشۡكُرُوۡنَ ﴿۶۱﴾ ع

R.7

62. Och du är icke sysselsatt med någonting och du läser icke upp någon del av Qur'anen från Honom och ni gör inget arbete, utan att Vi är Vittne till det när ni är upptagna med det. Och ingenting är dolt för din Herres syn, icke ens en partikels vikt på jorden eller i himlen, eller ännu mindre, eller större än det, utan att det finns *uppskrivet* i en tydlig bok.

وَمَا تَكُوۡنُ فِيۡ شَاۡنٍ وَّمَا تَتۡلُوۡا مِنۡهُ مِنۡ
قُرۡاٰنٍ وَّلَا تَعۡمَلُوۡنَ مِنۡ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا
عَلَيۡكُمۡ شُهُوۡدًا اِذۡ تُفِيۡضُوۡنَ فِيۡهِ ؕ وَمَا
يَعۡزُبُ عَنۡ رَّبِّكَ مِنۡ مِّثۡقَالِ ذَرَّةٍ فِي
الۡاَرۡضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَاۤ اَصۡغَرَ مِنۡ
ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكۡبَرَ اِلَّا فِيۡ كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۶۲﴾

63. Se! Allahs vänner skall sannerligen icke hysa någon fruktan, icke heller skall de sörja,

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

64. de som trodde och alltid handlade rättfärdigt,

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

65. för dem finns det glädjebudskap i det nuvarande livet och i det tillkommande *också*, det finns ingen förändring i Allahs ord, det är verkligen den överlägsna framgången.

لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى
ٱلْءَاخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ
هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

66. Och låt icke deras ord smärta dig. Allt majestät tillhör förvisso Allah. Han är den Allhörande, den Allvetande.

وقف لازم وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا ۚ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

67. Se! Till Allah hör vad helst som finns i himlarna och vad helst som finns på jorden. De som åkallar andra än Allah följer dem icke *verkligen*. De följer bara en förmodan och de inlåter sig icke i något annat än gissningar.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِى
ٱلْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا
ٱلظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

68. Det är Han Som har gjort natten för er så att ni kan vila under den, och dagen upplyst. I det finns sannerligen tecken för ett folk som lyssnar.

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٨﴾

69. De säger: ”Allah har tagit Sig en son.” Helig är Han! Han är Självtillräcklig. Vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Honom. Ni har ingen befogenhet till detta. Vad! Säger ni det som ni icke vet beträffande Allah?

قَالُوا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا سُبْحَٰنَهُۥ ۖ هُوَ
ٱلْغَنِىُّ ۖ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى
ٱلْأَرْضِ ۚ إِنْ عِندَكُم مِّن سُلْطَٰنٍۭ بِهَٰذَآ ۚ
أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

70. Säg: ”De som hittar på en lögn om Allah skall icke ha framgång.”

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

71. *De kommer att få* en liten tillfällig vinning i denna världen. Sedan skall de återvända till Oss. Då skall Vi låta dem smaka en svår plåga för att de icke ville tro.

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

R.8

72. Och läs upp Noaks historia för dem när han sade till sitt folk: ”Å, mitt folk! om min ställning *hos Gud* och att jag påminner er *om er plikt* genom Allahs tecken, stöter er, och till Allah sätter jag min lit, mönstra då alla era planer, *ni* och era avgudar, låt sedan icke er handlingsväg bli dunkel för er, sätt sedan *era planer* i verket mot mig, och ge mig inget uppskov,

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي
وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧٢﴾

73. men om ni vänder tillbaka, *kom då ihåg* att jag icke har bett er om någon belöning. Min belöning finns endast hos Allah, och jag har blivit befalld att vara bland dem som har underkastat sig.”

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾

74. Men de förkastade honom, så Vi räddade honom och dem som var med honom i arken. Och Vi gjorde dem till arvingar *till landet*, medan Vi dränkte dem som förkastade Våra tecken. Se då hur slutet blev för dem som hade blivit varnade

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٤﴾

75. Sedan sände Vi *andra* sändebud efter honom till deras *respektive* folk, och de visade dem klara bevis. Men de ville icke tro *på dem*, ty de hade förkastat dem förut. Sålunda förseglar Vi överträdarnas hjärtan.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ
فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا
بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى
قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۷۵﴾

76. Efter dem sände Vi sedan Moses och Aron till Farao och hans stormän med Våra tecken, men de uppförde sig högmodigt. Och de var ett syndigt folk.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا
وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۷۶﴾

77. Och när sanningen från Oss kom till dem, sade de: ”Detta är förvisso en uppenbar trolldom.”

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْۤا اِنَّ
هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۷۷﴾

78. Moses sade: ”Säger ni *detta* om sanningen när den har kommit till er? Kan detta vara trolldom? Och trollkarlar har aldrig framgång.”

قَالَ مُوْسٰۤى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَآءَكُمْ ؕ اَسِحْرٌ هٰذَا ؕ وَلَا يُفْلِحُ
السّٰحِرُوْنَ ﴿۷۸﴾

79. De sade: ”Har du kommit till oss så att du kan vända oss bort från det som vi fann våra fäder följa, och så att ni två kan få en hög ställning i landet? Men vi kommer icke att tro någon av er.”

قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
اٰبَآءَنَا وَتَكُوْنَ لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ فِى
الْاَرْضِ ؕ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۷۹﴾

80. Och Farao sade: ”För varje skicklig magiker till mig.”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِيْ بِكُلِّ سٰحِرٍ
عَلِيْمٍ ﴿۸۰﴾

81. Och när magikerna kom, sade Moses till dem: ”Kasta ni, vad ni vill kasta.”

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰۤى
اَلْقُوْا مَاۤ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿۸۱﴾

82. Och när de hade kastat, sade Moses: ”Vad ni har visat är ren trollkonst. Allah kommer helt visst att tillintetgöra det. Allah tillåter sannerligen icke orosstiftarnas arbete att lyckas.

فَلَمَّآ اَلۡقَوۡا قَالَ مُوۡسٰى مَا جِئۡتُمۡ بِهِ ۙ
السِّحۡرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبۡطِلُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا
يُصۡلِحُ عَمَلَ الۡمُفۡسِدِيۡنَ ﴿۸۲﴾

83. Och Allah upprättar sanningen genom Sina ord även om det är förhatligt för syndarna.”

وَيُحِقُّ اللّٰهُ الۡحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوۡ كَرِهَ
الۡمُجۡرِمُوۡنَ ﴿۸۳﴾ ع

R.9

84. Och ingen lydde Moses utom en grupp från hans folk, på grund av fruktan för Farao, så att han icke skulle förfölja dem, och för sina stormän. Och Farao var verkligen en tyrann i landet och han var förvisso bland överträdarna.

فَمَاۤ اٰمَنَ لِمُوۡسٰۤى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنۡ قَوۡمِهٖ
عَلٰى خَوۡفٍ مِّنۡ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَا۟ئِهِمۡ اَنۡ
يَّفۡتِنَهُمۡ ؕ وَاِنَّ فِرۡعَوۡنَ لَعَالٍ فِى الۡاَرۡضِ ۚ
وَاِنَّهٗ لَمِنَ الۡمُسۡرِفِيۡنَ ﴿۸۴﴾

85. Och Moses sade: ”Å, mitt folk! Om ni har kommit till tro på Allah, sätt då er lit till Honom om ni verkligen har underkastat er *Hans vilja.*”

وَقَالَ مُوۡسٰى يٰقَوۡمِ اِنۡ كُنۡتُمۡ اٰمَنۡتُمۡ بِاللّٰهِ
فَعَلَيۡهِ تَوَكَّلُوۡۤا اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّسۡلِمِيۡنَ ﴿۸۵﴾

86. Och de sade: ”Till Allah sätter vi vår lit. Vår Herre, gör oss icke till en prövning för det felande folket,

فَقَالُوۡا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلۡنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا
فِتۡنَةً لِّلۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۸۶﴾ ۙ

87. utan befria oss genom Din barmhärtighet från det icke troende folket.”

وَنَجِّنَا بِرَحۡمَتِكَ مِنَ الۡقَوۡمِ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۸۷﴾

88. Och Vi talade till Moses och hans broder *och sade*: ”Bygg hus i staden för ert folk, och bygg era hus *så att de är* vända åt samma

وَاَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰى مُوۡسٰى وَاَخِيۡهِ اَنۡ تَبَوَّاٰ
لِقَوۡمِكُمَا بِمِصۡرَ بُيُوۡتًا وَّاجۡعَلُوۡا

håll och förrätta bönen.* Och giv glädjebudskap till de troende.”

بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۭ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٨٨

89. Och Moses sade: ”Vår Herre, över Farao och hans rådgivare har Du skänkt härlighet och rikedom i det nuvarande livet. Vår Herre, det får bara påföljden, att de leder *människor* bort från Din väg. Vår Herre! Radera ut deras rikedomar och var sträng mot deras hjärtan, ty det *verkar* som om de icke kommer att tro förrän de ser ett svårt straff.”

وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّاَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ
رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ
عَلٰٓي اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰي قُلُوْبِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ۝٨٩

90. Han (Allah) sade: ”Er *bådas* bön är beviljad. Så var ni två ståndaktiga och följ icke deras väg som icke vet.”

قَالَ قَدْ اُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا
وَلَا تَتَّبِعٰۗنِّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٩٠

91. Och Vi förde Israels barn genom havet, och Farao och hans härskaror förföljde dem med onda avsikter och fiendskap till dess att han, när drunknings*katastrofen* hann upp honom, ropade: ”Jag tror att det icke finns någon Gud förutom Han, som

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُوْدُهٗ بَغْيًا وَّعَدْوًا ۭ حَتّٰٓي اِذَآ
اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ

*10:88 De arabiska orden ”*wadjálu bujútakum qíblatan*” (وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً) i den här versen kan betyda ”riktade mot *Qibla*,” (böneriktning, den punkt eller plats mot vilken man vänder sig under bönen). Det kan även betyda att husen var riktade mot varandra eller mot samma riktning.
Beträffande den första betydelsen är det svårt att anta den eftersom det inte fanns någon definitiv *Qibla* föreskriven för Israels folk före Salomons tempel.
Om den andra betydelsen föredras, skulle detta innebära att husen byggdes riktade mot varandra av säkerhetsskäl.
Här föredras det tredje alternativet, vilket betyder: ”Bygg era hus så att de är vända mot samma håll.” Detta har fördelen att alla som bor i husen kan be sina böner i samma riktning och att det skapar en slags enhet och disciplin dem emellan.
Omedelbart efter denna instruktion uppmanas de troende att förrätta bönen vilket ytterligare stärker ovanstående ståndpunkt. Det arabiska uttrycket ”förrätta bönen”, (اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ *aqímusaláta*) uppmanar inte bara till att förrätta den individuella bönen, utan betonar att bönen bes tillsammans med andra.

إِلَّا الَّذِيٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوٓا اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا
مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾

Israels barn tror på, och jag är bland dem som underkastar sig *Honom.*”

آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٩٢﴾

92. Vad! *Tror du* nu, fastän du var olydig förut och var bland dem som stiftade ofrid.

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُوْنَ لِمَنْ
خَلْفَكَ اٰيَةً ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ
اٰيٰتِنَا لَغٰفِلُوْنَ ﴿٩٣﴾ ع

93. Så denna dag skall Vi rädda dig, men *endast* din kropp, så att du kan vara ett tecken för dem *som kommer* efter dig. Och många av mänskligheten är förvisso likgiltiga för Våra tecken

R.10

وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيٓ اِسْرَآءِيْلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ
وَّرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْا
حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٤﴾

94. Och vi tilldelade Israels barn en utmärkt vistelseort och Vi försåg dem med goda ting, och de var icke oense förrän kunskapen kom till dem. Din Herre kommer förvisso att döma mellan dem på uppståndelsens dag beträffande det om vilket de var oense.

فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ
فَسْئَلِ الَّذِيْنَ يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ
قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا
تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٩٥﴾ لا

95. Och om du är tveksam beträffande det som Vi har sänt ned till dig, fråga dem som har läst boken före dig. Sanningen har verkligen kommit till dig från din Herre, var därför icke bland dem som tvivlar.

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
فَتَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٦﴾

96. Och var du icke bland dem som förkastar Allahs tecken, annars kommer du att vara bland förlorarna.

اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٩٧﴾ لا

97. De mot vilka din Herres påbud har satts i verket, kommer förvisso icke att tro,

98. ens om varje tecken kommer till dem, till dess att de ser det svåra straffet.

وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْاَلِيْمَ ۝٩٨

99. Varför fanns det inget *annat* folk, som trodde så att deras tro kunde ha gagnat dem, utom Jonas folk? När de trodde, undanröjde Vi det vanärande straffet i det nuvarande livet och Vi gav dem förnödenheter för en tid.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيْمَانُهَآ
اِلَّا قَوْمَ يُوْنُسَ ؕ لَمَّآ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ۝٩٩

100. Och om din Herre hade *tvingat igenom* Sin vilja, då skulle förvisso alla som finns på jorden ha trott tillsammans. Vill du då tvinga människor till att bli troende?

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيْعًا ؕ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى
يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝١٠٠

101. Och ingen själ kan tro utom med Allahs tillstånd. Och Han låter *Sin* vrede *sänkas* över dem som icke vill använda sitt förstånd.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ
وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝١٠١

102. Säg: ”Fundera över det som *händer* i himlarna och på jorden.” Men tecken och varnare gagnar icke ett folk som icke vill tro.

قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ
عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٠٢

103. Vad kan de då förvänta sig utom det som liknar *straffens* dagar, vilka *genomleds* av dem som gick bort före dem? Säg: ”Vänta då, och jag är med er bland dem som väntar.”

فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ قُلْ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ
مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ۝١٠٣

104. Då skall Vi rädda Våra sändebud och dem som tror. *Så sker* således *alltid*. Det åligger Oss att rädda dem som tror.

ثُمَّ نُنَجِّيْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ ۚ
حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٠٤ ع

R.11

105. Säg: ”Å, ni människor! Om ni tvekar beträffande min religion, *vet då att* jag icke tillber dem som ni tillber istället för Allah, utan jag tillber *endast* Allah, Som låter er dö och jag har blivit befalld att vara bland de troende,

قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنۡ كُنۡتُمۡ فِىۡ شَكٍّ مِّنۡ
دِيۡنِىۡ فَلَاۤ اَعۡبُدُ الَّذِيۡنَ تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ
دُوۡنِ اللّٰهِ وَلٰـكِنۡ اَعۡبُدُ اللّٰهَ الَّذِىۡ
يَتَوَفّٰٮكُمۡ ۖۚ وَاُمِرۡتُ اَنۡ اَكُوۡنَ مِنَ
الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۙ﴿۱۰۵﴾

106. och *jag har också blivit befalld att säga*: 'Vänd ditt ansikte mot religionen som den som alltid är vänd *mot Gud*, och var du icke bland dem som tillskriver *Honom* medhjälpare,

وَاَنۡ اَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّيۡنِ حَنِيۡفًا ۚ
وَلَا تَكُوۡنَنَّ مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿۱۰۶﴾

107. och åkalla förutom Allah icke någon annan som varken kan gagna eller skada dig. Och om du gjorde det, skulle du helt visst vara bland syndarna.'”

وَلَا تَدۡعُ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنۡفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنۡ فَعَلۡتَ فَاِنَّكَ
اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۱۰۷﴾

108. Och om Allah vållar dig skada finns det ingen utom Han som kan föra undan den, och om Han avser det goda för dig finns det ingen som kan driva tillbaka Hans nåd. Han låter den nå vem Han vill av Sina tjänare. Och Han är den Mest Förlåtande, Barmhärtige.

وَاِنۡ يَّمۡسَسۡكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ
اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنۡ يُّرِدۡكَ بِخَيۡرٍ فَلَا رَآدَّ
لِفَضۡلِهٖ ؕ يُصِيۡبُ بِهٖ مَنۡ يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ ؕ
وَهُوَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ﴿۱۰۸﴾

109. Säg: ”Å, *ni* människor! Nu har sanningen kommit till er från er Herre. Så den som följer vägledningen följer den bara till gagn för sin egen själ, och den som felar, felar bara mot den. Och jag är icke en vakthållare över er.”

قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ الۡحَـقُّ مِنۡ
رَّبِّكُمۡ ۚ فَمَنِ اهۡتَدٰى فَاِنَّمَا يَهۡتَدِىۡ
لِنَفۡسِهٖ ۚ وَمَنۡ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَا ۚ
وَمَاۤ اَنَا عَلَيۡكُمۡ بِوَكِيۡلٍ ؕ﴿۱۰۹﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى
يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١١٠﴾

110. Och följ det som har uppenbarats för dig och var ståndaktig till dess att Allah ger Sitt domslut. Och Han är den Bäste av domare.

Kapitel 11
HÚD

Detta kapitel (sura) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratjugofyra verser.

I introduktionen till föregående kapitel nämndes dess anknytning till detta kapitel. Ett av kapitlets särdrag är att det enligt versen ”Så stå du upprätt, som du har blivit befalld, och även de som har vänt sig till Allah med dig” (فَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ *fástaqim kamá umírta wa man tába má'aka*) (vers 113) lagts ett så oerhört stort ansvar på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han vid ett tillfälle sade att ”Sura Húd har gjort mig gammal” (شَيَّبَتْنِي هُوْد *shájabatni húd*).

I kapitlet nämns även de folkslag som förintades på grund av sitt förnekande. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, blev ledsen över dessa människors sorg.

I vers 18 finns ett tidigare vittnesmål om den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, från profeten Moses, frid vare med honom.

Här finns också ett vittnesmål om att någon ska komma efter den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

I kapitel 85, *al-burúdj*, omnämns denna personlighet med orden ”Och vid den som vittnar och vid den vars vittnesbörd avläggs” (وَشَاهِدٍ وَمَشْهُوْدٍ *wa shahidín wa mash-húd*) (85:4) och det förklaras att det kommer en tid då ett betydelsefullt vittne kommer att vittna om ett ännu större vittnesbörd. Moses har vittnat om att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skulle komma, och ett uppsatt vittne kommer ännu en gång att bekräfta sanningen i hans anspråk.

Eftersom det påföljande kapitlet, *júsuf*, inleds med en vers som talar om den mest framstående av alla historiska berättelser, så förklarar Allah i slutet av detta kapitel att alla de berättelser som förmedlats till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om olika profeter, har som syfte att skänka honom styrka. Det antyds även att berättelserna i kapitel *húd* återgivits för att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte ska behöva känna sorg i sitt hjärta.

سُوْرَةُ هُوْدٍ مَّكِّيَّةٌ ١١

اٰياتها ١٢٤ — ركوعاتها ١٠

Sura HÚD
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Álif Lám Rá* *Detta är* en bok vars verser är fast förankrade och felfria och sedan har de förklarats i detalj. *Den är* från En Vis, *och* Allt-Underkunnig

الٓرٰ ۟ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ
مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ۝٢

3. *Den lär* att ni icke skall tillbe någon annan än Allah, jag är en Varnare för er, och en glädjebärare från Honom,

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ
نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ۝٣

4. och att ni söker förlåtelse hos er Herre, och sedan vänder er till Honom. Han kommer att förse er med ett gott underhåll under en fastställd tid. Och Han kommer att ge Sin nåd till var och en som har gjort sig förtjänt. Och om ni vänder er bort, då fruktar jag sannerligen en ofantlig dags straff för er.

وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ
يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۝٤

5. Till Allah skall ni återvända, och Han har makt över alla ting.

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٥

6. Nu sluter de förvisso sina bröst för att de försöker dölja sig själva för Honom. Förvisso! Han vet alltid vad de döljer och vad de uppenbarar, *även* då de sveper sig själva med sina dräkter. Han vet förvisso väl vad som finns i deras hjärtan.

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا
مِنْهُ ؕ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ
اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٦

*11:2 Jag är Allah, Som är Allseende

Del 12

7. Och det finns icke en varelse som rör sig på jorden utan att det är Allah som förser den med dess uppehälle. Och Han känner dess tillfälliga vistelseort och dess stadigvarande hemvist. Allt *detta* finns *uppskrivet* i en klar bok.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ
رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ؕ
كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝٧

8. Och det är Han som skapade himlarna och jorden i sex perioder, och Hans tron vilar på vatten, så att Han kan låta er *visa* vem av er som är bäst i sitt uppförande. Och om du säger: ”Ni skall förvisso uppresas efter döden.” kommer de som icke tror förvisso att säga: ”Detta är ingenting annat än en klar synvilla.”

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ
لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ
قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ
لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا
سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٨

9. Och om Vi sköt upp deras straff till en bestämd tid, skulle de säkerligen säga: ”Vad håller det tillbaka?” Nu skall det förvisso icke vändas bort från dem på den dag då det skall komma till dem, och det som de brukade håna skall omsluta dem.

وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ
مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ؕ اَلَا يَوْمَ
يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ
بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٩ ع

R.2

10. Och om Vi låter människan smaka på barmhärtighet från Oss och sedan tar bort den från henne då är hon i sanning förtvivlad, otacksam.

وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا
مِنْهُ ۚ اِنَّهٗ لَيَئُوْسٌ كَفُوْرٌ ۝١٠

11. Och om Vi, efter det att en motgång snuddat vid henne, låter henne smaka på *Vår* ynnest, kommer hon helt visst att

وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ؕ اِنَّهٗ

säga: ”Alla olyckor är borta från mig.” Se! Hon är triumferande, skrytsam,

لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۙ﴿۱۱﴾

12. förutom de som är tålmodigt uthålliga och gör goda gärningar. Det är de som kommer att få förlåtelse och en stor belöning.

اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿۱۲﴾

13. Kanske *de icke troende inbillar sig att* du nu kan förmås till att överge en del av det som har uppenbarats för dig, och att ditt bröst kanske rätas ut därigenom, ty de säger: ”Varför har icke en skatt sänts ned till honom eller en ängel kommit med honom?” Du är sannerligen bara en Varnare, och Allah är Beskyddare över alla ting.

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ
وَضَآئِقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَاۤ
اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ
اِنَّمَاۤ اَنْتَ نَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
وَّكِيْلٌ ؕ﴿۱۳﴾

14. Säger de: ”Har han hittat på det?” Säg: ”Visa då fram tio uppdiktade kapitel lika dessa och åkalla vem ni kan *för att få hjälp*, utom Allah, om ni är sannfärdiga.”

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ
سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ
اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿۱۴﴾

15. Och om de icke svarar dig, vet då att det har uppenbarats *fyllt med* Allahs kännedom och att det icke finns någon Gud förutom Honom. Vill ni då underkasta er?

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّمَاۤ
اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۵﴾

16. Till vem helst som föredrar det nuvarande livet och dess glädjeämnen, kommer Vi att till fullo återbetala dem i detta *livet* för deras gärningar och de skall icke göras orätt däri.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا
نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا
لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿۱۶﴾

17. Det är de som icke skall ha någonting i det tillkommande utom elden, och det som de

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا
النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾

frambringade i detta *livet* skall bli till intet och förgäves skall det vara som de brukade göra.

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ
شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا
وَّرَحْمَةً ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ
يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ
فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨﴾

18. Kan då den *vara en bedragare* som äger ett klart bevis från sin Herre, och *för att intyga hans sanning* följer ett vittne med från Honom, och han föregicks av Moses bok, en vägledare och en barmhärtighet? De* tror på honom, och elden skall vara den utlovade vistelseorten för vem helst från de olika sekterna som förkastar honom. Så sväva icke i tvivel om det. Det är förvisso sanningen från din Herre, men de flesta människor tror icke.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ
اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ
الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى
رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ ۙ

19. Och vem är mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah? Sådana skall visas fram inför sin Herre och *alla* vittnen kommer att säga: ”Det är dessa som ljög om sin Herre.” Nu vilar Allahs förbannelse förvisso över syndarna,

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ﴿٢٠﴾

20. som vänder *människor* bort från Allahs väg och försöker göra den krokig. Och det är dessa som icke tror på det tillkommande.

*11:18 Det är mycket viktigt att avgöra vilka pronominet ”de” hänvisar till. De enda två personer som nämns i versen är den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och det gudomliga vittne som ska åtfölja honom. När det gäller Moses, så hänvisas inte till honom som person, utan till hans bok, eftersom böcker inte tror. Det enda alternativet som återstår är att versen hänvisar till en grupp människor. Dvs. ”de” hänvisar inte enbart till Profeten utan även till hans underordnade vittne och vissa andra.

Versen ovan bör därför förstås i sammanhanget att det inte bara var Profeten själv, och hans vittne som trodde på honom och bekräftade att han var sann, utan det gjorde även en stor skara anhängare under deras tid.

Man bör komma ihåg att storslagna profeter ibland nämns i singular som en person, men de har förmågan att öka i antal och dra till sig anhängare. De hänvisas till som en stor skara människor (اُمّة *umma*), som om de härbärgerar en stor skara människor i sitt eget väsen. Se 16:121 för referens.
Vissa menar att pronomenet ”de” (اُولٰٓئِكَ *uláika*) hänvisar till Moses och hans folk.

21. Sådana kan aldrig tillintetgöra *Allahs planer* i landet, icke heller har de några vänner vid sidan om Allah. Straffet kommer att fördubblas för dem. De har icke förmåga att höra eller se.

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا
كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا
يُبْصِرُونَ ٢١

22. Det är dessa som har ödelagt sina själar, och det som de hittade på skall svika dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٢

23. Det är otvivelaktigt de som skall bli de största förlorarna i det tillkommande.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْأَخْسَرُونَ ٢٣

24. De som tror och gör goda gärningar och ödmjukar sig inför sin Herre, dessa är himlens invånare, i den skall de förbli.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٤

25. Fallet med de två grupperna är likt *det* med de blinda och döva, och de seende och hörande. Är dessa två fall lika? Vill ni då icke förstå?

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ
مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٥

R.3

26. Och Vi sände Noak till hans folk *och han sade*: ”Jag är sannerligen endast en förmanare för er,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٦

27. så att ni icke tillber någon annan än Allah. Jag fruktar verkligen en smärtsam dags straff för er.”

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ٢٧

28. Hans folks ledare som icke trodde, svarade: ”Vi ser i dig ingenting annat än en människa lik oss själva, och vi ser att ingen har följt dig utom de som enligt alla yttre tecken är de ringaste bland oss. Och i dig ser vi ingen överhöghet över oss, nej, vi tror er vara lögnare.”

فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا
نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ
الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Han sade: ”Å, mitt folk, säg mig *detta*, om jag har ett klart bevis från min Herre och Han har skänkt mig en stor nåd från Sig Själv, vilken har förblivit okänd för er, skall vi *då* tvinga det på er fastän ni är emot det?

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ؕ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا
وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Och å, mitt folk, jag ber er icke om någon förmögenhet i gengäld för det. Min belöning finns bara hos Allah. Och jag ämnar icke köra bort dem som tror. De skall förvisso möta sin Herre. Men jag ser att ni är ett okunnigt folk.

وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ؕ اِنْ
اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ
وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Och å, mitt folk, vem skulle hjälpa mig mot Allah, om jag skulle köra bort dem? Vill ni då icke tänka efter?

وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ
طَرَدْتُّهُمْ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Och jag säger icke till er att ’jag är i besittning av Allahs skatter,’ icke heller känner jag det osedda, icke heller säger jag att ’jag är en ängel.’ Icke heller säger jag om dem som era ögon föraktar: ’Allah kommer icke att skänka dem något gott,’ Allah vet bäst vad som finns i

وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ
اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ

deras sinnen. I det fallet vore jag förvisso bland de orättfärdiga.”

اَنۡفُسِهِمۡ ۚۖ اِنِّیۡۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِیۡنَ ﴿۳۲﴾

33. De sade: ”Å, Noak, du har sannerligen tvistat med oss *länge* och tvistat många gånger. Visa nu fram det du hotar oss med om du är bland de sannfärdiga.”

قَالُوۡا یٰنُوۡحُ قَدۡ جٰدَلۡتَنَا فَاَکۡثَرۡتَ جِدَالَنَا
فَاۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَاۤ اِنۡ کُنۡتَ مِنَ الصّٰدِقِیۡنَ ﴿۳۳﴾

34. Han sade: ”Allah kan Själv föra det till er om Han behagar, och ni kan icke omintetgöra *Guds syfte*,

قَالَ اِنَّمَا یَاۡتِیۡکُمۡ بِہِ اللّٰہُ اِنۡ شَآءَ
وَمَاۤ اَنۡتُمۡ بِمُعۡجِزِیۡنَ ﴿۳۴﴾

35. och min varning kommer icke att gagna er, hur mycket jag än önskar varna er om Allah avser att krossa er. Han är er Herre och till Honom skall ni förmås att återvända.”

وَلَا یَنۡفَعُکُمۡ نُصۡحِیۡۤ اِنۡ اَرَدۡتُّ
اَنۡ اَنۡصَحَ لَکُمۡ اِنۡ کَانَ اللّٰہُ یُرِیۡدُ
اَنۡ یُّغۡوِیَکُمۡ ؕ ہُوَ رَبُّکُمۡ ۟ وَ اِلَیۡہِ
تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۳۵﴾ؕ

36. Säger de: ”Han har hittat på det?” Säg: ”Om jag har hittat på det vilar min skuld på mig, men jag är fri från de synder som ni begår.”

اَمۡ یَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰىہُ ؕ قُلۡ اِنِ افۡتَرَیۡتُہٗ
فَعَلَیَّ اِجۡرَامِیۡ وَاَنَا بَرِیۡٓءٌ مِّمَّا
تُجۡرِمُوۡنَ ﴿۳۶﴾ع

R.4

37. Och det uppenbarades för Noak: ”Ingen av ditt folk kommer att tro utom de som redan har trott. Sörj därför icke över det de har gjort.

وَاُوۡحِیَ اِلٰی نُوۡحٍ اَنَّہٗ لَنۡ یُّؤۡمِنَ مِنۡ
قَوۡمِکَ اِلَّا مَنۡ قَدۡ اٰمَنَ فَلَا تَبۡتَئِسۡ
بِمَا کَانُوۡا یَفۡعَلُوۡنَ ﴿۳۷﴾ۚۖ

38. Och bygg du arken inför Våra ögon och som *det befalldes genom* Vår uppenbarelse. Och

وَاصۡنَعِ الۡفُلۡکَ بِاَعۡیُنِنَا وَ وَحۡیِنَا
وَلَا تُخَاطِبۡنِیۡ فِی الَّذِیۡنَ ظَلَمُوۡا ۚ

إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٨﴾

tilltala Mig icke beträffande syndarna. De kommer förvisso att bli dränkta.”

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۖ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ
مِّنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۚ قَالَ إِنْ
تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ ﴿٣٩﴾

39. Och han fortsatte bygga arken, och varje gång hans folks stormän gick förbi honom, hånade de honom. Han sade: ”Om ni hånar oss *nu, kommer den tid när* vi skall håna er just så som ni *nu* hånar.

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

40. Då kommer ni att veta vem ett straff drabbar, vilket kommer att förnedra honom och över vem ett varaktigt straff kommer att falla.”

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۙ قُلْنَا
احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ
آمَنَ ۚ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾

41. Till dess att Vi, när Vår befallning kom och *jordens källor* flödade, sade: ”Lasta in ett par av varje *nödvändig* djurart i den, hankön och honkön och din familj, utom de mot vilka ordet redan har uttalats, och *lasta in* dem som tror.” Och ingen hade trott på *och levt med* honom utom några få.

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرٰىهَا
وَمُرْسٰىهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾

قرأ حفص بفتح الميم وإمالة الراء

42. Och han sade: ”Gå ombord på den. Dess kurs och dess förtöjning vare i Allahs namn. Min Herre är helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ
وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يٰبُنَيَّ
ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِينَ ﴿٤٣﴾

43. Och den rörde sig framåt med dem över vågor som berg. Och Noak ropade till sin son, eftersom han *höll sig* avsides: ”Å, min son! Gå ombord med oss och var icke med de icke troende.”

44. Han svarade: ”Jag skall snart ta min tillflykt till ett berg som skall skydda mig mot vattnet.” Han (Noak) sade: ”Denna dag finns det inget skydd *för någon* mot Allahs påbud, utom för den som Han visar barmhärtighet.” Och vågor slog in mellan de två, så han (sonen) var bland de dränkta.

قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ
الْمَآءِ ؕ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ
اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ
فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٤﴾

45. Och det sades: ”Å, jord, svälj ditt vatten, och å, himmel, sluta *regna.*” Och vattnet förmåddes upphöra och saken var avgjord. Och *arken* kom att landa på al-Djúdi. Och det sades: ”Förbannat vare det syndande folket.”

وَقِيْلَ يٰۤاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ
اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ
وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا
لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

46. Och Noak ropade till sin Herre och sade: ”Min Herre, min son är sannerligen av min familj, och Ditt löfte är förvisso sant och Du är den Mest Rättvise av domare.”

وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ
مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ
اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Han (Allah) sade: ”Å, Noak, han är förvisso icke av din familj, han är sannerligen *en man med* orättfärdigt uppträdande. Så bed Mig icke om det, som du icke har någon kännedom om. Jag förmanar dig så att du icke blir *en* av de okunniga.”

قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ
عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ
لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ اِنِّيْۤ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ
مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Han (Noak) sade: ”Min Herre, jag ber Dig att skydda mig från att be Dig om det som jag icke har någon kännedom om. Och såvida Du icke förlåter mig och har förbarmande med mig, skall jag vara bland förlorarna.”

قَالَ رَبِّ اِنِّيْۤ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا
لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ
وَتَرْحَمْنِيْۤ اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Det sades: ”Å, Noak, stig *då* ned i frid och med välsignelser från Oss över dig och över folken *som skall födas* av dem som är med dig. Och det kommer att finnas *andra* folk vilka Vi skall ge uppehälle *för en tid*, sedan skall ett svårt straff komma över dem från Oss.”

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَ بَرَكٰتٍ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ؕ وَ اُمَمٌ
سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿۴۹﴾

50. Detta är bland de budskap om det osedda, som Vi uppenbarar för dig. Du kände dem icke, varken du eller ditt folk, före detta. Så var du tålmodig, ty slutet är för de gudfruktiga.

تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا
كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
هٰذَا ۛؕ فَاصْبِرْ ۛؕ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۵۰﴾ ع

R.5

51. Och till ’Ad *sände Vi* deras broder Húd. Han sade: ”Å, mitt folk, tillbe *endast* Allah. Ni har ingen Gud utom Honom. Ni smider bara lögner.

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنْ
اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ﴿۵۱﴾

52. Å, mitt folk, jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns endast hos Honom Som skapade mig. Vill ni då icke förstå?

يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ
اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى الَّذِىْ فَطَرَنِىْ ؕ
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۵۲﴾

53. Och mitt folk, be er Herre om förlåtelse, vänd er sedan till Honom, Han kommer att sända moln över er som släpper ned ett överflöd av regn och Han kommer att lägga styrka till er styrka. Och vänd er icke bort som syndare.”

وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ
يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا
وَّ يَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۵۳﴾

54. De sade: ”Å, Húd, du har icke visat oss något klart bevis, och vi tänker icke överge våra gudar *bara* på grund av det du säger, icke heller tänker vi tro dig,

قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ
بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ
لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۴﴾

55. vi kan bara säga att några av våra gudar har hemsökt dig med ondska.” Han svarade: ”Jag kallar förvisso Allah till vittne, och vittna även ni om att jag är fri från det ni förbinder som medhjälpare *till Gud*,

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا
بِسُوْٓءٍ ؕ قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا
اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۵۵﴾ ۙ

56. förutom Honom. Så smid *ni* planer mot mig, och ge mig inget uppskov,

مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ
لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۵۶﴾

57. jag har sannerligen satt min lit till Allah, min Herre och er Herre. Det finns ingen varelse som rör sig *på jorden* utan att Han håller den i pannluggen. Min Herre *står* förvisso på den rätta vägen.

اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ ؕ
مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ؕ
اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۷﴾

58. Om ni då vänder er bort, har jag redan meddelat er det, med vilket jag har sänts till er och min Herre kommer att låta ett annat folk ta er plats. Och ni kan icke alls skada Honom. Min Herre är förvisso Väktare över allting.”

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ
اِلَيْكُمْ ؕ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ
وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿۵۸﴾

59. Och när Vår befallning kom, räddade Vi Húd, och de som trodde med honom, genom Vår *särskilda* barmhärtighet. Och Vi räddade dem från en svår plåga.

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّيْنٰهُمْ مِّنْ
عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿۵۹﴾

60. Och sådana var ’Ad. De förnekade sin Herres tecken och var olydiga mot Hans sändebud och följde uppmaningarna från varje högmodig fiende till *sanningen.*

وَتِلۡكَ عَادٌ ۟ جَحَدُوۡا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمۡ وَعَصَوۡا
رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوۡۤا اَمۡرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيۡدٍ ﴿٦٠﴾

61. Och en förbannelse fick följa dem i denna världen och på uppståndelsens dag. Se! ’Ad uppförde sig otacksamt mot sin Herre. Se! Förbannat vare ’Ad, Húds folk.

وَاُتۡبِعُوۡا فِيۡ هٰذِهِ الدُّنۡيَا لَعۡنَةً وَّيَوۡمَ
الۡقِيٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ عَادًا كَفَرُوۡا رَبَّهُمۡ ؕ
ع اَلَا بُعۡدًا لِّعَادٍ قَوۡمِ هُوۡدٍ ﴿٦١﴾

R.6

62. Och till Thamúds *stam sände Vi* deras broder S̲alih. Han sade: ”Å, mitt folk, tillbed Allah, ni har ingen annan Gud än Honom. Han uppreste er från jorden och lät er bosätta er på den. Så bed Honom om förlåtelse och vänd er sedan *helhjärtat* till Honom. Min Herre är sannerligen nära *och* besvarar *bön.*”

وَاِلٰى ثَمُوۡدَ اَخَاهُمۡ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوۡمِ
اعۡبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمۡ مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ ؕ هُوَ
اَنۡشَاَكُمۡ مِّنَ الۡاَرۡضِ وَاسۡتَعۡمَرَكُمۡ
فِيۡهَا فَاسۡتَغۡفِرُوۡهُ ثُمَّ تُوۡبُوۡۤا اِلَيۡهِ ؕ
اِنَّ رَبِّيۡ قَرِيۡبٌ مُّجِيۡبٌ ﴿٦٢﴾

63. De sade: ”Å, S̲alih, bland oss var du en till vilken vi tidigare satte vårt hopp. Förbjuder du oss att tillbe det som våra fäder tillbad? Och vi svävar förvisso i oroande tvivel om det till vilket du kallar oss.”

قَالُوۡا يٰصٰلِحُ قَدۡ كُنۡتَ فِيۡنَا مَرۡجُوًّا قَبۡلَ
هٰذَاۤ اَتَنۡهٰٮنَاۤ اَنۡ نَّعۡبُدَ مَا يَعۡبُدُ اٰبَآؤُنَا
وَاِنَّنَا لَفِيۡ شَكٍّ مِّمَّا تَدۡعُوۡنَاۤ اِلَيۡهِ
مُرِيۡبٍ ﴿٦٣﴾

64. Han sade: ”Å, mitt folk, säg mig, om jag står på ett klart bevis från min Herre och om Han har givit mig barmhärtighet från Sig Själv, vem kommer då att hjälpa mig mot Allah om jag är olydig mot Honom? Så ni gör ingenting annat än att öka på det som förstör mig,

قَالَ يٰقَوۡمِ اَرَءَيۡتُمۡ اِنۡ كُنۡتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنۡ رَّبِّيۡ وَاٰتٰٮنِيۡ مِنۡهُ رَحۡمَةً فَمَنۡ يَّنۡصُرُنِيۡ
مِنَ اللّٰهِ اِنۡ عَصَيۡتُهٗ ۟ فَمَا تَزِيۡدُوۡنَنِيۡ
غَيۡرَ تَخۡسِيۡرٍ ﴿٦٤﴾

65. och å, mitt folk! Detta är Allahs kamelko, ett tecken för er, så lämna henne ifred, så att hon kan beta på Allahs jord, och låt ingen skada komma nära henne, så att icke ett närliggande straff drabbar er.”

وَ يٰقَوۡمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمۡ اٰيَةً فَذَرُوۡهَا
تَاۡكُلۡ فِيۡۤ اَرۡضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوۡهَا بِسُوۡٓءٍ
فَيَاۡخُذَكُمۡ عَذَابٌ قَرِيۡبٌ ﴿۶۵﴾

66. Men de skar av hennes hälsenor. Då sade han: ”Fröjda er i era hus i tre dagar. Detta är ett *orubbligt* löfte som icke kan förkastas.”

فَعَقَرُوۡهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوۡا فِيۡ دَارِكُمۡ
ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ؕ ذٰلِكَ وَعۡدٌ غَيۡرُ مَكۡذُوۡبٍ ﴿۶۶﴾

67. Och när Vår befallning kom, räddade Vi Salih och de som trodde med honom genom Vår *särskilda* barmhärtighet, och *Vi räddade dem* från den dagens nesa. Din Herre är förvisso Stark, Mäktig.

فَلَمَّا جَآءَ اَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا مَعَهٗ بِرَحۡمَةٍ مِّنَّا وَمِنۡ خِزۡىِ
يَوۡمِئِذٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الۡقَوِىُّ الۡعَزِيۡزُ ﴿۶۷﴾

68. Och ett åsknedslag hann upp dem som hade felat och när morgonen kom låg de utsträckta i sina hem,

وَاَخَذَ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوا الصَّيۡحَةُ فَاَصۡبَحُوۡا
فِيۡ دِيَارِهِمۡ جٰثِمِيۡنَ ۙ﴿۶۸﴾

69. som om de aldrig hade bott däri. Var på er vakt! Thamúd uppförde sig otacksamt mot sin Herre. Var på er vakt! Förbannad vare Thamúds *stam*.

كَاَنۡ لَّمۡ يَغۡنَوۡا فِيۡهَا ؕ اَلَاۤ اِنَّ ثَمُوۡدَا۟
كَفَرُوۡا رَبَّهُمۡ ؕ اَلَا بُعۡدًا لِّثَمُوۡدَ ﴿۶۹﴾ ع

R.7

70. Och Våra sändebud kom förvisso till Abraham med glädjebudskap. De sade: ”*Vi bjuder dig* frid.” Han svarade: ”Frid *vare med er*,” och det dröjde icke länge innan han hämtade en stekt kalv.

وَلَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُنَاۤ اِبۡرٰهِيۡمَ
بِالۡبُشۡرٰى قَالُوۡا سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ
فَمَا لَبِثَ اَنۡ جَآءَ بِعِجۡلٍ حَنِيۡذٍ ﴿۷۰﴾

71. Men när han såg att deras händer icke räcktes fram till den, uppfattade han dem som *ovänli-*

فَلَمَّا رَاٰۤ اَيۡدِيَهُمۡ لَا تَصِلُ اِلَيۡهِ نَكِرَهُمۡ
وَاَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيۡفَةً ؕ قَالُوۡا لَا تَخَفۡ

ga främlingar och kände fruktan för dem. De sade: ”Frukta icke, ty vi har sänts till Lots folk.”

اِنَّآ اُرۡسِلۡنَآ اِلٰى قَوۡمِ لُوۡطٍ ؕ﴿٧١﴾

72. Och hans hustru stod *vid sidan.* Hon *blev* förlägen, varpå Vi gav henne glädjebudskap om Isaks födelse, och efter Isak om Jakob.

وَامۡرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتۡ فَبَشَّرۡنٰهَا
بِاِسۡحٰقَ ۙ وَمِنۡ وَّرَآءِ اِسۡحٰقَ يَعۡقُوۡبَ ﴿٧٢﴾

73. Hon sade: ”Å, ve över mig! Skall jag bära ett barn när jag är en gammal kvinna, och denne min make är en gammal man? Detta är sannerligen underligt.”

قَالَتۡ يٰوَيۡلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوۡزٌ وَّهٰذَا
بَعۡلِىۡ شَيۡخًا ؕ اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ عَجِيۡبٌ ﴿٧٣﴾

74. De sade: ”Förundrar du dig över Allahs påbud? Allahs barmhärtighet och Hans välsignelser är över er, å, *ni*, husets folk. Han är helt visst Prisvärd, Ärorik.”

قَالُوۡۤا اَتَعۡجَبِيۡنَ مِنۡ اَمۡرِ اللّٰهِ رَحۡمَتُ اللّٰهِ
وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيۡكُمۡ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ ؕ اِنَّهٗ
حَمِيۡدٌ مَّجِيۡدٌ ﴿٧٤﴾

75. Och när fruktan lämnade Abraham och de glada budskapen kom till honom började han plädera om Lots folk med Oss.

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنۡ اِبۡرٰهِيۡمَ الرَّوۡعُ
وَجَآءَتۡهُ الۡبُشۡرٰى يُجَادِلُنَا فِىۡ قَوۡمِ لُوۡطٍ ؕ﴿٧٥﴾

76. Abraham var sannerligen fördragsam, ömhjärtad och vände sig ofta *till Gud.*

اِنَّ اِبۡرٰهِيۡمَ لَحَلِيۡمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيۡبٌ ﴿٧٦﴾

77. ”Å, Abraham, avstå från detta. Din Herres befallning har förvisso uttalats och till dem kommer förvisso ett straff, vilket icke kan avvärjas.”

يٰۤاِبۡرٰهِيۡمُ اَعۡرِضۡ عَنۡ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ
قَدۡ جَآءَ اَمۡرُ رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمۡ اٰتِيۡهِمۡ
عَذَابٌ غَيۡرُ مَرۡدُوۡدٍ ﴿٧٧﴾

78. Och när Våra sändebud kom

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوۡطًا سِىۡٓءَ بِهِمۡ

till Lot, var han sorgsen för deras skull och kände sig hjälplös beträffande dem och han sade: ”Detta är en bedrövlig dag.”

وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ
عَصِيْبٌ ﴿٧٨﴾

79. Och hans folk kom springande emot honom, darrande *av ilska,* och även före detta brukade de göra onda gärningar. Han sade: ”Å, mitt folk! Dessa är mina döttrar.* De är synnerligen dygdiga inför er. Så frukta Allah och vanära mig icke beträffande mina gäster. Finns det icke en enda rättrådig man bland er?”

وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ۭ وَمِنْ
قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ قَالَ يٰقَوْمِ
هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ۭ اَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ﴿٧٩﴾

80. De svarade: ”Du vet förvisso att vi icke gör något anspråk på dina döttrar, och du vet sannerligen vad vi önskar.”

قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ
وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ﴿٨٠﴾

81. Han sade: ”Jag önskar att jag hade haft makt *att ta itu* med er eller att jag kunde söka mig till ett mäktigt stöd *för att få skydd.*”

قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى
رُكْنٍ شَدِيْدٍ ﴿٨١﴾

82. *Sändebuden* sade: ”Å, Lot, vi är din Herres sändebud. De skall på inget sätt nå dig. Så ge dig av med din familj under en del av natten och låt ingen förutom din hustru se bakåt. Vad som skall drabba dem skall förvisso drabba henne *också.* Deras fastställda tid kommer i sanning på morgonen. Är icke morgonen

قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا
اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ۭ
اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ ۭ اِنَّ
مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۭ اَلَيْسَ الصُّبْحُ

*11:79 Det var en ytterst passande och tystande replik till ett folk som inte var attraherade av det motsatta könet. Kvinnor var verkligen kyska för dem. Detta är vad uttrycket ”synnerligen dygdiga” hänvisar till. De gudlösa förvrängde emellertid detta svar på ett perverst sätt och uppträdde som om Lot erbjudit dem sina egna döttrar, så att gästernas heder kunde räddas på deras kostnad, som om Lot inbjöd dem att utnyttja deras oskuld. Svaret var helt klart en reflektion av deras fördärvade natur.

nära?*”

بِقَرِيْبٍ ۝٨٢

83. Så när Vårt påbud kom vände Vi den *staden* upp och ner och Vi lät stenar av stelnad lera regna över den, lager på lager,

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ
مَّنْضُوْدٍ ۙ ۝٨٣

84. utsedda *för dem* i Allahs påbud. Och ett sådant straff är icke avlägset från *den nuvarande tidens* syndare.

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِيَ مِنَ
الظّٰلِمِيْنَ بِبَعِيْدٍ ۝٨٤ ع

R.8

85. Och till Midian *sände* Vi deras broder Shu’aib. Han sade: ”Å, mitt folk, tillbed Allah. Ni har ingen annan Gud än Honom. Och giv icke *för* kort mått och *för* liten vikt. Jag ser er i *ett tillstånd av* välstånd och jag fruktar en förintande dags straff för er.

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا
تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْۤ
اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ۝٨٥

86. Och å, mitt folk, ge fullt mått och full vikt med rättfärdighet och beröva icke folk det som *med rätta* tillhör dem och begå icke orättfärdighet i landet genom att stifta ofrid.

وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ
بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝٨٦

87. Det som Allah har lämnat *hos er* är bättre för er, om ni är troende. Och jag är icke en vakt över er.”

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَاۤ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ۝٨٧

*11:82 Detta råd från de besökande sändebuden antyder att dialogen mellan Lot och hans folk ägde rum bakom stängda dörrar och att de än så länge inte hade direkt tillgång varken till honom eller någon annan i hushållet. Då de misslyckats i sitt försök, kan de ha avsett att besöka Lot igen, då bättre förberedda för att tvinga sig in i huset med våld. Detta förhindrades genom budbärarnas råd till Lot om att han borde lämna huset under den senare delen av natten med alla sina familjemedlemmar, förutom hustrun.

88. De svarade: ”Å, Shu’aib, bjuder din bön dig att vi skall lämna det som våra fäder tillbad, eller att vi upphör göra det som vi behagar med vår egendom? Du *tror dig* sannerligen mycket fördragsam *och* rättrådig.”

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ
نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ
اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ
الرَّشِيْدُ ﴿۸۸﴾

89. Han sade: ”Å, mitt folk, säg mig: Om jag står på ett klart bevis från min Herre, och om Han har dragit försorg om mig från Sig Själv med ett gott uppehälle *vilket svar vill ni då ge Honom*? Och jag önskar icke att göra *just* det mot er, som jag ber er om att icke göra. Jag önskar bara ställa allt till rätta så långt jag kan. Jag har ingen makt utom genom Allah. På Honom litar jag och till Honom vänder jag mig.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ
اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰكُمْ
عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا
اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ اِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿۸۹﴾

90. Och å, mitt folk, låt icke *er* fientlighet mot mig leda er till detta att något liknande det som drabbade Noaks folk eller Húds folk eller Salihs folk, skulle drabba er, och Lots folk är icke långt från er,

وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ اَنْ
يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ
قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ
مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿۹۰﴾

91. och sök er Herres förlåtelse, vänd er sedan *helhjärtat* till Honom. Min Herre är i sanning Barmhärtig, Synnerligen Kärleksfull.”

وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ
رَبِّيْ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ﴿۹۱﴾

92. De svarade: ”Å, Shu’aib, vi förstår icke så mycket av vad du säger och vi ser förvisso att du är svag bland oss. Och om det icke vore för din stam, skulle vi förvisso stena dig. Och beträffande dig har du icke någon makt över oss.”

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا
تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا
رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ؗ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيْزٍ ﴿۹۲﴾

93. Han sade: ”Å, mitt folk, är min stam mäktigare för er än Allah? Och ni har kastat Honom bakom era ryggar som något åsidosatt. Min Herre omfattar förvisso allt vad ni gör.

قَالَ يٰقَوۡمِ اَرَهۡطِىۡۤ اَعَزُّ عَلَيۡكُمۡ مِّنَ
اللّٰهِ ؕ وَاتَّخَذۡتُمُوۡهُ وَرَآءَكُمۡ ظِهۡرِيًّا ؕ
اِنَّ رَبِّىۡ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ مُحِيۡطٌ ﴿۹۳﴾

94. Och å, mitt folk, gör så gott ni kan. Jag handlar *också*. Snart kommer ni att veta över vem ett straff faller, vilket kommer att vanhedra honom, och vem det är som är en lögnare. Och vänta, jag väntar förvisso också med er.”

وَيٰقَوۡمِ اعۡمَلُوۡا عَلٰى مَكَانَتِكُمۡ اِنِّىۡ
عَامِلٌ ؕ سَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَ ۙ مَنۡ يَّاۡتِيۡهِ
عَذَابٌ يُّخۡزِيۡهِ وَمَنۡ هُوَ كَاذِبٌ ؕ
وَارۡتَقِبُوۡۤا اِنِّىۡ مَعَكُمۡ رَقِيۡبٌ ﴿۹۴﴾

95. Och när Vår befallning kom räddade Vi Shu'aib, och de som hade trott med honom, genom Vår *särskilda* barmhärtighet, och straff drabbade dem som hade gjort fel, så att de låg framstupa i sina hus,

وَلَمَّا جَآءَ اَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا شُعَيۡبًا وَّالَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا مَعَهٗ بِرَحۡمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيۡنَ
ظَلَمُوا الصَّيۡحَةُ فَاَصۡبَحُوۡا فِىۡ دِيَارِهِمۡ
جٰثِمِيۡنَ ۙ ﴿۹۵﴾

96. som om de aldrig hade varit bosatta i dem. Se! Midians folk raderades ut så som Thamúds folk hade raderats ut.

كَاَنۡ لَّمۡ يَغۡنَوۡا فِيۡهَا ؕ اَلَا بُعۡدًا لِّمَدۡيَنَ
كَمَا بَعِدَتۡ ثَمُوۡدُ ﴿۹۶﴾ ع

R.9

97. Och Vi sände förvisso Moses med Våra tecken och en uppenbar befogenhet,

وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا مُوۡسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلۡطٰنٍ
مُّبِيۡنٍ ۙ ﴿۹۷﴾

98. till Farao och hans rådgivare, men de följde Faraos befallning, och Faraos befallning var alls icke rättrådig.

اِلٰى فِرۡعَوۡنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوۡۤا اَمۡرَ
فِرۡعَوۡنَ ۚ وَمَاۤ اَمۡرُ فِرۡعَوۡنَ بِرَشِيۡدٍ ﴿۹۸﴾

99. På uppståndelsens dag kommer han att gå i täten för sitt folk och leda dem fram till eldsgropen, *på samma sätt som boskap leds till vattenhålet.* Vattenhålet är ont och så är de som leds dit.

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ
النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿٩٩﴾

100. Och de förföljs av en förbannelse i detta *livet* och på uppståndelsens dag. Ond är gåvan och så är de som kommer att skänkas en sådan gåva.

وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ﴿١٠٠﴾

101. Det är en del av budskapen om de *ödelagda* städerna, Vi berättar om det för dig. Bland dem står några och *några* har mejats ned *likt skörden*.

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ ﴿١٠١﴾

102. Och Vi gjorde dem icke orätt, utan de gjorde orätt mot sig själva och deras avgudar vilka de åkallade istället för Allah var icke till någon hjälp för dem när din Herres påbud kom, och de lade icke annat än fördärv till dem.

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ
رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿١٠٢﴾

103. Sådan är din Herres grepp när Han angriper städerna medan de handlar fel. Hans grepp är helt visst smärtsamt *och* strängt.

وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى
وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿١٠٣﴾

104. I det finns det förvisso ett tecken för den som fruktar straffet i det tillkommande. Det är en dag på vilken *hela* mänskligheten skall samlas ihop och det är en dag *vars förrättning* skall bevittnas *av alla*.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ
الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ
النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٤﴾

105. Och Vi skjuter icke upp den utom för en beräknad tid.

وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ؕ ﴿١٠٥﴾

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾

106. Den dagen när den kommer, skall ingen själ tala utom med Hans tillstånd. Då kommer det att visa sig att *vissa av* dem är olyckliga och *andra* lyckliga.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٧﴾

107. När det gäller de, som kommer att visa sig vara olyckliga, skall de vara i elden, i vilken det kommer att bli ett suckande och snyftande för dem,

خٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

108. och de kommer att förbli däri så länge som himlarna och jorden förblir, utom det som din Herre kan vilja. Din Herre genomför förvisso vad Han behagar.

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِينَ
فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا
مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٩﴾

109. Men när det gäller de som visar sig vara lyckliga, skall de vara i himlen, *och de skall* förbli däri så länge som himlarna och jorden förblir, om icke din Herre vill annorlunda, en gåva som icke kommer att tas ifrån dem.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰؤُلَاءِ ۗ
مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَاؤُهُمْ
مِنْ قَبْلُ ۗ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ
غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١١٠﴾ ع

110. Så sväva du icke i tvivel om det som dessa *människor* tillber. De tillber bara som deras fäder tillbad förut, och Vi skall förvisso fullt ut betala dem deras oförminskade del.

R.10

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۗ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

111. Och Vi gav sannerligen Moses boken, men olikheter skapades däri, och hade det icke varit för ett ord som redan sänts fram från din Herre, skulle saken mellan dem ha beslutats *långt dessförinnan*, och *nu* svävar dessa *människor* i ett oroande tvivel beträffande den.

112. Och alla *dessas gärningar* har sannerligen icke *återbetalats* ännu, *men* din Herre kommer sannerligen att till fullo ersätta i enlighet med deras gärningar. Han är förvisso Väl Medveten om allt som de gör.

وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ؕ
اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١٢﴾

113. Så stå du upprätt, som du har blivit befalld, och *även* de som har vänt sig *till Gud* med dig, och överskrid ni icke gränserna, *å, ni troende, ty* Han ser förvisso vad ni gör.

فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ
وَلَا تَطْغَوْا ؕ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٣﴾

114. Och slut er icke till dem som gör fel, annars kommer elden att vidröra er, och ni kommer icke att ha några vänner utom Allah, icke heller skall ni bli hjälpta.

وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ
النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ
ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Och förrätta bönen vid dagens två ändar, och under några av nattens timmar, *som ligger nära dagen*. Dygdiga gärningar fördriver sannerligen det onda. Detta är en påminnelse för dem som vill komma ihåg.

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ
الَّيْلِ ؕ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ؕ
ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ۚ﴿١١٥﴾

116. Och var du ståndaktig, Allah låter förvisso icke de rättfärdigas belöning gå förlorad.

وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٦﴾

117. Varför fanns det då icke personer, som i generationerna före er, ägde förstånd, som kunde ha förbjudit *all* korruption på jorden, utom några få bland dem som Vi räddade? Men de orättfärdiga fortsatte att njuta av det som gav dem lättnad och bekvämlighet, och de blev skyldiga.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا
بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا
قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا
مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٧﴾

118. Och din Herre skulle icke förstöra städerna med orätt om människorna i dem var rättfärdiga.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ
وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٨﴾

119. Och om din Herre hade *tvingat igenom* Sin vilja, skulle Han helt visst ha gjort mänskligheten till ett *enda* folk, men de kommer icke att upphöra med att vara oense,

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً
وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ﴿١١٩﴾

120. utom de med vilka din Herre har haft förbarmande, och av detta skäl har Han skapat dem. Men din Herres ord skall gå i uppfyllelse: ”Jag kommer sannerligen att fylla helvetet med alla de *olydiga* Djinnerna och människorna tillsammans.”

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ؕ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ؕ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Och Vi berättar sändebudens alla budskap för dig, genom vilka Vi gör ditt hjärta starkt. Och i detta har sanningen kommit till dig och en förmaning och en påminnelse för troende.

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا
نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِيْ هٰذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢١﴾

122. Och säg till dem som icke tror: ”Fortsätt göra så gott ni kan, vi handlar *också*,

وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى
مَكَانَتِكُمْ ؕ اِنَّا عٰمِلُوْنَ ﴿١٢٢﴾

123. och vänta ni, vi väntar *också*.”

وَانْتَظِرُوْا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Och det fördolda som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah, och till Honom skall hela saken hänföras. Så tillbed Honom och sätt din lit *endast* till Honom. Och din Herre är icke ouppmärksam beträffande det ni gör.

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ
عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٤﴾

Kapitel 12
JÚSUF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratolv verser.

Även detta kapitel inleds med förkortningen (الٓر *álif lám rá*) och har samma betydelse som nämnts tidigare (det vill säga Jag är Allah, den Allseende. Övers anm.).

Därefter nämns den bästa bland alla berättelser som skulle bli till en lättnad och innebära ett välbefinnande för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och utgöra en gottgörelse för den sorg han vållats genom de incidenter som finns beskrivna i kapitel *húd*.

Det är viktigt att ordet ”berättelser” (اَلْقَصَص *al-qáṯaṯ*) förtydligas. Qáṯaṯ betyder inte bara en berättelse, utan en beskrivning av sådana historiska händelser, som kan bekräftas genom efterforskning.

Kapitlet inleds med beskrivningen av en vision som profeten Josef, frid vare med honom, hade, där alla händelser i hans liv omnämns. Profeten Jakob, frid vare med honom, tolkade drömmen som att Josef riskerade tillfogas en stor skada av sina bröder. Jakob förmanade således sin son att inte tala om denna vision för sina bröder.

Hela kapitlet rör den förmåga att tolka drömmar som profeten Josef, frid vare med honom, hade fått. Josef, frid vare med honom, tolkade till exempel drömmarna som de två fångarna som var med honom hade, på ett sådant sätt att de senare uppfylldes ordagrant. Genom fången som befriades enligt glädjebudskapet i tolkningen, tillfrågades Josef, frid vare med honom, även av kungen om tolkningen av drömmen som de lärda i hans hov blott ansåg vara ett resultat av hans

förvirrade tankar. Det var enligt Josefs, frid vare med honom, tolkning en storslagen händelse som skulle äga rum, nämligen att de fattiga i Egypten och i dess närliggande områden skulle klara sig undan en annalkande svältkatastrof, och att de regelbundet under sju år skulle förses med föda. Detta arbete skulle komma att ske under tillsyn av Josef, frid vare med honom. Det var detta som i slutändan ledde till att hans föräldrar och bröder fick söka tillflykt hos honom, och på grund av honom föll de alla bugande ned inför Allah.

Detta är denna typ av historiska händelser, som den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, inte kunde ha någon personlig kännedom om. Därför konstateras det i kapitlet att han inte var där bland dessa människor då allt detta inträffade. Det är enbart Allah, den Allvetande, som underrättar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om den typen av händelser. Kapitlet avslutas med en vers om att berättelsen om dessa händelser inte liknar vanliga sagor och berättelser, utan i dessa händelser finns det många läxor för människor med förstånd. Utan tvekan visar kapitel *júsuf* oss på otaliga lärdomar.

رکوعاتها ١٢ سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ ١٢ اٰياتها ١١٢

Sura JÚSUF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Álif Lám Rá*. Dessa är verserna i en klar bok.

الٓرٰ ۟ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝٢

3. Vi har uppenbarat den, Qur'anen, *en ofta uppläst bok*, på arabiska, *ett klart och tydligt språk*, på det att ni måtte förstå.

اِنَّاۤ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ۝٣

4. Vi berättar den bästa berättelsen för dig genom att uppenbara denna Qur'an för dig, fastän du, före detta, var bland dem som var omedvetna.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَاۤ
اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ
مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ۝٤

5. *Minns den tid* då Josef sade till sin fader: ”Å, min fader, *i en dröm* såg jag elva stjärnor och solen och månen, jag såg dem buga sig vördnadsfullt för mig.”

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ
اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ۝٥

6. Han sade: ”Å, min käre son, berätta icke din dröm för dina bröder, så att de icke planerar en sammansvärjning mot dig, ty satan är en öppen fiende för människan,

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰۤى
اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ۭ اِنَّ
الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝٦

7. och så *skall det bli, så som du har sett det*. Din Herre kommer att välja ut dig och lära dig *en djupare* tolkning av berättelserna och fullkomna Sin ynnest över dig och över Jakobs familj, liksom

وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ
تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ
وَعَلٰۤى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَاۤ اَتَمَّهَا عَلٰۤى اَبَوَيْكَ

*12:2 Jag är Allah , den Allseende.

Han fullkomnade den över dina två förfäder, Abraham och Isak. Din Herre är sannerligen Allvetande, Vis.”

مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ٧ ع

R.2

8. Josef och hans bröder utgör sannerligen tecken för dem som frågar,

لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖۤ اٰيٰتٌ
لِّلسَّآئِلِيْنَ ٨

9. när de sade: ”Josef och hans broder är tydligen kärare för vår fader än vi är, fastän vi är en stark grupp. Vår fader svävar förvisso i en uppenbar villfarelse.

اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰۤى
اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ
ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ۚۖ ٩

10. Döda Josef eller kör bort honom till något *avlägset* land, så att er faders ynnest enbart blir er, och därefter kan ni bli rättfärdiga människor.”

اقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ
لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ
قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ١٠

11. En av dem sade: ”Döda icke Josef, men om ni måste göra något, kasta honom då till botten i en djup brunn; några av de resande kommer att plocka upp honom.”

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ
وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ١١

12. De sade: ”Å, vår fader, varför litar du icke på oss beträffande Josef, när vi helt visst önskar honom uppriktig välgång.

قَالُوْا يٰۤاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ
وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ١٢

13. Sänd honom med oss imorgon så att han kan ha roligt och leka och vi skall förvisso hålla vakt över honom.”

اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا
لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ١٣

14. Han sade: ”Det smärtar mig att ni för med honom bort, och jag fruktar att vargen skall förtära honom medan ni är obekymrade om honom.”

قَالَ اِنِّیْ لَیَحْزُنُنِیْۤ اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ
وَاَخَافُ اَنْ یَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ
غٰفِلُوْنَ ﴿١٤﴾

15. De sade: ”Om vargen skulle förtära honom fastän vi är en stor grupp då kommer vi förvisso vara *riktiga* förlorare.”

قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
اِنَّاۤ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Så när de förde bort honom och var överens om att placera honom på botten av en djup brunn sände Vi en uppenbarelse till honom och sade: ”*En dag* kommer du förvisso att berätta för dem om denna deras gärning, när de är omedvetna *om din identitet.*”

فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْۤا اَنْ یَّجْعَلُوْهُ فِیْ
غَیٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَیْنَاۤ اِلَیْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ
بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ﴿١٦﴾

17. Och de kom gråtande till sin fader om aftonen.

وَجَآءُوْۤ اَبَاهُمْ عِشَآءً یَّبْكُوْنَ ؕ﴿١٧﴾

18. De sade: ”Å, vår fader, vi tävlade med varandra och lämnade kvar Josef med våra tillhörigheter och vargen förtärde honom, men du kommer icke att tro oss fastän vi säger sanningen.”

قَالُوْا یٰۤاَبَانَاۤ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
یُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَاۤ
اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِیْنَ ﴿١٨﴾

19. Och de kom med falskt blod på hans skjorta. Han sade: ”Nej, men era sinnen har gjort att denna *syndiga* gärning tycks er tilldragande. Så ett värdigt tålamod *återstår nu för mig.* Och det är bara Allah, Vars hjälp skall sökas mot det som ni påstår.”

وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِیْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ؕ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ
جَمِیْلٌ ؕ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا
تَصِفُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Och det kom en karavan *med resande* och de skickade efter sin

وَجَآءَتْ سَیَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ

vattenhämtare. Och han sänkte ned sin spann *i brunnen*. ”Å, goda nyheter,” sade han, ”här är en yngling!” Och de gömde honom som en handelsvara, och Allah visste väl vad de gjorde.

فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ؕ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ؕ
وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ ۝٢٠

21. Och de (Josefs bröder) sålde honom för ett futtigt pris, några få dirhamer, och de var icke intresserade av att göra sig en förtjänst på honom.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ
مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزَّاهِدِيْنَ ۝٢١ ع ٢/١٢

R.3

22. Och den man från Egypten som köpte honom, sade till sin hustru: ”Gör hans vistelse hos oss hedervärd. Kanske kan vi dra nytta av honom, eller kan vi kanske adoptera honom som en son.” Och sålunda upprättade Vi Josef i landet och *Vi gjorde så* för att Vi *också* skulle kunna lära honom berättelsernas *djupare* tolkning. Och Allah har full makt över Sitt påbud, men de flesta människor vet *det* icke.

وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ
اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ
نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ؕ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ
فِى الْاَرْضِ ۫ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ
الْاَحَادِيْثِ ؕ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٢٢

23. Och när han nådde sin *fulla* mognads ålder, skänkte vi honom omdöme och kunskap. Och sålunda belönar Vi dem som gör gott.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۝٢٣

24. Och hon, i vars hus han var, försökte förföra honom mot hans vilja. Och hon reglade dörrarna och sade: ”Kom nu.” Han sade: ”Jag söker skydd hos Allah. Han är min Herre. Han har gjort min vistelse *hos er* hedervärd. Syndarna har sannerligen aldrig framgång.”

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ
وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ
قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّىْٓ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٢٤

25. Och hon föll för honom och han skulle *också* ha fallit för henne om han icke hade sett sin Herres tecken. Det skedde så att Vi kunde vända bort allt ont och all oanständighet från honom. Han var förvisso *en* av Våra utvalda tjänare.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ اَنْ رَّاٰ
بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ
السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och de båda sprang mot dörren och hon rev sönder hans skjorta bakifrån och de fann hennes herre vid dörren. Hon sade till honom: ”Vilket kan straffet bli för en som avsåg ont mot din hustru, annat än inspärrning eller en svår aga?”

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ
وَّ اَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا
جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ
يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٦﴾

27. Han (Josef) sade: ”Det var hon som försökte förleda mig mot min vilja.” Och ett vittne från hennes hushåll bar vittnesbörd *och sade*: ”Om hans skjorta är sönderriven framifrån, så har hon talat sanning och han är en lögnare,

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ
شَاهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ
مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾

28. men om hans skjorta är sönderriven bakifrån, så har hon ljugit och han är bland de sannfärdiga.”

وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Så när han (husets herre) såg att Josefs skjorta var sönderriven bakifrån sade han: ”Detta är förvisso ett knep av er kvinnor. Er plan är förvisso mäktigt.

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ
كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿٢٩﴾

30. Å, Josef, ha du överseende med detta, och du, *å, kvinna*, be om förlåtelse för din synd. Du är förvisso bland de skyldiga.”

يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٚ وَاسْتَغْفِرِيْ
لِذَنْۢبِكِ ۚۖ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿٣٠﴾ ع ٣ ٩ ١٣

R.4

31. Och kvinnorna i staden sade: ”’Aziz hustru försöker förföra sin slavpojke mot hans vilja. Hon har förblindats av sin kärlek till honom. Vi ser henne sannerligen sväva i uppenbar villfarelse.”

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِی الْمَدِیْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِیْزِ
تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا
حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۳۱﴾

32. Och när hon hörde talas om deras listiga tal, sände hon efter dem och förberedde en måltid för dem, och gav var och en av dem en kniv och sade *sedan till Josef*: ”Kom fram till dem.” Och när de såg honom fick de höga tankar om honom och skar sig i händerna och sade: ”Allah vare prisad!* Detta är icke en mänsklig varelse, detta är inget annat än en ädel ängel.”

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ
اِلَیْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ
وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّیْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَیْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَیْنَهٗۤ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ
اَیْدِیَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ
اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا مَلَكٌ كَرِیْمٌ ﴿۳۲﴾

33. Hon sade: ”Och detta är den beträffande vilken ni klandrade mig. Jag försökte verkligen förföra honom mot hans vilja, men han *lyckades* undkomma. Och om han nu icke gör vad jag befaller honom, skall han helt visst spärras in och bli *en* bland de förödmjukade.”

قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِیْ لُمْتُنَّنِیْ فِیْهِ ؕ وَلَقَدْ
رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ
لَّمْ یَفْعَلْ مَاۤ اٰمُرُهٗ لَیُسْجَنَنَّ وَلَیَكُوْنًا
مِّنَ الصّٰغِرِیْنَ ﴿۳۳﴾

---

*12:32 Orden ”skar sig i händerna” (قَطَّعْنَ اَیْدِیَهُنَّ *qát̲tá’na áidijahúnna*) kan tillämpas i både litterär och metaforisk mening, då hadrat imam Raghib nämnt bägge betydelserna med hänvisning till hur ordet används i den ädla Qur’anen.

Den ordagranna betydelsen av (قَطَّعْنَ اَیْدِیَهُنَّ) är att man hugger av handen med ett vasst föremål. Detta är naturligtvis inte vad den ädla Qur’anen avser och är otänkbart i det här sammanhanget. Som alternativ har vissa lärda försökt föreslå ett lättare hugg, som endast avser några mindre sår, men det arabiska ordet tillåter inte detta, eftersom kraften och intensiteten i den grundläggande betydelsen i ordet (قطّع *qattá’a*) inte tillåter denna mildare betydelse. Eftersom valet ligger mellan den litterära och den metaforiska betydelsen, tror vi att uttrycket i det givna sammanhanget enbart kan tolkas metaforiskt, vilket innebär att de accepterade sitt nederlag, genom att anse honom vara ouppnåelig och bortom deras händers räckvidd.

34. Han sade: ”Å, min Herre, fängelse är mig kärare än det som de inbjuder mig till, och såvida Du icke vänder bort deras svek från mig kommer jag att dragas mot dem och vara bland de okunniga.”

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَیَّ مِمَّا یَدْعُوْنَنِیْۤ اِلَیْهِ ۚ وَ اِلَّا تَصْرِفْ عَنِّیْ كَیْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَیْهِنَّ وَ اَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِیْنَ ﴿۳۴﴾

35. Så hans Herre hörde hans bön, och räddade honom från deras plan. Han är förvisso Allhörande, den Allvetande.

فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَیْدَهُنَّ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۳۵﴾

36. Efter det att de (männen) hade sett tecken *på hans oskuld*, gick det upp för dem att de, *för att bevara sitt goda namn,* borde spärra in honom för en tid.

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰیٰتِ لَیَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰی حِیْنٍ ﴿۳۶﴾ ع

R.5

37. Och tillsammans med honom sattes två unga män i fängelset. En av dem sade: ”Jag ser mig själv pressa vin *i en dröm.*” Och den andre sade: ”Jag ser mig själv *i en dröm* med bröd på huvudet och fåglarna äter av *brödet.* Upplys oss om tolkningen av det, ty vi ser att du är bland de rättfärdiga.”

وَ دَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَیٰنِ ؕ قَالَ اَحَدُهُمَاۤ اِنِّیْۤ اَرٰىنِیْۤ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَ قَالَ الْاٰخَرُ اِنِّیْۤ اَرٰىنِیْۤ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِیْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّیْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِیْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۳۷﴾

38. Han svarade: ”Den föda som ni får, skall icke nå er, men jag skall upplysa er om tolkningen av det innan den når er. Detta är på grund av vad min Herre har lärt mig. Jag har avsagt mig deras religion som icke tror på Allah och förnekar tron på det tillkommande.

قَالَ لَا یَاْتِیْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖۤ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِیْلِهٖ قَبْلَ اَنْ یَّاْتِیَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِیْ رَبِّیْ ؕ اِنِّیْ تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ هُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۳۸﴾

39. Och jag har följt mina fäders, Abraham, Isak och Jakob, religion. Vi kan sannerligen icke förbinda något med Allah. Detta är genom Allahs nåd över oss och över mänskligheten, men de flesta människor är otacksamma.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ لَنَاۤ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٣٩

40. Å, mina två fängelsekamrater, är många herrar som är olika varandra bättre än Allah, den Ende, den Absolut Högste?

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ
خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ؕ۝٤٠

41. Ni tillber ingenting annat bredvid Allah än *enbart* namn som ni har givit, ni och era fäder; Allah har icke sänt någon befogenhet till det. Beslutet vilar endast hos Allah. Han har befallt att ni icke skall tillbe någonting utom Honom. Detta är den evigt sanna religionen, men de flesta människor vet det icke.*

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً
سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ
اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا
لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ
الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٤١

42. Å, mina två fängelsekamrater, beträffande den ene av er kommer han att hälla upp vin för sin herre att dricka, och beträffande den andre, kommer han att korsfästas, så att fåglarna kommer att äta av hans huvud. Saken ni frågade om har blivit kungjord."

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ
رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ
تَسْتَفْتِيٰنِ ؕ۝٤٢

*12:41 Ordet (قَيِّم *qajím*) har i sin användning i den ädla Qur'anen innebörden av att vara stark, kraftfull, korrekt och att inneha en bestående makt. Det betecknar även förmågan att räta ut och korrigera. Därför hänvisar den ädla Qur'anen med orden (دِيْنُ الْقَيِّمَة *dínul-qaj-jíma*) till de fundamentala och oföränderliga beståndsdelar i tron som delas av alla religioner. Se även *al-bájina*, 98:6

43. Och han sade till den som han trodde skulle bli befriad av de två: ”Nämn mig för din herre.” Men satan lät honom glömma att nämna *det* för sin herre, så han (Josef) förblev i fängelse under några år.

وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ
عِنْدَ رَبِّكَ ۫ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ
ع فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٣﴾

R.6

44. Och kungen sade: ”Jag såg *i en dröm* sju feta kor som sju magra äter upp, och *jag såg* sju gröna sädesax och *sju* andra förtorkade. Å, ni rådgivare, förklara meningen med min dröm för mig, om ni kan tolka drömmar.”

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ
سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ
خُضْرٍ وَّ اُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَاُ
اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا
تَعْبُرُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. De svarade: ”Detta är förvirrade drömmar och vi känner icke tolkningen av sådana förvirrade drömmar.”

قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ
بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

46. Och den som befriats av de två och som *nu* efter en tid kom ihåg, sade: ”Jag skall låta er veta dess tolkning, sänd därför mig.

وَقَالَ الَّذِيْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ
اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٦﴾

47. Josef! Å, du sannfärdige man! Förklara du för oss meningen i sju feta kor som sju magra förtär, och sju gröna sädesax och *sju* andra förtorkade, så att jag kan återvända till folket så att de kan få veta.”

يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ
بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ
سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّيْۤ
اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Han svarade: ”Ni skall så under sju år, och arbeta flitigt

قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ فَمَا

hela tiden, lämna sedan kvar det ni skördar i axen utom helt litet som ni får äta.

حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيْلًا
مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Efter det skall det sedan komma sju hårda år, som skall förtära allt det som ni lagt åt sidan för dem i förväg, utom helt litet som ni kan spara.

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَّاْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا
تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Sedan skall det komma ett år då människorna skänks ett överflöd av regn, under vilket de kommer att få *ett överflöd av frukt och kärnor* att pressa *för att få fruktsaft och olja.*”

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ
النَّاسُ وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع

R.7

51. Och kungen sade: ”För honom till mig.” Men när sändebudet kom till honom, sade han: ”Gå tillbaka till din herre och fråga honom hur det gick för kvinnorna som skar sina händer, ty min Herre känner väl deras sluga avsikt.”*

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُ
الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا
بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ؕ اِنَّ
رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ ﴿٥١﴾

52. Han (kungen) sade *till kvinnorna*: ”Vad var det med er när ni försökte förleda Josef mot hans vilja?” De sade: ”Allah vare lovad för att ha skapat en sådan man! Vi har icke sett något ont i honom.” ’Aziz hustru sade: ”Nu har sanningen kommit i dagen. Det var jag som försökte förleda honom mot hans vilja och han är helt visst bland de sannfärdiga.”

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ
عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سُوْٓءٍ ؕ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ
الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ ۫ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ عَنْ
نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٥٢﴾

*12:51 Se noten till vers 32.

53. *Josef sade*: ”*Jag bad om att denna förfrågan skulle utföras* så att *’Aziz* kan veta att jag icke var falsk mot honom i *hans* frånvaro och Allah icke låter de svekfullas plan lyckas,

ذٰلِكَ لِيَعۡلَمَ اَنِّىۡ لَمۡ اَخُنۡهُ بِالۡغَيۡبِ وَاَنَّ
اللّٰهَ لَا يَهۡدِىۡ كَيۡدَ الۡخَآٮِٕنِيۡنَ ﴿٥٣﴾

Del 13

54. och jag anser icke mig själv vara fri från svaghet, ty själen är visserligen benägen till att *ofta* påbjuda det onda, förutom den som min Herre förbarmar sig över. Min Herre är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

وَمَاۤ اُبَرِّئُ نَفۡسِىۡ ۚ اِنَّ النَّفۡسَ
لَاَمَّارَةٌ ۢ بِالسُّوۡٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىۡ ؕ
اِنَّ رَبِّىۡ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٥٤﴾

55. Och kungen sade: ”För honom till mig så att jag kan välja ut honom särskilt för min egen person.” Och när han hade talat till honom (Josef), sade han: ”Denna dag är du *en man* med en fastställd ställning *och* ett förtroende hos oss.”

وَقَالَ الۡمَلِكُ ائۡتُوۡنِىۡ بِهٖۤ اَسۡتَخۡلِصۡهُ
لِنَفۡسِىۡ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ قَالَ اِنَّكَ الۡيَوۡمَ
لَدَيۡنَا مَكِيۡنٌ اَمِيۡنٌ ﴿٥٥﴾

56. Han (Josef) sade: ”Tillsätt mig över landets skatter, ty jag är en god uppsyningsman *och* har kunskap.”

قَالَ اجۡعَلۡنِىۡ عَلٰى خَزَآٮِٕنِ الۡاَرۡضِ ۚ
اِنِّىۡ حَفِيۡظٌ عَلِيۡمٌ ﴿٥٦﴾

57. Och sålunda upprättade Vi Josef i landet. Han bodde däri var helst han behagade. Vi skänker Vår barmhärtighet till vem helst Vi behagar och Vi låter icke de rättfärdigas belöning gå förlorad.

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوۡسُفَ فِى الۡاَرۡضِ ۚ
يَتَبَوَّاُ مِنۡهَا حَيۡثُ يَشَآءُ ؕ نُصِيۡبُ بِرَحۡمَتِنَا
مَنۡ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيۡعُ اَجۡرَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿٥٧﴾

58. Och belöningen i det tillkommande är förvisso bättre för dem som tror och fruktar Gud.

وَلَاَجۡرُ الۡاٰخِرَةِ خَيۡرٌ لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا
وَكَانُوۡا يَتَّقُوۡنَ ﴿٥٨﴾ ع

R.8

59. Och Josefs bröder kom och inställde sig hos honom. Han kände igen dem, men de tog honom för en främling.

وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ
فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿۵۹﴾

60. Och när han hade försett dem med deras förnödenheter, sade han: ”För er bror på er faders sida till mig. Ser ni icke att jag ger er fullt mått och att jag är den bäste av värdar?

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِيْ
بِاَخٍ لَّكُمْ مِّنْ اَبِيْكُمْ ۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْٓ
اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿۶۰﴾

61. Men om ni icke för honom till mig, då skall det icke finnas något mått av säd för er från mig, icke heller skall ni komma mig nära.”

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ
وَلَا تَقْرَبُوْنِ ﴿۶۱﴾

62. De svarade: ”Vi skall försöka förmå hans fader att lämna honom och vi skall helt säkert göra det.”

قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿۶۲﴾

63. Och han sade till sina tjänare: ”Lägg tillbaka deras pengar *också* i sadelväskorna så att de kan upptäcka dem när de återvänder till sin familj, måhända kommer de tillbaka.”

وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ
رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَآ اِذَا انْقَلَبُوْٓا
اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۶۳﴾

64. Och när de återvände till sin fader, sade de: ”Å, vår fader, *ytterligare ett* mått *av säd* har förnekats oss, så sänd vår bror med oss, så att vi kan få vårt mått, och vi är sannerligen i stånd att ta hand om honom.”

فَلَمَّا رَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْهِمْ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَآ اَخَانَا نَكْتَلْ
وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۶۴﴾

65. Han sade: ”Jag kan inte anförtro honom åt er, utan att få samma resultat som när jag

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ
عَلٰٓى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ ۭ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۠

förut anförtrodde hans bror åt er? Men Allah är den bäste Beskyddaren, och Han är den Mest Barmhärtige av dem som visar förbarmande.”

وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ٦٥

66. Och när de packade upp sina tillhörigheter fann de sina pengar givna tillbaka till dem. De sade: ”Å, vår fader, vad mer kan vi önska? Här är våra pengar givna oss åter. Vi skall hämta förnödenheter för vår familj, och beskydda vår bror och i tillägg skall vi få ett extra mått genom en kamel*last*. Det är ett mått som det är lätt *att få*.”

وَلَمَّا فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ؕ قَالُوْا يٰۤاَبَانَا مَا نَبْغِيْ ؕ
هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا
وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ؕ ذٰلِكَ
كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ٦٦

67. Han sade: ”Jag vill icke sända honom med er förrän ni ger mig ett högtidligt löfte i Allahs namn att ni helt säkert för honom *tillbaka* till mig, såvida det icke är så att ni omringas.” Och när de hade givit honom sitt högtidliga löfte, sade han: ”Allah vakar över vad vi säger.”

قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ
مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ يُّحَاطَ
بِكُمْ ۚ فَلَمَّاۤ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ
عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ٦٧

68. Och han sade: ”Å, mina söner, gå icke in genom en port, utan gå in genom olika portar, och jag kan icke hjälpa er alls mot Allah. Beslutet vilar endast hos Allah. Till Honom sätter jag min lit, och låt alla som vill sätta tilltro, sätta sin tilltro till Honom.”

وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ
وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ؕ وَمَاۤ
اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ اِنِ
الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ٦٨

69. Och när de gick in på det sätt som deras fader hade uppmanat dem, kunde det icke hjälpa dem

وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ؕ
مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا

alls mot Allah, utom att det i Jakobs sinne fanns en önskan som han så tillfredsställde, och han ägde förvisso *stor* kunskap, ty Vi hade lärt honom, men de flesta människor vet det icke.

حَاجَةً فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا ؕ وَاِنَّهٗ
لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾

R.9

70. Och när de besökte Josef, inhyste han sin broder hos sig själv. *Och* han sade: ”Jag är din broder, så sörj *nu* icke över vad de har gjort.”

وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰۤى اِلَيْهِ
اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْۤ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och när han hade givit dem deras förnödenheter *inför avfärden*, lade han dryckesbägaren i sin broders sadelväska. Sedan ropade en utropare: ”Å, ni karavanmänniskor, ni är skyldiga till stöld.”

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ
السِّقَايَةَ فِيْ رَحْلِ اَخِيْهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ لَسٰرِقُوْنَ ﴿٧١﴾

72. De svarade i det att de vände sig om mot dem (utroparna): ”Vad är det ni saknar?”

قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُوْنَ ﴿٧٢﴾

73. De (utroparna) svarade: ”Vi saknar Kungens måttbägare och vem som än hittar den skall få en kamellast, och jag borgar för det.”

قَالُوْا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ
حِمْلُ بَعِيْرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ﴿٧٣﴾

74. De (bröderna) svarade: ”Vid Allah, ni vet mycket väl att vi icke kom för att stifta ofrid i landet och vi är icke tjuvar.”

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ
فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ﴿٧٤﴾

75. De (utroparna) sade: ”Vad skall då vara straffet för det, om ni *befinns vara* lögnare?”

قَالُوْا فَمَا جَزَآؤُهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿٧٥﴾

76. De (bröderna) svarade: ”Straffet för det *är att* den i vars

قَالُوْا جَزَآؤُهٗ مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ

جَزَآؤُهٗ ؕ كَذٰلِكَ نَجۡزِى الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۷۶﴾

sadelväska den återfinns, skall själv straffas för det. Sålunda straffar vi syndarna.”

فَبَدَاَ بِاَوۡعِيَتِهِمۡ قَبۡلَ وِعَآءِ اَخِيۡهِ ثُمَّ
اسۡتَخۡرَجَهَا مِنۡ وِّعَآءِ اَخِيۡهِ ؕ كَذٰلِكَ
كِدۡنَا لِيُوۡسُفَ ؕ مَا كَانَ لِيَاۡخُذَ اَخَاهُ فِىۡ
دِيۡنِ الۡمَلِكِ اِلَّاۤ اَنۡ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ نَرۡفَعُ
دَرَجٰتٍ مَّنۡ نَّشَآءُ ؕ وَفَوۡقَ كُلِّ ذِىۡ عِلۡمٍ
عَلِيۡمٌ ﴿۷۷﴾

77. Då började han (utroparen) *genomsökandet* av deras säckar före hans broders (Josefs) säck. Sedan tog han upp den från hans broders säck. Sålunda planerade Vi för Josef. Han kunde icke ha behållit sin broder under kungens lag såvida icke Allah *så* hade velat. Vi upplyfter vem helst Vi behagar, i grader *av rang*, och över varje ägare av kunskap finns En, Mest Vetande.

قَالُوۡۤا اِنۡ يَّسۡرِقۡ فَقَدۡ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنۡ
قَبۡلُ ۚ فَاَسَرَّهَا يُوۡسُفُ فِىۡ نَفۡسِهٖ وَلَمۡ
يُبۡدِهَا لَهُمۡ ۚ قَالَ اَنۡتُمۡ شَرٌّ مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ
اَعۡلَمُ بِمَا تَصِفُوۡنَ ﴿۷۸﴾

78. De (bröderna) sade: ”Om han har stulit, har hans broder *också* begått en stöld dessförinnan.” Men Josef höll det dolt i sitt hjärta och yppade det icke för dem. Han sade *bara*: ”Ni befinner er i den värsta situationen, och Allah vet bäst vad ni påstår.”

قَالُوۡا يٰۤاَيُّهَا الۡعَزِيۡزُ اِنَّ لَهٗۤ اَبًا شَيۡخًا
كَبِيۡرًا فَخُذۡ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰٮكَ
مِنَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۷۹﴾

79. De (bröderna) sade: ”Å, ädle anförare, han har en mycket gammal fader, så tag en av oss i hans ställe, för vi ser att du är en av dem som är välvilliga.”

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنۡ نَّاۡخُذَ اِلَّا مَنۡ وَّجَدۡنَا
مَتَاعَنَا عِنۡدَهٗۤ ۙ اِنَّاۤ اِذًا لَّظٰلِمُوۡنَ ﴿۸۰﴾ ع

80. Han svarade: ”Allah förbjuder att vi skulle taga någon annan än den hos vilken vi har funnit vår egendom, ty då skulle vi helt visst vara orättvisa.”

R.10

فَلَمَّا اسۡتَيۡـَٔسُوۡا مِنۡهُ خَلَصُوۡا نَجِيًّا ؕ قَالَ

81. Och när de misströstade om honom, drog de sig tillbaka och

överlade med varandra privat. Då sade deras äldre *broder*: ”Vet ni icke att er fader hade tagit ett högtidligt löfte från er i Allahs namn, och kom ihåg det orättfärdiga ni gjorde mot Josef? Därför skall jag icke lämna landet förrän min fader tillåter mig eller Allah beslutar för mig. Och Han är den Bäste av domare,

كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوٓا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا
فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۚ فَلَنْ أَبْرَحَ
الْأَرْضَ حَتّٰى يَأْذَنَ لِيٓ أَبِيٓ أَوْ يَحْكُمَ اللهُ
لِي ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِينَ ﴿٨١﴾

82. gå tillbaka till er fader och säg: ’Å, vår fader, din son begick en stöld och vi har endast sagt vad vi vet och vi kunde icke vara väktare över det osedda,

اِرْجِعُوٓا إِلٰٓى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَآ أَبَانَآ إِنَّ
ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا
وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. och fråga folket i staden där vi var och i karavanen med vilken vi kom, och vi talar förvisso sanning.’”

وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِيٓ
أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٨٣﴾

84. Han (fadern) svarade: ”Nej, men era sinnen har lurat er genom att visa det som något gott för er. Så ett värdigt tålamod *återstår nu för mig*. Kanske Allah kommer att föra dem alla till mig, ty Han är den Allvetande, den Vise.”

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللهُ أَنْ يَّأْتِيَنِي
بِهِمْ جَمِيعًا ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Och han vände sig bort från dem och sade: ”Å, min sorg över Josef! Och hans ögon fylldes med tårar på grund av bedrövelsen och han undertryckte *sin sorg*.”

وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰٓأَسَفٰى عَلٰى
يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ
فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٥﴾

86. De sade: ”Vid Allah, du kommer icke att sluta tala om Josef förrän du blir sjuk eller till och med dör.”

قَالُوا تَاللهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى
تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهٰلِكِينَ ﴿٨٦﴾

87. Han svarade: ”Jag klagar bara min sorg och min bedrövelse till Allah, och jag vet det från Allah, som ni icke vet.

قَالَ اِنَّمَآ اَشۡكُوۡا بَثِّىۡ وَحُزۡنِىۡۤ اِلَى اللّٰهِ
وَاَعۡلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۸۷﴾

88. Å, mina söner, gå ni och fråga efter Josef och hans broder och misströsta icke om Allahs barmhärtighet, ty ingen misströstar om Allahs barmhärtighet utom de icke troende människorna.”

يٰبَنِىَّ اذۡهَبُوۡا فَتَحَسَّسُوۡا مِنۡ يُّوۡسُفَ
وَاَخِيۡهِ وَلَا تَايۡـَٔسُوۡا مِنۡ رَّوۡحِ اللّٰهِ ؕ
اِنَّهٗ لَا يَايۡـَٔسُ مِنۡ رَّوۡحِ اللّٰهِ اِلَّا
الۡقَوۡمُ الۡكٰفِرُوۡنَ ﴿۸۸﴾

89. Och när de stod inför honom (Josef), sade de: ”Å, ädle hövding, fattigdom har drabbat oss och vår familj och vi har medfört en futtig summa pengar, men giv oss fullt mått, och var välvillig mot oss. Allah belönar förvisso de välvilliga.”

فَلَمَّا دَخَلُوۡا عَلَيۡهِ قَالُوۡا يٰۤاَيُّهَا الۡعَزِيۡزُ
مَسَّنَا وَاَهۡلَنَا الضُّرُّ وَجِئۡنَا بِبِضَاعَةٍ
مُّزۡجٰىةٍ فَاَوۡفِ لَـنَا الۡـكَيۡلَ وَتَصَدَّقۡ
عَلَيۡنَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَجۡزِى الۡمُتَصَدِّقِيۡنَ ﴿۸۹﴾

90. Han sade: ”Vet ni vad ni i er okunnighet gjorde mot Josef och hans broder?”

قَالَ هَلۡ عَلِمۡتُمۡ مَّا فَعَلۡتُمۡ بِيُوۡسُفَ
وَاَخِيۡهِ اِذۡ اَنۡـتُمۡ جٰهِلُوۡنَ ﴿۹۰﴾

91. De svarade: ”Är det verkligen du som är Josef?” Han sade: ”*Ja*, jag är Josef, och detta är min broder. Allah har sannerligen varit nådig mot oss *båda*. När det gäller dem som är rättfärdiga och ståndaktiga, låter Allah förvisso aldrig belöningen gå förlorad för dem som gör goda gärningar.”

قَالُوۡۤا ءَاِنَّكَ لَاَنۡتَ يُوۡسُفُ ؕ قَالَ اَنَا
يُوۡسُفُ وَهٰذَاۤ اَخِىۡ قَدۡ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيۡنَا ؕ
اِنَّهٗ مَنۡ يَّتَّقِ وَيَصۡبِرۡ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيۡعُ
اَجۡرَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۹۱﴾

92. De svarade: ”Vid Allah! Allah har i sanning föredragit dig framför oss och vi har verkligen varit syndare.”

قَالُوۡا تَاللّٰهِ لَقَدۡ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيۡنَا وَاِنۡ كُنَّا
لَخٰطِـئِيۡنَ ﴿۹۲﴾

93. Han sade: ”Inget klander *skall vila* över er denna dag, måtte Allah förlåta er! Och Han är den Mest Barmhärtige av dem som visar barmhärtighet,

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ؕ يَغْفِرُ اللّٰهُ
لَكُمْ ۫ وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۹۳﴾

94. gå med denna min skjorta och lägg den framför min fader, han kommer att förstå. Och för hela er familj till mig.”

اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ
اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ۚ وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿۹۴﴾ ع

R.11

95. Och när karavanen avgick sade deras fader: ”Jag förnimmer förvisso Josefs doft, trots att ni anser mig vara en senil gamling.”

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ
لَاَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿۹۵﴾

96. De svarade: ”Vid Allah, du svävar fortfarande i din gamla villfarelse.”

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿۹۶﴾

97. Och när glädjebudbäraren kom, lade han skjortan framför honom (fadern) och han blev upplyst. *Sedan* sade han: ”Sade jag er icke: ’Jag vet det från Allah, som ni icke vet?’”

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ
فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۙۚ اِنِّيْٓ
اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۹۷﴾

98. De sade: ”Å, vår fader, be om förlåtelse för våra synder för oss, vi har verkligen varit syndare.”

قَالُوْا يٰۤاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا
كُنَّا خٰطِـِٕيْنَ ﴿۹۸﴾

99. Han sade: ”Jag skall helt säkert be min Herre om förlåtelse för er. Han är förvisso den Mest Förlåtande, den Barmhärtige.”

قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ
هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۹۹﴾

100. Och när de kom till Josef, placerade han sina föräldrar hos sig och sade: ”Kom in i Egypten och lev i frid, om det behagar Allah.”

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰۤى اِلَيْهِ
اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
اٰمِنِيْنَ ﴿۱۰۰﴾ ؕ

101. Och han upphöjde sina föräldrar till tronen och de *alla* föll ödmjukt ned *till marken inför Allah* för honom. Och han sade: ”Å, min fader! Detta är uppfyllelsen av min dröm för länge sedan. Min Herre har låtit den besannas. Och Han skänkte mig en ynnest när Han tog mig ur fängelset och förde ut er ur öknen efter det att satan åstadkommit split mellan mig och mina bröder. Min Herre är förvisso Nådig för vem Han än behagar, ty Han är den Allvetande, den Vise.

وَرَفَعَ اَبَوَيۡهِ عَلَى الۡعَرۡشِ وَخَرُّوۡا لَهٗ
سُجَّدًا‌ ۚ وَقَالَ يٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاۡوِيۡلُ رُءۡيَاىَ
مِنۡ قَبۡلُ قَدۡ جَعَلَهَا رَبِّىۡ حَقًّا‌ ؕ وَقَدۡ
اَحۡسَنَ بِىۡۤ اِذۡ اَخۡرَجَنِىۡ مِنَ السِّجۡنِ
وَجَآءَ بِكُمۡ مِّنَ الۡبَدۡوِ مِنۡۢ بَعۡدِ اَنۡ نَّزَغَ
الشَّيۡطٰنُ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَ اِخۡوَتِىۡ‌ ؕ اِنَّ رَبِّىۡ
لَطِيۡفٌ لِّمَا يَشَآءُ‌ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الۡعَلِيۡمُ الۡحَكِيۡمُ ﴿۱۰۱﴾

102. Å, min Herre, Du har välsignat mig med en del av överhögheten och lärt mig olika tings tolkning. Å, himlarnas och jordens Skapare, Du är min Beskyddare i denna världen och i det tillkommande. Låt döden komma över mig i ett tillstånd av underkastelse *under Din Vilja* och förena mig med de rättfärdiga.”

رَبِّ قَدۡ اٰتَيۡتَنِىۡ مِنَ الۡمُلۡكِ وَعَلَّمۡتَنِىۡ مِنۡ
تَاۡوِيۡلِ الۡاَحَادِيۡثِ‌ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ
وَالۡاَرۡضِ اَنۡتَ وَلِىّٖ فِى الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ‌ ۚ
تَوَفَّنِىۡ مُسۡلِمًا وَّاَلۡحِقۡنِىۡ بِالصّٰلِحِيۡنَ ﴿۱۰۲﴾

103. Det är budskapen om det osedda, *som* Vi uppenbarar för dig. Och du var icke med dem när de samtyckte till sin plan och medan de planerade.

ذٰلِكَ مِنۡ اَنۡۢبَآءِ الۡغَيۡبِ نُوۡحِيۡهِ اِلَيۡكَ‌ ۚ وَمَا
كُنۡتَ لَدَيۡهِمۡ اِذۡ اَجۡمَعُوۡۤا اَمۡرَهُمۡ
وَهُمۡ يَمۡكُرُوۡنَ ﴿۱۰۳﴾

104. Och de flesta människor vill icke tro, ens fastän du innerligt önskar det.

وَمَاۤ اَكۡثَرُ النَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ
بِمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۱۰۴﴾

105. Och du ber dem icke om någon belöning för det. Det är bara en förmaning för hela mänskligheten.

وَمَا تَسۡـَٔلُهُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ اَجۡرٍ‌ ؕ اِنۡ هُوَ اِلَّا
ذِكۡرٌ لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۱۰۵﴾ ع

R.12

106. Och hur månget tecken finns det icke i himlarna och på jorden, vilka de *bara* går förbi och *sedan* vänder sig bort från!

وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٠٦﴾

107. Och de flesta av dem tror icke på Allah, utan att *samtidigt* förbinda medhjälpare *med Honom*.

وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ
مُّشْرِكُوْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Känner de sig då trygga mot ankomsten av ett överväldigande straff från Allah över dem, eller timmens plötsliga ankomst över dem, medan de är omedvetna *om den*?

اَفَاَمِنُوْٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠٨﴾

109. Säg: ”Detta är min väg: Jag kallar på Allah. Jag innehar en ställning med uppenbar kännedom, och det har även de som följer mig. Helig är Allah, och jag är icke bland dem som förbinder gudar *med Gud*.”

قُلْ هٰذِهٖ سَبِيْلِيْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى
بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِيْ ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٩﴾

110. Och före dig sände Vi inga *sändebud*, förutom män, vilka Vi gav uppenbarelser, från städernas folk. Har de då icke rest runt jorden och sett vilket deras slut blev som var före dem? Och vistelseorten i det tillkommande är förvisso bättre för dem som fruktar Allah. Vill ni då icke förstå?

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ
اِلَيْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰى ۭ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٠﴾

111. Inte förrän den tid då sändebuden misströstade och trodde att de hade *ansetts vara* lögnare, kom Vår hjälp plötsligt till dem, sedan räddade Vi dem som Vi behagade. Och Vår tuktan kan icke avvändas från de syndiga människorna.

حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ
قَدْ كُذِبُوْا جَآءَهُمْ نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّيَ مَنْ
نَّشَآءُ ۭ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١١١﴾

112. Helt visst finns det i deras berättelse en läxa för människor med förstånd. Det är icke något som hittats på, utan en uppfyllelse av det som hände tidigare och en detaljerad framställning av alla ting, och en vägledning och en barmhärtighet till ett folk som tror.

لَقَدۡ كَانَ فِىۡ قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٌ لِّاُولِى
الۡاَلۡبَابِ ؕ مَا كَانَ حَدِيۡثًا يُّفۡتَرٰى وَلٰكِنۡ
تَصۡدِيۡقَ الَّذِىۡ بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيۡلَ كُلِّ
ع شَىۡءٍ وَّهُدًى وَّرَحۡمَةً لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ۝١١٢

Kapitel 13
AR-RA'D

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtiofyra verser.

Här återfinns utöver en kombination av förkortningar (الٓمٓ *álif lám mím*) även bokstaven ”r” (ر *rá*) och kombinationen (الٓمٓرۚ *álif lám mím rá*) betyder ”Jag är Allah, den Allvetande, den Allseende” som utskrivit läses (أَنَا اللّٰهُ أَعْلَمُ وَأَرَى *ánallahu á'lamú wa-ará*).

I detta kapitel uppdagas alltså sådana av skapelsens hemligheter som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte hade någon direkt kännedom om. Detta visar på att de upplysningar som det inte kan råda något slags tvivel om och som förmedlats till Profeten tidigare också har sitt ursprung hos en allvetande Gud.

Universums mest grundläggande hemlighet som beskrivits här är gravitationskraften. I kapitlet konstateras att himmel och jord inte spontant upprätthåller sig själva, utan mellan alla himlakroppar finns en dold kraft, som våra ögon inte kan se. Denna kraft bidrar till att alla himlakroppar fungerar i sina omloppsbanor som om de vore burna av pelare. Det är samma beskrivning som astronomer gör beträffande gravitationen. Här i introduktionen finns det tyvärr inte utrymme nog att gå in på detta i detalj.

Ett annat ämne av betydelse har nämnts i kapitlet. Det är hur Allah, genom rent vatten, har skänkt liv till det som finns på jorden. Havsvattnet är alltför salt och vållar snarare död än liv till de djur och växter som lever i torrmarker och livnär sig på vatten. Här beskrivs systemet för hur havsvatten avdunstar och ångan stiger upp mot bergen och faller sedan ned på jorden och sprider livskraft omkring sig, för att återigen föras ut till och

förenas med havet. Detta system har en djup anknytning till himlens blixtar, som bildas av att vattenånga avdunstar från havet, och att även vatten i form av regndroppar inte kunde falla från himlen om det inte vore för blixtarna. Knallarna från blixtnedslagen är ibland så fruktansvärda att det för vissa kan medföra död snarare än liv. Därför står det att även änglarna skälver inför Gud vid sådana tillfällen.

I föregående verser har Allah även förklarat att det för varje människa finns beskyddare som går både framför och bakom henne och som beskyddar henne genom Allahs vilja och enligt Hans påbud. Detta är ett mycket komplext vetenskapligt ämne som inte kan förklaras i detalj här, men för den som vill lära mer kan vidare efterforskning leda till djupare insikter och vishet.

I kapitlet står även att allt har skapats i par. Araberna kände till att dadelpalmen har par, men angående andra träd och frukter hade de ingen aning om att även de bildats i par. Detta är således ett nytt ämne som vetenskapsmän idag fått allt djupare insikt om och de menar att det inte bara är levande växter som förekommer i par utan att detta även förekommer beträffande i molekyler och atomer. I motsats till materia finns anti-materia. Om man skulle dra samman hela universum, så skulle kollisionen mellan dess positiva och negativa materia leda till dess förintelse, och de frågeställningar som uppkommer genom den bakomliggande skapelsefilosofin, som beskriver hur allt skapades från ingenting, går således också att lösa från den inneboende betydelsen av dessa verser.

Därefter presenteras ett storslaget argument att använda mot den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, opponenter: Hur kan denne storslagne profet och hans anhängare vara besegrade när deras landområden ständigt utvidgas och deras motståndares områden minskar? Den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom,

belönas sedan i kapitlet med glädjebudskapet: Vare sig du får uppleva det under din livstid eller inte, så kommer Vi hur som helst att låta din religion råda i hela världen.

اٰياتها ٤٤ سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ ١٣ ركوعاتها ٦

Sura AR-RA'D

(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Álif Lám Mím Rá.* Dessa är verser i boken. Det som har uppenbarats för dig från din Herre är sanningen, men de flesta människor tror det icke.

الٓمّٓرٰ ۫ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَالَّذِيْٓ
اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ٢

3. Allah är Den Som reste upp himlarna utan några pelare som ni kan se. Sedan etablerade Han Sig på tronen. Och Han tvingade solen och månen i tjänst. Var och en av dem följer sin kurs under en fastställd tid. Han styr allt. Han förklarar tydligt alla tecken så att ni kan ha en fast tro på mötet med er Herre.

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ٣

4. Och det är Han Som utbredde jorden och skapade berg och floder på den. Och Han skapade par av varje slags frukt, hankön och honkön. Han låter natten täcka dagen. I det finns det sannerligen tecken för ett folk som tänker efter.

وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا
رَوَاسِيَ وَاَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ
فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ٤

5. Och på jorden finns *skiftande* områden gränsande till varandra och vingårdar och sädesfält och dadelpalmer, växande tillsammans från en rot och *andra* som icke växer så. De vattnas *alla* med

وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ
مِّنْ اَعْنَابٍ وَّزَرْعٌ وَّنَخِيْلٌ صِنْوَانٌ
وَّغَيْرُ صِنْوَانٍ يُّسْقٰى بِمَآءٍ وَّاحِدٍ ۫

*13:2 Jag är Allah, den Allvetande, den Allseende.

samma vatten, ändå låter Vi några av dem överträffa andra beträffande frukten. I det finns det tecken för ett folk som förstår.

وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝٥

6. Och om du förundras, då är det de säger sannerligen förunderligt: ”Vad! Skall vi, när vi har blivit stoft, återigen bli *en* ny skapelse?” Det är dessa som icke tror på sin Herre, och det är dessa som kommer att ha fjättrar runt sina halsar och de kommer att vara eldens invånare, *och* i den skall de förbli.

وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا
تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ؕ۬ اُولٰٓئِكَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٦

7. Och de är ivriga att begära av dig att du påskyndar det onda, snarare än det goda, fastän straffande exempel har utgått före dem. Och din Herre är sannerligen full av förlåtelse för mänskligheten trots deras synder, och din Herre är förvisso *också* sträng i att utfärda straff.

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ؕ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ
وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٧

8. Och de som icke tror säger: ”Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från hans Herre?” Du är förvisso en förmanare. Och för varje folk finns det en vägledare.

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ
عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ
وَّلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝٨ ع

R.2

9. Allah vet vad varje honkön bär och vad moderliven förminskar och vad de låter växa. Och hos Honom har allt ett *lämpligt* mått.

اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ
الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ
بِمِقْدَارٍ ۝٩

10. *Han är* Kännaren av det fördolda och det uppenbara, den Ojämförligt Store, den Allra Högste.

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ﴿١٠﴾

11. Den bland er som döljer *sitt* ord och den som uttalar det öppet är likvärdiga *inför Hans kunskap*, och *även* den som gömmer sig om natten och den som *öppet* går framåt om dagen.

سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ
بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍۢ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌۢ
بِالنَّهَارِ ﴿١١﴾

12. För honom (sändebudet) finns en rad *av änglar* framför honom och bakom honom, de beskyddar honom genom Allahs befallning. Allah förändrar förvisso icke ett folks tillstånd förrän de ändrar det som finns i sina hjärtan. Och när Allah önskar bestraffa ett folk, finns det ingen som stöter det tillbaka, icke heller har de någon hjälpare bredvid Honom.

لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ
يَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ
مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ
وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ﴿١٢﴾

13. Det är Han Som visar er blixten för *att orsaka* fruktan och *att väcka* hopp, och Han lyfter upp de tunga molnen.

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا
وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۚ ﴿١٣﴾

14. Och åskan prisar Honom med Hans lovprisning och *likadant gör* änglarna av bävan för Honom. Och Han sänder åskviggarna och slår vem Han vill med dem, ändå tvistar de om Allah, medan Han är Sträng i att straffa.

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ
خِيْفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ
بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ فِى اللّٰهِ ۚ
وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ؕ ﴿١٤﴾

15. Sann bön riktas endast till Honom. Och de som de åkallar istället för Honom, svarar dem icke alls, utom så som den blir

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا

besvarad som sträcker fram sina två händer mot vattnet för att det skall nå hans mun, men det når den icke. Och de icke troendes böner är bara något bortkastat.

كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا
فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۱۵﴾

16. Och det som finns i himlarna och på jorden underkastar sig Allah villigt eller ovilligt och *det samma* gör deras skuggor på morgnar och kvällar.

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
طَوْعًا وَّ كَرْهًا وَّ ظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ
وَالْاٰصَالِ ﴿۱۶﴾ السجدة

17. Säg: ”Vem är himlarnas och jordens Herre?” Säg: ”Allah.” Säg: ”Har ni då, bredvid Honom, satt upp medhjälpare som icke har makt till ont eller gott *ens* åt sig själva?” Säg: ”Kan de blinda och de seende vara lika? Eller kan mörkret vara likvärdigt med ljuset? Eller tillskriver de Allah medhjälpare som har skapat Hans skapelses like, så att de *två* skapelserna syns dem lika?” Säg: ”Allah *ensam* är alla tings Skapare, och Han är den Ende, den Mest Överlägsne.”

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ
اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا
يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ قُلْ
هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ۬ اَمْ هَلْ
تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ۬ اَمْ جَعَلُوْا
لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ
الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۱۷﴾

18. Han sänder ned vatten från skyn så att dalarna flödar i enlighet med sin storlek, och flodvågen bär svallande skum på sin yta. Och från det, som de hettar upp i elden för att försöka *göra* prydnader och bruksföremål, *kommer* ett skum som liknar

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ
بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا
يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ
مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ

det. Sålunda illustrerar Allah sanning och falskhet. Nu, när det gäller skummet, försvinner det som skräp, men när det gäller det som gagnar människorna stannar det på jorden. Sålunda visar Allah fram liknelser.

الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۬ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي
الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
الْاَمْثَالَ ؕ﴿۱۸﴾

19. För dem som besvarar sin Herre finns det *evigt* goda, och *när det gäller* dem som icke besvarar Honom, om de hade allt det som finns på jorden och dess like därtill, skulle de *beredvilligt* friköpa sig själva därmed. Det är dessa som skall ha en ond räkenskap och deras vistelse är helvetet. En sådan avskyvärd viloplats!

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ
وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي
الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّ مِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۬ۙ وَمَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹﴾

R.3

20. Är då den som känner till att det, som har uppenbarats för dig från din Herre, är sanningen, lik den som är blind? *Men* endast de som är begåvade med förstånd tänker efter,

اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ
الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
اُولُوا الْاَلْبَابِ ۙ﴿۲۰﴾

21. de som fullföljer Allahs pakt och icke bryter överenskommelsen,

الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ
الْمِيْثَاقَ ۙ﴿۲۱﴾

22. och de som förenar det som Allah har befallt skall förenas, och fruktar sin Herre och skyr den onda räkenskapen,

وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ
يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ
سُوْٓءَ الْحِسَابِ ؕ﴿۲۲﴾

23. och de som är ihärdiga när det gäller att söka sin Herres ynnest, och förrättar bönen och ger ut av det som Vi har försett

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

dem med, hemligt eller öppet, och besvarar ont med gott. Det är dessa som skall få den *slutgiltiga* vistelseorten som den *bästa* belöningen,

سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۳﴾

24. evighetens trädgårdar. De skall träda in i dem och *även* de som är rättfärdiga bland deras fäder och deras hustrur och deras barn. Och änglar skall träda emot dem från varje port *och säga*:

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۴﴾

25. ”Frid vare med er, eftersom ni var ståndaktiga. Se hur utmärkt den *slutliga* vistelseorten är som belöning!”

سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۵﴾

26. Och de som bryter Allahs förbund efter att ha slutit det och skär itu det som Allah har befallt skall vara förenat, och stiftar ofred på jorden, över dem vilar förbannelsen och de skall få en svår vistelseort.

وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ
بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ
بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ
اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿۲۶﴾

27. Allah ökar *Sin* försörjning eller minskar den, för vem helst Han behagar. Och de fröjdas i det nuvarande livet, fastän det nuvarande livet bara är ett *tillfälligt* glädjeämne jämfört med det som skall komma.

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿۲۷﴾

R.4

28. Och de som icke tror säger: ”Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från Hans Herre?” Säg: ”Allah lämnar vem Han än vill att irra vilse, och vägleder dem till Sig, som vänder sig *till Honom*,

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ
اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ
وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿۲۸﴾

29. de som tror och de vilkas hjärtan finner tröst i att komma ihåg Allah. Sannerligen! Det är genom att komma ihåg Allah som hjärtan kan finna tröst,

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَىِٕنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ
اللّٰهِ ؕ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَىِٕنُّ الْقُلُوْبُ ؕ ﴿۲۹﴾

30. de som tror och gör goda gärningar, lyckan skall bli deras och en utmärkt plats att återvända till.”

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى
لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿۳۰﴾

31. Således har Vi sänt dig till ett folk, före vilket andra folk har gått bort, så att du måtte läsa upp det för dem, som Vi har uppenbarat för dig, ty de förnekar *Gud*, den Nådige. Säg: ”Han är min Herre, det finns ingen Gud förutom Han. Till Honom sätter jag min lit och till Honom är mitt återvändande.”

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْۤ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهَاۤ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَاۡ عَلَيْهِمُ الَّذِيْۤ
اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ
بِالرَّحْمٰنِ ؕ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿۳۱﴾

32. Och om det fanns en Qur’an genom vilken berg kunde förflyttas eller genom vilken jorden kunde skäras i bitar eller genom vilken de döda kunde tilltalas, *skulle de fortfarande icke tro på den*. Nej, frågan vilar helt och hållet hos Allah. Har de troende *ännu* icke insett att om Allah hade *tvingat igenom* Sin Vilja, kunde Han förvisso ha väglett hela mänskligheten? Och beträffande dem som icke tror, skall förödelse icke upphöra med att drabba dem för det de har gjort, eller genom att slå ned nära deras hem, till dess att Allahs löfte går i uppfyllelse. Allah sviker förvisso icke *Sitt* löfte.

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ
قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ؕ
بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ؕ اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ
قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۳۲﴾ ع

R.5

33. Och sändebud hånades i sanning före dig, men Jag lovade dem som icke trodde ett uppskov. Sedan grep Jag dem, och hurudant var då *icke* Mitt straff!

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۗ قف
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝٣٣

34. Kommer då Han, Som står över varje själ *för att se* vad den förtjänar, *att låta dem gå obestraffade*? Ändå tillskriver de Allah medhjälpare. Säg: ”Namnge dem.” Vill ni upplysa Honom om det Han icke vet på jorden? Eller är det *bara* tomt prat? Nej, men de icke troendes plan *tycktes* vacker i deras ögon och de har hållits tillbaka från den *rätta* vägen. Och den som Allah låter irra vilse skall icke ha någon vägledare.

اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ ۚ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلْ
سَمُّوْهُمْ ؕ اَمْ تُنَبِّئُوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ؕ بَلْ زُيِّنَ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ
السَّبِيْلِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ
مِنْ هَادٍ ۝٣٤

35. För dem finns det ett straff i det nuvarande livet, och straffet i det tillkommande är hårdare, och de kommer icke att ha någon beskyddare mot Allah.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ
مِنْ وَّاقٍ ۝٣٥

36. Liknelsen om den himmel, som utlovats de gudfruktiga, är att floder strömmar genom den, dess frukter räcker för evigt och *så gör* dess skugga. Det är belöningen för dem som är rättfärdiga. Och de icke troendes belöning är elden.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اُكُلُهَا دَآئِمٌ
وَّ ظِلُّهَا ؕ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۖۗ
وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ۝٣٦

37. Och dem, vilka Vi gav boken, fröjdas över det som har uppenbarats för dig. Och bland de *olika* grupperna finns det *några* som förnekar en del därav. Säg: ”Jag har bara befallts att tillbe Allah och att icke sätta upp jämlikar med Honom. Honom åkallar jag och till Honom skall jag återvända.”

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ
اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ
بَعْضَهٗ ؕ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ
وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ؕ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ
مَاٰبِ ﴿۳۷﴾

38. Och sålunda har Vi uppenbarat den som ett klart rättesnöre. Och om du följer deras onda önskningar efter det att kunskapen har kommit till dig, skall du icke ha någon vän eller försvarare mot Allah.

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ؕ وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَّلَا وَاقٍ ﴿۳۸﴾ ع

R.6

39. Och Vi sände sannerligen sändebud före dig och Vi gav dem hustrur och barn. Och det är icke möjligt för ett sändebud att visa ett tecken utom på Allahs befallning. För varje tid finns det ett *gudomligt* påbud.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ
اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ
لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۹﴾

40. Allah utplånar och upprättar vad Han vill och hos Honom finns upphovet till *alla* påbud.

يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚۖ وَعِنْدَهٗٓ
اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿۴۰﴾

41. Och vare sig Vi visar dig *uppfyllelsen av* några av de ting med vilka Vi har varnat dem, *eller om* Vi låter dig dö, *spelar det liten roll*, ty på dig vilar bara frambärandet av budskapet, och räkenskapen *vilar* på Oss.

وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ
اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ
وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۱﴾

42. Ser de icke att Vi hemsöker *deras* land och förminskar det från dess yttre gränser? Och Allah dömer, det finns ingen som kan vända Hans dom. Och Han är snabb i att föra räkenskap.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ط وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ
لِحُكْمِهِ ط وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

43. Och de som var före dem smidde *också* planer, men allt *riktigt* plansmidande tillhör Allah. Han vet vad varje själ förtjänar, och snart skall de icke troende få veta vilka som skall få *denna himmelska* boning som sin slutgiltiga belöning.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ
الْمَكْرُ جَمِيعًا ط يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ ط وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٣﴾

44. Och de som icke tror säger: ”Du är icke *ett* sändebud.” Säg: ”Allah är Tillräcklig som ett Vittne mellan mig och er, och *så är* även den som äger bokens kunskap.”

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ط
قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ لا
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٤﴾ ع

Kapitel 14
IBRÁHIM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiotre verser.

Även detta kapitel inleds med en förkortning och på samma sätt som förkortningen (الٓرٰ *álif lám rá*) tidigare använts i kapitel *júnus* (10:2) så har dessa bokstäver samma betydelse här.

Det föregående kapitlet avslutas med versen: Och de som icke tror säger: ”Du är icke *ett* sändebud.” Säg: ”Allah är Tillräcklig som ett Vittne mellan mig och er, och så är även den som äger bokens kunskap.” (13:44).

Kapitlet inleds således med att nämna boken. Den bakomliggande visheten i att den uppenbarades förklaras vara att boken uppenbarats till Profeten, så att människorna skall kunna föras ut ur mörkret och in i ljuset. Det står sedan att även profeten Moses, frid vare med honom, mottog en skrift i detta syfte. Det berättas även om den varning som profeten Moses, frid vare med honom, utfärdade till sitt folk, att även om de och alla människor på jorden förnekade honom, så vore det likgiltigt för Allah. Även om människor inte lovprisar Honom så är Han Prisvärd till Sitt väsen.

Därefter nämns olika profeter och varför deras respektive folk förnekade dem. Förnekandet grundade sig på att folken ansåg profeterna vara människor som de själva och som därför inte kunde vara mottagare av Allahs heliga uppenbarelser.

I kapitlet tas ett nytt ämne upp, nämligen frågan om dödstraff för avfällingar, och det framhålls att de som har förnekat profeterna, har enhälligt haft denna troslära. Förnekarna betraktade således varje profet som en avfälling och hotade dem för följderna. De sade att de förvisso bestraffade avfällingar

genom landsförvisning såvida de inte återvände till sin tidigare tro.

Allah uppenbarade då för profeterna att de förnekare som påstod att profeterna skulle komma att förgås, istället själva kommer att förintas, och att profeterna kommer att bli innehavare av det land som förnekarna hade tagit sig äganderätten över.

I kapitlet har ordet ”ord” (كَلِمَة *kalíma*) givits en förträfflig beskrivning och likaså har betydelsen av ”träd” (شَجَرَة *shadjára*) också förtydligats. Heliga träd (شَجَرَة طَيِّبَة *shadjára ṯaj-jiba*) liknas vid heliga män, det vill säga profeter. Deras rötter är till synes fast förankrade i jorden men de tar emot andlig föda från himlen och de förses ständigt med denna föda – oavsett om det är höst eller vår. Med oheliga träd (شَجَرَة خَبِيْثَة *shadjára khabítha*) menas profeternas opponenter som kommer upprotas från jorden som de växter som rivits upp från jorden av hårda vindar och som sedan förflyttas från en plats till en annan. Samma sak kommer att inträffa med profeternas opponenter. De kommer att fortsätta ändra sina synpunker och till sist kommer de att jämnas med marken.

Därefter kommer profeten Abrahams, frid vare med honom, bön som handlar om huset *Ka'ba*. Den bönen vädjar till Allah om att de bebyggare som bor runt omkring detta hus skall förses med alla slags frukter från fjärran. Denna önskan beviljades. De försågs både med materiella och även spirituella frukter. Detta har kortfattat nämnts i sura *al-quraish* (106). Den största av dessa spirituella frukter kom i form av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genom att han framstod som det heliga ord (كَلِمَة *kálima*) som förser människor med himmelska frukter.

I slutet av kapitlet konstateras att de icke troende kan stämpla mot islam eller mot profeterna så mycket de vill - till

dess att deras intriger även får berg att rubbas – men de kan ändå inte få Allah och Hans profeter att misslyckas.

Här har bergen givits som exempel eftersom även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som sändebud liknats vid ett enormt berg. Detta kapitel avslutas således med orden att både himmel och jord kommer att omvandlas för dem som förnekar den Helige Profeten, Allahs välsignelser frid och vare med honom, och en ny himmel och en ny jord kommer ta vid. Det kommer att resultera i att de alla kommer att träda fram i grupper inför Allah, den Mest Överlägsne.

آياتها ٥٢ سُوْرَةُ إِبْرٰهِيْمَ مَكِّيَّةٌ ١٤ ركوعاتها ٧

Sura IBRAHÍM
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alíf Lám Rá*. *Detta är* en bok som Vi har uppenbarat för dig på det att du måtte föra mänskligheten ut ur varje *slag av* mörker *och* in i ljuset, genom deras Herres befallning, till den Mäktiges, den Prisvärdes väg,

الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ
النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ بِاِذْنِ
رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٢﴾

3. Allah, som allt det som finns i himlarna och på jorden tillhör. Och ve över de icke troende för ett fruktansvärt straff,

اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ ؕ وَوَيْلٌ لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ
عَذَابٍ شَدِيْدِ ۨ ﴿٣﴾

4. de som föredrar det nuvarande livet framför det tillkommande och håller *människor* tillbaka från Allahs väg och försöker göra den krokig. Det är dessa som gått långt i villfarelse.

الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ اُولٰٓئِكَ فِيْ
ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿٤﴾

5. Och Vi har icke sänt något sändebud utom *det som talar* sitt folks språk, så att han skulle kunna förklara *allting* för dem. Sedan lämnar Allah vem Han vill att irra vilse och vägleder vem Han vill. Och Han är den Mäktige, den Vise.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ
قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ؕ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ
يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٥﴾

6. Och Vi sände Moses med Våra tecken *och sade*: ”För ditt folk

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ

---

*14:2 Jag är Allah, den Allseende.

fram ur varje *slag* av mörker *och* in i ljuset och erinra dem om Allahs dagar.” I det finns förvisso tecken för varje tålmodig *och* tacksam person.

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ
وَ ذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۝٦

7. Och *minns* när Moses sade till sitt folk: ”Kom ihåg Allahs ynnestbevis över er när Han befriade er från Faraos folk som hemsökte er med svåra plågor, dräpte era söner och lät era kvinnor leva, och i det fanns det en stor prövning för er från er Herre.”

وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ وَ يُذَبِّحُوْنَ
اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَ فِيْ
ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝٧ ع ۱۳

R.2

8. Och *kom också ihåg den tid* då er Herre förklarade: ”Om ni är tacksamma, skall Jag förvisso skänka er mer *ynnestbevis*, men om ni är otacksamma, *vet då att* Mitt straff sannerligen är svårt.”

وَ اِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَ لَئِنْ كَفَرْتُمْ
اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۝٨

9. Och Moses sade: ”*Även* om ni icke tror, ni och alla de som finns på jorden tillsammans, *kan ni icke tillfoga Gud någon skada*, Allah är sannerligen Självtillräcklig, Prisvärd.”

وَ قَالَ مُوْسٰۤى اِنْ تَكْفُرُوْۤا اَنْتُمْ وَ مَنْ فِي
الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٩

10. Har icke budskapen kommit till er om dem före er, Noaks folk och ’Ads och Thamúds *stammar* och de *som kom* efter dem? Ingen känner dem *nu* utom Allah. Deras sändebud kom till dem

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوْحٍ وَّ عَادٍ وَّ ثَمُوْدَ ۬ؕ وَ الَّذِيْنَ مِنْۢ
بَعْدِهِمْ ؕۛ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ؕ جَآءَتْهُمْ

معانقة عند المتقدمين

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ
اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ
اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿١٠﴾

med klara tecken, men de förde sina händer till munnarna och sade: ”Vi tror icke på det som ni har sänts med, och vi befinner oss förvisso i oroande osäkerhet om det till vilket ni kallar oss.”*

قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَدْعُوْكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُنَا ۭ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١١﴾

11. Deras sändebud sade: ”Svävar ni i osäkerhet om Allah, himlarnas och jordens Skapare? Han kallar på er så att Han kan förlåta er era synder och ge er uppskov till en fastställd tid.” De sade: ”Ni är bara människor liksom vi själva, ni önskar vända oss bort från det som våra förfäder brukade dyrka. Visa oss då något klart bevis.”

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ
مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ
بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾

12. Deras sändebud sade till dem: ”Vi är sannerligen bara människor liksom ni, men Allah skänker Sina ynnestbevis över den Han vill bland Sina tjänare. Och det tillkommer icke oss att ge er bevis utom med Allahs tillåtelse. Och endast till Allah borde de troende sätta sin lit,

*14:10 Uttrycket ”men de förde händerna till sina munnar” (فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ *faráddu áidíahum fí áfwáhihim*) målar en bild av någon som lägger handen mot sin mun för att visa att den är blockerad. Innan man tolkar detta uttryck måste man också avgöra vem som åsyftas i versen. Uppenbarligen tillskrivs denna handling de icke troende så versen har två möjliga tolkningar. Den kan översättas som: ”de, de icke troende, lägger händerna framför sina egna munnar.” Detta betyder att de vägrade all slags dialog med sändebuden och deras anhängare. Detta stadium nås då en person blir absolut handfallen och inte har några argument kvar. Han intar då en avvisande ställning för att visa att han inte har något mer att säga.

Enligt en annan tolkning kan det vara en hänvisning till sändebudens munnar. Detta visar på samma slags avbrott i dialogen, men tolkas på ett annat sätt. Budskapet blir då att de icke troende slutligen hindrar sändebuden från att fortsätta förkunna genom att säga till dem att hålla tyst. Det alternativet stöds av den återstående delen av versen där de icke troende fortsätter på samma tema genom att säga: ”Vi förkastar budskapet som ni har sänts med, och vi har förvisso många tvivel om det till vilket ni kallar oss. ”

13. och varför skulle vi icke sätta vår lit till Allah när Han har visat oss våra vägar? Och förvisso kommer vi att med tålamod bära *all* den förföljelse ni bedriver mot oss. Så låt dem som sätter lit, sätta sin lit till Allah.”

وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا
سُبُلَنَا ؕ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٣﴾ ع

R.3

14. Och de som icke trodde sade till sina sändebud: ”Vi kommer förvisso att köra ut er ur vårt land om ni icke återvänder till vår religion.” Då sände deras Herre uppenbarelsen till dem: ”Vi kommer helt visst att krossa dem som felar,

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ
مِلَّتِنَا ؕ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿١٤﴾

15. och Vi skall helt visst låta er bo i landet efter dem. Detta är för den som står i bävan inför Min ställning och som ger akt på Min varning.”

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ ذٰلِكَ
لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٥﴾

16. Och de bad om seger och varje högmodig fiende *till sanningen* tillintetgjordes *som ett resultat av det.*

وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۙ﴿١٦﴾

17. Framför honom ligger helvetet och han skall tvingas dricka kokande vatten.

مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ
مَّآءٍ صَدِيْدٍ ۙ﴿١٧﴾

18. Han skall dricka det motvilligt, klunk för klunk, och finna det svårt att svälja. Och döden skall komma till honom från alla håll och kanter, *ändå* skall han icke dö. Och förutom det skall det finnas ett svårt straff *för honom.*

يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ
وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٨﴾

19. Deras fall, som icke tror på sin Herre, är att deras gärningar

مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ

är som aska på vilken vinden blåser hårt en stormig dag. De skall icke ha någon makt över vad de tjänade. Det är sannerligen en fullständig förödelse.

كَرَمَادِ ٱشْتَدَّتْ بِهِ ٱلرِّيحُ فِى يَوْمٍ
عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا۟
عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ١٩

20. Ser du icke att Allah skapade himlarna och jorden med sanning. Om Han så behagar, kan Han undanröja er och frambringa en ny skapelse.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
بِٱلْحَقِّ ۚ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ
بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ٢٠

21. Och det är *alls* icke svårt för Allah.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ ٢١

22. De skall alla träda fram inför Allah, sedan skall de svaga säga till dem som uppträdde högmodigt: ”Vi var förvisso era efterföljare, kan ni då icke hjälpa oss något mot Allahs straff?” De kommer att säga: ”Om Allah hade väglett oss, skulle vi helt visst ha väglett er. *Men nu* gör det oss detsamma om vi visar otålighet eller förblir tålmodiga, det finns inget sätt för oss att undkomma.”

وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟
لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ ٱللَّهِ
مِن شَىْءٍ ۚ قَالُوا۟ لَوْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ
لَهَدَيْنَٰكُمْ ۖ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ أَجَزِعْنَآ أَمْ
صَبَرْنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ٢٢ ع

R.4

23. Och när saken är avgjord kommer satan att säga: ”Allah lovade er ett sant löfte, men jag lovade och svek er. Jag hade ingen makt över er utom det att jag kallade på er och ni lydde mig. Så klandra icke mig utan klandra er själva. Jag kan icke bispringa er, icke heller kan ni bispringa mig. Jag har redan avsvurit mig

وَقَالَ ٱلشَّيْطَٰنُ لَمَّا قُضِىَ ٱلْأَمْرُ إِنَّ ٱللَّهَ
وَعَدَكُمْ وَعْدَ ٱلْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِىَ عَلَيْكُم مِّن
سُلْطَٰنٍ إِلَّآ أَن دَعَوْتُكُمْ فَٱسْتَجَبْتُمْ
لِى ۖ فَلَا تَلُومُونِى وَلُومُوٓا۟ أَنفُسَكُم ۖ

det att ni tidigare förband mig *med Gud*. Det skall förvisso finnas ett plågsamt straff för syndarna.”

مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَ مَآ اَنْتُمْ
بِمُصْرِخِيَّ ؕ اِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَآ
اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٣﴾

24. Och de som tror och handlar rättfärdigt kommer att lämnas tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, i vilka de kommer att förbli genom deras Herres befallning. Där kommer deras hälsning att vara: ”Frid.”

وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا
سَلٰمٌ ﴿٢٤﴾

25. Ser du icke hur Allah framställer en liknelse av ett gott ord? *Den är* lik ett bra träd, vars rot är fast och vars grenar *når* in i himlen.

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ
وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ۙ ﴿٢٥﴾

26. Genom dess Herres befallning frambringar det sin frukt vid alla tider. Och Allah framställer liknelser för människorna så att de kan tänka efter.

تُؤْتِيْٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍۭ بِاِذْنِ رَبِّهَا ؕ
وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Och fallet med ett ont ord är likt ett dåligt träd, som är uppryckt ur jorden och icke har någon stadga.

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ِۨ
اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا
مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٧﴾

28. Allah styrker de troende med det ord som är fast upprättat *både* i det nuvarande livet och i det tillkommande, och Allah låter

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ

ع الظّٰلِمِيْنَ ۚ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٨﴾

syndarna irra vilse. Och Allah gör vad Han vill.

R.5

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا
وَّاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾

29. Ser du icke dem som bytte ut Allahs ynnest mot otacksamhet och landsatte sitt folk i en ruinernas boning,

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٣٠﴾

30. *vilken är* helvetet. De skall brännas där, och en ond vistelseort är det.

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۗ
قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

31. Och de har satt upp medtävlare med Allah för att vilseleda *människor* bort från Hans väg. Säg: ”Roa er själva ett tag, sedan är elden förvisso er vistelseort.”

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ
قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣٢﴾

32. Säg till Mina tjänare som har trott att de skall förrätta bönen och ge ut av det Vi har givit dem, hemligt och öppet, innan den dag kommer då det varken kommer att finnas köpslående eller vänskap.

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ
الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿٣٣﴾

33. Allah skapade himlarna och jorden och lät vatten komma ner från molnen, och frambringar därmed frukter för ert uppehälle, och Han har tvingat skeppen till underkastelse under er så att de kan segla över havet genom Hans befallning och floderna har Han *också* underkastat er.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

34. Och Han har tvingat solen och månen i er tjänst, båda är

دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

ständigt i rörelse. Och Han har tvingat natten och dagen att tjäna er.

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ؕ
وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ
ع اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾

35. Och Han gav er allt det ni önskade *er* av Honom, och om ni *försöker* räkna Allahs ynnestbevis, kommer ni icke att kunna ange deras antal. Människan är förvisso mycket orättfärdig, mycket otacksam.

R.6

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ
اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ
الْاَصْنَامَ ؕ ﴿٣٦﴾

36. Och kom ihåg när Abraham sade: ”Min Herre, gör denna stad till *en* fridens *stad*, och bevara mig och mina barn från att tillbe avgudar.

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ
فَمَنْ تَبِعَنِيْ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ
فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٧﴾

37. Min Herre, de har sannerligen vilselett många människor. Så den som följer mig, är förvisso av mig, och *för* vem helst som är olydig mot mig, är Du förvisso Ytterst Förlåtande, Barmhärtig.

رَبَّنَاۤ اِنِّيْۤ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ
ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا
لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِّنَ
النَّاسِ تَهْوِيْۤ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ
مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾

38. Vår Herre, jag har låtit några av mina barn bosätta sig i en obrukbar dal nära Ditt heliga hus, Vår Herre, på det att de måtte förrätta bönen. Så låt människornas hjärtan böjas mot dem och förse dem med frukter så att de kan vara tacksamma,

رَبَّنَاۤ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ؕ
وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَآءِ ﴿٣٩﴾

39. vår Herre, Du vet vad vi hemlighåller och vad vi låter bli känt. Och ingenting vad det än må vara är dolt för Allah vare sig på jorden eller i himlen,

40. all lovprisning tillhör Allah Som, trots *min* höga ålder, har givit mig Ismael och Isak. Min Herre är förvisso Den Som Hör bön,

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِیۡ وَهَبَ لِیۡ عَلَی الۡکِبَرِ اِسۡمٰعِیۡلَ وَ اِسۡحٰقَ ؕ اِنَّ رَبِّیۡ لَسَمِیۡعُ الدُّعَآءِ ﴿۴۰﴾

41. min Herre gör så att jag *alltid* förrättar bönen och mina barn *också*. Vår Herre! Hör min bön,

رَبِّ اجۡعَلۡنِیۡ مُقِیۡمَ الصَّلٰوۃِ وَ مِنۡ ذُرِّیَّتِیۡ ٭ۖ رَبَّنَا وَ تَقَبَّلۡ دُعَآءِ ﴿۴۱﴾

42. vår Herre förlåt mig och mina föräldrar och de troende på den dag när räkenskapen kommer att avläggas.”

رَبَّنَا اغۡفِرۡ لِیۡ وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِلۡمُؤۡمِنِیۡنَ یَوۡمَ یَقُوۡمُ الۡحِسَابُ ﴿۴۲﴾ ع

R.7

43. Och tro icke att Allah är omedveten om vad syndarna gör. Han ger dem bara uppskov till den dag på vilken *deras* ögon kommer att stirra stelt,

وَ لَا تَحۡسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا یَعۡمَلُ الظّٰلِمُوۡنَ ۬ؕ اِنَّمَا یُؤَخِّرُهُمۡ لِیَوۡمٍ تَشۡخَصُ فِیۡهِ الۡاَبۡصَارُ ﴿۴۳﴾ۙ

44. de kommer att skynda iväg i fruktan, lyfta upp sina huvuden, deras spända blick återvänder icke till dem och deras hjärtan kommer att vara *ytterligt* tomma.

مُهۡطِعِیۡنَ مُقۡنِعِیۡ رُءُوۡسِهِمۡ لَا یَرۡتَدُّ اِلَیۡهِمۡ طَرۡفُهُمۡ ۚ وَ اَفۡـِٕدَتُهُمۡ هَوَآءٌ ﴿۴۴﴾ؕ

45. Och varna människorna för den dag då *det utlovade* straffet kommer att drabba dem och syndarna kommer att säga: ”Vår Herre giv oss uppskov for en kort tid. Vi kommer att besvara Din kallelse och följa *dina* sändebud.” ”Svor ni icke före detta *på att* ni aldrig skulle gå under?”

وَ اَنۡذِرِ النَّاسَ یَوۡمَ یَاۡتِیۡهِمُ الۡعَذَابُ فَیَقُوۡلُ الَّذِیۡنَ ظَلَمُوۡا رَبَّنَاۤ اَخِّرۡنَاۤ اِلٰۤی اَجَلٍ قَرِیۡبٍ ۙ نُّجِبۡ دَعۡوَتَکَ وَ نَتَّبِعِ الرُّسُلَ ؕ اَوَ لَمۡ تَکُوۡنُوۡۤا اَقۡسَمۡتُمۡ مِّنۡ قَبۡلُ مَا لَکُمۡ مِّنۡ زَوَالٍ ﴿۴۵﴾ۙ

46. Och ni bor i de boningar *vars ägare* har gjort sig själva orätt och

وَّ سَکَنۡتُمۡ فِیۡ مَسٰکِنِ الَّذِیۡنَ ظَلَمُوۡۤا

det har blivit klart för er hur Vi handskades med dem, och Vi framställer *tydliga* liknelser för er.

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٦﴾

47. Och de antog alla svek de kunde, men *resultatet av* deras svek ligger hos Allah, även om deras planer vore kraftfulla nog att kunna rubba berg.

وَقَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ
مَكْرُهُمْ ۗ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٧﴾

48. Tro då icke att Allah kommer att misslyckas i att hålla Sitt löfte till Sina sändebud. Allah är förvisso Mäktig, vedergällningens Herre,

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ۗ
إِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۗ ﴿٤٨﴾

49. på den dag när denna jord kommer att ändras till en annan jord, och himlarna *också*, och de kommer *alla* att träda fram inför Allah, den Ende, den Mest Överlägsne.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ﴿٤٩﴾

50. Och på den dagen kommer du att se de skyldiga slagna i kedjor.

وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِيْنَ
فِي الْأَصْفَادِ ۚ ﴿٥٠﴾

51. Deras dräkter kommer att vara av beck och elden skall omsvepa deras ansikten.

سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَّ تَغْشٰى
وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ۙ ﴿٥١﴾

52. *Detta skall vara så* på det att Allah kan återgälda varje själ för vad den har gjort. Allah är förvisso Snabb i att räkna.

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۗ
إِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾

53. Detta är ett budskap uppenbart meddelat för mänsklighe-

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ

وَ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ
ع ٧ ١١ ١٩ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٣﴾

tens bästa, så att de kan varnas genom den, och så att de kan veta att endast Han är Gud, den Ende, och att de som äger förstånd måtte tänka efter.

Kapitel 15
AL-<u>H</u>IDJR

Detta kapitel uppenbarades i Mecka (*makka*) och innehåller etthundra verser. Det inleds med bokstäverna (الٓرٰ *álif lám rá*) och därefter upprepas inte denna förkortning.

Som följd av de mäktiga och speciella tecken som nämnts i föregående kapitel brukar de icke troende ibland känna fruktan i sina hjärtan. Detta beskrivs som att de ibland är ångestfyllda och önskar att de varit bland dem som accepterat kallelsen. Men därefter återgår de till sitt ursprungliga känslotillstånd. De kan visserligen inte förneka profeternas triumf, men invänder i alla fall att dessa kanske har förtrollat deras ögon.

Därutöver konstaterar Allah på ett bestämt sätt att oavsett vad fienden säger, så är det förvisso Han Som uppenbarat denna skrift och det är Han som i även framtiden kommer att bevara den.

I verserna därefter talas det om (بُرُوْج *burúdj*) vilket hänvisar till kapitel 85, *al-burúdj*, och tar återigen upp ämnet om att ”Vi kommer helt visst att vara dess Beskyddare” genom att det bekräftas att Gud kommer att skicka flera personer till den Helige Profetens tjänst, Allahs välsignelser och frid vare med honom, för att aktivt beskydda den Ädla Qur’anen. I ordet ”*burúdj*”, det vill säga stjärnor, påpekas att de reformatorer som har kommit efter den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har arbetat som tolv stjärnor och utfört samma uppdrag.

På samma sätt som den Ädla Qur’anens ämnesområden är ändlösa, förser Allah till och från även mänskligheten med sådana skatter som är nödvändiga för att möta alla behov. Ett exempel på detta är bränsle. Det fanns en tid då människan

oroade sig över vad hon skulle göra då veden tog slut? Ibland oroade hon sig över vad som skulle hända då kolet tog slut. Ibland var det sinandet av oljeresurserna som oroade. Men innan oljan hade tagit slut riktade Allah människans uppmärksamhet mot en annan oändlig kraftkälla i form av atomenergin. Om människan till fullo drar fördel av denna energikälla och planerar för hur man kan undvika dess skadliga sidor, så är detta en energi som kommer att räcka ända till domedagen och den kommer inte att sina. På samma sätt som den Ädla Qur'anens andliga resurser och tillgångar är oändliga är även de fysiska medel som är nödvändiga för mänsklighetens existens oändliga.

Därefter står det att satan kommer att försöka orsaka förvirring angående båda dessa typer av tillgångar som Allah fortsätter att tillföra fram till domedagen, Detta kommer också att fortsätta till den yttersta dagen.

Sedan omtalas även andra profeter och deras folk utöver profeten Abraham, frid vare med honom. Två folkslag, *Ass-háb-ul-Áika* och *Ass-háb-ul-Hidjr* nämns som exempel och det beskrivs att även framtida förnekare av Guds sändebud kommer att gå samma öde till mötes som de gjorde.

Likaså omnämns glädjebudskapet om en son till profeten Abraham, frid vare med honom. Även om det är profeten Isak och profeten Jakob, frid vare med dem, som åsyftas i profetian, så är det profeten Ismael, frid vare med honom, som främst uppfyller profetian, eftersom den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, skulle komma att födas genom Ismaels fysiska och andliga avkomma.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tröstas och uppmanas således att ha överseende med dem som förlöjligar honom. Gud kommer att vedergälla dem och Han säger: ”Då ditt hjärta känner sorg av deras ord bör du

blott tålmodigt lovprisa din Herre.”

سُوْرَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ ١٥ رکوعاتها ٦ آیاتها ١٠٠

Sura AL-HIDJR
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
2. Alíf Lám Rá.* Dessa är bokens, den upplysande Qur'anens, verser.	الٓرٰ ۗ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝٢
Del 14	
3. De icke troende önskar ofta att de var muslimer.	رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝٣
4. Lämna dem ifred så att de kan äta och roa sig och så att fåfänga hopp kan tjusa dem, men snart kommer de att veta.	ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَيَتَمَتَّعُوْا وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝٤
5. Och Vi har aldrig förintat en stad utan att det fanns ett känt påbud för den.	وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ۝٥
6. Inget folk kan löpa förbi sin fastställda tid, icke heller kan de stanna kvar bakom den.	مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ۝٦
7. Och de sade: "Å, du som denna förmaning har sänts ned till, du är förvisso en galning.	وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ۝٧
8. Varför kommer du icke till oss med änglar om du är av de sannfärdiga?"	لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٨

---

*15:2 Jag är Allah, Som är Allseende.

9. Vi sänder icke ned änglar utom med rätta, och då ges de icke uppskov.

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَا كَانُوْٓا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ﴿٩﴾

10. Det är i sanning Vi Som har sänt ned denna förmaning, och Vi kommer helt visst att vara dess Beskyddare.

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Och Vi sände *sändebud* före dig bland olika grupper av tidigare folk.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ
الْاَوَّلِيْنَ ﴿١١﴾

12. Och det kom aldrig ett sändebud till dem utan att de begabbade honom.

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ
يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Sålunda låter Vi denna *vana att håna* sjunka in i de syndiga människornas hjärtan,

كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ فِيْ قُلُوْبِ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٣﴾ لا

14. de tror icke på den fastän de tidigare folkens exempel har *föregått dem.*

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٤﴾

15. Och även om Vi öppnade en port i himlen för dem, och de började stiga upp genom den,

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ
فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْرُجُوْنَ ﴿١٥﴾ لا

16. skulle de säkerligen säga: ”Det är bara våra ögon som är bländade, vi är nog ett förhäxat folk.”

لَقَالُوْٓا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ
قَوْمٌ مَّسْحُوْرُوْنَ ﴿١٦﴾ ع

R.2

17. Och Vi har sannerligen gjort grupperingar av stjärnor i himlen och utsmyckat dem för dem som ser på dem.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّزَيَّنّٰهَا
لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٧﴾ لا

18. Och Vi har skyddat den mot varje förkastad satan.

وَحَفِظْنَٰهَا مِن كُلِّ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ١٨

19. Men om någon tjuvlyssnar, då förföljer en klar flamma honom.

إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ
مُّبِينٌ ١٩

20. Och Vi har brett ut jorden och förankrat fasta berg på den och låtit varje sak växa i lämplig omfattning på den.

وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ
وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْزُونٍ ٢٠

21. Och Vi har gjort medel till uppehälle för er på den och *även* för *alla* dem, vilka ni icke drar försorg om.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَٰيِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُۥ
بِرَٰزِقِينَ ٢١

22. Och det finns icke något utan att det finns skatter av det hos Oss och Vi sänder icke ned det utom i kända mått.

وَإِن مِّن شَىْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآئِنُهُۥ وَمَا
نُنَزِّلُهُۥٓ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ٢٢

23. Och Vi sänder befruktande vindar, sedan sänder Vi ned vatten från molnen, sedan ger Vi er det att dricka, men ni är icke de som samlar upp det.

وَأَرْسَلْنَا ٱلرِّيَٰحَ لَوَٰقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَسْقَيْنَٰكُمُوهُ وَمَآ أَنتُمْ لَهُۥ
بِخَٰزِنِينَ ٢٣

24. Och det är sannerligen Vi Som ger liv och Vi Som orsakar död, och det är Vi Som är den *ende* Arvtagaren.

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْىِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ
ٱلْوَٰرِثُونَ ٢٤

25. Och Vi känner verkligen dem som går fram bland er och vi känner dem som släpar efter.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ
عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ ٢٥

26. Och det är förvisso din Herre Som kommer att samla ihop dem. Han är förvisso Vis, Allvetande.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ۚ إِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾ ع ٢/٢

R.3

27. Och Vi skapade förvisso människan av torr klingande lera, *formad* av stelnande gyttja.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ
حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٧﴾

28. Och Djinnen hade Vi skapat före detta av brännande vindars hetta.

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ ﴿٢٨﴾

29. Och *kom ihåg* när din Herre sade till änglarna: ”Jag skall just till att skapa människan av torr klingande lera, *formad* av stelnande gyttja,

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. så när Jag har formgivit den *i fullkomlighet* och har andats in Min Ande i den, fall ni ner i underkastelse under den.”

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٣٠﴾

31. Så änglarna underkastade sig, allihop tillsammans,

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾

32. utom Iblis. Han vägrade vara bland dem som underkastar sig.

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ
مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. *Gud* sade: ”Å, Iblis, vad har hänt med dig, eftersom du icke vill vara bland dem som underkastar sig?”

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ
مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٣﴾

34. Han svarade: ”Jag tänker icke underkasta mig en människa som Du har skapat av torr klingande lera, *formad* av stelnande gyttja.”

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ
صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

35. *Gud* sade: ”Gå då ut härifrån, ty du är förvisso förkastad.

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ۙ﴿٣٥﴾

36. Och *Min* förbannelse skall förvisso följa dig till domens dag.”

وَّ اِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٣٦﴾

37. Han sade: ”Min Herre, giv mig då uppskov till den dag när de skall resas upp.”

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْۤ اِلٰى يَوْمِ
يُبْعَثُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. *Gud* sade: ”Du är bland dem som givits uppskov,

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۙ﴿٣٨﴾

39. till den fastställda tidens dag.”

اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٩﴾

40. Han svarade: ”Min Herre, eftersom Du har dömt mig som vilsegången, kommer jag förvisso att låta det onda tyckas dem vackert på jorden och jag kommer förvisso att vilseleda dem alla,

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَغْوَيْتَنِيْ لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ
فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۙ﴿٤٠﴾

41. utom Dina utvalda tjänare bland dem.”

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤١﴾

42. *Gud* sade: ”Detta är en väg *som leder* rakt till Mig,

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيْمٌ ﴿٤٢﴾

43. du skall förvisso icke ha någon makt över Mina tjänare, utom sådana av de vilsefarna som *väljer att* följa dig.”

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ
اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. Och helvetet är helt visst den utlovade platsen för dem alla

وَ اِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۙقف ﴿٤٤﴾

45. Det har sju portar *och* varje port har tilldelats en grupp av dem.

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ ؕ لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ
جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٤٥﴾ ع

R.4

46. De rättfärdiga kommer i sanning att placeras mitt ibland *paradisets* trädgårdar och springbrunnar.

اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنّٰتٍ وَّ عُیُوْنٍ ؕ﴿۴۶﴾

47. ”Träd in däri med frid, i trygghet.”

اُدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ اٰمِنِیْنَ ﴿۴۷﴾

48. Och Vi skall röja undan vad helst av hätskhet som kan finnas i deras bröst *så att de kommer att bli* som bröder vilande på divaner, ansikte mot ansikte,

وَ نَزَعْنَا مَا فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِیْنَ ﴿۴۸﴾

49. trötthet skall icke vidkomma dem där och de skall heller aldrig *någonsin* stötas ut därifrån.

لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ وَّ مَا هُمْ مِّنْهَا بِمُخْرَجِیْنَ ﴿۴۹﴾

50. Förkunna för Mina tjänare, att Jag förvisso är den Ytterst Förlåtande, den evigt Barmhärtige,

نَبِّئْ عِبَادِیْۤ اَنِّیْۤ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ۙ﴿۵۰﴾

51. men *också* att Mitt straff är det mest plågsamma straffet.

وَ اَنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ ﴿۵۱﴾

52. Och berätta för dem om Abrahams gäster.

وَ نَبِّئْهُمْ عَنْ ضَیْفِ اِبْرٰهِیْمَ ۘ﴿۵۲﴾

53. När de kom till honom och sade: ”Frid”, svarade han: ”Vi är sannerligen rädda för er.”

اِذْ دَخَلُوْا عَلَیْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُوْنَ ﴿۵۳﴾

54. De sade: ”Var icke rädd, vi ger dig glada budskap om en son *som skall* begåvas med kunskap.”

قَالُوْا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِیْمٍ ﴿۵۴﴾

55. Han sade: ”Ger ni mig denna glädjenyhet trots det faktum att hög ålder har hunnit ifatt mig? Av vilken orsak ger ni mig då detta glädjebudskap?”

قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِیْ عَلٰۤی اَنْ مَّسَّنِیَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿۵۵﴾

56. De sade: ”Vi har bara givit dig glädjebudskap baserade på sanning, var därför icke bland dem som misströstar.”

قَالُوْا بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ
الْقٰنِطِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. Han sade: ”Och vem kan misströsta om sin Herres barmhärtighet utom de som irrar vilse?”

قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖۤ
اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Han sade: ”Vilket är *nu* ert ärende, å, ni sändebud?”

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. De sade: ”Vi har sänts till ett skyldigt folk,

قَالُوْۤا اِنَّاۤ اُرْسِلْنَاۤ اِلٰى قَوْمٍ
مُّجْرِمِيْنَ ۙ﴿٥٩﴾

60. utom Lots familj. Dem alla skall vi rädda,

اِلَّاۤ اٰلَ لُوْطٍ ؕ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۙ﴿٦٠﴾

61. utom hans hustru. Vi har anat att hon skall vara en av dem som blir kvar.”

اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَاۤ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ
الْغٰبِرِيْنَ ﴿٦١﴾ ع

R.5

62. Och när sändebuden kom till Lots familj

فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ الْمُرْسَلُوْنَ ۙ﴿٦٢﴾

63. sade han: ”Ni är i sanning en grupp främlingar.”

قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. De sade: ”Nej, men vi har kommit till dig beträffande det vilket de betvivlade,

قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَمْتَرُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. och vi har kommit till dig med sanningen, och vi är sannerligen sannfärdiga,

وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. så bege dig av med din familj under nattens *senare* del och följ du i deras eftertrupp. Och låt ingen bland er se tillbaka, och gå *nu* dit ni är befallda.”

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ
اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ
وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Och Vi meddelade honom detta beslut *tydligt* på det att deras rötter skulle skäras av på morgonen.

وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ
مَقْطُوْعٌ مُّصْبِحِيْنَ ﴿٦٧﴾

68. Och stadens folk kom fröjdande sig.

وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Han sade: ”Dessa är mina gäster så låt mig icke komma till skam,

قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ۙ﴿٦٩﴾

70. och frukta Allah och vanhedra mig icke.”

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿٧٠﴾

71. De sade: ”Förbjöd vi dig icke *att underhålla* alla *slags* människor?”

قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧١﴾

72. Han sade: ”Mina döttrar står också här. *Ge akt på det* om ni måste göra någonting.”

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ؕ﴿٧٢﴾

73. Vid ditt liv, de (Profetens motståndare) vandrar *också* i förvirring i sin *galna* berusning.

لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. Sedan drabbade straffet dem vid soluppgången.

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ۙ﴿٧٤﴾

75. Vi vände *deras stad* upp och ned och Vi regnade stenar av lera över dem.

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ؕ﴿٧٥﴾

76. I detta finns förvisso tecken för dem som kan läsa *tecken*.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿٧٦﴾

77. Och den *staden* ligger vid en väg, som *fortfarande* finns till.

وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ مُّقِيْمٍ ﴿٧٧﴾

78. I detta finns det förvisso ett tecken för troende.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ؕ﴿٧٨﴾

79. Och skogens folk var sannerligen *också* syndare.

وَإِنْ كَانَ أَصْحٰبُ الْأَيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ﴿٧٩﴾

80. Så Vi tuktade dem. Och *städerna* ligger båda *begravda* vid en framträdande allfartsväg.

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۘ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ
مُّبِيْنٍ ﴿٨٠﴾

R.6

81. Och folket från Hidjr behandlade *också* sändebuden som lögnare.

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨١﴾

82. Och Vi gav dem Våra tecken, men de vände sig bort från dem.

وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٨٢﴾

83. Och de brukade hugga ut hus i bergen i trygghet.

وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا
اٰمِنِيْنَ ﴿٨٣﴾

84. Men straffet slog ned på dem på morgonen,

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. och allt det som de hade tjänat hjälpte dem icke.

فَمَآ أَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och Vi har icke skapat himlarna och jorden och allt det som finns mellan de två utom med sanning, och det är säkert att timmen skall komma. Så vänd bort *från dem*, ett bortvändande med anständighet.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ
فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيْلَ ﴿٨٦﴾

87. Det är sannerligen din Herre Som är den Store Skaparen, den Allvetande.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٧﴾

88. Och Vi har sannerligen givit dig de sju ofta upplästa *verserna* och den Storslagna Qur’anen.

وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ
وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ﴿٨٨﴾

89. Vänd icke dina ögon *med begär* mot det övergående nöje Vi har givit några grupper bland dem, och sörj icke över dem, och sänk din *barmhärtighets* vinge över de troende.

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ
أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٩﴾

90. Och Säg: ”Jag är sannerligen enbart en förmanare.”

وَقُلْ إِنِّىٓ أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلْمُبِينُ ﴿٩٠﴾

91. Som alltid kommer vi att sända ned *straff* över dem som blivit splittrade i sekter,

كَمَآ أَنزَلْنَا عَلَى ٱلْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩١﴾

92. *och* som skulle splittra Qur'a-nen i fragment.*

ٱلَّذِينَ جَعَلُوا۟ ٱلْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

93. Så vid din Herre, Vi kommer förvisso att ställa dem alla till svars,

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. beträffande det de brukade göra.

عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Så förklara öppet det du är befalld och vänd bort från dem som tillskriver *Gud* medhjälpare.

فَٱصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. Vi kommer helt visst att vara tillräcklig för dig mot dem som hånar,

إِنَّا كَفَيْنَٰكَ ٱلْمُسْتَهْزِءِينَ ﴿٩٦﴾

97. som sätter upp en annan gud bredvid Allah, men snart kommer de att få veta.

ٱلَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

*15:88-92 Vi föredrar att översätta verserna 88-92 som något som skall ske i framtiden, snarare än något som skedde i det förgångna, eftersom vi anser verserna innehålla en allvarlig varning till alla muslimer. Det innebär inte något konstigt att hänvisa till framtiden, eftersom de flesta profetior, som oundvikligen kommer uppfyllas, uttrycks på detta sätt i den Ädla Qur'anen. Dåtiden är oföränderlig. Profetior som beskrivs i dåtid betonar det vi vet redan har hänt.

Denna översättning passar exakt på de faktiska omständigheterna. Med tanke på sammanhanget i verserna, ser man att de föregående verserna inleds med en dramatisk introduktion av den Ädla Qur'anen som en storslagen skrift. Alla de som, trots anspråk på sin underkastelse under Qur'anen, åsidosätter dess mest centrala budskap, det vill säga budskapet om absolut enhet, och som istället låter sig splittras i sekter, och som dessutom påstår att den egna tolkningen är den rätta, splittrar faktiskt Qur'anen i fragment. Splittringen uppstår genom att varje grupp håller sig till några verser och tolkar dem till sin egen fördel, medan andra håller sig till några andra verser och översätter dem till sin fördel. Här förklaras denna motsättning vara så skarp och slutgiltig att det inte återstår någon möjlighet till kompromiss mellan de tvistande parterna. Detta medför att muslimer av samma nation (*'umma*) splittras i sekter, och i samma process delas Qur'anen upp i fragment genom deras agerande.

98. Och Vi vet sannerligen att ditt hjärta blir betryckt på grund av det de säger.	وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ اَنَّكَ يَضِيۡقُ صَدۡرُكَ بِمَا يَقُوۡلُوۡنَ ﴿۹۸﴾ۙ
99. Men förhärliga din Herre och prisa Honom och var bland dem som böjer sig ned *inför Honom*.	فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَكُنۡ مِّنَ السّٰجِدِيۡنَ ﴿۹۹﴾ۙ
100. Och fortsätt tillbe din Herre till dess att döden kommer till dig.	وَاعۡبُدۡ رَبَّكَ حَتّٰى يَاۡتِيَكَ الۡيَقِيۡنُ ﴿۱۰۰﴾ ع

Kapitel 16
AN-NAHL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratjugonio verser.

Den övertygelse (اَلْيَقِيْن *al-jaqín*) som det talades om i den sista versen av det föregående kapitlet har även ansetts betyda ”döden”, men ordets grundläggande betydelsen är ”övertygelse.”

Kapitlet inleds med berättelsen att det övertygande påbud som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har lovats snart skall komma att inträffa. Så ni förnekare, hasta inte med att begära det påbudet och var övertygade om att Allah nedkallar Sina änglar över vem Han vill av Sina tjänare.

Efter att ha talat om skapandet av alla slags djur beskrivs den storslagna profetian om att Allah även kommer att skapa sådana färdmedel som människorna än så länge inte hade någon kännedom om. I denna vers har således den moderna tidens färdmedel förutspåtts.

Likaså konstateras det att alla djur får sitt uppehälle genom det vatten som faller från himlen, vilket leder till att jorden grönskar och låter alla slags träd och frukter växa. Men det finns en aspekt av detta himmelska vatten som den betande boskapen inte känner till. Och det liv som Allahs profeter tilldelas genom det andliga vattnet och sedan förmedlar det vidare kan inte förstås av de människor, som den Ädla Qur'anen liknar vid boskap, eller beskriver att de är värre än boskap eftersom de har tilldelats förmågan att förstå, men trots detta inte låter sig gynnas av Guds lära.

Därefter berättar Allah om flera av Sina ynnestbevis,

däribland de ynnestbevis som finns i haven och om fiskarna som lever i saltvatten och trots att de lever i salt vatten och dricker detta ändå har ett välsmakande kött. Uppmärksamhet har även riktats mot att detta livsbevarande vatten är beroende av de berg som är fast förankrade i jorden. Om dessa berg inte hade funnits hade vattnets kretslopp, avdunstning och regn, aldrig fungerat.

Den Ädla Qur'anen beskriver skuggornas förekomst på jorden som att de bugar sig ödmjukt inför Allah. Varje varelse underkastar sig ödmjukt Allah och även änglarna bugar sig inför Allahs Majestät. Varelser som finns på jorden bugar sig genom sitt uppförande ödmjukt inför Allah. Genom att de gynnas av jordens livsbevarande uppehälle bugar djuren sig symboliskt sett inför Allah, och änglarna underkastar sig på grund av den insikt de fått av det vatten som faller från himlen.

I vers 62 berättas något häpnadsväckande. Det står att om Allah omedelbart vedergällt människorna för varenda en av deras överträdelser, så hade alla kringvandrande varelser på jorden utplånats. Människan har här gjorts uppmärksam på att hon bör fundera över det faktum att om djuren inte funnits, så hade inte människorna heller kunnat överleva. Därför förklaras att det finns en stor lärdom för människorna i boskapen.

Sedan nämns det förträffliga i gudomliga uppenbarelser genom liknelsen med honungsbiet. Inget annat djur har omnämnts i den meningen att det har fått gudomlig uppenbarelse. Honungsbiet är till synes ett flygfä som vanliga flygfän som livnär sig på smuts. Den enda skillnaden är att Gud har renat biet från alla orenheter genom Sin uppenbarelse. Honingsbiet bygger även sina kupor på berg, i höga träd och bland de klängväxter som klättrar högt på stöd. Sedan uppenbarade Gud för honungsbiet att det skall livnära sig på

blommornas nektar. Även i ordet ”frukt” (ثَمَر *thâmar*) som använts finns det en dubbel vishet; att biet suger denna nektar resulterar i att det blir frukter. Nektarn som biet suger är vätska som finns i blomman. Sedan omvandlas nektar till honung i vilken det finns fantastiska botemedel för mänskligheten. Med orden ”kommer fram ur deras inre” (يَخْرُجُ مِنْ بُطُوْنِهَا *jákhrudju mín butúniha*) beskrivs att honung inte blott uppstår genom blommans nektar, utan honungsbiet blandar sin saliv med blommornas nektar och räcker sedan upprepade gånger ut sin tunga i luften för att förtjocka blandningen och omvandlar den på så sätt till honung för att slutligen bevara den i kupan.

Därefter ges ett exempel med två tjänare varav den ena är för obegåvad för att göra någonting produktivt, medan den andre får ett utmärkt underhåll av Allah och spenderar det sedan vidare för mänsklighetens bästa. Även detta har en stark anknytning till honungsbiet. En vanlig fluga är som den tjänare som inte gör någon nytta, och honungsbiet är som en tjänare som fått en god försörjning och sedan förmedlar detta vidare för att hjälpa mänskligheten.

För att föra ämnet vidare om olika slags tjänare har samma resonemang sedan tillämpats på människan. Den tjänare som inte gynnas av uppenbarelser från Allah utan anser Allah vara stum, är själv stum. Han är dömd att göra förlust i all verksamhet som han bedriver, ”dömd till nederlag i detta liv och i livet efter detta” (خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَة *khasiráddunja wal ákhira*). En annan slags tjänare är Guds profeter som uppmanar människor till rättvisa och alltid går på den rätta vägen. Man bör komma ihåg att även honungsbiet uppmanades att gå sin Herres vägar. Profeter har således även denna distinktion att de går på den rätta vägen som med visshet leder till Allah.

Därefter berättas det i kapitlet om fåglar och hur de flyger

runt i skyn. Förmoda inte att de har utrustats med vingar och lärt sig flyga av en slump. Enbart vingar kan inte få fåglar att kunna flyga om det inte vore för deras kroppsbyggnad, som med ihåliga ben och ett bröst med starka, dubbelsidiga muskler, bär på dess tyngd och förmår den flyga högt i skyarna. Det är ett så makalöst mirakel att även mycket tunga gäss kan flyga tusentals kilometer i sträck, och under flygningen blir deras kropp som ett jetflygs framsida som trycker undan luften vilket gör att lufttrycket blir minsta möjliga. Och den gås som befinner sig allra längst fram för att stå emot det allra högsta luftmotståndet byter efter en stund plats med en bakomliggande gås. Samma fåglar kan även vistas i vatten utan att sjunka, fastän de sett till sin vikt egentligen borde sjunka. Orsaken till detta är att små fjädrar på den övre delen av deras kropp innesluter tillräckligt mycket luft för att den skall kunna flyta. Detta kan inte ske automatiskt utan det måste därtill finnas något vattenavstötande material som hindrar vattnet från att absorberas av fjädrarna. Ni har sett att fåglar ibland stryker sina fjädrar med näbbarna. Fantastiskt nog är det Allah Som skapat ett smörjmedel som då appliceras på fjädrarna. Hur hade detta medel kunnat uppstå spontant, och hur kunde det ha nått munnen, och hur fick fåglarna kännedom om att de måste hindra vatten från att absorberas av fjädrarna för att inte drunkna?

Längre fram i kapitlet berättas om det häpnadsväckande mirakel i den Ädla Qur'anen att den beskriver allt i detalj. Den upphöjdhet som den Ädla Qur'anen har över andra skrifter i detta avseende, har även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, över andra profeter. På samma sätt som profeterna var vittnen över sina folk, så har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med

honom, utnämnts till vittne över profeterna.

Den Ädla Qur'anens lära omfattar allt. Ett exempel på detta ges i vers 91 som i sig rymmer alla moraliska och andliga lärsatser. Den första principen är rättvisa (اَلْعَدْلُ *al-'adl*), vilken är oumbärlig för alla slags reformer i världen. Sedan är det godhet (اَلإِحْسَان *al-ihsán*) som ger människan en högre position i relationen till rättvisan. Denna lära når sin kulmen genom principen om att behandla sin nästa som om denne vore en anhörig eller en nära besläktad person (إِيتَاءِذِى الْقُرْبٰى *ítaí dhil qúrba*), det vill säga att de behandlar sina medmänniskor och ger ut för dem på samma sätt som en mor gör för sitt barn, och hon förväntar sig inte någonstans i sitt hjärta att få någon gentjänst eller ersättning för sina uppoffringar. Denna ytterst ädla ställning innehade den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som bidrog till mänsklighetens bästa utan någon som helst tanke på ersättning.

I det sista avsnittet av det här kapitlet har profeten Abraham, frid vare med honom, framställts som en hel nation i sig, fastän han var en enskild individ. Detta beror på att det genom honom skulle komma att uppstå flera nationer, och även detta nådde sin kulmen under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid. En uppenbarelse mottogs således av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om att han skulle följa profeten Abrahams, frid vare med honom, sedvänja (سُنَّة *súnna*). Uppenbarelsen kan sammanfattas i en uppmaning om att man skall kalla människor till sin Herre med vishet och positiva förmaningar. Men detta kräver att man är oerhört tålmodig och ståndfast. Detta antyds även i uppmaningen "förhasta dig icke beträffande dem" (لَاتَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ *la tasta'djil lahúm*) (46:36). Enastående andliga revolutioner sker inte på ett ögonblick, utan kräver ett oändligt

tålamod. Detta tålamod kan inte uppnås utan rättfärdighet (تَقْوٰى *táqwa*), och den tilldelas dem som eftersträvar godhet.

Här beskrivs godhet med orden ”Gud uppmanar till rättvisa och godhet” (اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَان *innallaha já'muru bil'adli wal ih-sán*) (vers 91). En annan tolkning finns i den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ord och den är att godhet (اَلإِحْسَان *al-ihsán*) innebär att då man står upp i bön så gör man det med inställningen att man ser Allah, och den lägsta nivån av det är att man står upp med uppfattning att Allah ser en själv.

رکوعاتها ١٦ — سُوْرَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ ١٦ — آياتها ١٢٩

Sura AN-NAHL
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿١﴾

2. Allahs påbud är för handen, så försök ni icke att påskynda det. Helig är Han och upphöjd långt över allt det som de förbinder *med Honom.*

اَتٰۤی اَمۡرُ اللّٰہِ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوۡہُ ؕ سُبۡحٰنَہٗ
وَ تَعٰلٰی عَمَّا یُشۡرِکُوۡنَ ﴿٢﴾

3. Han sänder ned änglar med en uppenbarelse genom Sin befallning över den av Sina tjänare som Han behagar *och säger*: ”Varna *människor* om att det icke finns någon Gud utom Mig, så frukta *endast* Mig.”

یُنَزِّلُ الۡمَلٰٓئِکَۃَ بِالرُّوۡحِ مِنۡ اَمۡرِہٖ عَلٰی
مَنۡ یَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِہٖۤ اَنۡ اَنۡذِرُوۡۤا اَنَّہٗ
لَاۤ اِلٰہَ اِلَّاۤ اَنَا فَاتَّقُوۡنِ ﴿٣﴾

4. Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med vishetens krav. Han är Upphöjd långt över allt det som de förbinder *med Honom.*

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضَ بِالۡحَقِّ ؕ
تَعٰلٰی عَمَّا یُشۡرِکُوۡنَ ﴿٤﴾

5. Han har skapat människan från en vätskedroppe, men se! Hon är en öppen grälmakare.

خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ مِنۡ نُّطۡفَۃٍ فَاِذَا
ہُوَ خَصِیۡمٌ مُّبِیۡنٌ ﴿٥﴾

6. Och boskapen har Han *också* skapat. I den finner ni värme och många *andra* fördelar, och ni äter några av dem.

وَ الۡاَنۡعَامَ خَلَقَہَا ۚ لَکُمۡ فِیۡہَا دِفۡءٌ
وَّ مَنَافِعُ وَ مِنۡہَا تَاۡکُلُوۡنَ ۪﴿٦﴾

7. Och de är till prydnad för er när ni föser hem *dem* på kvällen och när ni driver fram *dem* för att beta på morgonen.

وَ لَکُمۡ فِیۡہَا جَمَالٌ حِیۡنَ تُرِیۡحُوۡنَ
وَ حِیۡنَ تَسۡرَحُوۡنَ ۪﴿٧﴾

8. Och de bär era bördor till ett

وَ تَحۡمِلُ اَثۡقَالَکُمۡ اِلٰی بَلَدٍ لَّمۡ تَکُوۡنُوۡا

land, vilket ni icke själva kunde nå utan stora svårigheter för er själva. Er Herre är förvisso Medlidsam, Barmhärtig.

بِلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۙ﴿۸﴾

9. Och *Han har skapat* hästar och mulor och åsnor så att ni kan rida på dem och som *en källa till* skönhet. Och Han kommer att skapa det som ni *ännu* icke vet.

وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا
وَزِيْنَةً ؕ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۹﴾

10. Och på Allah vilar *visandet av* den rätta vägen och det finns vägar som avviker *från den rätta kursen*. Och om Han hade *tvingat igenom* Sin Vilja, skulle Han ha väglett er alla.

وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ؕ
وَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۰﴾ ع

R.2

11. Det är Han som sänder ned vatten för er från molnen. Från det har ni er dryck och träd *växer med hjälp* av det, och ni kan låta *er boskap* beta.

هُوَ الَّذِیْۤ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ
شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ﴿۱۱﴾

12. Med det låter Han grödor *av alla slag* växa för er och oliven och dadelpalmen och druvorna och all slags frukt. I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tänker efter.

يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ
وَالنَّخِيْلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۲﴾

13. Och natten och dagen och solen och månen har Han underkastat er, och stjärnorna har *också* tvingats i tjänst genom Hans befallning. I det finns det förvisso tecken för ett folk som använder sitt förstånd.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ ؕ وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌۢ
بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يَّعْقِلُوْنَ ۙ﴿۱۳﴾

14. Och de ting med olika färg som Han har skapat för er på

وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا

jorden *har Han tvingat i tjänst.* I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tar sig i akt.

أَلْوَانُهُ ؕ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

15. Och det är Han Som har underordnat er havet så att ni kan äta färskt kött därifrån och *så att* ni därifrån kan ta fram prydnader som ni bär. Och ni ser skeppen plöja fram genom det, *så att ni kan resa därmed* och så att ni kan söka Hans frikostighet och så att ni måtte vara tacksamma.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

16. Och Han har placerat fasta berg på jorden för att stödja* er, och floder och vägar så att ni måtte hålla er till den rätta vägen.

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَّسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۙ﴿١٦﴾

17. Och *även andra* märken, de följer den rätta riktningen *efter dem* och efter stjärnorna.

وَعَلَامَاتٍ ؕ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

18. Är då Han Som skapar lik den som icke skapar? Vill ni då icke ta er i akt?

أَفَمَنْ يَّخْلُقُ كَمَنْ لَّا يَخْلُقُ ؕ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

19. Och om ni försöker räkna

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا ؕ

*16:16 Frasen (أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ *an tamída bikúm*) har av olika skriftlärda översatts med ”att skälva”, vilket om det godtogs skulle innebära att Gud räknar Sina ynnestbevis till mänskligheten genom att påminna dem om att Han skapat bergen för att orsaka jordbävningar, vilka i sin tur ödelägger stora områden. Olyckligtvis har man missat att ordet (تَمِيدَ *tamída*) stammar från (مَادَ *máda*) vilket betyder att förse med föda. Ordet (مَائِدَة *má'ida*) som använts i den ädla Qur'anen kommer från samma ordstam. Med den innebörden förändras hela innebörden i versen. Den påminner mänskligheten om att Gud har skapat berg, som är grundläggande för att förse alla levande varelser med föda. Vattnet lyfts konstant från sjöar, hav och oceaner genom avdunstning och når bergen, där de, på grund av bergens högre altituder, kondenseras till tjockare partiklar. Bergen är nödvändiga för att omvandla ånga till vatten, vilket bidrar till att regn kan falla tillbaka till jorden för att bidra till att enorma matkedjor kan bildas. Vår översättning här är den enda som går tillbaka till ursprung och sammanhang och som står i fullständig överensstämmelse med den återstående delen av versen. (Se även noten till 21:32). Den korrekta slutsatsen är därför att relationen mellan vatten och föda är uppenbar. I civilisationens historia har vattendrag spelat den allra största roll när det gäller att bilda bergsterräng och vandringsleder bildades längs dess banor.

اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩﴾

Allahs ynnestbevis, kommer ni icke att kunna ange deras antal. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٢٠﴾

20. Och Allah vet vad ni hemlighåller och vad ni yppar.

وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿٢١﴾ؕ

21. Och de, vilka de åkallar bredvid Allah, skapar icke någonting, utan de är själva skapade.

اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَآءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۙ
اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٢٢﴾

22. *De är* döda, icke levande, och de vet icke när de kommer att uppresas.

R.3

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِالْاٰخِرَةِ قُلُوْبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ
مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٢٣﴾

23. Er Gud är En Gud. Och beträffande dem som icke tror på det tillkommande, är deras hjärtan främmande *för sanningen* och de är fulla av högmod.

لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا
يُعْلِنُوْنَ ۗ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿٢٤﴾

24. Allah vet otvivelaktigt vad de hemlighåller och vad de yppar. Han älskar sannerligen icke de högmodiga.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا
اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾ۙ

25. Och när det sägs till dem: ”Vad *tycker ni* om det som er Herre har sänt ned?” säger de: ”Det är bara historier från det förgångna”,

لِيَحْمِلُوْٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ
وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍ ۗ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٢٦﴾

26. så att de till fullo skall bära sina bördor, på uppståndelsens dag, och *även* en del av deras bördor vilka de vilseledde utan kunskap. Se! Ont är det som de bär.

R.4

27. De som var före dem smidde också planer, men Allah kom över deras verk från *första* början, så att taket föll ned över dem ovanifrån, och straffet kom över dem, varifrån visste de icke.

قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ
بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۲۷﴾

28. Sedan kommer Han att förödmjuka dem på uppståndelsens dag och säga: ”Var finns Mina ’medhjälpare’ för vilkas sak ni brukade säga emot *Mina profeter*?” De som begåvats med kunskap kommer att säga: ”Denna dag kommer förödmjukelse och lidande helt visst att *drabba* de icke troende”,

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ وَيَقُوْلُ اَيْنَ
شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تُشَآقُّوْنَ فِيْهِمْ ؕ
قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمَ وَالسُّوْٓءَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۸﴾ۙ

29. de som änglarna låter dö medan de *själva* felar mot sina själar, kommer att erbjuda underkastelse *sägande*: ”Vi brukade icke göra något ont.” Nej, Allah vet förvisso väl vad ni brukade göra.

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ
اَنْفُسِهِمْ ۠ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ
مِنْ سُوْٓءٍ ؕ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۹﴾

30. Så träd in genom helvetets portar för att stanna därinne. Ond är sannerligen de högmodigas vistelseort.

فَادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ
فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿۳۰﴾

31. Och *när* det sägs till de rättfärdiga: ”Vad *tänker ni om* det som er Herre har uppenbarat?” Säger de: ”Det bästa.” För dem som gör goda *gärningar* finns det gott i denna världen och det tillkommandes boning är till och med bättre. Utmärkt är sannerligen de rättfärdigas boning,

وَقِيْلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ؕ
قَالُوْا خَيْرًا ؕ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ ؕ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ؕ وَلَنِعْمَ
دَارُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۱﴾ۙ

32. som de kommer att träda in i,

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

evighetens trädgårdar, genomflutna av bäckar. Däri kommer de att ha vad de önskar. Sålunda belönar Allah de rättfärdiga,

الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ ؕ كَذٰلِكَ
يَجْزِى اللّٰهُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٢﴾ۙ

33. dem som änglarna låter dö medan de är ren*hjärtade*. *Änglarna* säger *till dem*: ”Frid vare med er! Träd in i himlen på grund av det ni brukade göra.”

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِيْنَ ۙ
يَقُوْلُوْنَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Vad väntar de på utom på att änglarna skulle komma till dem eller att din Herres påbud skulle verkställas? Så gjorde de som var före dem. Allah var icke orättvis mot dem, utan de brukade göra orätt mot sig själva.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
اَوْ يَاْتِىَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ
وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Så de onda *följderna* av vad de gjorde hann upp dem och det som de brukade håna omslöt dem.

فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ
مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٥﴾ ع

R.5

36. De som sätter upp jämlikar *med Gud* säger: ”Om Allah *så* hade velat skulle vi icke ha tillbett någonting bredvid Honom, varken vi eller våra fäder, icke heller skulle vi ha förbjudit någonting utan *en befallning från* Honom.” Så gjorde de som var före dem. Är sändebuden ansvariga för någonting annat än enbart att lämna fram budskapet?

وَقَالَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْشَآءَ اللّٰهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَىْءٍ نَّحْنُ وَلَآ
اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَىْءٍ ؕ
كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ
فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٦﴾

37. Och bland varje folk uppreste Vi ett sändebud *som lärde*: ”Tillbed Allah och sky den onde.” Sedan var det *några* bland dem

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِىْ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اَنِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ

هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الضَّلٰلَةُ ؕ فَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٧﴾

som Allah vägledde och *några* bland dem som gjorde sig förtjänta av förintelse. Så res över jorden och se vilket deras slut blev som behandlade *profeterna* som lögnare!

اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِىْ مَنْ يُّضِلُّ وَمَا لَهُمْ
مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٨﴾

38. Om du är angelägen om deras vägledning, *vet* då *att* Allah förvisso icke vägleder dem som leder *andra* vilse. Och för sådana finns det inga hjälpare.

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ
اللّٰهُ مَنْ يَّمُوْتُ ؕ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا
وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ﴿٣٩﴾

39. Och de svär sina starkaste eder vid Allah att Allah icke kommer att uppresa dem som dör. Nej, *Han kommer sannerligen att uppresa dem.* Ett löfte *Han har gjort* som bindande för Sig Själv, men de flesta människor vet det icke.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِىْ يَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰذِبِيْنَ ﴿٤٠﴾

40. *Han kommer att uppresa dem* så att Han kan klargöra det för dem om vilket de var oense, och så att de som icke trodde måtte inse att de var lögnare.

اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَىْءٍ اِذَاۤ اَرَدْنٰهُ اَنْ نَّقُوْلَ لَهٗ
كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤١﴾ ع

41. När Vi önskar något är Vårt ord bara att Vi säger till det: ”Var”, och det blir till.*

R.6

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِى اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا
ظُلِمُوْا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ؕ
وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا
يَعْلَمُوْنَ ۙ﴿٤٢﴾

42. Och *beträffande* dem som lämnar sina hem för Allahs sak efter det att de förfördelats, kommer Vi förvisso att ge dem en god boning i denna världen, och det tillkommandes belöning är större, om de bara visste,

*16:41 Uttrycket: ”*Var! Och det blir till*” innebär inte en spontan förändring från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Hans avsett.

43. de som är ståndaktiga och sätter sin lit till sin Herre.

الَّذِيۡنَ صَبَرُوۡا وَعَلٰى رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُوۡنَ ﴿٤٣﴾

44. Och före dig sände Vi icke andra *som sändebud* än män till vilka Vi sänt uppenbarelser, så fråga dem som är de heliga skrifternas förvaltare, om ni icke vet,

وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوۡحِىۡۤ
اِلَيۡهِمۡ فَسۡـَٔلُوۡۤا اَهۡلَ الذِّكۡرِ اِنۡ كُنۡتُمۡ
لَا تَعۡلَمُوۡنَ ۙ﴿٤٤﴾

45. *Vi sände dem* med klara tecken och skrifter. Och Vi har sänt ned påminnelsen till dig, så att du kan förklara det för mänskligheten vilket har sänts ned till dem och så att de kan tänka efter.

بِالۡبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ؕ وَاَنۡزَلۡنَاۤ اِلَيۡكَ الذِّكۡرَ
لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيۡهِمۡ وَلَعَلَّهُمۡ
يَتَفَكَّرُوۡنَ ﴿٤٥﴾

46. Känner då de som smider onda planer sig säkra på att Allah icke kommer att sänka ned dem i jorden, eller på att straffet icke kommer över dem från ett håll de icke anar?

اَفَاَمِنَ الَّذِيۡنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنۡ يَّخۡسِفَ
اللّٰهُ بِهِمُ الۡاَرۡضَ اَوۡ يَاۡتِيَهُمُ الۡعَذَابُ مِنۡ
حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُوۡنَ ۙ﴿٤٦﴾

47. Eller att Han icke kommer att gripa tag i dem under deras vandring till och från så att de icke skall kunna hindra *Guds planer*?

اَوۡ يَاۡخُذَهُمۡ فِىۡ تَقَلُّبِهِمۡ فَمَا هُمۡ
بِمُعۡجِزِيۡنَ ۙ﴿٤٧﴾

48. Eller att Han icke kommer att låta en gradvis förstörelse drabba dem? Er Herre är sannerligen Medlidsam, Barmhärtig.

اَوۡ يَاۡخُذَهُمۡ عَلٰى تَخَوُّفٍ ؕ فَاِنَّ رَبَّكُمۡ
لَرَءُوۡفٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٤٨﴾

49. Har de icke lagt märke till att skuggorna av allt som Allah har skapat förflyttar sig från höger och vänster och bugar sig ödmjukt inför Allah ?

اَوَلَمۡ يَرَوۡا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنۡ شَىۡءٍ
يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الۡيَمِيۡنِ وَالشَّمَآٮِٕلِ سُجَّدًا
لِّلّٰهِ وَهُمۡ دٰخِرُوۡنَ ﴿٤٩﴾

50. Och allt som finns i himlarna och varje varelse som finns på jorden underkastar sig *ödmjukt* Allah, så gör även änglarna, och de uppträder icke högmodigt.

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. De fruktar sin överväldigande Herre, och gör vad de är befallda.

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ
ع مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥١﴾ ۩ السجدة
١٢

R.7

52. Allah har sagt: ”Tag icke två gudar *att tillbe*. Det finns bara en *enda* Gud. Så frukta endast Mig.”

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا
هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥٢﴾

53. Och till Honom hör vad som än finns i himlarna och på jorden och till Honom hör för evigt *rätten att bestämma* vägen. Vill ni då frukta någon annan än Allah?

وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ
وَاصِبًا ؕ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Och vilken välsignelse ni än får, så är den från Allah. Och när svårigheter drabbar er är det Honom ni bönfaller *om hjälp*,

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا
مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿٥٤﴾ ۚ

55. när Han sedan för bort svårigheterna från er, se! En grupp bland er *börjar* tillskriva sin Herre jämlikar,

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ
مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٥﴾ ۙ

56. för att förneka det som Vi har skänkt dem. Nå väl, förnöj er för en tid, men snart kommer ni att veta.

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۫
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. .Och till *sina falska gudar*, om vilka de ingenting vet, avsätter de

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا

en del av det som Vi har givit dem. Vid Allah, ni skall sannerligen ställas till svars för det ni har hittat på.

رَزَقْنٰهُمْ ؕ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Och de tillskriver Allah döttrar, Helig är Han! Fastän de *själva* har vad de önskar.

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا
يَشْتَهُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Och när nyheten om en flickas *födelse* överbringas till en av dem, mörknar hans ansikte medan han undertrycker *sin inre* sorg,

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ
مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۚ ﴿٥٩﴾

60. han gömmer sig för folket på grund av den dåliga nyhet han fått. Skall han behålla henne trots vanäran eller skall han begrava henne i stoftet? Ont är sannerligen det de dömer.

يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ؕ
اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِى
التُّرَابِ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Den värsta liknelsen passar in på deras tillstånd, som icke tror på det tillkommande, medan alla upphöjda egenskaper tillhör Allah och Han är den Mäktige, den Vise.

لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ
السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ؕ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦١﴾ ع

R.8

62. Och om Allah skulle straffa människor för deras synder, skulle Han icke lämna en *enda* levande varelse, men Han ger dem uppskov till en fastställd tid, och när deras tid har kommit kan de icke bli kvar för en enda timme, icke heller kan de gå *den* i förväg.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا
تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ
اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا
يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Och de tillskriver Allah vad de *själva* ogillar, och deras tungor

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ

yttrar lögnen att de skall få det bästa *av allt*. Det råder inget tvivel om att elden blir deras, och *i den* skall de överges.

اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ لَا
جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. Vid Allah, Vi sände verkligen *sändebud* till *alla* folk före dig, men satan lät folkens gärningar *tyckas* dem vackra. Så han är deras skyddspatron idag, och de skall få ett svårt straff.

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ
وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٤﴾

65. Och Vi har icke sänt ned boken till dig utom för att du skall kunna förklara det för dem beträffande vilket de är oense, och som en vägledning och en barmhärtighet till ett folk som tror.

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. Och Allah har sänt ned vatten från skyn och med det vederkvickt jorden efter dess död. I det finns förvisso ett tecken för ett folk som vill lyssna.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً
لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٦﴾ ع

R.9

67. Och i boskapen finns *också* en lärdom för er. Vi ger er *något* att dricka ur det som finns i deras bukar, från *något* mellan avföring och blod, mjölk ren *och* behaglig för dem som dricker *den*.

وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ
مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ
لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٧﴾

68. Och av dadelpalmernas frukter och druvorna, varifrån ni erhåller rusgivande drycker och välgörande föda. I det finns det sannerligen ett tecken för ett folk som använder sitt förstånd.

وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ
تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىْ
ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Och din Herre uppenbarade för biet: ”Gör du hus i kullarna och i träden och i gallerverken som de bygger.

وَاَوۡحٰی رَبُّكَ اِلَی النَّحۡلِ اَنِ اتَّخِذِیۡ مِنَ
الۡجِبَالِ بُیُوۡتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
یَعۡرِشُوۡنَ ﴿٦٩﴾

70. ät sedan av alla slags frukter. Följ sedan undergivet de vägar som föreskrivits av din Herre och *som* har gjorts lätta *för dig.*” En dryck med skiftande färg kommer fram ur deras inre. I den finns bot för människorna. I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tänker efter.

ثُمَّ کُلِیۡ مِنۡ کُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسۡلُکِیۡ سُبُلَ
رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ یَخۡرُجُ مِنۡۢ بُطُوۡنِهَا
شَرَابٌ مُّخۡتَلِفٌ اَلۡوَانُهٗ فِیۡهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ
اِنَّ فِیۡ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لِّقَوۡمٍ یَّتَفَکَّرُوۡنَ ﴿٧٠﴾

71. Och Allah skapar er, sedan låter Han er dö, och det finns *några* av er som når en senil ålder, med det resultatet att de förlorar all kunskap efter att ha förvärvat den. Allah är förvisso Allvetande, Mäktig.

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمۡ ثُمَّ یَتَوَفّٰىكُمۡ ۚ۫ وَمِنۡكُمۡ
مَّنۡ یُّرَدُّ اِلٰۤی اَرۡذَلِ الۡعُمُرِ لِكَیۡ لَا یَعۡلَمَ
بَعۡدَ عِلۡمٍ شَیۡـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِیۡمٌ قَدِیۡرٌ ﴿٧١﴾ ع

R.10

72. Och Allah har gynnat några av er över andra med *världsliga* gåvor. Men de mer gynnade vill icke återställa *någon del av* sina *världsliga* gåvor till dem som deras högerhänder besitter, så att de kan bli likvärdiga *delägare* i dem. Vill de då förneka Allahs ynnest?

وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلٰی بَعۡضٍ فِی
الرِّزۡقِ ۚ فَمَا الَّذِیۡنَ فُضِّلُوۡا بِرَآدِّیۡ
رِزۡقِهِمۡ عَلٰی مَا مَلَكَتۡ اَیۡمَانُهُمۡ فَهُمۡ
فِیۡهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعۡمَةِ اللّٰهِ یَجۡحَدُوۡنَ ﴿٧٢﴾

73. Och Allah har skapat makar till er från er själva och har skapat söner och sonsöner för er från era makar och har försett er med goda ting. Kommer de då att tro på det förgängliga och

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمۡ مِّنۡ اَنۡفُسِكُمۡ اَزۡوَاجًا
وَّجَعَلَ لَكُمۡ مِّنۡ اَزۡوَاجِكُمۡ بَنِیۡنَ وَحَفَدَةً
وَّرَزَقَكُمۡ مِّنَ الطَّیِّبٰتِ ؕ اَفَبِالۡبَاطِلِ

förneka Allahs ynnest?

يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ۙ﴿۷۳﴾

74. Och de tillber sådana bredvid Allah som icke har någon makt att skänka dem någon gåva från himlarna eller jorden, icke heller kan de *någonsin* ha en sådan makt.

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا
وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۚ﴿۷۴﴾

75. Så hitta då icke på Allahs likar. Allah vet förvisso och ni vet icke.

فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾

76. För er framställer Allah liknelsen om en slav som ägs och som icke har makt över någonting, och *en fri man* som Vi har försett med ett rättmätigt underhåll från Oss och han ger ut därav hemligt och öppet. Är de lika? Lovprisad vare Allah. Men de flesta av dem vet icke.

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ
عَلٰى شَيْءٍ وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّ جَهْرًا ؕ هَلْ
يَسْتَوٗنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۶﴾

77. Och Allah framställer *en annan* liknelse om två män, en av dem är stum och har ingen makt över någonting och han är en börda för sin förvaltare, vart helst han sänder honom kommer han icke med något gott. Kan han vara lik den som påbjuder rättvisa och själv går på den rätta vägen?

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَاۤ
اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى
مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ؕ
هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ
وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۷۷﴾ ع

R.11

78. Och till Allah hör det osedda i himlarna och på jorden, och tiden för timmens *ankomst* är bara som ett ögonblick, nej, den är ännu

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَاۤ
اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ

närmare. Allah har förvisso makt över allting.

أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٨﴾

79. Och Allah frambringade er ur era mödrars sköten medan ni icke visste någonting, och gav er öron och ögon och hjärtan, på det att ni måtte vara tacksamma.

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ۙ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Lägger de icke märke till fåglarna som hålls *högt* under himlavalven? Ingen håller dem *högt* utom Allah. I det finns det sannerligen tecken för ett folk som tror.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ
السَّمَاءِ ۗ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ۗ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾

81. Och Allah har gjort era hem, en viloplats för er, och *Han* har *också,* av boskapens hudar, gjort boningar för er, som ni finner lätta när ni reser och när ni gör halt, och av deras ull och deras pälsar och deras hår *har Han försett er med* husgeråd och användbara ting för en tid.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
وَّجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا
تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا
وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَّمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨١﴾

82. Och Allah har av det Han har skapat, gjort *ting* för er *som skänker* skugga, och i bergen har Han gjort skyddade platser för er, och Han har gjort klädnader för er, som skyddar er mot hetta, och pansarskjortor som skyddar er i krig. Sålunda fullkomnar Han Sina ynnestbevis över er, så att ni måtte underkasta er *Honom.*

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَّجَعَلَ
لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ
تَقِيكُم بَأْسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Men om de vänder sig bort, är du bara ansvarig för att klart överbringa budskapet.

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٣﴾

84. De känner Allahs ynnest fullt ut *eftersom de ser den*, ändå förnekar de den, och de flesta av dem är otacksamma.

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا
وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٤﴾

R.12

85. Och *kom ihåg* den dag när Vi skall uppresa ett vittne från varje folk, då skall de som förnekar icke tillåtas *att försvara sig*, icke heller skall deras undskyllan antagas.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا
يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och när de som gjorde fel *verkligen* ser straffet, kommer det icke att lindras för dem, icke heller kommer de att ges uppskov.

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. Och när de, som tillskriver *Gud* medhjälpare, kommer att se sina avgudar kommer de att säga: ”Vår Herre, dessa är våra avgudar vilka vi brukade åkalla istället för Dig.” Därefter kommer *avgudarna snabbt* att genmäla dem med orden: ”Ni är förvisso lögnare.”

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا
رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا
مِنْ دُوْنِكَ ۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ
لَكٰذِبُوْنَ ﴿٨٧﴾

88. Och på den dagen kommer de att erbjuda sig att underkasta sig Allah, och allt det de brukade hitta på skall svika dem.

وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ ِالسَّلَمَ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. *Beträffande* dem som icke tror och vänder bort *människor* från Allahs väg, kommer Vi att lägga straff till *deras* straff för att de brukade stifta ofrid.

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا
يُفْسِدُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. Och *kom ihåg* den dag när Vi från varje folk kommer att uppresa ett vittne emot dem från deras egna, och Vi kommer att föra fram dig som ett vittne mot dem *alla*. Och Vi har sänt ned boken till dig för att förklara allt och en vägledning och en barmhärtighet och ett glädjebudskap till dem som underkastar sig *Gud*.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيْدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
وَّهُدًى وَّرَحْمَةً وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩٠﴾

R.13

91. Allah påbjuder er sannerligen att stå fast vid rättvisa och att handla väl *mot andra* och att ge som man ger till släktingar, och förbjuda otillbörlighet och uppenbart ont och överträdelse. Han förmanar er så att ni kan ta er i akt.

إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيْتَآئِ
ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ ﴿٩١﴾

92. Och uppfyll förbundet med Allah när ni har ingått *det* och bryt icke era eder efter det att ni gjort dem bindande eftersom ni gjort Allah till er säkerhet. Allah vet förvisso vad ni gör.

وَأَوْفُوْا بِعَهْدِ اللّٰهِ إِذَا عٰهَدْتُّمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيْدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيْلًا ؕ إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُوْنَ ﴿٩٢﴾

93. Och var icke lika henne, som skär av sitt garn i bitar efter att ha spunnit det starkt. Ni gör era eder till ett medel till bedrägeri mellan er, *av fruktan* att icke ett folk blir mer mäktigt än ett annat. Allah prövar er förvisso därmed och på uppståndelsens dag kommer Han att klargöra det för er beträffande vilket ni var oense.

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّتِيْ نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْۢ
بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا ؕ تَتَّخِذُوْنَ أَيْمَانَكُمْ
دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُوْنَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبٰى
مِنْ أُمَّةٍ ؕ إِنَّمَا يَبْلُوْكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ؕ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيْهِ
تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً
وَّلٰكِنْ يُّضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾

94. Och om Allah hade *tvingat igenom* Sin vilja, skulle Han sannerligen ha gjort er *alla* till ett folk, men Han låter den som så önskar irra vilse, och vägleder den som så önskar, och ni skall förvisso ställas till svars för det ni har gjort.

وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًاۢ بَيْنَكُمْ
فَتَزِلَّ قَدَمٌۢ بَعْدَ ثُبُوْتِهَا وَتَذُوْقُوا
السُّوْٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٩٥﴾

95. Och gör icke era eder till ett medel till bedrägeri mellan er, annars kommer *er* fot att slinta efter det att den har stått stadigt, och ni skall smaka det onda ty ni vände bort *människor* från Allahs väg och ni skall få ett svårt straff.

وَلَا تَشْتَرُوْا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اِنَّمَا
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾

96. Och schackra icke bort Allahs förbund för ett futtigt pris. Det som är hos Allah är förvisso bättre för er, om ni bara visste.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ؕ
وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْٓا اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٧﴾

97. Det som ni har skall bli till intet, men det som är hos Allah består *för evigt*. Och Vi kommer sannerligen att ge dem som är ståndaktiga en belöning i överensstämmelse med de bästa av deras gärningar.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾

98. Vem helst som handlar rättfärdigt, vare sig det är en man eller kvinna, och är en troende, kommer Vi förvisso att skänka ett rent liv, och Vi kommer förvisso att ge dem deras belöningar i överensstämmelse med de bästa av deras gärningar.

فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ
الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٩٩﴾

99. Och när du läser upp Qur'anen, sök skydd hos Allah mot satan, den förkastade.

100. Han har förvisso ingen makt över dem som tror och som sätter sin lit till sin Herre.

اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

101. Hans makt råder bara över dem som blir vän med honom och som tillskriver Allah medhjälpare.

اِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ
وَالَّذِيْنَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ﴿۱۰۱﴾ ع ۱۳ ۱۱ ۱۹

R.14

102. Och när Vi ersätter ett tecken med ett annat, och Allah vet bäst vad Han uppenbarar, säger de: ”Du är ingenting annat än en förfalskare.” Nej, men de flesta av dem vet icke.

وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَّاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۭ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

103. Säg: ”Helighetens ande har hämtat ned det med sanning från din Herre, så att Han kan styrka dem som tror och som en vägledning och glädjebudskap för dem som underkastar sig.”

قُلْ نَزَّلَهٗ رُوْحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهُدًى وَّبُشْرٰى
لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿۱۰۳﴾

104. Och Vi vet förvisso att de säger att det bara är en människa som lär honom. *Men den människas* tungomål, vilken de orätt böjer sig mot *när de gör denna antydan,* är främmande, medan detta är arabiska, klart och tydligt.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهٗ
بَشَرٌ ۭ لِسَانُ الَّذِيْ يُلْحِدُوْنَ اِلَيْهِ
اَعْجَمِيٌّ وَّهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۰۴﴾

105. När det gäller de som icke tror på Allahs tecken, kommer Allah förvisso icke att vägleda dem, utan de skall få ett plågsamt straff.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ
لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۰۵﴾

106. Det är bara de som icke tror på Allahs tecken som smider ihop falskhet och det är de som är lögnare.

اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۰۶﴾

107. Vem helst som icke tror på Allah efter att ha antagit tron, utom den som tvingas till det *bortom gränsen för vad han kan stå ut med* fastän hans hjärta förblir ståndaktigt i tron. Men de vilkas hjärtan är nöjda med att förkasta *sin tro*, över dem kommer Allahs vrede att falla, och för dem kommer det att finnas ett plågsamt straff.

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ
اُكْرِهَ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّۢ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ
مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۰۷﴾

108. Det är för att de har föredragit det nuvarande livet framför det tillkommande, och för att Allah icke vägleder de människor som icke tror.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۸﴾

109. Det är *gällande* dessa som Allah har satt en försegling över deras hjärtan och öron och ögon. Och det är de som är de likgiltiga.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

110. Det är otvivelaktigt de som kommer att stå som förlorare i det tillkommande.

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

111. Sedan är din Herre förvisso Synnerligen Förlåtande och Barmhärtig, mot dem som utvandrade efter det att de blivit förföljda och sedan strävade hårt *för Allahs sak* och förblev ståndaktiga,

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا
فُتِنُوْا ثُمَّ جٰهَدُوْا وَصَبَرُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ
مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱۱﴾ ع

R.15

112. på den dag när varje själ skall komma och föra sin egen talan, och varje själ skall bli fullt vedergälld för vad den gjort, och de kommer icke att göras någon orätt.

يَوْمَ تَاْتِىْ كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا
وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

113. Och Allah framställer liknelsen om en stad som åtnjöt trygghet och frid, dess förnödenheter kom till den i riklighet från varje håll, men den förnekade Allahs ynnestbevis, så Allah lät dess invånare smaka ett liv omsvept av hunger och fruktan som en konsekvens av det de brukade göra.

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً
مُّطْمَئِنَّةً يَّاْتِيْهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ
مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ
لِبَاسَ الْجُوْعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا
يَصْنَعُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. Och det har sannerligen kommit ett sändebud till dem från deras egna led, men de behandlade honom som en lögnare, så straffet hann upp dem medan de var syndare.

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ
فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Så ät av de tillåtna *och* goda ting som Allah har försett er med, och var tacksamma över Allahs frikostighet, om det är Honom ni tillber.

فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۪
وَّاشْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ
تَعْبُدُوْنَ ﴿١١٥﴾

116. Han har endast förbjudit er att äta kött *från sådana djur* som dör av sig själva och blod och svinets kött och det, över vilket ett annat namn än Allahs har åkallats. Men den som drivs av trängande nöd, utan njutning eller avsikt att överskrida gränserna, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِنْزِيْرِ وَمَاۤ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١١٦﴾

117. Och säg icke, på grund av den falskhet som era tungor yttrar: ”Detta är tillåtet och detta är icke tillåtet” som för att smida en lögn om Allah. De som

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ
الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّ هٰذَا حَرَامٌ
لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ

smider lögner om Allah har icke framgång.

يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ؕ ﴿١١٧﴾

118. *Efter en* kort förnöjelse kommer det att finnas ett plågsamt straff för dem.

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۪ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١١٨﴾

119. Och *även* för dem som är judar förbjöd Vi tidigare allt det Vi har förklarat för dig. Och Vi handlade icke fel mot dem, utan de brukade handla fel mot sig själva.

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ
كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١١٩﴾

120. Sedan är din Herre förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig, mot dem som gör fel i okunnighet och därefter ångrar sig och gör bot.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا السُّوْٓءَ
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْٓا ۙ
اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٠﴾ ع ١٥ ٩ ٢١

R.16

121. Abraham var i sig en nation, alltid lydig mot Allah, alltid böjd *mot Honom*, med säkerhet icke bland avgudadyrkarna,

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ حَنِيْفًا ؕ
وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ ﴿١٢١﴾

122. alltid tacksam över Hans ynnestbevis. Han utvalde honom och vägledde honom till en rak väg.*

شَاكِرًا لِّاَنْعُمِهٖ ؕ اِجْتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ اِلٰى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٢٢﴾

123. Och Vi skänkte honom *det* goda i denna världen och i det tillkommande skall han sannerligen vara bland de rättfärdiga.

وَاٰتَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ؕ وَاِنَّهٗ فِى
الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ؕ ﴿١٢٣﴾

124. Och nu har Vi sänt uppenbarelser till dig *som innebär*: "Följ

ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ

*16:122 Att Abraham var en nation i sig själv, betyder att han hade fröet och potentialen till att bilda den stora nation som lovats honom.

Abrahams väg, *han var* alltid vänd *mot Gud* och var icke bland dem som sätter upp likar *med Honom.*”

حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٤﴾

125. *Straffet för att vanvörda* Sabbaten pålades bara dem som hade varit oense om honom, *Abraham och hans religion*, och din Herre kommer förvisso att döma mellan dem på uppståndelsens dag beträffande det om vilket de var oense.*

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Och kalla med vishet och goda förmaningsord till din Herres väg och resonera med dem på det sätt som är bäst. Din Herre vet förvisso bäst vem som har irrat bort från Hans väg, och Han känner dem som är rätt vägledda.

اُدْعُ إِلٰى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Och om ni *önskar* straffa *upprorsmakarna,* straffa *dem* då i samma utsträckning som ni har blivit förfördelade, men om ni visar tålamod, då är det förvisso bäst för dem som är tålmodiga.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
عُوقِبْتُمْ بِهِ ۚ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ
خَيْرٌ لِلصّٰبِرِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Och härda du ut med tålamod. Och ditt tålamod är sannerligen bara *möjligt* med Allahs *hjälp.* Och sörj icke över dem, var icke heller bedrövad på grund av deras intriger.

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا
تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ
مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

*16:125 Sammanhanget är tydligt. Inget annat än Abraham och hans obevekliga hängivenhet och trofasthet mot Gud som en enda är under diskussion. Hänvisningen måste därför vara till Abraham och de skillnader som israeliterna hade sinsemellan angående sann tro och uppförande. Många av dem hade fallit offer för olika former av avgudadyrkan och det är möjligt att de, för att rättfärdiga sitt utövande, även tillskrev Abraham detsamma. Sabbaten verkar i detta sammanhang inte enbart vara en dag för vila utan även en dag för rening och bot

129. Allah är sannerligen med dem som är rättfärdiga och dem som gör goda *gärningar.*	اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّ الَّذِيْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ ﴿۱۲۹﴾

Kapitel 17
BANÍ ÍSRÁ'ÍL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratolv verser. Kapitlet kallas även *al-ísrá'*.

Ämnet kring den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, andliga utveckling som beskrevs i det föregående kapitlet upprepas även här. Det uppenbarades för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att hans resa inte skulle upphöra där de profetvärdigheter upphörde som förekommit i Palestina, utan skulle komma att fortsätta mot högre höjder. Således nämns Mose, frid vare med honom, profetvärdighet och att även om han nådde höga nivåer, så kommer Muhammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utveckling att bli mycket mer högtgående.

Kapitlet berättar om hur judarna förvisades från Palestina på grund av sina synder och att hårdföra bevakare utsedda av Allah tillsattes över dem. Bevakarna gick fram snabbt på gatorna i deras stad och förstörde slutligen hela staden. Men det står också att Allah åter kommer att förbarma sig över judarna och ge dem ännu ett tillfälle att komma tillbaka till Palestina, så som det skett i vår tid. Det konstareras också att om de inte är ångerfulla och inte förbarmar sig över Allahs tjänare, så kommer Gud Själv fördriva dem från Palestina och då kommer det inte att ske till följd av ett krig med muslimer. I judarnas ställe kommer Gud göra Sina rättfärdiga tjänare till landets härskare. Det är uppenbart att inga muslimer kan få makten i Palestina så länge de inte uppfyller detta kriterium att vara rättfärdiga i Guds ögon.

Därefter nämns de brister som fanns hos judarna under en

period då de var hårdhjärtade och uppvisade snålhet, slösaktighet, sedeslöshet, blodsutgjutelse, förrädiskhet, högmod och bland annat lade sig till med de föräldralösas egendom med mera, och muslimer uppmanas avstå från att göra likadant.

Kapitlet talar sedan till Profeten och förklarar att när han reciterar den Ädla Qur'anen inför de icke troende så är de oförmögna att förstå den, och avguderi har blivit så ingrott i dem att när han tillkännager läran om Guds enhet för dem, så vänder de ryggen till och går sin väg. De har inget intresse av Guds enhet. Eftersom trolösheten funnit rum i deras hjärtan har även deras tro på domedagen försvunnit. Det folk som inte tror på domedagen och att de en dag ska stå till svars, ökar alltid och ohämmat i synd.

Därefter nämns den vision, genom vilken den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fick se Palestinas öde och sedan sin egen vidare färd (اَلْإِسْرَاءُ *al-'ísrá'*) mot allt högre andliga höjder.

Sedan omnämns ett förbannat träd som syftar på judarna så som det beskrivs i den sista versen av kapitel *al-fátiha* (1:7), och att de ständigt kommer att ådraga sig Guds vrede och även människornas vrede. De som av vana är vreda och hämndlystna liknas vid en eld som slukar all tillväxt, och ödmjuka människor har samma egenskap som våt jord (اَلطِّيْن *attín*) i vilken allting kan gro.

Innebörden av detta är således att judarna för alltid kommer att motverka den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, produktiva försök. De kommer att tro att muslimer, som får sin utkomst från jorden, och som är ödmjuka till sin natur, aldrig kommer att kunna vara dem likvärda. Men allt som växer på jorden är ett bevis på att elden aldrig kunnat uppsluka det som Allah låtit växa genom Sina naturlagar. Alla ljuvliga trädgårdar och grönskande ängar vittnar om

detta.

Därefter kommer de verser av den Ädla Qur’anen som inleds med ”och förrätta bönen” (اَقِمِ الصَّلٰوةَ *aqimíssaláta*) (vers 79). De beskriver den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upphöjda och ärofulla ställning (مَقَامًا مَّحۡمُوۡدًا *maqámam mahmúdan*). Den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, motståndare kommer således fortsätta alla sina försök att svärta ned honom, men till följd av det kommer Allah ständigt resa upp honom mot en allt högre ställning. Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, andliga utveckling kommer att vara av den grad att han intar en ärofull ställning (مَقَامًا مَّحۡمُوۡدًا *maqámam mahmúdan*), en ställning som ingen annan tidigare uppnått. Men denna ställning delas inte ut hur som helst, och därför uppmanas han till att ständigt gå upp på nätterna för att be (فَتَهَجَّدۡ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ *fatahádjad bihí náfilatállak*).

Löftet om att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, verkligen kommer att nå en upphöjd ställning uppfylldes redan under hans livstid och hans opponenter fick se hur han lämnade Mecka i skenbart nederlag. I det här kapitlet finns en profetia i form av en bön om att han åter kommer att träda in i den staden och då förkunna att ”Sanningen har kommit och falskheten har försvunnit. Falskhet försvinner sannerligen alltid”, (جَآءَ الۡحَقُّ وَزَهَقَ الۡبَاطِلُ ؕ اِنَّ الۡبَاطِلَ كَانَ زَهُوۡقًا *dja’ál-háqqu wa zaháqal bátil ínnalbátil kána zahúqan*). Detta är precis som när mörkret försvinner då ljuset kommer.

Vers 86 handlar om själen (اَلرُّوۡحُ *ar-rúh*). När den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tillfrågades av människorna angående själen och vad den egentligen var för något, så uppenbarade Gud för honom att svara att ”själen inte är något annat än min Herres befallning” (اَمۡرِ *’ámr*).

De kristna tror på Jesus, frid vare med honom, som Guds själ (رُوحُ الله *ruhúllah*) och muslimer använder samma tilltal för honom, men det utmärker inte Jesus, frid vare med honom, på något sätt, eftersom även han skapades genom Guds befallning på samma sätt som allt annat skapades i begynnelsen.

I slutet av kapitlet förtydligas att Jesus, frid vare med honom, inte kan anses vara Guds son enbart för att han föddes utan en far. All lovprisning tillkommer således enbart Allah som inte har något behov av en son; inte heller är någon delaktig i skapelsen av Honom och Han har aldrig varit i behov av att ha någon medhjälpare som kan bistå Honom på grund av Hans svaghet.

ركوعاتها ١٢ — سُوْرَةُ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مَكِّيَّةٌ ١٧ — اٰياتها ١١٢

Sura BANÍ ÍSRÁ’ÍL

(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

Del 15

2. Prisad vare Han Som tog med Sig Sin tjänare om natten från den heliga moskén till den avlägsna moskén, vars omgivningar Vi har välsignat, så att Vi kunde visa honom *några av* Våra tecken. Han allena är förvisso den Allhörande, den Allseende.

سُبْحٰنَ الَّذِيْٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا
مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا
الَّذِيْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيٰتِنَا ؕ
اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٢﴾

3. Och Vi gav Moses boken och Vi gjorde den till en vägledning för Israels barn *och befallde*: ”Tag ni ingen beskyddare bredvid Mig,

وَاٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى
لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ
وَكِيْلًا ؕ ﴿٣﴾

4. å, ni, avkomma till dem som Vi skeppade *i arken* med Noak.” Han var sannerligen en tacksam tjänare.

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
عَبْدًا شَكُوْرًا ﴿٤﴾

5. Och i boken uppenbarade Vi för Israels barn *och varnade dem*: ”Två gånger kommer ni förvisso att anstifta ofrid i landet, och ni kommer förvisso att bli ytterst övermodiga.”

وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ
لَتُفْسِدُنَّ فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ
عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٥﴾

6. Så när tiden kom för den första av de två varningarna *att gå i uppfyllelse* sände Vi *några av* Våra tjänare som ägde stor styrka i krig emot er, och de trängde ända in i *era* hus och det var en varning som *med nödvändighet* måste gå i uppfyllelse.

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
عِبَادًا لَّنَآ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ فَجَاسُوْا
خِلٰلَ الدِّيَارِ ؕ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ﴿٦﴾

7. Sedan gav Vi er styrka tillbaka mot dem och hjälpte er med rikedom och barn och gjorde ert antal större.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ
وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ
اَكْثَرَ نَفِيْرًا ۝٧

8. Om ni uppför er väl, ger ni era egna själar en fördel, och om ni uppför er illa, blir det till skada för er själva. Så när de senare dagarnas utlovade timma kommer, skall de föra er till onåd och träda in i moskén så som de första gången trädde in i den, och så att de fullkomligt måtte förstöra allt det de erövrat.

اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ ۟ قف
وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ؕ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ
الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْٓءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا تَتْبِيْرًا ۝٨

9. Det kan så vara att er Herre *nu* kommer att ha förbarmande med er, men om ni vänder tillbaka *till ert tidigare tillstånd* kommer Vi *också* att återvända, och Vi har gjort helvetet till ett fängelse för de icke troende.

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ
عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝٩

10. Denna Qur'an vägleder förvisso till det som är mest rätt och ger de glada budskapen till de troende som handlar rättfärdigt om att de skall få en stor belöning,

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ
الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۝١٠ۙ

11. och för dem som icke tror på det tillkommande *livet*, har Vi berett ett plågsamt straff.

وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝١١ؑ

R.2

12. Och människan ber om det onda som om hon bad om det goda, och människan hastar.

وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ؕ
وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ۝١٢

13. Och Vi har gjort natten och dagen till två tecken och Vi raderade ut nattens tecken *genom att låta dagens tecken ersätta den* och dagens tecken har Vi gjort ljust så att ni kan söka er Herres givmildhet, och så att ni måtte känna årens antal och *kunskapen att* beräkna. Och allt har Vi förklarat med en utförlig förklaring.

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ
اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ لِتَعْلَمُوْا
عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ؕ وَكُلَّ شَيْءٍ
فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ﴿١٣﴾

14. Och varje människas uppteckning av hennes gärningar har Vi fäst runt hennes hals, och på uppståndelsens dag skall Vi visa henne en bok vilken hon kommer att finna vidöppen.

وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ ؕ
وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰهُ
مَنْشُوْرًا ﴿١٤﴾

15. "Läs din bok. Denna dag är din egen själ nog som räkenskapshållare mot dig."

اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ؕ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ
حَسِيْبًا ﴿١٥﴾ ؕ

16. Den som följer den rätta vägen, följer den bara för sin *egen* själs *bästa*, och den som irrar vilse, irrar vilse bara till skada för sig *själv*. Och ingen som bär en börda skall bära någon annans börda. Och Vi straffar aldrig förrän Vi har sänt ett sändebud.

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ
ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ؕ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى
نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٦﴾

17. Och när Vi ämnar förstöra en bygd, tillåter Vi de inflytelserika bland dem *att göra som de behagar.* Så de inlåter sig i alla slags synder i den, till dess att påbudet att straffa den har rättfärdigats. Sedan förstör Vi den fullständigt.

وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا
مُتْرَفِيْهَا فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ
فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٧﴾

18. Hur många släktled förintade Vi *icke* efter Noak! Och din Herre är tillräcklig som Kännare av och Åskådare till Sina tjänares synder.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ
نُوْحٍ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ
خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿١٨﴾

19. För vem helst som önskar det nuvarande livet påskyndar Vi det Vi vill för honom i det, för sådana *av dem* som Vi behagar. Sedan tilldelar Vi honom helvetet, fördömd *och* förkastad skall han brinna däri.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ فِيْهَا مَا
نَشَآءُ لِمَنْ نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ
يَصْلٰهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿١٩﴾

20. Och för vem helst som önskar det tillkommande och strävar efter det som det skall eftersträvas och är en troende, dessa är de vilkas strävande skall finna *sin* uppskattning *hos Gud*.

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَّشْكُوْرًا ﴿٢٠﴾

21. Till alla ger Vi hjälp, till de där så väl som till de här, en gåva från din Herre. Och din Herres gåva är icke begränsad.

كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ
رَبِّكَ ؕ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ
مَحْظُوْرًا ﴿٢١﴾

22. Se, hur Vi har upphöjt några av dem framför andra *i det nuvarande livet*, och det tillkommande skall förvisso vara större i grader *av rang* och större i förträfflighet.

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ
وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّ اَكْبَرُ
تَفْضِيْلًا ﴿٢٢﴾

23. Så sätt icke upp någon annan gud bredvid Allah, så att du icke sitter ned fördömd *och* övergiven.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ
مَذْمُوْمًا مَّخْذُوْلًا ﴿٢٣﴾ ع

R.3

24. Din Herre har befallt *att ni icke* tillber någon annan än Honom, och *att ni* visar vänlighet mot era föräldrar. Om en av dem eller de båda når hög ålder hos dig, säg aldrig ett enda ord som uttrycker ogillande eller förebråelser, utan tala alltid vänligt till dem.

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ؕ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ
لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا
قَوْلًا كَرِيْمًا ﴿٢٤﴾

25. Och sänk av ömhet ödmjukhetens vinge till dem. Och säg: ”Min Herre ha förbarmande med dem så som de tog hand om mig i min barndom.”

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ
صَغِيْرًا ؕ ﴿٢٥﴾

26. Er Herre vet bäst vad som finns i era sinnen, om ni är rättfärdiga då är Han förvisso Synnerligen Förlåtande mot dem som om och om igen vänder sig *till Honom.*

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ؕ اِنْ
تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ
غَفُوْرًا ﴿٢٦﴾

27. Och ge släktingen vad som tillkommer honom och till den behövande och den vägfarande och förslösa icke *det du har* i onödan.

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ
وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿٢٧﴾

28. Slösarna är i sanning satanernas bröder och satan är otacksam mot sin Herre.

اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ كَانُوْۤا اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ؕ
وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿٢٨﴾

29. Och om du är tvungen att vända dig bort från dem medan du söker din Herres barmhärtighet, som du hoppas på, tala *även då* ett vänligt ord till dem.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّنْ
رَّبِّكَ تَرْجُوْهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿٢٩﴾

30. Och håll icke din hand fastlänkad vid din hals *av ren snålhet* eller sträck den ut i fullständig slösaktighet, annars kommer du att sitta där grundligt smädad *och* utblottad.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلٰى عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا
مَّحْسُوْرًا ﴿٣٠﴾

31. Och din Herre utvidgar förvisso *Sitt* underhåll för den Han behagar och begränsar *det för den Han behagar*. Han känner *och* ser förvisso Sina tjänare fullt ut.

اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ
وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا
بَصِيْرًا ﴿٣١﴾ ع

R.4

32. Och dräp icke era barn av rädsla för fattigdom. Det är Vi Som försörjer dem och er. Att dräpa dem är sannerligen en svår synd.

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ ؕ
نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ ؕ اِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خِطْـًٔا كَبِيْرًا ﴿۳۲﴾

33. Och gå icke nära otukt, det är förvisso en uppenbar skändlighet och en ond väg.

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ؕ
وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿۳۳﴾

34. Och dräp icke den själ, som Allah har förbjudit, utom för en rättvis sak. Och för den som dräps med orätt, har Vi förvisso givit hans arvinge rätt *att kräva vedergällning*, men låt honom icke överskrida *de föreskrivna* gränserna för dråp, ty *i det* får han stöd *genom lagen*.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِىْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا
بِالْحَقِّ ؕ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا
لِوَلِيِّهٖ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفْ فِّى الْقَتْلِ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ﴿۳۴﴾

35. Och gå icke nära den föräldralöses ägodelar, utom på det bästa sätt, till dess att han når sin mogenhet och uppfyll förbundet, ty frågor kommer att ställas om förbundet.

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِىْ هِىَ
اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۖ وَاَوْفُوْا
بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا ﴿۳۵﴾

36. Och giv fullt mått när ni mäter och väg med riktig våg, det är till slut det bästa och mest berömliga.

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا
بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ
وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿۳۶﴾

37. Och följ icke det som du icke har någon kännedom om, örat och ögat och hjärtat, alla dessa skall förvisso kallas till räkenskap.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ
اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ﴿۳۷﴾

38. Och vandra icke högmodigt på jorden ty du kan icke få jorden att rämna, icke heller kan du nå bergens höjd.

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ
تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُوْلًا ﴿٣٨﴾

39. Allt detta onda är förhatligt i din Herres åsyn.

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوْهًا ﴿٣٩﴾

40. Detta är en del av den visdom som din Herre har uppenbarat för dig. Och sätt icke upp någon annan gud bredvid Allah så att du icke blir inkastad i helvetet, fördömd *och* förkastad.

ذٰلِكَ مِمَّاۤ اَوْحٰۤى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
الْحِكْمَةِ ؕ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿٤٠﴾

41. Vad! Har er Herre gynnat er med söner och till Sig Själv tagit döttrar från änglarna? Ni kommer förvisso med ett allvarligt uttalande.

اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَ اتَّخَذَ
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا ؕ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ
قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿٤١﴾ ع

R.5

42. I denna Qur'an har Vi på olika sätt förklarat *sanningen* så att de måtte bli förmanade, men det bara ökar deras motvilja.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
لِيَذَّكَّرُوْا ؕ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤٢﴾

43. Säg: "Hade det, som de påstår, funnits andra gudar bredvid Honom, då hade *avgudadyrkarna* helt säkert sökt ut en väg till tronens ägare."

قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗۤ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا
لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿٤٣﴾

44. Helig är Han, och Upphöjd långt över det som de påstår.

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٤﴾

45. De sju himlarna och jorden och de som är där prisar Hans ära och det finns icke någonting som icke prisar Honom med Hans lovprisning, men ni förstår icke deras lovprisning. Han är sannerligen Överseende, Synnerligen Förlåtande.

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ
وَمَنْ فِيْهِنَّ ؕ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٥﴾

46. Och när du läser upp Qur'anen, placerar Vi en osynlig slöja mellan dig och dem som icke tror på det tillkommande,

وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ
الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا
مَّسْتُوْرًا ۙ﴿٤٦﴾

47. och över deras hjärtan har vi dragit ett täckelse så att de icke förstår det, och lät en dövhet drabba deras öron. Och när du i Qur'anen nämner endast din Herre, då vänder de sina ryggar till i motvilja.

وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ
يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِذَا
ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ
وَلَّوْا عَلٰۤى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٤٧﴾

48. Vi vet bäst vad de lyssnar efter när de lyssnar till dig och när de överlägger enskilt *och* när syndarna säger: "Ni följer ingen utom en man som är besatt av trolldom."

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖۤ
اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰۤى
اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا
رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٨﴾

49. Se, hur de hittar på liknelser för dig, och har på så sätt irrat vilse så att de icke kan finna vägen.

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ
فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٩﴾

50. Och de säger: "Vad! När vi har blivit ben och sönderdelade i partiklar skall vi då verkligen resas upp på nytt som en ny skapelse?"

وَقَالُوْۤا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا
لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٥٠﴾

51. Säg: ”Bli ni till stenar eller järn,

قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِيْدًا ۙ﴿۵۱﴾

52. eller *något slags* skapat material, som i era sinnen tycks er hårdast, *till och med då skall ni uppresas.*” Sedan kommer de att fråga: ”Vem skall återkalla oss till livet?” Säg: ”Han Som skapade er den första gången.” Fortfarande kommer de att skaka på huvudet åt dig och säga: ”När kommer det att ske?” Säg: ”Det är kanske nära,

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ
فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُّعِيْدُنَا ؕ قُلِ الَّذِيْ
فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُوْنَ
اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ ؕ
قُلْ عَسٰۤى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا ﴿۵۲﴾

53. *det kommer att bli* på den dagen när Han kallar på er, då kommer ni att svara och lovprisa Honom och ni kommer att tycka att ni bara levde ett litet tag *i världen.*”

يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ
وَتَظُنُّوْنَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۵۳﴾ ع

R.6

54. Och säg till Mina tjänare att de *alltid* skall säga det som är bäst. Satan rör förvisso upp oenighet mellan dem. Satan är förvisso en öppen fiende till människan.

وَقُلْ لِّعِبَادِيْ يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ؕ
اِنَّ الشَّيْطٰنَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ
كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿۵۴﴾

55. Er Herre känner er bäst. Om Han behagar kommer Han att ha förbarmande med er, eller om Han behagar kommer Han att straffa er. Och Vi har icke sänt dig som en uppsyningsman över dem.

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ؕ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ
اِنْ يَّشَاْ يُعَذِّبْكُمْ ؕ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ
وَكِيْلًا ﴿۵۵﴾

56. Och din Herre känner bäst dem som är i himlarna och på jorden. Och Vi upphöjde några av profeterna över de andra och till David gav Vi Zabúr*.

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ
عَلٰى بَعْضٍ وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿۵۶﴾

*17:56 ”Zabúr” betyder psaltaren.

57. Säg: ”Kalla på dem som ni hävdar *vara gudar* bredvid Honom, då *kommer ni att få veta att* de icke har någon makt att undanröja bedrövelser från er och icke heller att avvärja *dem.*”

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا
يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا
تَحْوِيْلًا ﴿۵۷﴾

58. De, vilka de åkallar, söker *själva* sin Herres närhet, *till och med* de av dem som är närmast, och hoppas på Hans barmhärtighet och fruktar Hans straff. Din Herres straff är förvisso något att frukta.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلٰى
رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ
رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ ؕ اِنَّ عَذَابَ
رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿۵۸﴾

59. Det finns icke en bygd utan att Vi skall förstöra den före uppståndelsens dag eller straffa den med ett svårt straff. Det är nedskrivet i boken.

وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ
كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۵۹﴾

60. Och ingenting kunde hindra Oss från att sända tecken, utom att de föregående folken förkastade dem, *men detta var icke ett hinder.* Och Vi gav Thamúd kamelkon som ett tydligt tecken men de förkastade det med orätt. Och Vi sänder icke tecken utom för att varna.

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ
كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ
مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ
بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿۶۰﴾

61. Och *kom ihåg den tid* när Vi sade till dig: ”Din Herre har förvisso omringat folket.” Och Vi gjorde icke synen som Vi visade dig, som något annat än en prövning för människor, liksom även det träd som förbannas i Qur’anen. Och Vi *fortsätter* varna dem, men det bara ökar dem i stor överträdelse.

وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِىْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً
لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِى الْقُرْاٰنِ ؕ
وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا
كَبِيْرًا ﴿۶۱﴾ ع

R.7

62. Och *kom ihåg den tid* när Vi sade till änglarna: ”Underordna er Adam” och de underkastade sig *alla*, utom Iblis. Han sade: ”Skall jag underordna mig någon som Du har skapat av lera?”

وَاِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اسۡجُدُوۡا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوۡۤا اِلَّاۤ اِبۡلِيۡسَ ؕ قَالَ ءَاَسۡجُدُ لِمَنۡ
خَلَقۡتَ طِيۡنًا ۚ﴿٦٢﴾

63. *Och* han sade: ”Vad tänker Du? *Kan* denne som Du har hedrat över mig *vara min överordnade*? Om Du ger mig uppskov till uppståndelsens dag, kommer jag helt visst att föra hans efterkommande under min spira, utom några få.”

قَالَ اَرَءَيۡتَكَ هٰذَا الَّذِىۡ كَرَّمۡتَ عَلَىَّ ۫
لَٮِٕنۡ اَخَّرۡتَنِ اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ لَاَحۡتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهٗۤ اِلَّا قَلِيۡلًا ﴿٦٣﴾

64. Han (Allah) sade: ”Försvinn! Och för vem helst av dem som kommer att följa dig skall helvetet förvisso bli en vedergällning för er alla, en omfattande vedergällning.

قَالَ اذۡهَبۡ فَمَنۡ تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ فَاِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمۡ جَزَآءً مَّوۡفُوۡرًا ﴿٦٤﴾

65. Och locka vem du kan av dem med din röst, och driv på dem med dina ryttare och ditt fotfolk och var deras partner beträffande rikedom, och barn, och giv dem löften.” Och satan lovar dem ingenting utom bedrägeri.

وَاسۡتَفۡزِزۡ مَنِ اسۡتَطَعۡتَ مِنۡهُمۡ
بِصَوۡتِكَ وَاَجۡلِبۡ عَلَيۡهِمۡ بِخَيۡلِكَ
وَرَجِلِكَ وَشَارِكۡهُمۡ فِى الۡاَمۡوَالِ
وَالۡاَوۡلَادِ وَعِدۡهُمۡ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيۡطٰنُ اِلَّا غُرُوۡرًا ﴿٦٥﴾

66. *Och beträffande* Mina tjänare, skall du förvisso icke ha någon makt över dem, och din Herre är tillräcklig som Beskyddare.

اِنَّ عِبَادِىۡ لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطٰنٌ ؕ
وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيۡلًا ﴿٦٦﴾

67. Er Herre är Den Som driver skeppen på havet för er, så att ni kan söka Hans frikostighet. Han är förvisso *alltid* Barmhärtig mot er.

رَبُّكُمُ الَّذِىۡ يُزۡجِىۡ لَـكُمُ الۡـفُلۡكَ
فِى الۡبَحۡرِ لِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
بِكُمۡ رَحِيۡمًا ﴿٦٧﴾

68. Och när olyckor drabbar er på havet är *alla* som ni åkallar förlorade *för er* utom Han. Men när Han för er tryggt i land, vänder ni er åt sidan, och människan är mycket otacksam.

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ
تَدْعُوْنَ اِلَّآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ اِلَى الْبَرِّ
اَعْرَضْتُمْ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُوْرًا ﴿۶۸﴾

69. Känner ni er då säkra på att Han *icke* kommer att låta er sjunka *ned i jorden* på strandkanten eller sända en våldsam sandstorm emot er *och* då kommer ni icke att finna någon beskyddare för er?

اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوْا
لَكُمْ وَكِيْلًا ۙ ﴿۶۹﴾

70. Eller känner ni er säkra på att Han *icke* kommer att sända tillbaka er ut på det en andra gång, *och* då sända en stormvind mot er och dränker er på grund av er otro? Då kommer ni icke att finna någon hjälpare på det mot Oss.

اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُّعِيْدَكُمْ فِيْهِ تَارَةً اُخْرٰى
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيْحِ
فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوْا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ تَبِيْعًا ﴿۷۰﴾

71. Vi har sannerligen hedrat Adams barn och burit dem över land och hav och försett dem med goda ting och har upphöjt dem långt högre än många av de andra varelser som Vi skapade.

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ
عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ﴿۷۱﴾ ع

R.8

72. *Kom ihåg* den dag då Vi skall sammankalla varje folk med deras ledare. Då kommer de som får sin bok i den högra handen att läsa sin bok och de kommer icke att lida ett uns oförrätt.

يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۭ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ
اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُوْنَ
كِتٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿۷۲﴾

73. Men den som är blind *för sanningen* i detta livet skall vara blind i det tillkommande och till och med mer vilse från vägen.

وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ
اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿۷۳﴾

وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِیْٓ
اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِیَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ
وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ﴿٧٤﴾

74. Och de hade nästan förorsakat dig den *svåraste* smärta på grund av det Vi har uppenbarat för dig, så att du skulle hitta på någonting emot Oss annat än det *som Vi har uppenbarat* och sedan skulle de med säkerhet ha tagit dig till *särskild* vän.

وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ تَرْكَنُ
اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيْلًا ۙ﴿٧٥﴾

75. Och om Vi icke hade styrkt dig *med Qur'anen*, hade du kanske böjt dig litet grand mot dem.

اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ﴿٧٦﴾

76. I så fall skulle Vi ha låtit dig smaka ett fördubblat *straff* i livet och ett fördubblat *straff* i döden, *och* då skulle du icke ha funnit dig någon hjälpare mot Oss.

وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ
لِيُخْرِجُوْكَ مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ
خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٧٧﴾

77. Och de är sannerligen nära att leda bort dig från landet så att de kan driva ut dig därifrån, men i så fall skulle de *själva* icke ha stannat efter dig utom en kort tid.

سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيْلًا ﴿٧٨﴾ ع ٧/٨

78. *Detta har varit Vår* sedvänja med Våra sändebud som Vi sände före dig, och du kommer icke att finna någon förändring i Vår sedvänja.

R.9

اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ
الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ ؕ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُوْدًا ﴿٧٩﴾

79. Förrätta bönen från solens nedgång och förbleknande till nattens mörker, och läs upp *Qur'anen i bönen* i gryningen. Att läsa upp *Qur'anen* i gryningen är *särskilt* behagligt *för Gud*.

وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسٰٓى
اَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ﴿٨٠﴾

80. Och vakna upp för den (Qur'anen) *under den senare delen av* natten som en extra tjänst till dig. Det kan så vara att din Herre kommer att upplyfta dig till en ärofull ställning.

وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِیْ مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَّ اَخْرِجْنِیْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّ اجْعَلْ
لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِیْرًا ﴿۸۱﴾

81. Och säg: ”Å, min Herre, gör mitt inträde till ett gott inträde och låt mig sedan gå därifrån med ett gott gående. Och skänk mig en hjälpande kraft från Dig Själv.”

وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ ؕ اِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿۸۲﴾

82. Och förkunna: ”Sanningen har kommit och falskheten har försvunnit. Falskhet försvinner sannerligen *snabbt.*”

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّ رَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۙ وَلَا یَزِیْدُ الظّٰلِمِیْنَ اِلَّا
خَسَارًا ﴿۸۳﴾

83. Och Vi uppenbarar *gradvis* det av Qur’anen som är en bot och en barmhärtighet för troende, men det bara ökar på syndarnas förlust.

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ
وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ
یَـُٔوْسًا ﴿۸۴﴾

84. Och när Vi skänker människan en ynnest vänder hon sig bort och drar sig undan, och när en olycka drabbar henne hänger hon *sig* åt förtvivlan.

قُلْ كُلٌّ یَّعْمَلُ عَلٰی شَاكِلَتِهٖ ؕ فَرَبُّكُمْ
اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰی سَبِیْلًا ﴿۸۵﴾ ع

85. Säg: ”Var och en handlar på sitt eget sätt, och er Herre vet väl vem som är bäst vägledd.”

R.10

وَ یَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ؕ قُلِ الرُّوْحُ
مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ وَمَآ اُوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ
اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۸۶﴾

86. Och de frågar dig om själen. Säg: ”Själen finns till genom min Herres befallning, och ni har endast givits helt litet av kunskapen *om den.*”

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِیْۤ اَوْحَیْنَاۤ
اِلَیْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكِیْلًا ﴿۸۷﴾ ۙ

87. Och om Vi behagade kunde Vi förvisso ta bort det som Vi har uppenbarat för dig *och* då skulle du icke finna dig någon beskyddare mot Oss,

88. utom barmhärtighet från din Herre. Hans nåd mot dig är förvisso stor.

اِلَّا رَحۡمَةً مِّنۡ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ فَضۡلَهٗ
كَانَ عَلَيۡكَ كَبِيۡرًا ﴿۸۸﴾

89. Säg: ”Om människor och Djinner skulle gå samman för att framställa denna Qur'anens like, kunde de icke framställa dess like även om de hjälpte varandra.”

قُلۡ لَّئِنِ اجۡتَمَعَتِ الۡاِنۡسُ وَالۡجِنُّ عَلٰۤى
اَنۡ يَّاۡتُوۡا بِمِثۡلِ هٰذَا الۡقُرۡاٰنِ لَا يَاۡتُوۡنَ
بِمِثۡلِهٖ وَلَوۡ كَانَ بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٍ
ظَهِيۡرًا ﴿۸۹﴾

90. Och Vi har förvisso framställt alla slags liknelser på olika sätt för mänskligheten i denna Qur'an, men de flesta människor förkastar allting utom otro.

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا لِلنَّاسِ فِىۡ هٰذَا الۡقُرۡاٰنِ
مِنۡ كُلِّ مَثَلٍ ۫ فَاَبٰۤى اَكۡثَرُ النَّاسِ
اِلَّا كُفُوۡرًا ﴿۹۰﴾

91. Och de säger: ”Vi kommer icke att tro dig förrän du låter en källa springa fram ur jorden för oss,

وَقَالُوۡا لَنۡ نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفۡجُرَ لَنَا
مِنَ الۡاَرۡضِ يَنۡۢبُوۡعًا ۙ﴿۹۱﴾

92. eller om du har en trädgård med dadelpalmer och vinrankor och låter strömmar forsa fram i riklighet i dess mitt,

اَوۡ تَكُوۡنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنۡ نَّخِيۡلٍ وَّعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الۡاَنۡهٰرَ خِلٰلَهَا تَفۡجِيۡرًا ۙ﴿۹۲﴾

93. eller om du låter himlen falla ned över oss i bitar så som du har påstått, eller om du visar oss Allah och änglarna ansikte mot ansikte,

اَوۡ تُسۡقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمۡتَ عَلَيۡنَا
كِسَفًا اَوۡ تَاۡتِىَ بِاللّٰهِ وَالۡمَلٰۤئِكَةِ قَبِيۡلًا ۙ﴿۹۳﴾

94. eller om du har ett hus av guld eller om du stiger upp till himlen, och vi kommer icke att tro på din uppstigning förrän du till oss sänder ned en bok som vi kan läsa.” Säg: ”Helig är min

اَوۡ يَكُوۡنَ لَكَ بَيۡتٌ مِّنۡ زُخۡرُفٍ اَوۡ
تَرۡقٰى فِى السَّمَآءِ ؕ وَلَنۡ نُّؤۡمِنَ لِرُقِيِّكَ
حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيۡنَا كِتٰبًا نَّقۡرَؤُهٗ ؕ

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا
بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾

Herre! Jag är inget annat än en människa *sänd som en* budbärare."

R.11

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْۤا اِذْ جَآءَهُمُ
الْهُدٰۤى اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَبَعَثَ اللّٰهُ
بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾

95. Och ingenting hindrade människor från att tro när vägledningen kom till dem utom att de sade: "Har Allah sänt en människa *som* budbärare?"

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ
مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ
مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٦﴾

96. Säg: "Hade det funnits änglar som promenerade omkring i frid och ro på jorden, skulle Vi förvisso ha sänt ned en ängel från himlen till dem *som* budbärare."

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٧﴾

97. Säg: "Allah är tillräcklig som vittne mellan mig och er, Han känner och ser helt väl Sina tjänare."

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ
عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ؕ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿٩٨﴾

98. Och *bara* den som Allah vägleder, är rätt vägledd, men *när det gäller* dem som Han lämnar att irra vilse, kommer du icke att finna några hjälpare för dem förutom Han. Och på uppståndelsens dag skall Vi samla ihop dem *framstupa* på sina ansikten, blinda, stumma och döva. Deras vistelseort skall vara helvetet, varje gång det försvagas skall Vi öka flammorna för dem igen.

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا
وَقَالُوْۤا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا
لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٩٩﴾

99. Det är deras vedergällning för att de förkastade Våra tecken och sade: "Vad! När vi har förvandlats till ben och nedbrutna partiklar, skall vi då verkligen resas upp som en ny skapelse?"

اَوَلَمۡ يَرَوۡا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالۡاَرۡضَ قَادِرٌ عَلٰۤى اَنۡ يَّخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ
وَجَعَلَ لَهُمۡ اَجَلًا لَّا رَيۡبَ فِيۡهِ ؕ فَاَبَى
الظّٰلِمُوۡنَ اِلَّا كُفُوۡرًا ﴿۱۰۰﴾

100. Ser de icke att Allah Som skapade himlarna och jorden har makt att skapa deras like? Och Han har fastställt en tid för dem, det råder inget tvivel om det. Men syndarna kommer att förkasta allt utom otron.

قُلۡ لَّوۡ اَنۡتُمۡ تَمۡلِكُوۡنَ خَزَآئِنَ رَحۡمَةِ
رَبِّىۡۤ اِذًا لَّاَمۡسَكۡتُمۡ خَشۡيَةَ الۡاِنۡفَاقِ ؕ
ع وَكَانَ الۡاِنۡسَانُ قَتُوۡرًا ﴿۱۰۱﴾

101. Säg: ”Även om ni ägde min Herres skatter av barmhärtighet, skulle ni förvisso hålla dem tillbaka av rädsla att förbruka *dem*, ty människan är småsnål.”

R.12

وَلَقَدۡ اٰتَيۡنَا مُوۡسٰى تِسۡعَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ
فَسۡـَٔلۡ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ اِذۡ جَآءَهُمۡ فَقَالَ
لَهٗ فِرۡعَوۡنُ اِنِّىۡ لَاَظُنُّكَ يٰمُوۡسٰى
مَسۡحُوۡرًا ﴿۱۰۲﴾

102. Och Vi gav helt säkert Moses nio uppenbara tecken. Så fråga *då* Israels barn *om det*. När han kom till dem, sade Farao till honom: ”Jag tror att du, å, Moses, är besatt av trolldom.”

قَالَ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَاۤ اَنۡزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّىۡ
لَاَظُنُّكَ يٰفِرۡعَوۡنُ مَثۡبُوۡرًا ﴿۱۰۳﴾

103. Han sade: ”Du vet mycket väl att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt ned dessa *tecken* som *så många* bevis, och jag anser förvisso dig, å Farao, vara *en* fördärvad *man*.”

فَاَرَادَ اَنۡ يَّسۡتَفِزَّهُمۡ مِّنَ الۡاَرۡضِ
فَاَغۡرَقۡنٰهُ وَمَنۡ مَّعَهٗ جَمِيۡعًا ۙ ﴿۱۰۴﴾

104. Så han beslutade att driva ut dem ur landet, men Vi dränkte honom och dem som var med honom, alla tillsammans.

وَّقُلۡنَا مِنۡۢ بَعۡدِهٖ لِبَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ اسۡكُنُوا
الۡاَرۡضَ فَاِذَا جَآءَ وَعۡدُ الۡاٰخِرَةِ
جِئۡنَا بِكُمۡ لَفِيۡفًا ؕ ﴿۱۰۵﴾

105. Och efter honom sade Vi till Israels barn: ”Bo *ni* i landet. Och när *tiden för* löftet rörande de yttersta dagarna kommer, skall Vi föra er samman en gång till.”

106. Och i sanning har Vi sänt ned den, och med sanning har den stigit ned. Och Vi har bara sänt dig som en glädjebudbärare och som en förmanare.

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ
وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿١٠٦﴾ وقف لازم

107. Och Vi har delat upp Qur’anen i delar så att du kan läsa den till och från för mänskligheten och Vi har sänt ned den gradvis.

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى
مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ﴿١٠٧﴾

108. Säg: ”Vare sig ni tror på den eller icke tror, faller de, till vilka kunskap har givits dessförinnan, ödmjukt ned till marken på sina ansikten, när den läses upp för dem,

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ
يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٨﴾

109. och de säger: ’Helig är vår Herre. Vår Herres löfte måste nödvändigtvis gå i uppfyllelse.’”

وَّيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
لَمَفْعُوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. De faller gråtande ned på sina ansikten och det ökar ödmjukheten hos dem.

وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ
خُشُوْعًا ﴿١١٠﴾ السجدة

111. Säg: ”Åkalla Allah eller Rah̲mán. Vilket namn ni än *använder när ni* ber *till Honom*, är de allra vackraste namnen Hans. Och uttala icke din bön högt, uttala den icke heller *alltför* tyst, utan sök ett sätt däremellan.”

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ
اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى
وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا
وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١١١﴾

112. Och säg: ”All lovprisning tillhör Allah, Som icke har tagit Sig någon son, och Som icke har någon medhjälpare i *Sitt* kungari-

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ

ع ١٢ ١١ ١٢ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿١١٢﴾ ع

ke, icke heller har Han någon till att hjälpa *Sig* på grund av någon svaghet.” Och prisa Hans storhet med all lovprisning.

Kapitel 18
AL-KÁHF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundraelva verser.

Det uppenbarades under det fjärde eller det femte året efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk.

Kapitel *al-káhf* inleds med det som tidigare nämnts i kapitel *baní ìsrá'íl*, nämligen att det tydligt och kraftfullt konstateras att Jesus, frid vare med honom, var en människa. Det beskrivs tydligt att de som anser honom vara Guds son inte har någon aning om hur han föddes eller att Gud inte är avlad och att Han inte avlar. De yttrar en fruktansvärd lögn om Allah och deras påstående är grundlöst.

Därefter nämns de tidiga kristna som, för att värna om tron på Guds enhet, lämnade livet ovan jord och tog sin tillflykt till grottor. Innan detta grottfolk (اَصۡحٰبُ الۡكَهۡفِ *ass-háb-ul-káhf*) beskrivs har det i de inledande verserna konstaterats att alla materiella välsignelser som människor tilldelats i detta liv enbart är till för att pröva dem, men en tid kommer då de skall berövas dem och de skall ges till dem som för Guds skull lämnat bekvämligheten ovan jord och föredragit ett liv i grottor.

Därefter framställs bilden av två paradis, det vill säga trädgårdar, som exempel, och det står att en person skryter inför en annan på grund av dem och säger att han tilldelats allt detta medan den andre är tomhänt. Men samtidigt varnas han också för att Guds vredes vindstorm skall drabba hans trädgårdar så att de ödeläggs helt. Samma tema som i orden ”ofruktsam jord” (صَعِیۡدًا جُرُزًا *sa'ídan djuruzan*) (vers 9) har upprepats här igen.

I kapitlet berättas även om en *bildlig* resa som profeten Moses, frid vare med honom, och Jesus, frid vare med honom, företog, där de visades den yttersta tidsgränsen för sitt folk och den plats utpekades för dem där den andliga näringens fisk återvänder till havet. Detta visar på kristendomens situation och att den hade förlorat sin andlighet före islams ankomst.

Sedan gestaltas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i form av den fromme man som man i allmänheten kallar (خِضر *khidr*) och det berättas att den vishet som gavs åt honom var utom räckhåll för profeten Moses, frid vare med honom. För att uppnå den visheten krävs ett tålamod som profeten Moses, frid vare med honom, inte tilldelats. Men den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har givits kännedom om Guds vishet och således givits en högre ställning än Moses, frid vare med honom.

Därefter berättas det om Dhu'l Qarnain, vilket syftar på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och att han kommer att tilldelas herraväldet över två epoker. Den ena över islams början (اَلْاَوَّلِيْن *al-áwalín*), och sedan över den epok som skulle komma därefter (اَلْاٰخَرِيْن *al-ákharín*), det vill säga den Utlovade Messias tid som egentligen också är Profetens tid. De detaljer som återges kring Dhu'l Qarnains resor innehåller flera antydningar som inte kan återberättas här, men en sak är säker, nämligen att spridningen av den Helige Profetens anhängare, Allahs välsignelser och frid vare med honom, även kommer breda ut sig i väst där man kan se solen gå ner i det grumliga vatten som består av folkets felaktiga uppfattningar, och i öst kommer resan fortsätta till det land bortom vilket det inte finns något skydd mellan solen och marken.

I slutet av kapitlet framgår tydligt att det beskriver kristendomens uppgång och fall. Uppgången kom till följd av de

inledande monoteisterna, och fallet orsakades av att läran om en enda Gud förvanskades och ledde till att tusentals helgon blev målet för människors dyrkan. I slutet av kapitlet ställs en fråga till dem som inte tror på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med ordalydelsen: ”Tror de icke troende att de kan ta Mina tjänare till beskyddare istället för Mig?”

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, gavs en djup insikt om att detta kapitel handlar om ”antikrist” (اَلدَّجَّال *ad-dadjál*). Han förklarade således att den som läser de inledande och avslutande tio verserna av kapitlet kommer att skyddas från den vedermöda som antikrists attacker kommer att orsaka. Trots att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, var en människa uppmanade Gud honom att även förkunna att han blott var en människa, men en sådan människa som var ren från all slags avgudadyrkan. Och den som önskar lära känna Allah, bör också göra sig ren från all slags avgudadyrkan. Här beskrivs en profetia om att uppenbarelser från Gud kommer att fortsätta även i framtiden; Allah kommer att samtala med dem av Sina rättfärdiga tjänare som håller sig borta från avgudadyrkan.

اٰیاتها ۱۱۱ — سُوۡرَۃُ الۡکَہۡفِ مَکِّیَّۃٌ ۱۸ — رکوعاتها ۱۲

Sura AL-KÁHF
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ۝١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰہِ الَّذِیۡۤ اَنۡزَلَ عَلٰی عَبۡدِہِ الۡکِتٰبَ
وَلَمۡ یَجۡعَلۡ لَّہٗ عِوَجًا ؕ سکتۃ ۝٢

2. All lovprisning tillhör Allah, Som har sänt ned boken till Sin tjänare och Han placerade icke någon skevhet i skapandet av honom eller den.*

قَیِّمًا لِّیُنۡذِرَ بَاۡسًا شَدِیۡدًا مِّنۡ لَّدُنۡہُ
وَیُبَشِّرَ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ الَّذِیۡنَ یَعۡمَلُوۡنَ
الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَہُمۡ اَجۡرًا حَسَنًا ۙ۝٣

3. *Han har gjort den till* en väktare så att den måtte ge en varning om en svår tuktan från Honom och att den måtte ge de troende som gör goda gärningar de glada budskapen om att de skall få en riklig belöning,

مَّاکِثِیۡنَ فِیۡہِ اَبَدًا ۙ۝٤

4. i vilken de för alltid skall få förbli,

وَّیُنۡذِرَ الَّذِیۡنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰہُ وَلَدًا ٭ۗ۝٥

5. och att den måtte varna dem som säger: ”Allah har tagit Sig en son.”

مَا لَہُمۡ بِہٖ مِنۡ عِلۡمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِہِمۡ ؕ
کَبُرَتۡ کَلِمَۃً تَخۡرُجُ مِنۡ اَفۡوَاہِہِمۡ ؕ
اِنۡ یَّقُوۡلُوۡنَ اِلَّا کَذِبًا ۝٦

6. De har ingen kunskap därom, det *hade* icke heller deras fäder. Förfärligt är det ord som kommer ur deras munnar. De säger ingenting annat än en lögn.

18:2 Pronominet ”han, honom” (ہٗ *hú*) i ordet ”för honom, hans” (لَّہٗ *láhu*) kan tillämpas både för Allahs tjänare som är mottagaren av skriften, och för skriften själv. Det kan således inte översättas till svenska med ett pronomen som innefattar båda samtidigt. Om man översätter det som ”*Allah har icke placerat någon skevhet i skapandet av den*” så utesluts den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, från detta löfte om renhet. Om man översätter det som ”*Allah har icke placerat någon skevhet i skapandet av honom*” så utelämnas skriften ur denna okränkbarhet. För att lösa detta problem har vi i översättningen av versen tagit fasta på versens innebörd snarare än de enskilda ordens betydelse.

7. Det kan så vara att du kommer att sörja dig själv till döds, sörjande över dem, om de icke tror på denna predikan.

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ۝٧

8. Vi har sannerligen gjort allt som finns på jorden till en prydnad för den, så att Vi kan pröva dem angående vem av dem som är bäst i uppförande.

اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا
لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۝٨

9. Och Vi skall göra allt det som finns på den till en ofruktsam jord.

وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝٩ ؕ

10. Tror du att grottans och inskriftens folk var ett under bland Våra tecken?

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ
وَالرَّقِيْمِ ۙ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝١٠

11. När *några få av* de unga männen tog sin tillflykt till grottan för att få skydd, sade de: ”Vår Herre skänk barmhärtighet från Dig Själv över oss, och utrusta oss med rätt vägledning i vår sak.”

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا
رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا
مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝١١

12. Så i grottan hindrade Vi dem från att höra *nyheter från världen utanför* i grottan under några år.

فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ
عَدَدًا ۝١٢ ۙ

13. Sedan uppreste Vi dem så att Vi kunde veta vilken av de två grupperna som bäst hållit räkenskap över den tid de hade stannat kvar.

ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى
لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝١٣ ع

R.2

14. Vi kommer att berätta deras historia med sanning för dig. De var ynglingar som trodde på sin Herre och Vi ökade dem i vägledning.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ؕ اِنَّهُمْ
فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝١٤ ۖ

15. Och Vi styrkte deras hjärtan när de stod upp och sade: ”Vår Herre är himlarnas och jordens Herre. Vi skall aldrig åkalla någon annan gud bredvid Honom, *ty om vi gjorde det*, skulle vi sannerligen ha yttrat något befängt.

وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا
رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَاْ
مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ﴿١٥﴾

16. Dessa, vårt folk, har tagit *andra* gudar *att tillbedja* bredvid Honom. Varför visar de icke en klar befogenhet beträffande dem? Och vem är mer orättfärdig än den som hittar på en lögn om Allah?

هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ؕ
لَوْلَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ؕ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ ﴿١٦﴾

17. Och *nu* när ni har dragit er tillbaka från dem och från det de tillber bredvid Allah, sök då skydd i grottan. Er Herre kommer att breda ut Sin barmhärtighet för er och kommer att göra det bekvämt för er i *denna* er sak.”

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا
اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ
مِّرْفَقًا ﴿١٧﴾

18. Och du kunde se solen, när den gick upp, röra sig bort från deras grotta på höger sida, och när den gick ned, röra sig förbi dem mot vänster, och de var i ett rymligt hålrum *i grottan*. Detta är bland Allahs tecken. *Endast* den som Allah vägleder är rätt vägledd, men för den som Han lämnar att irra vilse, kommer du icke att finna varken någon hjälpare *eller* vägledare.

وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ
كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ
تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ
مِّنْهُ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ
وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٨﴾ ع

R.3

19. Du kanske anser dem vakna medan de sover och Vi skall låta dem vända sig till höger och till

وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ رُقُوْدٌ ۖۗ
وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖۗ

vänster, och deras hund sträcker ut sina framben på tröskeln. Om du hade tagit dig en titt på dem, skulle du förvisso ha vänt dig bort från dem i fruktan och förvisso fyllts med bävan för dem.

وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۚ
لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا
وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٩﴾

20. Och så uppreste Vi dem på det att de måtte fråga varandra. En av dem sade: ”Hur länge har ni varit här?” De sade: ”Vi har varit kvar i en dag eller under en del av en dag.” *Andra* sade: ”Er Herre vet bäst *tiden* ni har varit här. Sänd nu en av er med dessa era silvermynt till staden, och låt honom se vilken av dess *invånare* som har den renaste födan, och låt honom hämta förnödenheter åt er därav. Och låt honom vara hjärtlig, men låt honom icke berätta för någon om er,

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوا رَبُّكُمْ
أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ
أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ
وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

نصف القرآن باعتبار عدد الحروف بأن التاء بعد الياء من النصف الأول واللام الثانية من النصف الآخر

21. ty om de skulle överrumpla er, kommer de att stena er eller tvinga er att återvända till deras religion och då kommer ni aldrig att ha framgång.”

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا
إِذًا أَبَدًا ﴿٢١﴾

22. Och sålunda visade Vi dem *för folket* så att de kunde veta att Allahs löfte var sant och att det icke fanns något tvivel beträffande timmen. Och *kom ihåg den tid* då människor tvistade sinsemellan om dem och *några* sade: ’Res upp en byggnad över dem.’ Deras Herre kände dem bäst. De som vann sin poäng sade: ”Vi skall förvisso bygga en plats för tillbedjan över dem.”*

وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ
إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ۖ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۖ رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ
قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢٢﴾

*18:22 ”Res en byggnad över dem” betyder att man ska bygga ett minnesmärke över platsen för deras grottor.

23. *Några* säger: ”De var tre, den fjärde var deras hund”, och *andra* säger: ”*De var* fem, den sjätte var deras hund”, *och de* gissar på måfå. Och *än andra* säger: ”De var sju, den åttonde var deras hund.” Säg: ”Min Herre vet bäst vilket deras rätta antal var. Mycket få är de som vet *något* om dem.” Så tvista icke om dem utom i en tillfällig diskussion. Sök icke heller information om dem från någon av dem.

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ
وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ
وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ؕ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ۬ۙ فَلَا
تُمَارِ فِيْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ وَّلَا
ع ۳ ۱۵ تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿۲۳﴾

R.4

24. Och säg icke om något: ”Det skall jag göra imorgon”,

وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَایْءٍ اِنِّیْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ
غَدًا ۙ﴿۲۴﴾

25. såvida icke Allah skulle vilja det. Och kom ihåg din Herre när du glömmer och säg: ”Jag hoppas min Herre skall vägleda mig till det som till och med är närmare den rätta vägen än detta.”

اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۫ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا
نَسِيْتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّهْدِيَنِ رَبِّيْ
لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿۲۵﴾

26. Och de stannade i sin grotta i tre hundra år och till det lade de nio.

وَلَبِثُوْا فِيْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِيْنَ
وَازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿۲۶﴾

27. Säg: ”Allah vet bäst hur länge de var kvar *i den*.” Det osedda i himlarna och på jorden tillhör Honom. Vilken syn har Han icke, och vilken hörsel! Det finns ingen hjälpare för dem förutom Honom och Han låter icke någon ha del i Hans makt.

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا ۚ لَهٗ غَيْبُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ؕ
مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ ۫ وَّلَا يُشْرِكُ
فِيْ حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿۲۷﴾

28. Och läs upp det som har uppenbarats för dig av din Herres bok. Det finns ingen som kan ändra Hans ord, och du kommer icke att finna någon fristad utom hos Honom.

وَاتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۚ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚۛ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ
مُلْتَحَدًا ﴿۲۸﴾

29. Och håll dig själv nära dem som åkallar sin Herre morgon och afton och söker Hans välbehag, och låt icke dina ögon gå bortom dem, sökande det världsliga livets prydnader. Och lyd icke den vars hjärta Vi har gjort obekymrat om Vår ihågkommelse och som följer sina låga begär, och vars fall överskrider alla gränser.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ
وَجْهَهٗ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ تُرِيْدُ
زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ
اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ
وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ﴿۲۹﴾

30. Och säg: ”*Det är* sanningen från din Herre. Låt därför den tro som så vill och låt den låta bli att tro som vill det.” Vi har sannerligen förberett en eld för syndarna, vars *flammande* baldakin skall omsvepa dem. Och om de ropar på hjälp kommer de att hjälpas med vatten likt smält bly, vilket kommer att skålla *deras* ansikten. Hur vidrig är icke drycken och hur ond *är icke elden* som vistelseort.

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۫ فَمَنْ شَآءَ
فَلْيُؤْمِنْ وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۙ اِنَّآ
اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادِقُهَا ۭ وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَآءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۭ بِئْسَ
الشَّرَابُ ۭ وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۳۰﴾

31. Beträffande dem som tror och gör goda gärningar, låter Vi förvisso icke belöningen gå förlorad för dem som gör goda gärningar.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا
لَا نُضِيْعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿۳۱﴾ ۚ

32. Det är dessa som kommer att få evighetens trädgårdar genomflutna av floder. Däri kommer de

اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ

att smyckas med armband av guld och kommer att bära gröna dräkter av fint silke och tung brokad, vilande däri på uppresta schäslonger. Hur god är icke belöningen och hur utmärkt är icke viloplatsen.

مِنْ ذَهَبٍ وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ
سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى
الْاَرَآئِكِ ؕ نِعْمَ الثَّوَابُ ؕ وَحَسُنَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٣٢﴾ ع

R.5

33. Och framställ liknelsen om två män för dem, en av dem försåg Vi med två trädgårdar med druvor och omgärdade dem med dadelpalmer och mellan de två placerade Vi sädesfält.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا
لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ
وَّ حَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَّ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا
زَرْعًا ؕ ﴿٣٣﴾

34. Var och en av trädgårdarna avkastade frukt *i överflöd* och svek icke det ringaste i det. Och mellan de två lät Vi en flod strömma.

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ
شَيْـًٔا ۙ وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ۙ ﴿٣٤﴾

35. Och han hade frukt i *överflöd*. Och han sade till sin följeslagare i det att han *skrytsamt* tvistade med honom: ”Jag är rikare än du i förmögenhet och starkare i människors respekt.”

وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ
يُحَاوِرُهٗۤ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ
نَفَرًا ﴿٣٥﴾

36. Och han gick in i sin trädgård medan han gjorde fel mot sin själ. Han sade: ”Jag tror icke att detta någonsin kommer att förgås,

وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ
مَاۤ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖۤ اَبَدًا ۙ ﴿٣٦﴾

37. och jag tror icke timmen *någonsin* kommer. Och även om jag någonsin förs tillbaka till min Herre, kommer jag förvisso att finna en bättre tillflyktsort än denna.”

وَّمَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ
رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا
مُنْقَلَبًا ﴿٣٧﴾

38. Hans följeslagare sade till honom medan han pratade med honom: ”Tror du icke på Honom Som *först* skapade dig av stoft, sedan från en sädesdroppe och sedan formade dig till en *fullkomlig* människa?

قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗۤ
اَكَفَرْتَ بِالَّذِىْ خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا ؕ﴿٣٨﴾

39. Men *för min del tror jag att* endast Allah är min Herre och jag kommer icke att sätta upp någon bredvid min Herre,

لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّىْ وَلَاۤ اُشْرِكُ بِرَبِّىْۤ
اَحَدًا ﴿٣٩﴾

40. och varför sade du icke när du gick in i din trädgård: ’*Endast* det som Allah vill *kommer att ske*. Det finns ingen makt utom hos Allah.’ Om du ser mig som ringare än dig själv i rikedom och avkomma,

وَلَوْلَاۤ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ
اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ
مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ۚ﴿٤٠﴾

41. kan det vara så att min Herre kommer att ge mig någonting bättre än din trädgård, och kommer att sända en åskvigg från himlen över den, så att den blir till en bar och kal mark,

فَعَسٰى رَبِّىْۤ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ
جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ
السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۙ﴿٤١﴾

42. eller att dess vatten sjunker *in i jorden* så att du icke kan lyckas finna det.”

اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ
طَلَبًا ﴿٤٢﴾

43. Och hans frukt blev *verkligen* förstörd och han började vrida sina händer *klagande över* det han hade gett ut på den och *allt* hade fallit ned på sina gallerverk. Och han sade: ”Om jag ändå icke hade satt någon vid min Herres sida!”

وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ
عَلٰى مَاۤ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى
عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِىْ لَمْ اُشْرِكْ
بِرَبِّىْۤ اَحَدًا ﴿٤٣﴾

44. Och han hade ingen grupp som kunde hjälpa honom mot Allah, icke heller förmådde han att försvara sig själv.

وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ؕ﴿٤٤﴾

45. Vid ett sådant tillfälle *kommer* beskyddet *endast* från Allah, den Sanne. Han är Bäst i att belöna och Bäst beträffande det slutgiltiga resultatet.

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا
وَّخَيْرٌ عُقْبًا ﴿۴۵﴾ ع ۱۳/۱۷

R.6

46. Och framställ liknelsen om denna världens liv för dem. Det är likt vattnet som Vi sänder ned från skyn, och jordens växtlighet blandar sig med det, och sedan blir det torrt gräs, brutet i bitar som vinden sprider. Och Allah har full makt över allting.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ
اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ
الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ
الرِّيٰحُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
مُّقْتَدِرًا ﴿۴۶﴾

47. Rikedom och barn är denna världens prydnad. Men varaktiga goda gärningar är bättre i din Herres ögon när det gäller *omedelbar* belöning, och bättre när det gäller *framtida* hopp.

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿۴۷﴾

48. Och *betänk* den dag när Vi skall röja undan bergen och du kommer att se jordens *folk* marschera fram *mot varandra* och Vi skall samla ihop dem och icke lämna kvar någon av dem.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ
بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ
اَحَدًا ۚ ﴿۴۸﴾

49. Och de kommer att ställas upp för din Herre *stående* på led, *och det kommer att sägas till dem*: ”Nu har ni kommit till Oss så som Vi först skapade er. Men ni trodde att Vi icke ämnade fastställa en tid *för uppfyllandet* av *Vårt* löfte till er.”

وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا
كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ بَلْ
زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿۴۹﴾

50. Och *deras gärningars* bok kommer att placeras *inför dem* och du kommer att se de skyldiga vara rädda för det som finns i den, och de kommer att säga: ”Å, ve oss! Vilken slags bok är detta! Den utelämnar ingenting, litet eller stort, utan har bevarat det.” Och de kommer att finna att allt det de gjorde möter *dem*, och din Herre felar icke mot någon.

وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ
مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ
هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا
كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا
حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٥٠﴾ ع ٦ ١٨

R.7

51. Och *kom ihåg den tid* när Vi sade till änglarna: ”Underkasta er Adam”, och de underkastade sig *alla*, utom Iblis. Han var *en* av Djinnerna, och han var olydig mot sin Herres befallning. Vill ni då ta honom och hans avkomma till vänner istället för Mig fastän de är era fiender? Ont är syndarnas utbyte.

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۗ كَانَ مِنَ الْجِنِّ
فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ۗ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ
وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ ۗ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥١﴾

52. Jag har icke tagit dem till vittnen under skapelsen av himlarna och jorden, icke heller deras egen skapelse, icke heller kunde Jag ta dem som leder *människor* vilse till *Mina* medhjälpare.

مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ
الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾

53. Och *tänk på* den dag när Han kommer att säga: ”Kalla på dem som ni ansåg vara Mina medhjälpare.” Då kommer de att kalla på dem, men de kommer icke att svara dem, och Vi skall placera ett hinder mellan dem.

وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ
زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٣﴾

54. Och de skyldiga skall se elden och inse att de kommer att falla däri, och de skall icke finna någon utväg ur den.

وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ
مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾ ع ٧ ١٩

R.8

55. Och Vi har förvisso förklarat alla slags liknelser på olika sätt i denna Qur’an för mänsklighetens *bästa*, men av allting är människan den mest grälsjuka.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَیْءٍ
جَدَلًا ﴿٥٥﴾

56. Och ingenting hindrade folk från att tro eller *från att* söka förlåtelse från sin Herre när vägledningen kom till dem, utan de valde att följa de tidigare folkens kurs *med samma följder*, eller *väntade på* att *Allahs* straff skall komma rakt på dem.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ
الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ
تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

57. Och Vi sände icke sändebuden utom som glädjebudbärare och som varnare. Och de som icke tror strider med falska medel på det att de måtte avvisa sanningen därmed. Och de tar Mina tecken och det de varnas för *bara* som ett skämt.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ
وَمُنْذِرِيْنَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْٓا
اٰيٰتِيْ وَمَآ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿٥٧﴾

58. Och vem är mer orättfärdig än den som blir påmind om sin Herres tecken men vänder sig bort från dem, och glömmer det hans händer har sänt i förväg? Vi har sannerligen lagt slöjor över deras hjärtan så att de icke kan förstå det, och en dövhet i deras öron. Och om ni kallar dem till vägledning kommer de aldrig att acceptera den.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ
فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ ؕ اِنَّا
جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ
وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى
الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٥٨﴾

59. Och din Herre är Synnerligen Förlåtande, full av Barmhärtighet. Om Han skulle gripa dem

وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ لَوْ
يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ

för vad de har förtjänat, då skulle Han förvisso ha påskyndat straffet för dem. Men de har en fastställd tid mot vilken de icke kommer att finna någon tillflykt.

الْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا
مِن دُونِهِ مَوْئِلًا ۝٥٩

60. Och dessa städer, Vi förstörde dem när de begick orättfärdigheter. Och Vi fastställde en tid för deras förintelse.

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ۝٦٠

R.9

61. Och *kom ihåg den tid* när Moses sade till sin unge *följeslagare*: ”Jag kommer icke att upphöra förrän jag når de två havens föreningspunkt, annars måste jag resa vidare i århundraden.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝٦١

62. Men när de nådde de två *havens* korsning, glömde de sin fisk och den fann vägen till haven *och försvann* snabbt.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝٦٢

63. Och när de gått bortom *den platsen* sade han till sin unge *följeslagare:* ”Hämta vår morgonmåltid till oss. Vi har sannerligen lidit av mycken trötthet på grund av denna vår resa.”

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا
لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ۝٦٣

64. Han svarade: ”Såg du när vi begav oss till klippan för att vila och jag glömde fisken, och ingen utom satan lät mig glömma att nämna det *för dig, hur* den fann vägen till havet på ett förunderligt sätt?”

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ
فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهُ إِلَّا
الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
فِي الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ۝٦٤

65. Han sade: ”Det är vad vi har sökt.” Så de återvände båda och följde sina fotspår tillbaka.

قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَارْتَدَّا عَلَىٰ
آثَارِهِمَا قَصَصًا ۝٦٥

66. Då fann de en av Våra tjänare vilken Vi hade skänkt Vår barmhärtighet, och som Vi hade lärt kunskap från Oss Själva.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ٦٦

67. Moses sade till honom: ”Får jag följa dig på villkor att du lär mig *något om* den vägledning som du blivit lärd?”

قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ
تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ٦٧

68. Han svarade: ”Du kan icke hålla mig sällskap med tålamod,

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِىَ صَبْرًا ٦٨

69. och hur kan du ha tålamod med ting, vilka du icke fattar kunskapen om?”

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ
خُبْرًا ٦٩

70. Han sade: ”Om Allah behagar, kommer du att finna mig tålmodig och jag skall icke vara olydig mot dig beträffande någonting.”

قَالَ سَتَجِدُنِىْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا
وَّلَآ اَعْصِىْ لَكَ اَمْرًا ٧٠

71. Han sade: ”Nåväl, om du vill följa mig, ställ då inga frågor till mig om någonting förrän jag själv talar till dig om det.”

قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِىْ فَلَا تَسْـَٔلْنِىْ عَنْ شَىْءٍ
حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ٧١ ع ١١ ٢١

R.10

72. Så de begav sig båda av till dess att han, när de gick ombord på en båt, gjorde ett hål i den. *Moses* sade: ”Har du gjort ett hål i den för att dränka dem som är i den? Du har förvisso gjort något förfärligt.”

فَانْطَلَقَا ٚ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِى السَّفِيْنَةِ
خَرَقَهَا ؕ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ۚ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ٧٢

73. Han svarade: ”Sade jag *dig* icke att du icke kommer att kunna hålla mig sällskap i tålmodighet?”

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِىَ
صَبْرًا ٧٣

74. *Moses* sade: ”Tag mig icke i upptuktelse för att jag glömde och var icke hård mot mig för detta mitt *misstag.*”

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيْتُ وَلَا
تُرْهِقْنِيْ مِنْ اَمْرِيْ عُسْرًا ﴿٧٤﴾

75. Så reste de vidare till dess att de mötte en ung pojke, han dräpte honom. *Moses* sade: ”Har du dräpt en oskyldig person utan *att han har dräpt* någon! Du har förvisso gjort något ohyggligt.”

فَانْطَلَقَا ۫ حَتّٰىٓ اِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ۙ
قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ ؕ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٥﴾

Del 16

76. Han svarade: ”Sade jag dig icke att du icke kommer att kunna hålla mig sällskap i tålamod?”

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾

77. *Moses* sade: ”Om jag frågar dig om någonting efter detta, behåll mig icke i ditt sällskap, ty då har du fått en tillräcklig ursäkt av mig.”

قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍۭ بَعْدَهَا فَلَا
تُصٰحِبْنِيْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَّدُنِّيْ عُذْرًا ﴿٧٧﴾

78. Så de fortsatte till dess att de, när de kom till en stads befolkning, bad dess folk om mat, men de vägrade ta emot dem som *sina* gäster. Och i den fann de en mur som skulle till att rasa och han lagade den. *Moses* sade: ”Om du hade så önskat, kunde du ha tagit betalt för det.”

فَانْطَلَقَا ۫ حَتّٰىٓ اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةِ ۣ
اسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُّضَيِّفُوْهُمَا
فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ اَنْ يَّنْقَضَّ
فَاَقَامَهٗ ؕ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ
اَجْرًا ﴿٧٨﴾

79. Han sade: ”Här skiljs *vägarna* åt för dig och mig. Nu skall jag berätta för dig *om* betydelsen av det som du icke kunde bära med tålamod.

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ
سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيْلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ
صَبْرًا ﴿٧٩﴾

اَمَّا السَّفِيۡنَةُ فَكَانَتۡ لِمَسٰكِيۡنَ
يَعۡمَلُوۡنَ فِى الۡبَحۡرِ فَاَرَدْتُّ اَنۡ اَعِيۡبَهَا
وَكَانَ وَرَآءَهُمۡ مَّلِكٌ يَّاۡخُذُ كُلَّ سَفِيۡنَةٍ
غَصۡبًا ﴿٨٠﴾

80. Beträffande båten, tillhörde den ett *visst* fattigt folk som arbetade på havet och jag önskade skada den, eftersom det bakom dem fanns en kung som beslagtog varje båt med våld.

وَاَمَّا الۡغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤۡمِنَيۡنِ فَخَشِيۡنَاۤ
اَنۡ يُّرۡهِقَهُمَا طُغۡيَانًا وَّكُفۡرًا ۚ﴿٨١﴾

81. Och beträffande ynglingen var hans föräldrar troende och vi fruktade att han skulle dra in dem i tråkigheter genom uppror och otro,

فَاَرَدۡنَاۤ اَنۡ يُّبۡدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيۡرًا مِّنۡهُ
زَكٰوةً وَّاَقۡرَبَ رُحۡمًا ﴿٨٢﴾

82. så vi önskade att deras Herre istället skulle ge dem *ett barn, som var* bättre i *andlig* renhet och närmare i *sonlig* tillgivenhet.

وَاَمَّا الۡجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيۡنِ يَتِيۡمَيۡنِ فِى
الۡمَدِيۡنَةِ وَكَانَ تَحۡتَهٗ كَنۡزٌ لَّهُمَا وَكَانَ
اَبُوۡهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنۡ يَّبۡلُغَاۤ
اَشُدَّهُمَا وَيَسۡتَخۡرِجَا كَنۡزَهُمَا ۖ رَحۡمَةً
مِّنۡ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلۡتُهٗ عَنۡ اَمۡرِىۡ ؕ ذٰلِكَ
تَاۡوِيۡلُ مَا لَمۡ تَسۡطِعْ عَّلَيۡهِ صَبۡرًا ؕ﴿٨٣﴾ ع

83. Och beträffande muren tillhörde den två föräldralösa pojkar i staden, och under den fanns en skatt som tillhörde dem och deras fader hade varit *en* rättfärdig *man*, så din Herre önskade att de skulle nå sin fulla styrkas *ålder* och ta ut sin skatt, som en barmhärtighet från din Herre. Och jag gjorde det icke självmant. Detta är förklaringen till det som du icke kunde bära med tålamod.”

R.11

وَيَسۡـَٔلُوۡنَكَ عَنۡ ذِى الۡقَرۡنَيۡنِ ؕ قُلۡ
سَاَتۡلُوۡا عَلَيۡكُمۡ مِّنۡهُ ذِكۡرًا ؕ﴿٨٤﴾

84. Och de frågar dig om Dhu'l Qarnain. Säg: ”Jag skall läsa upp något av hans berättelse för er.”

اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِى الۡاَرۡضِ وَاٰتَيۡنٰهُ مِنۡ
كُلِّ شَىۡءٍ سَبَبًا ۙ﴿٨٥﴾

85. Vi upprättade honom på jorden och gav honom medlen till *att uppnå* allt.

فَاَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

86. Sedan följde han en *särskild* väg.

حَتّٰۤى اِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ الشَّمۡسِ وَجَدَهَا
تَغۡرُبُ فِىۡ عَيۡنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنۡدَهَا
قَوۡمًا ؕ قُلۡنَا يٰذَا الۡقَرۡنَيۡنِ اِمَّاۤ اَنۡ تُعَذِّبَ
وَاِمَّاۤ اَنۡ تَتَّخِذَ فِيۡهِمۡ حُسۡنًا ﴿۸۷﴾

87. Ända till dess att han, när han nådde platsen där solen går ner, fann den gå ned i en damm av mörkt vatten, och nära den fann han ett folk. Vi sade: ”Å, Dhu'l Qarnain, antingen straffar du dem eller behandlar dem med vänlighet.”

قَالَ اَمَّا مَنۡ ظَلَمَ فَسَوۡفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ
يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكۡرًا ﴿۸۸﴾

88. Han sade: ”När det gäller den som felar skall vi sannerligen straffa honom, sedan skall han föras tillbaka till sin Herre, Som kommer att straffa honom med ett fruktansvärt straff,

وَاَمَّا مَنۡ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ۨ
الۡحُسۡنٰى ۚ وَسَنَقُوۡلُ لَهٗ مِنۡ اَمۡرِنَا يُسۡرًا ﴿۸۹﴾ؕ

89. men när det gäller den som tror och handlar rättfärdigt, skall han få en god belöning och vi skall också tala lätta *ord* av vår befallning till honom.”

ثُمَّ اَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿۹۰﴾

90. Sedan följde han en *annan* väg,

حَتّٰۤى اِذَا بَلَغَ مَطۡلِعَ الشَّمۡسِ وَجَدَهَا
تَطۡلُعُ عَلٰى قَوۡمٍ لَّمۡ نَجۡعَلْ لَّهُمۡ مِّنۡ
دُوۡنِهَا سِتۡرًا ﴿۹۱﴾ۙ

91. till dess att han, när han nådde den plats där solen går upp, fann den gå upp över ett folk, vilket Vi icke hade givit något skydd mot den.

كَذٰلِكَ ؕ وَقَدۡ اَحَطۡنَا بِمَا لَدَيۡهِ خُبۡرًا ﴿۹۲﴾

92. Så var det *verkligen*. Vi hade förvisso full kännedom om *allt* han hade med sig.

ثُمَّ اَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿۹۳﴾

93. Sedan följde han en *annan* väg.

حَتّٰۤى اِذَا بَلَغَ بَيۡنَ السَّدَّيۡنِ وَجَدَ مِنۡ
دُوۡنِهِمَا قَوۡمًا ۙ لَّا يَكَادُوۡنَ يَفۡقَهُوۡنَ
قَوۡلًا ﴿۹۴﴾

94. Ända till dess att han, när han nådde platsen mellan de två bergen, nedanför dem fann ett folk som knappast kunde förstå ett ord *av det han sade*.

95. De sade: ”Å, Dhu’l Qarnain, Gog och Magog skapar förvisso ofrid på jorden, skall vi då betala dig en avgift på villkor att du sätter upp ett skyddsvärn mellan oss och dem?”

قَالُوْا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوْجَ
وَمَاْجُوْجَ مُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ
نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Han svarade: ”Den styrka som min Herre har skänkt mig beträffande detta är bättre, men ni kan hjälpa mig med fysisk styrka, jag kommer att resa upp ett skyddsvärn mellan er och dem,

قَالَ مَا مَكَّنِّيْ فِيْهِ رَبِّيْ خَيْرٌ فَاَعِيْنُوْنِيْ
بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾

97. hämta järnblock till mig.” *De gjorde så* till dess att han, när han hade fyllt ut utrymmet mellan de två bergssidorna, sade: ”Blås *nu med era bälgar.*” *De blåste* till dess att han, när han hade gjort den *röd som* eld, sade: ”Hämta smält koppar till mig så att jag kan hälla den över den där.”

اٰتُوْنِيْ زُبَرَ الْحَدِيْدِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوْا ؕ حَتّٰٓى اِذَا
جَعَلَهٗ نَارًا ۙ قَالَ اٰتُوْنِيْٓ اُفْرِغْ عَلَيْهِ
قِطْرًا ﴿٩٧﴾ؕ

98. Så de (Gog och Magog) kunde icke klättra upp på den, icke heller kunde de bryta igenom den.

فَمَا اسْطَاعُوْٓا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا
اسْتَطَاعُوْا لَهٗ نَقْبًا ﴿٩٨﴾

99. *Därpå* sade han: ”Detta är en barmhärtighet från min Herre. Men när min Herres löfte skall verkställas, kommer Han att bryta den i bitar. Och min Herres löfte är *förvisso* sant.”

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّيْ ۚ فَاِذَا
جَآءَ وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهٗ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ
وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا ﴿٩٩﴾ؕ

100. Och på den dagen skall Vi lämna några av dem att välla fram mot andra och trumpeten skall blåsas. Sedan skall Vi samla ihop dem alla.

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِيْ
بَعْضٍ وَّنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰهُمْ
جَمْعًا ﴿١٠٠﴾ۙ

101. Och på den dagen skall Vi visa fram helvetet ansikte mot ansikte för de icke troende,

وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ
عَرْضًا ۙ﴿١٠١﴾

102. vilkas ögon skymdes av en slöja, *för att icke ge akt* på Min påminnelse, och de kunde icke ens lyssna.

الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِيْ غِطَآءٍ عَنْ
ذِكْرِيْ وَكَانُوْا لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَمْعًا ﴿١٠٢﴾ ع

R.12

103. Tror de icke troende att de kan ta Mina tjänare till beskyddare istället för Mig? Vi har förvisso berett helvetet som en underhållning för de icke troende.

اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا
عِبَادِيْ مِنْ دُوْنِيْٓ اَوْلِيَآءَ ؕ اِنَّآ اَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ نُزُلًا ﴿١٠٣﴾

104. Säg: ”Skall Vi berätta för er om dem som är de värsta förlorarna beträffande sina gärningar?

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ اَعْمَالًا ؕ﴿١٠٤﴾

105. De vilkas arbete går *helt* förlorat i *strävandet efter ting som rör* denna världens liv, och de tror att de gör goda gärningar.”

اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ
صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

106. Det är de som förnekar sin Herres tecken och mötet med Honom. Så deras gärningar är förgäves och på uppståndelsens dag skall Vi icke ge dem någon vikt.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
وَلِقَآئِهٖ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيْمُ
لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٦﴾

107. Det är deras belöning, helvetet, på grund av att de icke trodde och gycklade med Mina tecken och Mina sändebud.

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا
وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَرُسُلِيْ هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

108. De som tror och handlar rättfärdigt kommer förvisso att få *paradisets* trädgårdar till vistelseort,

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ
لَهُمْ جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۙ﴿۱۰۸﴾

109. i vilka de skall förbli, och icke ha någon önskan om att bli förflyttade därifrån.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿۱۰۹﴾

110. Säg: ”Om oceanen blev till bläck för min Herres ord, skulle sannerligen oceanen förbrukas innan min Herres ord tog slut, även om Vi hämtade en likadan till som *ytterligare* hjälp.”

قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ
وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿۱۱۰﴾

111. Säg: ”Jag är bara en människa lik er själva, *men* jag har erhållit uppenbarelsen att er Gud bara är En Gud. Så låt den som hoppas på att möta sin Herre göra goda gärningar, och låt honom icke inbegripa någon annan i sin tillbedjan av sin Herre.”

قُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰۤى اِلَيَّ
اَنَّمَاۤ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا
لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا
يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖۤ اَحَدًا ﴿۱۱۱﴾ ع

Kapitel 19
MÁRIAM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nittionio verser. Det uppenbarades före migrationen till Abessinien, det vill säga under det fjärde eller femte året efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk på profetvärdigheten.

I detta kapitel berättas det om Jesu, frid vare med honom, födelse utan fader och att denna födelse var ett mirakel som dåtidens folk inte kunde begripa. Värt att tillägga är att kristna forskare av idag har bevisat att jungfrufödslar är möjliga rent vetenskapligt. Tidigare trodde man att enbart flickor kunde födas på detta sätt, men enligt de senaste rönen har det bevisats att det även gäller pojkar.

Mirakulösa födslar sker ibland genom att fadern och modern träffas, men detta vid en ålder då det helt uppenbart är omöjligt att få barn. Detta inträffade med profeten Sakarias, frid vare med honom. Han önskade sig barn men hade själv blivit så gammal att hans hår vitnat, och hustrun var inte bara gammal utan även steril. Detta är också ett exempel på en mirakulös födelse eftersom profeten Johannes, frid vare med honom, föddes trots att hans föräldrar hade dessa hinder. De önskade sig en son genom att begrunda Marias, frid vare med henne, tillstånd som skulle framvisa miraklet i Jesu, frid vare med honom, faderlösa födelse.

Därefter återges detaljerna kring Marias, frid vare med henne, resa från Palestina mot en plats i öst där hon dag och natt ägnade sig åt att be till Allah och komma ihåg Honom, och det var där som hon, genom en ängel gestaltad i form av en människa, för första gången gavs glädjebudskapet om en son.

När Maria, frid vare med henne, tog med sig denne son tillbaka till Palestina möttes hon av judarnas ramaskri om att detta barn, Gud förbjude, var oäkta. Gud uppmanade då Maria, frid vare med henne, att iaktta en fasta med tystnad för Hans skull och lät henne veta att denne son (som vid den tidpunkten blott var ett litet barn på omkring 2-3 år) själv skulle komma att bemöta anklagelserna. Jesus, frid vare med honom, talade då sådana visdomsfulla ord som inte kan tänkas komma från ett barn, inför de rättslärda judarna och nämnde bland annat profetian om att han en dag kommer att bli en profet. Han förutspådde även att Gud kommer att skydda honom mot judarnas mordförsök. Han sade: ”och frid var med mig den dag jag föddes och frid *kommer att vara med mig* den dag jag skall dö och den dag jag skall uppväckas till liv *igen*.” (det vill säga på domedagen, övers.anm.). (وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ اَمُوْتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا *was-salámu ’alája jáuma wulídtu wa jáuma amútu wa jáuma úb’ásu h̲ája*).

En liknande vers går även att finna beträffande profeten Johannes, frid vare med honom, i vilken det står skrivet: ”Och frid var med honom då han föddes och den dag han avled och *frid kommer att vara med honom* den dag han åter väcks till liv. (وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا *wa salámun ’alaíhi jáuma wúlida wa jáuma jamútu wa jáuma jub’ásu h̲ája*). Utifrån denna vers drog Hadhrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifat al-Masih IV, måtte Allah vara nöjd med honom, slutsatsen att profeten Johannes, frid vare med honom, inte dödades utan dog en naturlig död.

Sedan står det om profeten Abraham, frid vare med honom, och den avkomma han mirakulöst fick vid hög ålder, det vill säga Ismael och Isak och sedan även barnbarnet Jakob, frid vare med dem.

Vidare berättas det om andra profeter och olika exempel av andlig födelse, och Jesu (frid vare med honom) uppstigning

andlig födelse, och Jesu, frid vare med honom, uppstigning (رَفَعَ *rafa'a*) har jämförts med profeten Enoks, frid vare med honom, det vill säga att det var en spirituell elevation och inte en rent kroppslig uppstigning. Alla dessa var Guds goda tjänare, vars avkomma inte följde i deras spår, utan förslösade sina liv och följde sina sinnliga begär. De varnas för att de sannerligen kommer att vedergällas för sina snedsprång.

I detta kapitel talas ofta om det gudomliga attributet ”den Nåderike”, den vars barmhärtighet inte känner någon gräns och som skänker sin ynnest utan att begära något tillbaka (اَلرَّحْمٰن *ar-rahmán*). Innehållet i kapitlet bygger helt på detta attribut.

I slutet av kapitlet konstateras att det är en fruktansvärd synd att tillskriva Gud, den Nåderike, en son och att den synden nära nog kan orsaka att himmel och jord spricker. Innebörden av detta är att de som påstår något sådant kommer att drabbas av hemska krig, som kommer vara så fasansfulla att det vore som om himlen spruckit över dem.

I motsats till detta, nämns i de avslutande verserna, de rättfärdiga människor som uträttar goda gärningar. Gud, den Nåderike, kommer att skapa inbördes kärlek i deras hjärtan, i stället för det hat och den avsky som det tidigare berättats om.

ركوعاتها ٦ — سُوۡرَةُ مَرۡيَمَ مَكِّيَّةٌ ١٩ — اٰياتها ٩٩

Sura MÁRIAM
(Uppenbarad före hjidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Káf Há Já 'Áin Sád.*

كٓهٰيٰعٓصٓ ۝٢

3. *Detta är* en redogörelse över din Herres barmhärtighet mot Sin tjänare, Sakarias,

ذِكۡرُ رَحۡمَتِ رَبِّكَ عَبۡدَهٗ زَكَرِيَّا ۝٣

4. när han åkallade sin Herre, med dämpad röst.

اِذۡ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ۝٤

5. Han sade: ”Min Herre, mina ben har sannerligen blivit kraftlösa och mitt huvud lyser av gråhårighet, men min Herre, aldrig har jag varit utan välsignelse i min bön till Dig,

قَالَ رَبِّ اِنِّىۡ وَهَنَ الۡعَظۡمُ مِنِّىۡ وَاشۡتَعَلَ
الرَّاۡسُ شَيۡبًا وَّلَمۡ اَكُنۡۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ۝٥

6. och jag fruktar för mina släkten efter mig och min hustru är ofruktsam. Så giv mig en efterträdare från Dig Själv,

وَاِنِّىۡ خِفۡتُ الۡمَوَالِىَ مِنۡ وَّرَآءِىۡ
وَكَانَتِ امۡرَاَتِىۡ عَاقِرًا فَهَبۡ لِىۡ
مِنۡ لَّدُنۡكَ وَلِيًّا ۝٦

7. så att han kan bli min arvinge och arvinge till Jakobs hus. Och min Herre, gör honom välbehaglig för Dig.”

يَّرِثُنِىۡ وَيَرِثُ مِنۡ اٰلِ يَعۡقُوۡبَ ۖ وَاجۡعَلۡهُ
رَبِّ رَضِيًّا ۝٧

8. ”Å, Sakarias, Vi ger dig glada budskap om en son vars namn skall vara Jahja.* Vi har icke givit någon det namnet före honom.”

يٰزَكَرِيَّاۤ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ ۨاسۡمُهٗ
يَحۡيٰى ۙ لَمۡ نَجۡعَلۡ لَّهٗ مِنۡ قَبۡلُ سَمِيًّا ۝٨

*19:2 Du är Tillräcklig för alla, Du är den Sanne Vägledaren, Å, Allvetande, Sanningsenlige Gud.
*19:8 Johannes

9. Han sade: ”Min Herre, hur skall jag kunna få en son när min hustru är ofruktsam och jag har nått *den* höga ålderns yttersta *gräns*?”

قَالَ رَبِّ اَنّٰی یَکُوۡنُ لِیۡ غُلٰمٌ وَّ کَانَتِ
امۡرَاَتِیۡ عَاقِرًا وَّ قَدۡ بَلَغۡتُ مِنَ الۡکِبَرِ
عِتِیًّا ﴿۹﴾

10. Han sade: ”Så är det.” Men din Herre säger: ”Det är lätt för Mig, och Jag skapade sannerligen dig dessförinnan när du inte var någonting alls.”

قَالَ کَذٰلِکَ ۚ قَالَ رَبُّکَ هُوَ عَلَیَّ هَیِّنٌ
وَّ قَدۡ خَلَقۡتُکَ مِنۡ قَبۡلُ وَ لَمۡ تَکُ شَیۡـًٔا ﴿۱۰﴾

11. Han sade: ”Min Herre, ge mig ett tecken.” *Gud* sade: ”Tecknet till dig är att du icke får tala med någon under tre på varandra följande *dagar och* nätter.”

قَالَ رَبِّ اجۡعَلۡ لِّیۡۤ اٰیَۃً ؕ قَالَ اٰیَتُکَ اَلَّا
تُکَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَیَالٍ سَوِیًّا ﴿۱۱﴾

12. Sedan kom han ut från rummet till sitt folk och bad dem med teckenspråk att lovprisa *Gud* morgon och afton.

فَخَرَجَ عَلٰی قَوۡمِهٖ مِنَ الۡمِحۡرَابِ فَاَوۡحٰۤی
اِلَیۡهِمۡ اَنۡ سَبِّحُوۡا بُکۡرَۃً وَّ عَشِیًّا ﴿۱۲﴾

13. ”Å, Ja<u>h</u>ja, håll fast vid boken.” Och Vi gav honom vishet medan han ännu var ett barn,

یٰیَحۡیٰی خُذِ الۡکِتٰبَ بِقُوَّۃٍ ؕ وَ اٰتَیۡنٰهُ
الۡحُکۡمَ صَبِیًّا ﴿ۙ۱۳﴾

14. och *hjärtats* ömhet och renhet från Oss, och han var from,

وَّ حَنَانًا مِّنۡ لَّدُنَّا وَ زَکٰوۃً ؕ وَ کَانَ تَقِیًّا ﴿ۙ۱۴﴾

15. och vördnadsfull mot sina föräldrar. Och han var icke högmodig *eller* upprorisk.

وَّ بَرًّۢا بِوَالِدَیۡهِ وَ لَمۡ یَکُنۡ جَبَّارًا
عَصِیًّا ﴿۱۵﴾

16. Och frid var med honom den dag han föddes och den dag han avled och *frid kommer att vara med honom* den dag han åter väcks till liv.

وَ سَلٰمٌ عَلَیۡهِ یَوۡمَ وُلِدَ وَ یَوۡمَ یَمُوۡتُ
وَ یَوۡمَ یُبۡعَثُ حَیًّا ﴿۱۶﴾ ع

R.2

17. Och berätta Marias historia *som den nämns* i boken. När hon

وَ اذۡکُرۡ فِی الۡکِتٰبِ مَرۡیَمَ ۘ اِذِ انۡتَبَذَتۡ

مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٧﴾

drog sig bort från sitt folk till en plats österut,

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ۖ
فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾

18. och avskärmade sig från dem, då sände Vi Vår ängel till henne och han visade sig för henne i form av en välproportionerad människa.

قَالَتْ اِنِّيْۤ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ
اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾

19. Hon sade: ”Jag söker beskydd hos *Gud*, den Nåderike, från dig, om du verkligen fruktar *Honom.*”

قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ۖ لِاَهَبَ لَكِ
غُلٰمًا زَكِيًّا ﴿٢٠﴾

20. Han sade: ”Jag är bara din Herres budbärare, på det att jag måtte ge dig en rättfärdig son.”

قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ
بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾

21. Hon sade: ”Hur kan jag få en son när varken någon man har rört mig eller jag har varit okysk?”

قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ
وَلِنَجْعَلَهٗۤ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ
وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢٢﴾

22. Han svarade: ”Så är det.” Men din Herre säger: ”Det är lätt för Mig, och *Vi skall göra så* att Vi gör honom till ett tecken för människor, och en barmhärtighet från Oss, och det är något förutbestämt.”

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾

23. Så hon blev havande med honom och drog sig till en avlägsen plats med honom.

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ
قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ
نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿٢٤﴾

24. Och barnafödandets smärtor drev henne till stammen av en dadelpalm. Hon sade: ”Å, om jag ändå hade dött före detta och hade blivit något helt bortglömt.”

فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ

25. Sedan kallade han till henne från *en plats* nedanför henne *och*

sade: ”Sörj icke. Din Herre har placerat en bäck nedanför dig,

رَبُّكِ تَحۡتَكِ سَرِيًّا ٢٥

26. och skaka palmträdets stam emot dig, det kommer att fälla färska, mogna dadlar över dig,

وَهُزِّيۡۤ اِلَيۡكِ بِجِذۡعِ النَّخۡلَةِ تُسٰقِطۡ
عَلَيۡكِ رُطَبًا جَنِيًّا ٢٦

27. så ät och drick och svalka *ditt* öga. Och om du ser någon människa, *så* säg: ’Jag har svurit en fasta till *Gud*, den Nåderike, därför vill jag icke tala till någon mänsklig varelse denna dag.’”

فَكُلِيۡ وَاشۡرَبِيۡ وَقَرِّيۡ عَيۡنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ
مِنَ الۡبَشَرِ اَحَدًا ۙ فَقُوۡلِيۡۤ اِنِّيۡ نَذَرۡتُ
لِلرَّحۡمٰنِ صَوۡمًا فَلَنۡ اُكَلِّمَ الۡيَوۡمَ
اِنۡسِيًّا ۚ ٢٧

28. Sedan bar hon med barnet till sitt folk. De sade: ”Å, Maria, du har förvisso gjort något underligt!

فَاَتَتۡ بِهٖ قَوۡمَهَا تَحۡمِلُهٗ ؕ قَالُوۡا يٰمَرۡيَمُ
لَقَدۡ جِئۡتِ شَيۡـًٔا فَرِيًّا ٢٨

29. Å, syster till Aron, din fader var icke en syndig man, icke heller var din moder en okysk kvinna!”

يٰۤاُخۡتَ هٰرُوۡنَ مَا كَانَ اَبُوۡكِ امۡرَاَ سَوۡءٍ
وَّمَا كَانَتۡ اُمُّكِ بَغِيًّا ۖۚ ٢٩

30. Därefter pekade hon på honom (barnet). De sade: ”Hur kan vi tala till en som är ett barn i vaggan?”

فَاَشَارَتۡ اِلَيۡهِ ؕ قَالُوۡا كَيۡفَ نُكَلِّمُ مَنۡ
كَانَ فِي الۡمَهۡدِ صَبِيًّا ٣٠

31. Han (barnet) sade: ”Jag är Allahs tjänare. Han har givit mig boken, och har gjort mig till profet,

قَالَ اِنِّيۡ عَبۡدُ اللّٰهِ ؕ اٰتٰنِيَ الۡكِتٰبَ
وَجَعَلَنِيۡ نَبِيًّا ۙ ٣١

32. och Han har gjort mig välsignad var helst jag än må vara, och har uppmanat mig till bön och att ge allmosor så länge jag lever,

وَّجَعَلَنِيۡ مُبٰرَكًا اَيۡنَ مَا كُنۡتُ ۪
وَاَوۡصٰنِيۡ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمۡتُ
حَيًّا ۖ ٣٢

33. och *Han har gjort mig* vördnadsfull mot min moder och har icke gjort mig hårdhjärtad *eller* utan välsignelse,

وَّبَرًّۢا بِوَالِدَتِىْ ۫ وَلَمْ يَجْعَلْنِىْ جَبَّارًا
شَقِيًّا ﴿٣٣﴾

34. och frid var med mig den dag jag föddes och frid *kommer att vara med mig* den dag jag skall avlida och den dag jag skall uppväckas till liv *igen*.”

وَالسَّلٰمُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ اَمُوْتُ
وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٤﴾

35. Sådan var Jesus, Marias son. *Detta är* ett sant påstående, beträffande vilket de tvivlar.

ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِىْ فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Det passar sig icke för Allahs *Majestät* att taga Sig en son. Helig är Han. När Han påbjuder något, säger Han till det: ”Var,” och det blir till.*

مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ
اِذَا قَضٰۤى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ
فَيَكُوْنُ ؕ ﴿٣٦﴾

37. *Jesus sade*: ”Allah är förvisso min Herre och er Herre så tillbed *endast* Honom, detta är den rätta vägen.”

وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٣٧﴾

38. Men grupperna var oense sinsemellan, så ve över dem som tvivlar på mötet med en fruktansvärd dag.

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ
فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٣٨﴾

39. Hur fantastiskt kommer de icke att höra och se den dagen när de kommer till Oss! Men idag svävar syndarna i uppenbar villfarelse.

اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَاْتُوْنَنَا لٰكِنِ
الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٩﴾

*19:36 Uttrycket: ”Var! Och det blir till” innebär inte en spontan transformation från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Han avsett.

40. Och varna dem for sorgens dag när frågan kommer att avgöras. Men nu befinner de sig i *ett tillstånd av* bekymmerslöshet, så de tror icke.

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ
الْاَمْرُ ۘ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٠﴾

41. Det är Vi Som skall övertaga jorden och *alla* som finns på den, och till Oss kommer de *alla* att återvända.

اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا
يُرْجَعُوْنَ ﴿٤١﴾

R.3

42. Och berätta *historien om* Abraham *som den nämns* i boken. Han var en sannfärdig *man och* en profet.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ ۬ اِنَّهٗ كَانَ
صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. När han sade till sin fader: ”Å, min fader, varför tillber du det som varken hör eller ser och icke alls kan hjälpa dig?

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِيْ عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٣﴾

44. Å, min fader, det har sannerligen kommit sådan kunskap till mig som icke har kommit till dig, så följ mig, jag skall vägleda dig till en rak väg,

يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ قَدْ جَآءَنِيْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِيْۤ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. å, min fader, dyrka icke satan. Satan är förvisso olydig mot *Gud*, den Nåderike;

يٰۤاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ
كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. å, min fader, jag fruktar sannerligen att ett straff från *Gud*, den Nåderike, slår ner på dig och du blir satans vän.”

يٰۤاَبَتِ اِنِّيْۤ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ
مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Han svarade: ”Vänder du dig bort från mina gudar, å, Abra-

قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِيْ

ham? Om du icke avstår skall jag förvisso skära av alla band med dig. Lämna mig nu ensam för ett bra tag.”

يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ
وَاهْجُرْنِيْ مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

48. *Abraham* sade: ”Frid vare med dig. Jag skall be min Herre om förlåtelse för dig. Han är sannerligen nådig mot mig

قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ بِيْ حَفِيًّا ﴿٤٨﴾

49. och jag skall hålla mig borta från er och från det som ni åkallar bredvid Allah, och jag kommer att be till min Herre. Kanske är det så att jag icke kommer att bli besviken i min bön till min Herre.”

وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَاَدْعُوْا رَبِّيْ ۖ عَسٰٓى اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ
رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿٤٩﴾

50. Så när han hade skiljt sig från dem och från det de tillbad bredvid Allah, skänkte Vi honom Isak och Jakob och var och en *av dem* gjorde Vi till en profet.

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ
وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

51. Och Vi gav dem Vår barmhärtighet, och Vi skänkte dem sann ryktbarhet.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ
لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥١﴾ ع

R.4

52. Och berätta *historien om* Moses *som den nämns* i boken. Han var sannerligen en utvald, och han var ett sändebud, en profet.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰٓى ۫ اِنَّهٗ كَانَ
مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥٢﴾

53. Och Vi kallade honom från bergets högra sida och Vi fick honom att dra sig närmare *Oss* för ett *särskilt* samtal.

وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ
وَقَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا ﴿٥٣﴾

54. Och av Vår barmhärtighet skänkte Vi honom Aron, hans broder, som Vi gjorde till profet.

وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَآ اَخَاهُ هٰرُوْنَ
نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. Och berätta *historien om* Ismael *som den nämns* i boken. Han var sannerligen noga med att *hålla sina* löften. Och han var ett sändebud, en profet.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِسْمٰعِيْلَ ۫ اِنَّهٗ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۚ﴿٥٥﴾

56. Han brukade uppmana sitt folk till bön och till att ge allmosor och han var mycket behaglig för sin Herre.

وَكَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ ۠
وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهٖ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

57. Och berätta *historien om* Idris *som den nämns* i boken. Han var en sannfärdig *man och* en profet.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ ۫ اِنَّهٗ كَانَ
صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ۙ﴿٥٧﴾

58. Och Vi upphöjde honom till en hög ställning.

وَّرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

59. Dessa är de profeter av Adams ättlingar över vilka Allah skänkte Sina välsignelser och av deras *ättlingar som* Vi bar *i arken* med Noak och av Abrahams och Israels avkomma, och *de är* bland dem som Vi vägledde och utvalde. När *Guds*, den Nåderike, tecken lästes upp för dem, föll de ned, bugande sig ödmjukt och gråtande *inför Gud*.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ
النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ ۗ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوْحٍ ۫ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيْمَ
وَاِسْرَآءِيْلَ ۫ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ؕ
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا
سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿٥٩﴾ السجدة

60. Sedan kom det efter dem ett släkte som försummade bönen och följde sina onda begär. Så de kommer att möta förintelse,

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا
الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ
يَلْقَوْنَ غَيًّا ۙ﴿٦٠﴾

61. utom de som ångrar sig och tror och gör goda gärningar. Dessa kommer att träda in i himlen och det kommer icke att göras dem någon orätt alls,

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ
شَيْـًٔا ۙ﴿٦١﴾

62. evighetens trädgårdar, vilka *Gud*, den Nåderike, har lovat Sina tjänare i det *ännu* osedda. Hans löfte kommer förvisso att uppfyllas.

جَنّٰتِ عَدۡنِ ۣالَّتِیۡ وَعَدَ الرَّحۡمٰنُ عِبَادَہٗ
بِالۡغَیۡبِ ؕ اِنَّہٗ کَانَ وَعۡدُہٗ مَاۡتِیًّا ﴿۶۲﴾

63. De kommer icke att höra något innehållslöst i dem, utan bara fredshälsningar, de kommer att ha sitt uppehälle däri, morgon och afton.

لَا یَسۡمَعُوۡنَ فِیۡہَا لَغۡوًا اِلَّا سَلٰمًا ؕ وَلَہُمۡ
رِزۡقُہُمۡ فِیۡہَا بُکۡرَۃً وَّعَشِیًّا ﴿۶۳﴾

64. Sådant är paradiset vilket Vi skall ge som arvedel till dem av Våra tjänare som är rättfärdiga.

تِلۡکَ الۡجَنَّۃُ الَّتِیۡ نُوۡرِثُ مِنۡ عِبَادِنَا
مَنۡ کَانَ تَقِیًّا ﴿۶۴﴾

65. ”Och vi (änglar) kommer icke ned utom på din Herres befallning. Till Honom hör allt som är framför oss och allt som är bakom oss och allt som är mitt emellan, och din Herre är icke glömsk,’”

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمۡرِ رَبِّکَ ۚ لَہٗ مَا
بَیۡنَ اَیۡدِیۡنَا وَمَا خَلۡفَنَا وَمَا بَیۡنَ ذٰلِکَ ۚ
وَمَا کَانَ رَبُّکَ نَسِیًّا ﴿ۚ۶۵﴾

66. *Han är* Herre över himlarna och jorden och allt som är däremellan. Tjäna därför Honom och var ståndaktig i Hans tjänst. Vet du någon likvärdig Honom?

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَیۡنَہُمَا
فَاعۡبُدۡہُ وَاصۡطَبِرۡ لِعِبَادَتِہٖ ؕ ہَلۡ تَعۡلَمُ
لَہٗ سَمِیًّا ﴿ع۶۶﴾ ع ۱۵/۷

R.5

67. Och människan säger: ”Vad! Skall jag frambringas levande när jag är död?”

وَیَقُوۡلُ الۡاِنۡسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوۡفَ
اُخۡرَجُ حَیًّا ﴿۶۷﴾

68. Kommer människan icke ihåg att Vi skapade henne förut när hon icke var någonting?

اَوَلَا یَذۡکُرُ الۡاِنۡسَانُ اَنَّا خَلَقۡنٰہُ مِنۡ قَبۡلُ
وَلَمۡ یَکُ شَیۡئًا ﴿۶۸﴾

69. Och Vi skall, vid din Herre, helt visst samla ihop dem, och satanerna *också*, sedan skall Vi tvinga dem på knä runt helvetet.

فَوَرَبِّکَ لَنَحۡشُرَنَّہُمۡ وَالشَّیٰطِیۡنَ ثُمَّ
لَنُحۡضِرَنَّہُمۡ حَوۡلَ جَہَنَّمَ جِثِیًّا ﴿ۚ۶۹﴾

70. Då skall Vi säkerligen ur varje grupp dra ut de av dem som var mest envisa i uppror mot *Gud*, den Nåderike.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ۚ ﴿٧٠﴾

71. Och Vi känner förvisso bäst till dem som förtjänar att brännas däri.

ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا
صِلِيًّا ﴿٧١﴾

72. Och det finns icke en av er som icke skall komma till den. Detta är ett fastställt påbud från din Herre.

وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ
حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۚ ﴿٧٢﴾

73. Och Vi skall rädda de rättfärdiga och skall lämna syndarna på sina knän i det.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ
فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٣﴾

74. Och när Våra uppenbara tecken läses upp för dem, säger de icke troende till de troende: ”Vilken av grupperna är bättre *beträffande* ställning och *utgör* en mer betydande samling?”

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ
خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

75. Och hur många släktled , som hade det bättre ställt *än dessa* i rikedom och *bättre* rent ytligt sett, har Vi icke förintat före dem!

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ
اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٥﴾

76. Säg: ”*Gud*, den Nåderike ger dem som svävar i villfarelse ett långt uppskov till dess att de, när de kommer att se det med vilket de varnas, vare sig det är straff eller timmen, kommer att inse vem som är sämst beträffande *sin* ställning och svagare i styrka.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا
يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ۗ
فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ
جُنْدًا ﴿٧٦﴾

77. Och Allah ökar dem i vägledning som följer vägledningen. Och de goda gärningar som varar är bäst i din Herres åsyn som belöning och som tillflyktsort.”

وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى ؕ
وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٧﴾

78. Har du *icke* sett den som icke tror på Våra tecken och säger: ”Jag kommer helt säkert att få en förmögenhet och barn?”

اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ
لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ؕ﴿٧٨﴾

79. Har han fått kunskap om det osedda eller tagit löfte av *Gud*, den Nåderike?

اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
عَهْدًا ۙ﴿٧٩﴾

80. Sannerligen icke! Vi skall anteckna vad han säger och Vi skall förlänga straffet mycket för honom.

كَلَّا ؕ سَنَكْتُبُ مَا يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهٗ
مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۙ﴿٨٠﴾

81. Och Vi skall övertaga allt det som han talar om från honom och han skall komma alldeles ensam till Oss.

وَّنَرِثُهٗ مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ﴿٨١﴾

82. Och de har tagit *andra* gudar än Allah på det att de måtte vara *en källa till* makt för dem.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُوْنُوْا
لَهُمْ عِزًّا ۙ﴿٨٢﴾

83. Icke alls! De kommer att förneka att de tillbetts och *de* kommer att vara deras motståndare.

كَلَّا ؕ سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ
وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٣﴾ ع ١٧/٨

R.6

84. Ser du icke att Vi mot de icke troende sänder sataner som eggar dem *till olydiga gärningar*?

اَلَمْ تَرَ اَنَّاۤ اَرْسَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ۙ﴿٨٤﴾

85. Så agera du icke i hast mot dem. Vi håller full räkenskap över deras *gärningar*.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٥﴾

86. *Kom ihåg* den dag när Vi skall samla de rättfärdiga inför *Gud*, den Nådige, som *hedrade* gäster,

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٦﴾

87. och Vi skall driva de skyldiga till helvetet som en hjord till ett vattenhål.

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٧﴾

88. Ingen kommer att ha makt till medling utom den som har fått ett löfte från *Gud*, den Nådige.

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٨﴾

89. Och de säger: ”*Gud*, den Nådige, har tagit Sig en son.”

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٩﴾

90. Ni har förvisso gjort något synnerligen ohyggligt.

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٩٠﴾

91. Himlarna kunde nästan rämna på grund av det, och jorden spricka sönder och bergen falla i bitar,

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩١﴾

92. eftersom de tillskriver *Gud*, den Nåderike, en son.

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Det passar sig icke för *Gud*, den Nåderike, att Han skulle taga Sig en son.

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٣﴾

94. Det finns ingen i himlarna och på jorden utan att han skall komma till *Gud*, den Nåderike som en träl.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
آتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٤﴾

95. Han innefattar dem sannerligen *i Sin kunskap* och har helt och hållet räknat dem alla.

لَقَدْ أَحْصٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Och var och en av dem skall komma helt ensamma till Honom på uppståndelsens dag.

وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٦﴾

97. *För* dem som tror och gör goda gärningar, kommer *Gud*, den Nåderike, att skapa kärlek i deras *hjärtan*.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٧﴾

98. Så Vi gjorde den (Qur'anen) lättförståelig på ditt tungomål så att du med den kan ge de rättfärdiga glädjebudskap och varna ett stridslystet folk.

فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ
وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٨﴾

99. Och hur många släktled har Vi icke förintat före dem! Kan du förnimma en enda av dem eller *ens* höra en viskning från dem?

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ ؕ
هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ
لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٩﴾ ع

Kapitel 20
T̲Á HÁ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*Mákka*) och innehåller etthundratrettiosex verser. Det inleds med förkortningen *T̲á Há* (طٰهٰ) vilken inte förekommer i inledningen av något annat kapitel. Förkortningen betyder ”å, fullkomliga människa.”

Förebuden mot de fruktansvärda krig som det berättades om i det föregående kapitlet var verkligen smärtsamma för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Därför uppmanade Allah honom att inte känna någon sorg på grund av detta. Denna skrift är en uppenbarelse från Skaparen av himmel och jord, Gud, den Nåderike, Som satt sig på tronen.

Eftersom alla profetämbeten tilldelas genom attributet ”den Nåderike” (اَلرَّحْمٰن *ar-rah̲mán*), och eftersom det på samma sätt som i den föregående suran talas om detta attribut även här, så berättas det ännu en gång om profeten Moses, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och om hur Allah utsåg honom till profet genom Sin nåd.

I kapitlet berättas även om trollkarlar som kastade sig ner i bön och som Farao varnade dem för hemska straff till följd av detta. Men de som upplevt manifestationer av Guds nåd (*Rah̲mánia*) låter sig inte skrämmas av sådana hot. Deras tro på Moses, frid vare med honom, rubbades således inte trots alla hotelser.

Därefter tilltalade Allah den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och sade att ”de frågar dig beträffande bergen” (vers 106). Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har aldrig tillfrågats om berg. Däremot brukade avgudadyrkarna fråga om världsmakter

som var stora och fasta som berg och undrade hur han tänkte sig bli framgångsrik med tanke på att de stod i hans väg. På den ena sidan fanns ”berg” i form av perserriket och på den andra sidan i form av romarriket. Det svar som han fick lära sig var att högmodiga världsmakter i världen, även om de är stora som berg, inte kommer till tro förrän deras högmod bryts och de blir lik den ökensand som är helt slät och saknar ojämnheter. När detta inträffar kommer de att tro på en sådan profet som inte har någon ojämnhet i sin natur.

I vers 109 upprepas attributet ”den Nåderike” (*ar-rahmán*) och även i vers 110 nämns olika manifestationer av samma attribut, inför vars prakt och majestät alla röster kommer att bli dova, och även om de talar kommer alla samtal att ske i form av viskningar.

Därefter talas det ännu en gång om profeten Adam, frid vare med honom, eftersom även hans födelse var en manifestation av det gudomliga attributet ”den Nåderike” (*ar-rahmán*). För första gången har fyra grundläggande aspekter av Adams lag framställts, det vill säga att alla som tror på profeten Adam, frid vare med honom, försäkras att de aldrig kommer att behöva hungra, törsta, vara utan kläder eller brännas av solen.

Sedan manas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, återigen till tålamod och att ståndfast utstå fiendernas försök att vålla skada, och till att komma ihåg sin Herre genom lovprisning, både innan solen går upp, innan den skymmer, under nattens timmar och vid dagens båda ändar. I den här versen har tidpunkterna för alla föreskrivna böner under ett dygn tillkännagivits.

I slutet av kapitlet uppmanas den Helige Profeten att säga till de icke troende att alla väntar på en upplösning av konflikten, så även ni bör vänta. Det kommer bli uppenbart för er vem det är som går den rätta vägen och vem som kommer att bli vägledd.

سُوۡرَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ ٢٠

اٰياتها ١٣٦ — ركوعاتها ٨

Sura T̲Á HÁ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. T̲a Ha. *

طٰهٰ ۚ ﴿٢﴾

3. Vi har icke sänt ned Qur'anen till dig för att du skulle bli betryckt,

مَاۤ اَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكَ الۡقُرۡاٰنَ لِتَشۡقٰٓى ۙ ﴿٣﴾

4. utan som en förmaning för den som fruktar *Gud*,

اِلَّا تَذۡكِرَةً لِّمَنۡ يَّخۡشٰى ۙ ﴿٤﴾

5. *och* en uppenbarelse från Honom Som skapade jorden och de höga himlarna.

تَنۡزِيۡلًا مِّمَّنۡ خَلَقَ الۡاَرۡضَ وَالسَّمٰوٰتِ الۡعُلٰى ؕ ﴿٥﴾

6. *Han är Gud*, den Nåderike, Som har placerat Sig på tronen.

اَلرَّحۡمٰنُ عَلَى الۡعَرۡشِ اسۡتَوٰى ﴿٦﴾

7. Vad helst som finns i himlarna och vad helst som finns på jorden och vad helst som är emellan dem och vad helst som finns nedanför den fuktiga mullen tillhör Honom.

لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَمَا تَحۡتَ الثَّرٰى ﴿٧﴾

8. Och om du talar högt *spelar det ingen roll*, ty Han känner den hemliga *tanken* och *det som är ännu* mer dolt.

وَاِنۡ تَجۡهَرۡ بِالۡقَوۡلِ فَاِنَّهٗ يَعۡلَمُ السِّرَّ وَاَخۡفٰى ﴿٨﴾

9. Allah, det finns ingen Gud utom Han. Hans är de vackraste namnen.

اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الۡاَسۡمَآءُ الۡحُسۡنٰى ﴿٩﴾

10. Och har historien om Moses kommit till dig?

وَهَلۡ اَتٰٮكَ حَدِيۡثُ مُوۡسٰى ۘ ﴿١٠﴾

11. När han såg en eld sade han till sin familj: ”Vänta ni, jag ser

اِذۡ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهۡلِهِ امۡكُثُوۡۤا اِنِّىۡۤ

*20:2 Å, fullkomliga människa!

en eld, kanske kan jag hämta en glöd åt er därifrån eller finna vägledning vid elden.”

اٰنَسۡتُ نَارًا لَّعَلِّیۡۤ اٰتِیۡکُمۡ مِّنۡهَا بِقَبَسٍ
اَوۡ اَجِدُ عَلَی النَّارِ هُدًی ﴿۱۱﴾

12. Och när han kom till den, kungjordes det: ”Å, Moses,

فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوۡدِیَ یٰمُوۡسٰی ﴿۱۲﴾

13. Jag är sannerligen din Herre. Så tag av dina skor, ty du är i den heliga T̲uwa-dalen,

اِنِّیۡۤ اَنَا رَبُّکَ فَاخۡلَعۡ نَعۡلَیۡکَ ۚ اِنَّکَ
بِالۡوَادِ الۡمُقَدَّسِ طُوًی ﴿۱۳﴾

14. och Jag har utvalt dig, så lyssna till det som uppenbaras.

وَ اَنَا اخۡتَرۡتُکَ فَاسۡتَمِعۡ لِمَا یُوۡحٰی ﴿۱۴﴾

15. Jag är sannerligen Allah, det finns ingen Gud förutom Mig, så dyrka *endast* Mig och förrätta bön till Min ihågkommelse,

اِنَّنِیۡۤ اَنَا اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاعۡبُدۡنِیۡ ۙ
وَ اَقِمِ الصَّلٰوۃَ لِذِکۡرِیۡ ﴿۱۵﴾

16. timmen kommer förvisso. Jag ämnar uppenbara den, så att varje själ kan återgäldas för sin strävan,

اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِیَةٌ اَکَادُ اُخۡفِیۡهَا لِتُجۡزٰی
کُلُّ نَفۡسٍۭ بِمَا تَسۡعٰی ﴿۱۶﴾

17. så låt icke den, som icke tror på det utan följer sina egna låga begär, vända dig bort från den, så att du icke förgås,

فَلَا یَصُدَّنَّکَ عَنۡهَا مَنۡ لَّا یُؤۡمِنُ بِهَا
وَ اتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرۡدٰی ﴿۱۷﴾

18. och å, Moses, vad finns i din högra hand?”

وَ مَا تِلۡکَ بِیَمِیۡنِکَ یٰمُوۡسٰی ﴿۱۸﴾

19. Han svarade: ”Detta är min stav, jag lutar mig mot den och slår ned löv med den till mina får och jag finner *också* andra sätt att använda den.”

قَالَ هِیَ عَصَایَ ۚ اَتَوَکَّؤُا عَلَیۡهَا وَ اَهُشُّ
بِهَا عَلٰی غَنَمِیۡ وَ لِیَ فِیۡهَا مَاٰرِبُ اُخۡرٰی ﴿۱۹﴾

20. Han (Gud) sade: ”Kasta ned den, å, Moses.”

قَالَ اَلۡقِهَا يٰمُوۡسٰى ﴿٢٠﴾

21. Så han kastade ned den och se! Den var en ringlande orm.

فَاَلۡقٰىهَا فَاِذَا هِىَ حَيَّةٌ تَسۡعٰى ﴿٢١﴾

22. *Gud* sade: ”Ta tag i den och frukta icke. Vi skall återföra den till dess tidigare tillstånd.

قَالَ خُذۡهَا وَلَا تَخَفۡ وقفة سَنُعِيۡدُهَا
سِيۡرَتَهَا الۡاُوۡلٰى ﴿٢٢﴾

23. Och tryck din hand tätt mot din sida, den skall komma fram vit utan någon fläck, ännu ett tecken,

وَاضۡمُمۡ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخۡرُجۡ
بَيۡضَآءَ مِنۡ غَيۡرِ سُوۡٓءٍ اٰيَةً اُخۡرٰى ﴿٢٣﴾

24. på det att Vi måtte visa dig några av Våra större tecken,

لِنُرِيَكَ مِنۡ اٰيٰتِنَا الۡكُبۡرٰى ﴿٢٤﴾

25. gå du till Farao, han har sannerligen överskridit *alla* gränser.”

ع اِذۡهَبۡ اِلٰى فِرۡعَوۡنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٢٥﴾

R.2

26. *Moses* sade: ”Min Herre utvidga mitt hjärta för mig,

قَالَ رَبِّ اشۡرَحۡ لِىۡ صَدۡرِىۡ ﴿٢٦﴾

27. och gör min uppgift lätt för mig,

وَيَسِّرۡ لِىۡۤ اَمۡرِىۡ ﴿٢٧﴾

28. och lös upp min tungas knut,

وَاحۡلُلۡ عُقۡدَةً مِّنۡ لِّسَانِىۡ ﴿٢٨﴾

29. så att de kan förstå mitt tal,

يَفۡقَهُوۡا قَوۡلِىۡ ﴿٢٩﴾

30. och skänk mig en medhjälpare från min familj,

وَاجۡعَلۡ لِّىۡ وَزِيۡرًا مِّنۡ اَهۡلِىۡ ﴿٣٠﴾

31. Aron, min broder,

هٰرُوۡنَ اَخِى ﴿٣١﴾

32. öka min styrka genom honom.

اشۡدُدۡ بِهٖۤ اَزۡرِىۡ ﴿٣٢﴾

33. och låt honom dela min uppgift,

وَاَشۡرِكۡهُ فِىۡۤ اَمۡرِىۡ ﴿٣٣﴾

34. så att vi måtte lovprisa Dig mycket,

كَيۡ نُسَبِّحَكَ كَثِيۡرًا ۙ ﴿٣٤﴾

35. och komma ihåg Dig ofta,

وَّ نَذۡكُرَكَ كَثِيۡرًا ؕ ﴿٣٥﴾

36. Du har förvisso fullständig kunskap om oss.”

اِنَّكَ كُنۡتَ بِنَا بَصِيۡرًا ﴿٣٦﴾

37. *Gud* sade: ”Din bön är beviljad, å, Moses,

قَالَ قَدۡ اُوۡتِيۡتَ سُؤۡلَكَ يٰمُوۡسٰى ﴿٣٧﴾

38. och Vi förlänade dig sannerligen ett ynnestbevis vid ett annat tillfälle *också*,

وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَيۡكَ مَرَّةً اُخۡرٰٓى ۙ ﴿٣٨﴾

39. när Vi uppenbarade det för din moder som var en *betydelsefull* uppenbarelse, *och sade*:

اِذۡ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوۡحٰٓى ۙ ﴿٣٩﴾

40. ’Lägg honom i arken och sätt ut den i floden, sedan kommer floden att kasta upp den på stranden *och en som är* fiende till Mig och även en fiende till honom kommer att ta upp honom.’ Och Jag svepte *in* dig i kärlek från Mig, och *detta gjorde Jag* så att du kunde växa upp inför Mitt öga,

اَنِ اقۡذِفِيۡهِ فِى التَّابُوۡتِ فَاقۡذِفِيۡهِ فِى الۡيَمِّ
فَلۡيُلۡقِهِ الۡيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاۡخُذۡهُ عَدُوٌّ لِّىۡ
وَعَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَاَلۡقَيۡتُ عَلَيۡكَ مَحَبَّةً مِّنِّىۡ ۚ
وَلِتُصۡنَعَ عَلٰى عَيۡنِىۡ ﴿٤٠﴾ وقف لازم

41. när din syster promenerade fram och sade: ’Skall jag vägleda er till en som kommer att ta hand om honom?’ Så återställde Vi dig till din moder så att hennes öga kunde kylas och så att hon icke skulle sörja. Och du dräpte en man, men Vi befriade dig från sorg. Sedan prövade Vi dig på olika sätt. Och du stannade många år bland Midians folk. Sedan nådde du upp till det *erforderliga* måttet, å, Moses,

اِذۡ تَمۡشِىۡۤ اُخۡتُكَ فَتَقُوۡلُ هَلۡ اَدُلُّكُمۡ
عَلٰى مَنۡ يَّكۡفُلُهٗ ؕ فَرَجَعۡنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ
كَىۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا تَحۡزَنَ ؕ وَقَتَلۡتَ
نَفۡسًا فَنَجَّيۡنٰكَ مِنَ الۡغَمِّ وَفَتَنّٰكَ
فُتُوۡنًا ۚ فَلَبِثۡتَ سِنِيۡنَ فِىۡۤ اَهۡلِ مَدۡيَنَ ۙ
ثُمَّ جِئۡتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوۡسٰى ﴿٤١﴾

42. och Jag har utvalt dig åt Mig Själv,

وَاصۡطَنَعۡتُكَ لِنَفۡسِیۡ ۚ﴿٤٢﴾

43. gå du och din broder med Mina tecken och slappna icke av i att ihågkomma Mig,

اِذۡهَبۡ اَنۡتَ وَ اَخُوۡكَ بِاٰیٰتِیۡ وَلَا تَنِیَا
فِیۡ ذِكۡرِیۡ ۚ﴿٤٣﴾

44. gå ni båda till Farao ty han har överskridit *alla* gränser,

اِذۡهَبَاۤ اِلٰی فِرۡعَوۡنَ اِنَّهٗ طَغٰی ۚۖ﴿٤٤﴾

45. och tala båda två vänliga ord till honom, måhända tar han sig i akt eller fruktar.”

فَقُوۡلَا لَهٗ قَوۡلًا لَّیِّنًا لَّعَلَّهٗ یَتَذَكَّرُ
اَوۡ یَخۡشٰی ﴿٤٥﴾

46. De svarade: ”Vår Herre, vi fruktar att han begår något övergrepp mot oss eller överskrider *alla* gränser.”

قَالَا رَبَّنَاۤ اِنَّنَا نَخَافُ اَنۡ یَّفۡرُطَ عَلَیۡنَاۤ
اَوۡ اَنۡ یَّطۡغٰی ﴿٤٦﴾

47. *Gud* sade: ”Frukta icke, ty Jag är med er båda. Jag hör och ser.

قَالَ لَا تَخَافَاۤ اِنَّنِیۡ مَعَكُمَاۤ اَسۡمَعُ
وَ اَرٰی ﴿٤٧﴾

48. Så gå ni båda till honom och säg: ’Vi är din Herres sändebud, så låt Israels barn gå med oss, och plåga dem icke. Vi har sannerligen kommit till dig med ett tecken från din Herre, och frid skall vara med den som följer vägledningen.

فَاۡتِیٰهُ فَقُوۡلَاۤ اِنَّا رَسُوۡلَا رَبِّكَ فَاَرۡسِلۡ
مَعَنَا بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ ۙ۬ وَ لَا تُعَذِّبۡهُمۡ ؕ
قَدۡ جِئۡنٰكَ بِاٰیَةٍ مِّنۡ رَّبِّكَ ؕ وَالسَّلٰمُ عَلٰی
مَنِ اتَّبَعَ الۡهُدٰی ﴿٤٨﴾

49. Det har sannerligen uppenbarats för oss att ett straff skall komma över den som förkastar *Guds budskap* och vänder sig bort.’”

اِنَّا قَدۡ اُوۡحِیَ اِلَیۡنَاۤ اَنَّ الۡعَذَابَ عَلٰی
مَنۡ كَذَّبَ وَ تَوَلّٰی ﴿٤٩﴾

50. *Farao* sade: ”Vem är då er bådas Herre, å, Moses?”

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ۝٥٠

51. Han sade: ”Vår Herre är Han Som gav allt dess *rätta* form *och* sedan vägledde *det till dess rätta uppgift.*”

قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ
ثُمَّ هَدٰى ۝٥١

52. *Farao* sade:” Vilket blir då de föregående släktledens öde?”

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ۝٥٢

53. Han sade: ”Kunskapen om det finns *bevarad* hos min Herre i en bok. Min Herre varken misstar Sig eller glömmer.”

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ
لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ۝٥٣

54. *Det är Han* Som har gjort jorden till en vagga för er och låtit vägar löpa över den för er, och Som sänder ned regn från skyn. Och därigenom frambringar Vi olika slags växtlighet i par,

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ
لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۗ
فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ۝٥٤

55. ät ni och valla era kreatur. I detta finns sannerligen tecken för dem som är begåvade med förnuft.

كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ۝٥٥ ع

R.3

56. Vi har skapat er från den och till den skall Vi låta er återvända och från den skall vi frambringa er ännu en gång.

مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا
نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ۝٥٦

57. Och Vi visade honom (Farao) Våra tecken, allihop, men han förkastade *dem* och vägrade *tro.*

وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ۝٥٧

58. Han sade: ”Har du, å, Moses, kommit till oss för att driva ut oss ur landet med din magi?

قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ۝٥٨

59. Men vi skall säkerligen visa dig magi som är lik den, så träffa ett avtal mellan oss och dig själv, som vi icke skall undlåta att hålla, varken vi eller du, på en plats som är lika *för oss båda.*”

فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ
اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۝٥٩

60. *Moses* sade: ”Ert avtalade möte skall bli på festdagen och låt folket samlas när solen står högt.”

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ
النَّاسُ ضُحًى ۝٦٠

61. Då drog Farao sig tillbaka och mönstrade alla sina konster och kom sedan *för att hålla avtalet.*

فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ۝٦١

62. Moses sade till dem: ”Ve er, smid icke en lögn mot Allah, så att Han icke helt förintar er genom något straff ,och den som smider en lögn skall förgås.”

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ
وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ۝٦٢

63. Sedan dryftade de sin plan sinsemellan och överlade i hemlighet.

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَ اَسَرُّوا
النَّجْوٰى ۝٦٣

64. De sade: ”Dessa två är säkerligen magiker som genom sina konster söker driva ut er ur ert land och förstöra era bästa traditioner,

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ
يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ۝٦٤

65. kom därför överens om en plan; och kom sedan fram i rader. Och den som denna dag blir överlägsen skall ha framgång.”

فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ
وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ۝٦٥

66. De sade: ”Å, Moses, antingen kastar du *först*, eller också skall vi vara de första att kasta.”

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِىَ وَ اِمَّآ
اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٦﴾

67. Han sade: ”Nej, kasta ni.” Och se! Genom deras magi tycktes det honom som om deras rep och stavar ringlade *iväg*.

قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ
وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٧﴾

68. Och Moses uppfattade en fruktan i sitt sinne.

فَاَوْجَسَ فِىْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٨﴾

69. Vi sade: ”Frukta icke, ty du kommer att ha övertag,

قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٩﴾

70. och kasta det som finns i din högra hand, det kommer att svälja det som de har format, ty det som de har format är bara en magikers konster. Och en magiker skall icke ha framgång, vad han än må hitta på!”

وَاَلْقِ مَا فِىْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا
صَنَعُوْا ؕ اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ؕ
وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٧٠﴾

71. Då tvingades magikerna att ödmjukt falla till marken. De sade: ”Vi tror på Arons och Moses Herre.”

فَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا
بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَ مُوْسٰى ﴿٧١﴾

72. *Farao* sade: ”Tror ni honom innan jag ger er tillstånd? Han måste vara er ledare som har lärt er magi. Därför kommer jag förvisso att hugga av era händer och fötter på motsatta sidor, och jag kommer förvisso att korsfästa er på palmträdens stammar, och ni kommer att få veta vem av oss det är som är svårare och mer bestående i att straffa.”

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ؕ اِنَّهٗ
لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِىْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ
فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ
خِلَافٍ وَّ لَاُوصَلِّبَنَّكُمْ فِىْ جُذُوْعِ
النَّخْلِ ۫ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا
وَّ اَبْقٰى ﴿٧٢﴾

73. De sade: ”Vi skall icke föredra dig framför de uppenbara tecken som har kommit till oss, icke heller *skall vi föredra dig* framför Honom Som har skapat oss. Så befall vad du vill befalla, du kan bara befalla beträffande detta jordiska liv.

قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ
الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِىْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ
قَاضٍ ۭ اِنَّمَا تَقْضِىْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝٧٣

74. Vi har förvisso trott på vår Herre så att Han måtte förlåta oss våra synder och *förlåta oss* den magi som du tvingade oss till att utöva. Och Allah är den Bäste och Mest Bestående.”

اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ
اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرٌ
وَّاَبْقٰى ۝٧٤

75. Den som kommer till sin Herre som syndare, för honom finns helvetet. Han skall varken dö eller leva i det.

اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ
جَهَنَّمَ ۭ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۝٧٥

76. Men den som kommer till Honom som troende, och som har gjort goda gärningar, för sådana är de högsta ställningarna,

وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ
فَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۝٧٦

77. evighetens trädgårdar, genomflutna av floder. De kommer *för alltid* att vistas däri. Och det är deras belöning som håller sig själva rena.

جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا مَنْ تَزَكّٰى ۝٧٧

R.4

78. Och Vi sände en uppenbarelse till Moses *och sade*: ”För bort Mina tjänare om natten, och bana en torr väg för dem genom havet Du skall icke vara rädd för att bli upphunnen, icke heller skall du ha *någon annan* fruktan.”

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى ۙ اَنْ اَسْرِ
بِعِبَادِىْ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِى الْبَحْرِ
يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ۝٧٨

79. Sedan förföljde Farao dem med sina härskaror, och havets *vattenmassor* överväldigade dem fullständigt.

فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ
الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝٧٩

وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿٨٠﴾

80. Och Farao vilseledde sitt folk och ledde dem icke rätt.

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ
عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ
الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨١﴾

81. ”Å, Israels barn, Vi befriade er från er fiende, och Vi slöt ett förbund med er på bergets högra sida och sände ned Manna och Salwa över er,

كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيْهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِيْ ۚ وَمَنْ
يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِيْ فَقَدْ هَوٰى ﴿٨٢﴾

82. ät av de goda ting som Vi har försett er med, och överskrid icke i det, så att Min vrede icke slår ned på er, och den på vilken Min vrede slår ned, skall förgås,

وَاِنِّيْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٣﴾

83. men Jag är förvisso Förlåtande mot den som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga gärningar, och sedan håller sig till vägledningen.”

وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٨٤﴾

84. ”Och vad har fått dig till att skynda bort från ditt folk, å, Moses?”

قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِيْ وَعَجِلْتُ
اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٥﴾

85. Han sade: ”De *följer tätt* i mina spår och jag har skyndat till Dig, min Herre, på det att Du måtte bli nöjd.”

قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْۢ بَعْدِكَ
وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾

86. *Gud* sade: ”Vi har prövat ditt folk i din frånvaro och Samiri har vilselett dem.”

فَرَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ
اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ
وَعْدًا حَسَنًا ۬ۚ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ

87. Så Moses återvände vred och ledsen till sitt folk. Han sade: ”Å, mitt folk, gav er Herre er icke ett nådigt löfte? Tycktes då den avtalade tiden alltför lång för er

eller önskade ni att vrede från er Herre skulle slå ner på er för att ni bröt *ert* löfte till mig?”

اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِيْ ۝٨٧

88. De sade: ”Vi bröt icke självmant *vårt* löfte till dig, utan vi var lastade med bördor av folks prydnader och vi kastade bort dem och likaledes kastade Samiri bort dem.”

قَالُوْا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا
وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ اَوْزَارًا مِّنْ زِيْنَةِ الْقَوْمِ
فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّ ۙ ۝٨٨

89. Sedan framställde han en kalv åt dem, bara en kropp som gav ifrån sig ett bölande ljud. Sedan sade *han och hans följeslagare*: ”Detta är er gud och Moses gud, men han glömde *berätta det för er*.”

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ
فَقَالُوْا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوْسٰى ۥ
فَنَسِيَ ۭ ۝٨٩

90. Kunde de icke se att den icke gav dem något svar och icke hade makt att göra dem vare sig illa eller väl?

اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ
وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۝٩٠ ع

R.5

91. Och före detta hade Aron sagt till dem: ”Å, mitt folk, ni har bara prövats genom den (kalven). Och *Gud*, den Nådige, är förvisso er Herre, så följ mig och lyd min befallning.”

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ
اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ
فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ۝٩١

92. De svarade: ”Vi tänker icke upphöra med att tillbe den förrän Moses återvänder till oss.”

قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى
يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ۝٩٢

93. *Moses* sade: ”Du Aron, när du såg dem vilsegångna, vad avhöll dig,

قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ
ضَلُّوْٓا ۙ ۝٩٣

94. från att följa mig? Var du olydig mot min befallning då?”

اَلَّا تَتَّبِعَنِ ؕ اَفَعَصَيۡتَ اَمۡرِىۡ ﴿٩٤﴾

95. Han svarade: ”Du min moders son, grip mig icke i skägget, icke heller *i håret på* mitt huvud.* Jag fruktade att du skulle säga: ’Du har förorsakat en splittring mellan Israels barn och väntade icke på mitt ord.’”

قَالَ يَبۡنَؤُمَّ لَا تَاۡخُذۡ بِلِحۡيَتِىۡ وَلَا
بِرَاۡسِىۡ ۚ اِنِّىۡ خَشِيۡتُ اَنۡ تَقُوۡلَ فَرَّقۡتَ
بَيۡنَ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ وَلَمۡ تَرۡقُبۡ قَوۡلِىۡ ﴿٩٥﴾

96. *Moses* sade: ”Och vad är då ditt svaromål, å, Sámiri?”

قَالَ فَمَا خَطۡبُكَ يٰسَامِرِىُّ ﴿٩٦﴾

97. Han sade: ”Jag uppfattade det de icke uppfattade. Jag antog *bara* en del av det sändebudet inpräglade, men jag kastade bort *även det*. Sådant är det som mitt sinne anbefallde mig.”

قَالَ بَصُرۡتُ بِمَا لَمۡ يَبۡصُرُوۡا بِهٖ فَقَبَضۡتُ
قَبۡضَةً مِّنۡ اَثَرِ الرَّسُوۡلِ فَنَبَذۡتُهَا
وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتۡ لِىۡ نَفۡسِىۡ ﴿٩٧﴾

98. *Moses* sade: ”Försvinn! Hela detta liv skall det tillkomma dig att säga: ’Rör *mig* icke’, och det finns ett löfte *om ett straff* för dig, vilket icke skall misslyckas i att gå i uppfyllelse beträffande dig. Se nu på din gud, vilken du har blivit en tillgiven tillbedjare av. Vi kommer förvisso att smälta ned den och sedan kommer Vi att sprida den i havet,

قَالَ فَاذۡهَبۡ فَاِنَّ لَكَ فِى الۡحَيٰوةِ اَنۡ
تَقُوۡلَ لَا مِسَاسَ ۖ وَاِنَّ لَكَ مَوۡعِدًا لَّنۡ
تُخۡلَفَهٗ ۚ وَانۡظُرۡ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِىۡ
ظَلۡتَ عَلَيۡهِ عَاكِفًا ؕ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ
لَنَنۡسِفَنَّهٗ فِى الۡيَمِّ نَسۡفًا ﴿٩٨﴾

99. er Gud är bara Allah, det finns ingen Gud utom Han. Han omfattar alla ting i *Sin* kunskap.”

اِنَّمَاۤ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِىۡ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ
وَسِعَ كُلَّ شَىۡءٍ عِلۡمًا ﴿٩٩﴾

---

*20:95 Uttrycken ”grip mig icke i skägget, icke heller *i håret på* mitt huvud” skall inte tolkas ordagrant, utan innebär ”förolämpa mig inte”.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا
قَدْ سَبَقَ ۚ وَ قَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿۱۰۰﴾

100. Sålunda berättar Vi historierna för dig om vad som hände förut. Och Vi har givit dig en påminnelse från Oss.

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وِزْرًا ﴿۱۰۱﴾

101. Den som vänder sig bort från den, kommer sannerligen att bära en *tung* börda på uppståndelsens dag,

خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ؕ وَ سَآءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
حِمْلًا ﴿۱۰۲﴾

102. och bli kvar under den, och ond kommer bördan att vara för dem på uppståndelsens dag,

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿۱۰۳﴾

103. den dag när basunen kommer att blåsas. Och på den dagen kommer Vi att samla ihop de syndiga, blåögda.

يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿۱۰۴﴾

104. De kommer att tala till varandra med låg röst *och säga*: ”Ni dröjde bara tio *dagar*.”

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ
اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿۱۰۵﴾

105. Vi vet bäst vad de kommer att säga, när den mest oförvitlige bland dem i uppförande kommer att säga: ”Ni har bara dröjt en dag.”

R.6

وَ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبِّيْ نَسْفًا ﴿۱۰۶﴾

106. Och de frågar dig beträffande bergen. Säg: ”Min Herre kommer att bryta dem i bitar och sprida dem som damm,

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿۱۰۷﴾

107. och Han kommer att lämna dem i form av en ofruktsam flack slätt,

لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّ لَاۤ اَمْتًا ﴿۱۰۸﴾

108. på vilken du icke kommer att se någon ojämnhet eller upphöjning.”

109. På den dagen kommer de att följa sammankallaren, som är rak och ingen ohederlighet finns i honom, och *alla* röster skall dämpas inför *Gud*, den Nådige, och du kommer icke höra annat än ett undertryckt ljud av fotsteg.

يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ
وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا
تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿۱۰۹﴾

110. På den dagen skall ingen medling hjälpa *någon enda person*, utom från den, som *Gud*, den Nådige, ger tillstånd och med vilkens ord av *tro* Han är nöjd.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ
الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿۱۱۰﴾

111. Han vet *allt* som är före dem och *allt* som är bakom dem, men de kan icke omfatta det med *sin* kunskap.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿۱۱۱﴾

112. Och *alla* ansikten skall ödmjuka sig själva inför *Gud*, den Levande, Självupphållande och Allt Vidmakthållande. Och det är sannerligen ute med den som bär orättfärdighetens *börda*.

وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ؕ وَقَدْ
خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿۱۱۲﴾

113. Men den som gör goda gärningar och är en troende, skall varken frukta orättvisa eller förlust.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا يَخٰفُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿۱۱۳﴾

114. Och sålunda har Vi sänt ned den, Qur'anen på arabiska, och i den har Vi förklarat vissa varningar, på det att de måtte frukta Gud eller så att den måtte väcka *gudomlig* ihågkommelse inom dem.

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا
فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ
يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿۱۱۴﴾

115. Upphöjd är då Allah, den Sanne Konungen! Och var icke otålig efter Qur'anen förrän uppenbarandet av den är fullbordat för dig, utan säg *bara*: "Å, min Herre, skänk mig ökad kunskap."

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰۤى اِلَيْكَ
وَحْيُهٗ ۫ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿۱۱۵﴾

116. Och Vi hade i sanning slutit ett förbund med Adam i förväg, men han glömde *det*, och Vi fann i honom icke någon avsikt *att vara olydig.*

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ
نَجِدْ لَهُۥ عَزْمًا ﴿١١٦﴾

R.7

117. Och när vi sade till änglarna: ”Underkasta er Adam,” underkastade de sig alla. Men Iblis *gjorde det icke*. Han vägrade.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ
فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٧﴾

118. Då sade Vi: ”Å, Adam, detta är en fiende för dig och för din hustru, så låt honom icke driva ut er båda ur trädgården, så att du icke kommer att sörja,

فَقُلْنَا يَٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ
وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلْجَنَّةِ
فَتَشْقَىٰٓ ﴿١١٨﴾

119. det är *sörjt* för dig *så* att du icke skall hungra däri, icke heller skall du vara naken,

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٩﴾

120. och du skall icke törsta däri, icke heller skall du utsättas för solen.”

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا۟ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ﴿١٢٠﴾

121. Men satan viskade onda förslag till honom. Han sade: ”Å, Adam, skall jag visa dig evighetens träd och ett konungarike som aldrig förgås?”

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ ٱلشَّيْطَٰنُ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ هَلْ
أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكٍ
لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢١﴾

122. *Sedan* åt de båda därav, så att deras inneboende svaghet blev uppenbar för dem och de började skyla sig själva med trädgårdens löv.* Och Adam var olydig mot sin Herres befallning och avvek från *den rätta* vägen.

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۚ
وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ﴿١٢٢﴾

*20:122 De flesta översättare har betraktat bilden alltför ordagrant, eftersom det inte finns tillräckliga bevis i texten att utesluta en ordagrann tolkning. Synden som hänvisas till är uppenbarligen knuten till ett mentalt felsteg, vilket antyds i den del av versen som konstaterar att ”deras svaghet” (سَوْءَٰتُهُمَا *sau'átuhúma*) blev känd för dem. Om det handlat

(Fortsättning på nästa sida)

123. Då valde hans Herre honom *av Sin nåd* och vände Sig mot honom med barmhärtighet och vägledde *honom.*

ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَ هَدٰى ۝١٢٣

124. Han sade: ”Gå bort härifrån ni båda *och alla de andra* tillsammans, några av er är de andras fiender. Och om vägledning från Mig kommer till er, då kommer den som följer Min vägledning icke att irra vilse, icke heller kommer han att behöva sörja,

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًۢا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى ۙ۬
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ۝١٢٤

125. men för den som vänder sig bort från Min påminnelse, han kommer att få ett trångt liv och på uppståndelsens dag skall Vi uppresa honom blind.”

وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً
ضَنْكًا وَّ نَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ۝١٢٥

126. Han kommer att säga: ”Min Herre, varför har Du rest mig upp blind när jag hade syn *förut*?”

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ
بَصِيْرًا ۝١٢٦

127. *Gud* kommer att säga: ”Så *skulle det ske*, Våra tecken kom till dig och du brydde dig inte om dem. Och på samma sätt kommer du att vara glömd på denna dag.”

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ
وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ۝١٢٧

(Fortsättning från föregående sida)
om en kroppslig nakenhet, hur kunde de i så fall varit omedvetna om sin nakenhet under hela tiden sedan de föddes och fram till den givna händelsen i vuxen ålder?
Det är uppenbart att en ordagrann tolkning är felaktig. Ordet ”svaghet” (سَوْاٰ *sau'á*) tillämpas först och främst på skamfulla handlingar och onda böjelser. Vid tiden för felsteget upptäckte syndaren till sin fasa personliga svagheter. Denna svaghet är psykologisk och mental, relaterad till sinnet och hjärtat, och kan inte täckas eller döljas genom att fästa löv på kroppen. När det gäller det fel som Adam och Eva begick, oavsett vad det var, kan försök att täcka kroppen i det här sammanhanget, enbart innebära en vädjan till Allah om förlåtelse och om Hans beskydd. Löven från ”trädgården” (الْجَنَّة *al-djánna*) måste förstås i sin metaforiska innebörd och anses betyda att söka skydd genom Allahs förlåtelse. Det är precis vad Adam gjorde enligt den ädla Qur'anen, där det klart och tydligt framgår att Gud Själv lärde honom de ord som skulle befria honom från följderna av sitt misstag, och som svar på dessa ord vände Sig Gud mot honom med barmhärtighet och förlåtelse.

128. Och på så sätt vedergäller Vi den som överdriver och icke tror på sin Herres tecken, och straffet i det tillkommande är förvisso svårare och mer varaktigt.

وَكَذٰلِكَ نَجۡزِیۡ مَنۡ اَسۡرَفَ وَلَمۡ یُؤۡمِنۡۢ
بِاٰیٰتِ رَبِّهٖ ؕ وَلَعَذَابُ الۡاٰخِرَۃِ اَشَدُّ
وَاَبۡقٰی ﴿۱۲۸﴾

129. Utgör det icke vägledning för dem, hur många släktled Vi förintade före dem, bland vars bostäder de *nu* går? I det finns det förvisso tecken för dem som är utrustade med förstånd.

اَفَلَمۡ یَهۡدِ لَهُمۡ کَمۡ اَهۡلَکۡنَا قَبۡلَهُمۡ مِّنَ
الۡقُرُوۡنِ یَمۡشُوۡنَ فِیۡ مَسٰکِنِهِمۡ ؕ اِنَّ فِیۡ
ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّاُولِی النُّهٰی ﴿۱۲۹﴾

R.8

130. Och hade det icke varit för ett ord som redan gått fram från din Herre och en tid *redan* bestämts, skulle *deras straff* ha blivit varaktigt.

وَلَوۡلَا کَلِمَۃٌ سَبَقَتۡ مِنۡ رَّبِّکَ لَکَانَ
لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّی ؕ ﴿۱۳۰﴾

131. Bär då tålmodigt det de säger, och prisa din Herre med Hans lovprisning före solens uppgång och före dess nedgång, och prisa *Honom* under nattens timmar och dagens olika delar, så att du måtte finna *sann* lycka.

فَاصۡبِرۡ عَلٰی مَا یَقُوۡلُوۡنَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّکَ
قَبۡلَ طُلُوۡعِ الشَّمۡسِ وَقَبۡلَ غُرُوۡبِهَا ۚ
وَمِنۡ اٰنَآیِٔ الَّیۡلِ فَسَبِّحۡ وَاَطۡرَافَ النَّهَارِ
لَعَلَّکَ تَرۡضٰی ﴿۱۳۱﴾

132. Och titta icke långt efter det Vi, *för en kort tid*, har skänkt av den nuvarande världens härlighet åt vissa grupper av dem, på det att Vi måtte pröva dem därmed. Och din Herres underhåll är bättre och varaktigare.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَیۡنَیۡکَ اِلٰی مَا مَتَّعۡنَا بِهٖۤ
اَزۡوَاجًا مِّنۡهُمۡ زَهۡرَۃَ الۡحَیٰوۃِ الدُّنۡیَا ۬ۙ
لِنَفۡتِنَهُمۡ فِیۡهِ ؕ وَرِزۡقُ رَبِّکَ خَیۡرٌ
وَّاَبۡقٰی ﴿۱۳۲﴾

133. Och ålägg folket att förrätta bön och var ståndaktig i det. Vi ber dig icke om underhåll, det är Vi som underhåller dig. Och slutet är för rättfärdighet.

وَاۡمُرۡ اَهۡلَکَ بِالصَّلٰوۃِ وَاصۡطَبِرۡ عَلَیۡهَا ؕ
لَا نَسۡـَٔلُکَ رِزۡقًا ؕ نَحۡنُ نَرۡزُقُکَ ؕ
وَالۡعَاقِبَۃُ لِلتَّقۡوٰی ﴿۱۳۳﴾

وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ
تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٣٤﴾

134. Och de säger: ”Varför visar han oss icke ett tecken från sin Herre?” Har det icke kommit klara bevis till dem om vad de föregående skrifterna *innehåller*?

وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ
لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا
فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ
وَنَخْزٰى ﴿١٣٥﴾

135. Och om Vi hade förintat dem med ett straff dessförinnan, skulle de förvisso ha sagt: ”Vår Herre, varför sände Du icke ett sändebud till oss så att vi kunde ha följt Dina befallningar innan vi blev förödmjukade och vanärade?”

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ
فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ
السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٦﴾ ع ٨ ١٧

136. Säg: ”Var och en väntar, vänta ni därför, och ni kommer att få veta vilket som är den rätta vägens folk, som följer *sann* vägledning.”

Kapitel 21
AL-ANBIA’

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*måkka*) under det fjärde eller femte året efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk. Den innehåller etthundratretton verser.

I föregående kapitels avslutning talades det om räkenskap och att folk ska ställas till svars och det kommer att bli tydligt för Profeten att det är han som är på den rätta vägen - i kapitlet här berättas att tiden för räkenskapen är kommen, men att de flesta inte är medvetna om det.

Här berättas först att Gud även tidigare skickat manliga profeter och tilldelade dem kroppar som inte kan klara sig utan föda. Därmed har Jesus, frid vare med honom, påstådda gudomlighet visats tillbaka, eftersom han åt och drack under hela sitt liv.

Sedan berättas det att oförståndiga människor tagit sig avgudar på jorden. Ett enastående argument emot detta har givits genom slutsatsen att det inte kan finnas två gudar. Om så varit fallet hade oreda uppstått på jorden och varje gud hade tagit sin skapelse och dragit sig undan, och en sådan oenighet hade uppstått i universum att det aldrig hade kunnat redas ut. Men om man begrundar universums uppbyggnad, finner man inget spår av dualitet någonstans. Därför konstateras det att alla profeter som skickats tidigare mottog uppenbarelsen om att det inte finns någon Gud förutom Allah och att man skall dyrka endast Honom.

I vers 27 står det om de kristnas falska påstående om att Allah skulle ha tagit sig en son. Närhelst en son antas vara en gud så är han inte ensam, utan ytterligare påstådda gudar

måste i så fall räknas med. Sedan står det att det finns fler av Guds heliga män som jämställdes med Gud på samma sätt som Jesus, frid vare med honom. Omedelbart därefter finns en vers som uppdagar hemligheterna i universum på ett sätt som inte var möjligt för någon människa att ens ana vid den tiden.

Det står att hela universum var hårt tillsluten i form av ett klot från vilket inget kunde komma ut. Sedan klöv Gud klotet och öppnade det och plötsligt uppstod hela universum ur det. Därefter skapades alla livsformer med hjälp av vatten. Med uttrycket ”fast förankrade berg” (رَوَاسِی *rawásia*) har vattnets kretslopp nämnts och hur himmel, jord och jordens befolkning beskyddas. Kretsloppet mellan himmel, jord och alla himlakroppar omnämns, och samtidigt som det förklaras att de inte kommer vara för evigt, förklaras det att människan inte heller skall leva för alltid. Och det sägs också till Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att varken han eller någon som levde före honom fick leva kvar på jorden för evigt.

Därefter berättas det om alla profeter före den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hur de gynnades av Allahs nåd. Det berättas att det är ett ofrånkomligt faktum att när invånarna på en ort utplånas så kan de aldrig återvända. Även under tiden för *Gog* och *Magog* kommer vetenskapsmän att påstå sig kunna uppliva de döda, men detta kommer inte att vara möjligt.

Längre fram i kapitlet berättas det om att universum kommer att rullas ihop och förlora sin form, och att detta tillstånd inte kommer att vara för alltid, utan att ett universum i ny form kommer uppstå ur detta intet. Allah har nämligen makt att upprepa skapelsen.

I slutet av det här kapitlet har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förklarats vara en manifestation av Gud, den Nåderike, och det berättas att Gud har skickat Profeten Muhammad, som en barmhärtighet till

hela världen. I den sista versen vädjar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till sin Herre om att Han måtte besluta rättvist mellan honom och hans förnekare. Eftersom han även är Guds, den Nåderike, sändebud och en manifestation av Gud, den Nåderike, till hela världen, så underrättar han hela världen om att Gud aldrig kommer att lämna honom ensam.

Därefter följer kapitel *al-hadj* som ett fullkomligt bevis på att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skickades som en ”barmhärtighet till alla världar” (رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ *rahmatállil-’álamín*) och att Ká’ba, Guds tempel, är den enda plats dit människor från hela världen vallfärdar under högtiden Hadj.

رکوعاتها ٧ — سُوۡرَةُ الۡاَنۡبِيَآءِ مَكِّيَّةٌ ٢١ — اٰياتها ١١٣

Sura AL-ANBIA’
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

Del 17

2. Människornas räkenskapstid har dragit nära, ändå vänder de sig bort i likgiltighet.

اِقۡتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمۡ وَهُمۡ فِىۡ
غَفۡلَةٍ مُّعۡرِضُوۡنَ ۚ﴿٢﴾

3. Det kommer icke någon ny förmaning till dem från deras Herre, utan att de lyssnar till den medan de gör *den* till ett skämt.

مَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ ذِكۡرٍ مِّنۡ رَّبِّهِمۡ مُّحۡدَثٍ
اِلَّا اسۡتَمَعُوۡهُ وَهُمۡ يَلۡعَبُوۡنَ ۙ﴿٣﴾

4. *Och* deras hjärtan är glömska. Och de håller sina överläggningar i hemlighet, de som handlar orätt, *och sedan säger*: ”Är denne *man* något annat än en människa lik er själva? Vill ni då ta till magi fastän ni ser det?”

لَاهِيَةً قُلُوۡبُهُمۡ ؕ وَاَسَرُّوا النَّجۡوَى ۖ
الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا ۖ هَلۡ هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثۡلُكُمۡ ۚ اَفَتَاۡتُوۡنَ السِّحۡرَ وَاَنۡتُمۡ
تُبۡصِرُوۡنَ ﴿٤﴾

5. *Gud* sade *till profeten*: ”*Säg*: ’Min Herre vet vad som sägs i himlen och på jorden. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.’”

قٰلَ رَبِّىۡ يَعۡلَمُ الۡقَوۡلَ فِى السَّمَآءِ
وَالۡاَرۡضِ ۫ وَهُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿٥﴾

6. Nej, de säger: ”*Dessa är ingenting annat än* förvirrande drömmar; nej, han har hittat på det, nej, han är *ingenting annat* en diktare. Låt honom då visa oss ett tecken just som de tidigare *profeterna* sändes *med tecken*.”

بَلۡ قَالُوۡۤا اَضۡغَاثُ اَحۡلَامٍۭ بَلِ افۡتَرٰىهُ
بَلۡ هُوَ شَاعِرٌ ۖۚ فَلۡيَاۡتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَاۤ
اُرۡسِلَ الۡاَوَّلُوۡنَ ﴿٦﴾

7. Ingen bygd som Vi förstörde före dem, trodde någonsin.

مَاۤ اٰمَنَتۡ قَبۡلَهُمۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ اَهۡلَكۡنٰهَا ۚ

اَفَهُمۡ يُؤۡمِنُوۡنَ ۝٧

Skulle de då *vilja* tro?

وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوۡحِىۡۤ اِلَيۡهِمۡ فَسۡـَٔلُوۡۤا اَهۡلَ الذِّكۡرِ اِنۡ كُنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ ۝٨

8. Och Vi sände ingen *som budbärare* före dig utom män till vilka Vi sände uppenbarelser. Så fråga dem som väl känner *skrifterna*, om ni icke vet.

وَمَا جَعَلۡنٰهُمۡ جَسَدًا لَّا يَاۡكُلُوۡنَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوۡا خٰلِدِيۡنَ ۝٩

9. Och Vi har icke givit dem kroppar som icke åt föda, icke heller skulle de få leva i evighet.

ثُمَّ صَدَقۡنٰهُمُ الۡوَعۡدَ فَاَنۡجَيۡنٰهُمۡ وَمَنۡ نَّشَآءُ وَاَهۡلَكۡنَا الۡمُسۡرِفِيۡنَ ۝١٠

10. Sedan uppfyllde Vi *Vårt* löfte till dem, och Vi räddade dem och dem som Vi behagade och Vi förintade överträdarna.

لَقَدۡ اَنۡزَلۡنَاۤ اِلَيۡكُمۡ كِتٰبًا فِيۡهِ ذِكۡرُكُمۡ ؕ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ۝١١ ع

11. Vi har nu sänt ned en bok till er i vilken *allt* finns *som ni kan behöva* för er förmaning. Vill ni då icke förstå?

R.2

وَكَمۡ قَصَمۡنَا مِنۡ قَرۡيَةٍ كَانَتۡ ظَالِمَةً وَّاَنۡشَاۡنَا بَعۡدَهَا قَوۡمًا اٰخَرِيۡنَ ۝١٢

12. Och hur många bygder som handlade orättfärdigt har Vi icke fullständigt förstört, och upprest ett annat folk efter dem.

فَلَمَّاۤ اَحَسُّوۡا بَاۡسَنَاۤ اِذَا هُمۡ مِّنۡهَا يَرۡكُضُوۡنَ ؕ ۝١٣

13. Och när de uppfattade Vårt straff, se! De började fly undan det.

لَا تَرۡكُضُوۡا وَارۡجِعُوۡۤا اِلٰى مَاۤ اُتۡرِفۡتُمۡ فِيۡهِ وَمَسٰكِنِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُسۡـَٔلُوۡنَ ۝١٤

14. "Fly icke utan vänd tillbaka till den bekvämlighet ni jublade över och till era bostäder, så att ni kan ställas till svars."

15. De sade: ”Ve oss, vi var sannerligen orättfärdiga!”

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝١٥

16. Och detta upphörde icke med att vara deras rop förrän Vi mejade ned dem, reducerade till aska.

فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ۝١٦

17. Och Vi skapade icke himlen och jorden och allt det som finns mellan de två på skämt.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ۝١٧

18. Om Vi önskat finna ett tidsfördriv skulle Vi förvisso ha funnit det i det som är hos Oss, om Vi alls skulle göra *något sådant*.

لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖۗ اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝١٨

19. Nej, Vi slungar ut sanningen på falskheten och den bryter dess huvud, och se! Den förgås. Och ve er för vad ni tillskriver *Gud*.

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ ؕ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ۝١٩

20. Till Honom hör vem som än finns i himlarna och på jorden. Och de som finns i Hans närvaro föraktar icke att tillbe Honom, icke heller tröttnar de,

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ۚ ۝٢٠

21. de prisar *Honom* natt och dag, och de mattas icke.

يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ۝٢١

22. Har de från jorden tagit sig gudar som uppreser de döda?

اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ۝٢٢

23. Om det *både i himlarna och på jorden* hade funnits andra gudar än Allah, då skulle både *himmel och jord* ha slutat i kaos. Prisad vare då Allah, Tronens Herre, långt högre än allt det de tillskriver *Honom.*

لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ
فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Han kan icke tillfrågas om vad Han gör, men de kommer att tillfrågas.

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Har de tagit gudar bredvid Honom? Säg: "Visa fram ert bevis! Här är boken *som tillhör* dem som är med mig och boken *som tillhörde* dem före mig." Nej, de flesta av dem känner icke sanningen, och så vänder de sig bort.

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ؕ قُلْ هَاتُوْا
بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ
مَنْ قَبْلِيْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ
الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och före dig sände Vi inget sändebud utan att Vi uppenbarade för honom: "Det finns ingen Gud utom Mig så dyrka *endast* Mig."

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ
اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا
فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٦﴾

27. Och de säger: "*Gud* den Nådige, har tagit Sig en son." Helig är Han. Nej, de är *bara* Hans hedervärda tjänare,

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٢٧﴾ ۙ

28. de tar icke till orda förrän Han talar, och de utför *endast* Hans befallningar.

لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ
يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Han vet vad som finns framför dem och vad som finns bakom dem och de medlar icke utom för den som Han bifaller, och de uppför sig aktsamt av fruktan för Honom.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ
خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Och vem helst av dem som skulle säga: ”Jag är en gud bredvid Honom”, skall Vi återgälda honom med helvetet. Således vedergäller Vi de orättfärdiga.

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ
فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي
الظّٰلِمِيْنَ ۝٣٠ ع ٢ ١٩

R.3

31. Förstår de icke troende icke att himlarna och jorden var *en* tillsluten *massa*, sedan öppnade Vi upp dem? Och av vatten skapade Vi varje levande ting. Vill de då icke tro?

اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ؕ اَفَلَا
يُؤْمِنُوْنَ ۝٣١

32. Och Vi har placerat fasta berg på jorden för att stödja dem, och Vi har gjort vida vägar därpå så att de kan bli rätt vägledda.*

وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ
تَمِيْدَ بِهِمْ ۪ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا
لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝٣٢

33. Och Vi har gjort himlen till ett tak, välskyddat, ändå vänder de sig bort från dess tecken.

وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚۖ وَّهُمْ
عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ۝٣٣

34. Och det är Han som skapade natten och dagen, och solen och månen, var och en glidande fram i *sin* bana.

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۝٣٤

35. Vi skänkte icke evigt liv åt någon människa före dig. Om du skulle dö, skall de leva *här* för alltid?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ؕ
اَفَا۠ئِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ۝٣٥

36. Varje själ skall smaka döden, och genom prövningar sätter Vi

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ

*21:32 Jämför noten till 16:16 beträffande frasen (اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ *an tamída bikúm*).

وَنَبۡلُوۡكُمۡ بِالشَّرِّ وَ الۡخَيۡرِ فِتۡنَةً ؕ
وَ اِلَيۡنَا تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۳۶﴾

er på prov med ont och gott. Och till Oss skall ni vändas åter.

وَ اِذَا رَاٰكَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنۡ يَّتَّخِذُوۡنَكَ
اِلَّا هُزُوًا ؕ اَهٰذَا الَّذِىۡ يَذۡكُرُ اٰلِهَتَكُمۡ ۚ
وَهُمۡ بِذِكۡرِ الرَّحۡمٰنِ هُمۡ كٰفِرُوۡنَ ﴿۳۷﴾

37. Och när de icke troende ser dig, skämtar de bara med dig. De säger: ”Är detta den som talar *illa* om era gudar?” Fastän det är de själva som *med förakt* förnekar omnämnandet av *Gud*, den Nådige.

خُلِقَ الۡاِنۡسَانُ مِنۡ عَجَلٍ ؕ سَاُورِيۡكُمۡ اٰيٰتِىۡ
فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوۡنِ ﴿۳۸﴾

38. Människan är skapad av brådska. Jag skall helt säkert visa er Mina tecken, men be Mig icke att skynda.

وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ كُنۡتُمۡ
صٰدِقِيۡنَ ﴿۳۹﴾

39. Och de säger: ”När kommer detta löfte *att uppfyllas*, om ni är sannfärdiga?”

لَوۡ يَعۡلَمُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا حِيۡنَ لَا يَكُفُّوۡنَ
عَنۡ وُّجُوۡهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنۡ
ظُهُوۡرِهِمۡ وَلَا هُمۡ يُنۡصَرُوۡنَ ﴿۴۰﴾

40. Om de icke troende bara visste tiden när de icke skall kunna avvärja elden från sina ansikten, icke heller från sina ryggar, och de kommer icke att hjälpas.

بَلۡ تَاۡتِيۡهِمۡ بَغۡتَةً فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ
رَدَّهَا وَلَا هُمۡ يُنۡظَرُوۡنَ ﴿۴۱﴾

41. Nej, den skall komma över dem oförberedda, så att den fullständigt gäckar dem, och de kommer icke att kunna kasta tillbaka den, icke heller kommer de att ges uppskov.

وَلَقَدِ اسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٍ مِّنۡ قَبۡلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذِيۡنَ سَخِرُوۡا مِنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا
بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۴۲﴾ ع

42. Och sändebud har sannerligen blivit hånade före dig, men det de hånade inbegrep de bland dem som bespottade.

R.4

قُلۡ مَنۡ يَّكۡلَـؤُكُمۡ بِالَّيۡلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحۡمٰنِ ؕ بَلۡ هُمۡ عَنۡ ذِكۡرِ رَبِّهِمۡ
مُّعۡرِضُوۡنَ ﴿۴۳﴾

43. Säg: ”Vem kan skydda er om natten och om dagen från *Gud*, den Nådige?” Ändå vänder de sig bort från ihågkommelsen av sin Herre.

44. Har de några gudar som kan skydda dem mot Oss? De kan icke hjälpa sig själva, icke heller kan de gynnas *av någon* mot Oss.

اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ
مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Nej, Vi gav dem och deras fäder *denna världens goda ting* till dess att livet blev dem långt. Ser de icke att Vi besöker landet och minskar det från dess yttre gränser? Kan de till och med då bli segerherrar?

بَلْ مَتَّعْنَا هٰۤؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ؕ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي
الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ اَفَهُمُ
الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. Säg: ”Jag varnar er bara i enlighet med en *gudomlig* uppenbarelse.” Men de döva kan icke höra kallelsen när de blir varnade.

قُلْ اِنَّمَاۤ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۖؗ وَلَا يَسْمَعُ
الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Och om ens en pust av din Herres straff snuddar vid dem, utropar de förvisso: ”Ve oss! Vi är sannerligen syndare.”

وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ
رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ يٰوَيْلَنَاۤ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Och på uppståndelsens dag skall Vi sätta upp *exakta*, rättvisa vågar, så att ingen själ kommer att göras det minsta orätt. Och även om det har ett senapskorns vikt, skall Vi visa fram det. Och Vi är tillräckliga som räkenskapshållare.

وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ
فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ
حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَكَفٰى بِنَا
حٰسِبِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi gav Moses och Aron måttstocken och ett ljus och en påminnelse för de rättfärdiga,

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَآءً وَّ ذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾ۙ

50. de som fruktar sin Herre i hemlighet och som fasar för *domens* timma.

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ
السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Och detta är en välsignad påminnelse vilken Vi har sänt ned, vill ni då förkasta den?

وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ؕ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ
مُنْكِرُوْنَ ﴿٥١﴾

R.5

52. Och före *detta* gav Vi Abraham hans vägledning och Vi kände honom väl.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾

53. När han sade till sin fader och sitt folk: ”Vad är det för bilder, vilka ni är så tillgivna?”

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ
الَّتِيْۤ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. De svarade: ”Vi fann att våra fäder tillbad dem.”

قَالُوْا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. Han sade: ”Då har ni så väl som era fäder sannerligen svävat i en uppenbar villfarelse.”

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِيْ
ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٥﴾

56. De sade: ”Är det *verkligen* sanningen som du har fört till oss, eller driver du *med oss*?”

قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ
اللّٰعِبِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. Han svarade: ”Nej, er Herre är himlarnas och jordens Herre, Han som skapade dem, och jag är bland dem som vittnar om detta,

قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ
مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. och vid Allah, kommer jag förvisso att göra upp planer mot era avgudar efter det att ni har gått därifrån *och* vänt era ryggar till.”

وَتَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ
تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. Så han bröt dem *alla* i bitar utom den förnämsta, så att de kunde återvända till den *för att efterforska.*

فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ
اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. De sade: ”Vem har gjort våra gudar detta? Han måste förvisso vara en förbrytare.”

قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَاۤ اِنَّهٗ لَمِنَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٠﴾

61. De *andra* sade: ”Vi hörde en ung man tala *illa* om dem. Han heter Abraham.”

قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ
اِبْرٰهِيْمُ ؕ﴿٦١﴾

62. De sade: ”För då fram honom inför folkets ögon, så att de kan bära vittnesbörd mot honom.”

قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. *Sedan* sade de *till Abraham*: ”Är det du, å Abraham, som har gjort våra gudar detta?”

قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا
يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ؕ﴿٦٣﴾

64. Han svarade: ”Nåväl, någon har förvisso gjort detta. Här är den huvud*misstänkte*. Så fråga dem om de har förmågan att tala.”*

قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖۗ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا
فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Då vände de sig till varandra och sade: ”Ni har sannerligen fel själva.”

فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ
الظّٰلِمُوْنَ ۙ﴿٦٥﴾

66. Och de tvingades hänga med sina huvuden *av skam och sade*: ”Du vet naturligtvis att dessa icke talar.”

ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Han sade: ”Tillber ni då det, vilket icke alls kan gagna eller skada er, istället för Allah?

قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا
لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ؕ﴿٦٧﴾

---

*21:64 Vissa översättare undviker en ordagrann översättning av versen av rädsla för att den skulle få Abraham att framstå som lögnare. Uppenbarligen var det inte de större avgudarna som slagit sönder de mindre, utan det var Abraham själv som gjort det. Om man därför tillskrev Abraham orden ”här är den huvud*misstänkte*” så skulle detta vara samma sak som att tillskriva Abraham en uppenbar lögn. Man bör hur som helst notera att detta inte var ett felaktigt utlåtande, utan en kraftfull argumentationsteknik.

Ibland är något alltför uppenbart för att någon ska tro på det, och ett omnämnande av det anses aldrig vara ett avsiktligt försök att missleda andra, utan betraktas som en framställning av det absurda i en given situation.

Vi tror att Abraham gav detta utlåtande utan minsta avsikt att missleda någon, utan enbart för att på ett kraftfullt sätt argumentera mot falskheten i deras tro. Detta var precis så de upplevde det. När de hört Abraham var det inte längre någon som svarade genom att kalla honom lögnare. Enligt den ädla Qur'anen blev de tvungna att inse det fåfänga i sin tro. Detta framgår av de följande verserna 65-68. Man bör komma ihåg att före denna incident hade Abraham själv offentligen tillkännagivit sin beslutsamhet att krossa avgudarna, jämför vers 58.

68. Skam över er och över det som ni tillber istället för Allah! Kan ni då icke förstå?”

اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ
اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. De sade: ”Bränn honom och hjälp era gudar om ni *alls ämnar* göra *något*.”

قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Vi sade: ”Å, eld, bli du kall och var en källa till fred för Abraham!”

قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى
اِبْرٰهِيْمَ ۙ﴿٧٠﴾

71. Och de hade försökt skada honom, men Vi gjorde dem till de största förlorarna.

وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ﴿٧١﴾ ۚ

72. Och Vi befriade honom och Lot *och förde dem* till landet vilket Vi hade välsignat för folken.

وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ
بٰرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Och Vi skänkte honom Isak och en sonson Jakob och Vi gjorde *dem* alla rättfärdiga.

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ ؕ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً ؕ
وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ﴿٧٣﴾

74. Och Vi gjorde dem till ledare som vägledde *människor* genom Vår befallning, och Vi sände uppenbarelser till dem och *påbjöd dem* att göra goda gärningar, förrätta bönen och betala Zakát. Och *endast* Oss tillbad de.

وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا
وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ
الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوْا
لَنَا عٰبِدِيْنَ ۙۚ﴿٧٤﴾

75. Och Vi gav Lot vishet och kunskap. Och Vi räddade honom från staden som utövade vederstyggligheter. De var sannerligen ett lastbart *och* upproriskt folk.

وَلُوْطًا اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا وَّنَجَّيْنٰهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ ؕ
اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِيْنَ ۙ﴿٧٥﴾

76. Och Vi lämnade honom tillträde till Vår barmhärtighet. Han var förvisso *en* av de rättfärdiga.

وَاَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهٗ مِنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٦﴾ ع

R.6

77. Och *minns* Noak när han förut anropade *Oss*, och Vi hörde hans bön och befriade honom och hans familj från det svåra nödläget,

وَ نُوۡحًا اِذۡ نَادٰی مِنۡ قَبۡلُ فَاسۡتَجَبۡنَا
لَهٗ فَنَجَّیۡنٰهُ وَ اَهۡلَهٗ مِنَ الۡکَرۡبِ
الۡعَظِیۡمِ ﴿ۚ۷۷﴾

78. och Vi hjälpte honom mot folket som förkastade Våra tecken. De var i sanning ett lastbart folk, så Vi dränkte dem alla.

وَ نَصَرۡنٰهُ مِنَ الۡقَوۡمِ الَّذِیۡنَ کَذَّبُوۡا بِاٰیٰتِنَا ؕ
اِنَّهُمۡ کَانُوۡا قَوۡمَ سَوۡءٍ فَاَغۡرَقۡنٰهُمۡ
اَجۡمَعِیۡنَ ﴿۷۸﴾

79. Och *minns* David och Salomon när de utövade sina *respektive* domar beträffande grödan, när vissa människors får strövade dit in om natten, och Vi bevittnade deras dom.

وَ دَاوٗدَ وَ سُلَیۡمٰنَ اِذۡ یَحۡکُمٰنِ فِی الۡحَرۡثِ
اِذۡ نَفَشَتۡ فِیۡهِ غَنَمُ الۡقَوۡمِ ۚ وَ کُنَّا
لِحُکۡمِهِمۡ شٰهِدِیۡنَ ﴿ۙ۷۹﴾

80. Vi gav Salomon *den rätta* förståelsen *för frågan* och till var och en av dem gav Vi vishet och kunskap. Och Vi underkastade bergen och fåglarna under David för att fira *Guds* lov tillsammans med honom. Och det är Vi Som gör *alla sådana ting*.

فَفَهَّمۡنٰهَا سُلَیۡمٰنَ ۚ وَ کُلًّا اٰتَیۡنَا حُکۡمًا
وَّ عِلۡمًا ۫ وَّ سَخَّرۡنَا مَعَ دَاوٗدَ الۡجِبَالَ
یُسَبِّحۡنَ وَ الطَّیۡرَ ؕ وَ کُنَّا فٰعِلِیۡنَ ﴿۸۰﴾

81. Och Vi lärde honom att göra pansarskjortor för er, så att de kunde skydda er mot varandras våld. Vill ni då vara tacksamma?

وَ عَلَّمۡنٰهُ صَنۡعَةَ لَبُوۡسٍ لَّکُمۡ
لِتُحۡصِنَکُمۡ مِّنۡۢ بَاۡسِکُمۡ ۚ فَهَلۡ اَنۡتُمۡ
شٰکِرُوۡنَ ﴿۸۱﴾

82. Och Vi *underkastade* Salomon den häftiga vinden. Den blåste på hans befallning mot landet som Vi hade välsignat. Och Vi har kunskap om alla ting.

وَ لِسُلَیۡمٰنَ الرِّیۡحَ عَاصِفَةً تَجۡرِیۡ
بِاَمۡرِهٖۤ اِلَی الۡاَرۡضِ الَّتِیۡ بٰرَکۡنَا فِیۡهَا ؕ
وَ کُنَّا بِکُلِّ شَیۡءٍ عٰلِمِیۡنَ ﴿۸۲﴾

83. Och *Vi underkastade honom* djuphavsdykare, vilka dök för honom och utförde annat arbete förutom det, och det var Vi Som beskyddade dem.

وَمِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ
وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ
حٰفِظِيْنَ ۙ﴿٨٣﴾

84. Och *minns* Job när han ropade till sin Herre *och sade*: ”Svårigheter har drabbat mig, och Du är den Mest Barmhärtige av alla som visar barmhärtighet.”

وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۚ﴿٨٤﴾

85. Så Vi hörde hans bön och förde bort svårigheterna han hade och Vi gav honom hans familj och deras like med dem, som en nåd från Oss, och som en förmaning till tillbedjarna.

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ
وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och *minns* Ismael och Idris och Dhu’1-Kifl. Alla var bland de tålmodiga.

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ كُلٌّ
مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ۚ﴿٨٦﴾

87. Och Vi lämnade dem tillträde till Vår barmhärtighet. De var förvisso bland de rättfärdiga.

وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهُمْ مِّنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٧﴾

88. Och *minns* Dhu’nnun (Júnus) när han gick därifrån i vrede. Och *han* trodde att Vi aldrig skulle vara svåra mot honom. Då ropade han från mörkrets *djup*: ”Det finns ingen Gud utom Du, Helig är Du. Jag har sannerligen varit en av syndarna.”

وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ
لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ
مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۚ﴿٨٨﴾

89. Så Vi hörde hans bön och befriade honom från *hans* bedrövelse. Och sålunda befriar Vi troende.

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ؕ
وَكَذٰلِكَ نُـْۨجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٩﴾

90. Och *minns* även Sakarias när han ropade till sin Herre: ”Min Herre, lämna mig icke barnlös och Du är den Bäste av arvtagare.”

وَزَكَرِيَّآ اِذۡ نَادٰی رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرۡنِیۡ
فَرۡدًا وَّ اَنۡتَ خَیۡرُ الۡوٰرِثِیۡنَ ۚۖ ٩٠

91. Så Vi hörde hans bön och skänkte honom Johannes och botade hans hustru för honom. De brukade tävla med varandra i goda gärningar och de åkallade Oss i hopp och fruktan och de ödmjukade sig inför Oss.

فَاسۡتَجَبۡنَا لَهٗ ۫ وَوَهَبۡنَا لَهٗ یَحۡیٰی
وَاَصۡلَحۡنَا لَهٗ زَوۡجَهٗ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا
یُسٰرِعُوۡنَ فِی الۡخَیۡرٰتِ وَیَدۡعُوۡنَنَا رَغَبًا
وَّرَهَبًا ؕ وَكَانُوۡا لَنَا خٰشِعِیۡنَ ٩١

92. Och *minns* henne som vaktade på sin dygd, så Vi andades in Vårt ord i henne och gjorde henne och hennes son till ett tecken för alla folk.

وَالَّتِیۡۤ اَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِیۡهَا
مِنۡ رُّوۡحِنَا وَجَعَلۡنٰهَا وَابۡنَهَاۤ اٰیَةً
لِّلۡعٰلَمِیۡنَ ٩٢

93. Detta är ert folk, ett *enda* folk. Och Jag är er Herre, så tillbed Mig.

اِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمۡ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۫ۖ وَّاَنَا
رَبُّكُمۡ فَاعۡبُدُوۡنِ ٩٣

94. Men de har blivit uppdelade sinsemellan i sina angelägenheter. Och alla kommer att återvända till Oss.

وَتَقَطَّعُوۡۤا اَمۡرَهُمۡ بَیۡنَهُمۡ ؕ كُلٌّ اِلَیۡنَا
رٰجِعُوۡنَ ٩٤ ع ١٨ ٦

R.7

95. Så för vem helst som gör goda gärningar och är en troende, kommer hans strävan icke att bli utan uppskattning och Vi skall förvisso skriva ned det.

فَمَنۡ یَّعۡمَلۡ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٌ
فَلَا كُفۡرَانَ لِسَعۡیِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوۡنَ ٩٥

96. Och det är en okränkbar lag för en bygd som Vi har förintat att de icke skall återvända.

وَحَرٰمٌ عَلٰی قَرۡیَةٍ اَهۡلَكۡنٰهَاۤ اَنَّهُمۡ
لَا یَرۡجِعُوۡنَ ٩٦

97. *Så skall det vara* även när Gog och Magog släpps lösa och de skall skynda fram från varje höjd.

حَتّٰۤی اِذَا فُتِحَتۡ یَاۡجُوۡجُ وَمَاۡجُوۡجُ
وَهُمۡ مِّنۡ كُلِّ حَدَبٍ یَّنۡسِلُوۡنَ ٩٧

98. Och *det* sanna löftet drar nära. Tag er då i akt, deras ögon, vilka icke tror, kommer att stirra stelt *och de kommer att utropa*: "Ve oss! Vi var synnerligen obekymrade om detta, nej, vi var syndare!"

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي
غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٨﴾

99. Ni och det ni dyrkade bredvid Allah är helt visst helvetets bränsle. Till det kommer ni *alla.*

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ ۖ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٩﴾

100. Om dessa hade varit gudar, skulle de icke ha kommit dit, och alla kommer att förbli däri.

لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Där kommer stönandet att bli deras *öde* och de kommer icke att höra *något annat* i det.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

102. *Men* beträffande dem för vilka *löftet om* en god belöning redan har förts fram av Oss, kommer de att hållas långt bort från det.

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ ۙ
أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

103. De kommer icke att höra det minsta ljud därifrån, och de skall förbli i det som deras själar åstundar.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِي مَا
اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Den Stora Fasan kommer icke att bedröva dem och änglarna kommer att möta dem *och säga*: "Detta är er dag, den som ni blev lovade."

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ ۖ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

105. *Minns* den dag, då Vi kommer att rulla upp himlarna liksom en skrivare rullar upp de skrivna bokrullarna. På samma sätt som Vi började den första

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ ۚ

skapelsen, skall Vi upprepa den, ett löfte som *är bindande* för Oss, Vi skall helt säkert uppfylla det.

وَعْدًا عَلَيْنَا ؕ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿۱۰۵﴾

106. Och efter påminnelsen har Vi redan skrivit i *Davids* psalmer, att Mina rättfärdiga tjänare skall ärva landet.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِی الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ
الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِیَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿۱۰۶﴾

107. I detta finns förvisso ett viktigt budskap för ett folk som dyrkar *Gud*.

اِنَّ فِیْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ﴿۱۰۷﴾ ؕ

108. Och Vi har icke sänt dig som något annat än en barmhärtighet för alla folk.

وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۸﴾

109. Säg: ”Det har helt visst uppenbarats för mig att er Gud bara är En Gud. Vill ni då underkasta er?”

قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰۤى اِلَیَّ اَنَّمَاۤ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ
وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

110. Men om de vänder tillbaka, säg: ”Jag har varnat er alla lika och jag vet icke om det som ni har utlovats är nära eller avlägset,

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ
وَاِنْ اَدْرِیْۤ اَقَرِيْبٌ اَمْ بَعِيْدٌ مَّا
تُوْعَدُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

111. Han vet sannerligen vad som är öppet tal, och Han känner till det som ni döljer,

اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

112. och jag vet icke annat än att det kan vara en prövning för er och *bara* en förlustelse för ett tag.”

وَاِنْ اَدْرِیْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ
اِلٰى حِيْنٍ ﴿۱۱۲﴾

113. Han sade *också*: ”Min Herre, döm Du med sanning. Vår Herre är *Gud*, den Nådige, Vars hjälp måste sökas mot det som ni påstår.”

قٰلَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ وَرَبُّنَا
الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا
تَصِفُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ ع

Kapitel 22
AL-<u>H</u>ADJ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sjuttionio verser.

I den inledande versen har hela mänskligheten varnats för domedagens jordbävning, eftersom en profet har kommit som kallat hela mänskligheten till att söka skydd hos Gud, den Nåderike. Till följd av att människor har förnekat detta påbud, varnas de återigen för fruktansvärda krig som kan komma att liknas vid en domedag på jorden. Ödeläggelsen kommer att vara så enorm att ammande mödrar kommer glömma bort att beskydda sina barn, och varje kvinnas havandeskap kommer att sluta i missfall, och man kommer att se människor bete sig som om de vore avsvimmade av berusning, fastän de i själva verket har förlorat medvetandet på grund av det fruktansvärda straffet från Allah.

Detta leder till att man även kommer att tänka på hur människor skall kunna återupplivas efter all denna förstörelse. Det beskrivs hur Allah, som tidigare skapat människorna ur denna jord och sedan låtit dem genomgå olika stadier i livmodern, även kommer att låta dem återupplivas.

Sedan förklaras i kapitlet att det bland människor även finns sådana som tillber Gud på ett sätt som om de stod vid randen till en avgrund. De är nöjda så länge det går dem väl, men när de drabbas av en prövning så faller de framåtstupa ner i avgrunden. Sådana människor förlorar i denna världen lika väl som i den tillkommande

Därefter nämns kort alla religioners anhängare och att Allah kommer att döma mellan dem på domedagen.

Sedan varnar Gud människorna bestämt för att försöka

hindra dem som vallfärdar till Guds tempel, Ka'ba under H̲adj, från att nå dit. I anslutning till detta berättas om detta Guds tempel och om Guds uppmaning till profeten Abraham, frid vare med honom, att alltid hålla templet rent för dem som kommer dit för vallfärd eller andakt. Denna uppmaning är inte enbart avsedd för profeten Abraham, frid vare med honom, utan den gäller för hans och den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anhängare ända till domens dag.

Därefter uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att bjuda in hela mänskligheten till att vallfärda till Ka´ba för H̲adj. Sedan berättas det om offergåvorna och att även dessa är Guds helgedomar (شَعَآئِرَاللهِ *sha'áir allah*) så att om de vanhelgas, vore det att vara likvärdigt med att vanhelga Ka´ba. Offergåvorna vid Ka'ba kommer enbart att godtas av Gud om de framförs med rättfärdighet, eftersom varken offergåvornas kött eller blod når Allah, utan enbart rättfärdigheten hos den som utför offret.

Beträffande Djihád (جِهَاد) med vapen beskrivs det i detalj och det förtydligas att enbart de som angripits av fienden med vapen och som har fördrivits från sina hem bara för att de förkunnat att Allah är deras Herre, tillåts ta till vapen för att försvara sig.

I kapitlet förklaras att om denna tillåtelse till självförsvar inte hade givits, så hade inte bara muslimernas moskéer raserats, utan då skulle även judarnas synagogor, de kristnas kyrkor och kloster och andra helgedomar komma att ödeläggas.

Därefter beskrivs hur de tidigare profeternas förnekare förintats. Människor uppmanas resa runt på jorden och med öppna ögon söka efter dessa förintade folkslags ruiner för att lära känna deras bittra slut. I dag utför arkeologerna detta arbete och de har hittat ruiner som tillhör flera forna folkslag.

Sedan berättas det i vers 53 att om satan skulle göra så att en profet kommer med en privat önskan som blandas med de önskningar som uppkommer i enlighet med det gudomliga

syftet, så låter Allah den privata önskningen försvinna genom en uppenbarelse *(al-wahí)*. Med satan menas här inte den förkastade satan, utan den satan som flyter i människans ådror. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har sagt ”Allah har bistått mig mot denne satan och denne har underkastat sig”: (وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَعَانَنِيْ عَلَيْهِ فَاَسْلَمَ *wa lakínn-alláha a'anáni aláihi fa asláma*) (Musnad Ahmad bin Hanbal, Musnad Bani Hashim).

Med denna vers menas således inte alls att satan ger profeterna felaktiga tankar, eftersom det på ett annat ställe (26:222-223) klargjorts att satan inte ens kan tillåtas vara i närheten av någon profet. Satan nedstiger enbart över sådana personer som är ytterst lögnaktiga och lastbara, och detta stämmer inte alls överens med profeternas tillstånd.

I det sista avsnittet av kapitlet berättas att de som dessa avgudadyrkare jämställer med Allah inte ens förmår återta vad en fluga snappar åt sig från dem och stoppar i sin mun. Detta är ett faktum att när någonting hamnar i en flugas mun så förlorar det omgående sin form på grund av flugans saliv och den kemiska process som äger rum i dess magsäck.

Det finns en uppmaning till Djihád på Allahs väg i den sista versen, så som det har förklarats tidigare. Det står att det är Allah som har förklarat att profeten Abraham, frid vare med honom, och den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, samt deras anhängare är muslimer. Det är Han som vet bäst vem som verkligen underkastar sig Hans vilja.

Mot slutet förkunnas det att denne profet – Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, – är hela världens profet.

ركوعاتها ١٠ — سُوْرَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ ٢٢ — اٰياتها ٧٩

Sura AL-HADJ
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ①

2. Å, människor, frukta er Herre. Timmens skakning är en fruktansvärd sak,

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوۡا رَبَّكُمۡ ۚ اِنَّ زَلۡزَلَةَ
السَّاعَةِ شَيۡءٌ عَظِيۡمٌ ②

3. dagen när ni ser den skall varje digivande kvinna glömma sin amning och varje gravid kvinna skall kasta sin börda och du kommer att se människor som druckna, fastän de icke kommer att vara druckna, men Allahs straff kommer sannerligen att bli svårt.

يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ عَمَّاۤ
اَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكٰرٰى وَمَا هُمۡ
بِسُكٰرٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيۡدٌ ③

4. Och bland människor finns det några som utan kunskap tvistar om Allah och följer varje upprorisk satan,

وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ
بِغَيۡرِ عِلۡمٍ وَّيَتَّبِعُ كُلَّ شَيۡطٰنٍ مَّرِيۡدٍ ۙ④

5. beträffande vilken det är påbjudet att vem helst som blir vän med honom kommer han att vilseleda och vägleda till eldens plåga.

كُتِبَ عَلَيۡهِ اَنَّهٗ مَنۡ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ
وَيَهۡدِيۡهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيۡرِ ⑤

6. Å, människor, om ni svävar i tvivel beträffande uppståndelsen, *tänk då på att* Vi sannerligen har skapat er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan från en blodklump, sedan från en bit kött, delvis formad och delvis oformad, så att Vi kan göra *Vår styrka* uppenbar för er. Och det Vi vill låter Vi förbli i moderliven under en fastställd tid. Sedan frambringar Vi er som barn, så att ni *sedan* kan nå er fulla

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنۡ كُنۡتُمۡ فِىۡ رَيۡبٍ مِّنَ
الۡبَعۡثِ فَاِنَّا خَلَقۡنٰكُمۡ مِّنۡ تُرَابٍ ثُمَّ
مِنۡ نُّطۡفَةٍ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنۡ مُّضۡغَةٍ
مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيۡرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡ ؕ
وَنُقِرُّ فِى الۡاَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰۤى اَجَلٍ
مُّسَمًّى ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلًا ثُمَّ

mognad. Och det finns några av er som dör *i vederbörlig tid*, och det finns andra bland er som når den svåra ålder *med resultatet* att de icke vet något efter *det att de har haft* kunskap.* Och du ser jorden livlös, men när Vi sänder ned vatten över den, vaknar den upp och sväller och frambringar varje slag av fager växtlighet.

لِتَبْلُغُوٓا أَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ إِلٰىٓ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۗ وَتَرَى الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَإِذَآ أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَتْ وَأَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيْجٍ ﴿٦﴾

7. Det är för att Allah är Sanningen och det är Han som återför de döda till liv, och för att Han har makt över alla ting,

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى
وَأَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ﴿٧﴾

8. och eftersom timmen *förvisso* kommer, råder det inget tvivel om den, och eftersom Allah kommer att uppresa dem som är i gravarna.

وَّأَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَأَنَّ اللّٰهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٨﴾

9. Och bland människor finns den som tvistar om Allah utan kunskap och utan vägledning och utan en upplysande bok,

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ﴿٩﴾

10. i det att han *föraktfullt* vänder sidan till, så att han kan leda *människor* bort från Allahs väg. För honom finns vanära i denna världen, och på uppståndelsens dag skall Vi låta honom smaka straffet att brinna.

ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ
لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿١٠﴾

11. Detta är på grund av vad dina händer har sänt i förväg, och Allah är icke orättvis mot *Sina* tjänare.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَأَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ
بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿١١﴾ ع

*22:6 Orden påminner om att på samma sätt som ett barn i början är hjälplöst och oförmöget att ta hand om sig själv, så kan även en vuxen som uppnår mycket hög ålder hamna i ett liknande tillstånd. Denna innebörd stöds av versen ”Och den som Vi ger ett långt liv, minskar Vi i förmåga. (وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ *wa mán nu'ámmirhu nunákkishu fil khálq*) (36:69).

R.2

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ
فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ ِۨاطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ
اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ ِۨانْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ
خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ؕ ذٰلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿۱۲﴾

12. Och bland människor finns den som tjänar Allah på randen *till tro.* Om sedan något välgörande når honom, är han nöjd med det, och om en prövning drabbar honom, vänder han sig bort *från Allah.* Han förlorar i denna världen lika väl som i det tillkommande. Det är en uppenbar förlust.

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا
لَا يَنْفَعُهٗ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿۱۳﴾ ۚ

13. I stället för Allah åkallar han det som varken kan skada eller gagna honom. Det är sannerligen att irra långt bort.

يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ؕ
لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿۱۴﴾

14. Han kallar på den vars skadeverkan är närmare än en fördel. Ond är sannerligen skyddsherren, och ond är sannerligen bundsförvanten.

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۱۵﴾

15. Allah kommer sannerligen att låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i *paradisets* trädgårdar, genomflutna av bäckar. Allah gör förvisso vad Han behagar.

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ
لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ
مَا يَغِيْظُ ﴿۱۶﴾

16. Låt den som tror att Allah icke kommer att hjälpa honom (Profeten) i denna världen och i det tillkommande, finna en väg till himlen *om han kan* och skära av *den gudomliga hjälpen.* Låt honom sedan se om hans påhitt kan undanröja det som retar *honom.*

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ
يَهْدِيْ مَنْ يُّرِيْدُ ﴿۱۷﴾

17. Och således har Vi sänt ned den (Qur'anen) som uppenbara tecken, och Allah vägleder förvisso vem Han önskar.

18. *Beträffande* dem som tror, och judarna och sabierna och de kristna och magierna och avgudadyrkarna kommer Allah sannerligen att döma mellan dem på uppståndelsens dag. Allah är förvisso ett vittne över alla ting.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾

19. Har du icke sett att den som finns i himlarna och den som finns på jorden, och solen och månen och stjärnorna och bergen och träden och djuren och många av människorna underkastar sig Allah? Men det finns många som gör sig förtjänta av straff. Och den Allah vanärar kan ingen resa till ära. Allah gör sannerligen vad Han behagar.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ مُكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۩ ﴿١٩﴾ السجدة

20. Dessa är två *grupper av* tvistare som tvistar beträffande sin Herre. När det gäller de som icke tror, kommer dräkter av eld att skäras till för dem *och* kokande vatten kommer att hällas över deras huvuden,

هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ
نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾

21. varigenom det som finns i deras bukar, och *deras* hud också, kommer att smälta,

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

22. och för dem kommer det att finnas spikklubbor av järn *med vilka de skall bestraffas.*

وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾

23. När helst de i ångest kommer att försöka ta sig ur det, kommer de att drivas tillbaka in i det, och *det kommer att sägas till dem*: ”Smaka ni straffet att brinna!”

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾ ع

R.3

24. Men Allah kommer att låta dem som tror och gör rättfärdiga gärningar träda in i *paradisets* trädgårdar, genomflutna av bäckar. Däri kommer de att smyckas med armband av guld och med pärlor, och där kommer deras skrud att vara av silke.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٢٤﴾

25. Och de kommer att vägledas endast till ett hedersamt tal, och de kommer att vägledas till *Guds*, den Prisvärde, väg.

وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ
وَهُدُوْٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿٢٥﴾

26. *När det gäller* dem som icke tror och hindrar *människor* från Allahs väg och från den heliga moskén, vilken Vi fastställt lika till gagn för alla människor, vare sig de är invånare däri eller besökare från öknen, och de som i den felaktigt söker avvika *från den rätta vägen*, dem skall Vi låta smaka ett plågsamt straff.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ
لِلنَّاسِ سَوَآءَ ۨالْعَاكِفُ فِيْهِ وَالْبَادِ ۖ
وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۭ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ
مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٦﴾

R.4

27. Och *kom ihåg den tid* när Vi anvisade Abraham platsen till huset (Ka'ba) *och sade*: "Sätt ingen vid min sida och håll mitt hus rent för dem som utför kretsgången, och de som står upp *i bön* och de som *i bön* bugar sig *och* faller ödmjukt,

وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا
تُشْرِكْ بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ
وَالْقَآئِمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿٢٧﴾

28. och kungör vallfarten för människor. De kommer att komma till dig till fots och på varje mager kamel, kommande längs varje avlägset spår,

وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا
وَّعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ
فَجٍّ عَمِيْقٍ ﴿٢٨﴾

29. så att de kan bevittna *dess* förmåner för dem, och kan komma ihåg Allahs namn under de fastställda dagarna, över de fyrfota djur *av den grupp* av nötkreatur som Han har försett dem med. Så ät därav och föd de betryckta *och* de behövande.

لِّيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللّٰهِ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوْا مِنْهَا
وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ ﴿۲۹﴾

30. Låt dem sedan utföra uppgiften att *själsligen* rena sig själva och uppfylla sina *högtidliga* löften och gå runt det urgamla huset.”

ثُمَّ لْيَقْضُوْا تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ
وَلْيَطَّوَّفُوْا بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۳۰﴾

31. Det är *Guds befallning.* Och för den som hedrar Allahs heliga ting, kommer det att vara bra för honom hos hans Herre. Och *köttet* från boskap har gjorts lagligt för er utom det som *redan* kungjorts för er. Sky därför avgudarnas styggelse och sky falskt tal,

ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ اللّٰهِ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۭ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ
الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا
قَوْلَ الزُّوْرِ ﴿۳۱﴾ۙ

32. förbli alltid vända mot Allah och sätt icke någon vid *sidan av* Honom. Och den som sätter någon vid sidan av Allah, faller, som om det vore från en höjd, och fåglarna snappar bort honom eller vinden blåser bort honom till en långt avlägsen plats.

حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ
يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ
فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِيْ بِهِ الرِّيْحُ
فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ﴿۳۲﴾

33. *Så är* det. Och för den som hedrar Allahs heliga tecken, *springer* det sannerligen fram ur deras hjärtans rättfärdighet.

ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿۳۳﴾

34. I dessa *offerdjur* finns förmåner för er under en fastställd tid, sedan är deras offerplats det urgamla huset.

لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۳۴﴾ ع

R.5

35. Och för varje folk fastställde Vi offerriter, så att de måtte åkalla Allahs namn över de fyrfota djur *av den grupp* av nötkreatur som Han har försett dem med. Så er Gud är en *enda* Gud, underkasta ni er *alla* därför Honom. Och ge du glädjebudskap till de ödmjuka,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيْمَةِ
الْاَنْعَامِ ؕ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ
اَسْلِمُوْا ؕ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ﴿٣٥﴾

36. vars hjärtan är fyllda av bävan när Allahs namn åkallas, och som tålmodigt uthärdar vad som än drabbar dem, och som förrättar bönen och ger ut av det Vi har försett dem med.

الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَالصّٰبِرِيْنَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيْمِي
الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Och bland Allahs heliga tecken har Vi fastställt offerkamelerna. Det finns *mycket* gott för er i dem. Så uttala Allahs namn över dem när de står uppbundna på led. Och när de faller ned *döda* på sina sidor, ät därav och föd den som är *behövande fast* nöjd, och *även* den som bönfaller. Sålunda har Vi underkastat dem er, så att ni måtte vara tacksamma.

وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ
لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا
فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ؕ
كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Deras kött når aldrig Allah, icke heller deras blod, utan det är er rättfärdighet som når Honom. Sålunda har Han underkastat dem er, så att ni måtte prisa Allah för att Han vägleder er. Och ge glädjebudskap till dem som gör goda gärningar.

لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا
وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ؕ كَذٰلِكَ
سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا
هَدٰىكُمْ ؕ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. Allah försvarar helt visst dem som tror. Allah älskar förvisso icke någon som är svekfull *eller* otacksam.

اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٩﴾ ع

R.6

40. Tillstånd att strida har givits till dem mot vilka krig förs, på grund av att de har förfördelats, och Allah har sannerligen makt att hjälpa dem.

اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ۙ﴿٤٠﴾

41. De som orättfärdigt drivits ut ur sina hem, bara för att de sade: ”Allah är vår Herre.” Och om Allah icke hade drivit tillbaka vissa människor med hjälp av andra, skulle kloster och kyrkor och synagogor och moskéer, i vilka Allahs namn ihågkoms ofta, förvisso ha blivit förstörda. Och Allah kommer förvisso att hjälpa dem som hjälper Honom. Allah är sannerligen Stark, Mäktig,

الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
اِلَّاۤ اَنْ يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّمَسٰجِدُ
يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ؕ وَلَيَنْصُرَنَّ
اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤١﴾

42. dem som, om Vi upprättade dem på jorden, kommer att förrätta bönen och betala Zakát och påbjuda det goda och förbjuda det onda. Och hos Allah vilar det slutliga resultatet av alla angelägenheter.

اَلَّذِيْنَ اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ
اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْا
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ
وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٤٢﴾

43. Och om de anklagar dig för falskhet, så har även Noaks folk och ’Ads och Thamúds *stammar* också anklagat *sina profeter* för falskhet före dem,

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ۙ﴿٤٣﴾

44. och *så gjorde* Abrahams och Lots folk,

وَقَوْمُ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ۙ﴿٤٤﴾

45. och Midians invånare. Och Moses anklagades *också* för falskhet. Men Jag gav de icke troende uppskov, sedan grep Jag dem, och hur *fruktansvärd* blev icke förändringen *Jag orsakade dem*!

وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوْسٰى
فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٥﴾

46. Och hur mången stad, som var benägen till att synda, har Vi icke förstört så att den har fallit ned på sina tak, och *hur mången* brunn har icke övergivits och *hur månget* ståtligt slott!

فَكَاَيِّنۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ اَهۡلَكۡنٰهَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوۡشِهَا وَبِئۡرٍ
مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصۡرٍ مَّشِيۡدٍ ﴿٤٦﴾

47. Har de icke rest i landet, så att de kan ha hjärtan att förstå med, eller öron att höra med? Men *det är ett faktum att* det icke är ögonen som är blinda, utan det är deras hjärtan som är blinda i deras bröst.

اَفَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَتَكُوۡنَ لَهُمۡ
قُلُوۡبٌ يَّعۡقِلُوۡنَ بِهَاۤ اَوۡ اٰذَانٌ يَّسۡمَعُوۡنَ
بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا تَعۡمَى الۡاَبۡصَارُ وَلٰكِنۡ
تَعۡمَى الۡقُلُوۡبُ الَّتِىۡ فِى الصُّدُوۡرِ ﴿٤٧﴾

48. Och de begär av dig att påskynda straffet, men Allah bryter aldrig Sitt löfte. Och en dag hos din Herre är sannerligen som ett tusen år enligt ert räknesätt.

وَيَسۡتَعۡجِلُوۡنَكَ بِالۡعَذَابِ وَلَنۡ يُّخۡلِفَ
اللّٰهُ وَعۡدَهٗ ؕ وَاِنَّ يَوۡمًا عِنۡدَ رَبِّكَ كَاَلۡفِ
سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوۡنَ ﴿٤٨﴾

49. Och hur mången stad har Jag icke givit uppskov medan den var benägen till att synda. Sedan slog Jag till mot den, och till Mig är återvändandet.

وَكَاَيِّنۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ اَمۡلَيۡتُ لَهَا وَهِىَ
ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذۡتُهَا ۚ وَاِلَىَّ الۡمَصِيۡرُ ﴿٤٩﴾ ع

R.7

50. Säg: ”Å, mänsklighet, jag är enbart en Varnare för er,”

قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَاۤ اَنَا لَكُمۡ
نَذِيۡرٌ مُّبِيۡنٌ ۚ ﴿٥٠﴾

51. för dem som tror och gör goda gärningar finns förlåtelse och ett hedervärt uppehälle,

فَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمۡ
مَّغۡفِرَةٌ وَّرِزۡقٌ كَرِيۡمٌ ﴿٥١﴾

52. men de som strävar emot Våra tecken och försöker omintetgöra *Vårt syfte*, dessa skall bli eldens invånare.

وَالَّذِيۡنَ سَعَوۡا فِىۡۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيۡنَ اُولٰۤٮِٕكَ
اَصۡحٰبُ الۡجَحِيۡمِ ﴿٥٢﴾

53. Aldrig sände Vi ett sändebud eller en profet före dig utan att satan, när han försökte *nå sitt syfte*, lade *hinder i vägen* för det han eftersökte. Men Allah undanröjer *de hinder* som placeras ut av satan. Sedan upprättar Allah fast Sina tecken. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا
نَبِيٍّ اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطٰنُ فِيْٓ
اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِى الشَّيْطٰنُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ۙ﴿۵۳﴾

54. *Han tillåter detta* så att Han kan göra *de hinder* som satan lägger *i vägen för profeterna* till en prövning för dem i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och för dem vilkas hjärtan är förhärdade och syndarna har förvisso gått långt i motstånd,

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً
لِّلَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
لَفِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ۙ﴿۵۴﴾

55. och så att de till vilka kunskap är given kan veta att det är sanningen från din Herre, så att de kan tro därpå och deras hjärtan kan bli ödmjuka inför Honom. Och Allah vägleder förvisso dem som tror till den rätta vägen,

وَّلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِلٰى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۵﴾

56. och de som icke tror kommer icke att upphöra med att sväva i osäkerhet beträffande det förrän timmen plötsligt kommer över dem, eller en tillintetgörande dags straff kommer till dem.

وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ
حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ
عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيْمٍ ﴿۵۶﴾

57. På den dagen skall konungadömet vara Allahs. Han kommer att döma mellan dem. Så de som tror och gör rättfärdiga gärningar kommer att vara i välsignelsens trädgårdar,

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ؕ
فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ
جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۵۷﴾

58. men de som icke tror utan förkastar Våra tecken kommer att få ett förödmjukande straff.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٥٨﴾ ع

R.8

59. Och de som lämnar sina hem för Allahs sak, och sedan dräps eller dör, dem kommer Allah förvisso att ge en god försörjning. Och Allah är förvisso den Bäste av försörjare.

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا
اَوْ مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٩﴾

60. Han kommer helt visst att lämna dem tillträde till en plats med vilken de kommer att vara mycket nöjda. Och Allah är sannerligen Allvetande, Fördragsam.

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٦٠﴾

61. Så *skall* det *bli*. Och vem helst som vedergäller med något likt det han angreps med, och sedan görs orätt *igen*, honom kommer Allah förvisso att hjälpa. Allah är sannerligen Den Som Utplånar synder och Han är Synnerligen Förlåtande.

ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ
ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦١﴾

62. Det är för att Allah låter natten träda in i dagen och låter dagen träda in i natten, och för att Allah är Allhörande, Allseende.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ
النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٦٢﴾

63. *Och* det är för att det är Allah Som är Sanningen, och det som de åkallar jämte Honom är falskhet och för att Allah är den Höge, den Store.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيْرُ ﴿٦٣﴾

64. Ser du icke att Allah sänder ned vatten från skyn och jorden blir grön? Allah är sannerligen den Insiktsfulle, den om allt Medvetne.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۫
فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿٦٤﴾ ۚ

65. *Allt* som finns i himlarna och *allt* som finns på jorden tillhör Honom. Och Allah är förvisso Självtillräcklig, Prisvärd.

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٥﴾ ع ٧ ١٥

R.9

66. Har du icke sett att Allah har underkastat er vad som än finns på jorden och skeppen som seglar över havet på Hans befallning? Och Han hindrar himlakroppar från att falla ned på jorden utom med Hans tillstånd.* Allah är förvisso Medlidsam *och* Barmhärtig mot människor.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ
وَالْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۗ
وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ
اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٦٦﴾

67. Och det är Han som gav er liv, sedan kommer Han att låta er dö, sedan kommer Han att ge er liv *igen*. Människan är förvisso synnerligen otacksam.

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَحْيَاكُمْ ۡ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيْكُمْ ۗ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٧﴾

68. För varje folk har Vi fastställt sätt att tillbedja, vilka de iakttar, så låt dem icke tvista med dig om frågan, och kalla du *folket* till din Herre, ty du följer sannerligen rätt vägledning.

لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ
فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى
رَبِّكَ ۗ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٨﴾

69. Och om de tvistar med dig, säg: ”Allah vet bäst vad ni gör,

وَاِنْ جٰدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Allah kommer att döma emellan er *och mig* på uppståndelsens dag beträffande det om vilket ni är oense.”

اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا
كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Vet du icke att Allah vet bäst vad som än finns i himlarna och på jorden? *Allt* finns förvisso *bevarat* i en Bok, *och* det är lätt för Allah.

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِ ۗ اِنَّ ذٰلِكَ فِيْ كِتٰبٍ ۗ اِنَّ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧١﴾

*22:66 Det är troligtvis så att ordet ”tillstånd” hänvisar till fallande meteoriter, och andra himlakroppar som ständigt bombarderar jorden.

72. Och istället för Allah tillber de det för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet, och det om vilket de icke har någon kännedom. Och för dem som syndar finns det ingen hjälpare.

وَيَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهٖ
سُلۡطٰنًا وَّمَا لَيۡسَ لَهُمۡ بِهٖ عِلۡمٌ ؕ وَمَا
لِلظّٰلِمِيۡنَ مِنۡ نَّصِيۡرٍ ﴿۷۲﴾

73. Och när Våra klara tecken läses upp för dem, kommer du att se uppenbara *tecken* på motvilja i deras ansikten som icke tror. De anfaller nästan dem som läser upp Våra tecken för dem. Säg: ”*Skall* jag berätta om något värre än det för er? *Det är* elden! Allah har utlovat den till dem som icke tror. Och en ond bestämmelseort är det!”

وَاِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعۡرِفُ فِىۡ
وُجُوۡهِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوا الۡمُنۡكَرَ ؕ يَكَادُوۡنَ
يَسۡطُوۡنَ بِالَّذِيۡنَ يَتۡلُوۡنَ عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتِنَا ؕ
قُلۡ اَفَاُنَبِّئُكُمۡ بِشَرٍّ مِّنۡ ذٰلِكُمۡ ؕ اَلنَّارُ ؕ
وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ؕ
وَبِئۡسَ الۡمَصِيۡرُ ﴿۷۳﴾ ع ٨ ١٦

R.10

74. Å, människor, en liknelse har sänts fram, så lyssna till den. De som ni åkallar istället för Allah kan förvisso icke skapa *ens* en fluga, även om de alla skulle slå sig samman i den avsikten. Och om flugan skulle snappa bort någonting från dem, kan de icke återhämta det från den. Svaga är i sanning *både* sökaren och det sökta.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسۡتَمِعُوۡا لَهٗ ؕ
اِنَّ الَّذِيۡنَ تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ لَنۡ
يَّخۡلُقُوۡا ذُبَابًا وَّلَوِ اجۡتَمَعُوۡا لَهٗ ؕ وَاِنۡ
يَّسۡلُبۡهُمُ الذُّبَابُ شَيۡـئًا لَّا يَسۡتَنۡقِذُوۡهُ
مِنۡهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالۡمَطۡلُوۡبُ ﴿۷۴﴾

75. De uppskattar icke Allah med den uppskattning som tillkommer Honom. Allah är förvisso Stark, Mäktig.

مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدۡرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِىٌّ
عَزِيۡزٌ ﴿۷۵﴾

76. Allah väljer sändebud från änglar och från människor. Allah är förvisso Allhörande, Allseende.

اَللّٰهُ يَصۡطَفِىۡ مِنَ الۡمَلٰٓـئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ
النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيۡعٌۢ بَصِيۡرٌ ﴿۷۶﴾ ج

77. Han vet vad som ligger framför dem och vad som ligger bakom dem och till Allah skall *alla* angelägenheter skickas tillbaka.

يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ اَيۡدِيۡهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ ؕ
وَاِلَى اللّٰهِ تُرۡجَعُ الۡاُمُوۡرُ ﴿۷۷﴾

78. Å, ni som tror! Buga er och kasta er ödmjukt ned i bön, och tillbed er Herre och gör goda gärningar så att ni måtte ha framgång.

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ
السجدة عند الامام الشافعي تُفْلِحُونَ ﴿٧٨﴾ السجدة

79. Och sträva för Allahs sak så som det anstår er att sträva för den. Han har utvalt er och har icke lagt någon svårighet på er i *fråga om* religionen, *så följ* er fader Abrahams religion. Han (Allah) har kallat er muslimer *både* förut och i denna *bok*, så att sändebudet kan vara ett vittne över er, och ni kan vara vittnen över mänskligheten. Förrätta därför bönen och betala Zakát och håll fast vid Allah. Han är er Herre. En utmärkt Herre och en utmärkt Hjälpare!

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ
اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ
سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَٰذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
بِاللَّهِ ۚ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ
ع وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾ ع

Kapitel 23
AL-MU'MINÚN

Detta kapitel (*sura*) är bland de sista som uppenbarades i Mecka (*mákka*). Det innehåller etthundranitton verser.

I slutet på det föregående kapitlet berättas att sann framgång ligger i att be sin bön och betala Zakát, och i att man håller hårt fast vid Allah. Den enastående framgång som det talas om här förtydligas i inledningen av det här kapitlet, där det står att de framgångsrika troende är de som inte enbart förrättar bönen och betalar Zakát, utan innehar fler egenskaper. Det handlar om två typer av egenskaper, det vill säga vad man bör avstå från och vilka dygdiga gärningar man bör utföra.

Därefter berättas det också att även om livgivande vatten faller från himlen och det finns ett kretslopp som reglerar detta, kan Allah, om Han av någon orsak önskar ge mänskligheten en läxa, föra bort detta vatten. Det kan ske på två sätt. Antingen skapar Allah en förändring i vattnets kretslopp, så som det skedde i begynnelsen då jordens vatten ständigt förångades och lyfte mot himlen, och när det föll ner igen så förångades det åter av den varma luften innan det nådde marken. Det andra sättet är vanligt förekommande då vatten sjunker så djupt ner i jorden att det försvinner ner i akvifererna.

Ämnet är fortfarande vatten och det talas om de skepp som färdas på det, och i detta sammanhang nämns även profeten Noaks, frid vare med honom, ark, och att skepp enbart kan färdas på vatten med Guds lov. Även i stormvågor fortsätter skeppen resa sig allt högre på vattenytan, men de kan även vältas av en vanlig storm och sjunka. När folk är otacksamma mot det himmelska vatten som faller över dem på ett andligt sätt, så berövar Allah dem det på samma sätt som vissa

människor berövas regnvattnet. Det faktum att profeter har kommit till människor på samma sätt som upprepade regnskurar faller över dem, gagnade dem inte alls, utan de envisades med att förneka.

Vidare berättas det om sådana bergstrakter där vattenkällor springer fram och bidrar till frid och sinnesro. Det var hit Allah förde Jesus, frid vare med honom, och hans mor för att rädda dem från deras fiender. Historiska och arkeologiska bevis pekar mot att det var i Kashmirs dalgångar.

I vers 79 berättas det att hörseln var det första sinne som tilldelades människan under hennes utveckling, sedan synen och slutligen det hjärta som har en djup insikt och kan förstå alla slags andliga angelägenheter.

Därefter kommer några verser vars innehåll påminner om det som diskuterades tidigare. Sedan kommer en vers med ett nytt tema. Då människorna på domedagen kommer att tillfrågas hur länge de vistats på jorden, kommer de svara ”ett dygn eller enbart en del därav.” Allah kommer besvara detta genom att säga att de i själva verket vistats en mycket kortare tid än så. Detta ger en antydan om längden på perioden mellan död och återuppståndelse. Världen kommer verka avlägsen som om den bara varade under ett ögonblick, och detta är något som man kan uppleva i vardagen då man beskådar avlägsna stjärnor som är större än hela vårt solsystem, men som endast ser ut som en liten punkt på himlavalvet.

Den sista versen i detta kapitel är skriven i form av en bön som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, lärde sig och han uppmanades be till sin Herre med följande ord: ”Min Herre, förlåt och ha förbarmande, och Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet” (vers 119).

رکوعاتها ٦ سُوْرَةُ الْمُؤْمِنُوْنَ مَكِّيَّةٌ ٢٣ اٰياتها ١١٩

Sura AL-MU'MINÚN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

Del 18

2. Framgång når sannerligen de troende,

الجزء ١٨ قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝٢ ۙ

3. som är ödmjuka i sina böner,

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُوْنَ ۝٣ ۙ

4. och som skyr allt det som är fåfängligt,

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ۝٤ ۙ

5. och som är beredvilliga *när det gäller* att betala Zakát,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ۝٥ ۙ

6. och som vakar över sin dygd,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ۝٦ ۙ

7. utom mot sina hustrur eller mot dem deras högerhänder besitter, ty då är de icke att klandra,

اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ۝٧ ۚ

8. men de som eftersträvar *någonting* annat än det är överträdare,

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْعٰدُوْنَ ۝٨ ۚ

9. och de som vakar över sina förtroenden och sina förpliktelser,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رٰعُوْنَ ۝٩ ۙ

10. och som ihärdigt beskyddar förrättandet av sina böner.

وقف لازم وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ۝١٠ ۘ

11. Dessa är arvtagarna,

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ۝١١ ۙ

12. som kommer att ärva paradiset. I det kommer de alltid att förbli.

الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ ؕ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۝١٢

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ
طِيْنٍ ۚ ﴿١٣﴾

13. Vi skapade sannerligen människan från ett lerextrakt,

ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۖ ﴿١٤﴾

14. sedan placerade Vi henne som en spermiedroppe i ett tryggt förvaringsrum,

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا
فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ۗ ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا
اٰخَرَ ۗ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ ۗ ﴿١٥﴾

15. sedan formade Vi spermien till en massa, sedan formade Vi den massan till en *formlös* klump, sedan formade Vi ben ur denna *formlösa* klump, sedan klädde Vi benen med kött, sedan utvecklade Vi den till en annan skapelse. Så välsignad vare Allah, den Bäste av skapare.

ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ۗ ﴿١٦﴾

16. Efter det måste ni sedan förvisso dö.

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿١٧﴾

17. Sedan skall ni resas upp på uppståndelsens dag.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ وَمَا
كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ ﴿١٨﴾

18. Och över er har Vi skapat sju vägar *till himlen*, och Vi är aldrig försumliga mot skapelsen.

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ
فِي الْاَرْضِ ۖ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍۢ بِهٖ
لَقٰدِرُوْنَ ۚ ﴿١٩﴾

19. Och Vi sände ned vatten från skyn i enlighet med ett mått, och Vi lät det stanna i jorden, och det är förvisso Vi som bestämmer dess borttagande.

فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ
وَّاَعْنَابٍ ۘ لَكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ
وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ ﴿٢٠﴾

20. Och därav framställde Vi trädgårdar med dadelpalmer och vinrankor för er. I den finns ett överflöd av frukt för er, och ni äter av dem.

21. Och ett träd som spirar upp från berget Sinai frambringar olja och *många* kryddor för dem som äter.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ
تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿٢١﴾

22. Och i boskapen finns *också* en läxa för er. Vi ger er att dricka av det som finns i deras bukar och ni har många *andra* fördelar av dem, och ni äter *också* av dem,

وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ
مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهَا وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ
كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ﴿٢٢﴾

23. och på dem och på skeppen bärs ni.

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾

R.2

24. Och Vi sände helt visst Noak till hans folk, och han sade: ”Å, mitt folk, tjäna Allah. Ni har ingen annan Gud än Honom. Vill ni då icke vara rättfärdiga?”

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ
اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Och hans folks ledare, som icke trodde, sade: ”Han är bara en människa lik er själva, han försöker nå överhöghet över er. Och om Allah så hade velat kunde Han förvisso ha sänt ned änglar. Vi har aldrig hört om något *sådant* bland våra förfäder.

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ
مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يُرِيْدُ اَنْ
يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ
مَلٰٓئِكَةً ۚۖ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا
الْاَوَّلِيْنَ ۚ﴿٢٥﴾

26. han är bara en människa *drabbad* av vansinne, vänta därför ett tag beträffande honom.”

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ
حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٢٦﴾

27. Han (Noak) sade: ”Å, min Herre, hjälp mig, ty de behandlar mig som en lögnare.”

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٧﴾

28. Så genom uppenbarelse *anvisade* Vi honom: ”Tillverka arken inför Våra ögon och *i*

فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ

enlighet med det som Vi har uppenbarat. Och när Vår befallning kom och *jordens källor* flödade, sade: ”Lasta du in ett par av varje *nödvändig* djurart i den, hankön och honkön och din familj, utom de mot vilka ordet redan har uttalats.” Och tilltala Mig icke beträffande dem som har felat, de skall bli dränkta.

فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ
اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۲۸﴾

29. Och när du är inkommen i arken, du och de som är med dig, säg: 'All lovprisning tillhör Allah, Som har räddat oss från det orättfärdiga folket.'

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى
الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَجّٰنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۹﴾

30. Och säg: 'Min Herre låt mig göra en välsignad landstigning, ty Du är den Bäste av dem som för *människor* i land.'”

وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ
خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿۳۰﴾

31. I detta finns det sannerligen tecken. Och Vi har sannerligen alltid satt *människor* på prov.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِيْنَ ﴿۳۱﴾

32. Sedan reste Vi ett annat släktled efter dem.

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿۳۲﴾ ۚ

33. Och bland dem uppreste Vi ett sändebud från deras egna led *med budskapet*: ”Tjäna Allah, ni har ingen annan Gud än Honom. Vill ni då icke frukta *Honom*?”

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا
تَتَّقُوْنَ ﴿۳۳﴾ ع ۲/۱۰/۲

R.3

34. Och hans folks ledare, som icke trodde och förnekade mötet med *sin Herre* i det tillkommande och som Vi hade berett välbehag och tillfredsställelse i detta livet, sade: ”Denne är bara en man lik

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ مَا هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ

er själva. Han äter av det ni äter, och dricker av det ni dricker,

مِّثْلُكُمْ ۙ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ۝٣٤

35. och om ni lyder en människa lik er själva, då kommer ni säkerligen att bli förlorare.

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا
لَّخَاسِرُونَ ۝٣٥

36. Lovar han er att ni, när ni är döda och har blivit stoft och ben, skall frambringas *igen*?

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا
وَعِظَامًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ۝٣٦

37. Långt, mycket långt *från sanningen* är det som ni lovats.

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ۝٣٧

38. Det är bara här vi lever våra liv. *Här* dör vi och *här* lever vi, och vi kommer aldrig att resas upp igen.

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝٣٨

39. Han är bara en människa som har smitt en lögn mot Allah och vi ämnar icke tro honom."

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝٣٩

40. Han sade: "Min Herre hjälp mig, ty de behandlar mig som en lögnare."

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝٤٠

41. *Gud* sade: "Inom kort kommer de förvisso att bli ångerfulla."

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝٤١

42. Straffet drabbade dem rättvist och Vi gjorde dem *till* avfall. Förbannat vare då det folk som syndar!

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
غُثَاءً ۚ فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝٤٢

43. Sedan uppreste Vi andra släktled efter dem.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۝٤٣

44. Inget folk kan gå sin fastställda tid i förväg, och icke heller kan de bli kvar efter *den*.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا
يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Sedan sände Vi Våra sändebud det ena efter det andra. Varje gång ett sändebud kom till sitt folk, behandlade de honom som en lögnare. Så Vi lät dem följa varandra *till förintelse* och Vi gjorde dem till enbart berättelser. Förbannat vare då det folk som icke tror!

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا ؕ كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً
رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ ۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ
لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. Sedan sände Vi Moses och hans broder Aron med Våra tecken och en klar befogenhet,

ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى وَاَخَاهُ هٰرُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٦﴾

47. till Farao och hans stormän, men de uppträdde förmätet och de var ett högmodigt folk.

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَاۡئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا
وَكَانُوْا قَوْمًا عَالِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Och de sade: ”Skall vi tro på två människor lika oss själva medan deras folk är våra slavar?”

فَقَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Så de kallade dem lögnare, och de var bland dem som förintades.

فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٤٩﴾

50. Och Vi gav Moses boken, så att de kunde bli vägledda.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ
يَهْتَدُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Och Vi gjorde Marias son och hans moder till ett tecken, och Vi räddade dem *och hjälpte dem att nå* ett högland, en viloplats med källor med rinnande vatten.

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗۤ اٰيَةً
وَّاٰوَيْنٰهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
وَّمَعِيْنٍ ﴿٥١﴾ ع

R.4

52. Å, ni sändebud, ät av det som är rent och gör goda gärningar. Jag är sannerligen väl medveten om vad ni gör.

يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا
صَالِحًا ؕ اِنِّیْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ؕ ﴿٥٢﴾

53. Och *vet* att denna er församling är en *enda* församling och Jag är er Herre. Så frukta *endast* Mig.

وَاِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا
رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنِ ﴿٥٣﴾

54. De delade upp sina angelägenheter bit för bit mellan sig och varje grupp fröjdas över det de har.

فَتَقَطَّعُوْۤا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ؕ كُلُّ
حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Så lämna dem i deras förvirring för en tid.

فَذَرْهُمْ فِیْ غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٥٥﴾

56. Inbillar de sig att med den rikedom och de barn Vi hjälper dem med,

اَيَحْسَبُوْنَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ
وَّبَنِيْنَ ۙ ﴿٥٦﴾

57. skyndar Vi för att göra dem väl? Nej, men de förstår icke.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِى الْخَيْرٰتِ ؕ بَلْ لَّا
يَشْعُرُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Sannerligen, de, som av fruktan för sin Herre, alltid är på sin vakt *mot synd*,

اِنَّ الَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
مُّشْفِقُوْنَ ۙ ﴿٥٨﴾

59. och de som tror på sin Herres tecken,

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۙ ﴿٥٩﴾

60. och de som icke sätter någon vid sidan av sin Herre,

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُوْنَ ۙ ﴿٦٠﴾

61. och de som ger vad de ger medan deras hjärtan är fulla av fruktan över att de skall återvända till sin Herre,

وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَاۤ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ
اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ۙ ﴿٦١﴾

62. det är dessa som skyndar att göra goda gärningar, och de är de främsta i att *utföra* dem.

أُولٰٓئِكَ يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَهُمْ لَهَا
سٰبِقُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Och Vi belastar icke någon själ utöver dess förmåga, och hos Oss finns en bok som talar sanning, och de kommer icke att göras orätt.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا
كِتٰبٌ يَّنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. Men deras hjärtan är ytterst obekymrade om denna *bok*, och dessutom har de andra gärningar som de är inblandade i,

بَلْ قُلُوْبُهُمْ فِيْ غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ
اَعْمَالٌ مِّنْ دُوْنِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. till dess att när Vi låter några av dem, som hänger sig åt lyx, drabbas av en bestraffning, se, de ropar på hjälp.

حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيْهِمْ بِالْعَذَابِ
اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. "Ropa icke på hjälp denna dag, ni skall förvisso icke bli hjälpta av Oss,

لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Mina tecken lästes förvisso upp för er, men ni brukade tvärt vända ryggen till,

قَدْ كَانَتْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى
اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُوْنَ ﴿٦٧﴾

68. uppblåsta i högmod, *och* tala illa om den (Qur'anen) *och* prata dumheter på natten."

مُسْتَكْبِرِيْنَ بِهٖ سٰمِرًا تَهْجُرُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Har de då icke tänkt över det *gudomliga* ordet, eller har det kommit till dem, vilket icke kom till deras fäder i gamla tider?

اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَّا
لَمْ يَاْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Eller känner de icke igen sitt sändebud, eftersom de *sålunda* förnekar honom?

اَمْ لَمْ يَعْرِفُوْا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ
مُنْكِرُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Eller säger de: "Det finns galenskap i honom?" Nej, han har överbringat sanningen till dem, och de flesta av dem hatar sanningen.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Och om sanningen hade följt deras önskningar, skulle himlarna och jorden och allt det som finns däremellan ha blivit till kaos. Nej, Vi har givit dem deras förmaning, men *nu* vänder de sig bort från sin egen förmaning.

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ؕ بَلْ
اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ
مُّعْرِضُوْنَ ؕ ﴿٧٢﴾

73. Eller ber du dem om någon belöning? Men din Herres belöning är bäst, och Han är den Bäste av försörjare.

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖۗ
وَّهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٧٣﴾

74. Och du inbjuder dem helt förvisso till den rätta vägen.

وَاِنَّكَ لَتَدْعُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٤﴾

75. Och de som icke tror på det tillkommande, avviker verkligen från den vägen.

وَاِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ
الصِّرَاطِ لَنٰكِبُوْنَ ﴿٧٥﴾

76. Och om Vi hade förbarmande med dem och befriade dem från deras lidande, skulle de framhärda i sin överträdelse *och* vandra blint.

وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ
ضُرٍّ لَّلَجُّوْا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Vi hade redan drabbat dem med straff, men de ödmjukade sig icke inför sin Herre. Icke heller ville de bönfalla *i ödmjukhet*,

وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٧٧﴾

78. *icke* förrän Vi öppnade en dörr till svåra straff för dem, tänk, de är förtvivlade över det.

حَتّٰۤى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيْدٍ اِذَا هُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٨﴾ ع

R.5

79. Och det är Han Som har skapat öron och ögon och hjärtan för er, *men* ringa tack ger ni.

وَهُوَ الَّذِيْۤ اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٩﴾

80. Och det är Han Som har mångfaldigat er på jorden och till Honom skall ni samlas.

وَهُوَ الَّذِىْ ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
تُحْشَرُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. Och det är Han Som ger liv och förorsakar död, och växlingen mellan natt och dag ligger i Hans händer. Vill ni då icke förstå?

وَهُوَ الَّذِىْ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Men de säger detsamma som de tidigare folken sade.

بَلْ قَالُوْا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. De säger: ”Vad! När vi är döda och *enbart* har blivit till stoft och ben, skall vi verkligen uppresas igen?

قَالُوْٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٨٣﴾

84. Detta är vad vi har blivit lovade förut, vi och våra fäder. Detta är ingenting annat än urgamla fabler.”

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ
اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. Säg: ”Till vem hör jorden och de som är på den, om ni vet det?”

قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَآ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. ”Till Allah”, kommer de att säga. Säg: ”Vill ni då icke låta er förmanas?”

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. Säg: ”Vem är de sju himlarnas Herre och den stora tronens Herre?”

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿٨٧﴾

88. De kommer att säga: ”De tillhör Allah.” Säg: ”Kommer ni då icke att frukta Honom?”

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. Säg: ”I Vems hand ligger herraväldet över alla ting och Vem beskyddar, men mot Vilken det icke finns något skydd, om ni vet?”

قُلْ مَنْۢ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَىْءٍ وَّهُوَ
يُجِيْرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. De kommer att säga: ”*Allt detta* tillhör Allah.” Säg: ”Hur blir ni då bedragna?”

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُوْنَ ﴿۹۰﴾

91. Ja, Vi har givit dem sanningen, men de är förvisso lögnare.

بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۹۱﴾

92. Allah har icke tagit Sig någon son, icke heller finns det någon annan gud bredvid Honom; i så fall skulle varje gud ha avskiljt sig med det han hade skapat, och några skulle förvisso ha försökt få herravälde över andra. Förhärligad vare Allah *långt* över det de tillskriver *Honom*,

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ
اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا
يَصِفُوْنَ ۙ﴿۹۲﴾

93. Kännaren av det osedda och det sedda! Upphöjd är Han över *allt* det som de tillskriver *Honom*.

عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ﴿۹۳﴾ ع

R.6

94. Säg: ”Min Herre, om Du vill visa mig det som de har hotats med,

قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّيْ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ﴿۹۴﴾

95. min Herre, placera mig då icke bland de felande människorna.”

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۹۵﴾

96. Och Vi har helt förvisso makt att visa dig det som Vi hotade dem med.

وَاِنَّا عَلٰۤى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ
لَقٰدِرُوْنَ ﴿۹۶﴾

97. Driv tillbaka det onda med det som är bäst. Vi är väl införstådda med det de påstår.

اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ
اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُوْنَ ﴿۹۷﴾

98. Och säg: ”Min Herre, jag söker skydd hos Dig mot satanernas lockelser,

وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ
الشَّيٰطِيْنِ ۙ﴿۹۸﴾

99. och jag söker skydd hos Dig, min Herre, så att de icke skall komma nära mig.”

وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ۝٩٩

100. Till dess att, när döden kommer till någon av dem, *och* han säger *vädjande*: ”Min Herre, sänd mig tillbaka,

حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُوْنِ ۝١٠٠

101. så att jag kan utföra rättfärdiga *gärningar* i *det liv* som jag har lämnat *bakom mig.*” Aldrig! Det är bara ett ord som han uttalar. Och bakom dem finns en skiljevägg fram till den dag när de åter skall uppväckas.

لَعَلِّيْۤ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ
اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ
بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝١٠١

102. Och när basunen har blåsts, kommer det icke längre att finnas några släktskapsband mellan dem, icke heller kommer de att fråga efter varandra.

فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَلَاۤ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
يَوْمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ ۝١٠٢

103. Då kommer de att bli välmående, vilkas vikter är tunga *när det gäller gärningar*,

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ۝١٠٣

104. men de vilkas vikter är lätta, det är dessa som ödelägger sina själar. I helvetet kommer de att vistas,

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فِىْ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝١٠٤

105. Elden kommer att sveda deras ansikten och i den kommer de att grina illa *av vånda.*

تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيْهَا
كٰلِحُوْنَ ۝١٠٥

106. ”Lästes icke Mina tecken upp för er, fast ni behandlade dem som lögner?”

اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِىْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُوْنَ ۝١٠٦

107. De kommer att säga: ”Vår Herre, vår olycka överväldigade oss, och vi var ett vilsefaret folk.

قَالُوْا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَآلِّيْنَ ۝١٠٧

108. Vår Herre för oss ut ur detta, om vi sedan hemfaller *till olydnad*, skall vi sannerligen vara syndare."

رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا
ظٰلِمُوْنَ ﴿١٠٨﴾

109. *Gud* kommer att säga: "Gå förlorade i det, och tala icke till Mig,

قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ﴿١٠٩﴾

110. det fanns en grupp av Mina tjänare som sade: 'Vår Herre, vi tror, förlåt oss därför *våra synder* och ha förbarmande med oss, ty Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet',

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِيْ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ
خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١١٠﴾

111. men ni förlöjligade dem till dess att de blev orsak till att ni glömde Min ihågkommelse medan ni *fortsatte att* skratta åt dem.

فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ
ذِكْرِيْ وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿١١١﴾

112. Denna dag har Jag belönat dem för deras ståndaktighet, så att endast de har blivit framgångsrika."

اِنِّيْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوْٓا اَنَّهُمْ
هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿١١٢﴾

113. *Gud* kommer att säga: "Hur många år dröjde ni på jorden?"

قٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ﴿١١٣﴾

114. De kommer att säga: "Vi stannade i en dag eller en del av en dag, men fråga dem som för räkenskap."

قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ
الْعَآدِّيْنَ ﴿١١٤﴾

115. Han kommer att säga: "Ni stannade *där* bara *en* liten *stund*, om ni bara visste!

قٰلَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿١١٥﴾

116. Trodde ni då att Vi hade skapat er utan ändamål, och att ni icke skulle föras tillbaka till Oss?"

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ
اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿١١٦﴾

117. Upphöjd vare då Allah, den Rättmätige Konungen. Det finns ingen Gud utom Han, den ärofulla tronens Herre.

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿۱۱۷﴾

118. Och den, som åkallar en annan gud, för vilken han icke har något bevis, skall *tvingas* avlägga räkenskap inför sin Herre. De icke troende har helt förvisst icke framgång.

وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ لَا بُرْهَانَ
لَهٗ بِهٖ ۙ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ؕ اِنَّهٗ
لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

119. Och säg: ”Min Herre, förlåt och ha förbarmande, och Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet.”

وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ
الرّٰحِمِيْنَ ﴿۱۱۹﴾ ع ٦ ٢٦ ٦

Kapitel 24
AN-NÚR

Detta kapitel uppenbarades i Medina (*madina*) under det femte året efter Hijrah. Det innehåller sextiofem verser.

I början av det föregående kapitlet *al-mu'minún* nämndes det bland de troendes kännetecken att de vaktar på sina sinnen och sin dygd. Även kapitel *an-núr* handlar särskilt om detta. Det talas om straffet för sedeslösa män och kvinnor och att lastbara människor enbart umgås med sina likar, medan de troende är särskilt noggranna med att enbart ha dygdiga vänner. Här förklaras även att de olycksaliga människor som förtalar dygdiga kvinnor kommer att drabbas av ett allvarligt straff på grund av detta. I kapitlet berättas även om 'Aisha, måtte Allah vara nöjd med henne. Hon var en ytterst dygdig kvinna men förtalades av just sådana klandervärda personer. Kapitlet redogör även för det straff som föreskrivits för denna typ av förtal.

Därefter tilltalas de människor som lever dygdiga liv och de får veta vad som leder till att de skänks ytterligare renhet från Allah. En av dessa regler är att de, varje gång de träder in i någon annans hem, först ska hälsa, så att de inte finner de inneboende i en sådan situation att deras egna tankar kan fara iväg på villospår.

En annan försiktighetsåtgärd som nämns är att både troende män och troende kvinnor skall begränsa sina blickar och inte låta dem vandra runt ohämmat.

Efter allt detta framställs den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, av Allah som en praktfull manifestation av ljuset (اَلنُّوْر *an-núr*), i vars grundläggande egenskaper ingår att ljuset varken är östligt eller västligt, utan

lyser upp åt båda håll med sitt sken, likt en lykta som antänder flera andra lyktor. I anslutning till detta nämns Profetens följeslagares, måtte Allah vara nöjd med dem, hem och hur den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, även tände deras andliga lyktor i deras hem.

Därefter ges exempel som rör de icke troende på två sätt. Det ena är att de eftersträvar att släcka sin törst och sitt behag genom att njuta av världsliga nöjen vilket i slutändan kommer att leda till en djup ångest, på samma sätt som den törstande i en öken uppfattar hägringen vara vatten, men då han når dit slutar det inte med något annat än att Allah vedergäller honom för sinnets bedräglighet. Istället för ljus faller lager av mörker över dem, på ett sätt som kan jämföras med att någon drunknar i ett djupt havs mörker, då tjocka moln täcker himlen, och det är så mörkt att han inte ens kan se sin egen utsträckta hand.

I vers 52 berättas att en sann beskrivning av de troende är att när de kallas till Allah och Profeten, så hörsammar de kallelsen utan betänkande. Betydelsen av ”Framgång når sannerligen de troende” (23:2) förtydligas också här, då det konstateras att det är dessa som kommer att ha framgång.

I kapitlet finns även ”versen om ställföreträdande” (*åjat-al-istikhláf*) som talar om att på samma sätt som Allah utnämnde Khalifer (ställföreträdare) efter de tidigare profeterna, så kommer även nya Khalifer att utses på Hans befallning efter den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, även om detta sker till synes genom mänskliga mellanhänder. Ett av deras kännetecken skall då vara att Allah, efter det att de genomgått en period med oro och fara då folket trott att fienden kommer att besegra dem, kommer att återställa friden i de troendes hjärtan.

De troendes fullkomliga lydnad, som nämnts upprepade gånger, kännetecknas av att de inte bara lyder den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utan

även visar honom djup vördnad. Även då de samlas för att överlägga om någon samhällsfråga, så lämnar de aldrig sammankomsten utan den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tillåtelse. De ohyfsade tillrättavisas med att de inte skall kalla på Profeten på samma sätt som de brukar kalla på varandra.

I slutet av kapitlet säger Allah att alla anspråk som människor gör kan vara antingen uppriktiga eller skenheliga. Allah känner bäst till i vilket tillstånd varje människa befinner sig.

رکوعاتها ٩ سُوْرَةُ النُّوْرِ مَدَنِيَّةٌ ٢٤ اٰياتها ٦٥

Sura AN-NÚR
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. *Detta är* ett kapitel som Vi har uppenbarat och som Vi har gjort obligatorisk. Vi har uppenbarat tydliga tecken i den på det att ni måtte ta er i akt.

سُوْرَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَ فَرَضْنٰهَا وَاَنْزَلْنَا فِيْهَآ
اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢﴾

3. Den otuktiga kvinnan och den otuktige mannen, prygla var och en av dem med hundra rapp. Och låt icke medkänsla för de två gripa er rörande *utförandet av den* gudomliga lagen, om ni tror på Allah och den yttersta dagen. Och låt en grupp av de troende bevittna deras straff.

اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِيْ فَاجْلِدُوْا كُلَّ وَاحِدٍ
مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۠ وَّلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا
رَاْفَةٌ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا
طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾

4. En otuktig man kan icke äkta någon annan än en otuktig kvinna eller en avgudadyrkerska, och en otuktig kvinna kan icke äkta någon annan än en otuktig man eller en avgudadyrkare. Det är sannerligen förbjudet för de troende.

اَلزَّانِيْ لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۠
وَّ الزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ اِلَّا زَانٍ
اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤﴾

5. Och de som förtalar dygdiga kvinnor men icke för fram fyra vittnen, prygla dem med åttio rapp och tillåt aldrig någonsin deras vittnesbörd *därefter*, ty det är de som är överträdarna,

وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا
بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ
جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۙ ﴿٥﴾

6. utom de som sedan ångrar sig och förbättrar sig, ty Allah är i sanning Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا ۚ فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٦

7. Och beträffande dem som anklagar sina hustrur för äktenskapsbrott och icke har några *andra* vittnen än sig själva, *skall* vittnesmålet från vem helst av sådana personer *vara tillräckligt* om han vittnar fyra gånger i Allahs namn *och säger* att han verkligen är bland dem som talar sanning,

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهٰدٰتٍ بِاللّٰهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِينَ ٧

8. och *hans* femte *ed skall vara att säga* att Allahs förbannelse vare över honom om han är en lögnare.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ٨

9. Men det skall avvärja straffet från henne om hon vittnar fyra gånger i Allahs namn att han är en lögnare.

وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهٰدٰتٍ بِاللّٰهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِينَ ۙ ٩

10. Och *hennes* femte ed s*kall vara att säga* att Allahs vrede vare över henne om han talar sanning.

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا إِن كَانَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ١٠

11. Och var det icke för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er, och *det faktum* att Allah är Medlidsam *och* Vis, *skulle ni ha kommit att sörja.*

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١١ ع

R.2

12. De som hittade på den stora lögnen är förvisso en grupp bland er. Tänk icke att detta är skadligt för er, nej, det är bra för er. Var och en av dem skall få *sin del* av det han har förtjänat av synden, och den av dem som hade den huvudsakliga delen i den skall få ett svårt straff.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُو بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۗ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۗ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُم مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ۚ وَالَّذِي تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٢

13. När ni hörde om det, varför trodde icke de troende männen och de troende kvinnorna det bästa om sitt eget folk och sade: ”Detta är en uppenbar lögn?”

لَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ
وَالْمُؤْمِنٰتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۙ وَّقَالُوْا هٰذَآ
اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۳﴾

14. Varför förde de icke fram fyra vittnen för att *bevisa det*? Eftersom de icke har fört fram de *efterfrågade* vittnena, är de sannerligen lögnare i Allahs ögon!

لَوْلَا جَآءُوْ عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ
فَاِذْ لَمْ يَاْتُوْا بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ
هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۴﴾

15. Var det icke för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er i denna världen och i det tillkommande, skulle ett stort straff ha drabbat er på grund av *det skvaller* ni kastade er in i.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ فِى
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِىْ مَآ اَفَضْتُمْ
فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۚۖ ﴿۱۵﴾

16. När ni snappade upp det ord som spreds av era tungor och *sedan* började uttala det med era munnar om vilket ni icke hade någon verklig kunskap, och förmodade att det inte var viktigt, medan det i Allahs ögon är *något* enormt.

اِذْ تَلَقَّوْنَهٗ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُوْلُوْنَ
بِاَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ
وَّتَحْسَبُوْنَهٗ هَيِّنًا ۖ وَّهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ ﴿۱۶﴾

17. Och när ni hörde det, varför sade ni icke: ”Det tillkommer icke oss att tala om det. Helig är Du, å, *Gud*, detta är ett grovt förtal.”

وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَآ
اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ
عَظِيْمٌ ﴿۱۷﴾

18. Allah förmanar er att aldrig upprepa dess like, om ni är troende.

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا اِنْ
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ ﴿۱۸﴾

19. Och Allah förklarar befallningarna för er och Allah är All-Vetande, Vis.

وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ﴿۱۹﴾

20. De som älskar att det otillbörliga skall spridas bland de troende skall få ett smärtsamt straff i denna världen och i den tillkommande. Och Allah vet, och ni vet icke.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ
فِي الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۰﴾

21. Och om det icke vore för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er och *det faktum* att Allah är Medlidsam och Barmhärtig, *skulle ni ha blivit tillintetgjorda.*

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ
اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۱﴾ ع

R.3

22. Å, ni som tror! Följ icke satans fotspår, och vem som än följer satans fotspår *skall veta att* han, helt visst påbjuder till otillbörlighet och uppenbart ont. Och om det icke vore för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er, skulle icke en enda av er någonsin ha varit ren, men Allah renar vem Han behagar. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ
الشَّيْطٰنِ ؕ وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ
فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى
مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ
مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

23. Och låt icke dem bland er, som äger rikedom och makt, svära att icke ge *något* till släktingar och till de behövande och till dem som har lämnat sina hem för Allahs sak. Låt dem förlåta och ha överseende. Önskar ni icke att Allah skall förlåta er? Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ
اَنْ يُّؤْتُوْۤا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ
وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ وَلْيَعْفُوْا
وَلْيَصْفَحُوْا ؕ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ
لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۳﴾

24. De som förtalar kyska, obetänksamma, troende kvinnor är sannerligen förbannade i denna världen och i det tillkommande.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ
الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۪

Och för dem finns ett allvarligt straff,

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٤﴾

25. på den dag när deras tungor och deras händer och deras fötter kommer att bära vittnesbörd mot dem för vad de brukade göra.

يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيْهِمْ
وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. På den dagen kommer Allah att till fullo betala dem vad som med rätta tillkommer dem, och de kommer att veta att endast Allah är den Uppenbara Sanningen.

يَوْمَئِذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ
وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿٢٦﴾

27. Onda gärningar är för onda människor, och onda människor är *benägna till* onda gärningar. Och goda gärningar är för goda människor, och goda människor är *benägna till* goda gärningar, de är oskyldiga till allt det *bakdantarna* anför. För dem finns förlåtelse och en hedervärd försörjning.

اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ
لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ
وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ اُولٰٓئِكَ
مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ۗ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّ رِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٢٧﴾ ع

R.4

28. Å, ni som tror! Träd icke in i andra hus än era egna förrän ni har bett om tillstånd och hälsat på dess invånare. Det är bättre för er på det att ni måtte vara uppmärksamma.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا
غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا
عَلٰٓى اَهْلِهَا ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Och om ni icke finner någon inne, träd icke in i dem förrän ni får tillstånd. Och om det sägs till er: ”Gå tillbaka”, gå då tillbaka, det är renare för er. Och Allah vet väl vad ni gör.

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا
حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ لَكُمُ
ارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾

30. Det är icke fel för er del att gå in i obebodda hus i vilka era tillhörigheter finns. Och Allah vet vad ni visar och vad ni döljer.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا
غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۰﴾

31. Säg till de troende männen att slå ned sina blickar och vaka över sina könsdelar. Det är renare för dem. Allah är förvisso väl medveten om vad de gör.

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ؕ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿۳۱﴾

32. Och säg till de troende kvinnorna att slå ned sina blickar och vaka över sina könsdelar, och att de icke visar sin skönhet eller sin utsmyckning, utom det som är synligt av den, och att de drar sina huvudkläden över barmen, och att de icke framhäver sin skönhet eller sin utsmyckning utom för sina äkta makar, eller för sina fäder, eller sina makars fäder, eller sina söner, eller sina makars söner, eller sina bröder, eller sina brorsöner, eller sina systersöner, eller deras kvinnor eller de som deras högerhänder besitter, eller sådana av manliga tjänare som icke har onda begär i sitt sinne, eller unga barn som ännu icke uppnått kunskap om kvinnors dolda kroppsdelar. Och att de icke stampar med sina fötter på ett sådant sätt att det de döljer av sin skönhet kanske blir synligt. Och å, ni troende, vänd ni er alla till Allah, så att ni måtte ha framgång.

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ
زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ
زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ
اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ
بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اِخْوَانِهِنَّ
اَوْ بَنِيْٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِيْنَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ
يَظْهَرُوْا عَلٰى عَوْرٰتِ النِّسَآءِ ۖ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ
مِنْ زِيْنَتِهِنَّ ؕ وَتُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ جَمِيْعًا
اَيُّهَ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۲﴾

33. Och anordna äktenskap för änkorna bland er, och för era manliga slavar och kvinnliga slavar som är lämpliga *till äktenskap*. Om de är fattiga, kommer Allah att ge dem medel ur sin frikostighet och Allah är Frikostig, Allvetande.

وَ اَنۡکِحُوا الۡاَیَامٰی مِنۡکُمۡ وَ الصّٰلِحِیۡنَ مِنۡ
عِبَادِکُمۡ وَ اِمَآئِکُمۡ ؕ اِنۡ یَّکُوۡنُوۡا
فُقَرَآءَ یُغۡنِہِمُ اللّٰہُ مِنۡ فَضۡلِہٖ ؕ وَ اللّٰہُ
وَاسِعٌ عَلِیۡمٌ ﴿۳۳﴾

34. Och låt dem som icke finner *medel till* äktenskap bevara sig själva kyska, till dess att Allah skänker dem medel ur Sin frikostighet. Och för dem av era slavar som önskar ett skriftligt frigivningskontrakt, skriv ned det för dem om ni känner till någon god *förutsättning, och* ge dem av den rikedom som *i sanning* tillhör Allah *och* som Han har skänkt er. Och tvinga icke era tjänarinnor till ett okyskt liv *genom att låta dem förbli ogifta* om de önskar att förbli kyska, så att ni kan söka det jordiska livets vinning. Men om någon tvingar dem, då kommer Allah, efter det att de utsatts för tvång, att vara Förlåtande *och* Barmhärtig *mot dem.*

وَ لۡیَسۡتَعۡفِفِ الَّذِیۡنَ لَا یَجِدُوۡنَ نِکَاحًا
حَتّٰی یُغۡنِیَہُمُ اللّٰہُ مِنۡ فَضۡلِہٖ ؕ وَ الَّذِیۡنَ
یَبۡتَغُوۡنَ الۡکِتٰبَ مِمَّا مَلَکَتۡ اَیۡمَانُکُمۡ
فَکَاتِبُوۡہُمۡ اِنۡ عَلِمۡتُمۡ فِیۡہِمۡ خَیۡرًا ٭ۖ
وَّ اٰتُوۡہُمۡ مِّنۡ مَّالِ اللّٰہِ الَّذِیۡۤ اٰتٰىکُمۡ ؕ
وَ لَا تُکۡرِہُوۡا فَتَیٰتِکُمۡ عَلَی الۡبِغَآءِ
اِنۡ اَرَدۡنَ تَحَصُّنًا لِّتَبۡتَغُوۡا عَرَضَ
الۡحَیٰوۃِ الدُّنۡیَا ؕ وَ مَنۡ یُّکۡرِہۡہُّنَّ فَاِنَّ
اللّٰہَ مِنۡۢ بَعۡدِ اِکۡرَاہِہِنَّ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿۳۴﴾

35. Och Vi har sänt ned uppenbara tecken till er och exempel på dem som har gått bort före er, och en förmaning till de gudfruktiga.

وَ لَقَدۡ اَنۡزَلۡنَاۤ اِلَیۡکُمۡ اٰیٰتٍ مُّبَیِّنٰتٍ وَّ مَثَلًا
مِّنَ الَّذِیۡنَ خَلَوۡا مِنۡ قَبۡلِکُمۡ وَ مَوۡعِظَۃً
لِّلۡمُتَّقِیۡنَ ﴿۳۵﴾ ع ۸ ۱۰

R.5

36. Allah är himlarnas och jordens Ljus. Hans ljus är som om det fanns en *skimrande* nisch i vilken det finns en lampa. Lampan är i en glaskupa. Glaskupan är, som vore den en glittrande stjärna. Den (lampan) är tänd med *oljan från* ett välsignat träd,

اَللّٰہُ نُوۡرُ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ ؕ مَثَلُ
نُوۡرِہٖ کَمِشۡکٰوۃٍ فِیۡہَا مِصۡبَاحٌ ؕ اَلۡمِصۡبَاحُ
فِیۡ زُجَاجَۃٍ ؕ اَلزُّجَاجَۃُ کَاَنَّہَا کَوۡکَبٌ
دُرِّیٌّ یُّوۡقَدُ مِنۡ شَجَرَۃٍ مُّبٰرَکَۃٍ زَیۡتُوۡنَۃٍ

ett olivträd, varken från öst eller från väst, vars olja nära nog skulle lysa fram även om elden icke snuddade vid den. Ljus på ljus! Allah vägleder vem helst Han behagar till Sitt ljus. Och Allah framställer liknelser för människor, och Allah känner till fullo alla ting.

لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا
يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ؕ نُوْرٌ عَلٰى
نُوْرٍ ؕ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۙ﴿۳۶﴾

37. *Detta ljus lyser upp* hus beträffande vilka Allah har föreskrivit att de skall bli upphöjda och att Hans namn skall kommas ihåg i dem. I dem lovprisas Han på morgnarna och på kvällarna,

فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا
اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۙ﴿۳۷﴾

38. *av* människor som varken handel eller köpslående avleder från ihågkommelsen av Allah och förrättandet av bönen och betalandet av Zakát. De fruktar den dagen då hjärtan och ögon kommer att vara rörda,

رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ
ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ
يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيْهِ الْقُلُوْبُ
وَالْاَبْصَارُ ۙ﴿۳۸﴾

39. så att Allah måtte ge dem den bästa belöningen för deras gärningar och ge dem ännu mer genom Sin frikostighet. Och Allah förser vem Han än behagar utan mått.

لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا
وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۹﴾

40. Och *när det gäller* de som icke tror, är deras gärningar som en hägring i en öken. Den törstige tror att det är vatten till dess att han, när han kommer fram till det, finner det vara ingenting. Och han finner att Allah är där *och* då till fullo betalar honom hans räkning, och Allah är Snabb i att föra räkenskap.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍۭ
بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً ؕ حَتّٰٓى اِذَا
جَآءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ
فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ؕ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۙ﴿۴۰﴾

41. Eller *också är deras gärningar* som tjocka *lager av* mörker *utbredda* över ett stort och djupt hav, som täcks av en våg över vilken det finns en annan våg, över vilken det finns moln, lager på lager av mörker, ett över det andra. När han räcker ut sin hand kan han knappast se den, och den som Allah icke ger något ljus, för honom finns det inget ljus alls.

اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰهُ مَوْجٌ
مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ؕ
ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ؕ اِذَآ
اَخْرَجَ يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ؕ وَمَنْ لَّمْ
يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ﴿٤١﴾ ع

R.6

42. Ser du icke att det är Allah Vars lovprisningar alla firar som finns i himlarna och på jorden och *så gör* fåglarna med sina vingar utbredda? Var och en vet sitt eget *sätt* att be och lovprisa. Och Allah vet väl vad de gör.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ؕ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Och himlarnas och jordens Konungadöme tillhör Allah, och återväntandet skall bli till Allah.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى
اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾

44. Ser du icke att Allah driver molnen, sedan förenar Han dem, sedan tornar Han upp dem så att du ser regn strömma fram från dess mitt? Och från skyn sänder Han ned *moln lika* berg i vilka det finns hagel, med vilket Han slår vem Han behagar, och avvärjer det från vem Han behagar. Flamman från dess blixt kan närapå ta bort synen.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ
جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ
وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ
يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾ ؕ

45. Allah växlar natten och dagen. I det finns förvisso en läxa för dem som har ögon.

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

46. Allah har skapat varje djur från vatten. Av dem finns det *några* som krälar på sina bukar, och av dem finns det *några* som går på två fötter, och bland dem finns *några* som går på fyra. Allah skapar vad Han vill. Allah har förvisso makt att göra allt Han önskar.

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ
يَّمْشِيْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ
عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰٓى
اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٦﴾

47. Vi har sannerligen sänt ned uppenbara tecken. Och Allah vägleder vem Han behagar till den rätta vägen.

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ
مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٧﴾

48. Och de säger: ”Vi tror på Allah och på sändebudet och vi lyder.” Efter det vänder sig sedan några av dem bort. Men de är icke *alls* troende.

وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا
ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ
وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. Och när de kallas till Allah och Hans sändebud, så att han kan döma mellan dem, tänk! En grupp av dem vänder sig bort.

وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Och om *de anser* rätten *vara* på deras sida, kommer de springande till honom i full underkastelse.

وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ
مُذْعِنِيْنَ ؕ ﴿٥٠﴾

51. Är det så att det finns en sjukdom i deras hjärtan? Eller tvivlar de eller fruktar de att Allah och Hans sändebud kommer att vara orättvisa mot dem? Nej, det är de själva som är orättfärdiga.

اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا
اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
وَرَسُوْلُهٗ ؕ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾ ع

R.7

52. De troendes svar när de kallas till Allah och Hans sändebud , så att han kan döma mellan dem, är enbart att de säger: ”Vi hör och vi lyder.” Och det är de

اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا
اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ وَاُولٰٓئِكَ

هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥٢﴾

som kommer att ha framgång.

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ
وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٥٣﴾

53. Och vem helst som lyder Allah och Hans sändebud och fruktar Allah och tar Honom till värn *som skydd*, det är de som kommer att bli framgångsrika.

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ
طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾

54. Och de svär sina starkaste eder vid Allah att de, om du befaller dem, förvisso kommer att gå fram. Säg: ”Svär icke, *det som begärs av er är verklig* lydnad inför det som är tillbörligt.” Allah är förvisso medveten om vad ni gör.

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ
تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا
حُمِّلْتُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ تَهْتَدُوْا ؕ وَمَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٥٥﴾

55. Säg: ”Lyd Allah och lyd sändebudet.” Men om de vänder sig bort, *kom då ihåg att när det gäller vem helst som gör så*, kommer denne att ställas till svars för det han har gjort, så som även ni kommer att ställas till svars för det ni har gjort. Och om ni lyder honom kommer ni att bli rätt vägledda. Och sändebudet är icke ansvarig för något annat än att framföra budskapet.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ
لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ؕ
يَعْبُدُوْنَنِىْ لَا يُشْرِكُوْنَ بِىْ شَيْـًٔا ؕ وَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥٦﴾

56. Allah har lovat dem bland er som tror och gör goda gärningar att Han förvisso kommer att göra dem till ställföreträdare på jorden, så som Han utsåg *andra* till ställföreträdare före dem, och att Han för dem förvisso kommer att befästa deras religion, som Han har utvalt för dem, och att Han i utbyte förvisso kommer att skänka dem trygghet *och fred* efter deras fruktan. De kommer att dyrka Mig *och* de kommer icke att sätta någon vid Min sida. De som sedan är otacksamma efter det, kommer att vara de upproriska.

57. Och förrätta bönen och betala Zakát och lyd sändebudet, på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا
الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Tänk icke att de som icke tror skulle kunna omintetgöra *Vår plan* på jorden, deras vistelseort är helvetet, och det är sannerligen en ond tillflyktsort.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ
فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۗ وَلَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿٥٨﴾ ع ٧/٧ ١٣

R.8

59. Å, ni som tror! Låt de som era högerhänder besitter och de av er som icke nått puberteten be er om tillstånd vid tre tillfällen *innan de kommer in i era privata rum*, före morgonbönen, och när ni lägger era kläder åt sidan på middagen *under sommaren*, och efter nattbönen. *Dessa är* tre tider för privatliv åt er. Vid andra *tider* vilar inget klander på vare sig er eller dem, *ty* de måste röra sig fritt för att passa upp på andra. Sålunda klargör Allah tecknen för er, ty Allah är Allvetande, Vis.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا
الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ۗ مِنْ قَبْلِ
صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ
مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ۣ
ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَّكُمْ ۗ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ۗ طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ
بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾

60. Och när barnen bland er når puberteten, skall de *också* be om tillstånd, så som de som *nämndes* före dem bad om tillstånd. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för er, och Allah är Allvetande, Vis.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ
فَلْيَسْتَاْذِنُوْا كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ۗ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾

61. *Beträffande* gamla kvinnor som passerat åldern för gifter-

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ

mål, vilar det inget klander över dem om de lägger sin *yttre* klädnad åt sidan utan att medvetet framhäva sin skönhet. Och om de önskar utöva mer försiktighet *för att akta på sin renhet,* det är *ännu* bättre för dem. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۭ بِزِيْنَةٍ ؕ وَاَنْ
يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿۶۱﴾

62. Det finns ingen synd för den blinde, och det finns ingen synd för den lame, och det finns ingen synd för den sjuke och ingen för er själva i att ni äter från era egna hus, eller era fäders hus, eller era mödrars hus, eller era bröders hus, eller era systrars hus, eller era farbröders hus, eller era fastrars hus, eller era morbröders hus, eller era mostrars hus, eller *från* de *hus* till vilka nycklarna är i er ägo, eller *från en av* era vänners hus. Icke heller finns det någon synd i varken att ni äter gemensamt eller var och en för sig. Men när ni går in i ett hus, hälsa ert folk med en fridshälsning, en hälsning från er Herre, full av välsignelse och renhet. Sålunda förklarar Allah befallningarna för er, så att ni kan förstå.

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى
الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ
حَرَجٌ وَّلَا عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْۢ
بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗۤ اَوْ
صَدِيْقِكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ
عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۲﴾ ع ۸ ۱۴

R.9

63. Sanna troende är sannerligen endast de som tror på Allah och på Hans sändebud och som, när de är hos honom i något ärende av allmän karaktär, icke går iväg förrän de har bett honom om tillstånd. De som ber dig om

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰۤى اَمْرٍ
جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ ؕ

اِنَّ الَّذِيۡنَ يَسۡتَاۡذِنُوۡنَكَ اُولٰٓـئِكَ
الَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَ رَسُوۡلِهٖ‌ۚ
فَاِذَا اسۡتَاۡذَنُوۡكَ لِبَعۡضِ شَاۡنِهِمۡ فَاۡذَنۡ
لِّمَنۡ شِئۡتَ مِنۡهُمۡ وَاسۡتَغۡفِرۡ لَهُمُ اللّٰهَ‌ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٦٣﴾

tillstånd, är förvisso de som i sanning tror på Allah och Hans sändebud. Så när de ber dig om tillstånd för något av sina ärenden, ge tillstånd till dem du vill, och be Allah om förlåtelse för dem, Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

لَا تَجۡعَلُوۡا دُعَآءَ الرَّسُوۡلِ بَيۡنَكُمۡ
كَدُعَآءِ بَعۡضِكُمۡ بَعۡضًا‌ ؕ قَدۡ يَعۡلَمُ اللّٰهُ
الَّذِيۡنَ يَتَسَلَّلُوۡنَ مِنۡكُمۡ لِوَاذًا‌ ۚ
فَلۡيَحۡذَرِ الَّذِيۡنَ يُخَالِفُوۡنَ عَنۡ اَمۡرِهٖۤ
اَنۡ تُصِيۡبَهُمۡ فِتۡنَةٌ اَوۡ يُصِيۡبَهُمۡ
عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿٦٤﴾

64. Behandla icke er emellan sändebudets kallelse som en kallelse från en av er själva till en annan. Allah känner sannerligen dem av er som förstulet smyger sig iväg. Så låt dem som går trots Hans befallning, ta sig i akt så att icke en prövning drabbar dem eller ett plågsamt straff hinner upp dem.

اَلَاۤ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ‌ ؕ
قَدۡ يَعۡلَمُ مَاۤ اَنۡتُمۡ عَلَيۡهِ ؕ وَيَوۡمَ
يُرۡجَعُوۡنَ اِلَيۡهِ فَيُنَبِّئُهُمۡ بِمَا عَمِلُوۡا‌ ؕ
وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿٦٥﴾ ع

65. Hör hit! Vad helst som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah. Han vet sannerligen vad ni är! Och på den dagen då de kommer att återföras till Honom, kommer Han att upplysa dem om vad de gjorde. Och Allah vet till fullo allting.

Kapitel 25
AL-FURQÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den sista perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttioåtta verser.

I inledningen av kapitlet berättas att Allah givit den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, *al-furqán*, alltså den enastående måttstock, som gör klar åtskillnad mellan sant och falskt. Det är samma måttstock som upprepade gånger nämnts i kapitel *an-núr*. I detta kapitel ges fler exempel på detta.

Ett av dem är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte bara förmådde åstadkomma en klar förändring hos människorna i sin omgivning, utan att han tilldelades den enastående *al-furqán* i form av Qur'anen, som urskiljer all slags sanning från falskheten i världen.

Som svar på de häpnadsväckande mirakel som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utförde, visade fienden en påhittad måttstock för profetämbetet och undrade vad som hänt med denne profet som äter mat och vandrar runt på gatorna? Varför har ingen ängel stigit ned med honom så att de tillsammans kunnat förkunna tron och varna? Likaså hade fienden även kännetecknet att det borde komma en synbar skatt från himlen till profeten. I själva verket brukar denna oändliga skatt skickas i form av en fullkomlig lära och inte som någon världslig skatt.

Likaså bör en profet enligt dem även ha praktfulla trädgårdar där han kan äta enligt behag utan att behöva anstränga sig. Allah bemöter detta och berättar att Han kommer att tilldela den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sådana trädgårdar och palats i paradiset som de

okunniga inte ens kan ana.

Deras påstående om att en som vandrar omkring på gatorna inte kan vara ett sändebud förkastas och i en följdfråga krävs det av dem att de bör nämna en enda bland de tidigare profeterna som inte vandrade runt på gatorna som andra människor gör. Om de inte kan ge något exempel innebär det att de fullständigt förnekar profetämbetet och anser att Allah inte kan göra någon till profet. När det gäller änglarnas nedstigande över de icke troende så kommer detta förvisso att inträffa, men i så fall med budskap om deras undergång och ett straff som de inte kan undkomma.

En invändning som de har haft mot den Ädla Qur'anen är varför den inte uppenbarades i ett stycke på en och samma gång? I själva verket kan det finnas flera orsaker till detta. En av dem är att det var tidens krav som fordrade att verser ur den Ädla Qur'anen skulle uppenbaras i enlighet med omgivningens behov. I takt med att brister och svagheter framkom, uppenbarades verser som belyste den aktuella situationen. En annan är att den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärta skulle förlänas ståndaktighet genom ständigt återkommande tecken och mirakel, och att han skulle få uppleva dem under hela den period när den Ädla Qur'anens uppenbarades. Sedan är detta även ett bevis för att det inte var den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som sammanställde den Ädla Qur'anen, eftersom en uppenbarelse som sträcker sig över en tid på tjugotre år inte kan ha en sådan ordning och vara så flytande. Hur kan någon som varken kan läsa eller skriva överblicka en period på tjugotre år?

Även den Utlovade Messias, frid vare med honom, har nämnt visheten i detta. Han skriver att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genomgick oerhört farliga situationer under denna tjugotreårsperiod. Under hemska

strider befann han sig mitt på slagfältet, framför sina följeslagare och kämpade mot fienden. Under denna period försökte någon även förgifta honom. Men Allah lät honom inte gå bort förrän hela lagen (*sharía*) hade uppenbarats. Det gradvisa uppenbarandet av den Ädla Qur'anens är således ett enastående mirakel.

Likaså har kännetecknen för Guds, den Nåderike, tjänare (عِبَادُ الرَّحْمٰن *'ibádur-rahmán*) återgivits i slutet av kapitlet och det berättas för den Helige Profeten att på samma sätt som himlen har tolv stjärnor (اَلْبُرُوْج *al-burúdj*) så kommer även tolv reformatorer att komma efter honom för att försvara religionen. Sedan kommer även fullmånen (en liknelse för den utlovade Messias, övers.anm.) att uppstå. Fullmånen, den utlovade Messias, kommer att få ett fullkomligt andligt ljus från den Helige Profeten, precis som månen får sitt ljus från solen.

I samma avsnitt nämns följande egenskaper hos Guds tjänare (عِبَادُ الرَّحْمٰن *'ibádur-rahmán*): Måttfullhet, ödmjukhet och att deras liv är fulla av tillbedjan, vilket leder till att de erhåller alla slag av utmärkelser. I den sista versen av detta kapitel står det varför de tillbringar sina liv i bön, stående och bugande. Detta för att bön och vädjan är den enda vägen till att få ett evigt liv av Allah, och den som förnekar detta och vänder sig bort från Honom kommer att drabbas av fruktansvärda andliga sjukdomar som aldrig kommer att gå över.

ركوعاتها ٦ — سُوۡرَةُ الۡفُرۡقَانِ مَكِّيَّةٌ ٢٥ — اٰياتها ٧٨

Sura AL-FURQÁN
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Välsignad vare Han, Som har sänt ned urskiljningen till Sin tjänare, så att denne kan vara en varnare för *alla* världarna,

تَبٰرَكَ الَّذِىۡ نَزَّلَ الۡفُرۡقَانَ عَلٰى عَبۡدِهٖ
لِيَكُوۡنَ لِلۡعٰلَمِيۡنَ نَذِيۡرَا ۙ﴿٢﴾

3. Han (Allah) som himlarnas och jordens konungarike tillhör. Han har icke tagit Sig någon son, och Han har ingen medhjälpare i konungadömet, och Han har skapat allt och fastställt *dess* rätta mått för det.

الَّذِىۡ لَهٗ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَلَمۡ
يَتَّخِذۡ وَلَدًا وَّلَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ شَرِيۡكٌ فِى
الۡمُلۡكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىۡءٍ فَقَدَّرَهٗ
تَقۡدِيۡرًا ﴿٣﴾

4. Ändå har de tagit avgudar bredvid Honom, vilka icke skapar någonting utan själva är skapade, och som icke har någon makt att skada eller gagna sig själva, icke heller styr de död eller liv eller uppståndelse.

وَاتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اٰلِهَةً لَّا يَخۡلُقُوۡنَ
شَيۡـًٔا وَّهُمۡ يُخۡلَقُوۡنَ وَلَا يَمۡلِكُوۡنَ
لِاَنۡفُسِهِمۡ ضَرًّا وَّلَا نَفۡعًا وَّلَا يَمۡلِكُوۡنَ
مَوۡتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوۡرًا ﴿٤﴾

5. Och de som icke tror säger: ”Det är ingenting annat än en lögn som han (Profeten) har smitt, och andra människor har hjälpt honom med det.” De har sannerligen begått en orättvisa och en falskhet.

وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنۡ هٰذَاۤ اِلَّاۤ اِفۡكُ ۨ
افۡتَرٰٮهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيۡهِ قَوۡمٌ اٰخَرُوۡنَ ۛۚ
فَقَدۡ جَآءُوۡ ظُلۡمًا وَّزُوۡرًا ۛۚ﴿٥﴾

معانقة ١ عند المتاخرين

6. Och de säger: ”*Detta är* fabler från forntiden, *och* han (Profeten) har fått dem nedskrivna, och de dikteras för honom morgon och afton.”

وَقَالُوۡۤا اَسَاطِيۡرُ الۡاَوَّلِيۡنَ اكۡتَتَبَهَا
فَهِىَ تُمۡلٰى عَلَيۡهِ بُكۡرَةً وَّاَصِيۡلًا ﴿٦﴾

7. Säg: ”Han Som känner *varje*

قُلۡ اَنۡزَلَهُ الَّذِىۡ يَعۡلَمُ السِّرَّ فِى السَّمٰوٰتِ

وَالۡاَرۡضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوۡرًا رَّحِيۡمًا ﴿۷﴾

hemlighet i himlarna och på jorden har uppenbarat det. Han är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

وَقَالُوۡا مَالِ هٰذَا الرَّسُوۡلِ يَاۡكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمۡشِىۡ فِى الۡاَسۡوَاقِ ؕ لَوۡلَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡهِ
مَلَكٌ فَيَكُوۡنَ مَعَهٗ نَذِيۡرًا ۙ﴿۸﴾

8. Och de säger: ”Vad för slags sändebud är detta eftersom han äter mat och vandrar omkring på gatorna? Varför har icke en ängel sänts ned till honom på det att han måtte vara en varnare med honom?

اَوۡ يُلۡقٰٓى اِلَيۡهِ كَنۡزٌ اَوۡ تَكُوۡنُ لَهٗ جَنَّةٌ
يَّاۡكُلُ مِنۡهَا ؕ وَقَالَ الظّٰلِمُوۡنَ اِنۡ تَتَّبِعُوۡنَ
اِلَّا رَجُلًا مَّسۡحُوۡرًا ﴿۹﴾

9. Eller *också* skulle en förmögenhet ha sänts ned till honom, eller skulle han ha haft en trädgård att äta från.” Och syndarna säger: ”Ni följer bara en förhäxad man.”

اُنۡظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُوۡا لَكَ الۡاَمۡثَالَ
فَضَلُّوۡا فَلَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ سَبِيۡلًا ﴿۱۰﴾ ع

10. Se hur de hittar på liknelser för dig! Sålunda har de irrat vilse och kan icke finna vägen.

R.2

تَبٰرَكَ الَّذِىۡۤ اِنۡ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيۡرًا مِّنۡ
ذٰلِكَ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ ۙ
وَيَجۡعَلۡ لَّكَ قُصُوۡرًا ﴿۱۱﴾

11. Välsignad är Han Som om Han behagar, tilldelar dig något bättre än allt det, *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, och Som *också* kommer att tilldela dig palats.

بَلۡ كَذَّبُوۡا بِالسَّاعَةِ ۟ وَاَعۡتَدۡنَا لِمَنۡ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيۡرًا ۚ﴿۱۲﴾

12. Nej, de förnekar timmen och för dem som förnekar timmen, har vi berett en flammande eld.

اِذَا رَاَتۡهُمۡ مِّنۡ مَّكَانٍۢ بَعِيۡدٍ سَمِعُوۡا لَهَا
تَغَيُّظًا وَّ زَفِيۡرًا ﴿۱۳﴾

13. När den ser dem från en avlägsen plats, kommer de att höra dess raseri och rytande.

وَاِذَاۤ اُلۡقُوۡا مِنۡهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيۡنَ
دَعَوۡا هُنَالِكَ ثُبُوۡرًا ؕ﴿۱۴﴾

14. Och när de kastas in i en trång plats nära den, sammankedjade, kommer de där att be om förintelse.

لَا تَدۡعُوا الۡيَوۡمَ ثُبُوۡرًا وَّاحِدًا وَّ ادۡعُوۡا

15. ”Be icke om en förintelse denna dag, utan bed om många

ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ۝١٥

förintelser.”

قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ
الْمُتَّقُوْنَ ۭ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاۗءً وَّمَصِيْرًا ۝١٦

16. Säg: ”Är detta bäst eller evighetens trädgårdar, som är utlovade till de rättfärdiga? Det kommer att bli deras belöning och *slutliga* tillflykt.”

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاۗءُوْنَ خٰلِدِيْنَ ۭ كَانَ عَلٰى
رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔوْلًا ۝١٧

17. I den kommer de att ha vad helst de önskar, *och* förbli i den *för alltid*. Det är ett *bindande* löfte från din Herre att *alltid* be om.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِيْ
هٰٓؤُلَاۗءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ ۝١٨

18. På den dagen när Han kommer att samla dem och de vilka de tillber bredvid Allah, kommer Han att fråga dem: ”Var det ni som vilseledde dessa Mina tjänare, eller irrade de *själva* bort från vägen?”

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْۢبَغِيْ لَنَآ اَنْ
نَّتَّخِذَ مِنْ دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِيَاۗءَ وَلٰكِنْ
مَّتَّعْتَهُمْ وَاٰبَاۗءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ ۚ
وَكَانُوْا قَوْمًۢا بُوْرًا ۝١٩

19. De kommer att svara: ”Helig är Du. Det var icke rätt av oss att ta andra beskyddare än Dig, men Du skänkte *detta livets* goda till dem och deras fäder till dess att de glömde varningen och blev ett tillintetgjort folk.”

فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ ۙ فَمَا
تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ
يَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيْرًا ۝٢٠

20. *Sedan skall Vi säga till avgudadyrkarna*: ”De har givit er lögnen beträffande det ni sade, så ni kan icke avvärja *straffet*, icke heller kan ni *få* hjälp.” Och vem helst av er som felar skall Vi låta smaka ett svårt straff.

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّآ
اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَمْشُوْنَ فِي

21. Och Vi sände icke några sändebud före dig utan att de förvisso åt mat och vandrade omkring på gatorna. Och Vi gör

några av er till prövningar för andra. Vill ni *då* vara ståndaktiga? Och din Herre är Allseende.

الْاَسْوَاقِ ؕ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
فِتْنَةً ؕ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ
ع بَصِيْرًا ﴿٢١﴾

Del 19

R.3

22. Och de som icke väntar sig ett möte med Oss säger: ”Varför har icke änglar sänts ned till oss?” Eller: ”Varför ser vi icke vår Herre?” De är helt visst alltför stolta över sig själva och har storligen överskridit alla gränser.

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا
لَوْلَاۤ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ؕ
لَقَدِ اسْتَكْبَرُوْا فِيْۤ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ
عُتُوًّا كَبِيْرًا ﴿٢٢﴾

23. På den dag när de ser änglarna - det kommer icke att finnas några goda nyheter for de skyldiga på den dagen, och de kommer att säga: ”Om det ändå hade funnits en oöverstiglig skiljemur!”

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِيْنَ وَ يَقُوْلُوْنَ
حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿٢٣﴾

24. Och Vi skall vända Oss mot varje del av deras gärningar och Vi skall förvandla det till ett utspritt stoft.

وَقَدِمْنَاۤ اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ
فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً مَّنْثُوْرًا ﴿٢٤﴾

25. På den dagen kommer himlens invånare att ha det bättre ställt beträffande *sin stadigvarande* vistelseort, och bättre ställt när det gäller *sin tillfälliga* viloplats.

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَّاَحْسَنُ مَقِيْلًا ﴿٢٥﴾

26. Och på den dagen när molnens *mullrande* får himlen att brista itu, och änglarna skall skickas ned i stora antal,

وَ يَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيْلًا ﴿٢٦﴾

27. på den dagen skall det sanna konungadömet tillhöra *Gud*, den Nåderike, och det skall bli en svår dag för de icke troende.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ؕ وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ عَسِيْرًا ﴿٢٧﴾

28. *Akta er för* den dagen då syndaren kommer att bita sig i händerna *i ren hjälplöshet*. Han kommer *då* att säga: ”Å, om jag ändå hade följt *samma* väg som sändebudet!

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُوْلُ
يٰلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ﴿٢٨﴾

29. Ack, ve över mig! Om jag ändå aldrig hade tagit en *syndare* till *nära* vän!

يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِيْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا ﴿٢٩﴾

30. Han ledde mig bort från påminnelsen efter det att den hade kommit till mig.” Och satan är människans främste svikare.

لَقَدْ اَضَلَّنِيْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِيْ ؕ
وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ خَذُوْلًا ﴿٣٠﴾

31. Och sändebudet kommer att säga: ”Å, min Herre, mitt folk behandlade sannerligen denna Qur’an som *något* övergivet.”

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوْا
هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ﴿٣١﴾

32. Sålunda gjorde Vi för varje profet en fiende från syndarna och din Herre är tillräcklig som Vägledare och Hjälpare.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ
الْمُجْرِمِيْنَ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيْرًا ﴿٣٢﴾

33. Och de som icke tror säger: ”Varför uppenbarades icke hela Qur’anen på en gång för honom?” *Vi har uppenbarat den* på detta sätt så att Vi kan styrka ditt hjärta med den. Och Vi har ordnat den i den bästa utformningen.”

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۚۛ كَذٰلِكَ ۚۛ لِنُثَبِّتَ
بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيْلًا ﴿٣٣﴾

معانقة لا عند المتقدمين

34. Och de kommer icke till dig med en invändning utan att Vi förser dig med sanningen och en utmärkt förklaring.

وَلَا يَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ
وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ﴿٣٤﴾ ؕ

35. De som kommer att samlas liggande framstupa till helvetet,

اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى

جَهَنَّمَ ۙ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ
ع ١٤ سَبِيْلًا ﴿٣٥﴾

de kommer att vara i den värsta belägenheten och mest avlägsna från den *rätta* vägen.

R.4

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ
اَخَاهُ هٰرُوْنَ وَزِيْرًا ﴿٣٦﴾

36. Vi gav Moses boken och förordnade hans broder Aron tillsammans med honom som *hans* medhjälpare.

فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۭ
فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيْرًا ﴿٣٧﴾

37. Och Vi sade: ”Gå båda två till folket som har förkastat Våra tecken.” Sedan förintade Vi dem, en fullständig förintelse.

وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ
وَجَعَلْنٰهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ
عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣٨﴾

38. Och *beträffande* Noaks folk, när de förkastade sändebuden dränkte Vi dem och Vi gjorde dem till ett tecken för mänskligheten. Och Vi har berett ett smärtsamt straff för syndarna.

وَّعَادًا وَّثَمُوْدَاۡ وَاَصْحٰبَ الرَّسِّ
وَقُرُوْنًاۢ بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيْرًا ﴿٣٩﴾

39. Och *Vi förintade* ’Ad och Thamúd och Brunnens folk och många släktled mellan dem.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ ۡ وَكُلًّا
تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ﴿٤٠﴾

40. Och till vart och ett framställde Vi *de tidigare folkens* exempel, och var och en förintade Vi fullständigt.

وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِيْٓ اُمْطِرَتْ
مَطَرَ السَّوْءِ ۭ اَفَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرَوْنَهَا ۚ
بَلْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نُشُوْرًا ﴿٤١﴾

41. Och de måste ha besökt staden över vilken ett ont regn föll. Har de icke sett den? Nej, de förväntar sig att icke bli uppresta *efter döden*.

وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ۭ
اَهٰذَا الَّذِيْ بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ﴿٤٢﴾

42. Och när de ser dig, driver de bara med dig, *och säger*: ”Vad! Är detta den, som Allah har sänt *som* sändebud?

43. Han hade nästan lett oss bort från våra gudar, om vi icke hade hållit stadigt fast vid dem.” Och de skall veta, när de ser straffet, vem som är mest avlägsen från den *rätta* vägen.

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا
عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Har du sett den som tar sitt eget onda begär till gud? Kan du då vara en väktare över honom?

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Tror du att de flesta av dem hör eller förstår? De är bara som kreatur, nej, de är ännu mer vilsegågna från den *rätta* vägen.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ
هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٥﴾

R.5

46. Ser du icke hur din Herre förlänger skuggan? Och om Han hade behagat kunde Han ha gjort den stillastående. Sedan gör Vi solen till en vägledare för den.

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ
شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ
عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾

47. Sedan drar Vi in den mot Oss Själva, en lätt indragning.

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾

48. Och det är Han Som har gjort natten till ett täckelse för er, och *Som har gjort* sömnen till vila, och Han har gjort dagen till att gå upp på.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ
سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾

49. Och det är Han Som sänder vindarna som glada nyheter före Sin barmhärtighet, och Vi sänder ned rent vatten från molnen,

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

50. så att Vi därigenom kan ge liv åt ett dött land, och ge att dricka

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا

خَلَقْنَآ اَنْعَامًا وَّ اَنَاسِیَّ كَثِیْرًا ۝٥٠

till Vår skapelse, boskap och människor i stora antal.

وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَیْنَهُمْ لِیَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰۤی
اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۝٥١

51. Och Vi har framställt den för dem på olika sätt så att de kan ta sig i akt, men de flesta människor skulle förkasta allt utom otro.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِیْ كُلِّ قَرْیَةٍ نَّذِیْرًا ۝٥٢ ۖ

52. Om Vi hade velat kunde Vi förvisso ha upprest en varnare i varje stad,

فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِیْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ
جِهَادًا كَبِیْرًا ۝٥٣

53. så lyd icke de icke troende och kämpa emot dem med den (Qur'anen), en mäktig kamp.

وَهُوَ الَّذِیْ مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَّ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَیْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَّ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ۝٥٤

54. Och det är Han Som har låtit de två haven flyta, ett välsmakande *och* sött och ett salt *och* beskt, och mellan dem har Han placerat en barriär och en oöverstiglig skiljevägg.

وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ
نَسَبًا وَّ صِهْرًا ؕ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِیْرًا ۝٥٥

55. Och det är Han som har skapat människan från vatten, och har gjort släktingar till henne genom hennes avkomma och släktingar genom äktenskap, och din Herre är Allsmäktig.

وَیَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَنْفَعُهُمْ
وَلَا یَضُرُّهُمْ ؕ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰی رَبِّهٖ
ظَهِیْرًا ۝٥٦

56. Och bredvid Allah tillber de det som varken kan gagna eller skada dem. Och den icke troende arbetar alltid *för att stödja dem som kämpar* mot hans Herre.

وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّ نَذِیْرًا ۝٥٧

57. Och Vi har icke sänt dig utom som en glädjebudbärare och en varnare.

58. Säg: ”Jag ber er icke om någon ersättning för det, utom att den som så väljer kan ta en väg till sin Herre.”

قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ
شَآءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٥٨﴾

59. Och lita du på den Levande, Som icke dör, och prisa *Honom* med Hans lovprisning. Och Han är tillräcklig som Kännare av Sina tjänares synder,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِهٖ ؕ وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ
خَبِيْرًا ﴿٥٩﴾

معانقة ۱ عند المتقدمين

60. Han Som skapade himlarna och jorden och allt som är emellan dem i sex perioder, sedan satte Han Sig stadigt på tronen. Den mest Nåderike, fråga du då Honom, som är väl informerad.

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى
الْعَرْشِ ۚۛ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيْرًا ﴿٦٠﴾

61. Och när det sägs till dem: ”Underkasta er *Gud*, den Nåderike”, säger de: ”Och vem är *Gud*, den Nåderike? Skall vi underkasta oss vad helst du ber oss?” Och det ökar deras motvilja.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا
وَمَا الرَّحْمٰنُ ۗ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا
وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿٦١﴾ السجدة ع ٦ ٣

R.6

62. Välsignad vare Han Som har gjort stjärnbilderna på himlen och i dem placerat solen och månen, *båda* lysande.

تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا
وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ﴿٦٢﴾

63. Och det är Han Som har gjort natten och dagen, var och en följande på den andra för den som önskar minnas, eller som önskar vara tacksam.

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ
اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ﴿٦٣﴾

64. Och *Guds*, den Nåderike, tjänare är de som värdigt vandrar på jorden och när de okunniga tilltalar dem, svarar de: ”Frid!”

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى
الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ
قَالُوْا سَلٰمًا ﴿٦٤﴾

65. Och *de* som tillbringar natten inför sin Herre, nedfallna *i bön* och stående,

وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّ قِيَامًا ﴿٦٥﴾

66. och som säger: ”Vår Herre, avvänd helvetets straff från oss, ty dess straff är en bestående plåga,

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

67. det är sannerligen ett ont ställe som *tillfällig* viloplats och som *stadigvarande* vistelseort,”

اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّ مُقَامًا ﴿٦٧﴾

68. och de som varken slösar eller knusslar när de ger ut, utan *väljer* en medelväg mellan de två,

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ
يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

69. och de som icke åkallar någon annan gud bredvid Allah, icke heller dräper en person, *dräpandet av* vilken Allah har förbjudit, utom för en rättvis sak, *och* icke heller begår otukt, ty den som gör det skall möta straffet för *sin* synd,

وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ
يَلْقَ اَثَامًا ﴿٦٩﴾

70. för honom skall straffet fördubblas på uppståndelsens dag, och han kommer att vanärad förbli däri,

يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ
فِيْهٖ مُهَانًا ﴿٧٠﴾

71. utom de som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga handlingar, ty för dessa kommer Allah att ändra deras onda gärningar till goda, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧١﴾

72. och de som ångrar sig och gör rättfärdiga *gärningar*, och verkligen vänder sig till Allah med *sann* ånger,

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ
اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧٢﴾

73. och de som icke bär falskt vittnesbörd, och när de passerar något fåfängligt, går de förbi med värdighet,

وَالَّذِیۡنَ لَا یَشۡہَدُوۡنَ الزُّوۡرَ ۙ وَ اِذَا مَرُّوۡا
بِاللَّغۡوِ مَرُّوۡا کِرَامًا ﴿۷۳﴾

74. och de, som när de påminns om sin Herres tecken, icke faller ned döva och blinda för det,

وَالَّذِیۡنَ اِذَا ذُکِّرُوۡا بِاٰیٰتِ رَبِّہِمۡ لَمۡ یَخِرُّوۡا
عَلَیۡہَا صُمًّا وَّ عُمۡیَانًا ﴿۷۴﴾

75. och de som säger: ”Vår Herre skänk oss *våra* ögons välbehag genom våra äkta makar och barn, och gör *var och en av* oss till en ledare för de rättfärdiga.”

وَالَّذِیۡنَ یَقُوۡلُوۡنَ رَبَّنَا ہَبۡ لَنَا مِنۡ اَزۡوَاجِنَا
وَ ذُرِّیّٰتِنَا قُرَّۃَ اَعۡیُنٍ وَّ اجۡعَلۡنَا لِلۡمُتَّقِیۡنَ
اِمَامًا ﴿۷۵﴾

76. Det är sådana som kommer att belönas med en upphöjd plats *i paradiset*, för att de var ståndaktiga, och där de kommer att tagas emot med hälsning och frid,

اُولٰٓئِکَ یُجۡزَوۡنَ الۡغُرۡفَۃَ بِمَا صَبَرُوۡا
وَ یُلَقَّوۡنَ فِیۡہَا تَحِیَّۃً وَّ سَلٰمًا ﴿ۙ۷۶﴾

77. *och* förbli däri. Utmärkt är det som *tillfällig* viloplats och *stadigvarande* vistelseort.

خٰلِدِیۡنَ فِیۡہَا ؕ حَسُنَتۡ مُسۡتَقَرًّا
وَّ مُقَامًا ﴿۷۷﴾

78. Säg *till de icke troende*: ”Utom för er bön *till Honom* skulle min Herre icke *alls* bry sig om er.” Ni har sannerligen förkastat sanningen och *straffet för ert förkastande* kommer nu att klyva *er*.

قُلۡ مَا یَعۡبَؤُا بِکُمۡ رَبِّیۡ لَوۡ لَا دُعَآؤُکُمۡ ۚ
فَقَدۡ کَذَّبۡتُمۡ فَسَوۡفَ یَکُوۡنُ لِزَامًا ﴿۷۸﴾ ع

Kapitel 26
ÁSH-SHU'ARÁ'

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tvåhundratjugoåtta verser.

Även detta kapitel inleds med en förkortning (اَلْمُقَطَّعَاتُ *al-muqátta'at*) och bokstaven "s" (س *sín*) används för första gången på det sättet. Den kan ha olika betydelser, men vissa sakkunniga tolkar bokstäverna på följande sätt: "t" (ط *tá*) betyder "den Gode" (طَيِّب *taj-jib*), "s" (س *sín*) betyder "den Allhörande" (اَلسَّمِيْع *as-samí'*) och "m" (م *mím*) betyder "den All-vetande" (اَلْعَلِيْم *al-'alím).*

I slutet av det föregående kapitlet beskrevs att då en människa avstår från bön och på så sätt bryter sin relation med Allah, drabbas hon av olika slags andliga åkommor. Som exempel på detta nämns i det här kapitlet olika folkslag som förnekat bönens betydelse, vilket då resulterade i att Allah behandlade dem på så sätt. Efter att ha nämnt varje folkslag upprepas de gudomliga attributen "den Allsmäktige, den Barmhärtige" (اَلْعَزِيْز اَلرَّحِيْم *al-'azíz, ar-rahím*), vilket visar på att Gud av Sin barmhärtighet kommer att ge dem ännu en möjlighet till bättring. Men trots att detta skett upprepade gånger så har de alltid avvisat sanningen, och Allah har förbarmat sig över dem med ny barmhärtighet.

Att "den Allsmäktige" (اَلْعَزِيْز *al-'azíz*) upprepas visar att trots att fienderna har försökt förolämpa och förnedra profeterna, så har Gud alltid givit dessa profeter ära och ryktbarhet.

Därefter uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att varna sina närstående släktingar för att de kommer att få ett ont slut, och att sänka *barmhärtighetens vingar* över de andligen anhöriga han fått.

Om de icke troende envisas med sitt förnekande, uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förkunna att han är fri från deras trolöshet och att han endast hyser tillit till Allah, den Mäktige, den Vise, den Barmhärtige, som Hörsammar böner och Som är den Allvetande.

Sedan ges ett bevis som klart och tydligt visar att sataner icke kan skada profeter, eftersom profeterna varken är lögnare (اَفَّاك *affák*) eller syndare (اَثِيم *athím*), och alla i deras omgivning är vittne till detta.

Till det storslagna i den skrift som uppenbarats för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ingår även dess enastående lyriska och poetiska stil, och på grund av den Heliga Qur'anens vältalighet var det många poeter som slutade upp med att dikta. Men det vore felaktigt att förmoda att detta innebar att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, själv var en förträfflig poet, eftersom poeter ”planlöst vandrar omkring i varje dal” (vers 226). medan den Heliga Qur'anen inte alls är den typen av skrift.

Därtill har alla de muslimer som trott och handlat rättfärdigt och skrivit poesi uteslutits från kritiken mot poeter. Orden ”De som tror och gör rättfärdiga gärningar och kommer ihåg Allah mycket och endast försvarar sig efter det att de har gjorts orätt” (vers 228) syftar på de muslimska poeter som hämnades genom sin poesi då de icke troendes satiriska poeter angrep den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med sina ord.

رکوعاتها ١١ — سُوۡرَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ ٢٦ — اٰياتها ٢٢٨

Sura ÁSH-SHU'ARÁ'
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Tá Sín Mím.*

طٰسٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Detta är den tydliga bokens verser.

تِلۡكَ اٰيٰتُ الۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ﴿٣﴾

4. Måhända kommer du att sörja dig till döds för att de icke tror.

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفۡسَكَ اَلَّا يَكُوۡنُوۡا
مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٤﴾

5. Om Vi behagar kan Vi sända ned ett tecken från himlen till dem, så att deras nackar kommer att buga sig ned inför det.

اِنۡ نَّشَاۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِمۡ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً
فَظَلَّتۡ اَعۡنَاقُهُمۡ لَهَا خٰضِعِيۡنَ ﴿٥﴾

6. Och det kommer icke en ny påminnelse till dem från *Gud*, den Nåderike, utan att de vänder sig bort från den.

وَمَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ ذِكۡرٍ مِّنَ الرَّحۡمٰنِ مُحۡدَثٍ
اِلَّا كَانُوۡا عَنۡهُ مُعۡرِضِيۡنَ ﴿٦﴾

7. De har sannerligen behandlat *den* som en lögn, men snart kommer nyheterna att nå dem om det de gjorde narr av.

فَقَدۡ كَذَّبُوۡا فَسَيَاۡتِيۡهِمۡ اَنۡۢبٰٓؤُا مَا كَانُوۡا
بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٧﴾

8. Ser de icke jorden, hur många av varje ädel art har Vi icke låtit växa därpå?

اَوَلَمۡ يَرَوۡا اِلَى الۡاَرۡضِ كَمۡ اَنۡۢبَتۡنَا فِيۡهَا
مِنۡ كُلِّ زَوۡجٍ كَرِيۡمٍ ﴿٨﴾

9. I det finns det sannerligen ett tecken *för människorna*, men de flesta av dem vill icke tro.

اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكۡثَرُهُمۡ
مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿٩﴾

*26:2 Renhetens, den Allhörande, Allvetande Herre.

10. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

ع وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾ ع

R.2

11. Och *kom ihåg* när din Herre kallade Moses och sade: ”Gå till det felande folket,

وَإِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾ لا

12. Faraos folk. Vill de icke frukta *Gud*?”

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ط اَلَا يَتَّقُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Han sade: ”Min Herre, jag fruktar att de kommer att behandla mig som en lögnare,

قَالَ رَبِّ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿١٣﴾ ط

14. och mitt bröst är betryckt och min tunga talar icke flytande, så sänd *bud* till Aron,

وَيَضِيْقُ صَدْرِيْ وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ
فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُوْنَ ﴿١٤﴾

15. och jag är efterlyst av dem för en *påstådd* förbrytelse, så jag fruktar att de kommer att döda mig.”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿١٥﴾ ج

16. *Gud* sade: ”Icke så, gå då ni båda med Våra tecken. Vi är med er *och* Vi hör.

قَالَ كَلَّا ج فَاذْهَبَا بِاٰيٰتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ
مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿١٦﴾

17. Så gå till Farao och säg: ’Vi är sändebuden från världarnas Herre,

فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾ لا

18. *för att säga till dig* att sända Israels barn med oss.’”

اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٨﴾ ط

19. *Farao* sade: ”Uppfostrade vi dig icke som barn bland oss? Och du bodde hos oss under *många* år av ditt liv,

قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيْدًا وَّلَبِثْتَ فِيْنَا
مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ﴿١٩﴾ لا

20. och du begick det dåd du begått, och du är *en* av de otacksamma.”

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِىْ فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۰﴾

21. *Moses* sade: ”Jag gjorde det då, och jag var en av dem som gjorde fel,

قَالَ فَعَلْتُهَاۤ اِذًا وَّاَنَا مِنَ الضَّآلِّيْنَ ؕ﴿۲۱﴾

22. så jag flydde från er när jag fruktade er, sedan gav min Herre mig befogenhet och vishet och gjorde mig till *ett* av sändebuden.

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِىْ
رَبِّىْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِىْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۲۲﴾

23. Och detta är den ynnest, vilken du *nu* pikar mig för, att du har förslavat Israels barn?”

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىَّ اَنْ عَبَّدْتَّ
بَنِىْۤ اِسْرَآءِيْلَ ؕ﴿۲۳﴾

24. Farao sade: ”Och vad är världarnas Herre?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ؕ﴿۲۴﴾

25. *Moses* sade: ”Herren över himlarna och jorden och allt det som är mellan de två, om ni vill låta er övertygas.”

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا ؕ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ﴿۲۵﴾

26. *Farao* sade till dem runt omkring honom: ”Hör ni icke *vad han säger*?”

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗۤ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿۲۶﴾

27. *Moses* sade: ”Er Herre och fordom era fäders Herre.”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۷﴾

28. *Farao* sade: ”Detta ert sändebud som har sänts till er är helt förvisst en galning.”

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِىْۤ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ
لَمَجْنُوْنٌ ﴿۲۸﴾

29. *Moses* sade: ”Herren över öst och väst och *över* allt som är mellan de två, om ni bara kunde förstå.”

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا
بَيْنَهُمَا ؕ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۹﴾

30. *Farao* sade: ”Om du tar dig en annan gud än mig, kommer

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِىْ لَاَجْعَلَنَّكَ

jag säkerligen att kasta dig i fängelse.”

من المسجونين ﴿٣٠﴾

31. *Moses* sade: ”Vad, även fast jag skaffar dig något som är uppenbart?”

قال أولو جئتك بشيء مبين ﴿٣١﴾

32. *Farao* sade: ”Visa det då, om du talar sanning.”

قال فأت به إن كنت من الصادقين ﴿٣٢﴾

33. Så *Moses* kastade ned sin stav, och se! Den var en helt synlig orm.

فألقى عصاه فإذا هي ثعبان مبين ﴿٣٣﴾

34. Och han sträckte ut sin hand och tänk! För åskådarna verkade den vara vit.

ونزع يده فإذا هي بيضاء للنظرين ﴿٣٤﴾

R.3

35. *Farao* sade till stormännen runt omkring sig: ”Detta är verkligen en skicklig magiker,

قال للملإ حوله إن هذا لسحر عليم ﴿٣٥﴾

36. han försöker driva ut er ur ert eget land genom sin magi. Vad råder ni nu till?”

يريد أن يخرجكم من أرضكم
بسحره فماذا تأمرون ﴿٣٦﴾

37. De sade: ”För bort honom och hans broder *för ett tag*, och sänd in härolder i staderna,

قالوا أرجه وأخاه وابعث في المدائن
حشرين ﴿٣٧﴾

38. vilka skall hämta varje skicklig häxmästare åt dig.”

يأتوك بكل سحار عليم ﴿٣٨﴾

39. Så magikerna samlades ihop vid den avtalade tiden på den fastställda dagen,

فجمع السحرة لميقات يوم
معلوم ﴿٣٩﴾

40. och det sades till folket: ”Vill ni *också* samla ihop er?

وقيل للناس هل أنتم مجتمعون ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوْا هُمُ
الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤١﴾

41. Så att vi kan följa häxmästarna om de är segrare?”

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ
لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤٢﴾

42. Och när häxmästarna kom, sade de till Farao: ”Skall vi få en belöning om vi blir segrare?”

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٣﴾

43. Han sade: ”Ja, och då kommer ni förvisso att vara bland mina gunstlingar.”

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰٓى اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٤٤﴾

44. . Moses sade till dem: ”Kasta *nu* vad ni har att kasta.”

فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوْا بِعِزَّةِ
فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٥﴾

45. Så de kastade ned sina rep och sina stavar och sade: ”Vid Faraos ära, det är säkerligen vi som kommer att vinna.”

فَاَلْقٰى مُوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ
مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿٤٦﴾

46. Sedan kastade Moses ned sin stav, och se! Den svalde allt det som de hade tillverkat.

فَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿٤٧﴾

47. Därpå drevs häxmästarna till att ödmjukt falla ned *inför Gud*,

قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٨﴾

48. de sade: ”Vi tror på världarnas Herre,

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿٤٩﴾

49. Moses och Arons Herre.”

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّهٗ
لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِىْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۚ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

50. *Farao* sade: ”Har ni trott på honom innan jag gav er tillstånd? Han är sannerligen er ledare som har lärt er trolleri. Men ni skall veta *konsekvenserna av det*. Jag kommer högst troligen att hugga

av era händer och era fötter på motsatta sidor och jag kommer högst troligen att korsfästa er alla.”

وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۚ﴿٥٠﴾

51. De sade: ”Det gör *oss* ingen skada, vi skall återvända till vår Herre,

قَالُوْا لَا ضَيْرَ ۫ اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۚ﴿٥١﴾

52. vi hoppas att vår Herre skall förlåta oss våra synder eftersom vi är de första bland de troende.”

اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَاۤ اَنْ كُنَّاۤ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ﴿٥٢﴾ ع

R.4

53. Och Vi uppenbarade för Moses, *och sade*: ”För bort Mina tjänare om natten, ni kommer säkerligen att bli förföljda.”

وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْۤ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Och Farao sände in härolder i städerna *och de kungjorde*:

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۚ﴿٥٤﴾

55. ”Dessa är en liten skara,

اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ۙ﴿٥٥﴾

56. och *ändå* har de förolämpat oss,

وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ۙ﴿٥٦﴾

57. och vi är en hel hop *fullt beredda och* på passliga.”

وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ؕ﴿٥٧﴾

58. Så Vi körde bort dem från trädgårdar och källor,

فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۙ﴿٥٨﴾

59. och rikedomar och en hedervärd boning.

وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۙ﴿٥٩﴾

60. Så var det sannerligen, och Vi gav *allt* detta som arvslott till Israels barn.

كَذٰلِكَ ؕ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ ؕ﴿٦٠﴾

61. Och *Faraos härskaror* förföljde och hann upp dem i soluppgången.

فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ﴿٦١﴾

62. Och när de två skarorna blev synliga för varandra sade Mose följeslagare: ”Vi är förvisso upphunna.”

فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰۤى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ۚ ﴿٦٢﴾

63. ”Nej, *tala inte så*,” sade han, ”Min Herre är med mig. Han kommer att leda mig rätt.”

قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِىَ رَبِّىْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٦٣﴾

64. Då uppenbarade Vi för Moses: ”Slå på havet med din stav.” Därvid delade det sig och varje del *såg ut som* en jättelik vall.

فَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ؕ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ۚ ﴿٦٤﴾

65. Och Vi lät de andra närma sig den platsen.

وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ۚ ﴿٦٥﴾

66. Och Vi räddade Moses och alla de som var med honom.

وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗۤ اَجْمَعِيْنَ ۚ ﴿٦٦﴾

67. Sedan dränkte Vi de andra.

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ؕ ﴿٦٧﴾

68. I detta finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾

69. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦٩﴾ ع ١٧/٨

R.5

70. Och läs upp Abrahams historia för dem.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٧٠﴾

71. När han sade till sin fader och till sitt folk: ”Vad dyrkar ni?”

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٧١﴾

72. De sade: ”Vi dyrkar avgudar, och vi skall fortsätta med att vara dem tillgivna.”

قَالُوْا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Han sade: ”Kan de lyssna till er när ni åkallar dem?

قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ۙ ﴿٧٣﴾

74. Eller gagnar eller skadar de er?”

اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ۝٧٤

75. De sade: ”Nej, men vi fann våra fäder göra sammaledes.”

قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ۝٧٥

76. Han sade: ”Vad tänker ni om dessa som ni har tillbett,

قَالَ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ۙ۝٧٦

77. ni och era fäder före *er*,

اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُوْنَ ۖ۝٧٧

78. de är *alla* fiender till mig, utom världarnas Herre,

فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ۝٧٨

79. Som har skapat mig, och det är Han Som vägleder mig,

الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ۙ۝٧٩

80. och Som ger mig föda och förser mig att dricka,

وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ۙ۝٨٠

81. och när jag blir sjuk, är det Han Som återger mig hälsan,

وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ۖ۝٨١

82. och Som kommer att låta mig dö, och sedan återuppväcka mig till livet *igen*,

وَالَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ۙ۝٨٢

83. och Som, hoppas jag, kommer att förlåta mig mina fel på domens dag,

وَالَّذِيْٓ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ خَطِيْٓـَٔتِيْ
يَوْمَ الدِّيْنِ ؕ۝٨٣

84. min Herre skänk mig vishet och förena mig med de rättfärdiga,

رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَّاَلْحِقْنِيْ
بِالصّٰلِحِيْنَ ۙ۝٨٤

85. och skänk mig sant rykte i eftervärlden,

وَاجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ ۙ﴿۸۵﴾

86. och gör mig till en av arvtagarna till *paradisets* välsignade trädgård,

وَاجْعَلْنِيْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ۙ﴿۸۶﴾

87. och förlåt min fader, ty han är *en* av de vilsefarna,

وَاغْفِرْ لِاَبِيْۤ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّيْنَ ۙ﴿۸۷﴾

88. och vanära mig icke på den dag då de kommer att uppväckas,

وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ يُبْعَثُوْنَ ۙ﴿۸۸﴾

89. den dag när förmögenhet och söner icke skall hjälpa,

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ۙ﴿۸۹﴾

90. men *endast* den *kommer att räddas*, som kommer till Allah med ett ödmjukt hjärta.”

اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ؕ﴿۹۰﴾

91. Och himlen skall föras nära de rättfärdiga.

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۙ﴿۹۱﴾

92. Och helvetet skall göras vidöppet för dem som har irrat vilse.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ۙ﴿۹۲﴾

93. Och det kommer att sägas till dem: ”Var är det som ni tillbad

وَقِيْلَ لَهُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ۙ﴿۹۳﴾

94. bredvid Allah? Kan de hjälpa er eller hjälpa *sig själva*?”

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ
اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ؕ﴿۹۴﴾

95. Sedan kommer de att kastas huvudstupa ditin, de och de som har irrat vilse,

فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ۙ﴿۹۵﴾

96. och Iblis härskaror, alla tillsammans.

وَجُنُوْدُ اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ؕ﴿۹۶﴾

97. Medan de disputerar med varandra däri kommer de att säga:

قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ۙ﴿۹۷﴾

98. ”Vid Allah, vi svävade i uppenbar villfarelse,

تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۙ﴿۹۸﴾

99. när vi ansåg er vara likställda med världarnas Herre,

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٩٩﴾

100. och ingen vilseledde oss utom de skyldiga,

وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٠٠﴾

101. och nu har vi inga medlare,

فَمَا لَنَا مِنْ شٰفِعِينَ ﴿١٠١﴾

102. och icke heller någon kärleksfull vän,

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠٢﴾

103. om det bara kunde finnas en återvändo för oss *till världen* så skulle vi vara bland de troende!"

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. I detta finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

R.6

106. Noaks folk behandlade sändebuden som lögnare,

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

107. när deras broder Noak sade till dem: "Vill ni icke vara rättfärdiga?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Jag är förvisso ett sändebud till er, trogen *mitt* förtroende,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

109. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٩﴾

110. och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَآ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١١٠﴾

111. så frukta Allah och lyd mig."

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١١﴾

112. De sade: ”Skall vi tro på dig, när det är de uslaste som följer dig?”

قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ؕ﴿١١٢﴾

113. Han sade: ”Och vilken kunskap har jag beträffande det som de har gjort?

قَالَ وَمَا عِلْمِیْ بِمَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ۚ﴿١١٣﴾

114. Deras räkenskaper finns bara hos min Herre, om ni bara visste,

اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰی رَبِّیْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ۚ﴿١١٤﴾

115. och jag tänker icke köra iväg de troende,

وَمَاۤ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِیْنَ ۚ﴿١١٥﴾

116. jag är enbart en tydlig varnare.”

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ؕ﴿١١٦﴾

117. De sade: ”Om du icke avstår, å, Noak, kommer du förvisso att vara en av dem som blir stenade till döds.”

قَالُوْا لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهِ یٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِیْنَ ؕ﴿١١٧﴾

118. Han sade: ”Min Herre, mitt folk har behandlat mig som en lögnare,

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِیْ كَذَّبُوْنِ ۖۚ﴿١١٨﴾

119. döm därför Du avgörande mellan mig och dem, och rädda mig och de troende som är med mig.”

فَافْتَحْ بَیْنِیْ وَبَیْنَهُمْ فَتْحًا وَّنَجِّنِیْ وَمَنْ مَّعِیَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿١١٩﴾

120. Så Vi räddade honom och dem som var med honom i den fullastade arken.

فَاَنْجَیْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِی الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ۚ﴿١٢٠﴾

121. Efter det dränkte Vi sedan dem som blev kvar.

ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبٰقِیْنَ ؕ﴿١٢١﴾

122. I detta finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dem ville icke tro.

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿١٢٢﴾

123. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ۠﴿١٢٣﴾

R.7

124. 'Ads *stam* förkastade sändebuden,

كَذَّبَتْ عَادُ ۨالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٤﴾ ۚ

125. när deras broder Húd sade till dem: ”Vill ni icke bli rättfärdiga?

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ هُوْدٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٥﴾ ۚ

126. För er är jag förvisso ett sändebud, fullständigt pålitlig.

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٢٦﴾ ۙ

127. så frukta Allah, och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٢٧﴾ ۚ

128. och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre.

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٨﴾ ۭ

129. Bygger ni monument på varje högt ställe och söker förgänglig ära?

اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً تَعْبَثُوْنَ ﴿١٢٩﴾ ۙ

130. Och reser ni borgar och utvecklar industrier så att ni kan bestå för evigt?

وَتَتَّخِذُوْنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ﴿١٣٠﴾ ۚ

131. Och när ni bär hand *på någon*, bär ni hand som tyranner.

وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ﴿١٣١﴾ ۚ

132. Så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٣٢﴾ ۚ

133. och frukta Honom Som har hjälpt er med allt ni vet,

وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾ ۚ

134. Han har hjälpt er med boskap och söner,

اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ﴿١٣٤﴾ ۙ

135. och trädgårdar och källor,

وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٣٥﴾ ۚ

136. jag fruktar sannerligen en ofantlig dags straff för er.”

إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝١٣٦

137. De sade: ”Det gör det samma för oss vare sig du förmanar *oss* eller icke är bland dem som förmanar,

قَالُوا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ الْوٰعِظِينَ ۝١٣٧

138. detta är ingenting annat än forntida folks vana,

إِنْ هٰذَآ إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣٨

139. och vi kommer icke att bli straffade.”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝١٣٩

140. Så de förkastade honom och Vi förintade dem. I det finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنٰهُمْ ۗ إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَأٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝١٤٠

141. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝١٤١ ع ١٨ ١١

R.8

142. Thamúds *stam* förkastade *också* sändebuden,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝١٤٢

143. när deras broder Salih sade till dem: ”Vill ni icke bli rättfärdiga?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝١٤٣

144. Jag är förvisso ett sändebud till er, fullständigt pålitlig,

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٤٤

145. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ۝١٤٥

146. och jag ber icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝١٤٦

147. kommer ni att lämnas säkra bland de ting *som ni* har här,

أَتُتْرَكُونَ فِى مَا هٰهُنَآ أٰمِنِينَ ۝١٤٧

148. bland trädgårdar och källor,

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۙ﴿۱۴۸﴾

149. och sädesfält och dadelpalmer, deras frökapslar så tunga att de är nära att brista?

وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ۚ﴿۱۴۹﴾

150. Och ni hugger ut hus i bergen med stor skicklighet,

وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ۚ﴿۱۵۰﴾

151. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۚ﴿۱۵۱﴾

152. och lyd icke påbud från dem som överskrider gränserna,

وَلَا تُطِيْعُوْۤا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ۙ﴿۱۵۲﴾

153. som stiftar ofrid på jorden och som icke förbättrar *den*.”

الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿۱۵۳﴾

154. De sade: ”Du är ingenting annat än en av de förhäxade,

قَالُوْۤا اِنَّمَاۤ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ۚ﴿۱۵۴﴾

155. du är bara en människa lik oss. Så visa ett tecken om du är *en* av de sannfärdiga.”

مَاۤ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۖۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۵۵﴾

156. Han sade: ”Här är en kamelko, hon har *sin* tur att dricka och ni har *er* tur att dricka på en fastställd dag,

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ
يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۚ﴿۱۵۶﴾

157. och vidrör henne icke med ont, så att icke en ofantlig dags straff hinner upp er.”

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۵۷﴾

158. Men de skar av hennes hälsenor, och sedan blev de ångerfulla.

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ۙ﴿۱۵۸﴾

159. Så straffet hann upp dem. I det finns det verkligen ett tecken,

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ

men de flesta av dem ville icke tro.

وَمَا كَانَ اَكۡثَرُهُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٥٩﴾

160. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الرَّحِيۡمُ ﴿١٦٠﴾ ع ١٩ ١٢

R.9

161. Lots folk förkastade sändebuden,

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوۡطِ ۣالۡمُرۡسَلِيۡنَ ﴿١٦١﴾

162. när deras broder Lot sade till dem: ”Vill ni icke bli rättfärdiga?

اِذۡ قَالَ لَهُمۡ اَخُوۡهُمۡ لُوۡطٌ اَلَا تَتَّقُوۡنَ ﴿١٦٢﴾

163. Jag är förvisso ett sändebud till er, fullständigt pålitlig,

اِنِّىۡ لَكُمۡ رَسُوۡلٌ اَمِيۡنٌ ﴿١٦٣﴾

164. så frukta Allah och lyd mig.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوۡنِ ﴿١٦٤﴾

165. Och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَاۤ اَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ اَجۡرٍ ۚ اِنۡ اَجۡرِىَ
اِلَّا عَلٰى رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿١٦٥﴾

166. går ni, av alla människor, till män?

اَتَاۡتُوۡنَ الذُّكۡرَانَ مِنَ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿١٦٦﴾

167. Och lämnar era hustrur, som Allah har skapat för er? Nej, ni är ett folk som överskrider *alla gränser.*”

وَتَذَرُوۡنَ مَا خَلَقَ لَكُمۡ رَبُّكُمۡ مِّنۡ
اَزۡوَاجِكُمۡ ؕ بَلۡ اَنۡتُمۡ قَوۡمٌ عٰدُوۡنَ ﴿١٦٧﴾

168. De sade: ”Om du icke upphör, å Lot, kommer du förvisso att bli *en* av de förvisade.”

قَالُوۡا لَٮِٕنۡ لَّمۡ تَنۡتَهِ يٰلُوۡطُ لَتَكُوۡنَنَّ
مِنَ الۡمُخۡرَجِيۡنَ ﴿١٦٨﴾

169. Han sade: ”Jag avskyr helt visst ert *onda* uppförande.

قَالَ اِنِّىۡ لِعَمَلِكُمۡ مِّنَ الۡقَالِيۡنَ ﴿١٦٩﴾

170. Min Herre, rädda mig och min familj från det de gör.”

رَبِّ نَجِّنِىۡ وَاَهۡلِىۡ مِمَّا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿١٧٠﴾

171. Så Vi räddade honom och alla i hans familj,

فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اَجْمَعِيْنَ ۙ﴿١٧١﴾

172. utom en gammal kvinna, bland dem som stannade kvar.

اِلَّا عَجُوْزًا فِى الْغٰبِرِيْنَ ۚ﴿١٧٢﴾

173. Sedan förintade Vi de andra.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ۚ﴿١٧٣﴾

174. Och Vi lät ett regn falla över dem, och förfärligt är det regn som faller över dem som är varnade.

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٤﴾

175. I det finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dem ville icke tro.

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٥﴾

176. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٧٦﴾ ع ١٦ ١٣

R.10

177. Skogens folk förkastade sändebuden,

كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْـئَيْكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ ۚۖ﴿١٧٧﴾

178. när Shu’aib sade till dem: ”Vill ni icke vara rättfärdiga?

اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۚ﴿١٧٨﴾

179. Jag är förvisso ett sändebud till er,fullständigt pålitlig.

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۙ﴿١٧٩﴾

180. Så frukta Allah och lyd mig.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۚ﴿١٨٠﴾

181. Och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ
اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ؕ﴿١٨١﴾

182. Ge fullt mått, och var icke bland dem som ger mindre,

اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ
الْمُخْسِرِيْنَ ۚ﴿١٨٢﴾

183. och väg med en jämn våg,

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٣﴾

184. och betala icke folk mindre än varornas rätta värde, uppträd icke fördärvligt och stifta icke ofrid på jorden,

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

185. och frukta Honom Som skapade er och tidigare skapelser."

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٥﴾

186. De sade: "Du är ingenting annat än *en* av de förhäxade,

قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٦﴾

187. och du är bara en människa lik oss, och vi anser att du är *en* bland lögnarna,

وَمَا أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٧﴾

188. så låt bitar av skyn falla över oss, om du är sannfärdig."

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٨﴾

189. Han sade: "Min Herre vet bäst vad ni gör."

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

190. Så de förklarade honom vara en lögnare. Sedan hann en överskuggande dyster dags straff upp dem. Det var sannerligen en fruktansvärd dags straff.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

191. I det finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dem ville icke tro.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

192. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

R.11

193. Och detta är sannerligen en uppenbarelse från världarnas Herre.

وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. Anden, trogen sitt förtroende, har sänkts ned med den

نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ ﴿١٩٤﴾

195. över ditt hjärta, på det att du måtte vara en varnare,

عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿١٩٥﴾

196. på rent och klart arabiskt språk.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِيْنٍ ﴿١٩٦﴾

197. Och den är förvisso *omnämnd* i de tidigare folkens skrifter.

وَاِنَّهٗ لَفِيْ زُبُرِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٩٧﴾

198. Och är det icke ett tecken för dem att de lärde bland Israels barn vet det?

اَوَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ اٰيَةً اَنْ يَّعْلَمَهٗ عُلَمٰٓؤُا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٩٨﴾

199. Och om Vi hade sänt ned den till en icke-arab,

وَلَوْ نَزَّلْنٰهُ عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِيْنَ ﴿١٩٩﴾

200. och han hade läst upp den för dem, skulle de aldrig ha trott på den.

فَقَرَاَهٗ عَلَيْهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٠٠﴾

201. Sålunda har Vi låtit *otro* träda in i de syndigas hjärtan.

كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٠١﴾

202. De kommer icke att tro på den förrän de ser det plågsamma straffet,

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٢٠٢﴾

203. som plötsligt skall komma över dem, när de icke är medvetna om *det*.

فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾

204. Och de kommer att säga: ”Skall vi ges något uppskov?”

فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿٢٠٤﴾

205. Vad! Söker de att skynda på Vårt straff?

اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٢٠٥﴾

206. Vad tror du? Om Vi låter dem njuta av *det goda i denna världen* i åratal,

اَفَرَءَيۡتَ اِنۡ مَّتَّعۡنٰهُمۡ سِنِيۡنَ ۙ﴿۲۰۶﴾

207. sedan kommer det, för vilket de varnats, till dem.

ثُمَّ جَآءَهُمۡ مَّا كَانُوۡا يُوۡعَدُوۡنَ ۙ﴿۲۰۷﴾

208. Det som de tilläts njuta av skall icke vara dem till någon hjälp.

مَاۤ اَغۡنٰى عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا يُمَتَّعُوۡنَ ؕ﴿۲۰۸﴾

209. Och Vi förintade aldrig någon bygd utan att den hade *sina* varnare.

وَمَاۤ اَهۡلَكۡنَا مِنۡ قَرۡيَةٍ اِلَّا
لَهَا مُنۡذِرُوۡنَ ؕ﴿۲۰۹﴾

معانقة ٩ عند المتقدمين

210. *Detta* är en varning och Vi är icke orättvisa.

ذِكۡرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيۡنَ ﴿۲۱۰﴾

211. Och satanerna har icke hämtat ned den,

وَمَا تَنَزَّلَتۡ بِهِ الشَّيٰطِيۡنُ ﴿۲۱۱﴾

212. de är varken värdiga den eller har förmåga att göra så.

وَمَا يَنۡۢبَغِىۡ لَهُمۡ وَمَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ ؕ﴿۲۱۲﴾

213. De är förvisso avstängda från att lyssna *till det Gudomliga ordet.*

اِنَّهُمۡ عَنِ السَّمۡعِ لَمَعۡزُوۡلُوۡنَ ؕ﴿۲۱۳﴾

214. Åkalla därför icke någon annan gud bredvid Allah, så att du icke blir en av dem som är bestraffade,

فَلَا تَدۡعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوۡنَ
مِنَ الۡمُعَذَّبِيۡنَ ۚ﴿۲۱۴﴾

215. och varna dina närmaste släktingar,

وَاَنۡذِرۡ عَشِيۡرَتَكَ الۡاَقۡرَبِيۡنَ ۙ﴿۲۱۵﴾

216. och sänk din *barmhärtighets* vinge över de troende som följer dig.

وَاخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۚ﴿۲۱۶﴾

217. Om de sedan är olydiga mot dig, säg: "Jag tillbakavisar allt samband med det ni gör."

فَاِنۡ عَصَوۡكَ فَقُلۡ اِنِّىۡ بَرِىۡٓءٌ مِّمَّا
تَعۡمَلُوۡنَ ۚ﴿۲۱۷﴾

218. Och sätt din lit till den Mäktige, den Barmhärtige,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾

219. Som ser dig när du står upp *i bön*,

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٩﴾

220. och *som ser* dina rörelser bland dem som ödmjukt kastar sig ned *inför Gud*.

وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢٢٠﴾

221. Han är sannerligen den Allhörande, den Allvetande.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾

222. Skall jag upplysa er om över vilka satanerna stiger ned?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٢﴾

223. De stiger ned över varje stor lögnare *och* syndare,

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

224. som upprepar det de hör, och de flesta av dem är lögnare.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

225. Och *när det gäller* poeterna är det de vilsefarna som följer dem.

وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. Ser du icke hur de planlöst vandrar omkring i varje dal,

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. och att de säger vad de icke gör?

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

228. Utom de som tror och gör rättfärdiga gärningar, och kommer ihåg Allah mycket, och *endast* försvarar sig efter det att de har gjorts orätt. Och syndarna skall snart få veta till vilken plats de skall återvända.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ
مَا ظُلِمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾ ع ١١ ٣٦ ١٥

Kapitel 27
AN-NÁML

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nittiofyra verser.

Kapitlet inleds med förkortningen Renhetens Herre, Allhörande Gud (طٰسٓ *ṯá sín*). På samma sätt som Allah är även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ren och satan uppenbarar sig inte för den som är ren. Qur'anen måste således vara från en sådan Gud som är ren och oerhört vis, som sänt ned en ren och vis uppenbarelse till Sin rene tjänare.

Därefter upprepas historien om profeten Moses, frid vare med honom, och hur Allah välsignar Sina fromma tjänare genom uppenbarelser. I vers 9 står således att Allah manifesterar Sitt ljus för dem av Sina goda tjänare som eftertraktar det, och Han kallar dem till Sina välsignelser.

Därefter berättas det om profeten David, frid vare med honom, och profeten Salomon, frid vare med honom, och denna skildring innefattar mycket av hemligheten bakom den Heliga Qur'anens idiomatiska uttryck och leder människan från mörker till ljus. Men bland dessa verser finns många innehållsmässigt inbördes liknande verser, så kallade (اَلْمُتَشٰبِهٰت *al-mutashábihát*) som får de cyniskt inställda att förvillas än mer, då de inte förstår versernas egentliga innebörd. Det mest anmärkningsvärda i detta tema är fåglarnas språk (مَنْطِقُ الطَّيْر *mánṯiq-uṯ-ṯaír*). Enligt den Heliga Qur'anen är mánṯiq-uṯ-ṯaír språket som används av det folk som svävar i himlen som fåglar, de talar alltså med ett himmelskt språk. Föreställningen om att profeten Salomon, frid vare med honom, fick lära sig fåglars språk stämmer inte. Många verser i kapitlet

tillbakavisar detta missförstånd. Som exempel kan nämnas det språk som Naml-folket talade med varandra och som profeten Salomon, frid vare med honom, begrep. Om vi får betrakta Naml-folket som myror, eftersom många tolkare anser det, så är myror ändå inte fåglar. Hur kunde profeten Salomon, frid vare med honom, som hade givits fåglarnas språk (*mánṯiq-uṯ-ṯaír*) och skänkts förmågan att förstå det, också förstå myrornas språk?

Det sägs även att profeten Salomons, frid vare med honom, armé bestod av en här av fåglar vars anförare spanade efter drottningen av Saba och till sist nådde hennes hov. När fåglarnas anförare återvände och talade om orsaken till sin frånvaro, framgår det att han förstod allt som sades i drottningens hov, trots att drottningen och hovfolket inte behärskade fåglarnas språk. När han sedan framförde profeten Salomons, frid vare med honom, brev till drottningen så förstod denna fågel samtalet som fördes på ett mänskligt språk mellan henne och hovfolket. I kapitlet avvisas således alla felaktiga skildringar om Mántiq-ut-taír och den egentliga innebörden är att Allahs tjänare talar ett himmelskt språk.

Sedan byggde profeten Salomons, frid vare med honom, hantverkare ett golv i hans slott. Det var av skinande glas, men såg ut som vatten. Detta var för att förmana drottningen, som politiskt sett erkänt profeten Salomons, frid vare med honom, överhöghet, men som i verkligheten inte övergivit sin religion och anammat profeten Salomons, frid vare med honom, monoteistiska tro. För att skydda sig mot vattnet lyfte drottningen av Saba sina kläder över anklarna. Profeten Salomon, frid vare med honom, förklarade då för henne att solen verkar vara källan till sitt eget ljus, men i själva verket får den sitt ljus från Allah. De som anser solen vara sin egen ljuskälla misstar sig således på samma sätt som drottningens ögon gjorde det i det här fallet. Då drottningen förstod detta

allt annat bara är synvillor.

Därefter berättas det om åtskilliga profeter som bar Guds enhets fana. Men avgudadyrkarna förnekade dem upprepade gånger på samma sätt som det avgudadyrkande folket av Saba hade gjort. Visserligen förlät Allah folket av Saba då de antagit sanningen, medan andra utplånades på grund av att de envist hållit fast vid sin hedniska livsstil.

Sedan nämns att läran om att Guds enhet kommer till profeterna på samma sätt som regnet är källan till liv. Så som det materiella livet får sin försörjning genom himmelskt vatten så förlänas Guds profeter även det andliga livet genom detta himmelska regn.

Därefter tas frågeställningen om systemet för vattnets kretslopp upp, och huruvida någon påstådd gud förutom Allah är förmögen att skapa det. Ämnet avslutas med orden att Allah bildat ett hinder mellan haven. Det är Allah Som uppenbarade detta för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som ett himmelskt regn, då det under hans tid inte fanns tillgång till den här typen av vetenskapliga eller geografiska kunskaper. I den ädla Qur'anens beskrivning av två hav finns en dold profetia, som lär bli synnerligen inspirerande för bildade personer när den har gått i uppfyllelse. Här åsyftas de hav mellan vilka Allah bildat ett oöverstigligt hinder, och att Allah en dag kommer att låta dem flyta ihop. En tydlig profetia beträffande detta går att finna även i andra verser i den Ädla Qur'anen (verserna 25:54 och 55:20- 21).

Ämnet om bön och åkallan som upprepade gånger förekommit i de föregående kapitlen tas åter upp och det konstateras att då en person i nödläge och trångmål ber till Allah, så accepterar Allah dennes bön.

Det underliga är att även detta har anknytning till haven. Det berättas i andra verser, att då vissa hamnar i stormvindar under sin färd till havs och slås av förtvivlan, förlorar allt hopp

om överlevnad och då vänder sig till Allah och vädjar till Honom, så undsätter Han dem och räddar dem ur detta extrema nödläge och låter dem gå i land. Men trots denna undsättning så återgår vissa av dem till sin avgudadyrkan, fast Allah har makt att förinta dem på torra land. Detta ämne har återgivits i detalj i vissa andra verser och det berättas även om folk som begravdes i jorden, så som det sker än idag i samband med jordbävningar då hela bosättningar ibland försvinner ner i marken när den spricker.

Samma ämne fortsätter och det konstateras att varje människa bör begrunda vem det är som beskyddar henne från farorna i mörkret på hav och land? Finns det någon som är dyrkansvärd förutom Allah? Likaså frågas det om vem det är som inleder skapelsen och sedan upprepar den? Finns det någon dyrkansvärd förutom Allah? Lärdomen i detta är att då människor inser att det är Allah som inlett skapelsen (någon annan lösning för skapelsens begynnelse går inte att finna) och att Han upprepar denna företeelse varje dag, när liv uppstår ur jorden genom vatten, hur skulle Han i så fall kunna vara oförmögen att återigen skänka människan liv efter döden? Men eftersom de inte har någon kännedom om livet efter döden svävar de ständigt i ovisshet angående sitt återupplivande. I detta sammanhang berättas det för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att de icke troende och avgudadyrkande kan liknas vid de döda, och att hans budskap därför inte kan nå dem som är andligen döda. När han kallar dem till vägledning så begriper dessa oförståndiga människor inte vad han säger. Likaså kan inte heller hans ljus gynna dessa andligen blinda människor, eftersom det även krävs ett inre ljus för att kunna följa vägledningen.

I vers 83 tillkännages en betydande varning till dem som lever på jorden i ett tillstånd som påminner om djurens, nämligen att en insekt som kryper på jorden kommer att skapas för att

bestraffa dem. Det finns två betydelser av uttrycket *skall såra dem, skall tala till dem* (تُكَلِّمُهُمْ *tukállimuhúm*) som kan tillämpas här. Den ena är att insekten i symbolisk mening kommer att tala till dem. Den andra betydelsen är att den kommer att bita dem, vilket antingen kommer att försätta dem i en fruktansvärd situation, eller ge dem en fruktansvärd sjukdom. I den här versen åsyftas råttor (دَآبَّةُ الْاَرْضِ *dábbatul-ar<u>d</u>*) som både är krypande djur (دَآبَّةٌ *dábbatun*) och smittospridare. Råttor bär på den ohyra vars bett till exempel ger pestsmitta.

På den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid förmodade man att bergen var stillastående, men vers 89 pekar på att de ständigt rör sig på samma sätt som molnen – trots att de är fast förankrade i jorden. Den enda slutsats man kan dra av detta är att de tillsammans med jorden rör sig som moln. Den sista delen av versen visar tydligt att det inte är möjligt att kritisera Allahs verk, som är lika fast förankrat som bergen i marken. Här har även missförståndet om att den förankringen av berg kommer ske först under domens dag undanröjts, eftersom inget öga kommer se bergen flyga runt på domens dag. Om detta vore fallet så skulle det strida mot Guds uttalande att ”Han har gjort allt starkt och fast” (اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ *átqana kúlla shái'ín*). Inget annat alternativ återstår än att människan medger att bergen på jorden rör sig på samma sätt som molnen rör sig på himlen. Detta har förmedlats till dem som har kunskap så att de ska bli övertygade om att deras Gud, Allah, är en Enastående Formgivare.

I den sista versen i kapitlet utlovas att de tecken och mirakel som består av både jordiska och himmelska tecken och som nämnts tidigare, definitivt kommer att visas för människorna, och kunniga människor kommer i framtiden att vittna om att den Ädla Qur'anens ord uppfyllts till punkt och pricka.

رکوعاتها ٧ سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ ٢٧ اٰياتها ٩٤

Sura AN-NÁML
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Tá Sín.* Dessa är verser i Qur'anen och i en upplysande bok,

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ۙ﴿٢﴾

3. en vägledning och glada nyheter för dem som tror,

هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ﴿٣﴾

4. som förrättar bönen och betalar Zakát och har en fast tro på det tillkommande.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾

5. *När det gäller* dem som icke tror på det tillkommande, har Vi låtit deras gärningar tyckas dem vackra, så att de vandrar blint.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ۗ﴿٥﴾

6. Det är de som skall få en svår plåga, och det är endast de som skall bli de största förlorarna i det tillkommande.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿٦﴾

7. Du erhåller sannerligen Qur'anen från den Vise, Allvetande.

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ﴿٧﴾

8. *Kom ihåg* när Moses sade till sin familj: ”Jag urskiljer en eld. Jag skall hämta er några nyheter därifrån, eller också kommer jag att hämta er en flamma, en *brinnande* glöd så att ni kan värma er.”

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا ۗ سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٨﴾

*27:2 Renhetens Herre, Allhörande Gud

9. Så när han kom till den, kallades han *av en röst*: ”Välsignad är den som är i elden och *även* de runt omkring den, och lovprisad vare Allah, världarnas Herre,

فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ
فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩﴾

10. å, Moses, Jag är i sanning Allah, den Mäktige, den Vise,

يٰمُوْسٰۤى اِنَّهٗۤ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠﴾ ۙ

11. kasta ned din stav.” Och när han såg den röra sig som om den vore en orm, vände han om och drog sig undan och såg sig icke tillbaka, *varpå Vi sade*: ”Å, Moses, frukta icke. Jag är i sanning *med dig*, sändebud behöver icke hysa någon fruktan i Min närhet,

وَاَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ
كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ
يٰمُوْسٰى لَا تَخَفْ ۗ اِنِّيْ لَا يَخَافُ
لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١١﴾ ۖ

12. beträffande dem som syndar och sedan byter ut det onda mot det goda, *mot dem* är Jag synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًاۢ بَعْدَ سُوْٓءٍ
فَاِنِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾

13. och stick in din hand vid ditt bröst *under din klädnad*, den skall komma fram vit utan fel. *Detta är* bland de nio tecknen till Farao och hans folk, ty de är ett upproriskt folk.”

وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۗ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿١٣﴾

14. Men när Våra upplysande tecken kom till dem, sade de: ”Detta är uppenbar magi.”

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا
هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٤﴾ ۚ

15. Och de förkastade dem felaktigt och uppstudsigt, medan deras själar var övertygade om dem. Se då hur *ont* deras slut blev som handlade fördärvligt!

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ
ظُلْمًا وَّعُلُوًّا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٥﴾ ع

R.2

16. Och Vi gav kunskap till David och Salomon, och de sade: ”All lovprisning tillhör Allah, Som har upphöjt oss över många av Sina troende tjänare.”

وَ لَقَدۡ اٰتَیۡنَا دَاوٗدَ وَ سُلَیۡمٰنَ عِلۡمًا ۚ
وَقَالَا الۡحَمۡدُ لِلّٰہِ الَّذِیۡ فَضَّلَنَا عَلٰی
کَثِیۡرٍ مِّنۡ عِبَادِہِ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿۱۶﴾

17. Och Salomon var arvinge till David. Och han sade: ”Å, ni människor, vi har fått lära oss fåglarnas språk och vi har fått allt till skänks. Detta är sannerligen *Guds* uppenbara nåd.”

وَوَرِثَ سُلَیۡمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ یٰۤاَیُّہَا النَّاسُ
عُلِّمۡنَا مَنۡطِقَ الطَّیۡرِ وَ اُوۡتِیۡنَا مِنۡ کُلِّ
شَیۡءٍ ؕ اِنَّ ہٰذَا لَہُوَ الۡفَضۡلُ الۡمُبِیۡنُ ﴿۱۷﴾

18. Och till Salomon samlades hans härar av Djinner och människor och fåglar, och de ordnades i *särskilda* avdelningar,

وَحُشِرَ لِسُلَیۡمٰنَ جُنُوۡدُہٗ مِنَ الۡجِنِّ
وَالۡاِنۡسِ وَالطَّیۡرِ فَہُمۡ یُوۡزَعُوۡنَ ﴿۱۸﴾

19. till dess att, när de kom till Naml*folkets* dal, sade en Namlitiska: ”Å, ni Náml, träd in i era boningar så att icke Salomon och hans härskaror krossar er, fastän de icke vet.”

حَتّٰۤی اِذَاۤ اَتَوۡا عَلٰی وَادِ النَّمۡلِ ۙ قَالَتۡ
نَمۡلَۃٌ یّٰۤاَیُّہَا النَّمۡلُ ادۡخُلُوۡا مَسٰکِنَکُمۡ ۚ
لَا یَحۡطِمَنَّکُمۡ سُلَیۡمٰنُ وَجُنُوۡدُہٗ ۙ وَہُمۡ
لَا یَشۡعُرُوۡنَ ﴿۱۹﴾

20. Därpå log han skrattande åt hennes ord och sade: ”Min Herre, giv att jag måtte vara tacksam *mot Dig* för den ynnest som Du har skänkt mig och mina föräldrar, och att jag måtte göra *sådana* goda gärningar som kommer att behaga Dig, och ge mig, genom Din barmhärtighet, tillträde bland Dina rättfärdiga tjänare.”

فَتَبَسَّمَ ضَاحِکًا مِّنۡ قَوۡلِہَا وَقَالَ رَبِّ
اَوۡزِعۡنِیۡۤ اَنۡ اَشۡکُرَ نِعۡمَتَکَ الَّتِیۡۤ
اَنۡعَمۡتَ عَلَیَّ وَعَلٰی وَالِدَیَّ وَاَنۡ اَعۡمَلَ
صَالِحًا تَرۡضٰىہُ وَ اَدۡخِلۡنِیۡ بِرَحۡمَتِکَ
فِیۡ عِبَادِکَ الصّٰلِحِیۡنَ ﴿۲۰﴾

21. Och han undersökte fåglarna och sade: ”Hur kommer det sig att jag icke ser Hudhud? Är han bland de frånvarande?

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى
الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ﴿٢١﴾

22. Jag kommer förvisso att underkasta honom ett strängt straff eller också kommer jag att dräpa honom, såvida han icke ger mig ett klart skäl *till sin frånvaro.*”

لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَاْذْبَحَنَّهٗٓ
اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾

23. Och han väntade icke länge *förrän Hudhud kom* och sade: ”Jag har fått kunskap om det som du icke har någon kännedom om, och jag har kommit till dig från Saba med säkra budskap.

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُّ
بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍۢ
بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ﴿٢٣﴾

24. Jag fann en kvinna regerande över dem, och hon har givits allting och hon har en mäktig tron.

اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٤﴾

25. Jag fann att hon och hennes folk tillbad solen istället för Allah och satan har låtit deras gärningar synas dem vackra, och har således hindrat dem från den *rätta* vägen, så att de icke följer vägledning,

وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ۙ﴿٢٥﴾

26. *Och satan har uppmanat dem till* att icke dyrka Allah, Som för fram det i ljuset, vilket är dolt i himlarna och på jorden, och Som vet vad ni döljer och vad ni yppar.

اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ
وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Allah! Det finns ingen Gud utom Han, den Mäktiga Tronens Herre.”

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيْمِ ۩ ﴿٢٧﴾ السجدة

28. *Salomon* sade: ”Vi skall se om du har talat sanning eller om du är en lögnare,

قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝٢٨

29. tag du med detta mitt brev och lägg det framför dem, drag dig sedan tillbaka från dem och se vilket *svar* de ger.”

اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ۝٢٩

30. *Drottningen* sade: ”Ni hövdingar, ett ädelt brev har överlämnats till mig,

قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْۤ اُلْقِيَ اِلَيَّ
كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ۝٣٠

31. det är från Salomon och det lyder: ’I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn,

اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَ اِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۙ۝٣١

32. uppträd icke uppstudsigt mot mig utan kom till mig i underkastelse.’”

ع اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ۝٣٢

R.3

33. Hon sade: ”Ni hövdingar, råd mig beträffande denna angelägenhet, som ligger inför mig. Jag beslutar aldrig någon sak förrän ni är närvarande med mig *och ger mig era råd.*”

قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْۤ اَمْرِيْ ۚ
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ۝٣٣

34. De svarade: ”Vi har styrka och vi är våldsamma krigare, men det tillkommer dig att befalla, så besluta därför vad du vill befalla.”

قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّ اُولُوْا بَاْسٍ
شَدِيْدٍ ۙ وَّ الْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِيْ
مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ۝٣٤

35. Hon sade: ”När kungarna går in i ett land förstör de det förvisso och gör de högsta av dess folk till de lägsta. Och så gör de *alltid*,

قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً
اَفْسَدُوْهَا وَ جَعَلُوْۤا اَعِزَّةَ اَهْلِهَاۤ
اَذِلَّةً ۚ وَ كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ۝٣٥

36. men jag tänker sända dem en gåva och vänta för att se vilket *svar* sändebuden för med sig tillbaka.”

وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌۢ
بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ ۝٣٦

37. Så när *drottningens sändebud* kom till Salomon sade han: ”Avser ni er att hjälpa mig med *er* rikedom? Men det som Allah har givit mig är bättre än det Han har givit er. Nej, men ni gläds över er gåva,

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيۡمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوۡنَنِ بِمَالٍ
فَمَآ اٰتٰٮنِۦَ اللّٰهُ خَيۡرٌ مِّمَّاۤ اٰتٰٮكُمۡ‌ۚ بَلۡ اَنۡتُمۡ
بِهَدِيَّتِكُمۡ تَفۡرَحُوۡنَ ۝٣٧

38. gå tillbaka till dem, ty Vi skall förvisso komma till dem med härar, mot vilka de icke kommer att ha någon kraft, och vi skall driva ut dem vanärade därifrån, och de kommer att bli ödmjukade.”

اِرۡجِعۡ اِلَيۡهِمۡ فَلَنَاۡتِيَنَّهُمۡ بِجُنُوۡدٍ لَّا قِبَلَ
لَهُمۡ بِهَا وَلَنُخۡرِجَنَّهُمۡ مِّنۡهَاۤ اَذِلَّةً وَّهُمۡ
صٰغِرُوۡنَ ۝٣٨

39. Han sade: ”Å, ädle, vem av er kommer att hämta mig hennes tron innan de kommer till mig och erbjuder underkastelse?”*

قَالَ يٰۤاَيُّهَا الۡمَلَؤُا اَيُّكُمۡ يَاۡتِيۡنِىۡ بِعَرۡشِهَا
قَبۡلَ اَنۡ يَّاۡتُوۡنِىۡ مُسۡلِمِيۡنَ ۝٣٩

40. En storvuxen *anförare* bland Djinnerna sade: ”Jag skall hämta den åt dig innan du lämnar ditt läger, jag äger sannerligen styrka nog till det *och jag är* pålitlig.”

قَالَ عِفۡرِيۡتٌ مِّنَ الۡجِنِّ اَنَا اٰتِيۡكَ بِهٖ قَبۡلَ
اَنۡ تَقُوۡمَ مِنۡ مَّقَامِكَ‌ۚ وَاِنِّىۡ عَلَيۡهِ
لَقَوِىٌّ اَمِيۡنٌ ۝٤٠

---

*27:39 Utifrån följande verser står det klart att Salomon inte hänvisar till drottningen av Sabas egen tron. Han menar antingen att en tron liknande hennes ska produceras eller att en rättrogen kopia ska hämtas till honom. Före hennes besök vid Solomons hov överraskas hon av att finna en tron mycket lik hennes egen, men i Solomons ägo. Ur de följande verserna framstår en bild som tydligt visar att varje adelsman av hans hov önskade att uppgiften skulle tilldelas just honom, eftersom var och en skröt om att kunna utföra det kvickare och bättre än sina rivaler. När kopian slutligen presenterades för Salomon, så lovprisade han Gud för detta och utfärdade instruktioner om att förbättra den ytterligare så att den skulle likna drottningen av Sabas tron ännu mer och urholka hennes stolthet över att inneha en unik tron. Uttrycket ”så låt hennes tron tyckas henne vanlig” (نَكِّرُوۡا لَهَا عَرۡشَهَا *nákkiru lahá árshaha*) stödjer den innebörden och antyder att om hon såg en tron mycket lik hennes egen, skulle hon spontant medge att hennes egen tron inte var så unik och speciell som hon ansett den vara. Betydelsen av uttrycket (نَكِّرُوۡا *nákkiru*) i detta sammanhang får hennes tron att verka banal. När hon fick se tronen som byggts av Solomons hantverkare, var hennes svar inte det en drottning som nyligen fått sin tron stulen ger, inte heller det en drottning som inte kunde känna igen sin egen tron för att hantverkare arbetat med den för att göra den oigenkännlig. Hennes svar var det en person ger som finner att en produkt är lik den egna. Detta visar tydligt att den bild av händelsen som vi återgivit är mer realistiskt.

قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا
اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ؕ
فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ قَالَ هٰذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ ؕ
وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ
كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤١﴾

41. En som hade kunskap om boken sade: ”Jag skall hämta den åt dig snabbare än du kan blinka.” Och när han såg den uppställd framför sig sade han: ”Detta är av Min Herres nåd, så att Han kan pröva om jag är tacksam eller otacksam. Och vem helst som är tacksam är tacksam till gagn för sin *egen* själ, men för vem helst som är otacksam, är min Herre Självtillräcklig, Generös.”

قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ
اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٢﴾

42. Han sade: ”Låt hennes tron verka vanlig för henne, och låt oss se om hon följer den rätta vägen eller om hon är *en* av dem som icke följer den rätta vägen!”

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ؕ
قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿٤٣﴾

43. Och när hon kom, sades det *till henne*: ”Är din tron lik denna?” Hon svarade: ”Det är som om den vore densamma. Och vi hade givits kunskap före detta, och vi har redan underkastat oss.”

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ
اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٤﴾

44. Och det som hon brukade dyrka bredvid Allah avhöll henne *från att tro*, ty hon kom från ett icke troende folk.

قِيْلَ لَهَا ادْخُلِى الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ
حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ؕ قَالَ
اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ ۬ؕ قَالَتْ

45. Det sades till henne: ”Träd in i palatset.” Och när hon såg det, trodde hon det var en stor vattenyta och hon blottade sina smalben.* Salomon sade: ”Det är ett palats jämnt belagt med skivor av glas.” Hon sade: ”Min Herre, jag

*27:45 Klart, högkvalitativt glas, skickligt utlagt, kan skapa ett intryck av vatten och detta är vad som inträffade. Budskapet som förmedlades till drottningen, som var exceptionellt klok, var att vissa saker egentligen är mycket olika det intryck som de skapar, och de egenskaper som de utstrålar tillhör dem inte i verkligheten. Likaså är det intryck av prakt och kraft som solen ger inte dess egna egenskaper, utan de tillhör enbart Skaparen.

har sannerligen syndat mot min själ, och jag underkastar mig Allah, världarnas Herre, tillsammans med Salomon.”

رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ
ع ٣ ١٨ سُلَیْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٤٥﴾

R.4

46. Och till Thamúd sände Vi deras broder Salih *som sade*: ”Tillbed Allah.” Men se, de blev två grupper som stred mot varandra.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰی ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا
اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِیْقٰنِ
یَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Han sade: ”Å, mitt folk, varför försöker ni påskynda det onda snarare än det goda? Varför ber ni icke Allah om förlåtelse så att ni måtte bli visade barmhärtighet?”

قَالَ یٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّیِّئَةِ قَبْلَ
الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. De sade: ”Vi förutspår *något* ont från dig och från dem som är med dig.” Han sade: ”*Orsaken till* er otur är hos Allah, men nej, ni är ett folk som är satt på prov.”

قَالُوا اطَّیَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ؕ قَالَ
طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Och i staden fanns det en grupp på nio *personer* som ställde till med förtret i landet och som icke ville förbättra sig.

وَكَانَ فِی الْمَدِیْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ یُّفْسِدُوْنَ
فِی الْاَرْضِ وَلَا یُصْلِحُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. De sade: ”Svär till varandra vid Allah att vi förvisso skall angripa honom och hans familj om natten och sedan skall vi säga till hans arvinge: ’Vi bevittnade icke ödeläggelsen av hans familj och vi är helt förvisst sannfärdiga.’”

قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَیِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ
لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِیِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ
وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Och de gjorde upp en plan och Vi gjorde *också* upp en plan *mot deras plan*, men de var omedvetna om *det.*

وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا مَكْرًا وَّهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Se då hur *ont* slutet på deras plan blev! Vi förintade förvisso dem och hela deras folk helt och hållet.

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ اَنَّا
دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٢﴾

53. Och där borta ligger deras hus i ruiner på grund av deras syndande. I det finns sannerligen ett tecken för ett folk som har kunskap.

فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا ؕ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Och Vi räddade dem som trodde och fruktade Gud.

وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Och *kom ihåg* Lot, när han sade till sitt folk: ”Begår ni *en* vederstygglighet fastän ni ser *det onda den leder till*?

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ
وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Vad! Närmar ni er män begärligt hellre än kvinnor? Nej, ni är sannerligen ett folk som är obekymrat om konsekvenser.”

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ
النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Men svaret från hans folk var ingenting utom att de *provocerade folket och* sade: ”Driv ut Lots följeslagare ur vår stad. De är ett folk som låtsas vara rena.”

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا
اَخْرِجُوْۤا اٰلَ لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ
اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Så Vi räddade honom och hans familj utom hans hustru; Vi räknade henne som en av dem som stannade kvar.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ قَدَّرْنٰهَا
مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٨﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۚ فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنذَرِينَ ﴿٥٩﴾

59. Och Vi lät ett regn falla över dem, och ont var det regn *som föll ned* över dem som hade varnats.

R.5

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ
اصْطَفَىٰ ۗ آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

60. Säg: ”All lovprisning tillhör Allah, och frid vare med dem av Hans tjänare vilka Han har utvalt. Är Allah bäst eller det som de förbinder *med Honom*?”

Del 20

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ
لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ
ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنبِتُوا
شَجَرَهَا ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
يَعْدِلُونَ ﴿٦١﴾

61. Eller vem skapade himlarna och jorden och Vem sände ned vatten till er från skyn med vilket Vi lät de ljuvliga fruktträdgårdarna växa? Ni kunde icke förmå dess träd att växa. Finns det en gud bredvid Allah? Nej, de är ett folk som avviker *från den rätta vägen.*

أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا
أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۗ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

62. Eller vem gjorde jorden till en viloplats och placerade floder i dess mitt och satte stadiga berg på den och ställde en barriär mellan de två vattnen? Finns det en gud bredvid Allah? Nej, de flesta av dem vet icke.

أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

63. Eller Vem besvarar den betryckte när han kallar på Honom Som för undan det onda och gör er till efterträdare på jorden? Finns det en gud bredvid Allah? Ni tänkter bara efter litet grand.

64. Eller Vem vägleder er i *varje slag av* mörker till lands och till havs och Vem sänder vindarna som glädjebudskap före Hans barmhärtighet? Finns det en gud bredvid Allah? Upphöjd är Allah över det de förbinder *med Honom.*

اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُّرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهٖ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ؕ ﴿٦٤﴾

65. Eller Vem ger upphov till skapelse *och* sedan upprepar den och Vem förser er från himlen och från jorden? Finns det en gud bredvid Allah? Säg: ”Visa fram ert bevis om ni är sannfärdiga.”

اَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ
ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٥﴾

66. Säg: ”Ingen i himlen och på jorden känner det osedda utom Allah, och de vet icke när de kommer att bli uppresta.”

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ
يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Nej, deras kunskap beträffande det tillkommande har nått sin gräns, nej, de tvivlar sannerligen om det, nej, de är blinda för det.

بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۫ بَلْ هُمْ
فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۫ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿٦٧﴾ ع ٨

R.6

68. Och de som icke tror säger: ”Vad! När vi och våra fäder blivit stoft skall vi då verkligen frambringas *igen*?

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا
وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Vi blev förvisso lovade detta förut, vi och våra fäder, detta är ingenting annat än gamla sägner.”

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ
اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Säg: ”Res på jorden och se hur ont de syndigas slut blev.”

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och sörj du icke över dem, ha du icke heller bekymmer på grund av vad de hittar på.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِىْ ضَيْقٍ
مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Och de säger: ”När kommer detta löfte *att uppfyllas* om ni är sannfärdiga?”

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Säg: ”Det kan så vara att en del av det *utlovade straffet*, som ni *högmodigt* försöker skynda på redan är näravid era hälar.”

قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ
الَّذِىْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. Och din Herre är i sanning nåderik mot mänskligheten, men de flesta av dem är icke tacksamma.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٤﴾

75. Och din Herre vet förvisso vad deras hjärtan gömmer och vad de röjer.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٥﴾

76. Och det finns ingenting dolt i himlen och på jorden utan att det är *uppskrivet* i en klar bok.

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِى السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا
فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٦﴾

77. Denna Qur’an förklarar i sanning för Israels barn det mesta av det de är oeniga om.

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ
اَكْثَرَ الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٧٧﴾

78. Och den är i sanning en vägledning och en barmhärtighet för de troende.

وَاِنَّهٗ لَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

79. Din Herre kommer i sanning att besluta mellan dem genom Sitt domslut, och Han är den Mäktige, den Allvetande.

اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِىْ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ﴿٧٩﴾ ۚ

80. Så sätt din lit till Allah, du står förvisso på en uppenbar sanning.

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ
الْمُبِيْنِ ﴿٨٠﴾

81. Du kan sannerligen icke förmå de döda att höra, icke heller kan du få de döva att höra kallelsen, när de retirerar och vänder *sina* ryggar till.

اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٨١﴾

82. Och du kan icke vägleda de blinda ut ur deras villfarelse. Du kan bara få dem som tror på Våra tecken att lyssna till dig, så att de blir lydiga.

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِى الْعُمْىِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا
فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Och när domen avkunnas över dem skall Vi för dem ur jorden frambringa en insekt som skall bita dem eftersom folk icke trodde på Våra tecken.

وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ
دَآبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ اَنَّ النَّاسَ
كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع ١٦ ٢

R.7

84. Och *påminn dem om* den dag när Vi från varje folk skall samla ihop en grupp från dem som förkastade Våra tecken och de skall ordnas i *avskilda* grupper.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ
يُّكَذِّبُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Till dess att Han, när de kommer, skall säga: ”Förkastade ni *snabbt* Mina tecken, fastän ni ännu icke hade erhållit full kännedom om dem? *Om icke detta*, vad *annat* var det som ni gjorde?”

حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيٰتِىْ وَلَمْ
تُحِيْطُوْا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Och domen skall falla över dem för att de gjorde fel, och de kommer icke *att kunna* tala.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ
لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. Har de icke sett att Vi har gjort natten så att de kan vila under den, och att dagen ger syn? I det finns sannerligen tecken för ett folk som tror.

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

88. Och den dag när trumpeten kommer att blåsas kommer den som är i himlarna och den som är på jorden att gripas av fasa, undtagen den som Allah behagar. Och alla skall komma till Honom i ödmjukhet.

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن
شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och du ser bergen, vilka du tror står stilla, fastän de svävar som molnen svävar, sådant är ett verk av Allah Som har gjort allt starkt och fast. Han är sannerligen fullt Medveten om vad ni gör.

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ
كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Vem som än gör en god gärning skall få en bättre belöning än den, och dessa kommer att bli trygga mot fruktan på den dagen.

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُم
مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾

91. Och de som gör ont skall kastas ned på sina ansikten *och* in i elden: ”Är ni icke belönade för vad ni brukade göra?”

وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

92. *Säg*: ”Jag är befalld att bara tjäna Herren till denna stad, vilken Han har gjort helig, och till Honom hör alla ting, och jag är befalld att vara bland dem som underkastar sig *Gud*,

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

93. och att recitera Qur'anen.” Så vem som än följer vägledningen följer den bara till gagn för sin egen själ, och *angående den* som irrar vilse, säg: ”Jag är bara en förmanare.”

وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا
يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ
اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٣﴾

94. Och säg: ”All lovprisning tillhör Allah, Han kommer snart att visa er Sina tecken, och ni kommer att lära känna dem. Och er Herre är icke omedveten om vad ni gör.”

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ
فَتَعْرِفُوْنَهَا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾ ع ٧ ١١ ٣

Kapitel 28
AL-QA<u>S</u>A<u>S</u>

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller åttionio verser.

Även det här kapitlet inleds med förkortningen (طٰسٓمّٓ *ṯa sín mím*) vilket bevisar att ämnet som gäller ”den renhjärtade” اَلطَّيِّب *aṯ-ṯaj-jib*), ”den Allhörande” (اَلسَّمِيْع *assamí’*) och ”den Allvetande” (اَلْعَلِيْم*al-’alím*) fortsätter, så som det tidigare beskrivits.

På samma sätt som det i det föregående kapitlet har berättats om storslagna framtida profetior, så konstateras det här att Gud har kännedom om det förflutna på samma sätt som Han har kännedom om framtiden. I det avseendet gavs den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kännedom om profeten Moses, frid vare med honom, som utgjordes av många tecken och mirakel. Till exempel beskrivs hur det vatten som inte förmådde dränka den lille pojken, profeten Moses, frid vare med honom, blev orsak till att Farao och hela hans här drunknad.

Sedan berättas att den tidens judar förnekade den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och påstod att om tecken liknande de som visades beträffande Moses, frid vare med honom, skulle komma att visas beträffande honom så skulle de inte förneka. Men de glömmer det faktum att judarna även under profeten Mose, frid vare med honom, tid förnekade de tecken som visades genom honom, för de skulle aldrig ha fallit för avgudadyrkan om de godtagit dessa tecken. Alla förnekare, både före och under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, håller sig till denna förvrängda ståndpunkt och anser sig tro på de förflutna epokernas tecken och mirakel, men då samma

företeelse inträffar inför deras ögon så förnekar de dem.

Därefter berättas det om de människor bland Bokens folk som i sanning trodde på profeten Moses, frid vare med honom, och när de beskådade de tecken som visades genom den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, så kom de även till tro på dem på grund av sitt sunda och renhjärtade sinnelag. De gjorde sig således förtjänta av en dubbel belöning. De kommer både belönas för sin tro på profeten Moses, frid vare med honom, och för sin tro på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

Slutsatsen som kan dras av hela denna diskussion är att människan av egen kraft inte är förmögen att finna sanningen, utan Gud Själv vägleder de människor som har en sund natur. Det berättas även att flertalet nationer vars undergång nämnts, inte gick den till mötes på grund av att Gud har gjort orätt mot dem, utan det var ett resultat av deras egna ogärningar som de begick både mot sig själva och mot profeterna av sin tid.

I den Ädla Qur'anen beskrivs därefter att människan aldrig utsätts för evigt mörker, utan detta sker på samma sätt som det på jorden skiftar mellan dag och natt. Det förklaras att om ett evigt mörker fallit över människorna så skulle de förvisso inte kunnat se någonting i det, men om de haft öron att lyssna med skulle de åtminstone kunnat höra. De varnas således för mörkrets faror. Om en evig dag hade kommit istället så skulle även de döva kunna finna vägen i dagsljuset. Varför kan de då inte se?

Sedan berättas det om Qarún (Kora) som tilldelades enorma rikedomar, och som folk betraktade med stor avund och att de önskade sig en liknande förmögenhet. Men slutet för Qarún var att han begravdes i jorden tillsammans med sina tillgångar. I inledningen av det här kapitlet varnades det för att Allah inte enbart förmått dränka någon i havet, utan för att om Allah önskar kan Han även begrava vissa högmodiga människor

tillsammans med deras tillgångar i jorden för all evighet. Vi ser även exempel på detta under vår tid då jorden spricker vid jordbävningar och hela bosättningar och stora moderna uppfinningar begravs i jorden och försvinner spårlöst.

Därefter kommer en vers som är tillräcklig för att bevisa för fienden att detta är Guds ord som onekligen kommer att uppfyllas, och den lyder: ”kommer helt förvisst att föra dig tillbaka till *din* återvändsplats”, (مَعَاد *ma'ád*) (vers 86), det vill säga till Mecka. De bevittnade således hur detta gick i uppfyllelse inför sina egna ögon. Hur kan det då finnas utrymme för tvivel beträffande förflutna eller framtida profetior? Slutsatsen av allt detta är att inget annat än Guds enhet kan vara för evigt. Av de undergångar som nämnts tidigare kan man förstå att allt en dag ska upphöra, vare sig detta sker genom Guds vrede eller av naturlagarna. Endast manifestationen av Allah kommer att vara för evigt.

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ ٢٨
آياتها ٨٩ ركوعاتها ٩

Sura AL-QA<u>S</u>A<u>S</u>
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. <u>T</u>a Sin Mim.*.

طٰسٓمّٓ ۝٢

3. Dessa är verser i den tydliga boken.

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝٣

4. För dig läser Vi med sanning upp *en del* av berättelsen om Moses och Farao *till gagn* för ett folk som tror.

نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَ فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ
لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝٤

5. Farao uppträdde förvisso förmätet på jorden och delade upp folken på den i grupper; han försökte försvaga en del av dem och dräpte deras söner och skonade deras kvinnor. Han var förvisso *en* av ofridsstiftarna.

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَ جَعَلَ اَهْلَهَا
شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآىِٕفَةً مِّنْهُمْ
يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَ يَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝٥

6. Och Vi önskade visa dem ynnest som ansågs svaga på jorden och göra dem till ledare och göra dem till arvtagare *till Våra ynnestbevis,*

وَ نُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِي
الْاَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ اَىِٕمَّةً وَّ نَجْعَلَهُمُ
الْوٰرِثِيْنَ ۝٦ ۙ

7. och upprätta dem på jorden och låta Farao och Haman och deras härar se det som de fruktade hos dem.

وَ نُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَ نُرِيَ فِرْعَوْنَ
وَ هَامٰنَ وَ جُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا
يَحْذَرُوْنَ ۝٧

8. Och Vi uppenbarade för Moses moder: ”Amma honom, och när

وَ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ

*28:2 Renhetens Herre, Allhörande, Allvetande Gud!

فَاِذَا خِفۡتِ عَلَيۡهِ فَاَلۡقِيۡهِ فِى الۡيَمِّ وَلَا
تَخَافِىۡ وَلَا تَحۡزَنِىۡ‌ ۚ اِنَّا رَآدُّوۡهُ اِلَيۡكِ
وَجَاعِلُوۡهُ مِنَ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۝٨

du fruktar beträffande honom, kasta honom då i floden och frukta icke, och sörj icke heller, ty Vi skall återföra honom till dig, och Vi skall göra honom till *ett* av sändebuden.”

فَالۡتَقَطَهٗۤ اٰلُ فِرۡعَوۡنَ لِيَكُوۡنَ لَهُمۡ عَدُوًّا
وَّحَزَنًا‌ ؕ اِنَّ فِرۡعَوۡنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوۡدَهُمَا
كَانُوۡا خٰطِـِٕيۡنَ ۝٩

9. Och Faraos familj tog upp honom *och visste inte* att han skulle komma att bli en fiende och *en källa till* sorg för dem. Farao och Haman och deras härskaror var syndare.

وَقَالَتِ امۡرَاَتُ فِرۡعَوۡنَ قُرَّتُ عَيۡنٍ لِّىۡ
وَلَكَ‌ ؕ لَا تَقۡتُلُوۡهُ ‌ۖ عَسٰٓى اَنۡ يَّنۡفَعَنَاۤ اَوۡ
نَـتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمۡ لَا يَشۡعُرُوۡنَ ۝١٠

10. Och Faraos hustru sade: ”*Han kommer att bli* en fröjd för ögat för mig och dig. Dräp honom icke. Måhända kan han bli till nytta för oss, eller också kan vi adoptera honom som en son.” Och de förstod icke *konsekvenserna av detta.*

وَاَصۡبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوۡسٰى فٰرِغًا‌ ؕ اِنۡ
كَادَتۡ لَـتُبۡدِىۡ بِهٖ لَوۡلَاۤ اَنۡ رَّبَطۡنَا
عَلٰى قَلۡبِهَا لِتَكُوۡنَ مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۝١١

11. Och Moses moders hjärta blev befriat *från oro*. Hon hade varit nära att avslöja *hans identitet*, om det icke varit så att Vi hade styrkt hennes hjärta så att hon kunde vara bland de *fast* troende.

وَقَالَتۡ لِاُخۡتِهٖ قُصِّيۡهِ‌ ۖ فَبَصُرَتۡ بِهٖ عَنۡ
جُنُبٍ وَّهُمۡ لَا يَشۡعُرُوۡنَ ۙ ۝١٢

12. Och hon sade till hans syster: ”Följ efter honom.” Så hon höll ett öga på honom på avstånd och de visste det icke.

وَحَرَّمۡنَا عَلَيۡهِ الۡمَرَاضِعَ مِنۡ قَبۡلُ فَقَالَتۡ
هَلۡ اَدُلُّكُمۡ عَلٰٓى اَهۡلِ بَيۡتٍ يَّكۡفُلُوۡنَهٗ
لَـكُمۡ وَهُمۡ لَهٗ نٰصِحُوۡنَ ۝١٣

13. Och Vi hade redan gjort ammorna oacceptabla för honom, så hon sade: ”Skall jag leda er till en familj som kommer att uppfostra honom för er och bli hans uppriktiga välgångsönskare?”

فَرَدَدۡنٰهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَىۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا
تَحۡزَنَ وَلِتَعۡلَمَ اَنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰـكِنَّ

14. Sålunda återställde Vi honom till hans moder så att hennes ögon kunde fröjdas och så att hon icke måtte sörja och så att hon

måtte veta att Allahs löfte är sant. Men de flesta av dem vet det icke.

اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

R.2

15. Och när han nådde sin fulla styrkas *ålder* och blev vuxen, skänkte Vi honom vishet och kunskap, och sålunda belönar Vi dem som gör gott.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا
وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٥﴾

16. Och han gick in i staden medan dess invånare fortfarande sov och där fann han två stridande män, en från hans egen grupp och den andre från hans fiender. Och den som var från hans grupp sökte hans hjälp mot den som var från hans fiender. Så Moses slog *den senare* med sin knytnäve, och förorsakade *därigenom* hans död. Då sade *Moses*: ”Detta är ett verk av satan, han är sannerligen en fiende, en uppenbar vilseförare.”

وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ
اَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۫ هٰذَا
مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ
الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ
فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۫ قَالَ هٰذَا
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ
مُّبِيْنٌ ﴿١٦﴾

17. Han sade: ”Min Herre, jag har syndat mot min själ, så förlåt mig Du.” Så Han förlät honom, Han är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ
فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٧﴾

18. Han sade: ”Min Herre, på grund av den ynnest Du har givit mig skall jag aldrig bli de skyldigas hjälpare.”

قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُوْنَ
ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٨﴾

19. Och han började sin dag i staden med *att gå* ängslig och på sin vakt, och se! Den som dagen förut hade sökt hans hjälp, ropade *åter* till honom om hjälp. Moses sade till honom: ”Du är sannerligen en uppenbar överträdare.”

فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا
الَّذِى اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ
قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٩﴾

20. Och när han i sitt sinne hade beslutat sig för att lägga hand på mannen som var en fiende till dem båda, sade han(mannen): ”Å, Moses, ämnar du döda mig liksom du dödade en person igår? Du önskar bara att bli en tyrann i landet och du önskar icke att vara en fredsmäklare.”

فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِیْ هُوَ عَدُوٌّ
لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِیْ كَمَا
قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّاۤ اَنْ
تَكُوْنَ جَبَّارًا فِی الْاَرْضِ وَمَا تُرِيْدُ اَنْ
تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿۲۰﴾

21. Och där kom en man skyndande från stadens bortre sida. Han sade: ”Å, Moses, helt sant håller hövdingarna rådslag tillsammans mot dig för att döda dig. Ge dig därför av, jag är förvisso din välgångsönskare.”

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۡ
قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَاْتَمِرُوْنَ بِكَ
لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّیْ لَكَ مِنَ
النّٰصِحِيْنَ ﴿۲۱﴾

22. Så han gick bort därifrån ängslig och på sin vakt. Han sade: ”Min Herre befria mig från det orättfärdiga folket.”

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ ۡ قَالَ رَبِّ
نَجِّنِیْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۲﴾ ع

R.3

23. Och när han vände sitt ansikte mot Midian sade han: ”Jag hoppas min Herre kommer att leda mig till den rätta vägen.”

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى
رَبِّیْۤ اَنْ يَّهْدِيَنِیْ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۲۳﴾

24. Och när han nådde Midians vatten fann han där en grupp människor som vattnade *sina hjordar*. Och bredvid dem fann han två kvinnor som höll tillbaka *sina hjordar*. Han sade till dem: ”Vad bekymrar er?” De svarade: ”Vi kan icke vattna *våra hjordar* förrän fåraherdarna avlägsnar sig *med sina hjordar*, och vår fader är en mycket gammal man.”

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۬ۖ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ
امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ؕ
قَالَتَا لَا نَسْقِیْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ٜ
وَاَبُوْنَا شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿۲۴﴾

25. Så han vattnade *deras hjordar* för dem. Sedan gick han åt sidan till skuggan och sade: ”Min Herre, jag är en tiggare av vad gott Du än måtte skänka mig.”

فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ اِنِّىۡ لِمَاۤ اَنۡزَلۡتَ اِلَىَّ مِنۡ خَيۡرٍ فَقِيۡرٌ ﴿۲۵﴾

26. Och en av de två *kvinnorna* kom gående blygt till honom. Hon sade: ”Min fader kallar dig så att han kan belöna dig för att ha vattnat *våra hjordar* för oss.” Så när han kom till honom och berättade historien för honom, sade han: ”Frukta icke, du har undgått det orättfärdiga folket.”

فَجَآءَتۡهُ اِحۡدٰٮهُمَا تَمۡشِىۡ عَلَى اسۡتِحۡيَآءٍ
قَالَتۡ اِنَّ اَبِىۡ يَدۡعُوۡكَ لِيَجۡزِيَكَ اَجۡرَ
مَا سَقَيۡتَ لَـنَا ؕ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ
عَلَيۡهِ الۡقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفۡ
نَجَوۡتَ مِنَ الۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۲۶﴾

27. En av de två *kvinnorna* sade: ”Å, min fader, anställ honom, ty den bäste du kan anställa är den som är stark och pålitlig.”

قَالَتۡ اِحۡدٰٮهُمَا يٰۤاَبَتِ اسۡتَاۡجِرۡهُ اِنَّ
خَيۡرَ مَنِ اسۡتَاۡجَرۡتَ الۡقَوِىُّ الۡاَمِيۡنُ ﴿۲۷﴾

28. Han sade: ”Jag ämnar gifta bort en av dessa mina två döttrar med dig på villkor att du stannar i min tjänst under åtta år. Men om du fullbordar tio *år* blir det enligt din egen fria vilja. Och jag skall icke lägga någon svårighet på dig, du kommer att, om Allah vill, finna att jag är bland de rättfärdiga.”

قَالَ اِنِّىۡۤ اُرِيۡدُ اَنۡ اُنۡكِحَكَ اِحۡدَى
ابۡنَتَىَّ هٰتَيۡنِ عَلٰٓى اَنۡ تَاۡجُرَنِىۡ ثَمٰنِىَ حِجَجٍ ۚ
فَاِنۡ اَتۡمَمۡتَ عَشۡرًا فَمِنۡ عِنۡدِكَ ۚ وَمَاۤ
اُرِيۡدُ اَنۡ اَشُقَّ عَلَيۡكَ ؕ سَتَجِدُنِىۡۤ اِنۡ شَآءَ
اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيۡنَ ﴿۲۸﴾

29. Han sade: ”Det är *avgjort* mellan mig och dig. Vilken av de två tiderna jag än fullbordar skall det icke vara mig någon orätt och Allah är ett vittne över det vi säger.”

قَالَ ذٰلِكَ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكَ ؕ اَيَّمَا الۡاَجَلَيۡنِ
قَضَيۡتُ فَلَا عُدۡوَانَ عَلَىَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا
نَقُوۡلُ وَكِيۡلٌ ﴿۲۹﴾ ع

R.4

30. Och när Moses hade fullbordat tiden och begivit sig åstad med sin familj, urskiljde han en eld i riktning mot berget. Han sade till sin familj: ”Vänta, jag ser en eld, måhända kan jag hämta er någon *användbar* upplysning därifrån eller en flammande brand från elden så att ni kan värma er.”

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖۤ
اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ
لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا اِنِّيْۤ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْۤ
اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿۳۰﴾

31. Och när han kom till den kallades han *av en röst* från dalens högra sida, på den välsignade platsen, ut ur ett träd: ”Å, Moses, sannerligen Jag, *ingen annan än* Jag, är Allah, världarnas Herre”,

فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ
يّٰمُوْسٰۤى اِنِّيْۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿۳۱﴾

32. och *rösten sade också*: ”Kasta ned din stav.” Och när han såg den röra sig som om den var en orm vände han om och drog sig undan och såg sig icke tillbaka. ”Å, Moses, Kom fram och frukta icke, du är förvisso bland dem som är säkra,

وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ
كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ
يٰمُوْسٰۤى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۟ اِنَّكَ مِنَ
الْاٰمِنِيْنَ ﴿۳۲﴾

33. stick in din hand till ditt bröst, den skall komma fram vit utan skada, och drag tillbaka din arm till dig själv *för att stilla din* fruktan. Så dessa *skall vara* två bevis från din Herre till Farao och hans stormän. De är förvisso ett upproriskt folk.”

اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۫ وَّاضْمُمْ اِلَيْكَ
جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ مِنْ
رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ئِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۳۳﴾

34. Han sade: ”Min Herre, jag dödade en person bland dem, och jag fruktar att de kommer att döda mig,

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿۳۴﴾

35. och min broder Aron, han uttrycker sig klarare i tal än jag, sänd honom därför med mig som en hjälpare på det att han måtte bära vittnesbörd om min sanning. Jag fruktar att de kommer att anklaga mig för falskhet.”

وَاَخِيۡ هٰرُوۡنُ هُوَ اَفۡصَحُ مِنِّيۡ لِسَانًا
فَاَرۡسِلۡهُ مَعِيَ رِدۡاً يُّصَدِّقُنِيۡۤ ۡ اِنِّيۡۤ
اَخَافُ اَنۡ يُّكَذِّبُوۡنِ ﴿۳۵﴾

36. *Gud* sade: ”Vi kommer att styrka din arm med din broder, och Vi kommer att ge er båda styrka så att de icke skall nå er. *Så gå* med Våra tecken. Ni två och de som följer er kommer att ha övertaget.”

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيۡكَ وَنَجۡعَلُ
لَكُمَا سُلۡطٰنًا فَلَا يَصِلُوۡنَ اِلَيۡكُمَا ۚۛ
بِاٰيٰتِنَاۤ ۚۛ اَنۡتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الۡغٰلِبُوۡنَ ﴿۳۶﴾ معانقة / عند المتأخرين

37. Och när Moses kom till dem med Våra klara tecken sade de: ”Detta är ingenting annat än en påfunnen trolldom, och vi hörde aldrig *dess like* bland våra förfäder.”

فَلَمَّا جَآءَهُمۡ مُّوۡسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوۡا
مَا هٰذَاۤ اِلَّا سِحۡرٌ مُّفۡتَرًى وَّمَا سَمِعۡنَا
بِهٰذَا فِيۡۤ اٰبَآئِنَا الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۳۷﴾

38. Moses sade: ”Min Herre vet bäst vem det är som har medfört vägledning från Honom och vems den *slutliga* boningens belöning kommer att bli. Syndarna har sannerligen aldrig framgång.”

وَقَالَ مُوۡسٰى رَبِّيۡۤ اَعۡلَمُ بِمَنۡ جَآءَ
بِالۡهُدٰى مِنۡ عِنۡدِهٖ وَمَنۡ تَكُوۡنُ لَهٗ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفۡلِحُ الظّٰلِمُوۡنَ ﴿۳۸﴾

39. Och Farao sade: ”Å, stormän, jag känner icke till någon annan gud för er än mig själv, så bränn mig *tegelstenar* av lera, å, Haman, och bygg mig ett torn, så att jag kan *klättra upp i det och* få en skymt av Mose Gud, ty jag tror att han är en lögnare.”

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ يٰۤاَيُّهَا الۡمَلَاُ مَا عَلِمۡتُ
لَكُمۡ مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرِيۡ ۚ فَاَوۡقِدۡ لِيۡ يٰهَامٰنُ
عَلَى الطِّيۡنِ فَاجۡعَلۡ لِّيۡ صَرۡحًا لَّعَلِّيۡۤ
اَطَّلِعُ اِلٰۤى اِلٰهِ مُوۡسٰى ۙ وَاِنِّيۡ لَاَظُنُّهٗ
مِنَ الۡكٰذِبِيۡنَ ﴿۳۹﴾

40. Och han och hans härar uppträdde övermodigt utan berättigande i landet. Och de trodde att de aldrig skulle hämtas tillbaka till Oss.

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَظَنُّوْۤا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٤٠﴾

41. Så vi grep honom och hans härskaror och kastade dem i havet. Se då hur *ont* syndarnas slut blev!

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾

42. Och Vi gjorde dem till ledare som kallade *folket* till elden, och på uppståndelsens dag kommer de icke att få någon hjälp.

وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Och vi lät dem följas av en förbannelse i denna världen, och på uppståndelsens dag kommer de att vara bland dem som är berövade *allt* gott.

وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ هُمْ مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿٤٣﴾

R.5

44. Och Vi gav Moses boken, efter det att Vi förintat de tidigare släktleden, som *en källa till* upplysning för människor och en vägledning och en barmhärtighet på det att de måtte tänka efter.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَاۤ
اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Och du var icke på *bergets* västra sida när Vi överlämnade budskapet till Moses, icke heller var du bland vittnena.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَاۤ اِلٰى
مُوْسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٤٥﴾

46. Men Vi frambringade släktled *efter Moses* och livet förlängdes för dem. Och du var icke en inbyggare bland Midians folk och läste upp våra tecken för dem,

وَلٰكِنَّاۤ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْۤ اَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا

utan det är Vi som sänder sändebud.

مُرۡسِلِيۡنَ ﴿٤٦﴾

47. Och du var icke på bergets sida när Vi kallade. Men *Vi har sänt dig som* en barmhärtighet från Din Herre, på det att du måtte varna ett folk till vilket ingen förmanare hade kommit före dig, så att de måtte tänka efter.

وَمَا كُنۡتَ بِجَانِبِ الطُّوۡرِ اِذۡ نَادَيۡنَا وَلٰكِنۡ
رَّحۡمَةً مِّنۡ رَّبِّكَ لِتُنۡذِرَ قَوۡمًا مَّاۤ اَتٰهُمۡ مِّنۡ
نَّذِيۡرٍ مِّنۡ قَبۡلِكَ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُوۡنَ ﴿٤٧﴾

48. Och när en prövning drabbar dem på grund av deras egna gärningar, varför säger de icke: ”Vår Herre, varför sände Du icke Din budbärare till oss så att vi kunde ha följt Dina tecken och vara bland de troende?”*

وَلَوۡلَاۤ اَنۡ تُصِيۡبَهُمۡ مُّصِيۡبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتۡ
اَيۡدِيۡهِمۡ فَيَقُوۡلُوۡا رَبَّنَا لَوۡلَاۤ اَرۡسَلۡتَ اِلَيۡنَا
رَسُوۡلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُوۡنَ مِنَ
الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٤٨﴾

49. Men när sanningen kom till dem från Oss sade de: ”Varför har han icke givits detsamma som gavs till Moses? ”Hade de icke förkastat det som gavs till Moses innan de sade: ”Aron och Moses är bara två trollkarlar som hjälper varandra.” Och de sade: ”Vi förkastar dem alla.”*

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الۡحَقُّ مِنۡ عِنۡدِنَا قَالُوۡا
لَوۡلَاۤ اُوۡتِيَ مِثۡلَ مَاۤ اُوۡتِيَ مُوۡسٰى ؕ اَوَلَمۡ
يَكۡفُرُوۡا بِمَاۤ اُوۡتِيَ مُوۡسٰى مِنۡ قَبۡلُ ۚ قَالُوۡا
سِحۡرٰنِ تَظٰهَرَا ۫ وَقَالُوۡۤا اِنَّا بِكُلٍّ
كٰفِرُوۡنَ ﴿٤٩﴾

*28:48 Svaret på denna fråga är underförstått och orsaken till varför de inte kan anklaga Allah är att Han alltid skickar varnare till folk innan Han bestraffar dem för deras ogärningar. Se 6:132.

*28:49 Av de tre huvudsakliga fienderna till islam, judar, kristna och avgudadyrkare, är det judarna som avses i den här versen. Uttalandet i versen kan enbart ha kommit från judarna. När den Ädla Qur'anen beskriver att de förkastat det som givits Moses tidigare, kan den inte ha menat att människor som levde före islams Helige Profets tid, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förnekade Moses.
Den del av versen som lyder ”vi förnekar dem alla” (اِنَّا بِكُلٍّ كٰفِرُوۡنَ *ínna bikúllin káfirún*) betyder också att ”vi förnekar alla dem som kommer i Guds namn med så kallade tecken.” Detta agerande visar på det sjuka uppförande som kännetecknar alla de som förnekar sin egen tids profet.

50. Säg: ”Hämta då från Allah en bok som är en bättre vägledning än *dessa* två, *Toran och Qur'anen*, så att jag kan följa den om ni är sannfärdiga.”

قُلْ فَأْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى
مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۵۰﴾

51. Men om de icke svarar dig, vet då att de bara följer sina egna onda böjelser. Och vem är mer vilsefaren än den som följer sina onda begär utan vägledning från Allah. Allah vägleder icke de syndande människorna.

فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا
يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ؕ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ
اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾ ع ٨

R.6

52. Och Vi har sannerligen tydligt överbringat ordet till dem, så att de måtte bli förmanade.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ؕ﴿۵۲﴾

53. De till vilka Vi gav boken före den (Qur'anen), de tror på den.

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ
بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۳﴾ النصف

54. Och när den läses upp för dem säger de: ”Vi tror på den. Den är förvisso sanningen från vår Herre. Vi hade sannerligen underkastat oss *Gud* till och med före den.”

وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿۵۴﴾

55. Dessa kommer att bli givna sin belöning två gånger, ty de har varit ståndaktiga, och de tillbakavisar ont med gott och ger ut av vad Vi har givit dem.

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا
صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۵۵﴾

56. Och när de hör onyttigt tal vänder de sig bort från det och säger: ”För oss är våra gärningar och era gärningar är för er. Frid

وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ
اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۫ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۫

لَا نَبْتَغِي الْجٰهِلِيْنَ ﴿٥٦﴾

vare med er. Vi söker icke de okunniga.”

اِنَّكَ لَا تَهْدِيْ مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٧﴾

57. Du kan förvisso icke vägleda *alla* som du älskar, men Allah vägleder vem helst Han behagar, och Han vet bäst vilka som vill acceptera vägledning.

وَقَالُوْٓا اِنْ نَّتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ
مِنْ اَرْضِنَا ؕ اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَّهُمْ حَرَمًا
اٰمِنًا يُّجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
مِّنْ لَّدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٨﴾

58. Och de säger: ”Om vi skulle följa vägledningen med dig skulle vi ryckas bort från vårt land.” Har Vi icke för dem upprättat en trygg tillflykt till vilken frukterna av allt förs, *som* förnödenheter från Oss?” Men de flesta av dem vet icke.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ
مَعِيْشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ مَسٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
مِّنْۢ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيْلًا ؕ وَكُنَّا نَحْنُ
الْوٰرِثِيْنَ ﴿٥٩﴾

59. Och hur mången boplats som fröjdades i sitt levnadssätt har Vi icke förintat! Och detta är deras boningar vilka, utom *bara* litet, har stått obebodda efter dem. Och det är Vi Som blev arvtagare.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى
يَبْعَثَ فِيْٓ اُمِّهَا رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِمْ
اٰيٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا
وَاَهْلُهَا ظٰلِمُوْنَ ﴿٦٠﴾

60. Och din Herre skulle aldrig förstöra städerna förrän Han i dess moder*stad* har upprest ett sändebud, som läser upp Våra tecken, icke heller skulle Vi förstöra städerna såvida icke deras befolkning var syndare.

وَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ
وَّاَبْقٰى ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦١﴾ ع

61. Och vad helst ni ges *av denna världens* ting är bara ett tillfälligt glädjeämne i det nuvarande livet och en prydnad för det, och det som är hos Allah är bättre och mer varaktigt. Vill ni då icke förstå?

R.7

62. Är då den, till vilken Vi har utlovat ett behagligt löfte, vars *uppfyllelse* han kommer att möta, lik den som Vi bara har försett med detta livets goda, och som sedan på uppståndelsens dag kommer att vara bland dem som *anklagade* förs fram *inför Gud*?

اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيْهِ
كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٦٢﴾

63. Och på den dagen kommer Han att kalla på dem och säga: ”Var är Mina ’medhjälpare’ som ni föreställde er?”

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ
الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. De, mot vilka domen har förfallit, kommer att säga: ”Vår Herre, det är dessa som vi ledde vilse. Vi vilseledde dem just liksom *vi själva* hade gått vilse. *Nu* avskiljer vi oss *från dem och vänder oss* till Dig. Det var icke oss som de tillbad.”

قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ
الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ
تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ۫ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Och det kommer att sägas: ”Kalla på era medhjälpare.” Och de kommer att kalla på dem, men de kommer icke att svara dem. Och de kommer att se straffet. Om de ändå hade följt vägledningen!

وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ
كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. Och på den dagen kommer Han att tala till dem och säga: ”Vilket svar gav ni sändebuden?”

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦٦﴾

67. Då kommer alla angelägenheter att förmörkas för dem på den dagen och de skall icke *ens* tillfråga varandra.

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ
لَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٦٧﴾

68. Men det är mycket möjligt att den som ångrar sig och tror och

فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى

gör rättfärdiga gärningar, kommer att vara bland de framgångsrika.

اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿٦٨﴾

69. Och din Herre skapar vad helst Han än behagar och utväljer *vem Han än behagar*. Det är icke för dem att välja. Lovprisad vare Allah, och Han står långt över allt det de förbinder *med Honom.*

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ؕ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Och din Herre vet vad deras hjärtan döljer och vad de yppar.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا
يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och Han är Allah, det finns ingen Gud förutom Han. All lovprisning i begynnelsen och i det tillkommande tillhör Honom. Hans är domslutet, och till Honom skall ni föras tillbaka.

وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الْحَمْدُ فِى
الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ؗ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ
تُرْجَعُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Säg: ”Om Allah skulle låta natten fortsätta oavbruten över er till uppståndelsens dag, Tala om för mig vilken annan gud än Allah finns det som skulle kunna ge er ljus? Vill ni då icke lyssna?”

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ
سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ
يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ ؕ اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ﴿٧٢﴾

73. Säg: ”Om Allah skulle låta dagen fortsätta oavbruten över er till uppståndelsens dag, tala om för mig, vilken annan gud än Allah finns det som skulle kunna ge er natt, under vilken ni kan vila? Vill ni då icke se?”

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ
يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ؕ اَفَلَا
تُبْصِرُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. Och av Sin barmhärtighet har Han gjort natt och dag så att ni kan vila på den och så att ni kan söka Hans frikostighet och så att ni måtte vara tacksamma.

وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٤﴾

75. Och på den dagen kommer Han att kalla på dem och säga: ”Var är Mina ’medhjälpare’, som ni föreställde er?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِيَ
الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٥﴾

76. Och från varje folk skall Vi ta ut ett vittne och Vi skall säga: ”Hämta ert bevis.” Då kommer de att veta att sanningen *bara* tillhör Allah. Och av det som de brukade hitta på kommer allt att gå förlorat för dem.

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ
عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٦﴾ ع

R.8

77. Qarún var sannerligen av Mose folk, men han uppträdde som en tyrann mot dem. Och Vi hade givit honom skatter så stora att nycklarna till dem skulle ha tyngt ned en grupp starka män. När hans folk sade till honom:, ”Skryt icke, Allah älskar förvisso icke dem som skryter,

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ
عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ
مَفَاتِحَهُ لَتَنُوأُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ
إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

78. och sök det tillkommandes boning i det som Allah har givit dig, och försumma icke din lott i denna världen, och handla väl *mot andra* liksom Allah har handlat väl mot dig, och sök icke att stifta ofrid i landet. Allah älskar sannerligen icke dem som stiftar ofrid.”

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا
تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِن كَمَا
أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي
الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. Han sade: ”*Allt* detta har givits mig på grund av den kunskap som jag besitter.” Visste han icke att före honom har Allah förintat släktled som var mäktigare än han och större i rikedomar? Och de skyldiga skall icke bli ombedda att *ge en förklaring* till sina synder.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِي ۖ
أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ
مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً
وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۖ وَلَا يُسْأَلُ عَن
ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Så han gick fram i *all* sin ståt framför sitt folk. De som hade begär till denna världens liv sade: ”Om vi ändå hade haft något liknande det som Qarún har fått! Han är i sanning en stor lyckoprins.”

فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فِىْ زِيْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ
يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَاۤ
اُوْتِىَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٨٠﴾

81 Men de som hade givits kunskap sade: ”Ve er, Allahs belöning är bäst för dem som tror och gör goda gärningar, och den skall icke ges till någon utom dem som är ståndaktiga.”

وَ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ
ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ
وَلَا يُلَقّٰهَاۤ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Sedan lät Vi jorden uppsluka honom och hans bostad, och han hade inga som kunde hjälpa honom mot Allah, icke heller var han bland dem som kunde övervinna *Allahs påbud.*

فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ ۫ فَمَا كَانَ
لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿٨٢﴾

83. Och sådana som hade eftertraktat hans ställning dagen innan började säga: Å, ve! Det är sannerligen Allah Som utvidgar uppehället för sådana av Hans tjänare som Han behagar, och minskar den *för vem Han behagar*. Hade Allah icke varit nådig mot oss, skulle Han ha låtit den uppsluka oss *också*. Å ve, de otacksamma är aldrig framgångsrika.

وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ
يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَاۤ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ
عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع

R.9

84. Detta är det tillkommandes boning. Vi ger det till dem som icke söker självförhärligande på jorden, icke heller fördärv. Och slutet är för de rättfärdiga.

تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا
يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ؕ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. Den som gör en god gärning skall få en belöning bättre än så, och *beträffande* den som gör en ond gärning - de som gör onda gärningar skall icke belönas utom *i enlighet med* vad de gjorde.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ
وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ
عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Han Som har gjort Qur'anens *lära* bindande för dig kommer helt förvisst att föra dig tillbaka till *din* återvändsplats. Säg: ”Min Herre känner bäst den som har kommit med vägledning och den som svävar i en uppenbar villfarelse.”

اِنَّ الَّذِيْ فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ
اِلٰى مَعَادٍ ؕ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ
بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٨٦﴾

87. Och du förväntade dig aldrig att boken skulle uppenbaras till dig, utan det är en barmhärtighet från din Herre, så var aldrig en hjälpare till de icke troende.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ
اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا
لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٧﴾

88. Och låt dem icke vända dig bort från Allahs tecken efter det att de sänts ned till dig, och kalla *mänskligheten* till din Herre, och var icke bland dem som tillskriver *Honom* medhjälpare.

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ
اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٨﴾ ۚ

89. Och åkalla icke någon annan gud bredvid Allah. Det finns ingen Gud utom Han. Allting skall förgås utom Han. Hans är domslutet och till Honom kommer ni att föras tillbaka.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۘ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ ۗ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ؕ
لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٩﴾ ع

Kapitel 29
AL-’ANKABÚT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttio verser.

Förkortningen (الٓمٓ *álíf lám mím*) upprepas i inledningen till detta kapitel, vilket visar att Allah ännu en gång kommer att upprepa *al-báqaras* ämnen men på ett nytt sätt. I kapitel *al-báqara* berättades om judarna och att Allah inte godtog deras tro förrän de klarat av alla prövningar och samma ämne upprepas i det här kapitlet. Även under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, var det så att enbart påståenden om tro inte var tillräckligt, på samma sätt som det inte var det hos tidigare folkslag, utan människorna måste först genomgå alla de prövningar som tidigare folk gick igenom.

Allah berättar sedan att vissa personer även tvingas genomgå hårda prövningar på grund av att deras föräldrar kallar sina barn till den hedendom som de bekänner. Men även om Allah har uppmanat människan till att bemöta sina föräldrar med vänlighet, skall hon komma ihåg att Allahs ynnestbevis gentemot henne är mycket större än hennes föräldrars. Således bör man aldrig ansluta sig till hedendom för sina föräldrars skull.

På samma sätt som det i inledningen av kapitel *al-báqara* berättas om hycklare och att deras inre sjukdomar uppdagas, så nämns även hycklarna här i kapitlet och deras andliga tillstånd analyseras.

De som gör anspråk på en tro får här genomgå en prövning i form av att deras stormän uppmanar dem till att följa i deras fotspår under det att de säger till dem: ”Följ vår väg och vi

kommer helt säkert att bära era synders börda.” Faktum är att de som påstår detta inte bara kommer att bära sina egna bördor, utan även bördan av att ha misslett sina underordnade, och vilka lögner de hittade på beträffande Allah kommer att avgöras på domens dag.

Sedan berättas det om profeten Noaks, frid vare med honom, folk, profeten Abrahams, frid vare med honom, profeten Lots, frid vare med honom, och flera tidigare profeters folk. De gick under på grund av att de bekämpat sin tids profeter, och deras kvarlämningar återfinns än idag på jorden. Arkeologer har upptäckt många av dem men de har inte funnit alla än. Man påstår sig även ha funnit spår av Noaks ark och arkeologer söker flitigt efter den och kommer säkerligen att lyckas finna den en dag.

Slutligen berättas det den centrala vers i kapitlet, i vers 42, som har en anknytning till kapitlets namn ”spindeln” (ٱلْعَنْكَبُوت *al-’ankabút*), att de som antar gudar vid sidan av Allah kan liknas vid en spindel som väver ett invecklat nät. Likaså tycks dessa människors argumentation och slutsatser vara ytterst invecklade, men är i själva verket absurda. De som faller för detta är som de dumdristiga flugor som fastnar i spindelns nät och blir dess offer, och de vet inte att det inte finns någon bräckligare fälla än ett spindelnät.

Det paradoxala med spindelnätet är att fastän spindelns saliv bildat en tråd som är starkare än en järntråd av samma tjocklek och vikt, är den trots detta mycket svag. Det är således en utmaning för fienden att även de måste framställa starkare fällor, men det kommer inte att sluta på annat sätt än som för spindelnätet, som till synes är mycket starkt, men i själva verket är det motsatta.

I den sista versen av kapitlet talar Allah om för dem som hängivet söker Hans Väsen att Han oavsett deras doktrinella tillhörighet kan leda dem till den rätta vägen om Han så vill.

Eviga sanningar återfinns i alla världens religioner, och genom att begrunda dem är det möjligt att man finner vägen till islams sanning och den rätta vägen, om Gud så önskar.

رکوعاتها ٧ — سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ مَكِّيَّةٌ ٢٩ — اٰیاتها ٧٠

Sura AL-’ANKABÚT
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Álif Lám Mím.*

الٓمّٓ ۚ ②

3. Tror människor att de kommer att lämnas ifred *bara* för att de säger: ”Vi tror”, och att de icke kommer att utsättas för prövningar?

اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا
وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ③

4. Och Vi prövade verkligen dem som var före dem. Så Allah kommer helt förvisst att skilja ut dem som är sannfärdiga och Han kommer helt förvisst att skilja lögnarna *från de sannfärdiga*.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ④

5. Eller inbillar sig de som begår onda gärningar att de skall undgå Oss? Så illa de dömer!

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ
يَّسْبِقُوْنَا ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ⑤

6. Låt den som hoppas på att möta Allah *vara förberedd för det*, ty Allahs fastställda tid kommer med säkerhet. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.

مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ
لَاٰتٍ ؕ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑥

7. Och vem som än strävar, strävar bara för sin egen själ. Allah är sannerligen oberoende av hela universum.

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ⑦

8. Och *när det gäller* dem som tror och gör rättfärdiga gärningar för dem skall Vi helt visst röja undan deras synder och Vi skall helt visst ge dem deras gärningars bästa belöning.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑧

---

*29:2 Jag är Allah, den Allvetande.

9. Och Vi har påbjudit människan vänlighet mot sina föräldrar, men om de bråkar med dig för att förmå dig till att *också* förbinda det med Mig om vilket du icke har någon kunskap över huvudtaget, *så* lyd dem då icke. Till Mig är ert återvändande och Jag skall upplysa er om vad ni gjorde.

وَوَصَّیْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَیْهِ حُسْنًا ؕ وَاِنْ
جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِیْ مَا لَیْسَ لَكَ بِهٖ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ؕ اِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ
فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹﴾

10. Och de som tror och gör rättfärdiga gärningar, dem skall Vi förvisso lämna tillträde till de rättfärdiga*s sällskap*.

وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِی الصّٰلِحِیْنَ ﴿۱۰﴾

11. Och bland människor finns det *några* som säger: "Vi tror på Allah", men när de får lida för Allahs sak, anser de människors förföljelse vara som Allahs straff. Och om hjälp kommer från din Herre säger de säkerligen: "Vi var helt säkert med er." Är Allah icke bäst medveten om vad som finns i alla människors hjärtan?

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَاۤ
اُوْذِیَ فِی اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ
اللّٰهِ ؕ وَلَىِٕنْ جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَیَقُوْلُنَّ
اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَیْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِیْ
صُدُوْرِ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۱﴾

12. Och Allah kommer helt säkert att skilja ut dem som tror och Han kommer förvisso att skilja hycklarna *från de troende*.

وَلَیَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَیَعْلَمَنَّ
الْمُنٰفِقِیْنَ ﴿۱۲﴾

13. Och de som icke tror säger till dem som tror: "Följ vår väg och vi kommer helt säkert att bära era synders *börda*." Men de kan icke bära något av deras synder. De är förvisso lögnare.

وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا
سَبِیْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰیٰكُمْ ؕ وَمَا هُمْ
بِحٰمِلِیْنَ مِنْ خَطٰیٰهُمْ مِّنْ شَیْءٍ ؕ
اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۳﴾

14. Men de skall förvisso bära sina egna bördor lika väl som bördor andra än sina egna. Och på uppståndelsens dag kommer de förvisso att bli tillfrågade om det som de diktade ihop.

وَلَیَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ
اَثْقَالِهِمْ ٝ وَلَیُسْـَٔلُنَّ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ عَمَّا
كَانُوْا یَفْتَرُوْنَ ﴿۱۴﴾ ع

R.2

15. Och Vi sände förvisso Noak till hans folk och han förblev bland dem i ett tusen år minskat med femtio år. Sedan hann syndafloden upp dem medan de var syndare.

وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا نُوۡحًا اِلٰی قَوۡمِہٖ فَلَبِثَ
فِیۡہِمۡ اَلۡفَ سَنَۃٍ اِلَّا خَمۡسِیۡنَ عَامًا ؕ
فَاَخَذَہُمُ الطُّوۡفَانُ وَہُمۡ ظٰلِمُوۡنَ ﴿۱۵﴾

16. Men Vi räddade honom och dem som var *med honom* i arken, och Vi gjorde den till ett tecken för all folk.

فَاَنۡجَیۡنٰہُ وَ اَصۡحٰبَ السَّفِیۡنَۃِ
وَ جَعَلۡنٰہَاۤ اٰیَۃً لِّلۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۱۶﴾

17. Och *kom ihåg* Abraham när han sade till sitt folk: ”Tillbed Allah och frukta Honom. Det skulle vara bättre för er om ni *bara* visste,

وَ اِبۡرٰہِیۡمَ اِذۡ قَالَ لِقَوۡمِہِ اعۡبُدُوا اللّٰہَ
وَاتَّقُوۡہُ ؕ ذٰلِکُمۡ خَیۡرٌ لَّکُمۡ اِنۡ کُنۡتُمۡ
تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۱۷﴾

18. ni dyrkar bara avgudar bredvid Allah och ni uppfinner en lögn. De som ni dyrkar bredvid Allah har ingen makt att ge er livsuppehälle. Sök då levebröd från Allah och tillbed Honom och var tacksamma mot Honom. Till Honom kommer ni att föras tillbaka.

اِنَّمَا تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰہِ اَوۡثَانًا
وَّ تَخۡلُقُوۡنَ اِفۡکًا ؕ اِنَّ الَّذِیۡنَ تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ
دُوۡنِ اللّٰہِ لَا یَمۡلِکُوۡنَ لَکُمۡ رِزۡقًا فَابۡتَغُوۡا
عِنۡدَ اللّٰہِ الرِّزۡقَ وَاعۡبُدُوۡہُ وَاشۡکُرُوۡا لَہٗ ؕ
اِلَیۡہِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۱۸﴾

19. Och om ni vägrar då förkastade *även* släktleden före er . Och sändebudet är bara ansvarigt för det klara överlämnandet av *budskapet.*”

وَاِنۡ تُکَذِّبُوۡا فَقَدۡ کَذَّبَ اُمَمٌ مِّنۡ
قَبۡلِکُمۡ ؕ وَمَا عَلَی الرَّسُوۡلِ اِلَّا الۡبَلٰغُ
الۡمُبِیۡنُ ﴿۱۹﴾

20. Ser de icke hur Allah ger upphov till skapelse och sedan upprepar den? Det är förvisso lätt för Allah.

اَوَلَمۡ یَرَوۡا کَیۡفَ یُبۡدِئُ اللّٰہُ الۡخَلۡقَ ثُمَّ
یُعِیۡدُہٗ ؕ اِنَّ ذٰلِکَ عَلَی اللّٰہِ یَسِیۡرٌ ﴿۲۰﴾

21. Säg: ”Res på jorden och se hur Han gav upphov till skapelsen. Sedan kommer Allah att skapa en andra skapelse. Allah har förvisso makt över allting.”*

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ
بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۚ﴿۲۱﴾

22. Han straffar vem Han behagar och visar barmhärtighet mot vem Han behagar, och till Honom kommer ni att vändas åter.

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ
وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿۲۲﴾

23. Och ni kan icke förhindra *Allahs avsikter* på jorden eller i himlen, icke heller har ni någon vän eller hjälpare förutom Allah.

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَآءِ ۫ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۲۳﴾ ع ۲/۹ ۱۴

R.3

24. De som icke tror på Allahs tecken och mötet med Honom - det är de som har misströstat beträffande Min barmhärtighet. Och de kommer att få ett svårt straff.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖٓ
اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِيْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۴﴾

25. Och hans folks enda svar var att de sade: ”Dräp honom eller bränn honom.” Men Allah räddade honom från elden. I det finns det förvisso tecken för ett folk som *skulle vilja* tro.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ
قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ
مِنَ النَّارِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۲۵﴾

26. Och *Abraham* sade: ”Ni har helt visst tagit er avgudar bredvid Allah av kärlek till varandra i det nuvarande livet. På uppståndelsens dag kommer ni sedan att förneka varandra och förbanna varandra. Och er boning kommer

وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ
مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ

*29:21 Samma bild har framställts i en annan liknelse i en annan vers (53:48) med en liten skillnad i ordvalet. (آخِرَة *ákhira*) kan helt enkelt översättas med ”senare”, och (اُخْرٰى *úkhra*) betyder ”någon annan”. Istället för ”senare” (آخِرَة *ákhira*) används ordet ”någon annan” (اُخْرٰى *úkhra*). Det är alltså uppenbart att om de bägge orden kombineras så betyder de ”en annan slags skapelse i en senare tid”.

att bli elden, och ni kommer icke att ha några hjälpare.”

بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۫ وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٢٦

27. Och Lot trodde honom och *Abraham* sade: ”Jag söker skydd hos min Herre. Han är visserligen den Mäktige, den Vise.”

فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ
اِلٰى رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٢٧

28. Och Vi skänkte honom Isak och Jakob och Vi inrättade profetvärdigheten och boken bland hans ättlingar och Vi gav honom hans belöning i detta livet, och i det tillkommande kommer han förvisso att vara bland de rättfärdiga.

وَوَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ
ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي
الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٢٨

29. Och *Vi sände* Lot. Han sade till sitt folk: ”Ni begår en sådan vederstygglighet som ingen av mänskligheten någonsin har begått före er,

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ
الْفَاحِشَةَ ۫ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ
الْعٰلَمِيْنَ ۝٢٩

30. närmar ni er män *med lusta* och stänger av allfarvägarna *för de resande*? Och ni begår vederstyggligheter på era sammankomster!” Men hans folks enda svar var att de sade: ”För fram Allahs straff över oss om du talar sanning.”

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ
السَّبِيْلَ ۙ۬ وَتَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ
فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا
بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٣٠

31. Han sade: ”Hjälp mig min Herre mot folket som anstiftar ofärd.”

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِيْنَ ۝٣١ ع

R.4

32. Och när Våra budbärare gav Abraham den goda nyheten sade de: ”Vi ämnar förinta folket i denna staden, dess folk är

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى ۙ
قَالُوْۤا اِنَّا مُهْلِكُوْۤا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ

إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

förvisso syndare.”

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۚ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

33. Han sade: ”Men Lot är där!” De sade: ”Vi vet mycket väl vem som är där. Vi skall förvisso rädda honom och hans familj utom hans hustru, som är *en* av dem som blir kvar.”

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا
سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنَجُّوكَ
وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

34. Och när Våra budbärare kom till Lot var han bekymrad för dem och kände sig maktlös beträffande dem. Och de sade: ”Frukta icke, sörj icke heller. Vi kommer förvisso att rädda dig och din familj, utom din hustru, som är bland dem som blir kvar.

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ
رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

35. Vi skall förvisso föra ned ett straff från himlen över denna stadens folk, ty de har varit upproriska.”

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

36. Och Vi har lämnat ett tydligt tecken på det för ett folk som vill förstå.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

37. Och till Midian *sände Vi* deras broder Shu'aib som sade: ”Å, mitt folk, tillbed Allah och ge akt på den yttersta dagen och begå icke ogärningar på jorden genom att stifta ofrid.”

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

38. Men de kallade honom lögnare. Så en våldsam jordbävning

drabbade dem och i sina hem låg de utsträckta på marken.

فِىۡ دَارِهِمۡ جٰثِمِيۡنَ ﴿٣٨﴾

39. Och *Vi förintade* ’Ad och Thamúd, och detta framstår tydligt för er från deras boplatser. Och satan lät deras gärningar tyckas dem tilldragande, och vände dem sålunda bort från *den rätta* vägen trots att de hade förstånd nog att urskilja *sanningen*.

وَعَادًا وَّثَمُوۡدَا۟ وَقَدۡ تَّبَيَّنَ لَـكُمۡ مِّنۡ
مَّسٰكِنِهِمۡ ۚ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيۡطٰنُ
اَعۡمَالَهُمۡ فَصَدَّهُمۡ عَنِ السَّبِيۡلِ وَكَانُوۡا
مُسۡتَبۡصِرِيۡنَ ۙ ﴿٣٩﴾

40. Och *Vi förintade* Kora och Farao och Haman. Och Moses kom verkligen till dem med uppenbara tecken, men de uppträdde högmodigt i landet, ändå kunde de icke överträffa *Oss*.

وَقَارُوۡنَ وَفِرۡعَوۡنَ وَهَامٰنَ ۚ وَلَقَدۡ
جَآءَهُمۡ مُّوۡسٰى بِالۡبَيِّنٰتِ فَاسۡتَكۡبَرُوۡا
فِى الۡاَرۡضِ وَمَا كَانُوۡا سٰبِقِيۡنَ ۚ ﴿٤٠﴾

41. Så Vi grep var och en *av dem* i hans synd, bland dem fanns de mot vilka Vi sände en våldsam sandstorm, och bland dem fanns de som en rytande blåst hann ifatt, och bland dem fanns de som Vi lät jorden uppsluka och bland dem fanns de som Vi dränkte. Och Allah gjorde dem icke orätt, utan de gjorde orätt mot sig själva.

فَكُلًّا اَخَذۡنَا بِذَنۡۢبِهٖ ۚ فَمِنۡهُمۡ مَّنۡ اَرۡسَلۡنَا
عَلَيۡهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ اَخَذَتۡهُ
الصَّيۡحَةُ ۚ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ خَسَفۡنَا بِهِ
الۡاَرۡضَ ۚ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ اَغۡرَقۡنَا ۚ
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا
اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿٤١﴾

42. Deras fall, vilka anlitar hjälpare bredvid Allah, är likt fallet med spindeln som skaffar sig ett hus, och en spindels hus är förvisso det sköraste av alla hus, om de bara visste.

مَثَلُ الَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اَوۡلِيَآءَ
كَمَثَلِ الۡعَنۡكَبُوۡتِ ۖۚ اِتَّخَذَتۡ بَيۡتًا ؕ وَاِنَّ
اَوۡهَنَ الۡبُيُوۡتِ لَبَيۡتُ الۡعَنۡكَبُوۡتِ ۘ وقف لازم
لَوۡ كَانُوۡا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٤٢﴾

43. Allah vet sannerligen vad de åkallar bredvid Honom, och Han är den Mäktige, den Vise.

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
مِنْ شَيْءٍ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٣﴾

44. Och detta är liknelser vilka Vi framställer för mänskligheten, men bara de som har kunskap förstår dem.

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا
يَعْقِلُهَآ اِلَّا الْعٰلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Allah skapade himlarna och jorden med sanning. I det finns det förvisso ett tecken för de troende.

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٥﴾ ع

Del 21

R.5

46. Läs upp det som har uppenbarats för dig av boken och förrätta bönen. Bönen håller sannerligen tillbaka från otillbörlighet och uppenbart ont, och att komma ihåg Allah är sannerligen den största *dygden*. Och Allah vet vad ni gör.

اُتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ
الصَّلٰوةَ ۭ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ
وَالْمُنْكَرِ ۭ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۭ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Och resonera icke med bokens folk utom med det som är bäst, men *resonera icke alls* med sådana av dem som är orättfärdiga. Och säg: "Vi tror på det som har uppenbarats för oss och på det som har uppenbarats för er och vår Gud och er Gud är en, och Honom underkastar vi oss."

وَلَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ
اَحْسَنُ ۖ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَقُوْلُوْٓا
اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ
وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهٗ
مُسْلِمُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Och på liknande sätt har Vi sänt ned boken till dig, så att de

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ ۭ فَالَّذِيْنَ

till vilka Vi har givit *sann kunskap* om boken tror på den (Qur’anen), och av dessa *meckainvånare* finns det *också* några som tror på den. Och ingen utom de otacksamma förnekar Våra tecken.

آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Och du läste icke upp någon bok före den, icke heller skrev du någon med din högra hand, *ty* i så fall skulle de icke troende ha tvivlat.

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا
تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ ۖ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

50. Nej, det är *en samling* klara tecken i deras hjärtan vilka har givits kunskap. Och ingen utom syndarna förnekar Våra tecken.

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Och de säger: ”Varför har icke tecken sänts ned till honom från hans Herre?” Säg: ”Tecknen finns hos Allah, och jag är sannerligen en tydlig varnare.”

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥١﴾

52. Är det icke nog för dem att Vi till dig har sänt ned boken som läses upp för dem? I detta finns det sannerligen barmhärtighet och en påminnelse för ett folk som tror.

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ ع

R.6

53. Säg: ”Allah är tillräcklig som Vittne mellan mig och er. Han vet vad som är i himlarna och på jorden. Och *beträffande* dem som tror på falskhet och icke tror på Allah, så är det de som är förlorarna.”

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ
آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ ۙ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٣﴾

54. De ber dig påskynda straffet, och hade det icke funnits en fastställd tid, skulle straffet ha kommit över dem. Och det skall sannerligen oväntat hinna upp dem, när de icke anar det.

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَلَوْلَاۤ اَجَلٌ
مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ ؕ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ
بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. De ber dig påskynda straffet men helvetet omsluter förvisso *redan* de icke troende.

يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيْطَةٌ ۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ۙ﴿٥٥﴾

56. *Kom ihåg* den dag då straff kommer att överväldiga dem ovanifrån och under deras fötter, och Han kommer att säga: ”Smaka ni era gärningars *frukter*.”

يَوْمَ يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ
تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Å, Mina tjänare som tror! Min jord är sannerligen vidsträckt, så tillbed Mig allena.

يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ
فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ﴿٥٧﴾

58. Varje själ skall smaka döden. Sedan skall ni föras tillbaka till Oss.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۫ ثُمَّ اِلَيْنَا
تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Och de som tror och gör rättfärdiga gärningar, dem skall Vi förvisso hysa in i paradisets höga byggnader, nedom vilka bäckar strömmar. De kommer att förbli däri. Utmärkt är deras belöning, vilka gör *goda gärningar*,

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ
نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۖۗ﴿٥٩﴾

60. de som är tålmodigt uthålliga och sätter sin lit till sin Herre.

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Och hur månget djur finns det icke som icke bär sitt uppe-

وَكَاَيِّنْ مِّنْ دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖۗ

hälle *med sig*! Allah förser det och er. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.

اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ۖ وَهُوَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ ٦١

62. Och om du frågar dem: ”Vem har skapat himlarna och jorden och tvingat solen och månen i tjänst?” kommer de förvisso att säga: ”Allah.” Hur har de då blivit vilseledda?

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ٦٢

63. Allah utvidgar medlen till uppehälle för sådana av Sina tjänare som Han behagar, och minskar *dem* för vem *Han behagar*. Allah har förvisso full kännedom om alla ting.

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ
وَيَقْدِرُ لَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمٌ ٦٣

64. Och om du frågar dem: ”Vem sänder ned vatten från skyn och ger liv till jorden med det efter dess död?” kommer de förvisso att säga: ”Allah” Säg: ”All lovprisning tillhör Allah.” Men de flesta av dem förstår icke.

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ
اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُوْنَ ٦٤ ع

R.7

65. Och denna världens liv är ingenting annat än ett tidsfördriv och en lek, men det tillkommandes boning är sannerligen livet, om de bara visste!

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ؕ
وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ
لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ٦٥

66. Och när de går ombord på ett skepp åkallar de Allah med uppriktig och ojämförlig tro på Honom. Men när Han för dem tryggt i land, se! Då tillskriver de *Honom* medhjälpare,

فَاِذَا رَكِبُوْا فِی الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ
يُشْرِكُوْنَ ٦٦

67. så att de kan förneka det Vi har skänkt dem och så att de kan roa sig *för en tid*. Men de kommer snart att få veta.

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۚ وَ لِيَتَمَتَّعُوْا ۫
فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾

68. Har de icke sett att Vi har gjort helgedomen trygg *för dem* medan folk rycks undan överallt omkring dem? Vill de då tro på falskhet och förneka Allahs ynnest?

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا
وَّ يُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ؕ
اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ
يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Och vem är mer orättfärdig än den som hittar på en lögn beträffande Allah, eller som förkastar sanningen när den kommer till honom? Finns det icke en boning i helvetet för icke troende?

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ
كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ
مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. Och *beträffande* dem som strävar på Vår väg, dem kommer Vi förvisso att vägleda på Våra vägar. Och Allah är sannerligen med dem som gör goda *gärningar*.

وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ
وَ اِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٧٠﴾ ع

Kapitel 30
AR-RÚM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sextioen verser.

Det här kapitlet inleds också med förkortningen الٓمٓ (*álif, lám, mím*). De kapitel som inleds med dessa bokstäver handlar om att Allah har bäst kännedom om både om vad som hänt tidigare och om vad som skall ske i framtiden.

I slutet av det föregående kapitlet konstaterades det att Allah förvisso är med dem som handlar väl, och den främste bland dem var den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Han förmedlar således glädjebudskapet om fortsatta segrar, vilka omnämns på olika ställen i kapitlet.

Först och främst nämns det som en profetia att de goda omen som de avgudadyrkande perserna trott på efter segern mot romarna, som åtminstone påstod sig vara monoteister, persernas erövring av ett begränsat område, och slutligen tron på att de också skulle komma att segra över alla dem som tror på Allah, i själva verket inte skulle komma att inträffa. Förvisso kommer romarna att återta de trakter som de förlorat till perserna, vilket alla muslimer kommer att fröjda sig över och de kommer att inges förhoppningar om att de också skall tilldelas en storslagen seger gentemot avgudadyrkarna.

Den här profetian tillkännagavs då muslimerna fortfarande var oerhört svaga och då ingen kunde tro att de skulle kunna segra. I profetian om denna seger ingick även att muslimerna en dag skulle komma att segra över avgudadyrkarnas enorma imperium, det vill säga kejsarens av Persien imperium. Allt detta uppfylldes ordagrant så småningom. Trots att människor bevittnar uppenbara bevis som detta så fortsätter de förneka

Guds existens. De uppmärksammas därför ännu en gång på att de ska begrunda himmel och jord, eller sitt eget väsen, eftersom de då kommer att finna bevis för Guds existens inom sig själva och vid horisonten mellan himmel och jord. Likaså riktas deras uppmärksamhet mot tidigare folks kvarlämningar, och att de bör begrunda deras slutgiltiga öde om de är omedvetna om sin egen situation. Världsligt sett var de storslagna folkslag, och de hade befolkat jorden på ett mer omfattande sätt än folken under den Helige Profetens tid, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hade gjort, men när Guds sändebud kom till dem och de förnekade dem så jämnades deras storslagenhet med marken.

Därefter berättas i flera liknelser att vart helst någon blickar så kommer han finna exempel på hur liv omvandlas till död och hur det döda sedan återupplivas. Men beklagligt är att människan inte reflekterar över att slutmålet inte kan vara att hon återföds i denna värld. Den yttersta tillvaron kommer då hon ställs inför Gud för att avlägga räkenskap.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förmanas återigen att vara tålmodig och ståndaktig; Allahs löfte kommer förvisso att uppfyllas. Det sades till honom att de som förnekar inte kommer att kunna rubba honom från hans synpunkter. Med tålamod och ståndaktighet menas här att man skall hålla fast vid goda gärningar och inte till något pris överge sanningen.

ركوعاتها ٦ سُوۡرَۃُ الرُّوۡمِ مَکِّیَّۃٌ ٣٠ أياتها ٦١

Sura AR-RÚM
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿١﴾

2. Álif Lám Mím.*

الٓـمّٓ ۚ﴿٢﴾

3. Romarna har besegrats,

غُلِبَتِ الرُّوۡمُ ۙ﴿٣﴾

4. i landet nära intill, och efter sitt nederlag kommer de att bli segerrika,

فِیۡۤ اَدۡنَی الۡاَرۡضِ وَ ہُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ غَلَبِہِمۡ
سَیَغۡلِبُوۡنَ ۙ﴿٤﴾

5. inom några få år, herraväldet är Allahs före och efter *det*, och på den dagen kommer de troende att fröjdas,

فِیۡ بِضۡعِ سِنِیۡنَ ۬ؕ لِلّٰہِ الۡاَمۡرُ مِنۡ قَبۡلُ وَ مِنۡۢ
بَعۡدُ ؕ وَ یَوۡمَئِذٍ یَّفۡرَحُ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ۙ﴿٥﴾

6. med Allahs hjälp. Han hjälper vem Han behagar och Han är den Mäktige, den Barmhärtige.

بِنَصۡرِ اللّٰہِ ؕ یَنۡصُرُ مَنۡ یَّشَآءُ ؕ وَ ہُوَ الۡعَزِیۡزُ
الرَّحِیۡمُ ۙ﴿٦﴾

7. Allah *har givit* detta löfte. Allah bryter icke Sitt löfte, men de flesta människor vet icke.

وَعۡدَ اللّٰہِ ؕ لَا یُخۡلِفُ اللّٰہُ وَعۡدَہٗ وَ لٰکِنَّ
اَکۡثَرَ النَّاسِ لَا یَعۡلَمُوۡنَ ﴿٧﴾

8. De känner *bara* till den yttre *delen* av livet i denna världen, och de är mycket obekymrade om det tillkommande.

یَعۡلَمُوۡنَ ظَاہِرًا مِّنَ الۡحَیٰوۃِ الدُّنۡیَا ۚۖ وَ ہُمۡ
عَنِ الۡاٰخِرَۃِ ہُمۡ غٰفِلُوۡنَ ﴿٨﴾

*30:2 Jag är Allah, den Allvetande.

9. Tänker de icke efter inom sig själva? Allah har icke skapat himlarna och jorden och allt som finns mellan de två utom i enlighet med vishetens krav och för en fastställd tid? Men många bland människorna tror icke på mötet med sin Herre.

اَوَلَمۡ يَتَفَكَّرُوۡا فِىۡۤ اَنۡفُسِهِمۡ ۟ مَا خَلَقَ اللّٰهُ
السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَاۤ اِلَّا بِالۡحَقِّ
وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيۡرًا مِّنَ النَّاسِ
بِلِقَآئِ رَبِّهِمۡ لَكٰفِرُوۡنَ ﴿۹﴾

10. Har de icke rest på jorden så att de kan se hur ont deras slut blev som var före dem? De var starkare än dessa i makt och de brukade jorden och befolkade den mer *och bättre* än dessa har befolkat den. Och deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken. Och Allah ville icke göra dem orätt men de gjorde orätt mot sina egna själar.

اَوَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا
كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ
كَانُوۡۤا اَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الۡاَرۡضَ
وَعَمَرُوۡهَاۤ اَكۡثَرَ مِمَّا عَمَرُوۡهَا
وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ ؕ فَمَا كَانَ
اللّٰهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ
يَظۡلِمُوۡنَ ﴿ؕ۱۰﴾

11. Då blev slutet ont för dem som gjorde ont, ty de förkastade Allahs tecken och hånade dem.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيۡنَ اَسَآءُوا السُّوۡۤاٰى اَنۡ
كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوۡا بِهَا يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۱۱﴾ ع

R.2

12. Allah ger upphov till skapelse, sedan upprepar Han den, sedan skall ni föras tillbaka till Honom.

اَللّٰهُ يَبۡدَؤُا الۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيۡدُهٗ ثُمَّ
اِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۱۲﴾

13. Och på den dagen när timmen kommer att anlända skall de skyldiga *gripas av* förtvivlan.

وَيَوۡمَ تَقُوۡمُ السَّاعَةُ يُبۡلِسُ
الۡمُجۡرِمُوۡنَ ﴿۱۳﴾

14. Och de skall icke ha några medlare *bland dem* som de

وَلَمۡ يَكُنۡ لَّهُمۡ مِّنۡ شُرَكَآئِهِمۡ شُفَعٰٓؤُا

وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٤﴾

förbinder *med Gud* och de kommer att förneka *dem* som de förbinder *med Honom.*

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ﴿١٥﴾

15. Och på den dagen när timmen kommer att anlända, på den dagen kommer de att skiljas *från varandra.*

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ
فِيْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ﴿١٦﴾

16. Då kommer de som trodde och handlade rättfärdigt att bli hedrade och lyckliggjorda i en trädgård.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآئِ
الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿١٧﴾

17. Men beträffande dem som icke trodde utan förkastade Våra tecken och mötet i det tillkommande, dessa skall ställas inför ett straff.

فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ
تُصْبِحُوْنَ ﴿١٨﴾

18. Så lovprisa Allah när ni träder in i aftonen och när ni träder in i morgonen,

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا
وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ﴿١٩﴾

19. och till Honom hör all lovprisning i himlarna och på jorden, och *lovprisa Honom* på eftermiddagen och när ni når tiden för solens dalande.

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ط
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٠﴾ ع

20. Han frambringar det levande ur det döda, och Han frambringar det döda från det levande och Han ger liv åt jorden efter dess död. Och på liknande sätt skall ni frambringas.

R.3

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ
اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿٢١﴾

21. Och *ett* av Hans tecken *är detta* att Han skapade er av stoft, och se, ni är människor som rör sig *över jordens yta.*

22. Och *ett* av Hans tecken är *detta* att Han har skapat era hustrur ur era egna led på det att ni måtte finna sinnesfrid hos dem, och Han har skapat kärlek och ömhet mellan er. I det finns det förvisso tecken för ett folk som tänker efter.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Och bland Hans tecken är skapelsen av himlarna och jorden och olikheten i era tungomål och hudfärg. I det finns det förvisso tecken för dem som har kunskap.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ۭ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿٢٣﴾

24. Och bland Hans tecken är er sömn på natten och dagen, och ert sökande efter Hans frikostighet. I det finns det förvisso tecken för ett folk som vill lyssna.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Och *ett* av Hans tecken är *detta* att Han visar er blixten som *en källa till* fruktan och hopp och Han sänder ned vatten från skyn och vederkvicker jorden därmed efter dess död. I det finns förvisso tecken för ett folk som förstår.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا
وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och bland Hans tecken är *detta* att himlen och jorden står *fast* genom Hans befallning. Sedan när Han kallar er med en kallelse *som kommer fram* från jorden, se, ni kommer att komma fram.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ
بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ڰ مِّنَ
الْاَرْضِ ڰ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Och till Honom hör vad helst som finns i himlarna och på jorden. Alla är lydiga mot Honom.

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ
كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Och det är Han Som ger upphov till skapelse *och* sedan upprepar den och det är synnerligen lätt för Honom. Hans är den mest upphöjda ställningen i himlarna och på jorden och Han är den Mäktige, den Vise.

وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ؕ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٢٨﴾ ع

R.4

29. Han framställer en liknelse för er beträffande er själva. Har ni delägare bland dem som era högerhänder besitter, delägare i det Vi har försett er med, så att ni blir lika *delägare* i det, *och så att* ni fruktar dem som ni fruktar varandra? Sålunda förklarar Vi tecknen för ett folk som vill förstå.

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ
لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ
فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ
تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Nej, men de som är orättvisa följer sina egna låga begär utan kunskap. Vem kan då vägleda dem som Allah bedömt som vilsefaren? Det kommer icke att finnas några hjälpare för dem.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Så rikta ditt ansikte mot religionen och var alltid hängiven *sanningen. Och följ* den av Allah skapade naturen, enligt vilken Han har formgivit mänskligheten.* Det finns ingen förändring i Allahs skapelse. Det är sannerligen den evigt sanna religionen *som stödjer andra i att vara rättskaffens*, men de flesta människor vet icke.

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ؕ فِطْرَتَ
اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ؕ لَا تَبْدِيْلَ
لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣١﴾ ۙ

*30:31 Här reflekterar Allahs natur Hans egenskaper. I detta sammanhang betyder det att människan fått förmågan att härma Guds egenskaper. Det är det enda sätt på vilket en människa kan utvecklas andligt. Uppenbarligen kan djur inte dela denna unika egenskap som finns hos människan. Med andra ord kan närhet till Gud enbart uppnås om man tar till sig Hans utmärkta egenskaper. Man bör i vilket fall som helst komma ihåg att Allah är obegränsad medan människan är begränsad. Människan kan således bara ta efter Honom i den mån av hennes mänskliga begränsningar tillåter.

32. *Vänd era ansikten mot Gud, och* vänd *er* till Honom *i ånger*, och frukta Honom och förrätta bönen, och hör icke till dem som förbinder likar *med Gud*,

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ﴿٣٢﴾

33. *en* av dem som splittrar sin religion och har blivit delade i sekter *där* varje grupp fröjdar sig åt vad de har.

مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا ؕ
كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Och när en svårighet drabbar människor ropar de till sin Herre och vänder sig med ånger till Honom, då, när Han har låtit dem smaka Sin barmhärtighet, tänk då sätter en del av dem upp medhjälpare vid sin Herres sida,

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ
مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً
اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۙ﴿٣٤﴾

35. som för att vara otacksamma för det som Vi har givit dem. Så roa er för *ett tag*, men snart kommer ni att få veta.

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۟ وقفة
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Har Vi till dem sänt ned någon befogenhet som talar *till förmån för* det de sätter vid Hans sida?

اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Och när Vi belönar människor med en smak av barmhärtighet, fröjdar de sig åt den, men om något ont drabbar dem på grund av det som deras egna händer har skickat i förväg, se! De börjar förtvivla.

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ؕ وَاِنْ
تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Ser de icke att Allah utökar underhållet för vem Han än behagar och minskar *det för vem Han än behagar*? I det finns det helt förvisst tecken för ett folk som tror.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Så ge släktingen vad som honom tillkommer och den be-

فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ

السَّبِيْلِ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ
وَجْهَ اللّٰهِ ۖ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٩﴾

hövande och den vägfarande. Det är bäst för dem som söker Allahs välbehag och det är de som kommer att ha framgång.

وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَاْ فِيْٓ اَمْوَالِ
النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ
مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿٤٠﴾

40. Vad helst ni betalar som ränta för att det måtte öka människornas rikedom, ökar icke i Allahs ögon, men vad helst ni ger som Zakát för att söka Allahs välbehag, det är dessa som mångfaldigt kommer att utöka *sin rikedom.*

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ
يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ
شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ
ع شَيْءٍ ۖ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤١﴾

41. Det är Allah Som har skapat er *och* sedan har Han försett er, sedan kommer Han att låta er dö, *och* sedan kommer Han att uppväcka er till liv. Finns det någon av era avgudar som kan göra något av detta? Ärad vare Han och upphöjd långt över de jämställer *med Honom.*

R.5

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِيْ
عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤٢﴾

42. Ofärd har uppstått till lands och till sjöss på grund av vad människors händer har åstadkommit, på det att Han måtte låta dem smaka några av deras gärningars *frukter*, så att de måtte vända tillbaka *från ondska.*

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ ۖ
كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ﴿٤٣﴾

43. Säg: ”Res på jorden och se hur *ont* slutet blev för dem före *er.* De flesta av dem var avgudadyrkare.”

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ
يَّصَّدَّعُوْنَ ﴿٤٤﴾

44. Så rikta ditt ansikte mot den evigt sanna religionen *som stödjer andra i att vara rättskaffens* innan en dag kommer från Allah vilken icke går att avstyra. På den dagen kommer de delas i grupper, åtskilda från varandra.

45. De som icke tror kommer att bära *följderna av* sitt förnekande och de som gör rättfärdiga gärningar bereder *något gott* för sina egna själar,

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُوْنَ ۙ ﴿٤٥﴾

46. så att Han, av Sin frikostighet, kan belöna dem som tror och handlar rättfärdigt. Han älskar förvisso icke de icke troende.

لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Och bland Hans tecken *är detta* att Han sänder vindarna som bärare med glädjebudskap och att Han kan låta er smaka Hans barmhärtighet, och att skeppen kan segla på grund av Hans befallning, och att ni kan söka Hans frikostighet, och att ni kan vara tacksamma.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ يُّرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرٰتٍ
وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ
الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Och Vi sände förvisso sändebud före dig till deras egna folk och de förde med sig klara tecken till dem. Sedan straffade Vi dem som var skyldiga. Och det åligger förvisso Oss att hjälpa de troende.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى
قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا
مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ؕ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. *Det är* Allah Som sänder vindarna så att de lyfter ett moln. Sedan sprider Han det på himlen som Han behagar och lägger det lager på lager, och du ser regnet strömma ned från dess mitt. Och när Han låter det falla över vem Han behagar av Sina tjänare, tänk, de fröjdas,

اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا
فَيَبْسُطُهٗ فِي السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهٗ
كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ
فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ
اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ۚ ﴿٤٩﴾

50. fastän de förtvivlade dessförinnan, innan det sändes ned över dem.

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ
قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ﴿٥٠﴾

51. Lägg då märke till spår efter Allahs barmhärtighet, hur Han väcker jorden till liv efter dess död. Det är sannerligen samme *Gud* Som väcker de döda till liv, ty Han har makt över alla ting.

فَانْظُرْ اِلٰۤى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ
الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۵۱﴾

52. Och om Vi sände en vind och de såg den (sin skörd) bli gul, skulle de därefter säkerligen *börja* förneka *Våra ynnestbevis*.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا
لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ﴿۵۲﴾

53. Och du kan icke få de döda till att höra, icke heller kan du få de döva till att höra kallelsen, när de drar sig tillbaka och vänder sina ryggar till,

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿۵۳﴾

54. icke heller kan du vägleda de blinda ut ur deras villfarelse. Du kan bara få dem att höra som vill tro på Våra tecken och underkasta sig.

وَمَاۤ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ
تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ
مُّسْلِمُوْنَ ﴿۵۴﴾ ع

R.6

55. Det är Allah Som skapade er i *ett tillstånd av* svaghet och efter svagheten gav *er* styrka, *och* sedan, efter styrkan, gav *er* svaghet och hög ålder. Han skapar vad Han behagar. Han är den Allvetande, den Mäktige.

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ
مِنْۢ بَعْدِ ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضُعْفًا وَّشَيْبَةً ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ
الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿۵۵﴾

قرء حفص بضم الضاد وفتحها في الثلاثة لكن الضم مختارة

56. Och på den dagen när den *fastställda* timman skall anlända, kommer de skyldiga att svära på att de icke dröjde mer än en timma, sålunda blev de bortvända *från den rätta vägen.*

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ۬
مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ؕ كَذٰلِكَ كَانُوْا
يُؤْفَكُوْنَ ﴿۵۶﴾

57. Men de som har givits kunskap och tro kommer att säga: ”Ni har sannerligen dröjt till uppståndelsens dag i enlighet med Allahs bok. Och detta är uppståndelsens dag, men ni *brydde er* icke *om att* få veta.”

وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ
لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ
فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Så på den dagen kommer syndarnas ursäkter icke att gagna dem, icke heller kommer de att ges tillgång till *Hans* tröskel.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Och Vi har sannerligen framställt varje slags liknelse för människor i denna Qur’an, och sannerligen, om du visar dem ett tecken, kommer de som icke tror förvisso att säga: ”Ni är bara lögnare.”

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Sålunda förseglar Allah deras hjärtan vilka icke har någon kunskap.

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Så var du tålmodig, Allahs löfte är förvisso sant. Och låt icke dem som icke har någon *tros*visshet ringakta dig.

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ
الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٦١﴾

Kapitel 31
LUQMÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettiofem verser.

Även det här kapitlet inleds med förkortningen (الٓمٓ *álif lám mím*) och här har ämnena från den första suran med samma inledning upprepats, vilket visar att Allah ännu en gång kommer att upprepa de teman som tas upp där, men på ett nytt sätt. På samma sätt som det i inledningen till *al-báqara* berättas om uppenbarelsen av Boken (اَلْكِتٰب *al-kitáb*), så handlar detta kapitel om den vägledning från Allah som finns innesluten i denna bok, men här har ämnet vidareutvecklats. I det tidigare kapitlet berättas om rättfärdighetens grundläggande innebörd som vägledning för de rättfärdiga – för dem som har mod att kalla sanning för sanning. Men här förklaras skriften vara en vägledning även för dem vars rättfärdighet utvecklats till en mycket hög nivå och som räknas till dem som handlar väl. Denna outtömliga källa till vägledning kommer att släcka kunskapstörsten även för dem som traktar efter vägledningens högsta nivåer.

I det här kapitlet har det ännu en gång understrukits att många av Guds krafter är sådana som inte går att se med ögonen, som till exempel dragningskraften, och hur skulle man då kunna se det väsen som skapat dessa krafter?

Luqmán, frid vare med honom, är namnet på en man som var känd för sin vishet, det vill säga att han brukade tala många visa ord. I det här kapitlet finns tillägget ”den Vise” (اَلْحَكِيْم *al-hakím*) tillsammans med ”boken” (اَلْكِتٰب *al-kitáb*) efter förkortningen (الٓمٓ *álif lám mím*) vilket visar att man kommer att tala om vishet i en annorlunda form och med hänvisning till Luqmán, den vise.

Bland alla visa förmaningar som han gav sin son, var den mest framstående att han inte skulle sätta någon like vid sidan av Allah. Han uppmanade även till en god behandling av föräldrar, eftersom de har en bildlig likhet med Skaparen på grund av att de utgör det medium som bidrar till att ett barn föds.

Därefter följer förmaningen att om ens den minsta tanke på att jämställa någonting med Gud uppstår i hjärtat, så kommer Gud, den Allvetande och Vise, att få kännedom om detta. Han är den som känner till saker så små som ett senapskorn som finns på jorden och är dolt under stenar, och Han är den Allt Underkunnige. Ordet ”Allt Underkunnig” (الْخَبِيْر *al-khabír*) betyder att Gud även känner till det som väntar dem i framtiden och vilket öde människorna skall komma att gå till mötes.

Därefter ges det principiella påbudet att förrätta bönen (اَلصَّلٰوة *assalát*), vilket är det första av påbuden i *al-báqara*. En troendes liv grundar sig helt på utförandet av bönen, och förmågan till att påbjuda det goda och avråda från det onda (اَمْرٌ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَر *ámrum bil má'ruf wa náhjun aníll múnkar*) sker enbart genom förrättandet av bönen. Men trots att människan av Allah har tilldelats all förmåga att utföra goda gärningar, så är hennes tillstånd sådant att hon börjar stoltsera inför andra människor vid minsta lilla utmärkelse. Läran om ödmjukhet har således givit för handen att man ska leva ett anspråkslöst liv på jorden och hålla sin röst lågmäld.

Därefter har människan uppmärksammats på att hon bör visa tacksamhet, vilket är av central betydelse i kapitlet. Luqmán, frid vare med honom, uppmanar sin son upprepade gånger till att vara tacksam. Den vishet som tilldelades Luqmán grundar sig alltså på hans tacksamhet mot Gud, vilket han även inleder sin förmaning med. Allahs förmåner är förvisso ändlösa. Han har underkastat människan himmel och jord och alla de dolda krafter som finns i dessa, till den grad att även galaxer vid universums utkant påverkar människans dolda krafter.

Trots allt finns det människor som saknar kännedom om detta universum, men som trots sin okunnighet diktar upp ord som de tillskriver Allah. De saknar både vägledning och en upplysande skrift som avfärdar allt avgudadyrkande.

Med orden ”en upplysande bok” (كِتَٰبٌ مُّنِيرٌ *kitábun munírun*) har ett missförstånd undanröjts, det vill säga att avgudadyrkarna finner belägg för sina förvrängda läror i vissa skrifter, som till exempel i vedaskrifterna. Men vedaskrifterna saknar upplysande argument och de driver snarare människan till ett än djupare mörker.

De mysterier kring Guds vishet och makt som ligger utspridda i universum kan inte begripas av någon människa, och även om alla hav omvandlades till bläck och alla träd blev till pennor, skulle haven torka ut och pennorna ta slut, men mysterierna kring Guds makt skulle ändå finnas kvar.

Därefter följer vers 29, som på ett fantastiskt sätt avslöjar hemligheterna kring människans skapelse. Människan har gjorts uppmärksam på att då hon begrundar hur ett foster formges i livmodern och de många olika steg det genomgår i sin utveckling, kan hon få en viss uppfattning om visheten bakom sin första födelse. Vetenskapsmän hävdar bestämt att mellan graviditetens inledning och fostrets fullständiga utveckling så inträffar sådana omvandlingar att de på sätt och vis upprepar beskrivningen om evolutionen från livets begynnelse. Detta är ett mycket omfattande och djupgående ämne som alla framstående vetenskapsmän är eniga om. Det förklaras för människan att detta är hennes första födelse och på samma sätt som hon utvecklas från ett kryps stadium till kulmen av sin mänskliga förmåga, så kommer hon efter sin återfödelse att ha genomgått en liknande utveckling ända fram till domens dag. På så sätt kommer människans förhållande till detta fullständiga stadium att vara som det obetydliga krypets förhållande är till den vuxna människan vid födelsens

begynnelse.

Kapitlet avslutas med förkunnelsen om den timme som nämns då människan åter kommer att uppresas från de döda till ett fullständigt stadium och att enbart Allah känner till när och hur detta kommer inträffa. I detta sammanhang har även andra fenomen som endast Gud känner till omnämnts, och människan är inte på något sätt delaktig i denna kunskap. Detta är när och hur regn kommer att falla från himlen, vad som finns i moderns sköte och som utvecklas däri, vad människan kommer att förtjäna under morgondagen och var hennes död kommer att inträffa.

Här måste ett tvivelsmål undanröjas. Under vår samtid med dess tekniska framgångar påstås det att man genom modern utrustning kan veta vad som finns i livmodern. Man kan till och med få reda på om fostret är friskt eller missbildat, eller om det är en pojke eller en flicka. Men trots denna säkerhet så kan läkarna inte med full övertygelse säga om fostret som tar form i livmodern är friskt eller inte. De talar enbart om en möjlighet. Likaså har deras prognoser rörande barnet ifråga upprepande gånger visat sig vara felaktiga. Ofta har erfarenheten visat att gynekologer talat om en missbildning hos ett visst foster, medan barnet sedan fötts friskt. Ibland brukar man med all säkerhet säga att fostret är en flicka, men att det visat sig vara tvärtom. Detta är således något som vi ofta ser exempel på.

أٰياتها ٣٥ سُوۡرَةُ لُقۡمٰنَ مَكِّيَّةٌ ٣١ رکوعاتها ٤

Sura LUQMÁN
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿۱﴾

2. Álif Lám Mím.*

الٓمّٓ ﴿ۚ۲﴾

3. Dessa är verser i vishetens bok,

تِلۡكَ اٰيٰتُ الۡكِتٰبِ الۡحَكِيۡمِ ﴿ۙ۳﴾

4. en vägledning och en barmhärtighet för dem som handlar väl,

هُدًى وَّ رَحۡمَةً لِّلۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿ۙ۴﴾

5. dem som förrättar bönen och betalar Zakát och har en fast tro på det tillkommande.

الَّذِيۡنَ يُقِيۡمُوۡنَ الصَّلٰوةَ وَ يُؤۡتُوۡنَ الزَّكٰوةَ
وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ يُوۡقِنُوۡنَ ﴿ؕ۵﴾

6. Det är de som följer vägledning från sin Herre, och det är de som skall ha framgång.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنۡ رَّبِّهِمۡ وَ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿۶﴾

7. Och bland människor finns den som av okunnighet tar löst prat i utbyte *mot vägledning* för att leda *människor* bort från Allahs väg, och för att göra den till åtlöje. För sådana kommer det att finnas ett förödmjukande straff.

وَ مِنَ النَّاسِ مَنۡ يَّشۡتَرِىۡ لَهۡوَ الۡحَدِيۡثِ
لِيُضِلَّ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ ٭ۖ
وَّ يَتَّخِذَهَا هُزُوًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ
عَذَابٌ مُّهِيۡنٌ ﴿۷﴾

8. Och när Våra tecken läses upp för honom vänder han sig föraktfullt bort som om han icke hörde dem, som om det fanns en tröghet i båda hans öron. Så kungör ett plågsamt straff för honom.

وَ اِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسۡتَكۡبِرًا
كَاَنۡ لَّمۡ يَسۡمَعۡهَا كَاَنَّ فِيۡۤ اُذُنَيۡهِ وَقۡرًا ۚ
فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍ ﴿۸﴾

---

*31:2 Jag är Allah, den Allvetande.

9. De som tror och gör goda gärningar, kommer förvisso att få lycksalighetens trädgårdar,

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ
جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ۙ﴿۹﴾

10. i vilka de kommer att förbli. Allah har *givit* ett sant löfte och Han är den Mäktige, den Vise.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۰﴾

11. Han har skapat himlarna utan några pelare som ni kan se och Han har placerat fasta berg på jorden för att stödja er, och Han har spritt ut alla slags skapade varelser på den och Vi har sänt ned vatten från molnen, och har låtit varje skön art växa på den (jorden).*

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى
فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ
فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ؕ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿۱۱﴾

12. Detta är Allahs skapelse. Visa mig nu vad andra bredvid Honom har skapat. Nej, men syndarna svävar i uppenbar villfarelse.

هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِىْ مَاذَا خَلَقَ
الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ
فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۲﴾ ع

R.2

13. Och Vi skänkte Luqmán vishet *och sade*: ”Var tacksam mot Allah,” ty vem helst som är tacksam, är tacksam till *gagn för* sin egen själ. Och *för* vem helst som är otacksam, då är Allah förvisso Självtillräcklig, Prisvärd.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ
وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ حَمِيْدٌ ﴿۱۳﴾

*31:11 Frasen (اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ *an tamída bikúm*) har av olika skriftlärda översatts med ”att skälva”, vilket om det godtogs skulle innebära att Gud räknar Sina ynnestbevis till mänskligheten genom att påminna dem om att Han skapat bergen för att orsaka jordbävningar, vilka i sin tur ödelägger stora områden. Olyckligtvis har man missat att ordet (تَمِيْدَ *tamída*) stammar från (مَادَ *máda*) vilket betyder att förse med föda. Ordet (مَآئِدَة *má-'ida*) som använts i den ädla Qur'anen kommer från samma ordstam. Med den innebörden förändras hela innebörden i versen. Den påminner mänskligheten om att Gud har skapat berg, som är grundläggande för att förse alla levande varelser med föda. Vattnet lyfts konstant från sjöar, hav och oceaner genom avdunstning och når bergen, där de, på grund av bergens högre altituder, kondenseras till tjockare partiklar. Bergen är nödvändiga för att omvandla ånga till vatten, vilket bidrar till att regn kan falla tillbaka till jorden för att bidra till att enorma matkedjor kan bildas. Vår översättning här är den enda som går tillbaka till ursprung och sammanhang och som står i fullständig överensstämmelse med den återstående delen av versen. Den korrekta slutsatsen är därför att relationen mellan vatten och föda är uppenbar. I civilisationens historia har vattendrag spelat den allra största roll när det gäller att bilda bergsterräng och vandringsleder bildades längs dess banor.

14. Och *kom ihåg* när Luqmán sade till sin son medan han förmanade honom: ”Å, min käre son! Sätt ingen vid Allahs sida. Att förbinda medhjälpare *med Gud* är förvisso en svår synd.”

وَاِذۡ قَالَ لُقۡمٰنُ لِابۡنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ
يٰبُنَیَّ لَا تُشۡرِكۡ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرۡكَ
لَظُلۡمٌ عَظِيۡمٌ ﴿۱۴﴾

15. Och Vi har givit människan påbud rörande föräldrar, hennes moder bär henne i svaghet på svaghet och dess avvänjning tar två år. ”Tacka Mig och dina föräldrar. Till Mig är det *slutliga* återvändandet,

وَوَصَّیۡنَا الۡاِنۡسَانَ بِوَالِدَیۡهِ ۚ حَمَلَتۡهُ اُمُّهٗ
وَهۡنًا عَلٰی وَهۡنٍ وَّ فِصٰلُهٗ فِیۡ عَامَیۡنِ
اَنِ اشۡكُرۡ لِیۡ وَلِوَالِدَیۡكَ ؕ اِلَیَّ الۡمَصِیۡرُ ﴿۱۵﴾

16. och om de strider med dig för att få dig till att sätta upp jämlikar med Mig beträffande vilka du icke har någon kännedom, lyd dem icke, men var ett vänligt sällskap för dem i *alla* världsliga frågor, och följ *i andliga frågor* den som vänder sig till Mig. Sedan kommer ert återvändande att bli till Mig och Jag skall upplysa er om vad ni brukade göra.”

وَاِنۡ جَاهَدٰكَ عَلٰۤی اَنۡ تُشۡرِكَ بِیۡ مَا لَیۡسَ
لَكَ بِهٖ عِلۡمٌ ۙ فَلَا تُطِعۡهُمَا وَصَاحِبۡهُمَا
فِی الدُّنۡیَا مَعۡرُوۡفًا ۫ وَّاتَّبِعۡ سَبِیۡلَ مَنۡ
اَنَابَ اِلَیَّ ۚ ثُمَّ اِلَیَّ مَرۡجِعُكُمۡ
فَاُنَبِّئُكُمۡ بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۶﴾

17. ”Å, min käre son, även om det är av ett senapskorns vikt och även om det är *dolt* i en klippa eller i himlarna eller på jorden, kommer Allah förvisso att hämta fram det. Allah är i sanning den Som Känner de mest dolda hemligheterna *och Han är* Allt Underkunnig.

یٰبُنَیَّ اِنَّهَاۤ اِنۡ تَكُ مِثۡقَالَ حَبَّةٍ
مِّنۡ خَرۡدَلٍ فَتَكُنۡ فِیۡ صَخۡرَةٍ اَوۡ فِی
السَّمٰوٰتِ اَوۡ فِی الۡاَرۡضِ یَاۡتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِیۡفٌ خَبِیۡرٌ ﴿۱۷﴾

18. Å, min käre son, förrätta bönen och påbjud det goda och förbjud det onda och uthärda tålmodigt vad som än kan drabba dig. Detta är förvisso bland de ting som kräver fast beslutsamhet,

یٰبُنَیَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاۡمُرۡ بِالۡمَعۡرُوۡفِ
وَانۡهَ عَنِ الۡمُنۡكَرِ وَاصۡبِرۡ عَلٰی مَاۤ
اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ الۡاُمُوۡرِ ﴿۱۸﴾

19. och vänd icke bort din kind från människor i högmod, vandra icke heller högdraget på jorden. Allah älskar förvisso icke någon inbilsk skrytmakare,

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ
فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾

20. och gå du med avmätta steg och sänk din röst, den mest avskyvärda av röster är i sanning åsnans skriande.”

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ
مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنكَرَ الْأَصْوَاتِ
لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾ ع

R.3

21. Ser ni icke att Allah har tvingat allt som är i himlarna och allt som är på jorden i tjänst för er, och har fullkomnat Sina ynnestbevis över er, *både* synliga och osynliga? Och bland människor finns det några som tvistar beträffande Allah utan kunskap eller vägledning eller en upplysande bok.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ
نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ
مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢١﴾

22. Och när det sägs till dem: ”Följ det som Allah har uppenbarat”, säger de: ”Nej, vi skall följa det som vi fann våra fäder följa.” Vad! Till och med fastän satan inbjöd dem till den brännande eldens straff?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

23. Och den som *fullständigt* underkastar sig Allah och är en som gör goda gärningar, har sannerligen gripit ett fast tag. Slutet på alla angelägenheter *vilar* hos Allah.

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى اللَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

24. Och *angående* den som icke tror, låt hans otro icke bedröva

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا

dig. Till Oss är deras återvändande, och Vi skall tala om för dem vad de gjorde. Allah känner förvisso till fullo vad som finns i deras hjärtan.

مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٤﴾

25. Vi skall låta dem roa sig för ett tag, sedan skall Vi driva dem till en svår pina.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى
عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٥﴾

26. Och om du frågar dem: ”Vem skapade himlarna och jorden?” kommer de förvisso att svara: ”Allah.” Säg: ”All lovprisning tillhör Allah.” Men de flesta av dem vet det icke.

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Till Allah hör allt som finns i himlarna och på jorden. Allah är förvisso Självtillräcklig, Prisvärd.

لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٧﴾

28. Och om alla träd som finns på jorden vore pennor, och oceanen *var bläck*, med sju oceaner till som därefter ökade ut den, skulle Allahs ord icke tryta. Allah är förvisso Mäktig, Vis.

وَلَوْ اَنَّ مَا فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ
اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ
اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

29. Er skapelse och er uppståndelse är bara som en enda varelses *skapelse och uppståndelse*. Allah är sannerligen Allhörande, Allseende.

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ
وَّاحِدَةٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٩﴾

30. Har du icke sett att Allah låter natten gå över i dagen och låter dagen gå över i natten, och Han har tvingat solen och månen i

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ
وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

tjänst, var och en av dem följande sin bana till en fastställd tidspunkt, och att Allah är Väl Medveten om vad ni gör?

وَالْقَمَرَ ۫ كُلٌّ يَّجْرِيْۤ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى
وَّ اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٣٠﴾

31. Det är för att det är Allah ensam Som är *Gud*, den sanne, och det de åkallar bredvid Honom är falskt och för att det är Allah ensam som är den Mest Höge, den Ojämförligt Store.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَ اَنَّ مَا يَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ
ع ٣/١١/١٢ الْكَبِيْرُ ﴿٣١﴾ ع

R.4

32. Ser du icke att skeppen seglar på havet genom Allahs ynnest, så att Han kan visa er av Sina tecken? I det finns förvisso tecken för var och en som är tålmodig *och* tacksam.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣٢﴾

33. Och när vågor uppslukar dem, som *så många* täckelser, åkallar de Allah med full trosförvissning, men när Han för dem tryggt i land, då håller sig några av dem till den rätta kursen. Och ingen förnekar Våra tecken utom varje svekfull *och* otacksam person.

وَ اِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ
مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ۬ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى
الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ؕ وَ مَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَاۤ
اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٣﴾

34. Å, människor, sök skydd hos er Herre och frukta den dagen när en fader icke kommer att vara till någon hjälp för sitt barn, icke heller kommer barnet att vara till någon som helst hjälp för sin fader. Allahs löfte är förvisso sant. så låt icke det jordiska livet lura er, låt icke heller bedragaren bedraga er beträffande Allah.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَ اخْشَوْا يَوْمًا
لَّا يَجْزِيْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۫ وَ لَا مَوْلُوْدٌ
هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ٝ وَ لَا يَغُرَّنَّكُمْ
بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٣٤﴾

35. Sannerligen, endast hos Allah finns kännedom om timmen. Och Han sänder ned regnet och Han vet vad som göms i moderliven. Och ingen själ vet vad den kommer att förtjäna imorgon, och ingen själ vet i vilket land den kommer att dö. Allah är förvisso Allvetande, Allt Underkunnig.

إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ
الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ ؕ
وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ؕ
وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌۢ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ ؕ
ع ١٣ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٥﴾

Kapitel 32
ASSÁDJDA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioen verser.

Kapitlets inledning med förkortningen الٓمٓ (*álif lám mím*) ”Jag är Allah, Jag är den Allvetande” visar på dess anknytning till de sista verserna av det föregående kapitlet. I slutet av det föregående kapitel förklarades att det finns mycket som ingen annan än Allah har kännedom om, och detta upprepas i och med orden ”Jag är Allah, Jag är den Allvetande.”

Därefter nämns återigen universums mysterier, vilka ingen annan förutom Allah känner till. Det åtföljs av en vers som avslöjar hemligheten bakom universums ålder.

Allah säger att Hans dag här motsvarar tusen år enligt människornas tideräkning. Om man multiplicerar antalet dagar under ett år med tusen år så får man fram de siffror som nämns i denna vers. I en annan vers (70:5) säger Allah att Hans dygn i det sammanhanget är femtiotusen människoår långt. Om man först multiplicerar dagarna under ett år med tusen år och sedan med femtiotusen år, så blir det cirka 18 - 20 miljarder år, och även enligt vetenskapen är universum omkring 18 – 20 miljarder år gammalt.

I detta sammanhang säger Allah återigen att det är Han som har kännedom om det synliga och det osynliga. Han har fullkomliggjort allt Han har skapat. Det är dessutom häpnadsväckande att alla skapelser har sitt ursprung i vanlig jord. Sedan nämns återigen olika steg i den utveckling som ett foster genomgår i livmodern.

Därefter nämns återigen människornas tvivel beträffande återuppståndelsen, och det tilläggs att varje människa har en

enskild dödsängel som har kännedom om hennes sjukdomar och subtila inre svagheter som den drar fullt korrekta slutsatser av beträffande när den fysiska döden skall inträffa. Här har återigen temat i den föregående surans sista verser nämnts på ett nytt sätt.

I det sista avsnittet i kapitlet upprepas ämnet rörande förkortningen الٓمٓ (*álif lám mím*) genom berättelsen om profeten Moses, frid vare med honom, och det konstateras att det inte kan råda något tvivel angående den Helige Profetens möte med Gud. Enligt vissa tolkare talas det här inte om ett möte med Allah, utan om mötet mellan profeten Moses, frid vare med honom, och den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Om man godtar denna innebörd är det uppenbart att det inte är det möte som ska ske mellan alla profeter på domens dag som åsyftas, utan det syftar på Den Helige Profeten Mu<u>h</u>ammads möte med profeten Moses, frid vare med honom, under sin drömda himlafärd (*mi'rádj*). Vid detta tillfälle gjorde Moses ett förslag angående bönen och detaljerna beskrivs i berättelsen om den andliga himlafärden.

I kapitlets sista vers uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att vända sig bort från fienderna och de som söker tillfoga skada.

اٰياتها ٣١ — سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ ٣٢ — ركوعاتها ٣

Sura ASSÁDJDA

(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Álif Lám Mím.*

الٓمّٓ ۝٢

3. Från världarnas Herre kommer uppenbarelsen av boken, det råder inget tvivel om den.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ
رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٣

4. Säger de: ”Han har diktat ihop den?” Nej, den är sanningen från din Herre så att du kan varna ett folk till vilket ingen varnare har kommit före dig, så att de kan bli vägledda.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝٤

5. Allah är Han Som skapade himlarna och jorden och det som finns emellan dem i sex perioder, sedan satte Han Sig på tronen. Ni har ingen hjälpare eller medlare utom Honom. Vill ni då icke tänka efter?

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى
الْعَرْشِ ۭ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ
وَّلَا شَفِيْعٍ ۭ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝٥

6. Han kommer att planera de *gudomliga* påbuden från himlen till jorden, sedan kommer den att stiga upp till Honom på en dag vars längd är ett tusen år enligt er tideräkning.

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَاۗءِ اِلَى الْاَرْضِ
ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗٓ
اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ۝٦

7. Sådan är Kännaren av det osedda och det sedda, den Mäktige, den Barmhärtige,

ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ
الرَّحِيْمُ ۝٧

*32:2 Jag är Allah, den Allvetande.

8. Som har fullkomliggjort allt Han har skapat. Och Han påbörjade människans skapelse från lera,

الَّذِیۡۤ اَحۡسَنَ کُلَّ شَیۡءٍ خَلَقَهٗ وَ بَدَاَ خَلۡقَ الۡاِنۡسَانِ مِنۡ طِیۡنٍ ۚ﴿۸﴾

9. sedan skapade Han hennes avkomma ur ett extrakt av en obetydlig vätska,

ثُمَّ جَعَلَ نَسۡلَهٗ مِنۡ سُلٰلَةٍ مِّنۡ مَّآءٍ مَّهِیۡنٍ ۚ﴿۹﴾

10. sedan balanserade Han henne och blåste in Sin ande i henne. Och Han har skänkt er hörsel och syn och hjärtan.* *Men* det tack ni ger är litet!

ثُمَّ سَوّٰىهُ وَ نَفَخَ فِیۡهِ مِنۡ رُّوۡحِهٖ وَ جَعَلَ لَکُمُ السَّمۡعَ وَ الۡاَبۡصَارَ وَ الۡاَفۡـِٕدَةَ ؕ قَلِیۡلًا مَّا تَشۡکُرُوۡنَ ﴿۱۰﴾

11. Och de säger: ”Vad! När vi gått förlorade i jorden skall vi då bli en ny skapelse?” Nej, men de tror icke på mötet med sin Herre.

وَ قَالُوۡۤا ءَاِذَا ضَلَلۡنَا فِی الۡاَرۡضِ ءَاِنَّا لَفِیۡ خَلۡقٍ جَدِیۡدٍ ۬ؕ بَلۡ هُمۡ بِلِقَآیِٔ رَبِّهِمۡ کٰفِرُوۡنَ ﴿۱۱﴾

12. Säg: ”Dödsängeln som har fått er i uppdrag kommer att låta er dö, sedan kommer ni att föras tillbaka till er Herre.”

قُلۡ یَتَوَفّٰىکُمۡ مَّلَکُ الۡمَوۡتِ الَّذِیۡ وُکِّلَ بِکُمۡ ثُمَّ اِلٰی رَبِّکُمۡ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۱۲﴾ ع

R.2

13. Om du bara kunde se när de skyldiga kommer att hänga med sina huvuden inför sin Herre *och säga*: ”Vår Herre, vi har sett och vi har hört; vänd oss tillbaka så att vi kan göra goda gärningar, ty *nu* är vi övertygade.”

وَ لَوۡ تَرٰۤی اِذِ الۡمُجۡرِمُوۡنَ نَاکِسُوۡا رُءُوۡسِهِمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ؕ رَبَّنَاۤ اَبۡصَرۡنَا وَ سَمِعۡنَا فَارۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَالِحًا اِنَّا مُوۡقِنُوۡنَ ﴿۱۳﴾

*32:10 Ordet ”hjärta” (فُؤَادٌ *fuádun*), som det använts i Qur’anen, betyder inte bara hjärtat, utan innebär också förståndets huvudsakliga säte. Se även 28:11, 53:12, 46:27 och 14:38.

14. Och om Vi hade *tvingat igenom* Vår vilja, kunde Vi ha givit varje själ dess vägledning, men ordet från Mig har gått i uppfyllelse: Jag kommer att fylla helvetet med Djinner och människor, alla tillsammans,

وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ
حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّيْ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٤﴾

15. så smaka ni *straffet för era gärningar* ty ni glömde denna er dags möte. Vi har *också* glömt er. Smaka ni därför det varaktiga straffet på grund av det som ni brukade göra.

فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ
اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Bara de tror på Våra tecken som, när de erinras om dem, faller ödmjukt ned till jorden och lovprisar sin Herre och de är icke högmodiga.

اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا
خَرُّوْا سُجَّدًا وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿١٦﴾ السجدة

17. Deras sidor håller sig borta från sängarna, *och* de åkallar sin Herre i fruktan och hopp och ger ut av vad Vi har skänkt dem.

تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۖ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ
يُنْفِقُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Och ingen själ vet vilken ögonfröjd som hålls gömd för dem som belöning för deras goda gärningar.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ
قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ جَزَآءً ۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Är då den som är troende lik en som är olydig? De är icke lika.

اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ؕ
لَا يَسْتَوٗنَ ﴿١٩﴾ وقف غفران

20. Beträffande dem som tror och gör goda gärningar kommer de att få den eviga boningens trädgårdar som ett underhåll för vad de plägade göra.

اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ۫ نُزُلًا ۢ بِمَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Och beträffande dem som är olydiga kommer deras boning att bli elden. Varje gång de önskar komma ut ur den, kommer de att vändas tillbaka in i den, och det kommer att sägas till dem: ”Smaka ni den eldens straff, vilken ni brukade förneka.”

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا
فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي
كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

22. Och helt förvisso kommer Vi att låta dem smaka det mindre straffet före det större straffet, på det att de måtte återvända *till Oss med ånger.*

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

23. Och vem är mer orättfärdig än den som erinras om sin Herres tecken och sedan vänder sig bort från dem? Vi kommer förvisso att straffa de skyldiga.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۚ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
مُنتَقِمُونَ ﴿٢٣﴾ ع ٢ ١١ ١٥

R.3

24. Och Vi gav sannerligen Moses boken, sväva därför icke i tvivel beträffande mötet med Honom (Gud), och Vi gjorde den till en vägledning för Israels barn.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن
فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ ۖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٤﴾ ج

25. Och Vi förordade ledare ur deras egna led, som vägledde *folke*t genom Vår befallning, eftersom de själva var ståndaktiga och hade en fast tro på Våra tecken.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا
صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. Din Herre kommer sannerligen att döma mellan dem på uppståndelsens dag beträffande det de brukade vara oense om.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

27. Utgör icke det vägledning för dem *att se* hur många släktled Vi har förintat före dem, bland vilkas boplatser de *nu* vandrar omkring? I det finns det förvisso tecken. Vill de då icke lyssna?

اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ ؕ اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Har de icke sett att Vi driver vattnet till det torra landet och framställer gröda därav, av vilken deras boskap äter och de själva *också*? Vill de då icke se?

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ
الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ
اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ؕ اَفَلَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Och de säger: ”När skall denna seger komma, om ni är sannfärdiga?”

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾

30. Säg: ”På segerns dag kommer de icke troendes tro icke att hjälpa dem, icke heller kommer de att beviljas anstånd.”

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Så vänd dig bort från dem och vänta. De väntar också.

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ
مُّنْتَظِرُوْنَ ﴿٣١﴾ ع

Kapitel 33
AL-AHZÁB

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sjuttiofyra verser.

I inledningen av kapitlet tas ämnet från den sista versen i det föregående kapitlet upp, där det sägs till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att de icke troende och hycklarna kommer att försöka få honom att avvika från sin tro. Han uppmanas till att bortse från dem och inte lyda dem, utan följa det som uppenbaras för honom.

I den femte versen har den eviga principen fastlagts att en människa inte kan älska två olika väsen med samma intensitet på samma gång. Detta visar att Allahs kärlek har övertaget i den Helige Profetetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärta, och den kärlek som han visar i sitt liv genomsyras av hans kärlek till Allah. I en tradition (*hadíth*) förklaras samma fråga när den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, berättar att även den munsbit som någon lägger i sin hustrus mun av kärlek till Allah betraktas som gudsdyrkan (Bukhari: *Kitáb-al-Manáqib*).

Därefter nämns en sed som förekom bland dåtidens araber nämligen att de brukade kalla sina hustrur för ”mamma”. För att avveckla denna sed görs gemene man uppmärksam på att relationen mellan mor och son uppstår genom de naturlagar som Allah har inrättat, så hur kan någon förändra detta med enbart ord? Likaså kan ingen betraktas vara någons son enbart för att han tilltalas som en sådan. Söner kan endast vara de som man har blodsband till. Att kalla någon annan ”son” är enbart ett sätt att uttrycka sin kärlek, inget annat.

Sedan upprepas detta genom förklaringen att det endast kan

finnas en person som förtjänar mest av hjärtats tillgivenhet, och när det gäller de troende så bör den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, vara just denna person. Därefter nämns stegvis andra anhöriga och att de har inbördes företräde med tanke på deras släktskapsband till Profeten.

I kapitlet finns även den vers som utnämner den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till ”profeternas insegel” (خَاتَمَ النَّبِيّٖنَ *khátam-an-nabijín*). Vissa lärda människor som brister i sin insikt anser detta betyda att Profeten är den siste av alla profeter, i den meningen att ingen annan profet kan komma efter honom. Denna felaktiga uppfattning korrigeras och det förbund (مِيثَاق *míthåq*) omnämns som innebar att Allah slöt ett förbund med varje profet om att det efter profeten ifråga kommer en ny profet som intygar och bekräftar det profeten själv har sagt, så åligger det profetens folk att bistå den nye profeten och att inte förneka honom. I det här kapitlet sägs angående den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att detta förbund även slöts med honom. Även hans anhängare förbjuds således motsätta sig även de profeter som fullständigt lyder Profetens påbud och som har fått sitt andliga ämbete som belöning för sin trofasthet mot den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, och som framför Profetens lära utan minsta ändring och som strävar för hans sak. Det är snarare obligatoriskt för Profetens anhängare att bistå en sådan profet.

Därefter handlar det om slaget vid ”diket” (غَزْوَة اَلْخَنْدَق *gházwa al-khåndaq*) och texten syftar på den grundläggande betydelsen av ordet ”konfederationen” (اَلْاَحْزَاب *al-ah̠záb*), som innebar att stammar från hela Arabien gick samman för att angripa Medina, där det inte fanns någon tillflykt eller utväg att tillgå. Vid detta tillfälle visade Allah upp ett mirakel för Profeten och bistod honom med en fasansfull orkan som förblindade angriparnas ögon, och i tumultet som uppstod tog de till

flykten. De fick knappt tid att binda loss alla de många riddjur som de tagit med sig. De fick således lämna dem på platsen och även mycket av den medförda provianten och utrustningen, vilket tillfredsställde muslimerna på grund av deras brist på föda efter den utdragna belägringen.

Tillståndet för folket i Jathrib före detta slag beskrivs också och den fasansfulla prövning och den undergång som de såg nalkades. Detta fick deras ögon att stirra. Hycklarna i Medina talade om för muslimerna att det inte längre fanns någon tillflykt för dem. Vid det tillfället besvarade de troende dem genom att säga att deras tro bara utökats av detta sedan tidigare, eftersom de redan underrättats om detta fruktansvärda angrepp från konfederationen. De åsyftade vers 46 i surah al-qámar där det står ”sammanslagningen kommer att besegras och de kommer vända ryggen till i flykt” (سَيُهۡزَمُ الۡجَمۡعُ وَ يُوَلُّوۡنَ الدُّبُرَ *sa júhzamúl djam'u wa juwallúnadd-dubúrr*). I detta slag visade de troende prov på sin tro och uppfyllde sin trohetsed, och bland dem fanns även några som inte var närvarande, men som hade sett fram mot slaget och önskade att de hade kunnat delta i det och få visa sin ståndaktighet och offervilja på samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans följeslagare hade gjort.

I vers 38 påbjuder Allah den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att gifta sig med sin adoptivsons frånskilda hustru. Detta påbud var mycket tungt för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och han oroade sig också för vad hycklarna skulle invända mot detta. Han var därför mycket tveksam kring giftermålet, men var hur som helst ålagd att följa Guds befallning.

Därefter kommer vers 41 som bör anses vara höjdpunkten i det här kapitlet, och den har samband med incidenten med

hans adoptivson Zaid, må Allah vara nöjd med honom. Det förklaras att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i själva verket varken är far till Zaid eller till några andra män bland de troende, utan han är ”profeternas insegel” (خَاتَمَ النَّبِيّٖن *khátam-an-nabijín*). Således blev han tilldelad det andliga faderskapet för alla profeterna. Utifrån sammanhanget är det denna betydelse som framstår, men ordet ”profeternas insegel” har även många andra betydelser som alla kommer från den här versen. Varje tolkning leder till slutsatsen att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är ”profeternas insegel”. Ordet (خَاتَم *khátam*) betyder till exempel dessutom något som bekräftar eller intygar. Och bland alla läror är det enbart den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, Sharia som bekräftar profeterna i alla tider. Således finns det inte en lika storslagen vers som denna i någon annan religions heliga bok i hela världen.

Versen därefter för tankarna till profeten Sakarias, frid vare med honom, bön som uppenbarades för honom efter det att han fått glädjebudskapet om en son, det vill säga att han skulle lovprisa och förhärliga Gud morgon och afton.

Sedan beskrivs den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, egenskaper, det vill säga ”Vittne” (شَاهِد *sháhid*), ”Glädjebudbärare” (مُبَشِّر *mubáshir*) och ”Varnare” (نَذِيْر *nazír*) i verserna 46-47. Han vittnade om den storslagne profeten Moses, frid vare med honom, sanning och dessutom vittnar han om ytterligare en profet som skulle komma efter honom och i hans tjänst. Hans storhet liknas vid solen som lyser upp hela världen och som även månen får sitt ljus ifrån. Det är således förutbestämt att någon måne åter ska förmedla den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ljus till mänskligheten då nattens mörker breder ut sig. Dessa verser innehåller alltså en profetia om att detta kommer

att ske under en framtida period av mörker.

Därefter undervisas de troende om rättfärdighetens (اَلتَّقْوٰى *at-táqwa*) principer och med tanke på den Helige Profeten Muhammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upphöjda ställning som omnämns åläggs de troende att visa honom en oerhört stor vördnad.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, brukade emellanåt bjuda hem närstående och anhängare på middag. I dessa verser har hans anhängare förmanats att då den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, bjuder in till sådana tillställningar så bör de inte betrakta det som ett vanligt gästabud och komma dit i förväg för att invänta måltiden. Det sägs till dem att de bör gå dit då maten är lagad och när de tillkallats, och därefter bör de be om lov att återvända hem. Om de under måltiden behöver någonting så bör de meddela Profetens hustrur (i versen omtalade som ”de troendes mödrar.” övers. anm.) från en plats bakom det skynke som separerar män och kvinnor. Profetens hustrur uppmanas till större fromhet än andra kvinnor, eftersom deras höga ställning kräver att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte utsätts för förtal av något slag på grund av dem.

På samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sårades av hycklarnas förtal så utsattes även profeten Moses, frid vare med honom, för förtal. I slutet av detta kapitel upprepas det följaktligen att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har flera likheter med den storslagne profeten Moses, frid vare med honom, och på samma sätt som Moses, frid vare med honom, underrättades om att han var vördad (وَجِيْهٌ *wadjíhun*) i Guds ögon så försäkras även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om att hycklarnas förtal inte kommer innebära något ont för honom, eftersom han enligt Allah är både

vördad i detta livet och i det tillkommande (وَجِيۡهًا فِى الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ *wadjíhan fíddunja wal ákhira*).

I de två sista verserna av kapitlet hänvisas det återigen till profeten Moses, frid vare med honom, och det konstateras att det ansvar som anförtrotts den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid var med honom, är mycket större än det som delgavs Moses, frid vare med honom. Ansvaret är så stort att även berg dallrar av fasa för att behöva bära det. Men den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid var med honom, steg fram för att bära detta ansvar, vilket ledde till att han fick gå hårt fram mot sig själv, men utan att bry sig om vad detta skulle få för följder för honom.

اٰياتها ٧٤ سُوۡرَةُ الۡاَحۡزَابِ مَدَنِيَّةٌ ٣٣ ركوعاتها ٩

Sura AL-AHZÁB
(Uppenbarad efter hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الۡكٰفِرِيۡنَ
وَالۡمُنٰفِقِيۡنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيۡمًا حَكِيۡمًا ۙ ٢

2. Å, du Profet, sök skydd hos Allah och följ icke de icke troendes och hycklarnas *önskningar*. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

وَّاتَّبِعۡ مَا يُوۡحٰٓى اِلَيۡكَ مِنۡ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ خَبِيۡرًا ۙ ٣

3. Och följ det som har uppenbarats till dig från din Herre. Allah är sannerligen Väl Medveten om vad ni gör.

وَّتَوَكَّلۡ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيۡلًا ٤

4. Och sätt din lit till Allah, och Allah är tillräcklig som Beskyddare.

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنۡ قَلۡبَيۡنِ فِىۡ جَوۡفِهٖ ۚ
وَمَا جَعَلَ اَزۡوَاجَكُمُ الّٰٓـىِٴۡ تُظٰهِرُوۡنَ
مِنۡهُنَّ اُمَّهٰتِكُمۡ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدۡعِيَآءَكُمۡ
اَبۡنَآءَكُمۡ ؕ ذٰلِكُمۡ قَوۡلُكُمۡ بِاَفۡوَاهِكُمۡ ؕ
وَاللّٰهُ يَقُوۡلُ الۡحَقَّ وَهُوَ يَهۡدِى السَّبِيۡلَ ٥

5. Icke för någon människa har Allah skapat två hjärtan i hennes bröst, icke heller har Han gjort era hustrur till era mödrar enbart för att ni bemöter dem som era mödrar och därigenom avstår från att upprätthålla den äktenskapliga relationen, icke heller har Han gjort dem som ni adopterar till era *verkliga* söner. Dessa är *enbart* ord från era munnar, men Allah kungör sanningen och Han vägleder till den *rätta* vägen.

اُدۡعُوۡهُمۡ لِاٰبَآئِهِمۡ هُوَ اَقۡسَطُ عِنۡدَ اللّٰهِ ۚ
فَاِنۡ لَّمۡ تَعۡلَمُوۡۤا اٰبَآءَهُمۡ فَاِخۡوَانُكُمۡ فِى
الدِّيۡنِ وَمَوَالِيۡكُمۡ ؕ وَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ
فِيۡمَاۤ اَخۡطَاۡتُمۡ بِهٖ ۙ وَلٰكِنۡ مَّا تَعَمَّدَتۡ

6. Kalla dem vid deras fäders namn, det är mer passande i Allahs ögon. Men om ni icke känner deras fäder, då är de era trosbröder och era vänner. Och det vilar inget klander över er för något omedvetet misstag som ni kan ha gjort förutom det som era hjärtan medvetet längtade efter.

Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

قُلُوْبُكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٦

7. Profeten är närmare de troende än deras egna jag och hans hustrur är *som* mödrar för dem. Och vissa blodsförvanter är närmare varandra än *andra* bland de troende och bland emigranterna enligt Allahs bok, utom beträffande de frivilliga ynnestbevis ni kanske ger era bästa vänner på ett fint sätt. Detta är det som är uppskrivet i boken.

اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَاَزْوَاجُهٗۤ اُمَّهٰتُهُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّاۤ اَنْ تَفْعَلُوْۤا
اِلٰۤى اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ
فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۝٧

8. Och *kom ihåg* när Vi slöt förbund med profeterna och med dig och med Noak och Abraham och Moses och Jesus, Marias son, och Vi slöt *sannerligen* ett högtidligt förbund med dem,

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ
وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ۠ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۙ۝٨

9. om att Han kan fråga de sannfärdiga om deras sannfärdighet. Och för de icke troende har Han berett ett plågsamt straff.

لِّيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ
لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝٩ ع ١ ٩ ١٧

R.2

10. Å, ni som tror, kom ihåg Allahs ynnest över er när härskaror kom emot er, och Vi sände en vind och härskaror som ni icke såg, emot dem. Och Allah ser vad ni gör.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ؕ وَكَانَ
اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ۚ۝١٠

11. När de överföll er ovanifrån och underifrån, och när *era* blickar blev förvirrade och *era* hjärtan flög till halsgroparna och ni tänkte *varjehanda* tankar om Allah.

اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ
الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ۝١١

12. Där *och* då prövades de troende *hårt* och de skakades *om* med en våldsam skakning.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا
شَدِيدًا ﴿١٢﴾

13. Och när hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, sade: ”Allah och Hans sändebud lovade oss bara en synvilla,”

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿١٣﴾

14. och när en grupp av dem sade: ”Å, Jathribs folk, ni kan omöjligen stå *emot fienden*, vänd därför om.”* Och en avdelning av dem bad *till och med* Profeten om tillstånd och sade: ”Våra hus är utsatta *och försvarslösa*” fastän de *i sanning* icke var utsatta. De försökte bara fly undan.

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا
مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۛ
وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۛ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٤﴾

معانقة ، عند المتقدمين

15. Och om *fienden* skulle ha påverkat dem genom att tränga in i staden från dess omgivningar och om de sedan ombetts att deltaga i stridigheterna, skulle de *omedelbart* ha gjort så, och de skulle icke ha dröjt kvar i sina hus mer än litet grand.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ
سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا
إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٥﴾

16. Och de hade förvisso redan slutit förbund med Allah *om att* de icke skulle vända sina ryggar till. Och man måste stå till svars för ett förbund med Allah.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ
مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

17. Säg: ”Flykt skall icke gagna er om ni flyr från död eller slakt, och *till och med* då kommer ni endast att kunna glädja er *helt* litet.”

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ
مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾

*33:14 Medina (*madína*) var känt under namnet Jathríb före migrationen (*hídjra*).

18. Säg: ”Vem är det som kan rädda er från Allah om det är Hans önskan att göra er skada, eller om det är Hans önskan att visa er barmhärtighet?” Och de kommer icke att finna sig någon annan vän eller hjälpare än Allah.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَعْصِمُکُمْ مِّنَ اللّٰهِ
اِنْ اَرَادَ بِکُمْ سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِکُمْ رَحْمَةً ؕ
وَلَا یَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِیًّا
وَّلَا نَصِیْرًا ﴿۱۸﴾

19. Allah känner sannerligen dem av er som hindrar människor och som säger till sina bröder: Kom till oss, och de *själva* icke kommer till striden, utom *mycket* sällan,

قَدْ یَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِیْنَ مِنْکُمْ وَالْقَآئِلِیْنَ
لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَیْنَا ۚ وَلَا یَاْتُوْنَ
الْبَاْسَ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۱۹﴾

20. och är snåla beträffande er. Men när faran kommer ser du dem se mot dig och deras ögon rullar som på en som svimmar på grund av att döden *nalkas*. Men när fruktan har gått över angriper de er med skarpa tungor, och är giriga efter ägodelar. Dessa har aldrig trott, så Allah har gjort deras gärningar utan all kraft och verkan. Och det är lätt för Allah.

اَشِحَّةً عَلَیْکُمْ ۖۚ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ
رَاَیْتَهُمْ یَنْظُرُوْنَ اِلَیْکَ تَدُوْرُ اَعْیُنُهُمْ
کَالَّذِیْ یُغْشٰی عَلَیْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْکُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ
اَشِحَّةً عَلَی الْخَیْرِ ؕ اُولٰٓئِکَ لَمْ یُؤْمِنُوْا
فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ؕ وَکَانَ ذٰلِکَ
عَلَی اللّٰهِ یَسِیْرًا ﴿۲۰﴾

21. De tror att de invaderande stammarna icke har gått iväg, och om stammarna skulle invadera igen, skulle de önska att de levde bland nomaderna i öknen och bad om nyheter om er. Och om de var bland er, skulle de icke strida, utom *helt* litet.

یَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ یَذْهَبُوْا ۚ وَاِنْ
یَّاْتِ الْاَحْزَابُ یَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ
فِی الْاَعْرَابِ یَسْاَلُوْنَ عَنْ اَنْۢبَآئِکُمْ ؕ
وَلَوْ کَانُوْا فِیْکُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۲۱﴾ ع ۲ ۱۸

R.3

22. Ni har sannerligen en utmärkt förebild i Allahs Profet, för

لَقَدْ کَانَ لَکُمْ فِیْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ

حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ
وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢٢﴾

den som fruktar Allah och den yttersta dagen och som kommer ihåg Allah mycket.

وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا
هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ
اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۫ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّاۤ اِيْمَانًا
وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٣﴾

23. Och när de troende såg de samlade horderna sade de: Detta är vad Allah och Hans sändebud har lovat oss, och Allah och Hans sändebud talade sanning. Och det bara ökade deras tro och underkastelse.

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا
اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوْا
تَبْدِيْلًا ۙ ﴿٢٤﴾

24. Bland de troende finns människor som har varit trofasta mot förbundet som de har slutit med Allah. Det finns *några* av dem som har uppfyllt sin trohetsed och det finns *andra* som *fortfarande* väntar, och de har icke alls ändrat sig,

لِّيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۚ ﴿٢٥﴾

25. så att Allah kan belöna de sannfärdiga för deras sanning och straffa hycklarna om Han så önskar, eller vända Sig till dem i barmhärtighet. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا
خَيْرًا ؕ وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ۚ ﴿٢٦﴾

26. Och Allah vände de icke troende tillbaka i deras raseri; de samlade inget gott. Och Allah räckte till för de troende i deras kamp. Allah är Stark, Mäktig.

وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ
اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ

27. Och Han förde dem som hade hjälpt dem av bokens folk, ned från deras fästningar och satte skräck i deras hjärtan. Några

dräpte ni och några tog ni till fånga.

فِیۡ قُلُوۡبِہِمُ الرُّعۡبَ فَرِیۡقًا تَقۡتُلُوۡنَ
وَ تَاۡسِرُوۡنَ فَرِیۡقًا ﴿۲۷﴾

28. Och Han lät er ärva deras land och deras hus och deras ägodelar och ett land på vilket ni *ännu* icke hade satt er fot. Och Allah har makt över allting.

وَ اَوۡرَثَکُمۡ اَرۡضَہُمۡ وَ دِیَارَہُمۡ
وَ اَمۡوَالَہُمۡ وَ اَرۡضًا لَّمۡ تَطَـُٔوۡہَا ؕ
ع ۳ ۷ ۱۹ وَ کَانَ اللّٰہُ عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرًا ﴿۲۸﴾

R.4

29. Å, Profet! Säg till dina hustrur: ”Om ni önskar detta jordiska liv och dess prydnad, kom då, jag kommer att ge er ett underhåll och låta er gå på ett lämpligt sätt,

یٰۤاَیُّہَا النَّبِیُّ قُلۡ لِّاَزۡوَاجِکَ اِنۡ کُنۡتُنَّ
تُرِدۡنَ الۡحَیٰوۃَ الدُّنۡیَا وَ زِیۡنَتَہَا فَتَعَالَیۡنَ
اُمَتِّعۡکُنَّ وَ اُسَرِّحۡکُنَّ سَرَاحًا جَمِیۡلًا ﴿۲۹﴾

30. men om ni önskar Allah och Hans sändebud och ett hem i det tillkommande, då har Allah förvisso berett en stor belöning för dem av er som handlar väl.”

وَ اِنۡ کُنۡتُنَّ تُرِدۡنَ اللّٰہَ وَ رَسُوۡلَہٗ وَ الدَّارَ
الۡاٰخِرَۃَ فَاِنَّ اللّٰہَ اَعَدَّ لِلۡمُحۡسِنٰتِ مِنۡکُنَّ
اَجۡرًا عَظِیۡمًا ﴿۳۰﴾

31. Å, hustrur till Profeten! Om någon av er skulle göra sig skyldig till *någonting som* uppenbart motstrider ett gott uppförande, kommer straffet att fördubblas för henne. Och det är lätt för Allah.

یٰنِسَآءَ النَّبِیِّ مَنۡ یَّاۡتِ مِنۡکُنَّ بِفَاحِشَۃٍ
مُّبَیِّنَۃٍ یُّضٰعَفۡ لَہَا الۡعَذَابُ ضِعۡفَیۡنِ ؕ
وَ کَانَ ذٰلِکَ عَلَی اللّٰہِ یَسِیۡرًا ﴿۳۱﴾

Del 22

32. Men för den av er som är lydig mot Allah och Hans sändebud och gör goda gärningar, skall Vi belöna dubbelt och Vi har berett en hedervärd försörjning för henne.

وَ مَنۡ یَّقۡنُتۡ مِنۡکُنَّ لِلّٰہِ وَ رَسُوۡلِہٖ
وَ تَعۡمَلۡ صَالِحًا نُّؤۡتِہَاۤ اَجۡرَہَا مَرَّتَیۡنِ ۙ
وَ اَعۡتَدۡنَا لَہَا رِزۡقًا کَرِیۡمًا ﴿۳۲﴾

33. Å, hustrur till Profeten! Om ni är rättfärdiga, är ni icke lika några *andra* kvinnor. Så var icke för mjuka i ert tal, så att icke den,

یٰنِسَآءَ النَّبِیِّ لَسۡتُنَّ کَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ
اتَّقَیۡتُنَّ فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِالۡقَوۡلِ فَیَطۡمَعَ

i vars hjärta det finns en sjukdom, skall känna sig frestad, och tala på ett tillbörligt sätt.

الَّذِىۡ فِىۡ قَلۡبِهٖ مَرَضٌ وَّقُلۡنَ قَوۡلًا مَّعۡرُوۡفًا ۚ‏ ﴿۳۳﴾

34. Och stanna i era hus med *värdighet* och blotta icke er *skönhet* likt blottandet under okunnighetens tidigare dagar, och förrätta bönen och betala Zakát och lyd Allah och Hans sändebud. Allah önskar förvisso att undanröja *all* orenhet från er, å, *ni* medlemmar av hushållet, och att göra er fullständigt rena.

وَقَرۡنَ فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ
الۡجَاهِلِيَّةِ الۡاُوۡلٰى وَاَقِمۡنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيۡنَ
الزَّكٰوةَ وَاَطِعۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ ؕ اِنَّمَا يُرِيۡدُ
اللّٰهُ لِيُذۡهِبَ عَنۡكُمُ الرِّجۡسَ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ
وَيُطَهِّرَكُمۡ تَطۡهِيۡرًا ۚ‏ ﴿۳۴﴾

35. Och kom ihåg det som har lästs upp i era hus om Allahs tecken och visheten. Allah är sannerligen Insiktsfull, Allt Underkunnig.

وَاذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلٰى فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ مِنۡ اٰيٰتِ اللّٰهِ
وَالۡحِكۡمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيۡفًا خَبِيۡرًا ﴿۳۵﴾ ع

R.5

36. Män som underkastar sig *Gud* och kvinnor som underkastar sig *Honom*, och troende män och troende kvinnor, och lydiga män och lydiga kvinnor, och sannfärdiga män och sannfärdiga kvinnor, och män som är ståndaktiga *i sin tro* och stånd aktiga kvinnor, och män som är ödmjuka och kvinnor som är ödmjuka, och män som ger allmosor och kvinnor som ger allmosor, och män som fastar och kvinnor som fastar, och män som vaktar på sin dygd och kvinnor som vaktar *på sin dygd*, och män som kommer ihåg Allah mycket och kvinnor som kommer ihåg *Honom*, för dem *alla* har Allah förvisso berett förlåtelse och en stor belöning.

اِنَّ الۡمُسۡلِمِيۡنَ وَالۡمُسۡلِمٰتِ وَالۡمُؤۡمِنِيۡنَ
وَالۡمُؤۡمِنٰتِ وَالۡقٰنِتِيۡنَ وَالۡقٰنِتٰتِ
وَالصّٰدِقِيۡنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِيۡنَ
وَالصّٰبِرٰتِ وَالۡخٰشِعِيۡنَ وَالۡخٰشِعٰتِ
وَالۡمُتَصَدِّقِيۡنَ وَالۡمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآٮِٕمِيۡنَ
وَالصّٰٓٮِٕمٰتِ وَالۡحٰفِظِيۡنَ فُرُوۡجَهُمۡ
وَالۡحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيۡنَ اللّٰهَ كَثِيۡرًا
وَّالذّٰكِرٰتِ ۙ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةً
وَّاَجۡرًا عَظِيۡمًا ﴿۳۶﴾

37. Och det passar sig icke för en troende man och en troende kvinna att de skulle följa sitt *eget* val i frågor rörande dem, när Allah och Hans sändebud har angivit en sak. Och den som är olydig mot Allah och Hans sändebud irrar förvisso bort i uppenbar villfarelse.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى
اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗۤ اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ؕ﴿۳۷﴾

38. Och *kom ihåg* när du sade till den över vilken Allah hade skänkt ynnestbevis och som även du visat nåd: ”Behåll din hustru för dig själv och frukta Allah,” och du gömde det i ditt hjärta som Allah skulle föra fram i ljuset och du fruktade folket fastän Allah har större rätt till att du skulle frukta Honom. Sedan när Zaid hade verkställt sin önskan beträffande henne *genom att skilja sig från henne*, förenade Vi henne i äktenskap med dig, så att det icke skall finnas några svårigheter för de troende med avseende på *äktenskap med* deras adoptivsöners hustrur efter det att de har verkställt sina önskningar beträffande dem. Och Allahs påbud måste gå i uppfyllelse.

وَاِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِيْۤ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ
وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ
مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ
تَخْشٰىهُ ؕ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا
زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
حَرَجٌ فِيْۤ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا
مِنْهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا﴿۳۸﴾

39. Inget klander kan vidlåta Profeten beträffande det som Allah har ålagt honom. Sådan var sannerligen Allahs sätt mot dem som har levt förut, och Allahs befallning är ett fast föreskrivet påbud,

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ
اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ؕ
وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرَا ۙ﴿۳۹﴾

40. de som framförde Allahs budskap och fruktade Honom, och icke fruktade någon utom Allah. Och Allah är tillräcklig som Räkenskapshållare.

الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ
وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
حَسِيْبًا﴿۴۰﴾

41. Muhammad är icke far till någon av era män, men *han är* Allahs sändebud och Profeternas insegel och Allah har full kännedom om alla ting.

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ
وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۴۱﴾

R.6

42. Å, ni som tror! Kom ihåg Allah med en myckenhet av ihågkommelse,

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا
كَثِيْرًا ۙ﴿۴۲﴾

43. och lovprisa Honom morgon och afton.

وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۴۳﴾

44. Det är Han Som sänder ned välsignelser över er, *och så* gör Hans änglar *på det* att Han måtte föra er fram från alla *slag av* mörker in i ljuset. Och Han är Barmhärtig mot de troende.

هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ
لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَكَانَ
بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿۴۴﴾

45. Deras hälsning på den dagen när de möter Honom kommer att vara ”fred”. Och Han har berett en hedervärd belöning för dem.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚۖ وَاَعَدَّ
لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ﴿۴۵﴾

46. Å, Profet! Vi har i sanning sänt dig som ett vittne och en bärare av glädjebudskap och en varnare,

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا
وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۙ﴿۴۶﴾

47. och som en som kallar till Allah genom Hans befallning och som en lysande lampa.

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿۴۷﴾

48. Och kungör för de troende de glada budskapen om att de kommer att få en stor ynnest av Allah.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ
فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿۴۸﴾

49. Och följ icke de icke troende och hycklarna och ha överseende med deras förtretligheter och sätt din lit till Allah, ty Allah är tillräcklig som Beskyddare.

وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ
اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيْلًا ﴿۴۹﴾

50. Å, ni som tror! När ni äktar troende kvinnor och sedan skiljer er från dem innan ni har rört dem, då har ni ingen rätt rörande dem beträffande den *föreskrivna* väntetiden som ni beräknar. Så ge dem ett underhåll och sänd iväg dem på ett passande sätt.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ
ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا
لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ
فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۵۰﴾

51. Å, Profet! För dig har Vi gjort dina hustrur lagliga, till vilka du har betalat deras brudgåvor, och dem som dina högerhänder besitter bland dem som Allah har givit dig i krigsbyte, och din farbrors döttrar och dina fastrars döttrar och din morbrors döttrar och dina mostrars döttrar som har utvandrat med dig, och vilken *annan* troende kvinna som helst, om hon erbjuder sig själv till *äktenskap med* Profeten, såvida Profeten önskar äkta henne. *Denna tillåtelse är* endast för dig och icke för *andra* troende, Vi har redan tillkännagivit vad Vi har påbjudit dem beträffande deras hustrur och dem som deras högerhänder besitter, för att det icke skall finnas någon svårighet för dig *att utföra ditt arbete*. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّاۤ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ
الّٰتِيْۤ اٰتَيْتَ اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِيْنُكَ مِمَّاۤ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنٰتِ
عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ
وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۫
وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً لَّكَ
مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِيْۤ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۵۱﴾

52. Du kan avstå från *att gifta dig med* vem som helst av dem *om du så önskar* och du kan ta emot vem du än behagar till dig. Och

تُرْجِيْ مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيْۤ اِلَيْكَ
مَنْ تَشَآءُ ؕ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكَ ؕ ذٰلِكَ اَدۡنٰۤى اَنۡ تَقَرَّ
اَعۡيُنُهُنَّ وَلَا يَحۡزَنَّ وَ يَرۡضَيۡنَ
بِمَاۤ اٰتَيۡتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ يَعۡلَمُ مَا
فِىۡ قُلُوۡبِكُمۡ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيۡمًا حَلِيۡمًا ﴿۵۲﴾

om du önskar *att ta tillbaka* någon av dem som du låtit gå vilar inget klander över dig. Det blir snarare en lisa för deras ögon så att de icke måtte sörja, utan att alla måtte bli belåtna med det som du har givit dem. Och Allah vet vad som finns i era hjärtan, och Allah är Allvetande, Fördragsam.

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنۡۢ بَعۡدُ وَلَاۤ اَنۡ تَبَدَّلَ
بِهِنَّ مِنۡ اَزۡوَاجٍ وَّلَوۡ اَعۡجَبَكَ حُسۡنُهُنَّ
اِلَّا مَا مَلَـكَتۡ يَمِيۡنُكَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى
كُلِّ شَىۡءٍ رَّقِيۡبًا ﴿۵۳﴾

53. Det är icke tillåtet för dig *att äkta* kvinnor efter det, icke heller att byta ut dem mot *andra* hustrur, även om deras skönhet behagar dig, utom någon som din högerhand besitter. Och Allah är Vaksam över alla ting.

R.7

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَدۡخُلُوۡا بُيُوۡتَ النَّبِىِّ
اِلَّاۤ اَنۡ يُّؤۡذَنَ لَـكُمۡ اِلٰى طَعَامٍ غَيۡرَ
نٰظِرِيۡنَ اِنٰٮهُ ۙ وَلٰـكِنۡ اِذَا دُعِيۡتُمۡ
فَادۡخُلُوۡا فَاِذَا طَعِمۡتُمۡ فَانۡتَشِرُوۡا وَلَا
مُسۡتَاۡنِسِيۡنَ لِحَدِيۡثٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكُمۡ كَانَ
يُؤۡذِى النَّبِىَّ فَيَسۡتَحۡىٖ مِنۡكُمۡ وَاللّٰهُ لَا
يَسۡتَحۡىٖ مِنَ الۡحَـقِّ ؕ وَاِذَا سَاَلۡتُمُوۡهُنَّ
مَتَاعًا فَسۡـَٔلُوۡهُنَّ مِنۡ وَّرَآءِ حِجَابٍ ؕ
ذٰلِكُمۡ اَطۡهَرُ لِقُلُوۡبِكُمۡ وَقُلُوۡبِهِنَّ ؕ وَمَا
كَانَ لَـكُمۡ اَنۡ تُؤۡذُوۡا رَسُوۡلَ اللّٰهِ وَلَاۤ اَنۡ
تَنۡكِحُوۡۤا اَزۡوَاجَهٗ مِنۡۢ بَعۡدِهٖۤ اَبَدًا ؕ اِنَّ
ذٰلِكُمۡ كَانَ عِنۡدَ اللّٰهِ عَظِيۡمًا ﴿۵۴﴾

54. Å, ni som tror! Träd icke in i Profetens hus såvida ni icke blivit inbjudna till en måltid, och inte ens då *så tidigt* innan maten har blivit tillagad. Men träd in när ni är inbjudna, och när ni intagit er måltid, skingra er utan att försöka inleda samtal. Det vållar Profeten besvär och han känner sig blyg *för att be* er *gå*, men Allah är icke för blyg för *att säga* det som är sant. Och när ni ber dem (Profetens hustrur) om något, *stå* bakom ett förhänge och be dem. Det är renare för era hjärtan och för deras hjärtan. Och det lämpar sig icke för er att vålla Allahs sändebud besvär, icke heller att ni någonsin skulle äkta hans hustrur efter honom. Det är sannerligen något ohyggligt i Allahs ögon.

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٥﴾

55. Allah känner alla ting väl vare sig ni visar något eller döljer det.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِينَ اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

56. Det vilar inget klander över dem *i detta avseende* beträffande deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras brorsöner eller deras systersöner eller deras kvinnor eller kvinnor som deras högerhänder besitter, Och frukta Allah, *å, ni Profetens hustrur*, Allah är sannerligen Vittne över allt.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾

57. Allah och Hans änglar sänder ned välsignelser över Profeten. Å, ni som tror, ni bör *också* nedkalla välsignelser över honom och hälsa honom med fridshälsningar.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٨﴾

58. Sannerligen, de som förtretar Allah och Hans sändebud, dem har Allah förbannat i denna världen och i den tillkommande, och Han har berett ett förödmjukande straff för dem.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٩﴾ ع

59. Och de som smädar troende män och troende kvinnor för det de icke förtjänat, skall bära *skulden* till förtal och en uppenbar synd.

R.8

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۗ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٠﴾

60. Å, Profet! Säg till dina hustrur och dina döttrar och de troendes kvinnor att de skall dra fram sina ytterkappor *från huvudena och över ansiktena.* Det är mer troligt att de *sålunda* blir igenkända och icke förolämpade. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

61. Om hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och de som sprider grundlösa rykten i staden icke hör upp, skall Vi förvisso, låta dig stå emot dem, sedan kommer de icke att dröja kvar runt dig utom för ett litet tag.

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَآ
اِلَّا قَلِيْلًا ۝٦١ ۚ
معانقة ١٢ عند المتأخرين

62. *Då kommer de att bli* fördömda. Var helst de återfinns kommer de att bli gripna och huggna i stycken.

مَّلْعُوْنِيْنَ ۚ اَيْنَمَا ثُقِفُوْٓا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا
تَقْتِيْلًا ۝٦٢

63. Sådant har Allahs sätt varit *beträffande* dem som gick bort tidigare och du kommer aldrig att finna någon förändring i Allahs sätt.

سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۝٦٣ ۞

64. Folk frågar dig beträffande timmen. Säg: ”Kännedomen om den finns *bara* hos Allah.” Och vad kommer att låta dig veta att timmen måhända är nära?

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ؕ قُلْ اِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ۝٦٤

65. Allah har förvisso, fördömt de icke troende och har berett en flammande eld för dem,

اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ
سَعِيْرًا ۝٦٥ ۙ

66. i vilken de kommer att förbli för alltid. De kommer icke att finna någon vän eller hjälpare *i den.*

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا
نَصِيْرًا ۝٦٦ ۚ

67. På den dagen när deras ansikten vänds om i elden kommer de att säga: ”Å, om vi ändå hade lytt Allah och lytt sändebudet!”

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ
يٰلَيْتَنَآ اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ۝٦٧

68. Och de kommer att säga: ”Vår Herre, vi lydde våra ledare och våra stora, och de vilseledde oss från vägen,

وَقَالُوْا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا
فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ۝٦٨

رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿٦٩﴾

69. vår Herre ge dem ett dubbelt straff och förbanna dem med en mycket svår förbannelse.”

R.9

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ
اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا ؕ وَكَانَ
عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿٧٠﴾

70. Å, ni som tror! Var icke lika dem som ansatte *och smädade* Moses. Allah frikallade honom från det de sade *om honom*. Och han var hedervärd i Allahs ögon.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا
سَدِيْدًا ﴿٧١﴾

71. Å, ni som tror, frukta Allah och tala uppriktigt.

يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٢﴾

72. Han kommer att förändra era gärningar till det bättre och förlåta er era synder. Och vem helst som lyder Allah och Hans sändebud skall förvisso nå en överlägsen triumf.

اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا
وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ؕ اِنَّهٗ
كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٣﴾

73. Vi erbjöd sannerligen den *gudomliga lagens* förtroende åt himlarna och jorden och bergen, men de vägrade bära den och var rädda för den. Men människan bar den. Hon var sannerligen alltför grym *mot sig själv* och obekymrad om konsekvenserna.

لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ
وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٤﴾

74. *Följden är* att Allah kommer att straffa hycklande män och hycklande kvinnor och avgudadyrkande män och avgudadyrkande kvinnor. Men Allah vänder Sig i barmhärtighet mot troende män och troende kvinnor, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

Kapitel 34
SABÁ’

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiofem verser.

Kapitlet inleds med en vers som fastställer att all lovprisning tillkommer Allah, Konungen över himlarna; även jorden sjunger Hans lovsång och så ska även ske i det tillkommande. Här finns en klar hänvisning om att det under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, epok kommer hans sanna anhängare att fylla himmel och jord med Guds lovsång.

Sedan förklaras begreppet ”berg”, vilket här bland annat betyder hårdföra bergsfolk, och det var således inte bergen som underkastade sig profeten David, frid vare med honom, utan de hårdföra folkslag som bodde på bergen. De berg som omnämns i slutet av det föregående kapitlet har således förtydligats här.

Sedan förklaras begreppet Djinn. De som underkastade sig profeten David, frid vare med honom, och profeten Salomon, frid vare med honom, och som fick utföra mycket tunga arbeten, beskrivs som mänskliga Djinner. Dessa är inte sådana Djinner som allmänheten tror är skapade av eld. Eld slocknar så fort vatten vidrör den, men beträffande dessa Djinner står det på ett ställe i den Ädla Qur’anen att de brukade dyka i vattnet för att söka efter pärlor. Detta skulle inte ha varit möjligt om de varit gjorda av eld.

För det andra står det att dessa Djinner var bundna i kedjor, fastän Djinner av eld inte kan bindas på detta sätt. Allt detta fick Davids folk och avkomma att visa sin tacksamhet. Profeten Salomon, frid vare med honom, som i högsta grad var Davids fysiska och andliga avkomma, visade prov på denna

tacksamhet. Men då profeten Salomon, frid vare med honom, informerades om att hans son och arvinge skulle vara som en kropp som saknade andlighet så bad han: *Å, Gud! I sådana fall ber jag att detta kungarike ska störtas under hans välde. Jag har inget behag av detta världsliga kungarike.* Händelse-utvecklingen skulle visa att dessa ord skulle komma att besannas. När profeten Salomons, frid vare med honom, son tillträdde makten och de hårdföra bergsfolken fick kännedom om att en kung utan vishet tillsatts över dem, så gjorde de uppror och störtade profeten Salomons, frid vare med honom, världsliga kungarike.

När enorma kungariken störtar brukar dess medborgare glömma bort den inbördes kärlek och sin önskan att leva intill varandra, och istället falla offer för hat och en önskan om att leva långt ifrån varandra. Under sådana omständigheter blir de en del av historien och de krossas under Guds vredes kvarn. Avstånden mellan deras bosättningar ökar till den grad att en underlig ödemark uppstår mellan dem och buskiga växter frodas där det tidigare funnits storslagna trädgårdar och åkermarker.

Den lära om tålamod och ståndfasthet som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, gavs i slutet av det föregående kapitlet upprepas här och den Heliga Profeten uppmanas att under alla omständigheter visa tålamod. Hans hjärta gavs det enorma glädjebudskapet att tidigare storslagna imperier var jämförelsevis små folk, men att Gud har tilldelat den Helige Profeten hela världens andliga kungadöme.

Därefter görs motståndarna uppmärksamma på att de bör eftertrakta Guds beslut genom bön; att de ensamma eller parvis ska ställa sig inför Gud i bön, och sedan fundera över om den prins av kunskap och vishet, som den Heliga Qur'anen uppenbarades för, verkligen skulle kunna vara en dåre?

Sedan säger Allah till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han bör fundera över den situation när de icke troende kommer att bli mycket ängsliga, och denna ängslan kommer att vara obotlig, och att de då kommer att gripas från en mycket nära belägen plats. Denna plats avser deras halspulsåder, och innebär att de kommer att utsättas för ett smärtsamt straff som kommer inifrån dem själva. I nästa vers visas med en avlägsen plats som exempel att det är avlägset att tro att dessa människor kommer att ångra sina synder. När de inte ångrat sig efter de händelser som de upplevt, hur ska de då göra detta av fruktan för Allahs straff, vilket de uppfattar vara mycket avlägset? Det läggs alltid ut ett hinder mellan sådana förnekare och deras sinnliga begär, så som det skett med förnekare som levt före dem, men de förblir alltid svävande i tvivel.

ركوعاتها ٦ سُوۡرَةُ سَبَاٍ مَّكِّيَّةٌ ٣٤ أياتها ٥٥

Sura SABÁ’
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. All pris tillkommer Allah, och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Honom. Och Hans är all lovprisning i det tillkommande, och Han är den Vise, den Allt Medvetne.

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الۡاَرۡضِ وَلَهُ الۡحَمۡدُ فِى الۡاٰخِرَةِ ؕ
وَهُوَ الۡحَكِيۡمُ الۡخَبِيۡرُ ﴿٢﴾

3. Han vet vad som går in i jorden och vad som kommer fram ur den, och vad som kommer ned från himlen och vad som stiger upp till den och Han är Barmhärtig, Synnerligen Förlåtande.

يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِى الۡاَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا
وَمَا يَنۡزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيۡهَا ؕ
وَهُوَ الرَّحِيۡمُ الۡغَفُوۡرُ ﴿٣﴾

4. Och de som icke tror säger: ”Timmen kommer aldrig att slå för oss.” Säg: ”Jo, vid min Herre, Som känner det osedda, den skall förvisso slå för er. Icke en atoms vikt i himlarna eller på jorden eller någonting mindre eller större än det undgår Honom, utan *allt finns bevarat* i en åskådlig bok,

وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَا تَاۡتِيۡنَا السَّاعَةُ ؕ
قُلۡ بَلٰى وَرَبِّىۡ لَتَاۡتِيَنَّكُمۡ ۙ عٰلِمِ الۡغَيۡبِ ۚ
لَا يَعۡزُبُ عَنۡهُ مِثۡقَالُ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ
وَلَا فِى الۡاَرۡضِ وَلَاۤ اَصۡغَرُ مِنۡ ذٰلِكَ
وَلَاۤ اَكۡبَرُ اِلَّا فِىۡ كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ ۙ ﴿٤﴾

5. så att Han kan belöna dem som tror och gör rättfärdiga gärningar. Det är dessa som kommer att få förlåtelse och en hedervärd försörjning.”

لِّيَجۡزِىَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ
اُولٰٓـئِكَ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ وَّرِزۡقٌ كَرِيۡمٌ ﴿٥﴾

6. Men *beträffande* dem som kämpar emot Våra tecken och försöker omintetgöra *Våra planer*, det är för dem som plågan av ett smärtsamt straff kommer att finnas.

وَالَّذِيۡنَ سَعَوۡ فِىۡۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيۡنَ اُولٰٓـئِكَ
لَهُمۡ عَذَابٌ مِّنۡ رِّجۡزٍ اَلِيۡمٌ ﴿٦﴾

7. Och de som har givits kunskap ser att det som har uppenbarats för dig från din Herre är sanningen, och *att den* vägleder till den Mäktiges, den Prisvärdes stig.

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ
اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْٓ
اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿۷﴾

8. Och de som icke tror säger: ”Skall vi visa er en man som kommer att säga till er *att* när ni lösts upp i partiklar, kommer ni att *uppväckas som* en ny skapelse?

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى
رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ
اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۚ ﴿۸﴾

9. Har han smitt en lögn mot Allah eller har han drabbats av galenskap?” Nej, men det är de som icke tror på det tillkommande som lider av straffet och har farit alltför långt vilse.

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلِ
الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ
وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ﴿۹﴾

10. Ser de icke det som är före dem och det som är bakom dem av himlen och jorden? Om Vi behagade kunde Vi låta jorden sjunka med dem eller låta några bitar av himlen falla ned över dem. I det finns det sannerligen ett tecken för varje botfärdig tjänare.

اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ
اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ
عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿۱۰﴾ ع

R.2

11. Och Vi skänkte förvisso David nåd från Oss: ”Å, ni berg, vänd ni er tillsammans med honom mot Gud med full underkastelse, och å fåglar *ni också*.” Och Vi gjorde järnet mjukt för honom,

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ؕ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ
مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ۙ ﴿۱۱﴾

12. *och Vi sade*: ”Gör du hellånga brynjor, gör maskorna av lämplig

اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

storlek. Och gör rättfärdiga gärningar. Jag ser förvisso allt som ni gör.”

وَاعۡمَلُوۡا صَالِحًا ؕ اِنِّیۡ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ
بَصِیۡرٌ ﴿۱۲﴾

13. Och vinden *underkastade Vi* Salomon, dess morgonfläkt var en månad*s resa* och dess aftonfärd var *också* en månads *resa.* Och vi lät en källa av smält koppar flöda för honom. Och bland Djinnerna fanns *några* som arbetade för honom, genom hans Herres befallning. Och *Vi hade sagt till dem att* om någon av dem vände sig bort från Vår befallning, skulle Vi låta honom smaka den brännande eldens straff.

وَ لِسُلَیۡمٰنَ الرِّیۡحَ غُدُوُّهَا شَهۡرٌ
وَّ رَوَاحُهَا شَهۡرٌ ۚ وَ اَسَلۡنَا لَهٗ عَیۡنَ
الۡقِطۡرِ ؕ وَ مِنَ الۡجِنِّ مَنۡ یَّعۡمَلُ بَیۡنَ یَدَیۡهِ
بِاِذۡنِ رَبِّهٖ ؕ وَ مَنۡ یَّزِغۡ مِنۡهُمۡ عَنۡ اَمۡرِنَا
نُذِقۡهُ مِنۡ عَذَابِ السَّعِیۡرِ ﴿۱۳﴾

14. De tillverkade det han önskade för honom, palats och statyer och behållare *stora* som bassänger och stora kokkärl fastgjorda på sina platser. *Och Vi sade*: ”Arbeta tacksamt ni alla i Davids Hus,” men *bara* få av Mina tjänare är tacksamma.

یَعۡمَلُوۡنَ لَهٗ مَا یَشَآءُ مِنۡ مَّحَارِیۡبَ
وَ تَمَاثِیۡلَ وَ جِفَانٍ کَالۡجَوَابِ وَ قُدُوۡرٍ
رّٰسِیٰتٍ ؕ اِعۡمَلُوۡۤا اٰلَ دَاوٗدَ شُکۡرًا ؕ
وَ قَلِیۡلٌ مِّنۡ عِبَادِیَ الشَّکُوۡرُ ﴿۱۴﴾

15. Och när Vi kungjorde hans (Salomons) död, antydde ingenting för dem att han var död, utom en mask från jorden som åt upp hans stav.* Så när den föll omkull insåg Djinnerna klart att om de hade känt till det osedda, skulle de icke ha blivit kvar i ett nesligt *och* smärtsamt tillstånd.

فَلَمَّا قَضَیۡنَا عَلَیۡهِ الۡمَوۡتَ مَا دَلَّهُمۡ عَلٰی
مَوۡتِهٖۤ اِلَّا دَآبَّةُ الۡاَرۡضِ تَاۡکُلُ مِنۡسَاَتَهٗ ۚ
فَلَمَّا خَرَّ تَبَیَّنَتِ الۡجِنُّ اَنۡ لَّوۡ کَانُوۡا
یَعۡلَمُوۡنَ الۡغَیۡبَ مَا لَبِثُوۡا فِی الۡعَذَابِ
الۡمُهِیۡنِ ﴿۱۵﴾

*34:15 Uttrycket ”en mask” (دَآبَّة *dábba*) tillämpas på alla former av djurliv. Översättningen ”en mask från jorden” bör därför anses vara metaforisk och inte ordagrann. Detta syftar på Salomons son som inte ärvde en enda av de andliga egenskaper eller den statskonst som utmärkte hans ädle far. Under sonens styre klarnade det gradvis för de mäktiga ledarna, Djinnerna, som underkastats och kuvats av Solomon, att Salomon nu i realiteten var död. De genomförde ett framgångsrikt uppror mot staten och splittrade det stora imperiet.

16. Det fanns sannerligen ett tecken i deras hemland för Sabá’, två trädgårdar, *en* till höger och *en* till vänster. ”Ät av er Herres gåvor och tacka Honom. Ett bra land och en Synnerligen Förlåtande Herre.”

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ
عَنْ يَّمِيْنٍ وَّ شِمَالٍ ۬ؕ كُلُوْا مِنْ
رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ
وَّ رَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿۱۶﴾

17. Men de vände sig bort, så Vi sände en våldsam flodvåg mot dem *från en* brusten damm. Och istället för deras två trädgårdar gav Vi dem två trädgårdar som bar bittra frukter och tamarisker och några få Sidr-träd.

فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ
خَمْطٍ وَّ اَثْلٍ وَّ شَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿۱۷﴾

18. Sålunda vedergällde Vi dem för deras otacksamhet, och ingen annan än de otacksamma vedergäller Vi *på detta sätt.*

ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ وَهَلْ نُجٰزِيْۤ
اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿۱۸﴾

19. Och mellan dem och de städer som Vi hade välsignat placerade Vi *andra* städer som var påfallande synliga, och Vi fastställde lätta dagsresor mellan dem *och sade*: ”Res i trygghet mellan dem om natten och om dagen.”

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا
فِيْهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَّ قَدَّرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ ؕ
سِيْرُوْا فِيْهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ﴿۱۹﴾

20. Men de sade: ”Vår Herre, lägg större avstånd mellan våra resors *hållplatser.*” Och de gjorde sig själva orätt. Så Vi gjorde dem till ordstäv och Vi bröt dem i bitar, ett fullständigt sönderbrytande. I det finns det sannerligen tecken för varje ståndaktig och tacksam person.

فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْۤا
اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ
كُلَّ مُمَزَّقٍ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُوْرٍ ﴿۲۰﴾

21. Och Iblis fann sin uppskattning sann beträffande dem, så de följde honom, *alla* utom en grupp *sanna* troende.

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ ظَنَّهٗ
فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۱﴾

22. Och han hade ingen makt över dem, men det var *avsett* så, på det att Vi måtte särskilja dem som trodde på det tillkommande från dem som svävade i tvivel om det. Och din Herre är Den som Bevarar alla ting.

وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ سُلۡطٰنٍ اِلَّا لِنَعۡلَمَ
مَنۡ يُّؤۡمِنُ بِالۡاٰخِرَةِ مِمَّنۡ هُوَ مِنۡهَا فِيۡ
شَكٍّ ؕ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيۡءٍ حَفِيۡظٌ ﴿٢٢﴾ ع ٢/٨

R.3

23. Säg: ”Kalla på dem som ni hävdar *vara gudar* istället för Allah. De råder icke *ens* över en atoms vikt i himlarna eller på jorden, icke heller har de någon del i någondera, icke heller har Han någon hjälpare bland dem.”

قُلِ ادۡعُوا الَّذِيۡنَ زَعَمۡتُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ۚ
لَا يَمۡلِكُوۡنَ مِثۡقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا
فِي الۡاَرۡضِ وَمَا لَهُمۡ فِيۡهِمَا مِنۡ شِرۡكٍ
وَّمَا لَهٗ مِنۡهُمۡ مِّنۡ ظَهِيۡرٍ ﴿٢٣﴾

24. Ingen medling tjänar något till hos Honom utom den som Han tillåter *det* från, förrän deras hjärtan har befriats från bävan, kommer att säga: ”Vad är det som er Herre sade?” De (sändebuden) kommer att svara: ”Sanningen.” Och Han är den Höge, den Store.

وَلَا تَنۡفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنۡدَهٗۤ اِلَّا لِمَنۡ اَذِنَ لَهٗ ؕ
حَتّٰۤى اِذَا فُزِّعَ عَنۡ قُلُوۡبِهِمۡ قَالُوۡا مَاذَا ۙ
قَالَ رَبُّكُمۡ ؕ قَالُوا الۡحَقَّ ۚ وَهُوَ الۡعَلِيُّ
الۡكَبِيۡرُ ﴿٢٤﴾

25. Säg: ”Vem förser er med uppehälle från himlarna och jorden?” Säg: ”Allah. Antingen vi eller ni är rätt vägledda eller svävar i uppenbar villfarelse.”

قُلۡ مَنۡ يَّرۡزُقُكُمۡ مِّنَ السَّمٰوٰتِ
وَالۡاَرۡضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّاۤ اَوۡ اِيَّاكُمۡ
لَعَلٰى هُدًى اَوۡ فِيۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٢٥﴾

26. Säg: ”Ni kommer icke att bli ställda till svars för våra synder, icke heller kommer vi att tillfrågas om vad ni gör.”

قُلۡ لَّا تُسۡـَٔلُوۡنَ عَمَّاۤ اَجۡرَمۡنَا وَلَا نُسۡـَٔلُ عَمَّا
تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٢٦﴾

27. Säg: ”Vår Herre kommer att samla ihop oss alla, då kommer Han att döma mellan oss med sanning, och Han är den *Bäste* Domaren, den Allvetande.”

قُلۡ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفۡتَحُ بَيۡنَنَا
بِالۡحَقِّ ؕ وَهُوَ الۡفَتَّاحُ الۡعَلِيۡمُ ﴿٢٧﴾

28. Säg: ”Visa mig dem som ni har förenat med Honom som jämlikar. Nej! *Det kan ni icke*, ty Han är Allah, den Mäktige, den Vise.”

قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ
كَلَّا ؕ بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۸﴾

29. Och Vi har icke sänt dig utom som en bärare av glädjebudskap och som en varnare för hela mänskligheten, men de flesta människor vet det icke.

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيْرًا
وَّنَذِيْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۹﴾

30. Och de säger: ”När kommer detta löfte att *verkställas* om ni är sannfärdiga?”

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿۳۰﴾

31. Säg: ”För er finns löftet om en dag vilken ni icke för ett enda ögonblick kan dröja er borta från, icke heller kan ni gå *den* i förväg.”

قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ
سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۱﴾ ع

R.4

32. Och de som icke tror säger: ”Vi kommer aldrig att tro på denna Qur’an eller på det som var före den.” Om du bara kunde se när syndarna kommer att bli tvungna att stå inför sin Herre, och lägga skulden på varandra? De som ansågs svaga kommer att säga till dem som var högmodiga: ”Hade det icke varit för er, skulle vi förvisso ha varit troende.”

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا
الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ وَلَوْ تَرٰٓى
اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖۚ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ِۨالْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ
الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۲﴾

33. De som var högmodiga kommer att säga till dem som ansågs svaga: ”Var det vi som höll er borta från vägledningen efter det att den hade kommit till er? Nej, det var ni själva som var skyldiga.”

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْٓا
اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ
جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۳﴾

34. Och de som ansågs svaga kommer att säga till dem som var högmodiga: ”Nej, men det var *ert* intrigerande natt och dag, när ni bjöd oss att icke tro på Allah och att sätta upp likar vid Hans sida.” Och de kommer att hemlighålla *sina* samvetskval när de ser straffet. Och beträffande dem som icke trodde skall Vi lägga kedjor runt deras halsar. De kommer icke att vedergällas utom för vad de har gjort.

وَقَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ
تَاْمُرُوْنَنَآ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗٓ
اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا
الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِيْٓ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۳۴﴾

35. Och Vi sände aldrig en varnare till någon bygd utan att de välmående i den sade: ”Vi tror förvisso icke på det med vilket ni har sänts.”

وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
كٰفِرُوْنَ ﴿۳۵﴾

36. Och de säger: ”Vi har mer rikedom och barn, och vi kommer icke att bli straffade.”

وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا
نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۳۶﴾

37. Säg: ”Min Herre utvidgar sannerligen underhållet för den Han behagar och minskar *det för den Han behagar*, men de flesta människor vet det icke.”

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ
وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۷﴾ ع

R.5

38. Och det är varken er egendom eller era barn som kommer att föra er nära Oss i ställning, utan de som tror och gör goda gärningar kommer att få en dubbel belöning för vad de gjorde. Och i höga boningar kommer de att vara trygga.

وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ
تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ۫ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ
بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿۳۸﴾

39. Och *när det gäller* dem som försöker omintetgöra *syftet med* Våra tecken, så är det de som kommer att få möta straffet ansikte mot ansikte.

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. Säg: ”Min Herre utvidgar förvisso underhållet för sådana av Sina tjänare som Han behagar och minskar *det* för sådana av dem *som Han behagar*. Och allt ni ger ut kommer Han att återställa, och Han är den Bäste av försörjare.”

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ؕ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ
فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٤٠﴾

41. Och *kom ihåg* den dag när Han kommer att samla ihop dem alla, då kommer Han att säga till änglarna: ”Var det *särskilt* er som de tillbad?”

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ ﴿٤١﴾

42. De kommer att säga: ”Helig är Du. Du är vår Beskyddare mot dem. Nej, men de tillbad Djinnerna, det var på dem som de flesta av dem trodde.”

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ
بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ
بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. På denna dag kommer ni icke att ha någon makt varken att gagna eller skada varandra. Och Vi skall säga till dem som felade: ”Smaka ni den eldens straff som ni förnekade.”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا
وَّلَا ضَرًّا ؕ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Och när Våra uppenbara tecken läses upp för dem säger de: ”Detta är ingenting annat än en man som försöker vända er bort från det som era fäder tillbad.” Och de säger: ”Detta är ingenting annat än en uppdiktad lögn.” Och om sanningen säger de som icke tror när den kommer

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ
اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا
اِفْكٌ مُّفْتَرًى ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

till dem: ”Detta är ingenting utom uppenbar magi.”

لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿٤٤﴾

45. Och Vi gav dem inga böcker som de studerade, icke heller sände Vi dem någon varnare före dig.

وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ
اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿٤٥﴾ ؕ

46. Och de som var före dem förkastade *också sanningen* och dessa har icke nått *ens* en tiondel av det som Vi gav dem, men de förkastade Mina sändebud som lögnare. Så hur *fruktansvärd* var *icke* förändringen *Jag åstadkom.*

وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا
مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۫
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٦﴾ ع

R.6

47. Säg: ”Jag uppmanar er bara till *att göra* en *enda* sak: Att ni står upp inför Allah två eller ensamma och sedan tänker efter. *Då kommer ni att inse att* det icke finns något vansinne hos er följeslagare. För er är han bara den som varnar om ett överhängande svårt straff.”

قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا
لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۫ مَا
بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ
لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿٤٧﴾

48. Säg: ”Vilken belöning jag än kan ha bett er om, låt den bli er. Min belöning finns bara hos Allah, och Han är ett Vittne över alla ting.”

قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ؕ اِنْ
اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيْدٌ ﴿٤٨﴾

49. Säg: ”Min Herre slungar verkligen sanningen *mot falskheten. Han är* den Store Kännaren av det osedda.”

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ
الْغُيُوْبِ ﴿٤٩﴾

50. Säg: ”Sanningen har kommit och falskheten kunde varken starta upp eller mångfaldiga någonting.”

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ
وَمَا يُعِيْدُ ﴿٥٠﴾

51. Säg: ”Om jag gör fel, gör jag bara fel till min egen nackdel, och om jag är rätt vägledd beror det på det som min Herre har uppenbarat för mig. Han är sannerligen Allhörande, Nära.”

قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى
نَفْسِیْ ۚ وَ اِنِ اهْتَدَیْتُ فَبِمَا یُوْحِیْٓ
اِلَیَّ رَبِّیْ ؕ اِنَّهٗ سَمِیْعٌ قَرِیْبٌ ﴿۵۱﴾

52. Kunde du bara se när de kommer att slås av fruktan! Då kommer det icke att finnas någon undanflykt, och de kommer att gripas från en plats nära intill.

وَلَوْ تَرٰۤی اِذْ فَزِعُوْا فَلَا فَوْتَ وَ اُخِذُوْا
مِنْ مَّكَانٍ قَرِیْبٍ ۙ﴿۵۲﴾

53. Och de kommer att säga: ”*Nu* tror vi på det.” Men hur kan de uppnå *någon tro* på *så* stort avstånd?*

وَّ قَالُوْۤا اٰمَنَّا بِهٖ ۚ وَ اَنّٰی لَهُمُ التَّنَاوُشُ
مِنْ مَّكَانٍ بَعِیْدٍ ۚۖ﴿۵۳﴾

54. De hade sannerligen förkastat det tidigare, och ägnade sig åt vilda gissningar från en långt avlägsen plats.

وَّ قَدْ كَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَ یَقْذِفُوْنَ
بِالْغَیْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِیْدٍ ﴿۵۴﴾

55. Och en skiljemur kommer att placeras mellan dem och det de längtar efter, som det gjordes tidigare för deras likar. De befann sig förvisso *också* i oroande tvivelsmål.

وَ حِیْلَ بَیْنَهُمْ وَ بَیْنَ مَا یَشْتَهُوْنَ كَمَا
فُعِلَ بِاَشْیَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا
فِیْ شَكٍّ مُّرِیْبٍ ﴿۵۵﴾ ع

*34:53 Detta betyder enbart att då de tidigare tagit avstånd från tron, så kunde de inte komma till tro vid tidpunkten för straffet.

Kapitel 35
FÁṮÍR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och det innehåller fyrtiosex verser.

Även det här kapitlet inleds med frasen ”all lovprisning tillkommer Allah” på samma sätt som det tidigare. Det föregående kapitlet handlar om Allahs makt över himmel och jord och att hela universum ägnar sig åt att prisa Gud. Gud skapade himmel och jord från begynnelsen och dess skapelse inte var utan syfte. Den skapande Gudens nåd existerade före himlens och jordens skapelse och därför uppmanas man lovprisa Honom.

I den andra versen berättas det om de änglar som har två, tre eller fyra vingar. Detta betyder definitivt inte att änglar har några materiella vingar, utan det talas här om valensen, eller atomvärdet av all materia, vilket är grunden till alla kemiska reaktioner. Särskilt troende vetenskapsmän betonar att livet uppstod genom att koldioxidens fyra valenser genomgick en kemisk reaktion med annan materia, något som de kallar ”liv baserat på kol”. Denna vers i den Ädla Qur’anen förklarar att det finns änglar som vi ännu inte känner till, med fler vingar och genom dem kommer så enorma kemiska förändringar att uppstå att människan ännu inte ens kan föreställa sig deras omfattning.

I kapitlet talas ännu en gång om två hav, det ena med saltvatten och det andra med sötvatten, men det är ett underverk som Gud har skapat att köttet hos djuren i både det salta och i det söta vattnet är välsmakande och inte salt. Hur är det möjligt att en fisk som ständigt rör sig i det salta vattnet ändå inte har ett kött som är salt och alltså undgått effekterna

av det salta vattnet?

Därefter kommer verserna 17-18 som varnar människorna för att om de inte visar sin tacksamhet för Guds ynnestbevis utan envist förnekar Honom, så är det möjligt att Allah förintar dem och hämtar en annan skapelse i deras ställe – en skapelse som inte står i kontrast till Guds, den Mäktige, storhet.

Därefter påminns människan återigen om att alla livsformer på jorden gynnas av det vatten som faller från himlen, och genom detta vatten växer olika slags frukter fram. Deras färger skiftar, vilket visar på att på samma sätt som människan ser frukter i olika färger växa fram ur samma jord, så är alla människor avkomlingar från samma urfader, Adam. Både hudfärg och språk skiftar hos människorna, men alla språk härstammar från samma urspråk. Nu återstår inga likheter mellan språken, utom för de betraktare som givits en särskild insikt från Gud.

De som sätter upp likar vid sidan av Gud kan inte visa att dessa likar har skapat någonting på jorden. Föreställer de sig då att dessa avgudar har del i skapandet av himlen, beträffande vilken de inte har någon kunskap?

Därefter varnas mänskligheten för att himmel och jord inte existerar självständiga i sina kretslopp om Allah inte kontrollerar dem genom Sin makt och vilja. Om de en gång skulle komma ur sina banor, så kommer universum att förintas och dessa himlakroppar kommer aldrig att kunna återgå till sina banor igen.

رکوعاتها ٥ — سُوۡرَةُ فَاطِرٍ مَّکِّيَّةٌ ٣٥ — آیاتها ٤٦

Sura FÁṮÍR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. All lovprisning tillhör Allah, himlarnas och jordens Skapare, som i Sin tjänst har änglar som sändebud, med vingar, två, tre och fyra. Allt Han önskar lägger Han till *Sin* skapelse, ty Allah har makt över alla ting.

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ
جَاعِلِ الۡمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِىۡۤ اَجۡنِحَةٍ
مَّثۡنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ؕ يَزِيۡدُ فِى الۡخَلۡقِ مَا
يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ۝٢

3. Vad helst av barmhärtighet Allah än skänker mänskligheten, finns det ingen som kan hålla det tillbaka, och vad helst Han än håller tillbaka, finns det ingen som kan släppa loss det efter det, och Han är den Mäktige, den Vise.

مَا يَفۡتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنۡ رَّحۡمَةٍ فَلَا
مُمۡسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمۡسِكۡ ۙ فَلَا مُرۡسِلَ لَهٗ
مِنۡۢ بَعۡدِهٖ ؕ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ۝٣

4. Å, ni människor, kom ihåg Allahs ynnestbevis till er. Finns det någon annan skapare än Allah *som* förser er från himlen och jorden? Det finns ingen värdig tillbedjan utom Han. Varthän har ni då vänt er bort?

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ ؕ
هَلۡ مِنۡ خَالِقٍ غَيۡرُ اللّٰهِ يَرۡزُقُكُمۡ مِّنَ
السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ ؕ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ فَاَنّٰى
تُؤۡفَكُوۡنَ ۝٤

5. Och om de förkastar dig, så har *Guds* sändebud förvisso blivit förkastade före dig, och till Allah förs *alla* angelägenheter tillbaka *för beslut.*

وَاِنۡ يُّكَذِّبُوۡكَ فَقَدۡ كُذِّبَتۡ رُسُلٌ مِّنۡ
قَبۡلِكَ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرۡجَعُ الۡاُمُوۡرُ ۝٥

6. Å, ni människor, Allahs löfte är helt förvisso sant, så låt icke

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا

det nuvarande livet bedra er, låt icke heller bedragaren lura er beträffande Allah.

تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٦﴾

7. Satan är förvisso en fiende för er, så behandla honom som en fiende. Han kallar på sina anhängare bara för att de skall bli invånare i den brännande elden.

اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۗ
اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ
السَّعِيْرِ ﴿٧﴾

8. För dem som icke tror finns det ett svårt straff. Och för dem som tror och gör rättfärdiga gärningar finns det förlåtelse och en stor belöning.

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۖ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿٨﴾ ع ٨ ١٣

R.2

9. Kan då den, vars gärningar har låtits *verka* lockande för honom så att han ser på det som något gott, vara *lik den som tror och gör goda gärningar*? Allah bedömer förvisso vem Han vill som vilsefaren och vägleder vem Han vill. Så låt icke din själ slösas bort i suckar över dem. Allah vet förvisso vad de gör.

اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۗ
فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ
يَّشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسَرٰتٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٩﴾

10. Och Allah är Han Som sänder vindarna vilka lyfter molnen, sedan driver Vi dem till en livlös landsända, och vederkvicker jorden därmed efter att den varit död. På samma sätt *skall* uppståndelsen *bli.*

وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا
فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ﴿١٠﴾

11. För vem helst som önskar ära, *låt honom veta att* all ära tillhör Allah. Till Honom stiger rena ord upp, och rättfärdiga gärningar hjälper dem att lyftas *upp.* Och de som planerar onda

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۗ
اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۗ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ

ting, för dem finns det ett svårt straff, och deres planer kommer att förgås.

السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۗ وَمَكْرُ
اُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُوْرُ ﴿١١﴾

12. Och Allah skapade er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan gjorde Han er till par. Och inget kvinnligt väsen blir havande, icke heller framföder hon *ett barn* utom med Hans kännedom. Och ingen vars liv förlängts har fått *sitt* liv förlängt, icke heller är något minskat från hans liv, utan *att det finns bevarat* i en bok. Det är sannerligen lätt för Allah.

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ
جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۗ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى
وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۗ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا
فِيْ كِتٰبٍ ۗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿١٢﴾

13. Och de två haven är icke lika varandra, det ena är välsmakande, sött *och* behagligt att dricka och det andra är salthaltigt *och* bittert. Och *ändå* äter ni färskt kött och hämtar fram prydnader som ni bär från vart och ett *av dem*. Och ni ser skeppen därpå plöja *vågorna* på det att ni måtte söka av Hans frikostighet, och på det att ni måtte vara tacksamma.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
سَآئِغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۗ وَمِنْ
كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ
حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ
مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿١٣﴾

14. Han låter natten uppgå i dagen och Han låter dagen uppgå i natten. Och Han har tvingat solen och månen i tjänst, var och en följer *sin* kurs till en fastställd tid. Sådan är Allah, er Herre, Hans är konungariket, och de som ni åkallar bredvid Allah äger icke ens ett grand.

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ
لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ ۗ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ۗ ﴿١٤﴾

15. Om ni kallar på dem, kommer de icke att höra er kallelse, och även om de hörde den, kunde de icke svara er. Och på uppståndelsens dag kommer de att förneka att ni har *förbundit dem med Gud*. Och ingen kan informera dig som den *Ende Som är* Allt Medveten.

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ
سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۗ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ۗ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ
خَبِيرٍ ﴿١٥﴾

R.3

16. Å, ni människor, ni är bara tiggare inför Allah, medan Allah är Han Som icke är i behov av någon, den alltid Prisvärde.

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ إِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾

17. Om Han behagade kunde Han förinta er och hämta en ny skapelse *istället*.

إِنْ يَّشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾

18. Och det är icke *alls* svårt för Allah.

وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾

19. Och ingen betungad *själ* kan bära en annans börda, och om en tungt belastad själ kallar på en annan att *bära* dess last, skall ingenting av den bli buren *av den andre*, även om denne är en släkting. Du kan bara varna dem som fruktar din Herre i hemlighet och förrättar bönen. Och den som renar sig själv, uppnår renhet bara till sitt eget bästa, och återvändandet skall bli till Allah.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ أُخْرٰى ۗ وَإِنْ تَدْعُ
مُثْقَلَةٌ إِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ
وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۗ إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۗ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَإِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ۗ
وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

20. Och den blinde och den seende är icke lika,

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

21. icke heller mörkret och ljuset,

وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾

22. icke heller skuggan och hettan,

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿٢٢﴾

23. icke heller är de levande och de döda lika. Allah låter förvisso den Han behagar höra, och du kan icke få dem som är i gravarna till att höra.

وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ
مَّنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٢٣﴾

24. Du är bara en varnare.

اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿٢٤﴾

25. Vi har sannerligen sänt dig med sanningen *som* en bärare med glädjebudskap och *som* en varnare, och det finns inget folk till vilket icke en varnare har blivit sänd.

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ؕ وَاِنْ
مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿٢٥﴾

26. Och om de behandlar dig som en lögnare, *så* behandlade de som var före dem *också sina profeter* som lögnare. Deras sändebud kom till dem med klara tecken och med skrifterna och med den upplysande boken.

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿٢٦﴾

27. Sedan grep Jag dem som icke trodde, och hur *fruktansvärd* var icke den förändring *som Jag åstadkom*!

ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٧﴾ ع

R.4

28. Ser du icke att Allah sänder ned vatten från skyn, och därmed framställer Vi frukter i olika färger, och att det finns vita och röda strimmor i bergen, av varierande nyanser och andra som är korpsvarta?

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ
فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ؕ
وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيْضٌ وَّحُمْرٌ
مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٨﴾

29. Och på liknande sätt finns det människor, vilddjur och boskap

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ

مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ؕ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
غَفُوْرٌ ﴿٢٩﴾

av olika färg. Bara de av Hans tjänare som är utrustade med kunskap fruktar Allah. Allah är sannerligen Mäktig, Synnerligen Förlåtande.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا
وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٣٠﴾

30. *Bara* de som följer Allahs bok och förrättar bönen och ger ut av vad Vi har försett dem med, hemligt och offentligt, hoppas förvisso på en uppgörelse som aldrig tryter,

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ
فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٣١﴾

31. i avsikt att Han måtte ge dem deras fulla belöningar och *till och med* utöka dem av Sin frikostighet. Han är förvisso Synnerligen Förlåtande, Synnerligen Uppskattande.

وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ هُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٣٢﴾

32. Och boken som Vi har uppenbarat för dig är *själva* sanningen, som fullbordar det som är före den. Allah är förvisso Allt Underkunnig om *och* Allseende beträffande Sina tjänare.

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ
عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ
مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ
اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿٣٣﴾

33. Sedan gav Vi boken som en arvedel till dem av Våra tjänare som Vi väljer ut. Och bland dem finns *några* som bryter sönder sig själva *genom att undertrycka sina önskningar* och bland dem finns några som följer en medelväg, och bland dem finns *några* som överträffar andra i handlingar av godhet med Allahs tillstånd. Och det är *sannerligen* den stora skillnaden.

34. Evighetens trädgårdar! De kommer att träda in i dem. Där kommer de att prydas med armband av guld och pärlor, och deras dräkter kommer där att vara av siden.

جَنّٰتُ عَدۡنٍ يَّدۡخُلُوۡنَهَا يُحَلَّوۡنَ فِيۡهَا مِنۡ
اَسَاوِرَ مِنۡ ذَهَبٍ وَّلُؤۡلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمۡ
فِيۡهَا حَرِيۡرٌ ﴿۳۴﴾

35. Och de kommer att säga: ”All lovprisning tillhör Allah Som har fört undan *all* sorg från oss. Vår Herre är förvisso Synnerligen Förlåtande, Synnerligen Uppskattande,

وَقَالُوا الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِیۡۤ اَذۡهَبَ عَنَّا
الۡحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوۡرٌ شَكُوۡرُ ۙ﴿۳۵﴾

36. Som av Sin frikostighet har låtit oss bosätta oss i evighetens boning, där inget slit kommer att vidröra oss, icke heller kommer någon *känsla av* trötthet drabba oss däri.”

الَّذِیۡۤ اَحَلَّنَا دَارَ الۡمُقَامَةِ مِنۡ فَضۡلِهٖ ۚ
لَا يَمَسُّنَا فِيۡهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيۡهَا
لُغُوۡبٌ ﴿۳۶﴾

37. Men *beträffande* dem som icke tror, för dem finns helvetets eld. Det kommer icke att kungöras för dem att de kan dö, icke heller kommer deras straff att lättas för dem. Sålunda vedergäller Vi varje otacksam person.

وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَهُمۡ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقۡضٰى
عَلَيۡهِمۡ فَيَمُوۡتُوۡا وَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمۡ مِّنۡ
عَذَابِهَا ؕ كَذٰلِكَ نَجۡزِىۡ كُلَّ كَفُوۡرٍ ۚ﴿۳۷﴾

38. Och i den kommer de att ropa på hjälp: ”Vår Herre, tag ut oss, vi skall göra andra rättfärdiga gärningar än de vi plägade göra.” ”Gav Vi er icke ett liv *långt nog* så att den som ville tänka sig för kunde tänka sig för under det? Och det kom dessutom en varnare till er. Så smaka ni *straffet*, ty de orättfärdiga har inga hjälpare.”

R.5

وَهُمۡ يَصۡطَرِخُوۡنَ فِيۡهَا ۚ رَبَّنَاۤ اَخۡرِجۡنَا
نَعۡمَلۡ صَالِحًا غَيۡرَ الَّذِىۡ كُنَّا نَعۡمَلُ ؕ
اَوَلَمۡ نُعَمِّرۡكُمۡ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيۡهِ مَنۡ تَذَكَّرَ
وَجَآءَكُمُ النَّذِيۡرُ ؕ فَذُوۡقُوۡا فَمَا لِلظّٰلِمِيۡنَ
مِنۡ نَّصِيۡرٍ ﴿۳۸﴾ ع ۱۱ ۱۶

39. Allah vet sannerligen himlarnas och jordens hemligheter och Han känner helt och hållet till allt *det som ligger dolt* i *människornas* sinnen.

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيۡبِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ
اِنَّهٗ عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۳۹﴾

40. Det är Han Som gjorde er till ställföreträdare på jorden. Så den som icke tror kommer *själv* att få lida av *följderna av* att icke tro. Deras otro kommer bara att öka missnöjet med dem i deras Herres ögon, och deras oförmåga att tro kommer icke att öka något för de icke troende utom *deras* förlust.

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ ؕ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ؕ وَلَا يَزِيْدُ
الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ
وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ اِلَّا
خَسَارًا ﴿٤٠﴾

41. Säg: ”Har ni sett era avgudar vilka ni åkallar bredvid Allah? Visa mig *då* vad de har skapat av jorden. Eller har de del i skapelsen av himlarna? Eller har Vi givit dem en bok så att de har ett bevis från den?” Nej, syndarna lovar varandra ingenting utom villfarelse.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ
الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ
اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ
يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٤١﴾

42. Allah håller förvisso *fast* himlarna och jorden så att de icke skall avvika *från sina positioner*. Och om de avvek kan ingen utom Han hålla dem tillbaka. Han är sannerligen Fördragsam, Synnerligen Förlåtande.

اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ
تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَاۤ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ
اَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٢﴾

43. Och de svor sina starkaste eder vid Allah att om en varnare kom till dem skulle de följa vägledningen bättre än något annat folk. Men när en Varnare *verkligen* kom till dem, ökade det bara deras motvilja,

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ
اِحْدَى الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ
مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرَا ۨ ﴿٤٣﴾

44. på grund av arrogans på jorden och smidandet av onda planer. Men de onda planerna omfattar ingen utom deras upp-

اسْتِكْبَارًا فِي الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ؕ
وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ؕ

hovsmän. Söker de då efter någonting annat än *Guds* sätt *att handskas med* gamla tiders folk? Men du kommer aldrig att finna någon förändring i Allahs sätt, icke heller kommer du någonsin att finna någon växling i Allahs sätt.

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ
فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ۵
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿٤٤﴾

45. Har de icke rest på jorden och sett hur *ont* deras slut blev som var före dem? Och de var starkare än dessa i makt. Och Allah är icke sådan att någonting i himlarna eller på jorden kan omintetgöra Hans *planer*, Han är i sanning Allvetande, Mäktig.

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا
فِي الْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٥﴾

46. Och om Allah ämnade straffa folk för vad de gör, skulle Han icke lämna ett levande väsen på *jordens* yta, men Han ger dem uppskov till en fastställd tid, och när deras fastställda tid kommer, ge akt på att Allah är fullt medveten om Sina tjänare – *människorna.*

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا
تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ
يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ
اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿٤٦﴾ ع ٨/١٧

Kapitel 36
JÁ SÍN

Kapitel (*sura*) *já sín* uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller åttiofyra verser.

I slutet på det föregående kapitlet berättades det om det fasta löfte som de icke troende svurit, att om det hade kommit en varnare till dem så skulle de följt vägledningen på ett noggrannare sätt än vad föregående folk gjort. I inledningen av kapitel *já sín* talar Allah till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och säger att Han har skickat den Helige Profeten till ett folk till vars förfäder ingen varnare kommit under en lång tid, men trots detta uppfylldes Allahs ord beträffande dem, att de inte kommer att tro även om det skulle komma en profet. Således har de icke troendes påstående i slutet av det föregående kapitlet, om att de förvisso skulle ha trott om en varnare kommit till dem, tillbakavisats i detta kapitel.

Därefter ges en liknelse om profeternas fiender och att det i själva verket är deras högmod som hindrar dem från att tro på vägledningen. På samma sätt som den som runt sin hals har en krage av järn som håller dennes nacke uppåt, så håller den högmodige sin nacke uppåt på grund av sitt högmod. Tro tilldelas således enbart dem som inte alls är högfärdiga.

Skriftlärde har tolkat det ämne som inleds från och med vers 14 på flera olika sätt. Hadhrat Hakím Maulana Nur-ud-Din, Khalifatul Masih I, måtte Allah vara nöjd med honom, har framlagt en tolkning som är tilltalande. Han menar att de två förstnämnda profeterna är Moses, frid vare med honom, och Jesus, frid vare med honom. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hedrade dem genom att

bistå dem. Men efter de icke troendes ständiga förnekande kom en fjärde person från en avlägsen ort. Han uppmanade de icke troende till att tro på den storslagne Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som försett dem med allsidig vägledning utan att be om något i gengäld.

Vid den tid då den Heliga Qur'anen uppenbarades var det enligt araberna endast dadlar som hade könslig fortplantning, och ingen kunde ens föreställa sig att Allah inte bara skapat detta system hos alla växter utan, enligt vers 37 har allting i universum skapats i par. Nutidens vetenskap har bevisat just detta, och till och med materia, atomer och sub-atomer har påvisats ha par. Ämnet som rör par är således ändlöst, och det är viktigt att förstå det om man vill skapa sig en uppfattning om Guds enhet (اَلتَّوْحِيْد *at-tauhíd*). Det är enbart universums Skapare som saknar behov av par, annars är hela skapelsen skapad parvis.

Därefter beskriver en vers återupplivandet genom att skildra de döda som kommer att återupplivas i livet härefter och deras förvåning över vem det kan vara som återupplivat dem. Detta besvaras med orden att alla Guds sändebud förvisso talade sanning.

I vers 81 talas det om en eld som framstår ur ett grönskande träd, vilket folk tolkat som att eld uppstått då ett träd blivit uttorkat. Även detta stämmer, men eld kan också uppstå ur träden medan de fortfarande är gröna och detta sker regelbundet. Botaniker berättar att då vissa barrträd skrapar mot varandra under hård vind så kan en eld uppstå och den kan mycket väl bränna upp en hel skog.

Även den sista versen av kapitlet mynnar i skildringen av återuppståndelsen och det tillkännages att Allah är Besittaren av allt i skapelsen, och det är till Honom som hela mänskligheten skall få återvända.

رکوعاتها ٥ سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ ٣٦ اٰياتها ٨٤

Sura JÁ SÍN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Já Sín.*

يٰسٓ ۝٢

3. Vid Qur'anen, full av vishet,

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ۝٣

4. du är sannerligen *ett* av sändebuden,

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٤

5. på den rätta vägen.

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٥

6. *Detta är* en uppenbarelse från den Mäktige, den Barmhärtige,

تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ۝٦

7. på det att du måtte varna ett folk vars fäder icke blev varnade, och därför är obekymrade.

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ
غٰفِلُوْنَ ۝٧

8. Ordet har förvisso visat sig vara sant emot de flesta av dem, ty de tror icke.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٨

9. Runt deras halsar har Vi lagt kragar *av järn* som når till deras hakor, så att deras huvuden tvingas upp.

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى
الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ۝٩

10. Och Vi har ställt ett skrank framför dem och ett skrank bakom dem och har övertäckt dem så att de icke kan se.

وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ
خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ۝١٠

*36:2 Å, fullkomlige ledare!

11. För dem är det lika vare sig du varnar dem eller icke varnar dem, de kommer icke att tro.

وَسَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ اَمۡ لَمۡ
تُنۡذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۱﴾

12. Du kan bara varna den som skulle vilja följa påminnelsen och frukta *Gud*, den Nådige, i hemlighet. Så ge honom glädjebudskap om förlåtelse och en ädel belöning.

اِنَّمَا تُنۡذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكۡرَ وَخَشِیَ الرَّحۡمٰنَ
بِالۡغَيۡبِ ۚ فَبَشِّرۡهُ بِمَغۡفِرَةٍ وَّاَجۡرٍ كَرِيۡمٍ ﴿۱۲﴾

13. Vi *allena* ger förvisso liv åt de döda, och Vi skriver upp det som de skickar i förväg och det som de lämnar kvar, och Vi har skrivit upp allt i en tydlig bok.

اِنَّا نَحۡنُ نُحۡیِ الۡمَوۡتٰی وَنَكۡتُبُ مَا قَدَّمُوۡا
وقف غفران وَاٰثَارَهُمۡ ؕ وَكُلَّ شَیۡءٍ اَحۡصَيۡنٰهُ فِیۡۤ
ع ۱ ۱۸ اِمَامٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۱۳﴾

R.2

14. Och framställ liknelsen för dem om ett folk från staden, när sändebuden kom till den.

وقف لازم وَاضۡرِبۡ لَهُمۡ مَّثَلًا اَصۡحٰبَ الۡقَرۡيَةِ ۘ
اِذۡ جَآءَهَا الۡمُرۡسَلُوۡنَ ۚ ﴿۱۴﴾

15. När Vi sände två sändebud till dem förkastade de dem båda, så Vi styrkte *dem* med ett tredje, och de sade: ”Vi har i sanning blivit sända till er som budbärare.”

اِذۡ اَرۡسَلۡنَاۤ اِلَيۡهِمُ اثۡنَيۡنِ فَكَذَّبُوۡهُمَا
فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوۡۤا اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ
مُّرۡسَلُوۡنَ ﴿۱۵﴾

16. De svarade: ”Ni är bara mänskliga varelser lika oss och *Gud*, den Nåderike, har icke uppenbarat någonting. Ni ljuger bara.”

قَالُوۡا مَاۤ اَنۡتُمۡ اِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُنَا ۙ وَمَاۤ اَنۡزَلَ
الرَّحۡمٰنُ مِنۡ شَیۡءٍ ۙ اِنۡ اَنۡتُمۡ اِلَّا
تَكۡذِبُوۡنَ ﴿۱۶﴾

17. De sade: ”Vår Herre vet att vi sannerligen är *Hans* sändebud till er,

قَالُوۡا رَبُّنَا يَعۡلَمُ اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُوۡنَ ﴿۱۷﴾

18. och vår plikt är ingenting annat än att tydligt överbringa budskapet.”

وَمَا عَلَيۡنَاۤ اِلَّا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿۱۸﴾

19. De *icke troende* sade: ”Vi anar förvisso olycka från er, om ni icke upphör kommer vi helt visst att stena er, och ett plågsamt straff kommer förvisso att drabba er från oss.”

قَالُوْۤا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿١٩﴾

20. De svarade: ”Er olycka är hos er själva. Är det för att ni har blivit förmanade? Nej, ni är ett folk som överskrider alla gränser.”

قَالُوْا طَآىِٕرُكُمْ مَّعَكُمْ ؕ اَىِٕنْ
ذُكِّرْتُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Och från den mest avlägsna delen av staden kom en man springande. Han sade: ”Å, mitt folk, följ sändebuden,

وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ۙ﴿٢١﴾

22. följ dem som icke ber er om någon belöning och som är rätt vägledda.

اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّ هُمْ
مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٢﴾

Del 23

23. Och vad har jag för anledning att icke tillbedja Honom Som har skapat mig, och Som ni kommer att föras tillbaka till?

وَمَا لِيَ لَاۤ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ
تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Skall jag ta andra till gudar bredvid Honom? Om *Gud*, den Nådige, skulle ha något skadligt i beredskap för mig, kommer deras medling icke att gagna mig, icke heller kan de rädda mig.

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ
الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ
شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ۚ﴿٢٤﴾

25. I så fall skulle jag sannerligen sväva i en uppenbar villfarelse.

اِنِّيْۤ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٥﴾

26. Jag tror på er Herre, så lyssna till mig.”

اِنِّيْۤ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ؕ﴿٢٦﴾

27. Det sades *till honom*: ”Träd in i paradiset.” Han sade: ”Å, om mitt folk ändå visste,

قِيۡلَ ادۡخُلِ الۡجَنَّةَ ؕ قَالَ يٰلَيۡتَ قَوۡمِیۡ
يَعۡلَمُوۡنَ ۙ﴿۲۷﴾

28. hur *nåderikt* min Herre har skänkt mig förlåtelse och uppsatt mig bland en av de hedrade!”

بِمَا غَفَرَ لِیۡ رَبِّیۡ وَجَعَلَنِیۡ مِنَ
الۡمُكۡرَمِيۡنَ ﴿۲۸﴾

29. Och efter honom sände Vi icke ned någon härskara från himlen mot hans folk, icke heller behövde Vi sända ned *någon sådan.*

وَمَاۤ اَنۡزَلۡنَا عَلٰى قَوۡمِهٖ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ مِنۡ جُنۡدٍ
مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنۡزِلِيۡنَ ﴿۲۹﴾

30. Det var bara en enda åskknall och se! De slocknade ut.

اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ
خٰمِدُوۡنَ ﴿۳۰﴾

31. Olyckligtvis för mänskligheten! Det kommer icke ett sändebud till dem utan att de hånar honom.

وقف غفران يٰحَسۡرَةً عَلَى الۡعِبَادِ ۚ مَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ
رَّسُوۡلٍ اِلَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۳۱﴾

32. Ser de icke hur många släktled Vi har förintat före dem, *och* att de aldrig kommer tillbaka till dem?

اَلَمۡ يَرَوۡا كَمۡ اَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُمۡ مِّنَ
الۡقُرُوۡنِ اَنَّهُمۡ اِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ؕ﴿۳۲﴾

33. Och alla dessa samlade ihop, kommer sannerligen att föras inför Oss.

ع وَاِنۡ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ﴿۳۳﴾ ع

R.3

34. Och den döda jorden är ett tecken för dem, Vi väcker den till liv och ur den frambringar *Vi* säd av vilken de äter.

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الۡاَرۡضُ الۡمَيۡتَةُ ۚۖ اَحۡيَيۡنٰهَا
وَاَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبًّا فَمِنۡهُ يَاۡكُلُوۡنَ ﴿۳۴﴾

35. Och Vi har placerat trädgårdar med dadelpalmer och druvor på den och Vi har låtit källor springa fram på den,

وَجَعَلۡنَا فِيۡهَا جَنّٰتٍ مِّنۡ نَّخِيۡلٍ وَّاَعۡنَابٍ
وَّفَجَّرۡنَا فِيۡهَا مِنَ الۡعُيُوۡنِ ۙ﴿۳۵﴾

36. så att de kan äta av dess frukt, och det var icke deras händer som fick dem *att gro*. Vill de då icke vara tacksamma?

لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ؕ
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Helig är Han Som skapade allting i par, av vad jorden frambringar och av dem själva och av vad de icke vet.

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا
مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Och ett tecken för dem är natten ur vilken Vi drar fram dagen, och se! De befinner sig i mörker.

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا
هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ۙ ﴿٣٨﴾

39. Och solen rör sig enligt den kurs som föreskrivits för den. Det är *Guds*, den Allsmäktige, den Allvetande, påbud.

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ ذٰلِكَ
تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ؕ ﴿٣٩﴾

40. Och för månen har Vi fastställt faser, till dess att den åter blir lik en gammal torr kvist från ett palmträd.

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٤٠﴾

41. Det tillkommer icke solen att hinna ifatt månen, icke heller kan natten radera ut dagen. De alla flyter mjukt i en bana.

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَاۤ اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَكُلٌّ
فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤١﴾

42. Och ett tecken för dem är att Vi bär deras avkomma i det lastade skeppet.

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ
الْمَشْحُوْنِ ۙ ﴿٤٢﴾

43. Och Vi skall skapa dess like för dem, med vilket de kommer att färdas.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Och om Vi *så* hade velat hade Vi kunnat dränka dem, då skulle de icke ha någon som hjälpte *dem*, icke heller skulle de bli räddade,

وَ اِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿۴۴﴾

45. utom genom barmhärtighet från Oss och som ett bidrag för en tid.

اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿۴۵﴾

46. Och när det sägs till dem: ”Var på er vakt mot det som är framför er och det som är bakom er, på det att ni måtte erhålla barmhärtighet, *så vänder de sig bort.*”

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا
خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۴۶﴾

47. Och det kommer icke något tecken till dem från deras Herres tecken, utan att de vänder sig bort från det.

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا
كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿۴۷﴾

48. Och när det sägs till dem: ”Ge ut av det som Allah har givit er”, säger de som icke tror till dem som tror: ”Skall vi bespisa den som Allah kunde ha bespisat om Han *så* hade velat? Ni svävar bara i uppenbar villfarelse.”

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ
مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا
فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۴۸﴾

49. Och de säger: ”När kommer detta löfte *att verkställas* om ni är sannfärdiga?”

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿۴۹﴾

50. De väntar bara på ett åsknedslag, vilket kommer att överraska dem medan de *fortfarande* tvistar.

مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً
تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿۵۰﴾

51. Och de kommer icke att kunna skriva något testamente, icke heller kommer de att återvända till sina familjer.

فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً وَّلَآ اِلٰٓى
اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۵۱﴾

R.4

52. Och basunen skall blåsas och se! Från gravarna kommer de att skynda sig till sin Herre.

وَنُفِخَ فِي الصُّوۡرِ فَاِذَا هُمۡ مِّنَ
الۡاَجۡدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمۡ يَنۡسِلُوۡنَ ﴿٥٢﴾

وقف غفران وقف منزل وقف لازم

53. De kommer att säga: ”Å, ve oss! Vem uppväckte oss i vårt viloläger? Detta är vad *Gud*, den Nådige, hade lovat och sändebuden talade *verkligen* sanning.”

قَالُوۡا يٰوَيۡلَنَا مَنۡۢ بَعَثَنَا مِنۡ مَّرۡقَدِنَا ۜ هٰذَا
مَا وَعَدَ الرَّحۡمٰنُ وَصَدَقَ الۡمُرۡسَلُوۡنَ ﴿٥٣﴾

54. Det kommer bara att bli en enda knall och se! De kommer alla att föras till Oss.

اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ
جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ﴿٥٤﴾

55. Och på den dagen kommer ingen själ att lida den ringaste orätt, icke heller kommer ni att vedergällas utom för vad ni brukade göra.

فَالۡيَوۡمَ لَا تُظۡلَمُ نَفۡسٌ شَيۡـًٔا وَّلَا تُجۡزَوۡنَ
اِلَّا مَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٥٥﴾

56. Den dagen kommer himlens invånare sannerligen att vara lyckligt sysselsatta med olika aktiviteter.

اِنَّ اَصۡحٰبَ الۡجَنَّةِ الۡيَوۡمَ فِيۡ شُغُلٍ
فٰكِهُوۡنَ ﴿٥٦﴾ۚ

57. De och deras hustrur kommer att befinna sig i behagliga skuggor, lutande sig mot uppresta schäslonger.

هُمۡ وَاَزۡوَاجُهُمۡ فِيۡ ظِلٰلٍ عَلَى
الۡاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوۡنَ ﴿٥٧﴾

58. I den kommer de att ha frukter och de kommer att få vad helst de ber om.

لَهُمۡ فِيۡهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمۡ مَّا يَدَّعُوۡنَ ﴿٥٨﴾ۚۖ

59. ”Fred *vare med er*”, ett *hälsningsord* från Herren, den Barmhärtige.

سَلٰمٌ ۟ قَوۡلًا مِّنۡ رَّبٍّ رَّحِيۡمٍ ﴿٥٩﴾

60. Och *Gud kommer att säga*: ”Å, ni skyldiga, avlägsna er denna dag *från de rättfärdiga*!

وَامۡتَازُوا الۡيَوۡمَ اَيُّهَا الۡمُجۡرِمُوۡنَ ﴿٦٠﴾

61. Å, ni Adams barn, ålade Jag er icke, att ni icke skulle dyrka satan, ty han är en uppenbar fiende för er,

اَلَمۡ اَعۡهَدۡ اِلَيۡكُمۡ يٰبَنِيۡۤ اٰدَمَ اَنۡ لَّا
تَعۡبُدُوا الشَّيۡطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمۡ عَدُوٌّ
مُّبِيۡنٌ ۙ ﴿۶۱﴾

62. och att ni dyrkar Mig? Detta är den rätta vägen.

وَّاَنِ اعۡبُدُوۡنِيۡ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسۡتَقِيۡمٌ ﴿۶۲﴾ وقف غفران

63. Och han vilseledde verkligen en stor mängd av er. Varför förstod ni då icke?

وَلَقَدۡ اَضَلَّ مِنۡكُمۡ جِبِلًّا كَثِيۡرًا ؕ اَفَلَمۡ
تَكُوۡنُوۡا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۶۳﴾

64. Detta är helvetet, vilket ni lovades,

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيۡ كُنۡتُمۡ تُوۡعَدُوۡنَ ﴿۶۴﴾

65. träd in i det denna dag, eftersom ni icke trodde.”

اِصۡلَوۡهَا الۡيَوۡمَ بِمَا كُنۡتُمۡ تَكۡفُرُوۡنَ ﴿۶۵﴾

66. Denna dag skall Vi sätta ett sigill för deras munnar, och deras händer kommer att tala till Oss, och deras fötter kommer att vittna om vad de har förtjänat.

اَلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلٰۤى اَفۡوَاهِهِمۡ وَ تُكَلِّمُنَاۤ
اَيۡدِيۡهِمۡ وَتَشۡهَدُ اَرۡجُلُهُمۡ بِمَا كَانُوۡا
يَكۡسِبُوۡنَ ﴿۶۶﴾

67. Och om Vi *så* hade önskat kunde Vi ha släckt deras ögon, då skulle de ha rusat omkring, för *att finna* vägen. Men hur skulle de kunna se?

وَلَوۡ نَشَآءُ لَطَمَسۡنَا عَلٰۤى اَعۡيُنِهِمۡ
فَاسۡتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۶۷﴾

68. Och om Vi *så* hade velat, kunde Vi ha omvandlat dem, *för att fixera dem* på deras platser, då skulle de icke kunna röra sig framåt eller vända tillbaka.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَمَسَخۡنٰهُمۡ عَلٰى مَكَانَتِهِمۡ فَمَا
اسۡتَطَاعُوۡا مُضِيًّا وَّلَا يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۶۸﴾ ع

R.5

69. Och den som Vi ger ett långt liv, låter Vi försvagas i sin förmåga. Vill de då icke förstå?

وَمَنۡ نُّعَمِّرۡهُ نُنَكِّسۡهُ فِي الۡخَلۡقِ ؕ اَفَلَا
يَعۡقِلُوۡنَ ﴿۶۹﴾

70. Och Vi har icke lärt honom *konsten* att dikta, icke heller skulle det passa honom. Den är bara en påminnelse och en Qur'an som gör *allting* tydligt,

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ ؕ
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ۙ﴿۷۰﴾

71. så att den kan varna alla som lever, och så att påbudet beträffande de icke troende måtte komma att uppfyllas.

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۱﴾

72. Ser de icke att Vi, bland de ting som Våra händer har åstadkommit, för dem har skapat boskap, vilkas herrar de är?

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ
اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿۷۲﴾

73. Och Vi har underkastat dem desamma, så att de använder somliga till att rida på och av *några* äter de.

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا
يَاْكُلُوْنَ ﴿۷۳﴾

74. Och av dem har de *också andra* förmåner och *även* drycker. Vill de då icke vara tacksamma?

وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ؕ اَفَلَا
يَشْكُرُوْنَ ﴿۷۴﴾

75. Och de har tagit *andra* gudar bredvid Allah på det att de måtte bli hjälpta.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ
يُنْصَرُوْنَ ؕ﴿۷۵﴾

76. Men dessa kommer icke att vara i stånd att hjälpa dem. *Tvärt emot* kommer de själva att tvingas fram tillsammans med dem som härskaror.

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿۷۶﴾

77. Så låt icke deras tal smärta dig. Vi vet sannerligen vad de hemlighåller och vad de förkunnar.

وقف لازم فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا
يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۷۷﴾

78. Ser människan då icke att Vi har skapat henne från bara en spermiedroppe? Se då! Hon är en uppenbar grälmakare!

اَوَلَمۡ يَرَ الۡاِنۡسَانُ اَنَّا خَلَقۡنٰهُ مِنۡ نُّطۡفَةٍ
فَاِذَا هُوَ خَصِيۡمٌ مُّبِيۡنٌ ﴿۷۸﴾

79. Och hon hittar på liknelser för Oss och glömmer sin egen skapelse. Hon säger: ”Vem kan ge liv åt benen när de förmultnat?”

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلۡقَهٗ ؕ قَالَ
مَنۡ يُّحۡيِ الۡعِظَامَ وَهِيَ رَمِيۡمٌ ﴿۷۹﴾

80. Säg: ”Han Som skapade dem den första gången kommer att ge dem liv, och Han känner till fullo varje *slag av* skapelse,

قُلۡ يُحۡيِيۡهَا الَّذِيۡۤ اَنۡشَاَهَاۤ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ
وَهُوَ بِكُلِّ خَلۡقٍ عَلِيۡمٌ ۙ﴿۸۰﴾

81. Han som för er framställer elden ur ett grönt träd och se, ni tänder på med den.

الَّذِيۡ جَعَلَ لَـكُمۡ مِّنَ الشَّجَرِ الۡاَخۡضَرِ
نَارًا فَاِذَاۤ اَنۡتُمۡ مِّنۡهُ تُوۡقِدُوۡنَ ﴿۸۱﴾

82. Har icke Han Som skapat himlarna och jorden makt att skapa deras like?” Jo, och Han är sannerligen den Överlägsne Skaparen, den Allvetande.

اَوَلَيۡسَ الَّذِيۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ
بِقٰدِرٍ عَلٰۤى اَنۡ يَّخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ ؕ بَلٰى ۗ وقف غفران
وَهُوَ الۡخَلّٰقُ الۡعَلِيۡمُ ﴿۸۲﴾

83. När Han önskar något består Hans befallning sannerligen *bara* i att Han säger till det: ”Var”, och det blir till.*

اِنَّمَاۤ اَمۡرُهٗۤ اِذَاۤ اَرَادَ شَيۡـًٔا اَنۡ يَّقُوۡلَ لَهٗ
كُنۡ فَيَكُوۡنُ ﴿۸۳﴾

84. Så helig är Han, i Vars Hand herraväldet över alla ting ligger. Och till Honom kommer ni *alla* att föras tillbaka.

فَسُبۡحٰنَ الَّذِيۡ بِيَدِهٖ مَلَكُوۡتُ كُلِّ شَيۡءٍ
وَّاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۸۴﴾ ع

*36:83 Se förklaringen av orden: ”Var! Och det blir till” (كُنۡ فَيَكُوۡن *kun fajakún*) under 3:48.

Kapitel 37
ASSÁFAT

Kapitel (*sura*) *assáfat* uppenbarades i Mecka (*måkka*) och innehåller etthundraåttiotre verser.

Innan de inledande verserna av kapitlet förklaras så är det viktigt att nämna att det i dessa verser berättas att när de profetior som nämns här besannas, så kommer det onekligen även att bli bevisat att den återuppståndelse som tillkännagivits med stor övertygelse också kommer att inträffa. I vers 12 säger Allah alltså att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, bör fråga dem om de är starkare i sin skapelse eller de som Allah skapat? Efter denna förstummande fråga till de icke troende, så förkunnas det att Allah som Skapare har en mycket högre ställning jämfört med de icke troendes krafter att skapa, och det är möjligt för Honom att återuppliva dem när de dött och blivit en del av jorden. Det varnas även för att de kommer att vanäras då de återupplivas. Det kommer alltså att bevisas för dem som stolt poserade med sina skapelser att detta förvisso är utan betydelse och att det endast är Allah som är den Mäktigaste Skaparen.

Nu åter till de inledande verserna. I den andra versen förutspås de krigsflygplan som människan kommer att skapa, och som skall angripa fienden i led och upprepade gånger varna dem och fälla flygblad över dem med budskapet att de antingen bör underkasta sig eller invänta sin undergång.

Sedan konstaterar Allah att det anstår sig inte för dem att göra anspråk på gudomlighet på grund av sina ytliga krafter. Det finns endast en Gud.

Därefter står det att Gud är Herren över solens uppgångar. Även denna vers utgörs av en profetia, eftersom man inte hade

någon uppfattning vid den tiden om vad öster var. Detta kommer att vara en tid då människan genom olika uppfinningar som förmår flyga högt i skyn, som raketer och så vidare, kommer att försöka avslöja universums hemligheter – så som det sker under vår tid. Men de kommer att stenas från alla håll, det vill säga att farliga stenar från himlakropparna kommer att fara mot dem och att de därför endast kommer kunna avslöja hemligheterna i den närliggande sfären. Detta är något som denna tid och dess uppfinningar bekräftar.

Eftersom det i kapitlets inledning talas om krig som skall utkämpas mellan nationer för att uppnå världsliga erövringar, så berättas det även om de strider som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom och hans anhängare, måtte Allah vara nöjd med dem, utkämpade för att uppnå Guds välbehag. Deras syfte var inte att utgjuta blod, utan att deras eget blod skulle offras, och detta hänvisar till den uppoffring som profeten Abraham, frid vare med honom, gjorde när han var redo att offra sin egen son. Vissa tolkare anser att det var en bagge som, när den fastnat i en buske, utsågs till att bli en enastående uppoffring i Ismaels, frid vare med honom, ställe, men detta är befängt och saknar belägg både i den Heliga Qur'anen och Hadith. Hur skulle en bagge kunna anses vara en enastående uppoffring (ذِبۡحٍ عَظِیۡمٍ *dhibhin 'adhím*) i profeten Ismaels, frid vare med honom, ställe? I själva verket hölls profeten Ismael, frid vare med honom, levande så att världen skulle få veta om den enastående uppoffring som ägde rum under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid.

Där det tidigare talats om många angripare som kommer på led, står det i slutet av detta kapitel att de egentliga uppradade arméerna tillhör Gud. Här åsyftas både den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppradade arméer och även de änglar som steg ned på led från himlen för att hjälpa

honom. Detta förväntades sluta med att dessa till synes svaga kämpar, uppradade på led – och vars fiender var mycket mäktigare än dem - skulle lida nederlag, men Allahs ord gick i uppfyllelse, och Allah och Hans folk segrade.

ركوعاتها ٥ — سُورَةُ الصّٰٓفّٰتِ مَكِّيَّةٌ ٣٧ — اٰياتها ١٨٣

Sura ASSÁFAT
(uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Vid dem som ordnar sig själva i täta led,

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ﴿٢﴾

3. och sedan driver tillbaka fienden med kraft,

فَالزّٰجِرٰتِ زَجۡرًا ﴿٣﴾

4. och sedan läser de *Qur'anen som en* påminnelse,

فَالتّٰلِيٰتِ ذِكۡرًا ﴿٤﴾

5. er Gud är förvisso En *Enda*,

اِنَّ اِلٰهَكُمۡ لَوَاحِدٌ ﴿٥﴾

6. Herre över himlarna och jorden och allt som är mellan dem, och Herre över solens uppstigningar.

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا
وَرَبُّ الۡمَشَارِقِ ﴿٦﴾

7. Vi har smyckat den lägsta himlen med en prydnad av stjärnor,

اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنۡيَا بِزِيۡنَةِ
الۡكَوَاكِبِ ﴿٧﴾

8. och har skyddat den mot alla upproriska sataner.

وَحِفۡظًا مِّنۡ كُلِّ شَيۡطٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٨﴾

9. Det skall icke vara möjligt för dem att lyssna till den upphöjda församlingen trots att de anstränger sig hårt, och de är angripna från varje sida,

لَا يَسَّمَّعُوۡنَ اِلَى الۡمَلَاِ الۡاَعۡلٰى
وَيُقۡذَفُوۡنَ مِنۡ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٩﴾

10. bortstötta, och för dem finns det ett evigt straff,

دُحُوۡرًا وَّلَهُمۡ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ﴿١٠﴾

11. utom den som stjäl något i smyg och som sedan , förföljs av en *elds*flamma.

اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ
شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١١﴾

12. Så fråga dem om det som de kan skapa är mer varaktigt än det som Vi har skapat. Vi har skapat dem av sammanhängande lera.

فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ؕ
اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ﴿١٢﴾

13. Nej. Du förvånas, och de förlöjligar.

بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُوْنَ ۪ ﴿١٣﴾

14. Och när de förmanas fäster de inget avseende vid det.

وَ اِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ ۪ ﴿١٤﴾

15. Och när de ser ett tecken försöker de håna det.

وَ اِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ۪ ﴿١٥﴾

16. Och de säger: ”Detta är ingenting annat än rent trolleri,

وَ قَالُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۚۖ ﴿١٦﴾

17. vad! Skall vi väckas upp *igen* när vi är döda och har blivit stoft och ben?

ءَاِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَّ عِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ۙ ﴿١٧﴾

18. Och våra förfäder från forna tider *dessutom*?”

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ ﴿١٨﴾

19. Säg: ”Ja, och *då* kommer ni att bli förödmjukade.”

قُلْ نَعَمْ وَ اَنْتُمْ دَاخِرُوْنَ ۚ ﴿١٩﴾

20. Då kommer det bara att bli en enda sträng kallelse och tänk! De kommer att börja se,

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا
هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. och de kommer att säga: ”Ve oss! Detta är vedergällningens dag.”

وَ قَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿٢١﴾

22. ”Detta är det *slutgiltiga* beslutets dag, som ni brukade förneka.”

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ
تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٢﴾ ع

R.2

23. *Och det kommer att sägas till änglarna*: ”Samla ihop dem som handlade syndigt tillsammans med deras gelikar och det de brukade dyrka

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝٢٣

24. bredvid Allah, och led dem längs vägen till helvetet,

مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝٢٤

25. och hejda dem, ty de skall utfrågas.”

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُم مَّسْئُولُونَ ۝٢٥

26. ”Vad är det med er eftersom ni icke hjälper varandra?”

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۝٢٦

27. Nej, på den dagen kommer de att underkasta sig.

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝٢٧

28. Och några av dem kommer att tilltala andra, frågande varandra.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝٢٨

29. De kommer att säga: ”Ni brukade i sanning gå på oss från höger.”

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝٢٩

30. De kommer att svara: ”Nej, ni själva var icke troende,

قَالُوا بَل لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝٣٠

31. och vi hade ingen makt över er, men ni själva var ett överträdande folk,

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ۝٣١

32. nu har vår Herres ord rättfärdigats mot oss *om* att vi sannerligen *måste* smaka *bestraffningen*,

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ۝٣٢

33. och vi förmådde er till att irra vilse för att vi själva hade irrat vilse.”

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝٣٣

34. På den dagen kommer de *alla* helt visst att bli delägare i straffet.

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝٣٤

35. Sålunda handskas Vi förvisso med de skyldiga.

إنا كذلك نفعل بالمجرمين ﴿٣٥﴾

36. Ty när det sades till dem: ”Det finns ingen Gud utom Allah, ”vände de sig bort med förakt,

إنهم كانوا إذا قيل لهم لا إله إلا الله يستكبرون ﴿٣٦﴾

37. och sade: ”Skall vi ge upp våra gudar för en galen poet?”

ويقولون أئنا لتاركو آلهتنا لشاعر مجنون ﴿٣٧﴾

38. Nej, han har kommit med sanningen och har bekräftat *alla* sändebudens sanning.

بل جاء بالحق وصدق المرسلين ﴿٣٨﴾

39. Ni skall förvisso smaka det plågsamma straffet,

إنكم لذائقو العذاب الأليم ﴿٣٩﴾

40. och ni kommer bara att vedergällas för vad ni frambringat,

وما تجزون إلا ما كنتم تعملون ﴿٤٠﴾

41. utom Allahs utvalda tjänare,

إلا عباد الله المخلصين ﴿٤١﴾

42. ty de skall få ett välbekant underhåll,

أولئك لهم رزق معلوم ﴿٤٢﴾

43. frukter, och de skall bli hedrade,

فواكه وهم مكرمون ﴿٤٣﴾

44. i välsignelsens trädgårdar,

في جنات النعيم ﴿٤٤﴾

45. *placerade* på troner, vända mot varandra,

على سرر متقابلين ﴿٤٥﴾

46. en bägare från en forsande fontän kommer att bjudas runt bland dem,

يطاف عليهم بكأس من معين ﴿٤٦﴾

47. *gnistrande* vit, läcker för de drickande,

بيضاء لذة للشاربين ﴿٤٧﴾

48. i vilken det icke kommer att finnas någon berusning, icke heller kommer de att bli uttröttade av den.

لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون ﴿٤٨﴾

49. Och hos dem kommer *dygdiga* kvinnor att finnas, med återhållna blickar *och* stora vackra ögon,

وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٩﴾

50. som vore de skyddade ägg.*

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

51. Då kommer några av dem att tilltala de andra, frågande varandra.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥١﴾

52. En talare bland dem kommer att säga: ”Jag hade en följeslagare,

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ لِى قَرِينٌ ﴿٥٢﴾

53. som brukade säga: ’Är du verkligen en av dem som anser *den* vara sann?

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٣﴾

54. När vi är döda och har blivit stoft och ben, skall vi verkligen återgäldas?’”

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا
أَءِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٤﴾

55. Då kommer han att fråga: ”Vill ni ta er en titt *på honom*?”

قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٥﴾

56. Sedan kommer han *själv* att se efter och se honom mitt i elden.

فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

57. Han kommer att säga: ”Vid Allah, du orsakade nästan min undergång,

قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ﴿٥٧﴾

58. och vore det icke för min Herres nåd skulle jag säkerligen ha varit bland dem som ropas upp *inför Honom*,

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنتُ
مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٥٨﴾

59. är det *icke så* att vi icke skall dö *en gång till*,

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٩﴾

*37:50 Ordet (بَيْضٌ *baidún*) som (بَيْضَةٌ *baidatún*) betyder ett strutsägg eller något fågelägg. Om talet är lovordande, betyder uttrycket (هُوَ بَيْضَةُ البَلَد *huwa baidátul balád*) att han är som ett strutsägg, i vilket det finns en ung fågel, eftersom hanstrutsen i sådana fall beskyddar den, eller att han är utan motstycke i ädelhet, som det ägg som överges, eller så är han en herre, en ledare, eller så är han utan motstycke i landet (بَلَد *balád*) där andra söker tillflykt, och vars ord de godtar, eller att han är en ryktbar, eller välkänd person. Orden (بَيْضٌ مَّكْنُونٌ *baidún maknún*) betyder således paradistes stolthet, välbevarad och skyddad.

60. utöver vår första död, och att vi icke skall bli straffade?

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
بِمُعَذَّبِينَ ﴿٦٠﴾

61. Detta är förvisso den överlägsna segern.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾

62. Låt då arbetarna arbeta för dettas like.”

لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Är det bättre som en underhållning, eller Zaqqum- trädet?

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٣﴾

64. Vi har sannerligen gjort det till en prövning för syndarna.

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

65. Det är ett träd som springer fram från helvetets botten,

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ
الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

66. dess frukt är som om de vore ormhuvuden.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾

67. Och de skall äta av den och fylla *sina* magar med den.

فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ
مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

68. Sedan kommer de utöver det att få en blandning av kokande vatten *som dryck*.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٨﴾

69. Sedan skall deras återvändande förvisso bli till helvetet.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾

70. De fann i sanning sina fäder vilsefarna.

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾

71. Och de skyndade på i deras spår.

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Och de flesta av tidigare folk hade farit vilse före dem.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

73. Och Vi hade sänt varnare bland dem.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

74. Se då hur *ont* deras slut blev vilka var varnade,

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ۙ ٧٤

75. utom Allahs utvalda tjänare.

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ٧٥ ع

R.3

76. Och Noak ropade sannerligen till Oss, och vilken utmärkt Svarare *på hans böner* Vi är!

وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ۖ ٧٦

77. Och Vi räddade honom och hans familj från den stora hemsökelsen,

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۖ ٧٧

78. och Vi gjorde hans avkomma till de enda överlevande.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ۖ ٧٨

79. Och för honom lämnade Vi *ett gott rykte* bland de senare släktleden.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ۖ ٧٩

80. ”Frid vare med Noak bland världens *folk*!”

سَلٰمٌ عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ٨٠

81. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som gör gott.

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ٨١

82. Han var förvisso *en* av Våra troende tjänare.

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ٨٢

83. Sedan dränkte Vi de andra.

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ٨٣

84. Och Abraham var helt förvisst bland hans efterföljare,

وَاِنَّ مِنْ شِيْعَتِهٖ لَاِبْرٰهِيْمَ ۘ ٨٤

85. när han kom till sin Herre med ett underdånigt hjärta,

اِذْ جَآءَ رَبَّهٗ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ٨٥

86. när han sade till sin fader och till sitt folk: ”Vad är det ni dyrkar?

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ۚ ٨٦

87. Söker ni lögner som gudar istället för Allah?

اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِيْدُوْنَ ۗ ٨٧

88. Vad tänker ni om världarnas Herre?”

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ٨٨

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُوْمِ ۙ ٨٩

89. Sedan kastade han en blick på stjärnorna,

فَقَالَ اِنِّيْ سَقِيْمٌ ٩٠

90. och sade: ”Jag vämjer mig verkligen.”

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ٩١

91. Så de gick bort från honom och vände sina ryggar till.

فَرَاغَ اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ۚ ٩٢

92. Sedan smög han sig till deras gudar i hemlighet och sade: ”Vill ni icke äta?

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ٩٣

93. Vad är det med er, eftersom ni icke talar?”

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِالْيَمِيْنِ ٩٤

94. Sedan började han, plötsligt slå dem med den högra handen.

فَاَقْبَلُوْٓا اِلَيْهِ يَزِفُّوْنَ ٩٥

95. Därpå kom *folket* springande mot honom i hast.

قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَنْحِتُوْنَ ۙ ٩٦

96. Han sade: ”Tillber ni det som ni *själva* huggit ut,

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ٩٧

97. fastän Allah har skapat er och ert hantverk *också*?”

قَالُوا ابْنُوْا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ فِي الْجَحِيْمِ ٩٨

98. De sade: ”Bygg ett bål för honom och kasta in honom i elden.”

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ٩٩

99. Sålunda gjorde de upp en *ond* plan mot honom, men Vi förnedrade dem mycket.

وَقَالَ اِنِّيْ ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ١٠٠

100. Och han sade: ”Jag går till min Herre, Som kommer att vägleda mig.”

رَبِّ هَبْ لِيْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ١٠١

101. *Och han bad*: ”Min Herre skänk mig en rättfärdig *son.*”

فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ١٠٢

102. Så Vi gav honom glädjebudskapet om en saktmodig son.

103. Och när han var gammal nog att arbeta med honom, sade han: ”Å, min käre son, jag har sett i en dröm att jag offrar dig. Så betänk vad du anser *om det*!” Han svarade: ”Å, min fader, gör som du är ålagd, om Allah behagar kommer du att finna att jag är bland de tålmodiga.”

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ اِنِّيْٓ
اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّيْٓ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ
مَاذَا تَرٰى ؕ قَالَ يٰٓاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ؗ
سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٣﴾

104. Och när de båda underkastade sig *Guds Vilja* och han hade lagt ned honom *på marken* med ansiktet nedåt,

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ۚ﴿١٠٤﴾

105. ropade Vi till honom: ”Å, Abraham,

وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۙ﴿١٠٥﴾

106. du har i sanning uppfyllt drömmen.” Sålunda belönar Vi sannerligen dem som gör gott.

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٦﴾

107. Det var förvisso en uppenbar prövning.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٧﴾

108. Och Vi återlöste honom med ett mäktigt offer.

وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٨﴾

109. Och för honom lämnade Vi *ett gott rykte* bland de efterkommande släktleden.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ۖ﴿١٠٩﴾

110. ”Frid vare med Abraham!”

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١١٠﴾

111. Sålunda belönar Vi dem som handlar väl.

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١١﴾

112. Han var förvisso *en* av Våra troende tjänare.

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾

113. Och Vi gav honom glädjebudskapet om Isak, en profet, *och en* bland de rättfärdiga.

وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٣﴾

114. Och Vi skänkte välsignelser över honom och över Isak. Och bland deras efterkommande finns många som gör goda gärningar och många *andra* som uppenbart är grymma mot sig själva.*

وَبٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلٰۤى اِسۡحٰقَ ؕ وَمِنۡ
ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٌ وَّ ظَالِمٌ لِّنَفۡسِهٖ
مُبِيۡنٌ ﴿١١٤﴾ ع

R.4

115. Och Vi gav sannerligen Moses och Aron ynnestbevis.

وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلٰى مُوۡسٰى وَهٰرُوۡنَ ﴿١١٥﴾ ج

116. Och Vi frälste dem båda och deras folk från den stora plågan,

وَنَجَّيۡنٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ الۡكَرۡبِ
الۡعَظِيۡمِ ﴿١١٦﴾ ج

117. och Vi hjälpte dem och det var de som var segerrika.

وَنَصَرۡنٰهُمۡ فَكَانُوۡا هُمُ الۡغٰلِبِيۡنَ ﴿١١٧﴾ ج

118. Och Vi gav dem en uppenbart tydlig bok.

وَاٰتَيۡنٰهُمَا الۡكِتٰبَ الۡمُسۡتَبِيۡنَ ﴿١١٨﴾ ج

119. Och Vi vägledde dem till den rätta vägen.

وَهَدَيۡنٰهُمَا الصِّرَاطَ الۡمُسۡتَقِيۡمَ ﴿١١٩﴾ ج

120. Och för dem lämnade Vi *ett gott rykte* bland de efterföljande släktleden,

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِمَا فِى الۡاٰخِرِيۡنَ ﴿١٢٠﴾ لا

121. ”frid vare med Moses och Aron!”

سَلٰمٌ عَلٰى مُوۡسٰى وَهٰرُوۡنَ ﴿١٢١﴾

122. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som handlar väl.

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجۡزِى الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿١٢٢﴾

---

*37:114 Ordet ”ond” (ظَالِم <u>dh</u>álim) eller ”ondska” (ظُلۡم <u>dh</u>ulm) används inte alltid som fördömande i den Ädla Qur'anen. När det används i denna innebörd innefattar det alla kategorier av avvikelser från den rätta vägen. Men det finns vissa undantag där det används för att känneteckna prisvärdhet.

I kapitel *fá<u>t</u>ír* (35:33) är det uppenbart att Gud inkluderat personer bland Sina utvalda tjänare som är (ظَالِمٌ لِّنَفۡسِهٖ *<u>dh</u>álimun linafsihí*), det vill säga personer som behandlar sig själva hårt då de strävar på Allahs väg. I samma kategori nämns de som innehar en jämförelsevis högre ställning som (مُقۡتَصِد *muqta<u>s</u>id*) och (سَابِقٌۢ بِالۡخَيۡرٰت *sábiqun bilkhairát*).

Likaså krävs det att en person utövar en del hårdhet och stränghet mot sig själv för att få förmåga att utföra goda gärningar under det tidiga stadiet av den spirituella utvecklingen. De som gör detta för Guds skull är uppenbarligen värda att prisas, men en sådan person kallas ”hård mot sig själv” (ظَالِمٌ لِّنَفۡسِهٖ *<u>dh</u>álimun linafsihí*).

123. De var förvisso båda bland Våra troende tjänare.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Och Elias var helt förvisst *också ett av* sändebuden,

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. när han sade till sitt folk: ”Vill ni icke frukta Gud?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Åkallar ni Ba’l och försakar den Bäste Skaparen,

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ
أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Allah, er Herre, och era förfäders Herre i gamla tider?”

اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Men de behandlade honom som en lögnare och de kommer förvisso att föras *inför Gud för att avlägga räkenskap för sina gärningar*,

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. utom Allahs utvalda tjänare.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Och för honom lämnade Vi *ett gott rykte* bland de efterföljande släktleden,

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

131. ”frid vare med Elias *och hans efterföljare*!”

سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣١﴾

132. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som handlar väl.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Han var förvisso *en* av Våra troende tjänare.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Och Lot var helt förvisst *också ett* av sändebuden,

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

135. när Vi frälste honom och hela hans familj,

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

136. utom en gammal kvinna *som var* bland dem som stannade *kvar*.

اِلَّا عَجُوۡزًا فِی الۡغٰبِرِیۡنَ ﴿۱۳۶﴾

137. Sedan förintade Vi de andra helt och hållet.

ثُمَّ دَمَّرۡنَا الۡاٰخَرِیۡنَ ﴿۱۳۷﴾

138. Och ni vandrar förvisso förbi dem på morgonen,

وَ اِنَّکُمۡ لَتَمُرُّوۡنَ عَلَیۡهِمۡ مُّصۡبِحِیۡنَ ﴿۱۳۸﴾ۙ

139. och på natten. Varför förstår ni då icke?

وَ بِالَّیۡلِ ؕ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۳۹﴾٪

R.5

140. Och Jonas var förvisso *också* ett av sändebuden,

وَ اِنَّ یُوۡنُسَ لَمِنَ الۡمُرۡسَلِیۡنَ ﴿۱۴۰﴾ؕ

141. när han flydde till det fullastade fartyget,

اِذۡ اَبَقَ اِلَی الۡفُلۡکِ الۡمَشۡحُوۡنِ ﴿۱۴۱﴾ۙ

142. och han kastade lott vid *vadhållningen med sina skeppskamrater* och hamnade bland förlorarna.

فَسَاهَمَ فَکَانَ مِنَ الۡمُدۡحَضِیۡنَ ﴿۱۴۲﴾ۚ

143. Och fisken svalde honom medan han förebrådde *sig*.

فَالۡتَقَمَهُ الۡحُوۡتُ وَ هُوَ مُلِیۡمٌ ﴿۱۴۳﴾

144. Och hade han icke varit en av dem som lovprisar *Gud*,

فَلَوۡ لَاۤ اَنَّهٗ کَانَ مِنَ الۡمُسَبِّحِیۡنَ ﴿۱۴۴﴾ۙ

145. skulle han förvisso ha dröjt i dess buk till uppståndelsens dag.

لَلَبِثَ فِیۡ بَطۡنِهٖۤ اِلٰی یَوۡمِ یُبۡعَثُوۡنَ ﴿۱۴۵﴾ۚ

146. Sedan kastade Vi upp honom på en kal landsdel, och han var sjuk,

فَنَبَذۡنٰهُ بِالۡعَرَآءِ وَ هُوَ سَقِیۡمٌ ﴿۱۴۶﴾ۚ

147. och Vi lät en kurbitsplanta växa över honom.

وَ اَنۡۢبَتۡنَا عَلَیۡهِ شَجَرَۃً مِّنۡ یَّقۡطِیۡنٍ ﴿۱۴۷﴾ۚ

148. Och Vi sände honom *som sändebud* till etthundratusen *människor* eller fler,

وَ اَرۡسَلۡنٰهُ اِلٰی مِائَۃِ اَلۡفٍ اَوۡ یَزِیۡدُوۡنَ ﴿۱۴۸﴾ۚ

149. och de trodde, så Vi tillät dem njuta livet för en tid.

فَاٰمَنُوْا فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ؕ١٤٩

150. Fråga dem nu om din Herre har döttrar, medan de däremot har söner.

فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ
الْبَنُوْنَ ۙ١٥٠

151. Skapade Vi änglarna kvinnliga medan de bevittnade det?

اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ شٰهِدُوْنَ ١٥١

152. Tag er i akt, det är sannerligen deras påhitt när de säger:

اَلَآ اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ۙ١٥٢

153. "Allah har avlat *barn*", och de är sannerligen lögnare.

وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ١٥٣

154. Har Han valt döttrar framför söner?

اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِيْنَ ؕ١٥٤

155. Vad är det med er? Hur dömer ni?

مَا لَكُمْ ۣ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ١٥٥

156. Vill ni då icke tänka efter?

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۚ١٥٦

157. Eller har ni en klar befogenhet?

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ۙ١٥٧

158. Visa då fram er bok om ni är sannfärdiga.

فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ١٥٨

159. Och de förfäktar blodsband mellan Honom och Djinnerna medan Djinnerna med säkerhet vet att de *också* kommer att föras inför *Honom*.

وَجَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ؕ وَلَقَدْ
عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ۙ١٥٩

160. Helig är Allah *och utan* det de tillskriver *Honom*!

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۙ١٦٠

161. Men Allahs utvalda tjänare *gör inte så*.

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ١٦١

162. Sannerligen, ni och det ni dyrkar,

فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ۙ١٦٢

163. ingen av er kan vilseleda *någon* till att gå mot Honom,

مَآ اَنۡتُمۡ عَلَيۡهِ بِفٰتِنِيۡنَ ۙ ١٦٣

164. utom den som skall brinna i helvetet.

اِلَّا مَنۡ هُوَ صَالِ الۡجَحِيۡمِ ١٦٤

165. Och *änglarna säger*: ”Det finns icke en av oss som icke har sin bestämda plats,

وَمَا مِنَّاۤ اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعۡلُوۡمٌ ۙ ١٦٥

166. och vi är sannerligen de som står uppställda på led,

وَّاِنَّا لَنَحۡنُ الصَّآفُّوۡنَ ۚ ١٦٦

167. och vi är sannerligen de som lovprisar *Gud*.”

وَاِنَّا لَنَحۡنُ الۡمُسَبِّحُوۡنَ ١٦٧

168. Och de *icke troende* brukade förvisso säga:

وَاِنۡ كَانُوۡا لَيَقُوۡلُوۡنَ ۙ ١٦٨

169. ”Om vi hade haft med oss en bok, *lik den* som gamla tiders folk ägde,

لَوۡ اَنَّ عِنۡدَنَا ذِكۡرًا مِّنَ الۡاَوَّلِيۡنَ ۙ ١٦٩

170. skulle vi förvisso ha varit Allahs utvalda tjänare.”

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الۡمُخۡلَصِيۡنَ ١٧٠

171. Ändå, *när den har kommit till dem*, tror de icke på den, men de kommer snart att få veta.

فَكَفَرُوۡا بِهٖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُوۡنَ ١٧١

172. Och Vårt ord har förvisso gått fram beträffande Våra tjänare, sändebuden,

وَلَقَدۡ سَبَقَتۡ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الۡمُرۡسَلِيۡنَ ۖۚ ١٧٢

173. att det förvisso är de som kommer att bli hjälpta,

اِنَّهُمۡ لَهُمُ الۡمَنۡصُوۡرُوۡنَ ۖ ١٧٣

174. och att det helt visst är Vår härskara som kommer att bli segerrik.

وَاِنَّ جُنۡدَنَا لَهُمُ الۡغٰلِبُوۡنَ ١٧٤

175. Så vänd du bort från dem för ett tag.

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتّٰى حِيۡنٍ ۙ ١٧٥

176. Och ge akt på dem, ty de kommer snart att få se.

وَّاَبۡصِرۡهُمۡ فَسَوۡفَ يُبۡصِرُوۡنَ ١٧٦

177. Är det då Vårt straff som de försöker påskynda?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ١٧٧

178. Men när det stiger ned på deras gård, kommer det att bli en ond morgon för dem som var varnade.

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ
الْمُنْذَرِينَ ١٧٨

179. Så vänd du bort från dem för ett tag.

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ١٧٩

180. Och ge akt, ty de kommer snart att få se.

وَّأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ١٨٠

181. Helig är din Herre, hederns *och maktens* Herre, långt högre än det de påstår.

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ١٨١

182. Och frid över sändebuden!

وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ١٨٢

183. Och all lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ١٨٣

Kapitel 38
S̲ÁD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller åttionio verser.

Även det här kapitlet inleds med en förkortning (ص *s̲ád*), vars betydelse av vissa lärde tolkas som Gud, den Sannfärdige (صَادِقُ‌الْقَوْل *s̲adiqul qául*), alltså den Gud Vars ord förvisso kommer att vara sanna. Den Ädla Qur'anen, som är full av enastående förmaningar vittnar om att de som förnekar den, gör det på grund av sitt eget motstånd, vilket enbart grundar sig på en falsk hederskänsla.

I det här kapitlet har en skildring av profeten Davids, frid vare med honom, vision återgivits. Den skildrar även girigheten i människans natur, och förklarar att om en människa tilldelas 99 % av herraväldet så begär hon även den sista procenten, utan att överlåta en enda procentandel till de fattiga och behövande. Syftet med de stora krig som beskrevs i det föregående kapitlet är just att beröva alla fattiga länder deras rättigheter och att envåldigt regera över hela världen. Med andra ord är detta ett anspråk på gudomlighet. Efter detta förmanas mänskligheten genom profeten Davids, frid vare med honom, varning om att man bör lösa inbördes tvister med rättvisa, och inte genom övergrepp och oförrätter.

I kapitlet berättas det angående profeten Salomon, frid vare med honom, att han hyste en stor kärlek till hästar. Vissa lärde feltolkar händelsen i fråga och menar att han en gång höll på att klappa sina hästar och massera deras ben medan tiden för bönen förflöt. Han agerade då ut sin ilska på hästarna och beordrade att de alla skulle avlivas. Men versen i fråga avvisar helt denna skrattretande historia, där profeten Salomon, frid

vare med honom, säger: ”För dem tillbaka till mig” Sedan började han klappa deras ben och halsar (vers 34). Av detta får vi veta att de riddjur, som Guds profeter tilldelas för Djihád, är dem oerhört kära och att de ofta vill se till dem. Även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sade att: ”I mitt folks hästar som har beretts för Djihád har välsignelser lagts i deras pannluggar ända fram till domedagen.”

I kapitlet har profeten Job, frid vare med honom, framställts som en fantastiskt ståndaktig profet och en förebild i det avseendet. Här berättas fakta istället för berättelser som finns i Bibeln.

سُوْرَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ ٣٨

رکوعاتها ٥ — اٰیاتها ٨٩

Sura SÁD
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Sad, vid Qur'anen full av förmaning, *detta är Vårt uppenbarade ord.**

صٓ وَالۡقُرۡاٰنِ ذِى الذِّكۡرِؕ ۝٢

3. Men de som icke tror är *sjunkna* i *falsk* stolthet och fiendskap.

بَلِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فِىۡ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ۝٣

4. Hur månget släktled har Vi icke förintat före dem! De ropade *på hjälp*, men det var icke längre tid till flykt.

كَمۡ اَهۡلَكۡنَا مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنۡ قَرۡنٍ فَنَادَوۡا
وَّلَاتَ حِيۡنَ مَنَاصٍ ۝٤

5. Och de undrar över att en Varnare har kommit till dem från dem själva, och de icke troende sade: ”Detta är en häxmästare, en stor lögnare.

وَعَجِبُوۡۤا اَنۡ جَآءَهُمۡ مُّنۡذِرٌ مِّنۡهُمۡ
وَقَالَ الۡكٰفِرُوۡنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ۝٥

6. Har han gjort *alla* gudarna till En *enda* Gud? Detta är sannerligen det märkvärdigaste *vi har hört.*”

اَجَعَلَ الۡاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا
لَشَىۡءٌ عُجَابٌ ۝٦

7. Då tvistade deras ledare *och förmanade dem*: ”Gå och håll fast vid era gudar. Detta är något som är mycket eftertraktat.

وَانۡطَلَقَ الۡمَلَاُ مِنۡهُمۡ اَنِ امۡشُوۡا
وَاصۡبِرُوۡا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمۡ ۚ اِنَّ هٰذَا
لَشَىۡءٌ يُّرَادُ ۝٧

8. Vi har icke hört någonting likt detta i någon annan religion. Detta är ingenting annat än ett påhitt.

مَا سَمِعۡنَا بِهٰذَا فِى الۡمِلَّةِ الۡاٰخِرَةِ ۚ اِنۡ
هٰذَاۤ اِلَّا اخۡتِلَاقٌ ۝٨

9. Vad, skulle han vara den av oss alla som påminnelsen har

ءَاُنۡزِلَ عَلَيۡهِ الذِّكۡرُ مِنۡۢ بَيۡنِنَا ؕ بَلۡ هُمۡ

*38:2 Sannfärdige Gud.

sänts ned till?” Nej, de svävar i tvivel beträffande Min påminnelse. Nej, de har ännu icke smakat Mitt straff.

فِیۡ شَکٍّ مِّنۡ ذِکۡرِیۡ ۚ بَلۡ لَّمَّا یَذُوۡقُوۡا عَذَابِ ؕ﴿۹﴾

10. Äger de din Herres, den Mäktige, den Store Givaren, barmhärtighetens skatter?

اَمۡ عِنۡدَہُمۡ خَزَآئِنُ رَحۡمَۃِ رَبِّکَ الۡعَزِیۡزِ الۡوَہَّابِ ۚ﴿۱۰﴾

11. Eller är himlarnas och jordens konungarike och allt som är däremellan deras? Låt dem då stiga upp med de medel som står *till deras förfogande*.

اَمۡ لَہُمۡ مُّلۡکُ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ وَ مَا بَیۡنَہُمَا ۟ فَلۡیَرۡتَقُوۡا فِی الۡاَسۡبَابِ ﴿۱۱﴾

12. *De är* en här från de förenade horderna *som skall* drivas på flykten.

جُنۡدٌ مَّا ہُنَالِکَ مَہۡزُوۡمٌ مِّنَ الۡاَحۡزَابِ ﴿۱۲﴾

13. Långt före dem förkastade även Noaks folk, och ’Ads *stam* och Farao, härskare över stora härar, *sändebuden* som lögnare,

کَذَّبَتۡ قَبۡلَہُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ وَّ عَادٌ وَّ فِرۡعَوۡنُ ذُو الۡاَوۡتَادِ ۙ﴿۱۳﴾

14. och Thamúds *stam* och Lots folk och skogens invånare, dessa var *alla och envar* de förenade horderna.

وَ ثَمُوۡدُ وَ قَوۡمُ لُوۡطٍ وَّ اَصۡحٰبُ لۡئَیۡکَۃِ ؕ اُولٰٓئِکَ الۡاَحۡزَابُ ﴿۱۴﴾

15. Alla utan undantag förkastade de sina sändebud, så Mitt straff blev oundvikligt.

اِنۡ کُلٌّ اِلَّا کَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿۱۵﴾ ع

R.2

16. Och de väntar bara på ett åsknedslag från vilket det icke finns något uppskov.

وَ مَا یَنۡظُرُ ہٰۤؤُلَآءِ اِلَّا صَیۡحَۃً وَّاحِدَۃً مَّا لَہَا مِنۡ فَوَاقٍ ﴿۱۶﴾

17. De säger: ”Vår Herre, skynda på vår del *av straffet* före räkenskapens dag.”

وَ قَالُوۡا رَبَّنَا عَجِّلۡ لَّنَا قِطَّنَا قَبۡلَ یَوۡمِ الۡحِسَابِ ﴿۱۷﴾

18. Bär tålmodigt vad de säger och kom ihåg Vår tjänare David, *en man* med många egenskaper, han vände sig förvisso alltid *till Gud.*

اِصۡبِرۡ عَلٰی مَا یَقُوۡلُوۡنَ وَ اذۡکُرۡ عَبۡدَنَا
دَاوٗدَ ذَا الۡاَیۡدِ ۚ اِنَّہٗۤ اَوَّابٌ ﴿۱۸﴾

19. Vi underkastade *honom* bergen.* De firade Guds lovprisning med honom vid nattens inbrott och vid soluppgången.

اِنَّا سَخَّرۡنَا الۡجِبَالَ مَعَہٗ یُسَبِّحۡنَ بِالۡعَشِیِّ
وَ الۡاِشۡرَاقِ ﴿ۙ۱۹﴾

20. Och *Vi underkastade honom* fåglarna, samlade tillsammans, alla vände sig till honom.*

وَ الطَّیۡرَ مَحۡشُوۡرَۃً ؕ کُلٌّ لَّہٗۤ اَوَّابٌ ﴿۲۰﴾

21. Och Vi styrkte hans kungarike och gav honom vishet och en talang för beslutsamt tal.

وَ شَدَدۡنَا مُلۡکَہٗ وَ اٰتَیۡنٰہُ الۡحِکۡمَۃَ
وَ فَصۡلَ الۡخِطَابِ ﴿۲۱﴾

22. Och har berättelsen om de tvistande nått dig när de klättrade över muren till *hans* kammare?

وَ ہَلۡ اَتٰىکَ نَبَؤُا الۡخَصۡمِ ۘ اِذۡ تَسَوَّرُوا
الۡمِحۡرَابَ ﴿ۙ۲۲﴾

23. När de trängde in till David och han var rädd för dem, sade de ”Frukta icke. *Vi är* två tvistande, en av oss har förgått sig mot den andre, så döm mellan oss med rättvisa, och avvik icke från den rätta kursen utan vägled oss till den rätta vägen.

اِذۡ دَخَلُوۡا عَلٰی دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنۡہُمۡ قَالُوۡا
لَا تَخَفۡ ۚ خَصۡمٰنِ بَغٰی بَعۡضُنَا عَلٰی
بَعۡضٍ فَاحۡکُمۡ بَیۡنَنَا بِالۡحَقِّ وَ لَا تُشۡطِطۡ
وَ اہۡدِنَاۤ اِلٰی سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۳﴾

24. Detta är min broder, han har nittionio tackor och jag har bara en tacka. Ändå säger han: ’Ge den till mig’, och han har varit befallande mot mig i sitt tal.”

اِنَّ ہٰذَاۤ اَخِیۡ ۟ لَہٗ تِسۡعٌ وَّ تِسۡعُوۡنَ نَعۡجَۃً
وَّلِیَ نَعۡجَۃٌ وَّاحِدَۃٌ ۟ فَقَالَ اَکۡفِلۡنِیۡہَا
وَ عَزَّنِیۡ فِی الۡخِطَابِ ﴿۲۴﴾

*38:19 Ordet ”bergen” (اَلۡجِبَال *al-djibál*) kan tillämpas för kraftfulla bergstammar som underkuvades av David, eller också hänvisar ordet till de mineraltillgångar som man utvann på hans tid.

*38:20 Ordet ”fåglar” (اَلطَّیۡر *attaír*) betyder människor med exceptionella talanger som flyger högt med framgångens vingar.

25. *David* sade: ”Han har förvisso felat mot dig i att be dig om din tacka i tillägg till sina egna tackor. Och många kompanjoner överträder helt visst mot varandra, utom de som tror *på Gud* och handlar rättfärdigt, och dessa är bara få.” Och David trodde att Vi hade prövat honom, så han bad sin Herre om förlåtelse, och föll bugande ned i tillbedjan och vände sig *till Honom*.

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى
نِعَاجِهٖ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَيَبْغِيْ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ؕ وَظَنَّ
دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ
۩ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ﴿٢٥﴾

26. Så Vi förlät honom det, och han hade sannerligen en ställning nära Oss och en utmärkt tillflykt.

فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ؕ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى
وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٦﴾

27. ”Å, David, Vi har gjort dig till ställföreträdare på jorden, så döm mellan människor med rättvisa, och följ icke fåfänga önskningar, så att det icke leder dig vilse från Allahs väg.” De som går vilse från Allahs väg kommer förvisso att få ett svårt straff, eftersom de glömde räkenskapens dag.

يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِى الْاَرْضِ
فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ
الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

R.3

28. Och Vi har icke skapat himlen och jorden och allt som är mellan dem förgäves. Det är deras åsikt vilka icke tror. Ve då de icke troende på grund av elden.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بَاطِلًا ؕ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ؕ ﴿٢٨﴾

29. Skall Vi behandla dem som tror och gör goda gärningar likadant som dem som handlar illa på jorden? Skall Vi behandla de rättfärdiga likadant som de gudlösa?

اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۫ اَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

30. *Detta är* en bok som Vi har uppenbarat för dig, full av välsignelser, på det att de måtte betänka dess verser och så att de som är begåvade med förstånd måtte ta sig i akt.

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْۤا
اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٣٠

31. Och Vi skänkte David Salomon, som var en utmärkt tjänare. Han vände sig alltid *mot* Oss.

وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ
اِنَّهٗۤ اَوَّابٌ ؕ۝٣١

32. När springare av ädlaste härkomst och snabba på foten fördes till honom i kvällningen,

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ
الْجِيَادُ ۙ۝٣٢

33. sade han: ”Jag älskar goda tings kärlek, ty de påminner mig om min Herre.” *Så satt han* till dess att de försvann bakom slöjan.

فَقَالَ اِنِّيْۤ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ
ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝٣٣

34. Han sade: ”För dem tillbaka till mig.” Sedan började han klappa *deras* ben och halsar.

رُدُّوْهَا عَلَيَّ ؕ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ
وَالْاَعْنَاقِ ۝٣٤

35. Vi prövade förvisso Salomon och på hans tron placerade Vi bara en kropp. Då vände han sig *till Gud och sökte Hans barmhärtighet.*

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ
جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ۝٣٥

36. Han sade: ”Å, min Herre, tillgiv mig och ge mig ett kungarike som ingen, som inte är värd det, kan äga efter mig. Du är förvisso den Store Givaren.”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَّا
يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ ۝٣٦

37. Så Vi underkastade honom vinden, den blåste mjukt på hans befallning, var helst han önskade vara,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً
حَيْثُ اَصَابَ ۙ۝٣٧

38. och de starka, alla *slags* byggmästare och dykare

وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ۙ﴿٣٨﴾

39. och andra slagna i bojor.

وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٣٩﴾

40. ”Detta är Vår gåva, så ge frikostigt eller sparsamt, utan räkenskap.”

هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

41. Och han hade sannerligen tillträde till Vår närhet och en utmärkt tillflykt.

ع وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤١﴾

R.4

42. Och Kom ihåg Vår tjänare Job när han ropade till sin Herre: ”Satan har hemsökt mig med slit och plåga.”

وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ
مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ؕ﴿٤٢﴾

43. ”Mana *ditt riddjur*. Här är kallt vatten att tvätta med och en dryck.”

اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ
وَّشَرَابٌ ﴿٤٣﴾

44. Och Vi skänkte honom hans familj och många fler lika dem *tillsammans* med dem, som en barmhärtighet från Oss, och som en påminnelse till människor med förmåga till förståelse.

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ
رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٤٤﴾

45. Och *Vi sade till honom*: ”Tag en handfull torra grenar i din hand och slå med dem, och bryt icke din ed.” Vi fann honom ståndaktig. En utmärkt tjänare var han. Han vände sig förvisso ständigt *till Gud*.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَلَا
تَحْنَثْ ؕ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ
اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿٤٥﴾

46. Och Kom ihåg Våra tjänare Abraham och Isak och Jakob, män med makt och framtidssyn.

وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوْبَ اُولِي الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

47. Vi valde dem särskilt för att påminna *människor* om boningen *i det tillkommande.*

اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۚ ﴿٤٧﴾

48. Och de är helt förvisst bland de utvalda *och* de bästa i Våra ögon.

وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ؕ ﴿٤٨﴾

49. Och kom ihåg Ismael och Elisa *och* Dhu'1-Kifl, de var alla bland de bästa.*

وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَ ذَا الْكِفْلِ ؕ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ؕ ﴿٤٩﴾

50. Detta är en påminnelse. Och de rättfärdiga kommer förvisso att få en utmärkt tillflyktsort,

هٰذَا ذِكْرٌ ؕ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ۙ ﴿٥٠﴾

51. evighetens trädgårdar, med portarna öppna för dem,

جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۚ ﴿٥١﴾

52. lutande sig däri *mot kuddar, och* däri kommer de *att finna nöje i* att be om rikligt med frukt och dryck,

مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿٥٢﴾

53. och hos dem kommer *dygdiga kvinnor* att finnas med nedslagna blickar, ledsagare i motsvarande ålder.

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٣﴾

54. Detta är vad ni har lovats för räkenskapens dag.

۞ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾ الثلثة

55. Detta är sannerligen Vårt underhåll som sannerligen aldrig kommer att tryta.

اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ۚ ﴿٥٥﴾

56. Detta är *för de troende.* Men för de upproriska finns det en ond viloplats,

هٰذَا ؕ وَاِنَّ لِلطّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ۙ ﴿٥٦﴾

57. helvetet, i vilket de kommer att brinna. Vilken ond uppehållsplats det är!

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٧﴾

*38:49 Hesekiel

58. Detta är *vad de kommer att få.* Så låt dem smaka det, en kokande vätska och en oerhört kall och stinkande dryck.

هٰذَا ۙ فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ۙ ﴿٥٨﴾

59. Och *olika slag av* andra *plågor* av liknande art.

وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ؕ ﴿٥٩﴾

60. ”Detta är *er* grupp som huvudstupa rusar iväg med er, *å, ni bråkmakarnas ledare*. Inget välkomnande för dem. De måste brinna i elden.”

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًۢا
بِهِمْ ؕ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٦٠﴾

61. De kommer att säga: ”Nej, det är ni. *I sanning* inget välkomnande för er *heller*. Det är ni som beredde detta för oss. Vilken ond viloplats det är!”

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۟ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ
قَدَّمْتُمُوْهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾

62. De kommer *också* att säga: ”Vår Herre, lägg Du till ett dubbelt straff i elden för dem som beredde detta för oss.”

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا
ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٢﴾

63. Och de kommer att säga: ”Vad är det för fel på oss eftersom vi icke ser de människor bland oss, som vi brukade anse ondskefulla?

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا
نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْاَشْرَارِ ؕ ﴿٦٣﴾

64. Det är för att vi *orättfärdigt* gjorde dem till föremål för åtlöje eller har *våra* ögon missat dem?”

اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ
الْاَبْصَارُ ﴿٦٤﴾

65. Detta är förvisso sanningen, eldens invånares tvistande med varandra.

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ﴿٦٥﴾ ع ٢٤ ١٣

R.5

66. Säg: ”Jag är bara en Varnare, och det finns ingen Gud utom Allah, den Ende, den Mest Överlägsne,

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا مُنْذِرٌ ۖ وَّمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۚ ﴿٦٦﴾

67. Herre över himlarna och jorden och allt som är mellan de två, den Mäktige, den Store Förlåtaren.”

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٧﴾

68. Säg: ”Det är ett viktigt budskap,

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيْمٌ ۙ﴿٦٨﴾

69. från vilket ni vänder er bort,

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. jag hade ingen kunskap om den upphöjda församlingen när de sinsemellan diskuterade *det*,

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰٓى
اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. utom detta att det har uppenbarats för mig, att jag enbart är en varnare.”

اِنْ يُّوْحٰٓى اِلَيَّ اِلَّآ اَنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧١﴾

72. *Kom ihåg* när din Herre sade till änglarna: ”Jag skall just till att skapa människan av lera,

اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌ بَشَرًا
مِّنْ طِيْنٍ ﴿٧٢﴾

73. och när Jag så har utformat henne *i fullkomlighet* och har blåst in Min Ande i henne, fall ni ned i underkastelse under henne.”

فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ
فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿٧٣﴾

74. Så änglarna underkastade sig, alla tillsammans.

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ۙ﴿٧٤﴾

75. Men Iblis *gjorde det icke*. Han uppträdde högmodigt och var bland dem som icke trodde.

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٥﴾

76. *Gud* sade: ”Å, Iblis, vad hindrar dig från att underkasta dig det Jag skapat med Mina två händer? Är det så att du är *alltför* högmodig, eller tillhör du *verkligen* de upphöjda?”

قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا
خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ؕ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ
الْعَالِيْنَ ﴿٧٦﴾

77. Han sade: ”Jag är bättre än hon. Du har skapat mig av eld och henne har Du skapat av lera.”

قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ؕ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ
وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿٧٧﴾

78. *Gud* sade: ”Gå då ut härifrån, ty du är förvisso förkastad,

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ۚۖ﴿٧٨﴾

79. och Min förbannelse skall förvisso vila över dig till domens dag.”

وَّاِنَّ عَلَيۡكَ لَعۡنَتِيۡۤ اِلٰى يَوۡمِ الدِّيۡنِ ﴿٧٩﴾

80. Han sade: ”Min Herre, ge mig då anstånd till den dag då de skall uppväckas.”

قَالَ رَبِّ فَاَنۡظِرۡنِيۡۤ اِلٰى يَوۡمِ يُبۡعَثُوۡنَ ﴿٨٠﴾

81. *Gud* sade: ”Du är helt visst bland dem som givits anstånd,

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الۡمُنۡظَرِيۡنَ ﴿٨١﴾

82. till den fastställda tidens dag.”

اِلٰى يَوۡمِ الۡوَقۡتِ الۡمَعۡلُوۡمِ ﴿٨٢﴾

83. Han sade: ”Så vid Din ära, jag kommer förvisso att vilseleda dem alla,

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَاُغۡوِيَنَّهُمۡ اَجۡمَعِيۡنَ ﴿٨٣﴾

84. utom Dina utvalda tjänare bland dem.”

اِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ الۡمُخۡلَصِيۡنَ ﴿٨٤﴾

85. *Gud* sade: ”Sanningen är, och *endast* sanningen talar Jag,

قَالَ فَالۡحَقُّ وَالۡحَقَّ اَقُوۡلُ ﴿٨٥﴾

86. *att* Jag helt visst kommer att fylla helvetet med dig och med dem som följer dig, allihop.”

لَاَمۡلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنۡكَ وَمِمَّنۡ تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ اَجۡمَعِيۡنَ ﴿٨٦﴾

87. Säg: ”Jag ber er icke om någon belöning för det, icke heller är jag bland dem som är benägna till att förställa sig.

قُلۡ مَاۤ اَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ اَجۡرٍ وَّمَاۤ اَنَا مِنَ الۡمُتَكَلِّفِيۡنَ ﴿٨٧﴾

88. Denna är ingenting annat än en påminnelse för *alla* folk.

اِنۡ هُوَ اِلَّا ذِكۡرٌ لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٨٨﴾

89. Och ni skall helt säkert få veta betydelsen av det efter ett tag.”

وَلَتَعۡلَمُنَّ نَبَاَهٗ بَعۡدَ حِيۡنٍ ﴿٨٩﴾

Kapitel 39
AZ-ZÚMAR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttiosex verser.

I slutet av det föregående kapitlet beskrivs sådana av Guds tjänare som helt hänger sig åt att tro på Honom, som vänt sig bort från satansdyrkan och helt ägnat sig åt att dyrka Gud. I inledningen av kapitlet förkunnas: Å sändebud! ”Tillbed Allah och skänk Honom din tro i all uppriktighet.” (39:3) Förvisso godtar Allah enbart en hängiven tro.

Därefter vederläggs ett av avgudadyrkarnas argument. Vanligtvis rättfärdigar de avguderi genom påståendet att tillverkade gudar är ett medium för att föra dem närmare Gud. Det konstateras att detta förvisso inte är fallet, utan endast den vars tro är lika hängiven som den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och som är ren från alla slags avgudadyrkan kan bli ett sådant medium.

Därefter upprepas det faktum att mänskligt liv inleddes med en enda livsform (مِنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَة *min náfsin wá<u>h</u>ida*). När människan sedan börjar utvecklas som foster i modernas mage så omsluts detta foster av tre mörker. Det första mörkret är moderns mage som rymmer livmodern. Det andra mörkret är livmodern själv, i vilken fostret utvecklas. Det tredje är moderkakans, placentan, mörker som omsluter fostret i livmodern.

Sedan uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att förkunna: ”Jag är sannerligen befalld att dyrka Allah med uppriktig tillgivenhet.” (39:12)

Därefter står det att: ”Kom ihåg att er uppriktiga lydnad enbart tillhör Allah.” (39:4) Ni må dyrka vem detta förvisso

kommer att vara mycket ofördelaktigt för dem, eftersom de både kommer att vilseleda sig själva och sin avkomma på grund av denna förvrängdhet.

Därefter tas frågan upp om någon kan vara bättre än den vars sinne Allah har öppnat för att komma ihåg Honom mer, eller som med andra ord tilldelats ett öppet sinnelag. Svaret på detta är till synes inte nämnt, men det ligger i själva verket i frågan om att ingen kan vara bättre än en sådan person. Ytterst olycksaliga är således de människor som är försumliga när det gäller att komma ihåg sin Skapare.

I vers 24 förkunnas för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att Allah framställer något mycket fascinerande för honom. Det är att Allah har uppenbarat en ofta uppläst skrift för honom, och i den finns vissa verser som liknar andra, eller som kräver andra verser för att kunna tolkas (اَلْمُتَشٰبِهٰت *al-mutashábihát*) och de förekommer i par. Men för att tolka dessa verser finns även andra liknande verser som hjälper dem som traktar efter sanningen, att begripa innebörden av ordet mutashábihát. Detta nämns också i Ahádith där ord förekommer som betyder att vissa verser av den Ädla Qur'anen förklarar andra (يُفَسِّرُ بَعضُهُ بَعْضًا *jufássiru bá'duhú bá'dan*). På ett annat ställe står det att ingen vers klassas som mutashábih (en vers som behöver stöd från andra verser för att tolkas) för dem som har en djupt förankrad kunskap (الرّٰسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ *ar-rásikhúna fil-'ilm*). I kapitlet har profeten Job, frid vare med honom, framställts som en fantastiskt ståndaktig profet och en förebild i det avseendet. Här berättas fakta istället för berättelser som finns i Bibeln.

I kapitlet finns en vers som även uppenbarades för den Utlovade Messias, frid vare med honom, och som han sedan lät gjuta in i en ring som han lät färdigställa. Inskriptionen lyder: "Är Allah inte tillräcklig för Sin tjänare?" (اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ *álaisálla-hu bikáfin 'abdahu*). Av den anledningen bär ahmadia-

muslimer gärna sådana ringar med tanke på välsignelsen och det goda omen det innebär.

I vers 43 avslöjas en storslagen hemlighet. Det är att även sömnen är en form av död. Själen och medvetandet sjunker upprepande gånger under sömnen, men Allah har ordnat det så att hjärnan återställer själen och medvetandet vid en bestämd tidpunkt. Vetenskapsmän har forskat om detta och talat om att detta sker upprepade gånger vid exakta tidpunkter för den sovande. Denna tidpunkt går även att mäta med ett atomur, och man kan inte märka någon skillnad mellan dessa tidpunkter. Döden inträffar då Allah inte lämnar tillbaka själen från detta fördjupade medvetslösa tillstånd.

Eftersom det här talas om att ställas inför Gud och att separeras från världen i all evighet, så förkunnar Allah glädjebudskapet för dem som fruktar att ställas inför rätta, att Han förmår förlåta alla slags synder eftersom Han är den Evigt förlåtande och Barmhärtige: Ni människor, underkasta er därför Allah och överlåt er själva till Honom, innan ni grips av straffet och ängsligt utropar: Ack! Om jag bara inte vågat synda så ohämmat inför Guds åsyn, och avlider innan ni hunnit ångra er.

Kapitlet heter *az-zúmar*, grupper, och i två verser mot slutet delas dessa grupper upp i två delar. En grupp kommer ledas mot helvetet, och den andra består av dem som kommer att ledas mot paradiset.

ركوعاتها ٨ — سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ ٣٩ — اٰياتها ٧٦

Sura AZ-ZÚMAR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Denna bok är uppenbarad från Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ
الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

3. Det är förvisso Vi Som har uppenbarat boken till dig med sanningen, så tillbed Allah och skänk Honom din tro i all uppriktighet.

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ
اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ﴿٣﴾

4. Kom ihåg att uppriktig lydnad *enbart* tillhör Allah. Och de som tar andra till beskyddare bredvid Honom *säger*: ”Vi tillber dem bara på det att de måtte föra oss till en plats närmare Allah.” Allah kommer förvisso att döma mellan dem beträffande det i vilket de är oense. Allah vägleder förvisso icke den som är en otacksam lögnare.

اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ؕ وَالَّذِيْنَ
اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ
اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ؕ اِنَّ اللّٰهَ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ؕ۬
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٤﴾

5. Om Allah hade önskat ta Sig en son, kunde Han ha valt vem Han behagar av det Han skapar. Helig är Han! Han är Allah, den Ende, den Överlägsne.

لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى
مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ هُوَ اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٥﴾

6. Han skapade himlarna och jorden i enlighet med vishetens krav. Han låter natten täcka dagen och Han låter dagen täcka natten, och Han har tvingat solen och månen i tjänst, var och en följer *sin* bana till en fastställd tid. Hör upp, *det är bara* Han *som* är den Allsmäktige, den Store Förlåtaren.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ
الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِيْ
لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ
الْغَفَّارُ ﴿٦﴾

7. Han skapade er från en enda varelse, och från den gjorde Han dess maka och Han har sänt ned åtta boskapsdjur i par för er. Han skapar er i era moderliv, skapelse efter skapelse, i tre lager av mörker. Detta är Allah, er Herre. Hans är konungadömet. Det finns ingen Gud utom Han. Åt vilket håll vänder ni er då bort?

خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ
اَزْوَاجٍ ؕ يَخْلُقُكُمْ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ
خَلْقًا مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ؕ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝٧

8. Om ni är otacksamma, då är Allah förvisso Självtillräcklig, *och oberoende* av er. Och Han är icke tillfreds med otacksamhet hos Sina tjänare. Men om ni visar tacksamhet, tycker Han om det hos er. Och ingen som bär en börda skall bära en annans börda. Sedan är ert återvändande till er Herre och Han kommer att upplysa er om vad ni har gjort. Han vet fullt ut allt som är gömt i *era* hjärtan.

اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۗ وَلَا
يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوْا
يَرْضَهُ لَكُمْ ؕ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ
اُخْرٰى ؕ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ
بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٨

9. Och när en svårighet drabbar människan åkallar hon sin Herre och vänder sig *botfärdigt* till Honom. Sedan när Han ger henne en ynnest från Sig Själv, glömmer hon vad hon förut brukade be och börjar tillskriva Allah medtävlare så att hon kan leda *människor* bort från Hans väg. Säg: ”Tjäna litet på din otro för ett litet tag, du hör förvisso till eldens invånare.”

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا
اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ
يَدْعُوْۤا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا
لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ
قَلِيْلًا ۖۗ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝٩

10. Är den, som tillgivet ber *till Gud* under nattens timmar, ödmjukt nedfallande *inför Gud*

اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَآءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَآئِمًا
يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا رَحْمَةَ رَبِّهٖ ؕ

och stående *i bön*, och som fruktar det tillkommande och hoppas på sin Herres barmhärtighet, *lik den som icke gör detta*? Säg: ”Kan de som vet och de som icke vet, vara lika?” Sannerligen, bara de som begåvats med förstånd kommer att ta sig i akt.

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِيْنَ
لَا يَعْلَمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا
الْاَلْبَابِ ﴿١٠﴾ ع

R.2

11. Säg: ”Å, ni Mina tjänare som tror, frukta er Herre.” Det finns gott för dem som gör gott i detta livet. Och Allahs jord är vidsträckt. De tålmodigt uthålliga kommer sannerligen att få sin belöning utan mått.

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ؕ
لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ؕ
وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ؕ اِنَّمَا يُوَفَّى
الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١﴾

12. Säg: ”Jag är sannerligen befalld att dyrka Allah med uppriktig tillgivenhet,

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا
لَّهُ الدِّيْنَ ۙ ﴿١٢﴾

13. och jag är befalld att vara den främste av dem som underkastar sig *Honom*.”

وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٣﴾

14. Säg: ”Jag fruktar sannerligen en svår dags straff om jag är olydig mot min Herre.”

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٤﴾

15. Säg: ”Det är Allah jag tillber i uppriktigaste lydnad mot Honom i min tro.

قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِيْنِيْ ۙ ﴿١٥﴾

16. Så dyrka vad ni vill bredvid Honom.” Säg: ”De verkliga förlorarna är förvisso de som ödelägger sina själar och sina familjer på uppståndelsens dag.” Tag er tillvara! Det är förvisso den uppenbara förlusten.

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ؕ قُلْ اِنَّ
الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾

17. De kommer att ha täckelser av eld över sig och *liknande* täckelser under sig. Det är för detta Allah varnar Sina tjänare. ”*Därför* Mina tjänare, frukta endast Mig.”

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ
تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ؕ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ
عِبَادَهٗ ؕ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿۱۷﴾

18. Och de som avhåller sig från att dyrka falska gudar och icke tillber dem utan vänder sig till Allah, för dem finns glädjebudskap. Så ge goda budskap till Mina tjänare,

وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا
وَاَنَابُوْٓا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ
عِبَادِ ۙ﴿۱۸﴾

19. som lyssnar till ordet och följer det bästa därav. Det är dessa som Allah har väglett och det är de som har förstånd.

الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ
اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ
وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۱۹﴾

20. Är då den, mot vilken domen om bestraffning har förfallit, *lämplig att bli räddad*? Kan du rädda den som är i elden?

اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ
تُنْقِذُ مَنْ فِى النَّارِ ۚ﴿۲۰﴾

21. Men för dem som fruktar sin Herre finns det höga byggnader byggda över höga byggnader, nedom vilka bäckar strömmar. Allah har givit det löftet, *och* Allah bryter icke *Sitt* löfte.

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ
فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ؕ۬ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ
الْمِيْعَادَ ﴿۲۱﴾

22. Har du icke sett att Allah sänder ned vatten från skyn och låter det flöda i form av källor i jorden och sedan framställer växtlighet i olika färger därigenom? Sedan torkar det och du ser det bli gult, sedan förvandlar Han den till brutna strån. I det finns det verkligen en påminnelse för människor med förstånd.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِى الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ
زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِىْ
ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿۲۲﴾ ع

R.3

23. Är då den vars hjärta Allah har öppnat för *antagandet av* islam så att han äger ett ljus från sin Herre, *lik den som famlar i otrons mörker*? Ve då dem vilkas hjärtan är förhärdade mot att komma ihåg Allah! De svävar i en uppenbar villfarelse.

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ
عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ
قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِيْ
ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۳﴾

24. Allah har sänt ned det bästa budskapet *i form av* en bok, *vars verser* stödjer varandra inbördes *och* upprepas *i olika former, som får det att* krypa i deras skinn, vilka fruktar sin Herre, sedan mjuknar deras skinn och deras hjärtan vid minnet av Allah. Sådan är Allahs vägledning. Han vägleder vem Han behagar med den. Och den som Allah dömer som vilsefaren, han skall icke ha någon vägledare.

اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا
مَّثَانِيَ ۖۗ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَ قُلُوْبُهُمْ
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ
بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ
مِنْ هَادٍ ﴿۲۴﴾

25. Är då den som bara har sitt eget ansikte att skydda sig med mot det onda straffet på uppståndelsens dag, *lik den som är skyddad*? Och det kommer att sägas till syndarna: ”Smaka ni det ni har förtjänat.”

اَفَمَنْ يَّتَّقِيْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ؕ وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُوْنَ ﴿۲۵﴾

26. De som var före dem förkastade *Våra sändebud*, så straffet kom över dem varifrån de icke anade det.

كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۲۶﴾

27. Så Allah lät dem smaka förödmjukelse i det jordiska livet, och straffet i det tillkommande kommer sannerligen att bli större, om de bara visste.

فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا
يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾

28. Och Vi har sannerligen framställt alla slags liknelser i denna Qur’an så att de måtte taga sig till vara.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٨﴾ۚ

29. Vi har uppenbarat Qur’anen helt tydlig utan någon tvetydighet *i den*, på det att de måtte bli rättfärdiga.

قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِيْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Allah framställer en liknelse: En man tillhör flera kompanjoner som är oense sinsemellan, och en man tillhör uteslutande en man. Är dessa två lika beträffande sin situation? All lovprisning tillhör Allah. Men de flesta av dem vet icke.

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ
مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ هَلْ
يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Du kommer förvisso att dö och de kommer förvisso *också* att dö.

اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣١﴾ۡ

32. Sedan kommer ni förvisso att tvista med varandra inför er Herre på uppståndelsens dag.

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
ع ٣ ١٠ ١٧ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣٢﴾ؑ

Del 24

R.4

33. Vem är då mer orättfärdig än den som ljuger om Allah eller den som förkastar sanningen när den kommer till honom? Finns det icke en boning i helvetet för de icke troende?

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ
وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ
فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Men den som har fört fram sanningen och *den som* betygar att den är *just det*, det är dessa som är rättfärdiga.

وَالَّذِيْ جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. De kommer att få vad helst de önskar hos sin Herre, det är belöningen för dem som handlar väl.

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ
جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ۚۖ ۝٣٥

36. Så att Allah kommer att föra bort de onda *följderna av* vad de gjorde, från dem, och kommer att ge dem deras belöning i enlighet med de bästa av deras gärningar.

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ عَمِلُوْا
وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِيْ
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٣٦

37. Är Allah icke tillräcklig för Sin tjänare? Och ändå skulle de skrämma dig med dem *som de sätter upp* bredvid Honom. Och den som Allah har bedömt som vilsefaren, för honom finns det ingen vägledning.

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ؕ وَيُخَوِّفُوْنَكَ
بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ
فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۚ ۝٣٧

38. Och det finns ingen som kan vilseleda den som Allah vägleder. Är icke Allah den Mäktige, vedergällningens Herre?

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ؕ اَلَيْسَ
اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝٣٨

39. Och om du frågar dem: ”Vem skapade himlarna och jorden?” kommer de säkert att svara: ”Allah.” Säg: ”Vad tänker ni, om Allah avser att skada mig, kan de som ni åkallar bredvid Allah vara i stånd till att undanröja den skada Han kan ha utfört? Eller, om Han önskar visa mig barmhärtighet, kan de hålla Hans barmhärtighet tillbaka?” Säg: ”Allah är tillräcklig för mig. På Honom litar de som vill förlita sig.”

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا
تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ
بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖۤ اَوْ اَرَادَنِيْ
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ؕ قُلْ
حَسْبِيَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝٣٩

40. Säg: ”Å, mitt folk, gör ert bästa, jag handlar *också*, snart kommer ni att få veta,

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ
عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ ۝٤٠

41. vem det är som straffet kommer till, vilket kommer att förnedra honom, och över vem det sänks ett bestående straff?”

مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَ يَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤١﴾

42. Vi har sannerligen uppenbarat boken med sanning till mänsklighetens *fromma* för dig. Så vem helst som följer vägledningen, *följer den* till gagn för sin egen själ, och vem helst som irrar vilse, irrar bara vilse till dess förfång. Och du är icke en väktare över dem.

اِنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ
فَمَنِ اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٤٢﴾ ع

R.5

43. Allah för bort de levandes själar vid tiden för deras frånfälle, och *även* under sömnen för dem som *ännu* icke är döda. Och sedan håller Han kvar dem för vilka Han har påbjudit döden, och sänder *tillbaka* de andra för en fastställd tid. I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tänker efter.

اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِيْ
لَمْ تَمُتْ فِيْ مَنَامِهَا ۚ فَيُمْسِكُ الَّتِيْ
قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى
اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Har de tagit sig medlare bredvid Allah? Säg: ”Trots att de icke har makt över någonting och inget förstånd?”

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ ۭ قُلْ اَوَ
لَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Säg: ”All medling vilar hos Allah. Till Honom hör himlarnas och jordens konungarike. Och till Honom skall ni sedan föras tillbaka.”

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا ۭ لَهٗ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ ثُمَّ اِلَيْهِ
تُرْجَعُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. Och när endast Allah omtalas, krymper deras hjärtan som icke tror på det tillkommande, av motvilja, men när de *som de sätter upp* bredvid Honom omtalas, tänk! De börjar fröjda sig.

وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ
الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِرَ
الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Säg: ”Å, Allah! Himlarnas och jordens upphovsman, Kännaren av det osedda och det sedda. *Endast* Du kommer att döma mellan Dina tjänare beträffande det, om vilket de var oense.”

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ
عٰلِمَ الۡغَيۡبِ وَالشَّهَادَةِ اَنۡتَ تَحۡكُمُ بَيۡنَ
عِبَادِكَ فِىۡ مَا كَانُوۡا فِيۡهِ يَخۡتَلِفُوۡنَ ﴿۴۷﴾

48. Och även om syndarna innehade allt det som finns på jorden och lika mycket till, skulle de förvisso *försöka* friköpa sig själva med det *för att undkomma* det svåra straffet på uppståndelsens dag, men det vilket de aldrig hade tänkt sig, skall visa sig för dem från Allah.

وَلَوۡ اَنَّ لِلَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا مَا فِى الۡاَرۡضِ
جَمِيۡعًا وَّمِثۡلَهٗ مَعَهٗ لَافۡتَدَوۡا بِهٖ مِنۡ سُوۡٓءِ
الۡعَذَابِ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ ؕ وَبَدَا لَهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ
مَا لَمۡ يَكُوۡنُوۡا يَحۡتَسِبُوۡنَ ﴿۴۸﴾

49. Och de onda *följderna* av vad de hade förtjänat kommer att bli uppenbara för dem, och det som de brukade begabba kommer att omsluta dem.

وَبَدَا لَهُمۡ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوۡا وَحَاقَ بِهِمۡ
مَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۴۹﴾

50. Och när problem snuddar vid människan ropar hon till Oss. Men när Vi skänker henne en ynnest från Oss säger hon: ”Detta har givits mig på grund av *min egen* kunskap.” Nej, det är bara en prövning, men de flesta av dem vet det icke.

فَاِذَا مَسَّ الۡاِنۡسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا
خَوَّلۡنٰهُ نِعۡمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ اِنَّمَاۤ اُوۡتِيۡتُهٗ
عَلٰى عِلۡمٍ ؕ بَلۡ هِىَ فِتۡنَةٌ وَّلٰـكِنَّ
اَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۵۰﴾

51. De som var före dem sade det samma, allt det de tjänat nyttade dem ändå icke,

قَدۡ قَالَهَا الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ فَمَاۤ اَغۡنٰى
عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ﴿۵۱﴾

52. så de onda *följderna av* vad de hade förtjänat hann ifatt dem, och för dem som handlar fel av dessa *icke troende*, skall de onda *följderna* också hinna upp dem och de kan icke komma undan.

فَاَصَابَهُمۡ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوۡا ؕ وَالَّذِيۡنَ
ظَلَمُوۡا مِنۡ هٰۤؤُلَاۤءِ سَيُصِيۡبُهُمۡ سَيِّاٰتُ
مَا كَسَبُوۡا ۙ وَمَا هُمۡ بِمُعۡجِزِيۡنَ ﴿۵۲﴾

53. Vet de icke att Allah utvidgar underhållet för den Han behagar, och minskar *det för den Han behagar*? I det finns det förvisso tecken för ett folk som tror.

اَوَلَمۡ يَعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ يَبۡسُطُ الرِّزۡقَ
لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَقۡدِرُ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ﴿۵۳﴾

R.6

54. Säg: ”Å, Mina tjänare som har syndat mot sina själar, misströsta icke om Allahs barmhärtighet, Allah förlåter förvisso alla synder helt och hållet. Han är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

قُلۡ يٰعِبَادِىَ الَّذِيۡنَ اَسۡرَفُوۡا عَلٰٓى اَنۡفُسِهِمۡ
لَا تَقۡنَطُوۡا مِنۡ رَّحۡمَةِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
يَغۡفِرُ الذُّنُوۡبَ جَمِيۡعًا ؕ اِنَّهٗ هُوَ الۡغَفُوۡرُ
الرَّحِيۡمُ ﴿۵۴﴾

55. och vänd er till er Herre, och underkasta er Honom innan straffet kommer till er, *ty* då skall ni icke bli hjälpta,

وَاَنِيۡبُوۡۤا اِلٰى رَبِّكُمۡ وَاَسۡلِمُوۡا لَهٗ مِنۡ قَبۡلِ
اَنۡ يَّاۡتِيَكُمُ الۡعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنۡصَرُوۡنَ ﴿۵۵﴾

56. och följ den bästa *läran* som har uppenbarats för er från er Herre, innan straffet plötsligt kommer över er, medan ni icke uppfattar det,

وَاتَّبِعُوۡۤا اَحۡسَنَ مَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكُمۡ مِّنۡ
رَّبِّكُمۡ مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ يَّاۡتِيَكُمُ الۡعَذَابُ بَغۡتَةً
وَّاَنۡتُمۡ لَا تَشۡعُرُوۡنَ ۙ﴿۵۶﴾

57. så att icke en själ skall säga: ’Å, ve mig! Jag försummade *mitt uppförande*, trots att jag befann mig i Allahs närhet och jag var förvisso bland bespottarna,’

اَنۡ تَقُوۡلَ نَفۡسٌ يّٰحَسۡرَتٰى عَلٰى مَا
فَرَّطْتُّ فِىۡ جَنۡۢبِ اللّٰهِ وَاِنۡ كُنۡتُ لَمِنَ
السّٰخِرِيۡنَ ۙ﴿۵۷﴾

58. eller så att den icke skall säga: ’Om Allah hade väglett mig, skulle jag med säkerhet ha varit bland de rättfärdiga,’

اَوۡ تَقُوۡلَ لَوۡ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰٮنِىۡ لَكُنۡتُ مِنَ
الۡمُتَّقِيۡنَ ۙ﴿۵۸﴾

59. eller så att den icke, när den ser straffet, skulle säga: ’Om det ändå fanns en återvändo *till världen* för mig, då skulle jag vara bland dem som gör goda gärningar.’”

اَوۡ تَقُوۡلَ حِيۡنَ تَرَى الۡعَذَابَ لَوۡ اَنَّ لِىۡ
كَرَّةً فَاَكُوۡنَ مِنَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۵۹﴾

60. *Gud kommer att svara*: ”Förvisso kom Mina tecken till dig, men du behandlade dem som lögner och du var arrogant, och du hörde till de icke troende.”

بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٦٠

61. Och på uppståndelsens dag kommer du att se dem som ljög om Allah med sina ansikten överskuggade av förstämning. Finns det icke en boning i helvetet för de högmodiga?

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا
عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ؕ اَلَيْسَ
فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝٦١

62. Allah sänder dem som fruktar *Honom* till deras rättmätiga positioner med trygghet och framgång, det onda skall icke vidröra dem, icke heller skall de sörja.

وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۫
لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝٦٢

63. Allah är alltings Skapare och Han är Beskyddare över alla ting.

اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۫ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
وَّكِيْلٌ ۝٦٣

64. Till Honom hör himlarnas och jordens nycklar, och beträffande dem som icke tror på Allahs tecken, så är det de som är förlorarna.

لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ۝٦٤ ع

R.7

65. Säg: ”Är det andra *gudar* än Allah som ni bjuder mig att dyrka, å, ni okunniga?”

قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا
الْجٰهِلُوْنَ ۝٦٥

66. Och det har i sanning uppenbarats för dig liksom för dem före dig: ”Om du tillskriver *Gud* medhjälpare, skall ditt arbete förvisso omintetgöras och du skall förvisso höra till förlorarna.”

وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝٦٦

67. Tillbed alltid Allah och var du bland de tacksamma.

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝٦٧

68. De visade icke tillbörlig respekt inför Allahs majestät, som det bekom. Och jorden kommer att vara helt i Hans grepp på domedagen, och himlarna kommer att rullas upp av Hans högra hand. Helgad vare Han och Han är upphöjd över det de förbinder *med Honom*.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ
جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ
مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۸﴾

69. Och basunen kommer att blåsas och *alla* som är i himlarna och *alla* som är på jorden kommer att falla ned som avsvimmade, utom dem som Allah behagar *skona*. Sedan kommer den att blåsas en andra gång, och se! De kommer att stå och vänta.

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ
اللّٰهُ ؕ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ
قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿۶۹﴾

70. Och jorden kommer att skina med sin Herres ljus, och boken kommer att läggas *öppen inför dem*, och profeterna och vittnena kommer att hämtas, och en dom kommer att avkunnas mellan dem med rättvisa, och de kommer icke att göras någon orätt.

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتٰبُ وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿۷۰﴾

71. Och varje själ kommer att belönas till fullo för vad den gjorde. Och Han vet mycket väl vad de gör.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۱﴾ ع

R.8

72 Och de som icke tror kommer att drivas till helvetet i grupper till dess att dess portar kommer att öppnas när de anländer dit, och dess väktare kommer att säga till dem: ”Kom icke sändebuden från era egna led till er och läste upp er Herres tecken för er och varnade er för mötet med denna er dag?” De kommer att säga: ”Jo, men domen om straff har med rätta

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ؕ
حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ
مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ
وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا

gått i uppfyllelse med avseende på de icke troende.”

بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ ۝٧٢

73. Det kommer att sägas: ”Träd ni in genom helvetets portar och förbli däri. Och ond är de högmodigas boning.”

قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ
فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝٧٣

74. Och de som fruktade sin Herre kommer att överföras till himlen i grupper till dess att dess portar kommer att öppnas för dem när de når dit och dess väktare kommer att säga till dem: ”Frid vare med er! Var ni lyckliga, och träd in och förbli *där*.”

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ
زُمَرًا ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا وَفُتِحَتْ
اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ۝٧٤

75. Och de kommer att säga: ”All lovprisning tillhör Allah Som har uppfyllt Sitt löfte till oss och givit oss landet till arvedel och låtit oss få vår boning var helst vi önskar i *paradisets* trädgård.” Hur utmärkt är icke de *rättfärdiga* arbetarnas belöning!

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقَنَا وَعْدَهٗ
وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝٧٥

76. Och du kommer att se änglarna kretsa runt tronen, prisande sin Herre med *Hans* lovprisning, och det kommer att dömas mellan dem med rättvisa. Och det kommer att sägas: ”All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.”

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ۝٧٦ ع

Kapitel 40
AL-MÚ'MIN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*Mákka*) och innehåller åttiosex verser.

Kapitlet inleds med en förkortning för orden ”den Prisvärde, Hederns Herre” (حٰمٓ *H̲á Mím*) och även de 6 påföljande kapitlen inleds med samma förkortning. Allah vet bäst huruvida dessa sju kapitel har en särskild anknytning till de sju verserna i kapitel *al-fâtih̲a*.

I det föregående kapitlet uppmanades mänskligheten att aldrig misströsta om Allahs barmhärtighet. Hopplöshet är en egenskap hos satan, Iblís, och för den som med ett uppriktigt hjärta förlitar sig på Guds barmhärtighet, sant ångrar sina synder och avstår från dem har Allah makt att förlåta alla synder.

Änglarna beskrivs i det föregående kapitlet som om de kretsar runt tronen. I det här kapitlet läggs till att människornas förlåtelse också påverkas av änglarnas böner som bär Allahs tron.

Allah är inget materiellt väsen som sitter på någon tron som änglarna bär på. Allah finns överallt och Han upprätthåller allting i skapelsen. Därför talas det här om Allahs unika och utmärkande egenskaper, och med Al-Arsh (اَلْعَرْش *al-'arsh*) menas den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ädla hjärta, som är Allahs tron, och änglarna omgärdar det hjärtat från alla håll för att skänka det styrka. De ber även för Guds tjänare som är troende och har syndat och även för deras avkomma. Jag (Khalifatul-Masih IV) är således övertygad om att detta är de böner som härrör sig från den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärtas

böner, de böner som han bett för de rättfärdiga och för deras avkomma som föds ända fram till domens dag.

I kapitlet beskrivs att det fanns en prins i Faraos hov. Prinsen trodde i hemlighet på profeten Moses, frid vare med honom, vid den tid när Farao avsåg att döda honom. Men när andra konspirerade om att mörda profeten Moses, frid vare med honom, inför prinsen, kunde han inte avstå från att säga något och varnade sitt folk för att Moses var en lögnare. Han bad dem lämna Moses i fred. Hans lögns synd kommer alltid att vila över honom. En lögnare går själv till sin undergång. Prinsen sade också att om Moses är sann, så kommer vissa av de saker han varnar för förvisso att drabba folket.

I detta finns en evig förmaning till olika folk om att de skall överlåta beslutet till Allah om någon gör anspråk på att vara en profet. Om de personer som gör anspråk på att vara profeter är falska kommer Gud Själv att utplåna dem, men om de är sanna och människorna förnekar dem så kommer de förvisso att få se vissa av de varningar som profeterna utfärdat om dem gå i uppfyllelse. Eftersom dessa verser även berör dem som gör sådana anspråk efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, så vittnar historien om att detta alltid har skett med sådana människor. Alla falska profeter har gått under och man finner inga spår av dem genom historien.

I detta sammanhang talas det även om profeten Josef, frid vare med honom, och att folk påstod att ingen profet kunde komma efter honom. Om detta vore sant, hur kunde i sådana fall den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, framstå efter profeten Josef, frid vare med honom? Detta är alltså enbart ett påstående från människor som saknar kunskap om Guds avsikter. Allt kan upphöra, men vägarna till Allahs nåd kan aldrig bli stängda. Genom att varna alla falska profeter, förkunnas det att Allah förvisso kommer att bistå de sanna. Oavsett hur mycket människorna än försöker, så kan de

aldrig få Allahs sanna profeter till att misslyckas.

I vers 66 manas människorna än en gång till att vara uppriktiga i sin tro på Allah och hängivet tro att det inte finns någon som är dyrkansvärd förutom Honom. Således bör man ge sin tro till Allah och endast åkalla Honom.

رکوعاتها ٩ سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ ٤٠ اٰیاتها ٨٦

Sura al-Mu'min
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Há Mím*

حٰمٓ ٢

3. Denna bok har uppenbarats av Allah, den Mäktige, den Allvetande,

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ٣

4. Syndaförlåtaren, Den som accepterar ånger, Sträng i att straffa, Frikostighetens Herre. Det finns ingen värdig tillbedjan utom Han. Till Honom sker det slutgiltiga återvändandet.

غَافِرِ الذَّنْۢبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ
الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ٤

5. Ingen tvistar om Allahs tecken utom de som icke tror. Låt då icke deras vandring runt omkring i landet bedraga dig.

مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ٥

6. Före dessa *människor* förkastade Noaks folk och *andra* grupper efter dem *Våra tecken* och varje folk strävade efter att gripa sitt sändebud, och disputerade med hjälp av falska *argument* i försök att vederlägga sanningen därmed. Sedan grep Jag dem och hur *fruktansvärd* var icke Min vedergällning!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ
بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٦

7. På så sätt gick din Herres ord i uppfyllelse mot de icke troende, att de är eldens invånare.

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ
كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ٧

وقف النبی ﷺ وقف لازم

*40:2 Den Prisvärde, Hedervärde.

8. De som bär tronen och de som är runt omkring den firar sin Herres lovprisning och tror på Honom och ber om förlåtelse för de troende *och säger*: ”Vår Herre, Du omfattar allting i *Din* barmhärtighet och kunskap. Så förlåt dem som ångrar sig och följer Din väg, och beskydda dem mot helvetets straff;

اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ
يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ
وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا
وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٨﴾

9. och Vår Herre, låt dem träda in i evighetens trädgårdar, vilka Du har lovat dem, så väl som sådana av deras fäder och deras makar och deras barn som är rättfärdiga. Du är förvisso den Mäktige, den Vise,

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِيْ
وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ
وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٩﴾ۙ

10. och skydda dem mot ondska och den som Du skyddar mot ondska på den dagen, honom har Du förvisso visat barmhärtighet. Och det är *sannerligen* den högsta triumfen.”

وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۭ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۭ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ﴿١٠﴾ ع

R.2

11. För dem som icke tror kommer det förvisso att förkunnas med orden: ”Allahs avsky var större när ni uppmanades till att tro och icke trodde, än er egen avsky för er själva idag.”

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ
اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ
اِلَى الْاِيْمَانِ فَتَكْفُرُوْنَ ﴿١١﴾

12. De kommer att säga: ”Vår Herre, Du har låtit oss dö två gånger, och Du har givit oss liv två gånger och nu bekänner vi

قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا
اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى

våra synder. Finns det då någon utväg?”

خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿١٢﴾

13. *Det kommer att sägas till dem*: ”Detta är för att ni, när endast Allah förkunnades, förkastade *kallelsen*, men när andra vid hans sida tillskrevs Honom, trodde ni. Men det *sista* beslutet tillhör endast Allah, den Höge, den Ojämförligt Store.”

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ
كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ؕ
فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ﴿١٣﴾

14. Det är Han Som visar er Sina tecken och sänder ned underhåll för er från himlen, men ingen tar sig i akt utom den som vänder sig *till Gud*.

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ
مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ؕ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا
مَنْ يُّنِيْبُ ﴿١٤﴾

15. Åkalla ni då Allah, och var uppriktiga mot Honom i tro, fastän de icke troende kanske emotsätter sig det.

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Hans är de mest upphöjda ställningarna, tronens Herre. Han låter anden stiga ned med Sin befallning till vem helst av Sina tjänare Han så behagar, så att Han kan varna för dagen för mötet med *Honom*,

رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي
الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ
لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٦﴾ۙ

17. den dagen när de alla kommer att komma fram, ingenting rörande dem kommer att vara dolt för Allah. ”Vem tillhör konungariket denna dag?” ”Till Allah, den Ende, den Mest Överlägsne.

يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ۬ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ ؕ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ؕ
لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

18. Denna dag kommer varje själ att återgäldas för vad den har förtjänat. Ingen orättvisa denna dag! Allah är snabb i att föra räkenskap.”

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ؕ
لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

19. Och varna dem för dagen som snabbt närmar sig, när hjärtana kommer att sitta i halsgroparna, medan de är fulla av undertryckt sorg. Syndarna kommer icke att ha någon varm vän, icke heller någon medlare vars *medling* kommer att antagas.

وَاَنۡذِرۡهُمۡ يَوۡمَ الۡاٰزِفَةِ اِذِ الۡقُلُوۡبُ
لَدَى الۡحَنَاجِرِ كٰظِمِيۡنَ ؕ مَا لِلظّٰلِمِيۡنَ
مِنۡ حَمِيۡمٍ وَّلَا شَفِيۡعٍ يُّطَاعُ ؕ ﴿۱۹﴾

20. Han känner ögonens förräderi och vad hjärtana gömmer.

يَعۡلَمُ خَآئِنَةَ الۡاَعۡيُنِ وَمَا تُخۡفِى
الصُّدُوۡرُ ﴿۲۰﴾

21. Och Allah dömer med sanning, men dessa vilka de åkallar bredvid Honom dömer ingenting. Allah är förvisso den Allhörande, den Allseende.

وَاللّٰهُ يَقۡضِىۡ بِالۡحَقِّ ؕ وَالَّذِيۡنَ يَدۡعُوۡنَ
مِنۡ دُوۡنِهٖ لَا يَقۡضُوۡنَ بِشَىۡءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
ع السَّمِيۡعُ الۡبَصِيۡرُ ﴿۲۱﴾

R.3

22. Har de icke rest på jorden och sett vilket slutet blev för dem *som levde* före dem? De var långt mäktigare än dessa i styrka och starkare i de märken de lämnade på jorden. Men Allah grep dem för deras synder och de hade ingen som kunde skydda dem mot Allah.

اَوَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا
كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيۡنَ كَانُوۡا مِنۡ
قَبۡلِهِمۡ ؕ كَانُوۡا هُمۡ اَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةً
وَّاٰثَارًا فِى الۡاَرۡضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ
بِذُنُوۡبِهِمۡ ؕ وَمَا كَانَ لَهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ
مِنۡ وَّاقٍ ﴿۲۲﴾

23. Det var för att deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken, men de trodde icke, så Allah grep dem. Han är förvisso Mäktig, Sträng i att straffa.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَانَتۡ تَّاۡتِيۡهِمۡ رُسُلُهُمۡ
بِالۡبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوۡا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ
قَوِىٌّ شَدِيۡدُ الۡعِقَابِ ﴿۲۳﴾

24. Och Vi sände förvisso Moses med Våra tecken och en uppenbar befogenhet

وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا مُوۡسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلۡطٰنٍ
مُّبِيۡنٍ ۙ ﴿۲۴﴾

25. till Farao och Haman och Qarún, men de sade: ”*Han är* en magiker *och* en stor lögnare.”

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا
سَاحِرٌ كَذَّابٌ ٢٥

26. Och när han kom till dem med sanning från Oss, sade de: ”Dräp deras söner vilka har trott tillsammans med honom och låt deras kvinnor leva.” Men de icke troendes avsikt är ingenting annat än något misslyckat.

فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا
اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ٢٦

27. Och Farao sade: ”Lämna mig ensam så att jag kan dräpa Moses, och låt honom kalla på sin Herre. Jag fruktar att han skall ändra er religion eller stifta ofrid *och korruption* i landet.”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ
وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ
دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ
الْفَسَادَ ٢٧

28. Och Moses sade: ”Jag tar skydd hos min Herre och er Herre för varje högmodig *person*, som icke tror på räkenskapens dag.”

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم
مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ٢٨

R.4

29. Och en troende man från Faraos folk, vilken höll sin tro hemlig, sade: ”Kommer ni att dräpa en man för att han säger: ’Min Herre är Allah’, fastän han har visat er klara bevis från er Herre? Och om han är en lögnare, kommer hans lögns *synd* att vila över honom, men om han är sannfärdig då kommer något av det han hotar er med *förvisso* att drabba er. Allah vägleder förvisso icke den som överskrider gränserna och som är en lögnare.

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن
يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ
مِن رَّبِّكُمْ وَإِن يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم
بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ٢٩

يٰقَوۡمِ لَكُمُ الۡمُلۡكُ الۡيَوۡمَ ظٰهِرِيۡنَ فِى
الۡاَرۡضِ ۡ فَمَنۡ يَّنۡصُرُنَا مِنۡۢ بَاۡسِ اللّٰهِ اِنۡ
جَآءَنَا ؕ قَالَ فِرۡعَوۡنُ مَاۤ اُرِيۡكُمۡ اِلَّا
مَاۤ اَرٰى وَمَاۤ اَهۡدِيۡكُمۡ اِلَّا سَبِيۡلَ
الرَّشَادِ ﴿۳۰﴾

30. Å, mitt folk, herraväldet tillhör er denna dag, eftersom ni har överhöghet i landet. Men vem kommer att hjälpa oss *och beskydda oss* mot Allahs straff om det kommer över oss?” Farao sade: ”Jag påpekar bara det för er som jag ser själv och jag vägleder er bara till rättrådighetens väg.”

وَقَالَ الَّذِىۡۤ اٰمَنَ يٰقَوۡمِ اِنِّىۡۤ اَخَافُ
عَلَيۡكُمۡ مِّثۡلَ يَوۡمِ الۡاَحۡزَابِ ﴿۳۱﴾ۙ

31. Och han som trodde sade: ”Å, mitt folk, för er fruktar jag något liknande *den ödesdigra* tid som drabbade förbundens medlemmar,

مِثۡلَ دَاۡبِ قَوۡمِ نُوۡحٍ وَّ عَادٍ وَّ ثَمُوۡدَ
وَالَّذِيۡنَ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ ؕ وَمَا اللّٰهُ يُرِيۡدُ
ظُلۡمًا لِّلۡعِبَادِ ﴿۳۲﴾

32. som i Noaks folks och ’Ads och Thamúds fall och de efter dem. Och Allah avser ingen orättvisa mot *Sina* tjänare,

وَيٰقَوۡمِ اِنِّىۡۤ اَخَافُ عَلَيۡكُمۡ يَوۡمَ
التَّنَادِ ﴿۳۳﴾ۙ

33. och å, mitt folk, för er fruktar jag den dagen när folk kommer att kalla på varandra *om hjälp*,

يَوۡمَ تُوَلُّوۡنَ مُدۡبِرِيۡنَ ۚ مَا لَكُمۡ مِّنَ اللّٰهِ
مِنۡ عَاصِمٍ ۚ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنۡ
هَادٍ ﴿۳۴﴾

34. dagen när ni flyende skall vända era ryggar till. Ni kommer icke att finna någon som kan rädda er från Allah. Och för den som Allah bedömer som vilsefaren skall det icke finnas någon vägledare.

وَلَقَدۡ جَآءَكُمۡ يُوۡسُفُ مِنۡ قَبۡلُ بِالۡبَيِّنٰتِ
فَمَا زِلۡتُمۡ فِىۡ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمۡ بِهٖ ؕ حَتّٰٓى
اِذَا هَلَكَ قُلۡتُمۡ لَنۡ يَّبۡعَثَ اللّٰهُ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ

35. Och Josef kom sannerligen till er förut med klara bevis, men ni upphörde icke med att sväva i tvivel beträffande det, med vilket han kom till er, förrän ni, när han dog, sade: ’Allah

kommer aldrig att uppresa något sändebud efter honom.' Sålunda dömer Allah dem som överträder *och* tvivlar, som vilsefarna,

رَسُوۡلًا ؕ کَذٰلِکَ یُضِلُّ اللّٰہُ مَنۡ ہُوَ
مُسۡرِفٌ مُّرۡتَابُۨ ﴿ۚ۳۵﴾

36. de vilka tvistar om Allahs tecken utan att de har fått någon befogenhet. Djupt förhatligt är detta enligt Allahs åsikt och enligt deras åsikt som tror. Sålunda förseglar Allah varje arrogant, högmodig *persons* hjärta."

الَّذِیۡنَ یُجَادِلُوۡنَ فِیۡۤ اٰیٰتِ اللّٰہِ بِغَیۡرِ
سُلۡطٰنٍ اَتٰہُمۡ ؕ کَبُرَ مَقۡتًا عِنۡدَ اللّٰہِ
وَعِنۡدَ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا ؕ کَذٰلِکَ یَطۡبَعُ اللّٰہُ
عَلٰی کُلِّ قَلۡبِ مُتَکَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۶﴾

37. Och Farao sade: "Å, Haman, bygg en hög byggnad för mig, så att jag kan nå de vägar,

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ یٰہَامٰنُ ابۡنِ لِیۡ صَرۡحًا
لَّعَلِّیۡۤ اَبۡلُغُ الۡاَسۡبَابَ ﴿ۙ۳۷﴾

38. *som är* himlarnas vägar, så att jag kan få se på Moses Gud, och jag anser honom förvisso vara en lögnare." Och så kom det onda i Faraos uppträdande *att tyckas* rätt i hans *egna* ögon, och han blev avstängd från *den rätta* vägen, och Faraos plan slutade icke med något annat än undergång.

اَسۡبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰۤی اِلٰہِ
مُوۡسٰی وَ اِنِّیۡ لَاَظُنُّہٗ کَاذِبًا ؕ وَکَذٰلِکَ
زُیِّنَ لِفِرۡعَوۡنَ سُوۡٓءُ عَمَلِہٖ وَصُدَّ عَنِ
السَّبِیۡلِ ؕ وَ مَا کَیۡدُ فِرۡعَوۡنَ اِلَّا
فِیۡ تَبَابٍ ﴿ع۳۸﴾

R.5

39. Och den som trodde sade: "Å, mitt folk, följ mig. Jag skall vägleda er till rättfärdighetens väg,

وَقَالَ الَّذِیۡۤ اٰمَنَ یٰقَوۡمِ اتَّبِعُوۡنِ اَہۡدِکُمۡ
سَبِیۡلَ الرَّشَادِ ﴿ۚ۳۹﴾

40. å, mitt folk, denna världens liv är bara *en tillfällig* försörjning, och det tillkommande är förvisso den ständiga boningen,

یٰقَوۡمِ اِنَّمَا ہٰذِہِ الۡحَیٰوۃُ الدُّنۡیَا مَتَاعٌ ۫ وَّ اِنَّ
الۡاٰخِرَۃَ ہِیَ دَارُ الۡقَرَارِ ﴿۴۰﴾

41. vem helst som gör ont kommer bara att vedergällas med dess like, men den som handlar väl och är troende, vare sig det är en man eller en kvinna, kommer att träda in i *paradisets* trädgård och däri kommer de att tillgodoses utan mått,

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰۤى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ
فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾

42. och å, mitt folk, hur underligt är det icke att jag kallar er till frälsning, och ni kallar mig till eld,

وَيٰقَوْمِ مَا لِىْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ
وَتَدْعُوْنَنِىْٓ اِلَى النَّارِ ؕ ﴿٤٢﴾

43. ni bjuder in mig till att icke tro på Allah och till att sätta upp det vid Hans sida som jag icke har någon kunskap om, medan jag inbjuder er till den Mäktige, den Store Förlåtaren,

تَدْعُوْنَنِىْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا
لَيْسَ لِىْ بِهٖ عِلْمٌ ۫ وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى
الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٣﴾

44. det till vilket ni kallar mig har förvisso icke något berättigande, varken i denna världen eller i den tillkommande och vårt återvändande är förvisso till Allah och överträdarna kommer att bli eldens invånare,

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِىْٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ
دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ
مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ
اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٤٤﴾

45. så ni kommer snart att minnas vad jag säger till er. Och jag anförtror min sak åt Allah. Allah vakar sannerligen över *alla sina* tjänare.”

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ ؕ وَاُفَوِّضُ
اَمْرِىْٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾

46. Så Allah bevarade honom från det onda av vad helst de planerade och ett svårt straff omslöt Faraos folk,

فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ
فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ۚ ﴿٤٦﴾

47. elden. De är utsatta för den morgon och afton. Och på den dagen då den *fastställda* timmen har slagit, *kommer det att sägas*: ”Kasta in Faraos folk till det strängaste straffet.”

اَلنَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَّعَشِيًّا ۚ
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ ۛ اَدْخِلُوْٓا اٰلَ
فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

48. Och när de kommer att tvista med varandra i elden kommer de svaga att säga till dem som var högmodiga: ”Vi var sannerligen era efterföljare, vill ni då befria oss från en del av elden?”

وَاِذْ يَتَحَآجُّوْنَ فِى النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا
لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ
النَّارِ ﴿٤٨﴾

49. De som var högmodiga kommer att säga: ”Vi är alla inne i den. Allah har redan dömt mellan *Sina* tjänare.”

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُلٌّ فِيْهَآ ۙ اِنَّ
اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

50. Och de inne i elden kommer att säga till helvetets väktare: ”Be till er Herre att Han måtte lätta straffet för oss bara för en *enda* dag.”

وَقَالَ الَّذِيْنَ فِى النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوْا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

51. De (väktarna) kommer att säga: ”Kom icke sändebuden till er med uppenbara tecken?” De kommer att säga: ”Jo.” *Väktarna* kommer att säga: ”Fortsätt då att be.” Men de icke troendes böner är till ingen nytta.

قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ ؕ قَالُوْا بَلٰى ؕ قَالُوْا فَادْعُوْا ۚ
ع ١٣/١٠ وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿٥١﴾

R.6

52. Helt förvisst hjälper Vi Våra sändebud och de som tror, både i det jordiska livet och på den dagen när vittnena kommer att stiga fram,

اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِى
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ۙ ﴿٥٢﴾

53. den dagen då syndarnas ursäkter icke kommer att gagna dem, och förbannelsen kommer att bli deras och den onda boningen kommer att bli deras.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ
اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ۝٥٣

54. Och Vi gav sannerligen Moses vägledningen och gjorde Israels barn arvtagare till boken,

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا
بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ۙ ۝٥٤

55. en vägledning och en påminnelse för förstående människor.

هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ۝٥٥

56. Så ha tålamod. Allahs löfte är förvisso sant. Och be om förlåtelse för din svaghet, och förhärliga din Herre med Hans lovprisning på kvällen och på morgonen.

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ
لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ۝٥٦

57. De som tvistar beträffande Allahs tecken utan att någon befogenhet har kommit till dem, i deras hjärtan finns det ingenting utom en bedräglig storhet , vilken de aldrig kommer att nå. Så sök tillflykt hos Allah. Han är förvisso den Allhörande, den Allseende.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ
سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا
كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝٥٧

58. Skapelsen av himlarna och jorden är förvisso större än skapelsen av mänskligheten, men de flesta människor vet det icke.

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٥٨

59. Och den blinde och den seende är icke lika, icke heller är de som tror och gör goda gärningar *lika* dem som handlar orätt. Litet tänker ni efter.

وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ۬
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا
الْمُسِيْٓءُ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝٥٩

60. Timmen skall förvisso komma, det råder inget tvivel om det, ändå tror de flesta människor icke.

إِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Och er Herre säger: ”Be till Mig, Jag kommer att besvara er *bön*. Men de som är alltför högmodiga för att dyrka Mig, kommer förvisso att föraktade träda in i helvetet.”

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ؕ
إِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ
سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿٦١﴾

R.7

62. Allah är Han Som har gjort natten för er så att ni kan vila under den och dagen *för att göra det möjligt för er* att se. Allah är sannerligen Frikostig mot mänskligheten, ändå är de flesta människor otacksamma.

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ؕ إِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Sådan är Allah, er Herre, alla tings Skapare. Det finns ingen värd tillbedjan utom Han. Hur kan ni då vara bortvända?

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ
لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۫ فَأَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. Sålunda är de som förnekar Allahs tecken förvisso bortvända.

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
يَجْحَدُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Det är Allah Som har gjort jorden till en viloplats för er och himlen till ert skydd och Han formgav er till figurer och gjorde er form fullkomlig, och försåg er med välgörande ting. Sådan är Allah, er Herre. Så välsignad är Allah, världarnas Herre.

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾

66. Han är *Gud*, den Levande. Det finns ingen Gud förutom Han. Så be till Honom och var uppriktig mot Honom *när det gäller* religionen. All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ
مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٦﴾

67. Säg: ”Jag har förbjudits att dyrka det som ni åkallar bredvid Allah, eftersom det har kommit tydliga bevis till mig från min Herre, och jag har blivit befalld att underkasta mig världarnas Herre.”

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ
مِنْ رَّبِّيْ ۫ وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ
لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٧﴾

68. Det är Han Som skapade er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan från en blodklump, sedan frambringar Han er som ett barn, sedan *låter Han er växa* så att ni når er fulla mognad. Sedan låter Han er bli gamla, fastän några bland er får dö tidigare, och *Han låter er leva* så att ni måtte nå en fastställd tid och så att ni måtte lära er vishet.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا
شُيُوْخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ
وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. Det är Han Som ger liv och orsakar död. Och när Han påbjuder en sak, säger Han beträffande det: ”Var!” och det blir till.*

هُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا
فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٦٩﴾ ع

R.8

70. Ser du icke de som ifrågasätter Allahs tecken? Hur de vänds bort *från sanningen*!

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ
اَنّٰى يُصْرَفُوْنَ ﴿٧٠﴾

*40:69. Se förklaringen av orden: ”Var! Och det blir till” (كُنْ فَيَكُوْنُ *kun fajakún*) under 3:48. (Utgivarens anm.)

71. De som förkastar boken och det med vilket Vi har sänt Våra sändebud. Men de kommer snart att få veta,

اَلَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِالۡكِتٰبِ وَ بِمَاۤ اَرۡسَلۡنَا بِهٖ
رُسُلَنَا ۛؕ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُوۡنَ ۙ﴿۷۱﴾

72. när halsjärnen kommer att ligga runt deras halsar och kedjor *också*. De kommer att släpas

اِذِ الۡاَغۡلٰلُ فِىۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ وَ السَّلٰسِلُ ؕ
يُسۡحَبُوۡنَ ۙ﴿۷۲﴾

73. in i kokande vatten, sedan kommer de att brännas i elden.

فِى الۡحَمِيۡمِ ۙ ثُمَّ فِى النَّارِ يُسۡجَرُوۡنَ ۚ﴿۷۳﴾

74. Då kommer det att sägas till dem: ”Var är de som ni förknippade *med Gud*

ثُمَّ قِيۡلَ لَهُمۡ اَيۡنَ مَا كُنۡتُمۡ تُشۡرِكُوۡنَ ۙ﴿۷۴﴾

75. förutom Allah?” De kommer att säga: ”De har försvunnit från oss. Nej, vi bad aldrig till något förut.” Sålunda kommer Allah att gäcka de icke troende.

مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوۡا ضَلُّوۡا عَنَّا بَلۡ لَّمۡ
نَكُنۡ نَّدۡعُوۡا مِنۡ قَبۡلُ شَيۡـًٔا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ
اللّٰهُ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۷۵﴾

76. ”Det är för att ni triumferade på jorden utan berättigande, och för att ni uppträdde oförskämt.

ذٰلِكُمۡ بِمَا كُنۡتُمۡ تَفۡرَحُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ
بِغَيۡرِ الۡحَقِّ وَ بِمَا كُنۡتُمۡ تَمۡرَحُوۡنَ ۚ﴿۷۶﴾

77. Träd ni in genom helvetets portar för att förbli däri. Och ond är de högmodigas boning.”

اُدۡخُلُوۡۤا اَبۡوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ۚ
فَبِئۡسَ مَثۡوَى الۡمُتَكَبِّرِيۡنَ ﴿۷۷﴾

78. Så var du tålmodig. Allahs löfte är förvisso sant. Och vare sig Vi visar dig delar av det Vi har lovat dem eller Vi låter dig dö *innan Vårt löfte går i uppfyllelse*, så kommer de *i vilket fall som helst* att föras tillbaka till Oss.

فَاصۡبِرۡ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعۡضَ الَّذِىۡ نَعِدُهُمۡ اَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيۡنَا
يُرۡجَعُوۡنَ ﴿۷۸﴾

79. Och Vi sände sannerligen sändebud före dig, bland dem finns det några som Vi har nämnt för dig, och bland dem finns det några som Vi icke har nämnt för dig, och det är icke möjligt för något sändebud att visa ett tecken utom med Allahs tillstånd. Men när Allahs påbud kom, beslutades ärendet med rättvisa, och då försvann de som talade falskt.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ
مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ
نَقْصُصْ عَلَيْكَ ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ
يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ
اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۷۹﴾ ع ۸ ۱۳

R.9

80. Det är Allah Som har gjort kreatur för er, så att ni kan rida på några av dem och äta några av dem

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا
مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۸۰﴾

81. och ni erhåller *andra* förmåner från dem, och så att ni genom dem, måtte tillfredsställa allt *det som kan finnas* i era hjärtan. Och ni bärs på dem och på skepp.

وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً
فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُوْنَ ﴿۸۱﴾

82. Och Han visar er Sina tecken, vilket av Allahs tecken vill ni då förneka?

وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ
تُنْكِرُوْنَ ﴿۸۲﴾

83. Har de icke rest på jorden så att de kunde se vilket deras slut blev som var före dem? De var mer talrika än dessa och mäktigare i styrka och i de märken *de lämnade* på jorden. Men allt det som de tjänade var till ingen nytta för dem.

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ
كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا
فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا
كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۳﴾

84. Och när deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken, triumferade de i den kunskap de hade. Och det de hånade omslöt dem.

فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ فَرِحُوۡا
بِمَا عِنۡدَهُمۡ مِّنَ الۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِمۡ مَّا
كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۸۴﴾

85. Och när de såg Vårt straff sade de: ”Vi tror endast på Allah och vi förkastar allt det vi brukade förknippa med onom.”

فَلَمَّا رَاَوۡا بَاۡسَنَا قَالُوۡۤا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحۡدَهٗ
وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشۡرِكِيۡنَ ﴿۸۵﴾

86. Men deras tro kunde icke gagna dem *vid den tiden* då de såg Vårt straff. Detta är Allahs bestämmelse vilken *alltid* har varit i bruk beträffande Hans tjänare. Och sålunda förgicks de som icke trodde.

فَلَمۡ يَكُ يَنۡفَعُهُمۡ اِيۡمَانُهُمۡ لَمَّا رَاَوۡا
بَاۡسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِىۡ قَدۡ خَلَتۡ فِىۡ
عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الۡكٰفِرُوۡنَ ﴿۸۶﴾

Kapitel 41
<u>H</u>Á MÍM ASSÁDJDA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiofem verser.

Efter kapitel *al-mú'min* kommer kapitel *<u>h</u>á mím assádjda* vilket också inleds med förkortningen ”den Prisvärde, den Hedervärde” (حمٓ *<u>H</u>á Mím*). Redan i inledningen av kapitlet tillkännages ett påstående om att den Ädla Qur'anen uppenbarats på ett vältaligt och lysande språk som tydligt framför olika ämnen, men förnekare bemöter detta genom att säga: ”Våra hjärtan är övertäckta och *är beskyddade* mot det till vilket du kallar oss, och i våra öron finns en dövhet, och mellan oss och er finns det en barriär.” De utmanar även den Helige Profeten genom att säga till honom att han må göra vad han behagar, men att de beslutsamt kommer att sysselsätta sig med vad de vill. Här bör inte tanken uppstå att fienden ger profeterna fritt fram att göra vad de vill, utan vad de menar är att profeterna må agera på sitt sätt men att fienderna ständigt kommer försöka ödelägga deras arbete.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, instruerades att bemöta detta genom att svara fienderna: *Även om jag är en människa som ni är, så har en enorm skillnad mellan oss uppstått av den anledningen att uppenbarelser kommer ned över mig.*

I kapitlet finns några verser som vissa invänder mot eftersom de saknar insikt om dem. Till exempel menar de att verserna 11-13 talar om skapelsens begynnelse som inträffade genom att hela universum spreds som en dimma i sfären, fastän jorden bildades först långt därefter.

Här talas det i själva verket om att jordens födoämnen

bildades under fyra perioder, och att bergen har haft en avgörande roll i detta. Därefter beskrivs att himlen fanns över detta i form av rök. Denna rök var i form av gaser som låg mycket högre än de sju himlar som ligger närmast intill jorden, och då dessa ständigt sänkte sig ner över jorden så avdunstade de igen till himlens höjder på grund av den oerhörda hettan. Detta tillstånd rådde på jorden under en lång tid och till sist föll dessa gaser ner till jorden som vatten och bredde ut sig i form av hav, varifrån det dunstade av och stötte mot bergen och sedan föll ner mot jorden igen. Därefter fullordades de sju intilliggande himlarna över jorden under två perioder, och varje del av himlen gavs en särskild order beträffande sin funktion. Idag talar vetenskapsmän om sju sfärer av himlen som finns över jorden, och att varje sfär har sin egen funktion som är av stor betydelse för jorden. Alla dessa sfärer är till för att bevara jorden och dess livsformer.

Uppmaningen till ståndaktighet som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fått och den enorma belöning som utlovats för detta förklaras i detalj och beskrivs i två delar. I den första delen ges de troende glädjebudskapet att när de visar ståndaktighet mot fiendens angrepp, kommer Allah att sända ned änglar över de troende och dessa änglar kommer att fylla deras hjärtan med mod och trösta dem genom sitt tal om att änglarna kommer att stå vid deras sida både under detta livet och i livet härefter.

Detta ämne utvecklas vidare i de verser som inleds med orden: ”Och vem är bättre i tal än den som inbjuder *människor* till Allah” (vers 34), och det förklaras att om den Helige Profeten aktivt förmedlar budskapet till dem med tålamod och vishet och ståndaktigt förlitar sig på Allah, så kommer en tid då de fiender som nu törstar efter hans blod att bli hans trogna vänner. Detta mirakel uppfylldes på det allra mest fantastiska sätt för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom,

som var den mest tålmodige av alla och som tilldelats ett enormt stort tålamod (حَظٍّ عَظِيمٍ *hádhin ’ádhím*). Under hans livstid omvandlades mycket riktigt flera av hans inbitna fiender till mycket nära vänner.

I slutet av kapitlet står att de som förnekar mötet med Allah kommer att visas många tecken, vilka både ska visa sig på horisonten och i det fantastiska biologiska system som Allah utformat inuti deras kroppar. De som kommer att begrunda horisonten och sitt inre system kommer således att förkunna: ”Vår Herre! Du har icke skapat detta *universum* utan syfte. Helig är Du! Rädda oss då från eldens vånda.”

رکوعاتها ٦ — سُوۡرَةُ حٰمٓ السَّجۡدَةِ مَكِّيَّةٌ ٤١ — اٰياتها ٥٥

Sura HÁ MÍM ASSÁDJDA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Há Mím.*

حٰمٓ ۝٢

3. *Detta är* en uppenbarelse från den Nåderike, den Barmhärtige,

تَنۡزِيۡلٌ مِّنَ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝٣

4. en bok, vars verser har framställts i detalj, ofta upplästa, gjorda uppenbart tydliga, för ett folk som har kunskap,

كِتٰبٌ فُصِّلَتۡ اٰيٰتُهٗ قُرۡاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوۡمٍ
يَّعۡلَمُوۡنَ ۝٤

5. en glädjebudbärare och en varnare. Men de flesta av dem vänder sig bort och de hör icke.

بَشِيۡرًا وَّنَذِيۡرًا ۚ فَاَعۡرَضَ اَكۡثَرُهُمۡ
فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُوۡنَ ۝٥

6. Och de säger: ”Våra hjärtan är övertäckta *och är beskyddade* mot det till vilket du kallar oss och i våra öron finns det en dövhet och mellan oss och er finns det en slöja. Så fortsätt ditt arbete, vi arbetar också.”

وَقَالُوۡا قُلُوۡبُنَا فِيۡۤ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدۡعُوۡنَاۤ
اِلَيۡهِ وَفِيۡۤ اٰذَانِنَا وَقۡرٌ وَّمِنۡۢ بَيۡنِنَا وَبَيۡنِكَ
حِجَابٌ فَاعۡمَلۡ اِنَّنَا عٰمِلُوۡنَ ۝٦

7. Säg: ”Jag är bara en människa lik er. Det har uppenbarats för mig att er Gud är en *enda* Gud, så vänd ni er rakt mot Honom *utan att avvika*, och be Honom om förlåtelse.” Och ve avgudadyrkarna,

قُلۡ اِنَّمَاۤ اَنَا بَشَرٌ مِّثۡلُكُمۡ يُوۡحٰۤى اِلَىَّ
اَنَّمَاۤ اِلٰهُكُمۡ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسۡتَقِيۡمُوۡۤا اِلَيۡهِ
وَاسۡتَغۡفِرُوۡهُ ؕ وَوَيۡلٌ لِّلۡمُشۡرِكِيۡنَ ۝٧

8. som icke betalar Zakát och det är de som förnekar det tillkommande.

الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡتُوۡنَ الزَّكٰوةَ وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ
هُمۡ كٰفِرُوۡنَ ۝٨

9. *Beträffande* dem som tror och gör rättfärdiga gärningar, de

اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمۡ

*41:2 Den Prisvärde, Hedervärde.

ع ۹ ۱۵ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُوۡنٍ ۹

kommer sannerligen att få en belöning som aldrig tar slut.

R.2

قُلۡ اَئِنَّكُمۡ لَتَكۡفُرُوۡنَ بِالَّذِىۡ خَلَقَ
الۡاَرۡضَ فِىۡ يَوۡمَيۡنِ وَتَجۡعَلُوۡنَ لَهٗۤ
اَنۡدَادًا ؕ ذٰلِكَ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۚ ۱۰

10. Säg: ”Tror ni verkligen icke på Honom, Som skapade jorden i två perioder? Och sätter ni upp likar bredvid Honom?” Han är världarnas Herre.

وَجَعَلَ فِيۡهَا رَوَاسِىَ مِنۡ فَوۡقِهَا وَبٰرَكَ
فِيۡهَا وَقَدَّرَ فِيۡهَاۤ اَقۡوَاتَهَا فِىۡۤ اَرۡبَعَةِ
اَيَّامٍ ؕ سَوَآءً لِّلسَّآئِلِيۡنَ ۱۱

11. På den placerade Han fasta berg som reser sig över dess *yta* och placerade välsignelser på den och balanserade slutligen dess medel till uppehälle under fyra perioder, lika för *alla* som söker.

ثُمَّ اسۡتَوٰۤى اِلَى السَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلۡاَرۡضِ ائۡتِيَا طَوۡعًا
اَوۡ كَرۡهًا ؕ قَالَتَاۤ اَتَيۡنَا طَآئِعِيۡنَ ۱۲

12. Sedan vände Han Sig mot himlen medan den var *något liknande* rök, och sade till den och till jorden: ”Kom ni båda, villigt eller motvilligt.” De sade: ”Vi kommer villigt.”

فَقَضٰهُنَّ سَبۡعَ سَمٰوَاتٍ فِىۡ يَوۡمَيۡنِ
وَاَوۡحٰى فِىۡ كُلِّ سَمَآءٍ اَمۡرَهَا ؕ وَزَيَّنَّا
السَّمَآءَ الدُّنۡيَا بِمَصَابِيۡحَ ۖۗ وَحِفۡظًا ؕ ذٰلِكَ
تَقۡدِيۡرُ الۡعَزِيۡزِ الۡعَلِيۡمِ ۱۳

13. Så under två perioder fullkomnade Han dem som sju himlar, och för varje himmel uppenbarade Han dess funktion för den. Och Vi smyckade den lägsta himlen med lampor *som ljus* och till beskydd. Det är ett påbud från den Mäktige, den Allvetande.

فَاِنۡ اَعۡرَضُوۡا فَقُلۡ اَنۡذَرۡتُكُمۡ صٰعِقَةً
مِّثۡلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوۡدَ ؕ ۱۴

14. Men om de vänder sig bort, säg då: ”Jag varnar er för ett förgörande straff likt straffet *som drabbade* ’Ad och Thamúd.”

اِذۡ جَآءَتۡهُمُ الرُّسُلُ مِنۡۢ بَيۡنِ اَيۡدِيۡهِمۡ
وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ اَلَّا تَعۡبُدُوۡۤا اِلَّا اللّٰهَ ؕ

15. När deras sändebud kom till dem framifrån och bakifrån och sade: ”Dyrka ingen utom Allah,” sade de: ”Om vår Herre så hade

velat skulle Han förvisso ha sänt ned änglar. Så vi tror icke på det med vilket ni har sänts.”

قَالُوْا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا
بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۵﴾

16. När det gäller ’Ad uppträdde de övermodigt på jorden utan något berättigande och sade: ”Vem är mäktigare än vi i styrka?” Ser de icke att Allah, Som skapade dem, är mäktigare än de i styrka? Ändå fortsatte de med att förneka Våra tecken.

فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ
يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ
مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿۱۶﴾

17. Så Vi sände en rasande vind över dem under flera olycksbådande dagar, så att Vi kunde låta dem smaka förödmjukelsens straff i detta livet. Och straffet i det tillkommande kommer förvisso att bli mer förödmjukande, och de kommer icke att bli hjälpta.

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْٓ
اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ
الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۷﴾

18. Och beträffande Thamúd vägledde Vi dem, men de föredrog blindhet framför vägledning, så att ett förödmjukande straffs olycka drabbade dem på grund av vad de hade förtjänat.

وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى
عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ
الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۚ﴿۱۸﴾

19. Och Vi räddade dem som trodde och handlade rättfärdigt.

وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۱۹﴾ ع ۲/۱۶

R.3

20. Och den dag när Allahs fiender kommer att samlas ihop och bli ledda till elden, och de kommer att marschera i grupper,

وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوْزَعُوْنَ ﴿۲۰﴾

21. till dess att, när de når *fram till* den, deras öron och deras ögon och deras hud kommer att avlägga vittnesbörd mot dem beträffande det de hade gjort.

حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۱﴾

22. Och de kommer att säga till sina skinn: ”Varför har ni burit vittnesbörd mot oss?” De kommer att säga: ”Allah har låtit oss tala liksom Han har låtit allting *annat* tala. Och det är Han Som skapade er den första gången, och till Honom har ni förts tillbaka.

وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَیْنَا ؕ
قَالُوْۤا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِیْۤ اَنْطَقَ كُلَّ شَیْءٍ
وَّ هُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّ اِلَیْهِ
تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۲﴾

23. Och *medan ni syndade* fruktade ni icke att era öron och era ögon och era skinn skulle bära vittnesbörd mot er; nej ni trodde icke att *ens* Allah visste särskilt mycket om vad ni brukade göra.

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ یَّشْهَدَ عَلَیْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَاۤ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ
وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا یَعْلَمُ كَثِیْرًا
مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۳﴾

24. Och denna er tanke som ni hyste beträffande er Herre, har ödelagt er. Så nu har ni hamnat bland förlorarna.”

وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِیْ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿۲۴﴾

25. Nu är elden deras boning om de kan uthärda den, och om de önskar bli hörda kommer de icke att vara bland dem som blir hörda.

فَاِنْ یَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ
یَّسْتَعْتِبُوْا فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِیْنَ ﴿۲۵﴾

26. Och Vi anvisade dem livskamrater som lät det, som var framför dem och bakom dem av deras gärningar *tyckas* dem tilldragande, och domen föll beträffande dem på samma sätt som beträffande folket som hade föregått dem, som tillhörde Djinnerna (de stora människorna) eller *de* vanliga människorna. De var förvisso förlorarna.

وَقَیَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَیَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَیْنَ
اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَیْهِمُ
الْقَوْلُ فِیْۤ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ
الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِیْنَ ﴿۲۶﴾ ع

R.4

27. Och de som icke tror säger: ”Lyssna icke till denna Qur’an, utan för oväsen under *uppläsningen av* den, så att ni kan ha övertaget.”

وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَا تَسۡمَعُوۡا لِهٰذَا
الۡقُرۡاٰنِ وَالۡغَوۡا فِيۡهِ لَعَلَّكُمۡ تَغۡلِبُوۡنَ ﴿۲۷﴾

28. Och Vi kommer helt förvisst att låta dem som icke tror smaka ett svårt straff, Vi kommer helt förvisst att vedergälla dem för de värsta av deras gärningar.

فَلَنُذِيۡقَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا عَذَابًا شَدِيۡدًا ۙ
وَّلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ اَسۡوَاَ الَّذِىۡ كَانُوۡا
يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۲۸﴾

29. Belöningen till Allahs fiender är elden. För dem kommer det att finnas ett varaktigt hem i den, som vedergällning för att de brukade förneka Våra tecken.

ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعۡدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ لَهُمۡ فِيۡهَا
دَارُ الۡخُلۡدِ ؕ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوۡا بِاٰيٰتِنَا
يَجۡحَدُوۡنَ ﴿۲۹﴾

30. Och de som icke tror kommer att säga: ”Vår Herre, visa oss dem som vilseledde oss, från både Djinnerna och människorna, så att vi kan trampa ned dem under våra fötter, så att bägge dessa måtte bli bland de lägsta.”

وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا رَبَّنَاۤ اَرِنَا الَّذَيۡنِ
اَضَلّٰنَا مِنَ الۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ نَجۡعَلۡهُمَا
تَحۡتَ اَقۡدَامِنَا لِيَكُوۡنَا مِنَ الۡاَسۡفَلِيۡنَ ﴿۳۰﴾

31. *Beträffande* dem som säger: ”Vår Herre är Allah,” och sedan förblir ståndaktiga, över dem stiger änglarna ned *och säger*: ”Frukta icke, sörj icke heller, utan fröjdas i *paradisets* trädgård, vilken ni har lovats,

اِنَّ الَّذِيۡنَ قَالُوۡا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسۡتَقَامُوۡا
تَتَنَزَّلُ عَلَيۡهِمُ الۡمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوۡا وَلَا
تَحۡزَنُوۡا وَاَبۡشِرُوۡا بِالۡجَنَّةِ الَّتِىۡ كُنۡتُمۡ
تُوۡعَدُوۡنَ ﴿۳۱﴾

32. vi är era vänner i detta livet och i det tillkommande. Däri kommer ni att få allt det era själar kan önska, och däri kommer ni att få allt ni ber om,

نَحۡنُ اَوۡلِيٰٓؤُكُمۡ فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا وَفِى
الۡاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمۡ فِيۡهَا مَا تَشۡتَهِىۡۤ
اَنۡفُسُكُمۡ وَلَكُمۡ فِيۡهَا مَا تَدَّعُوۡنَ ؕ ﴿۳۲﴾

33. ett underhåll från den Synnerligen Förlåtande, Barmhärtige.”

نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ﴿٣٣﴾ ع ٧/١٨

R.5

34. Och vem är bättre i tal än den som inbjuder *människor* till Allah och gör rättfärdiga gärningar och säger: ”Jag är förvisso bland dem som underkastar sig?”

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ مِنَ
الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٣٤﴾

35. Och gott och ont är icke lika. Avvärj *det* onda med det som är bäst. Och se, den mellan vilken och dig själv det rådde fiendskap kommer att bli som vore han en varm vän.

وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ؕ اِدْفَعْ
بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ
عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ﴿٣٥﴾

36. Men det ges icke till någon utom till dem som är ståndaktiga, och det ges icke till någon utom till dem som äger en stor andel av *det goda.*

وَمَا يُلَقّٰهَآ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا ۚ وَمَا
يُلَقّٰهَآ اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٣٦﴾

37. Och om en provokation från satan retar dig, sök då beskydd hos Allah. Han är förvisso den Allhörande, den Allvetande.

وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ ﴿٣٧﴾

38. Och bland Hans tecken är natten och dagen och solen och månen. Kasta er icke *ned* inför solen, icke heller inför månen, utan kasta er ödmjukt ned inför Allah, Som skapade dem, om det *verkligen* är Honom som ni tillber.

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ ؕ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَهُنَّ
اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Men om de vänder sig bort i förakt *så gör de det till sitt eget förfång,* medan de som är med din Herre lovprisar Honom natt och dag och de blir aldrig uttröttade.

فَاِنِ اسْتَكْبَرُوْا فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُوْنَ لَهٗ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
يَسْئَمُوْنَ ﴿٣٩﴾ السجدة

40. Och bland Hans tecken är att du ser jorden förtorkad, men när Vi sänder ned vatten över den, uppväcks den och sväller *av grönska*. Han Som uppväcker den kan förvisso uppväcka de döda också. Han har sannerligen makt över alla ting.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً
فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَتْ ؕ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ
الْمَوْتٰى ؕ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾

41. De som grälar beträffande Våra tecken är förvisso icke dolda för Oss. Är då den som har kastats in i elden förmer än den som kommer ut trygg på uppståndelsens dag? Gör vad ni vill. Han ser förvisso allt vad ni gör.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
عَلَيْنَا ؕ اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ
يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ
اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤١﴾

42. De som förnekar påminnelsen när den kommer till dem *är förlorare*. Och det är i sanning en mäktig bok,

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ
وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ﴿٤٢﴾ ۙ

43. falskhet kan icke närma sig den *vare sig* framifrån eller bakifrån. *Den är* en uppenbarelse från den Vise, den Prisvärde.

لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
خَلْفِهٖ ؕ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿٤٣﴾

44. Ingenting sägs till dig utom vad som sades till sändebuden före dig. Din Herre är sannerligen förlåtelsens Herre, och *dessutom* Härskare över svår tuktan.

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ
وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٤٤﴾

45. Och om Vi hade gjort den till en Qur'an på främmande tungomål, skulle de säkerligen ha sagt; "varför har dess verser icke gjorts tydliga? Vad! Ett främmande tungomål och en arab?" Säg: "Den är en vägledning och ett botemedel för dem som tror." Men *när det gäller* dem som icke tror

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا
فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ
هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ ؕ وَالَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ

قرأ حفص بتسهيل الهمزة الثانية

finns det en dövhet i deras öron och det är en blindhet för dem. De är *som om* de kallades på från en långt avlägsen plats.

عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ
مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٤٥﴾ ع ١٢ ١٩

R.6

46. Och Vi gav Moses boken, men meningsskiljaktigheter skapades beträffande den, och hade det icke varit för ett ord som hade föregått den från din Herre, skulle *frågan* ha beslutats mellan dem, och de svävar förvisso i oroande tvivelsmål om den.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿٤٦﴾

47. För den som handlar rätt är det *till gagn* för hans egen själ, och för den som handlar orätt kommer det *bara att vara* den till men. Och din Herre är icke det minsta orättvis mot *Sina* tjänare.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَآءَ
فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٤٧﴾

Del 25

48. *Endast* till Honom hänförs kännedomen om timmen. Och ingen frukt kommer fram ur sina skidor, icke heller bär någon av honkön *en avkomma*, icke heller framföder hon det utom med Hans kännedom. Och *tänk på* den dagen när Han kommer att kalla på dem *och säga*: ”Var är de medgudar som tillskrivs Mig?” De kommer att säga: ”Vi förklarar inför Dig att det icke finns någon bland oss som är vittne *till det*.”

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخْرُجُ
مِنْ ثَمَرٰتٍ مِّنْ اَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَيَوْمَ
يُنَادِيْهِمْ اَيْنَ شُرَكَآءِيْ ۙ قَالُوْٓا اٰذَنّٰكَ ۙ
مَا مِنَّا مِنْ شَهِيْدٍ ﴿٤٨﴾

49. Och allt det de förut brukade åkalla kommer att gå dem förlorat. Då kommer de att inse att det icke finns någon räddning för dem.

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ
وَظَنُّوْا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٤٩﴾

50. Människan tröttnar icke på att be om det goda, men om något ont snuddar vid henne, förtvivlar hon *och* ger upp *allt* hopp.

لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ ۫ وَاِنْ
مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوْسٌ قَنُوْطٌ ﴿٥٠﴾

وَلَىِٕنْ اَذَقْنٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِىْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ
السَّاعَةَ قَآىِٕمَةً ۙ وَّلَىِٕنْ رُّجِعْتُ اِلٰى رَبِّىْۤ
اِنَّ لِىْ عِنْدَهٗ لَلْحُسْنٰى ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا ۫ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنْ
عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿۵۱﴾

51. Och om Vi låter henne erfara barmhärtighet från Oss efter det att *någon* hemsökelse har drabbat henne, säger hon säkert: ”Detta är min rätt och jag tror icke att timmen *någonsin* kommer. Men om jag vänds åter till min Herre, kommer jag förvisso att få det bästa hos Honom.” Då skall Vi förvisso komma att upplysa de icke troende om allt det de gjorde, och Vi skall förvisso låta dem smaka ett hårt straff.

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ
وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ
دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ﴿۵۲﴾

52. Och när Vi ger människan en ynnest ignorerar hon *det* och vänder sig bort, men när det onda vidrör henne, se! då *börjar hon* be långa böner.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِىْ
شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۵۳﴾

53. Säg: ”Tala om för mig, om det är från Allah fast ni förnekar det, vem är mer vilsegången än en som har drivit långt bort *från Allah*?”

سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِى الْاٰفَاقِ وَفِىْۤ اَنْفُسِهِمْ
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ؕ اَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۵۴﴾

54. Snart kommer Vi att visa dem att Våra tecken *visas* vid horisonten, och inom dem själva till dess att det blir uppenbart för dem att det är sanningen. Är det icke nog att din Herre är Vittne till alla ting?

اَلَآ اِنَّهُمْ فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ؕ
اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿۵۵﴾ ع

55. Hör nu, de svävar förvisso alltid i tvivel om mötet med sin Herre. Hör nu, Han omfattar sannerligen alla ting.

Kapitel 42
ASH-SHÚRA

Kapitel *ash-shúra* uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiofyra verser.

I de sista verserna av det föregående kapitlet varnades de som förkastar Guds ynnest när den kommer i form av en profetvärdighet. Det förklaras att när de till följd av detta drabbas av något ont, så ber de långa böner om att få undsättning. De varnas alltså för att Allah kommer visa dem tecken som är storslagna manifestationer av naturlagarna, vid horisonten. Han kommer även att visa de tecken som förekommer inom varje människa och som vittnar om Guds existens.

Efter förkortningen i kapitlet står det att Gud sände ned Sina uppenbarelser till tidigare folk fast de inte fäste något avseende vid dem. Sedan sände Han även ned uppenbarelser till den Helige Profeten. Detta är en stor ynnest, men människor är världsliga och de kommer inte att godta denna himmelska gåva eftersom de enbart åtrår världsliga välsignelser.

I vers 8 har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förklarats vara en varnare för hela världen, eftersom Allah utsett Mecka – alla städers moder – till hela världens center; om en varning utfärdas för den staden är det samma sak som att en varning utfärdats för hela världen. I orden ”och de runt omkring” (وَمَنْ حَوْلَهَا *wa mánn háulaha*) (vers 8) innefattas alla bygder och städer i hela världen. Sedan nämns även ” samlingsdagen” (يَوْمَ الْجَمْعِ *jáum al-djám'ī*) (vers 8), och på samma sätt som Mecka förklarats vara en samlingsplats för hela världen, så kommer även en samling att inträffa i livet efter detta, då hela mänskligheten kommer samlas.

Gud har skickat den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, för att ena hela mänskligheten, men eftersom Han inte tvingar människor till att anta vägledningen vet Han att många människor kommer att vägra ta emot denna ynnest och förbli splittrade. Om Allah hade tvingat människorna kunde Han ha gjort dem till ett folk.

Därefter anges syftet med de uppenbarelser som skickades till de föregående profeterna, och att det var att förena människorna. Men närhelst dessa profeter kom så förnekade folket denna välsignelse och drabbades av än mer splittring. Den grundläggande orsaken till deras splittring anges vara att de i själva verket hyste agg mot varandra. Frågan är således varför inte deras fall redan avgjorts trots deras ihärdiga olydnad. Svaret på detta är att så länge det är förutbestämt att människorna på jorden kommer ställas inför prövningar, så kommer deras öde inte att avgöras. Även om varje folk tillfälligtvis gick sitt öde till mötes under den tid som var fastställd för dem (اَجَلٌ مُّسَمًّى *adjalun musámman*) följde därefter ännu ett folk efter dem och sedan ännu ett och så vidare, och människans öde kommer på det hela att avgöras under den yttersta fastställda tiden.

Sedan uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att inte bekymra sig över förnekarnas invändningar och trotsighet. Då Allah avser förena dem kommer Han sannerligen att göra så. En storslagen profetia angående denna förening finns i kapitel *al-djumu'a.*

Shiamuslimska lärde framför en synnerligen förvrängd tolkning av vers 24 i det här kapitlet. Enligt dem uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att säga: Å, människor! Jag ber er inte om någon ersättning, men i utbyte bör ni ersätta mina nära och bekanta. Detta är absolut inte vad versen betyder, eftersom krav på ersättning för släktingar i själva verket är lika med att be om en personlig

ersättning. Dess verkliga innebörd är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, varken ber om någon ersättning för sig själv eller för sina släktingar, eftersom han själv sagt att man aldrig ska ge hans släktingar eller deras avkomma någon allmosa men att människorna inte ska åsidosätta sina egna släktingar. Att spendera för att tillfredsställa deras behov åligger dem.

Det talades om att man skulle spendera på de fattiga och behövande, särskilt på släktingar, vilket väcker frågan om varför Gud inte Själv drar försorg om dem? Svaret som ges är att frågan som gäller rikligt eller magert uppehälle har andra bakomliggande orsaker. Ibland prövas vissa människor genom ett rikligt uppehälle och överflöd, och ibland genom magert uppehälle och torftighet. De som prövas genom överflöd är de som nämnts tidigare, och det står att dessa personer inte tar hand om de fattiga, inte ens sina släktingar.

Därefter avslöjas något beundransvärt i vers 30, vilket inte någon ens kunnat föreställa sig på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid. På den tiden förmodade man att himlen bestod av sju genomskinliga lager där himlakroppar klistrats upp på samma sätt som man klistrar utsmyckningar på kläder. Vem hade kunnat påstå att det även där, på himlakropparna, fanns kringvandrande varelser på samma sätt som på jorden? Det har inte enbart tillkännagivits att det tveklöst förekommer sådant liv i himlarna, utan detta liv beskrivs i plural och det berättas att livet i himmlarna och på jord en dag förvisso kommer att föras samman. Huruvida detta ”samlande” kommer att vara fysiskt eller kommunikationsmässigt vet Allah bättre, men idag försöker forskare ta kontakt med varelser på andra himlakroppar. Det är som om de tvingats till att fundera över om det finns levande varelser även någon annanstans än på jorden.

I det här kapitlet, som heter ”rådslaget” (اَلشُّوْرٰی *ash-shúra*),

talas det även om en annan sammankomst då det berättas att det föreskrivits för muslimer att närhelst något viktigt ärende uppdagas för dem så bör de samlas för att tänka igenom det ordentligt.

I kapitlet finns en liten vers, vers nummer 41, som bevisar förträffligheten i den Ädla Qur'anens lära och dess upphöjdhet över alla tidigare religioner. Det berättas att om någon människa förfördelas så får hon enbart vedergälla i proportion till den orättvisa som begåtts, snarare än att själv göra sig skyldig till övergrepp på grund av hämndlystnad. Men det vore mycket bättre om människan visar ett sådant överseende som leder till att den skyldige reformeras. Ibland blir människor ännu fräckare då man har överseende med dem. Överseende tillåts inte i sådana fall, utan det är enbart tillåtet då det kan leda till en reformering.

I vers 52 beskrivs olika former av uppenbarelser och att det inte är möjligt för någon människa att bli tilltalad av Allah annat än genom uppenbarelser. Ibland kommer uppenbarelser som ”bakifrån ett skynke”, det vill säga att den talande inte syns men att människans hjärta tar emot det som sägs i klartext. Ibland kommer Allahs ombud i form av en ängel som uppenbarar exakt det Allah uppmanat den till. Sedan sägs det till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att det är på detta vis som Allah skickat uppenbarelser även till honom, och genom Hans förskrift har Han förlänat den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, en livgivande skrift.

I de avslutande verserna av kapitlet upprepas att allt som finns i himmel och på jord och allt däremellan, tillhör Allah och till Honom kommer alla ärenden att återföras.

ركوعاتها ٥ — سُوۡرَةُ الشُّوۡرٰى مَكِّيَّةٌ ٤٢ — اٰياتها ٥٤

Sura ASH-SHÚRA
(Uppenbarad före hidjra)

1. 1.I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Há Mím.*

حٰمٓ ۝٢

3. Áin Sín Qáf.*

عٓسٓقٓ ۝٣

4. Sålunda uppenbarar Allah den Mäktige, den Vise för dig, och har uppenbarat för dem som föregick dig.

كَذٰلِكَ يُوۡحِيۡۤ اِلَيۡكَ وَاِلَى الَّذِيۡنَ مِنۡ
قَبۡلِكَ ۙ اللّٰهُ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ۝٤

5. Till Honom hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden och Han är den Höge, den Store.

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الۡاَرۡضِ ؕ وَهُوَ
الۡعَلِيُّ الۡعَظِيۡمُ ۝٥

6. Himlarna må rämna itu i de gudomliga höjderna, medan änglarna lovprisar sin Herre med Hans lovprisning och ber om förlåtelse för dem på jorden. Se! Det är förvisso Allah Som är den Mest Förlåtande, den Barmhärtige.

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِنۡ فَوۡقِهِنَّ
وَالۡمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوۡنَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ
وَيَسۡتَغۡفِرُوۡنَ لِمَنۡ فِي الۡاَرۡضِ ؕ اَلَاۤ
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ۝٦

7. Och *beträffande dem* som tar sig beskyddare bredvid Honom, Allah vakar över dem, och du är icke en förmyndare över dem.

وَالَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اَوۡلِيَآءَ اللّٰهُ
حَفِيۡظٌ عَلَيۡهِمۡ ۖ وَمَاۤ اَنۡتَ عَلَيۡهِمۡ بِوَكِيۡلٍ ۝٧

8. Sålunda har Vi uppenbarat Qur’anen på arabiska för dig, på

وَكَذٰلِكَ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡكَ قُرۡاٰنًا عَرَبِيًّا

*42:2 Den Prisvärde, Hederns Herre.
*42:3 Den Allvetande, den Allhörande, Den som innehar makt.

det att du måtte varna städernas moder och alla runt den, och på det att du måtte varna *dem* för samlingsdagen, om vilken det icke råder något tvivel, en grupp kommer att vara i *paradisets* trädgårdar och en grupp kommer att vara i den flammande elden.*

لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ
يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ۞٨

9. Och om Allah *så* hade velat kunde Han ha gjort dem till ett folk, men Han ger den Han behagar tillträde till Sin barmhärtighet. Och syndarna kommer icke att ha någon beskyddare eller hjälpare.

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً
وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ
وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۞٩

10. Har de tagit sig andra beskyddare än Honom? Men det är Allah Som är den *verklige* Beskyddaren. Och Han uppväcker de döda och Han har makt över allting.

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ
هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى ۫ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞١٠ ع

R.2

11. Och beträffande allt som ni är oense om *ligger* den slutliga domen hos Allah. *Säg*: ”Sådan är Allah, min Herre; till Honom sätter jag min lit och till Honom återvänder jag *alltid*.”

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ
اِلَى اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖۗ
وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۞١١

12. *Han är* himlarnas och jordens ende Upphovsman. Han gjorde er till par och av boskapen gjorde Han också par till nytta för er. Han mångfaldigar er på så sätt.

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ
مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ

*42:8 Det första hus som någonsin byggts för dyrkan av Allah var Ka'ba (اَلْكَعْبَة *al-ka'ba*) beläget i en stad vid namn kallad Mecka (*mákka*). Det är denna stad som orden ”städernas moder” (اُمَّ الْقُرٰى *úmm-al-qurá*) syftar på. Detta uttryck intygar dess betydelse i förhållande till alla andra städer. Ordagrant kan det även innebära att det är den första stad som någonsin byggts. I så fall skulle det innebära att en stad, som ursprungligen hade byggts av okända människor i forna tider, gradvis växte fram runt Guds hus, på samma plats där Mecka nu är belägen. Mänskligheten lärde sig bygga städer genom att efterlikna denna. På så sätt kan den också hänvisas till som alla städers moder.

Det finns inget som helst likt Honom, och Han är den All-hörande, den Allseende.

أَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ١٢

13. Till Honom hör nycklarna till himlarna och jorden. Han utvidgar underhållet för vem Han än behagar och minskar det *för vem Han än behagar*. Han känner förvisso alla ting fullt ut.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٣

14. Han har föreskrivit er samma religion som Han ålade Noak och som Vi har uppenbarat för dig och som Vi ålade Abraham och Moses och Jesus, *och sade*: ”Förbli ståndaktiga i lydnad och låt er icke splittras beträffande den. Hårt för avgudadyrkarna är det till vilket du kallar dem. Allah väljer vem Han behagar åt Sig själv och vägleder den till Sig som vänder sig *till Honom.*”

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا
وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ يُنِيبُ ١٤

15. Och de var icke oense och splittrades icke, men när kunskapen hade kommit till dem gjorde de så av avundsjuka på varandra. Och hade det icke varit för ett ord som redan hade gått fram från din Herre för en fastställd tid, skulle *ärendet* förvisso ha blivit avgjort mellan dem. Och de som fick ärva boken efter dem svävar förvisso i ett oroande tvivel beträffande den.

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ١٥

16. Kalla du då *mänskligheten* till den. Och var du ståndaktig såsom du är befalld, och följ icke deras onda böjelser utan säg: ”Jag tror på vilken bok som Allah än har sänt ned, och jag är befalld att döma rättvist mellan er. Allah är vår Herre och er Herre. För oss finns våra gärningars belöning och för er finns era gärningars belöning. Det finns ingen tvist mellan oss och er. Allah kommer att samla ihop oss och till Honom skall vi återvända.”

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ
اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ؕ لَنَآ اَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ؕ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ
الْمَصِيْرُ ؕ ﴿١٦﴾

17. Och för dem som tvistar beträffande Allah efter att ha accepterat Honom, är deras argument utan all kraft och verkan i deras Herres ögon, och över dem kommer *Guds* vrede att falla och för dem skall det finnas ett strängt straff.

وَالَّذِيْنَ يُحَآجُّوْنَ فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ
مَا اسْتُجِيْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيْدٌ ﴿١٧﴾

18. Det är Allah Som har sänt ned boken med sanning och *även* med vågen. Och vad kommer att låta dig veta att timmen kan vara nära?

اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ
وَالْمِيْزَانَ ؕ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
قَرِيْبٌ ﴿١٨﴾

19. De som icke tror på den försöker skynda på den, men de som tror fruktar den och vet att den är sanningen. Tag er i akt! De som tvistar beträffande timmen har svävat långt ut i villfarelse.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُوْنَ
اَنَّهَا الْحَقُّ ؕ اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي
السَّاعَةِ لَفِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ﴿١٩﴾

20. Allah är utsökt Välvillig gentemot Sina tjänare. Han förser vem Han än behagar. Och Han är den Starke, den Mäktige.

اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٢٠﴾ ع

R.3

21. För den som önskar det tillkommandes skörd, skänker Vi honom en ökning i hans skörd, och för den som söker denna världens skörd ger Vi honom av den, men i det tillkommande kommer han icke att ha någon del.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ
حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ
نَّصِيْبٍ ﴿٢١﴾

22. Har de *sådana* jämlikar *bredvid Allah* som har kunnat göra det lagligt i religionen som Allah icke har tillåtit? Och utom för *Vårt* ord om den slutliga domen, skulle frågan *nu* ha blivit avgjord mellan dem. Och syndarna kommer förvisso att få ett svårt straff.

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ
مَا لَمْ يَاْذَنْۢ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ
الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٢﴾

23. Du kommer att få se syndarna i fruktan på grund av det de förtjänat, och det är säkert att det kommer att drabba dem. Men de som tror och gör goda gärningar kommer att vara på trädgårdarnas ängar. Hos sin Herre kommer de att få allt de önskar. Det är *Guds* stora frikostighet.

تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا
وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا
يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾

24. Det är detta om vilket Allah ger de glada budskapen till Sina tjänare som tror och gör goda gärningar. Säg: ”Jag ber er icke om någon belöning för det, utom den tillgivenhet som är vanlig mellan släktingar.” Och för vem helst som gör en god gärning ökar Vi det goda i den för honom. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Högst Uppskattande.

ذٰلِكَ الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ قُلْ لَّآ اَسْئَلُكُمْ
عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ؕ وَمَنْ
يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا حُسْنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٤﴾

25. Säger de: ”Han har smitt en lögn mot Allah?” Om Allah så hade velat kunde Han försegla ditt hjärta. Men Allah utplånar falskhet och upprättar sanningen genom Sina befallningar. Han vet förvisso helt väl vad som finns i era hjärtan.

اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ
فَاِنۡ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخۡتِمۡ عَلٰى قَلۡبِكَ ؕ وَيَمۡحُ
اللّٰهُ الۡبَاطِلَ وَيُحِقُّ الۡحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ
اِنَّهٗ عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۲۵﴾

26. Och det är Han Som godtar ånger från Sina tjänare och förlåter synder. Och Han vet vad ni gör.

وَهُوَ الَّذِىۡ يَقۡبَلُ التَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهٖ
وَيَعۡفُوۡا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعۡلَمُ مَا
تَفۡعَلُوۡنَ ۙ ﴿۲۶﴾

27. Och Han godtar *deras böner* som tror och gör goda gärningar, och ger dem mer genom Sin nåd, och beträffande de som icke tror skall de få ett strängt straff.

وَيَسۡتَجِيۡبُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيۡدُهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ ؕ
وَالۡكٰفِرُوۡنَ لَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيۡدٌ ﴿۲۷﴾

28. Och om Allah skulle utöka underhållet för Sina tjänare skulle de göra uppror på jorden, men Han sänder ned i enlighet med ett *lämpligt* mått så som Han behagar. Han är sannerligen Allt Underkunnig och Allseende beträffande Sina tjänare.

وَلَوۡ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزۡقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوۡا
فِى الۡاَرۡضِ وَلٰـكِنۡ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ؕ
اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيۡرٌۢ بَصِيۡرٌ ﴿۲۸﴾

29. Och det är Han Som sänder ned regn efter det att de har misströstat och sprider Sin barmhärtighet. Och Han är Beskyddaren, den Prisvärde.

وَهُوَ الَّذِىۡ يُنَزِّلُ الۡغَيۡثَ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا
قَنَطُوۡا وَيَنۡشُرُ رَحۡمَتَهٗ ؕ وَهُوَ الۡوَلِىُّ
الۡحَمِيۡدُ ﴿۲۹﴾

30. Och bland Hans tecken är skapandet av himlarna och jorden och vad helst av levande varelser Han har spritt ut på *dessa* båda. Och Han har makt att samla ihop dem när Han behagar.

وَمِنۡ اٰيٰتِهٖ خَلۡقُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا
بَثَّ فِيۡهِمَا مِنۡ دَآبَّةٍ ؕ وَهُوَ عَلٰى
جَمۡعِهِمۡ اِذَا يَشَآءُ قَدِيۡرٌ ﴿۳۰﴾ ع

R.4

31. Och vilken olycka som än drabbar er är den en följd av det som era egna händer har frambringat. Och Han förlåter många *av era synder.*

وَمَآ اَصَابَكُمۡ مِّنۡ مُّصِيۡبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتۡ
اَيۡدِيۡكُمۡ وَيَعۡفُوۡا عَنۡ كَثِيۡرٍ ﴿٣١﴾

32. Och ni kan icke omintetgöra *Guds syfte* på jorden, icke heller har ni någon vän eller hjälpare utom Allah.

وَمَآ اَنۡتُمۡ بِمُعۡجِزِيۡنَ فِي الۡاَرۡضِ ۚ وَمَا
لَكُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مِنۡ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيۡرٍ ﴿٣٢﴾

33. Och bland Hans tecken är de seglande skeppen på havet, *höga* som bergstoppar.

وَمِنۡ اٰيٰتِهِ الۡجَوَارِ فِي الۡبَحۡرِ كَالۡاَعۡلَامِ ﴿٣٣﴾

34. Om Han *så* önskar kan Han låta vinden bli stilla så att de blir orörliga på dess yta, i det finns det förvisso tecken för varje tålmodig och tacksam person,

اِنۡ يَّشَاۡ يُسۡكِنِ الرِّيۡحَ فَيَظۡلَلۡنَ رَوَاكِدَ
عَلٰى ظَهۡرِهٖ ؕ اِنَّ فِيۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُوۡرٍ ﴿٣٤﴾

35. eller också kan Han förinta dem på grund av det de (människorna) har förtjänat, men Han förlåter många *av deras synder*,

اَوۡ يُوۡبِقۡهُنَّ بِمَا كَسَبُوۡا وَيَعۡفُ عَنۡ
كَثِيۡرٍ ﴿٣٥﴾

36. och *Han förintar dem så att* de som tvistar beträffande Allahs tecken kan veta *att* de icke har någon tillflyktsort.

وَّيَعۡلَمَ الَّذِيۡنَ يُجَادِلُوۡنَ فِيۡۤ اٰيٰتِنَا ؕ مَا لَهُمۡ
مِّنۡ مَّحِيۡصٍ ﴿٣٦﴾

37. Och allt det som ni har givits är bara ett tillfälligt underhåll i detta livet, men det som är hos Allah är bättre och mer varaktigt för dem som tror och sätter sin lit till sin Herre,

فَمَاۤ اُوۡتِيۡتُمۡ مِّنۡ شَيۡءٍ فَمَتَاعُ الۡحَيٰوةِ
الدُّنۡيَا ۚ وَمَا عِنۡدَ اللّٰهِ خَيۡرٌ وَّاَبۡقٰى لِلَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا وَعَلٰى رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُوۡنَ ﴿٣٧﴾

38. och de som avhåller sig från de mer allvarliga synderna och otillbörligheterna, och som förlåter när de är vreda,

وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ
يَغْفِرُوْنَ ۚ﴿٣٨﴾

39. och de som lyssnar till sin Herre och förrättar bönen, och vilkas angelägenheter *beslutas* genom ömsesidigt samråd, och som ger ut av det som Vi har försett dem med,

وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ ۠ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۠
وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۚ﴿٣٩﴾

40. och de som försvarar sig när de utsätts för övergrepp.

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٤٠﴾

41. Vedergällningen för en skada är en liknande skada, men för den som förlåter och *därigenom* åstadkommer en försoning, finns det en belöning hos Allah. Han älskar förvisso icke syndarna.

وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا
وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾

42. Men det vilar inget klander på dem som försvarar sig efter det att de har förfördelats.

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ
مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ۭ﴿٤٢﴾

43. Klander vilar bara över dem som gör orätt mot människor och överträder på jorden utan rättfärdigande. Sådana kommer att få ett svårt straff.

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ
وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٣﴾

44. Och den som bär med tålamod och förlåter det gäller förvisso om en stor beslutsamhet.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿٤٤﴾ ع

R.5

45. Och *beträffande* den som Allah dömer som vilsefaren, för honom finns det ingen beskyddare efter det. Och du kommer att finna att syndarna, när de ser straffet, säger: ”Finns det någon återvändo?”

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْۢ
بَعْدِهٖ ؕ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ
يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ۚ﴿٤٥﴾

46. Och du kommer att se dem föras fram till det, slående ned *sina blickar* av förödmjukelse, tittande *på elden* med en förstulen blick. Och de som tror kommer att säga: ”Förlorarna är sannerligen de som förstör för sig själva och sina familjer på uppståndelsens dag.” Tänk! Syndarna skall *förbli* i ett varaktigt straff.

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ
الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ
وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ
خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
اَلَاۤ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٦﴾

47. Och de har inga hjälpare som kan hjälpa dem utom Allah. Och för den som Allah bedömer som vilsefaren finns det ingen väg *alls*.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ
مِنْ سَبِيْلٍ ؕ﴿٤٧﴾

48. Lyssna ni till er Herre innan det kommer en dag från vilken det icke kommer att finnas någon återvändo som står i motsats till Allahs *påbud*. På den dagen kommer det icke att finnas någon tillflyktsort för er, icke heller kommer det att finnas någon *möjlighet* för er att neka.

اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ
لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ
يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٨﴾

49. Men om de vänder sig bort, har Vi icke sänt dig som en väktare över dem. Din plikt är bara att överlämna *budskapet*. Och när Vi låter människan smaka barmhärtighet från Oss fröjdas hon sannerligen över det.

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّاۤ اِذَاۤ
اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ

Men om något ont drabbar dem på grund av vad deras händer har sänt i förväg, se då! Människan är otacksam.

تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ
الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٩﴾

50. Till Allah hör himlarnas och jordens konungarike. Han skapar vad Han behagar. Han skänker döttrar till den Han vill och Han skänker söner till den Han vill,

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ
مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ
لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ۙ﴿٥٠﴾

51. eller också blandar Han dem, manliga och kvinnliga, och Han gör den Han önskar ofruktsam. Han är förvisso Allvetande, Mäktig.

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ
مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥١﴾

52. Och det passar sig icke för en människa att Allah skulle tala till henne utom genom en uppenbarelse eller från *en plats* bakom en slöja eller genom att sända en budbärare för att, genom Sin befallning, uppenbara vad Han behagar. Han är förvisso Hög, Vis.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا
اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا
فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ عَلِيٌّ
حَكِيْمٌ ﴿٥٢﴾

53. Och sålunda har Vi uppenbarat ordet för dig genom Vår befallning. Du visste icke vad boken var, icke heller vad tron var. Men Vi har gjort den (uppenbarelsen) till ett ljus med vilket Vi vägleder sådana av Våra tjänare som Vi behagar. Och du vägleder i sanning *mänskligheten* till den rätta vägen,

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ
اَمْرِنَا ؕ مَا كُنْتَ تَدْرِيْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا
الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ
مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ؕ وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْٓ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۙ﴿٥٣﴾

54. Allahs väg, *Allah* Som allt som finns i himlarna och på jorden tillhör. Kom ihåg att allt återvänder till Allah.

صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ
الْاُمُوْرُ ﴿٥٤﴾ ع

Kapitel 43
AZ-ZÚKHRUFF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nittio verser.

I inledningen av det här kapitlet upprepas ordet ”moder” (أُمّ *umm*). I det föregående kapitlet talades det om ”städernas moder” (أُمَّ الْقُرٰى *ummal-qurá*) och att Mecka är alla städers moder, medan det här talas om att kapitel *al-fátiha* är som en moder för denna storslagna skrift. Det innebär att hela den ädla Qur’anens innehåll har innefattats i kapitel *al-fátiha* på samma sätt som ett moderliv ser till att människan förses med alla sina av naturen föreskrivna egenskaper före sin födelse.

Sedan sägs det till människorna att när de reser på land eller hav så bör de dra sig till minnes att det är Allah som underkastat dem de skepp som de färdas med på haven och de riddjur som de reser med på land. Det kommer att finnas många av människorna som drabbas av olyckor och inte kan nå fram till sina destinationer. Men de bör komma ihåg att den slutliga destinationen är den då de skall ställas inför Allah.

De inledande verserna i kapitlet handlar om bokens folk och de senare verserna om avgudadyrkarna. Det berättas om tidigare profeter, särskilt de som skickades till hedniska folk, och det talas om de följder som deras förnekare fick uppleva.

Allah talar om de tidigare folken och säger att hela mänskligheten kunde ha blivit ett enda folk och förklarar att om Han avsåg göra detta så fanns det bara ett sätt att förena dessa giriga människor, vilket skulle vara genom att fylla deras hem med guld, silver och andra värdesaker. Men det vore enbart betydelselös lyx, och det skulle blott ge dem en begränsad, världslig rikedom som en dag skall ta slut. Det som är ljuvligt i

livet efter detta kommer endast att skänkas de rättfärdiga.

En annan orsak till varför människor inte förenar sig kring den sanning som nämns här är att deras vänner är trolösa, och genom deras påverkan blir även de själva förnekare. Men på domedagen kommer varje person som påverkats av en väns dåliga inflytande att tilltala denne vän och uttrycka sin ånger och önska att ett avstånd lika långt som det mellan öst och väst hade funnits mellan dem, så att han eller hon inte hade gått detta onda slut till mötes.

En annan mycket betydelsefull vers i kapitlet är versen som avslöjar situationen vid Jesu, frid vare med honom, ankomst. Det står att han var en ”liknelse” (مَثَل *mathåll*). När man talade om honom inför avgudadyrkarna så brukade de säga till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att om de skulle ta någon utöver Gud, så borde de inte ta någon som tillhör ett annat folk, utan istället välja en avgud som tillhör deras eget folk. De kunde inte begripa att Messias inte var Gud, utan en människa, som Allah belönat och som enbart var ett exempel som de kunde dra stora lärdomar av.

I kapitlet beskrivs även en profetia om att det även i framtiden kommer en Messias som är en liknelse, Mathal (مَثَل *mathåll*), och han ska vara ett kännetecken på att tiden för en oerhört omvälvande epok har kommit.

I det här kapitlet har den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upphöjda ställning beskrivits, och det förklaras att han är den som dyrkar Allah mest av alla. Om Allah verkligen hade en son, skulle Profeten inte vägra dyrka honom. Det faktum att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, avstått från att tillbe den son som andra felaktigt tillskriver Gud bevisar klart och tydligt att han var helt övertygad om att Allah inte har någon son.

رکوعاتها ۷ سُوۡرَةُ الزُّخۡرُفِ مَکِّیَّةٌ ۴۳ اٰیاتها ۹۰

Sura AZ-ZÚKHRUFF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

2. Há Mím.*

حٰمٓ ﴿۲﴾ ۚۛ

3. Vid denna tydliga bok,

وَ الۡکِتٰبِ الۡمُبِیۡنِ ﴿۳﴾ ۙۛ

معانقة عند المتقدمين

4. Vi har gjort den till en Qur’an på ett klart, tydligt språk så att ni kan förstå.

اِنَّا جَعَلۡنٰهُ قُرۡءٰنًا عَرَبِیًّا لَّعَلَّکُمۡ
تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۴﴾ ۚ

5. Och den är förvisso *trygg* hos Oss i böckernas moder upphöjd och full av vishet.*

وَ اِنَّهٗ فِیۡۤ اُمِّ الۡکِتٰبِ لَدَیۡنَا لَعَلِیٌّ
حَکِیۡمٌ ﴿۵﴾ ؕ

6. Skall Vi då ta bort påminnelsen från er och försumma er för att ni är ett slösaktigt folk?

اَفَنَضۡرِبُ عَنۡکُمُ الذِّکۡرَ صَفۡحًا اَنۡ
کُنۡتُمۡ قَوۡمًا مُّسۡرِفِیۡنَ ﴿۶﴾

7. Och hur mången profet sände Vi icke till de tidigare folken!

وَ کَمۡ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ نَّبِیٍّ فِی الۡاَوَّلِیۡنَ ﴿۷﴾

8. Men det kom aldrig en profet till dem utan att de hånade honom.

وَ مَا یَاۡتِیۡهِمۡ مِّنۡ نَّبِیٍّ اِلَّا کَانُوۡا
بِهٖ یَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۸﴾

---

*43:2 Den Prisvärde, Hederns Herre

*43:5 Frasen ”böckernas moder” (اُمُّ الۡکِتٰبِ *umm-ul-kitáb*) tillämpas ofta för det inledande kapitlet i den Ädla Qur’anen, (اَلۡفَاتِحَة *al-fátiha*), som, på samma sätt som ett frö, har alla Qur’anens grundläggande läror och särdrag. Men här verkar uttrycket hänvisa till en kopia av den gudomliga boken, som finns bevarad hos Gud i någon form, i dimensioner som inte helt kan begripas av människor.

9. Och Vi förintade *dem* som var mäktigare i *sitt* grepp än dessa, och de tidigare folkens exempel har föregått detta.

فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَّمَضَىٰ
مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٩﴾

10. Och om du frågar dem: ”Vem skapade himlarna och jorden?” kommer de förvisso att säga: ”*Gud*, den Mäktige, den Allvetande skapade dem”,

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿١٠﴾

11. *Han* Som har gjort jorden till en vagga för er och har gjort vägar för er på den, så att ni kan följa den rätta vägen,

الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

12. och Som sänder ned vatten från himlen i lämplig mängd, och Vi uppväcker ett vissnat land med det, så kommer även ni att uppresas,

وَالَّذِى نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ
فَأَنشَرْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ
تُخْرَجُونَ ﴿١٢﴾

13. och Som har skapat allt som par och Som har gjort skepp för er och boskap som ni kan rida på,

وَالَّذِى خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٣﴾

14. så att ni kan sitta stadigt på deras ryggar, *och* sedan, när ni har satt er stadigt på dem, bör ni minnas er Herres ynnest och säga: ”Helig är Han Som har underkastat oss dessa, och vi var icke i stånd att själva tämja dem,

لِتَسْتَوُۥا عَلٰى ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ
رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
سُبْحٰنَ الَّذِى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا
لَهُۥ مُقْرِنِينَ ﴿١٤﴾

15. och till vår Herre skall vi förvisso återvända.”

وَإِنَّآ إِلٰى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Och en grupp av Hans tjänare påstår de vara en del av Honom. Människan är sannerligen uppenbart otacksam.

وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ؕ اِنَّ
الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِيْنٌ ۟ؕ ﴿١٦﴾

R.2

17. Har Han tagit sig döttrar från det Han har skapat, men gynnat er med söner?

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ
بِالْبَنِيْنَ ﴿١٧﴾

18. Trots det mörknar hans uppsyn och han håller på att kvävas av *inre* sorg, när han nås av budskapen om att något liknande det, som han tillskriver *Gud*, den Nåderike, har skänkts till en av dem.

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ
مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿١٨﴾

19. *Tillskriver ni Gud* något som är inhyst bland prydnader, och som icke är i stånd att ge klart uttryck i en tvist?

اَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ
فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِيْنٍ ﴿١٩﴾

20. Och de anser änglarna, vilka är *Guds*, den Nåderike, tjänare, vara kvinnliga väsen. Bevittnade de deras skapelse? Då kommer deras vittnesbörd att antecknas och de kommer att tillfrågas.

وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ
عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ؕ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ؕ
سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Och de säger: ”Om *Gud*, den Nåderike så hade velat skulle vi icke ha tillbett dem.” De har ingen som helst kunskap om det. De gör ingenting annat än gissar.

وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ؕ
مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ اِنْ هُمْ
اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ؕ ﴿٢١﴾

22. Har Vi givit dem en skrift före denna, så att de håller fast vid den?

اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ
مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Nej, men de säger: ”Vi fann att våra förfäder följde en *särskild* kurs, och vi vägleds av deras fotspår.”

بَلْ قَالُوْٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا
عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Och så *har det alltid varit* att Vi aldrig sände någon varnare före dig till någon bygd utan att de framgångsrika bland dem sade: ”Vi fann att våra förfäder följde en *särskild* kurs, och vi följer i deras fotspår.”

وَكَذٰلِكَ مَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ فِیۡ قَرۡیَۃٍ
مِّنۡ نَّذِیۡرٍ اِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوۡهَاۤ ۙ اِنَّا وَجَدۡنَاۤ
اٰبَآءَنَا عَلٰۤی اُمَّۃٍ وَّ اِنَّا عَلٰۤی اٰثٰرِهِمۡ
مُّقۡتَدُوۡنَ ﴿۲۴﴾

25. *Deras varnare* sade: ”Vad! Även fast jag ger er en bättre vägledning än den ni fann era fäder följa?” De sade: ”Naturligtvis tror vi icke på det som har sänts med er.”

قٰلَ اَوَلَوۡ جِئۡتُكُمۡ بِاَهۡدٰی مِمَّا وَجَدۡتُّمۡ
عَلَیۡهِ اٰبَآءَكُمۡ ؕ قَالُوۡۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرۡسِلۡتُمۡ
بِهٖ كٰفِرُوۡنَ ﴿۲۵﴾

26. Då verkställde Vi vedergällningen mot dem. Se då vilket deras slut blev som förkastade *profeterna*!

فَانۡتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَانۡظُرۡ كَیۡفَ كَانَ
عَاقِبَۃُ الۡمُكَذِّبِیۡنَ ﴿۲۶﴾ ع

R.3

27. Och *drag er till minnes* när Abraham sade till sin fader och till sitt folk: ”Jag avsvärjer mig verkligen det ni dyrkar,

وَ اِذۡ قَالَ اِبۡرٰهِیۡمُ لِاَبِیۡهِ وَقَوۡمِهٖۤ اِنَّنِیۡ
بَرَآءٌ مِّمَّا تَعۡبُدُوۡنَ ﴿۲۷﴾ ۙ

28. utom Honom Som skapade mig, och Han kommer säkerligen att vägleda mig.”

اِلَّا الَّذِیۡ فَطَرَنِیۡ فَاِنَّهٗ سَیَهۡدِیۡنِ ﴿۲۸﴾

29. Och Han lämnade detta som ett stadigvarande ord bland hans ättlingar på det att de måtte vända sig *till Gud*.

وَجَعَلَهَا كَلِمَۃًۢ بَاقِیَۃً فِیۡ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمۡ
یَرۡجِعُوۡنَ ﴿۲۹﴾

30. Nej, men Jag skänkte dem och deras förfäder ett *tillfälligt* underhåll till dess att sanningen kom till dem och en budbärare som förtydligade *sitt budskap*.

بَلۡ مَتَّعۡتُ هٰۤؤُلَآءِ وَ اٰبَآءَهُمۡ حَتّٰی
جَآءَهُمُ الۡحَقُّ وَ رَسُوۡلٌ مُّبِیۡنٌ ﴿۳۰﴾

31. Men när sanningen kom till dem sade de: ”Detta är trolleri och vi förkastar det verkligen.”

وَلَمَّا جَآءَهُمُ الۡحَقُّ قَالُوۡا هٰذَا سِحۡرٌ
وَّ اِنَّا بِهٖ كٰفِرُوۡنَ ﴿۳۱﴾

32. Och de sade: ”Varför har icke denna Qur’an blivit sänd till någon stor man från de två städerna?”

وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ
مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ﴿٣٢﴾

33. Är det de som fördelar av din Herres barmhärtighet? Det är Vi Som bland dem fördelar deras livsuppehälle i det nuvarande livet och Vi upphöjer några av dem över andra *i rang*, men *ack*, det resulterar bara i att några underordnar andra under *sig*. Och din Herres barmhärtighet är förmer än det som de samlar på hög.

اَهُمْ يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ؕ نَحْنُ
قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِى الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ؕ
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Och var det icke så att om hela mänskligheten skulle blivit ett enda folk*slag*, skulle Vi ha givit dem som icke tror på *Gud*, den Nåderike ett tak av silver för deras hus och silvertrappor uppför vilka de kunde gå upp,

وَلَوْلَاۤ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً
لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ
سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّ مَعَارِجَ عَلَيْهَا
يَظْهَرُوْنَ ۙ﴿٣٤﴾

35. och portar *av silver* till deras hus och divaner *av silver* på vilka de kunde luta sig ned,

وَلِبُيُوْتِهِمْ اَبْوَابًا وَّ سُرُرًا عَلَيْهَا
يَتَّكِـُٔوْنَ ۙ﴿٣٥﴾

36. och *andra* prydnads*föremål*. Men allt det är ingenting annat än ett *tillfälligt* underhåll i det nuvarande livet. Och det tillkommande hos din Herre är avsett för de rättfärdiga.

وَزُخْرُفًا ؕ وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾ ع

R.4

37. Och för den som vänder sig bort från ihågkommelsen av *Gud*, den Nåderike, anvisar Vi en satan som blir hans förtrogne följeslagare.

وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ
شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿٣٧﴾

38. Och de håller dem sannerligen borta från *Guds* väg fast de tror att de är rätt vägledda,

وَاِنَّهُمۡ لَيَصُدُّوۡنَهُمۡ عَنِ السَّبِيۡلِ
وَيَحۡسَبُوۡنَ اَنَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۳۸﴾

39. ända till dess att han, när en sådan kommer till Oss, säger *till sin följeslagare*: ”Om ändå avståndet mellan öst och väst låg mellan oss!” En sådan ond följeslagare han är!

حَتّٰۤى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيۡتَ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكَ
بُعۡدَ الۡمَشۡرِقَيۡنِ فَبِئۡسَ الۡقَرِيۡنُ ﴿۳۹﴾

40. Efter de överträdelser ni har gjort, kommer detta att ni delar straffet icke att gagna er denna dag, ty ni hade handlat orättfärdigt.

وَلَنۡ يَّنۡفَعَكُمُ الۡيَوۡمَ اِذۡ ظَّلَمۡتُمۡ اَنَّكُمۡ فِى
الۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُوۡنَ ﴿۴۰﴾

41. Kan du då få de döva att höra eller vägleda den blinde och den som svävar i uppenbar villfarelse?

اَفَاَنۡتَ تُسۡمِعُ الصُّمَّ اَوۡ تَهۡدِى الۡعُمۡىَ
وَمَنۡ كَانَ فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۴۱﴾

42. Och om Vi för bort dig kommer Vi förvisso att hämnas på dem,

فَاِمَّا نَذۡهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنۡهُمۡ
مُّنۡتَقِمُوۡنَ ۙ﴿۴۲﴾

43. eller också skall Vi visa dig det som Vi har lovat dem, ty Vi har förvisso fullständig makt över dem.

اَوۡ نُرِيَنَّكَ الَّذِىۡ وَعَدۡنٰهُمۡ فَاِنَّا عَلَيۡهِمۡ
مُّقۡتَدِرُوۡنَ ﴿۴۳﴾

44. Så håll du fast vid det som har uppenbarats för dig, ty du är på den rätta vägen.

فَاسۡتَمۡسِكۡ بِالَّذِىۡۤ اُوۡحِىَ اِلَيۡكَ ۚ اِنَّكَ
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ﴿۴۴﴾

45. Och det är sannerligen en påminnelse för dig och för ditt folk, och du kommer förvisso att tillfrågas.

وَاِنَّهٗ لَذِكۡرٌ لَّكَ وَلِقَوۡمِكَ ۚ وَسَوۡفَ
تُسۡـَٔـلُوۡنَ ﴿۴۵﴾

46. Och fråga dem bland Våra sändebud som Vi sände före dig:

وَسۡـَٔلۡ مَنۡ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ مِنۡ رُّسُلِنَاۤ

”Förordnade Vi några gudar att dyrka bredvid *Gud*, den Nåderike?”

اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً
يُّعْبَدُوْنَ ﴿٤٦﴾ ع

R.5

47. Och Vi sände sannerligen Moses med Våra tecken till Farao och hans hövdingar och han sade: ”Jag är i sanning en budbärare från världarnas Herre.”

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى
فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَقَالَ اِنِّىْ رَسُوْلُ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Men när han kom till dem med Våra tecken, se! De skrattade åt dem.

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا
يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi visade dem inget tecken utan att det var mäktigare än det föregående tecknet, och Vi slog dem med ett straff på det att de måtte vända sig *till Oss.*

وَمَا نُرِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِىَ اَكْبَرُ مِنْ
اُخْتِهَا ۫ وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Och de sade: ”Å, du häxmästare, bed till din Herre för oss i enlighet med det förbund Han slutit med dig då skall vi förvisso acceptera vägledningen.”

وَقَالُوْا يٰۤاَيُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Men när Vi förde bort straffet från dem, tänk! De bröt sitt löfte.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ
يَنْكُثُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Och Farao utfärdade en kungörelse bland sitt folk: ”Å, mitt folk! Tillhör icke Egyptens kungarike mig och flyter icke dessa strömmar under min kontroll? Ser ni då icke?

وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِىْ قَوْمِهٖ قَالَ يٰقَوْمِ
اَلَيْسَ لِىْ مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهٰرُ
تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِىْ ۚ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٢﴾ ط

53. Nej, jag är bättre än denna *person* som är avskyvärd och

اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِىْ هُوَ مَهِيْنٌ ۙ وَّلَا

knappast kan uttrycka *sig* klart.

يَكَادُ يُبِيْنُ ﴿٥٣﴾

54. Och varför har icke armband av guld givits till honom eller änglar som ledsagar honom i slutna led?”

فَلَوْلَآ اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ
اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. Sålunda ringaktade han sitt folk och de lydde honom. De var sannerligen ett ont folk.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ فَاَطَاعُوْهُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. Så när de väckte Vår vrede utkrävde Vi vedergällning av dem och dränkte dem alla.

فَلَمَّآ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. Och Vi gjorde dem till precedensfall och till ett exempel för de kommande släktleden.

فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا لِّلْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ ع

R.6

58. Och när Marias son nämns som liknelse, se! Ditt folk upphäver ett skri åt det,

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ
مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ﴿٥٨﴾

59. och de säger: ”Är våra gudar förmer eller han?” De nämner icke detta för dig utom för att tvista. Nej, men de är ett stridslystet folk.

وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ؕ مَا ضَرَبُوْهُ
لَكَ اِلَّا جَدَلًا ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Han var bara Vår tjänare, till vilken Vi skänkte Vår ynnest, och Vi gjorde honom till ett exempel för Israels barn.

اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ
مَثَلًا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٦٠﴾ؕ

61. Och om Vi *så* ville kunde Vi göra änglar bland er på jorden till att bli *era* efterträdare på den.

وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي
الْاَرْضِ يَخْلُفُوْنَ ﴿٦١﴾

62. Men han är sannerligen ett tecken på timmen.* Så hys inget tvivel om den, utan följ mig. Detta är den rätta vägen.

وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۶۲﴾

63. Och låt icke satan hejda er. Han är förvisso en uppenbar fiende för er.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۶۳﴾

64. Och när Jesus kom med klara bevis sade han: ”Jag har i sanning kommit till er med vishet och för att förklara för er en del av det om vilket ni är oense. Så frukta Allah och lyd mig.

وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۶۴﴾

65. Allah, Han är sannerligen min Herre och er Herre. Så dyrka Honom. Detta är den rätta vägen.”

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۶۵﴾

66. Men grupperna var oense sinsemellan. Så ve syndarna på grund av en smärtsam dags straff!

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿۶۶﴾

67. De väntar icke på något annat än att timmen plötsligt skall komma över dem, medan de icke uppfattar *den.*

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۶۷﴾

68. Nära vänner kommer den dagen att vara varandras fiender, utom de rättfärdiga,

اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ﴿۶۸﴾

*43:62 Ordet (اَلسَّاعَةَ *assá'a*) översätts ordagrant till ”timmen”, men bör förstås i samma anda som när samma ord användands i kapitel *al-qámar* (54:2). Där hänvisar man med ordet اَلسَّاعَة *assá'a* till de revolutionära förändringar som skulle komma att äga rum genom ankomsten av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Delandet av månen framförs som ett bevis för den spirituella revolution som skulle äga rum. Innebörden av detta ord i samband med Jesus i versen ovan, bör förstås på samma sätt. ”Timmen” hänvisar således till Jesu ankomst vid en senare tid och den åtföljande spirituella revolutionen.

R.7

69. ”å, Mina tjänare, det finns ingen fruktan för er denna dag, icke heller skall ni sörja,

يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ
تَحْزَنُوْنَ ۚ﴿۶۹﴾

70. de som trodde på Våra tecken och underkastade sig,

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۚ﴿۷۰﴾

71. träd ni in i paradisets trädgård, ni och era följeslagare kommer att bli hedrade och lyckliggjorda.

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
تُحْبَرُوْنَ ﴿۷۱﴾

72. Skålar av guld och bägare kommer att räckas runt till dem, och däri kommer allt det att finnas som själarna åtrår och *åt vilket* ögonen fröjdas. Och däri kommer ni alltid att förbli.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ
وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ
وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۚ﴿۷۲﴾

73. Och detta är den *paradisets* trädgård vilken ni har gjorts arvtagare till på grund av era gärningar.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۳﴾

74. Däri finns frukt i överflöd för er och ni kommer att äta av den.”

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا
تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۴﴾

75. De skyldiga kommer helt förvisst att bli kvar i helvetets straff.

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ
خٰلِدُوْنَ ۚ﴿۷۵﴾

76. Det kommer icke att lindras för dem utan de kommer att gripas av förtvivlan i den.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۚ﴿۷۶﴾

77. Och Vi gjorde dem icke orätt, utan det var de själva som begick orätt.

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿۷۷﴾

78. Och de kommer att utropa: ”Å, *helvetets* väktare, låt din Herre göra slut på oss.” Han kommer att svara: ”Ni måste stanna kvar.”

وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ؕ قَالَ
اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿۷۸﴾

79. *Gud kommer att säga*: ”Vi visade er sannerligen sanningen, men de flesta av er var avoga mot sanningen.”

لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ
لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧٩﴾

80. Har de bestämt sig för en kurs? Då har även Vi bestämt Oss.

اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. Tror de att Vi icke hör deras hemligheter och deras rådslag? Jo! Och Våra utsända (änglar) stannar kvar hos dem och antecknar *allt*.

اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوٰىهُمْ ؕ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ
يَكْتُبُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Säg: ”Om *Gud*, den Nåderike, hade en son skulle jag ha varit den förste av tillbedjarna.”

قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖۗ فَاَنَا اَوَّلُ
الْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٢﴾

83. Helig är *Allah*, himlarnas och jordens Herre, tronens Herre, *och Han är fri* från allt det som de tillskriver *Honom*.

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٨٣﴾

84. Så lämna dem ifred att inlåta sig i fåfängt tal och att roa sig till dess att de möter den deras dag vilken de har blivit lovade.

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا
يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Det är Han Som är Gud i himlen och Gud på jorden, och Han är den Vise, den Allvetande.

وَهُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّفِي الْاَرْضِ
اِلٰهٌ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٥﴾

86. Och välsignad är Han Som himlarnas och jordens konungarike och allt det som är mellan dem, tillhör, och hos Honom är kännedomen om timmen, och till Honom skall ni föras tillbaka.

وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَعِنْدَهٗ عِلْمُ
السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. Och de vilka de åkallar vid sidan av Honom har ingen makt

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ

att medla, utan bara den som bär vittnesbörd om sanningen, och de känner *honom*.

الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ
يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٧﴾

88. Och om du frågar dem: ”Vem skapade dem?” kommer de förvisso att säga: ”Allah.” Hur kan de då bli bortvända?

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ
فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. *Jag svär* vid hans (Profetens) *upprepade* rop: ”Å, min Herre!” att detta är ett folk som icke vill tro.”

وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. Vänd dig därför bort från dem och säg: ”Frid”, och snart skall de få veta.

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ؕ فَسَوْفَ
يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٠﴾ ع

Kapitel 44
AD-DUKHÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*Mákka*) och innehåller sextio verser.

Det inledande ämne som tas upp i kapitel *ad-dukhán* är samma ämne som i kapitel *al-qádr*, något som framgår av de inledande verserna. Det står att denna skrift uppenbarats under en mörk natt som var mycket välsignad, eftersom eviga ljusstrålar skulle komma att lysa efter detta mörker. Under denna natt skulle alla beslut fattas beträffande alla de ärenden som rörde visheten.

I slutet av föregående kapitel beskrevs att den Helige Profeten skall låta sina motståndare förspilla sin tid i lek och lust och att han bör vända sig bort från dem. Tiden för att skilja mellan sanning och osanning är nära förestående. Detta har tillkännagivits i de inledande verserna till detta kapitel.

En viktig anledning till att kapitlet kallas ”Röken” (اَلدُّخَان *ad-dukhán*) är att det mörker som dessa människor fallit offer för, inte kommer att ha någon påföljande morgon av barmhärtighet, utan dessa mörker kommer att som rök leda dem till ett utökat straff. Rök kan här möjligen syfta på radioaktivt nedfall, vilket ingenting kan överleva, utan som leder till undergång på olika sätt. Dagens vetenskapsmän varnar för att alla livsformer kommer att upphöra på grund av radioaktivitet och att även underjordiska bakterier då kan utplånas. Allah påpekar att det är när detta inträffar som människorna kommer att vända sig till Honom, och säga: ”Å Allah! Undanröj detta hemska straff för oss.” Det förutspås att dylika straff kan komma att inträffa emellanåt. Det innebär att människorna kommer att få uppskov mellan varje världskrig, och sedan kommer nya

världskrig att leda till ny ödeläggelse.

Beträffande kapitel *ad-dukhán* gavs den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kännedom om att tiden när dessa profetior kommer att gå i uppfyllelse sammanfaller med antikrists (اَلدَّجَّال *ad-dadjál*) ankomst.

رکوعاتها ٣ سُوۡرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ ٤٤ اٰياتها ٦٠

Sura AD-DUKHÁN
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. H̲á Mím.*

حٰمٓ ۝٢ ۛ

3. Vid denna förtydligande bok.

وَالۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ۝٣ ۛ

معانقة ١٢ عند المتقدمين

4. Vi uppenbarade den i sanning under en välsignad natt. Vi har *alltid* varnat *mot det onda.*

اِنَّاۤ اَنۡزَلۡنٰهُ فِىۡ لَيۡلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا
مُنۡذِرِيۡنَ ۝٤

5. I den är alla visa ting bestämda,

فِيۡهَا يُفۡرَقُ كُلُّ اَمۡرٍ حَكِيۡمٍ ۝٥ ۙ

6. *genom* Vår *egen* befallning. Vi har sannerligen alltid sänt budbärare,

اَمۡرًا مِّنۡ عِنۡدِنَا ؕ اِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِيۡنَ ۝٦ ۚ

7. som en barmhärtighet från din Herre. Han är den Allhörande, den Allvetande,

رَحۡمَةً مِّنۡ رَّبِّكَ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيۡعُ
الۡعَلِيۡمُ ۝٧ ۙ

8. Herren till himlarna och jorden och allt det som är emellan dem, om ni bara har *en fast* tro.

وقف لازم

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ۘ
اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّوۡقِنِيۡنَ ۝٨

9. Det finns ingen Gud utom Han. Han ger liv och orsakar död. Han är er Herre, och era förfäders Herre.

لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحۡىٖ وَيُمِيۡتُ ؕ رَبُّكُمۡ
وَرَبُّ اٰبَآٮِٕكُمُ الۡاَوَّلِيۡنَ ۝٩

10. Ändå fladdrar de hit och dit i tvivel.

بَلۡ هُمۡ فِىۡ شَكٍّ يَّلۡعَبُوۡنَ ۝١٠

11. Så se du upp för dag när himlen kommer att frambringa en synlig rök,

فَارۡتَقِبۡ يَوۡمَ تَاۡتِى السَّمَآءُ بِدُخَانٍ
مُّبِيۡنٍ ۝١١ ۙ

---

*44:2 Den Prisvärde, Hederns Herre.

12. som kommer att omsluta människorna. Detta kommer att bli en smärtsam hemsökelse.

يَّغْشَى النَّاسَ ۭ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ (١٢)

13. *Då kommer folket att ropa*: ”Vår Herre, för undan plågan från oss, vi är i sanning troende.”

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ (١٣)

14. Hur kan de ha nytta av en tillrättavisning, när det redan har kommit ett sändebud som förklarat allt tydligt,

اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَ قَدْ جَآءَهُمْ
رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ۙ(١٤)

15. och ändå vände de sig bort från honom och sade: ”Han är en upplärd och besatt man!”

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ (١٥)

16. Vi skall föra undan straffet för ett litet tag, *men* ni kommer helt förvisst att återgå *till att icke tro*.

اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ
عَآئِدُوْنَ (١٦)

17. På den dagen då Vi skall gripa *er* med det mäktiga greppet, då kommer Vi förvisso att utkräva vedergällning.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ
اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ (١٧)

18. Och Vi prövade Faraos folk före dem, och det kom ett ädelt sändebud till dem,

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ
وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ۙ(١٨)

19. *som sade*: ”Överlämna Allahs tjänare till mig. Jag är i sanning ett sändebud till er, trogen *mitt* förtroende,

اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ۭ اِنِّيْ لَكُمْ
رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۙ(١٩)

20. och överträffa icke varandra genom att trotsa Allah. Jag kommer förvisso till er med en tydlig befogenhet.

وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ
بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۚ(٢٠)

21. Och jag söker skydd hos min Herre och er Herre så att ni icke stenar mig,

وَ اِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَ رَبِّكُمْ اَنْ
تَرْجُمُوْنِ (٢١)

22. och om ni icke tror mig, håll er då borta från mig.”

وَإِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢٢﴾

23. Sedan bad han till sin Herre: ”Detta är sannerligen ett syndigt folk.”

فَدَعَا رَبَّهٗٓ أَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. *Gud sade*: ”För bort Mina tjänare om natten, ty ni kommer säkerligen att bli förföljda.

فَأَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Och lämna du havet *vid en tid när det är* stilla. De tillhör förvisso en härskara som är dömd att bli dränkt.”

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۭ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Hur många var trädgårdarna och källorna som de lämnade kvar,

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٦﴾

27. och sädesfälten och de ädla platserna,

وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٧﴾

28. och de bekvämligheter som de fann behag i!

وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Sålunda *var det avsett att hända*. Och Vi lät andra folk ärva dessa ting.

كَذٰلِكَ ۣ وَأَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿٢٩﴾

30. Och himlen och jorden grät icke över dem, icke heller gavs de uppskov.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ﴿٣٠﴾

R.2

31. Och Vi befriade Israels barn från den förnedrande hemsökelsen,

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿٣١﴾

32. som *tillfogades dem* av Farao. Han var förvisso högdragen *till och med* bland de som överskrider *alla gränser*.

مِنْ فِرْعَوْنَ ۭ إِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Och Vi valde dem med avsikt över *den tidens* folk.

وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Och Vi gav dem några tecken i vilka det fanns en klar prövning.

وَاٰتَيۡنٰهُمۡ مِّنَ الۡاٰيٰتِ مَا فِيۡهِ بَلٰٓـؤٌا مُّبِيۡنٌ ﴿٣٤﴾

35. Dessa människor säger sannerligen:

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوۡلُوۡنَ ۙ﴿٣٥﴾

36. ”Det är bara vår första *och enda* död, efter vilken det icke finns något liv och vi skall icke uppresas igen,

اِنۡ هِىَ اِلَّا مَوۡتَتُنَا الۡاُوۡلٰى وَمَا نَحۡنُ
بِمُنۡشَرِيۡنَ ﴿٣٦﴾

37. så hämta *tillbaka* våra förfäder om ni talar sanning.”

فَاۡتُوۡا بِاٰبَآٮِٕنَاۤ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٣٧﴾

38. Är de förmer eller Tubbas folk och de före dem? Vi förintade dem för att de var syndiga.

اَهُمۡ خَيۡرٌ اَمۡ قَوۡمُ تُبَّعٍ ۙ وَّالَّذِيۡنَ
مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ اَهۡلَكۡنٰهُمۡ ۖ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا
مُجۡرِمِيۡنَ ﴿٣٨﴾

39. Och Vi skapade icke himlarna och jorden och allt det som är mellan dem på lek.

وَمَا خَلَقۡنَا السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ وَمَا
بَيۡنَهُمَا لٰعِبِيۡنَ ﴿٣٩﴾

40. Vi skapade dem icke utom med sanningens *och rättvisans krav*, men de flesta av dem förstår icke.

مَا خَلَقۡنٰهُمَاۤ اِلَّا بِالۡحَـقِّ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ
لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٤٠﴾

41. Avgörandets dag är i sanning den fastställda tiden för dem alla.

اِنَّ يَوۡمَ الۡفَصۡلِ مِيۡقَاتُهُمۡ اَجۡمَعِيۡنَ ۙ﴿٤١﴾

42. Den dag då en vän icke alls skall bistå en vän, icke heller skall de bli hjälpta,

يَوۡمَ لَا يُغۡنِىۡ مَوۡلًى عَنۡ مَّوۡلًى شَيۡـًٔـا وَّلَا
هُمۡ يُنۡصَرُوۡنَ ۙ﴿٤٢﴾

43. utom dem vilka Allah visar barmhärtighet. Han är förvisso den Mäktige, den Barmhärtige.

اِلَّا مَنۡ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الۡعَزِيۡزُ
الرَّحِيۡمُ ﴿٤٣﴾ ع ٢ ١٣ ١٥

R.3

44. Zaqqum-trädet *kommer* sannerligen

اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ۙ ﴿٤٤﴾

45. att bli de syndfullas föda,

طَعَامُ الْاَثِيْمِ ۛ ﴿٤٥﴾

46. likt smält koppar kommer det att koka i *deras* bukar,

كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ ۙ ﴿٤٦﴾

47. som skållhett vatten kokar.

كَغَلْيِ الْحَمِيْمِ ﴿٤٧﴾

48. ”Grip honom och drag in honom till den flammande eldens mitt,

خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ۖ ﴿٤٨﴾

49. häll sedan det heta vattnets plåga över hans huvud.”

ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ؕ ﴿٤٩﴾

50. ”Smaka på *det.* Du *ansåg dig själv* vara den mäktige, den ärevördige,

ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿٥٠﴾

51. detta är sannerligen vad ni tvivlade på.”

اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿٥١﴾

52. De rättfärdiga kommer att vara på en trygghetens plats,

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ۙ ﴿٥٢﴾

53. bland *paradisets* trädgårdar och källor,

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۚ ﴿٥٣﴾

54. skrudade i fint silke och tung brokad, ansikte mot ansikte med varandra.

يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ۚ ﴿٥٤﴾

55. Så *kommer det att vara.* Och som följeslagare skall Vi ge dem fagra jungfrur som har stora *vackra* ögon.

كَذٰلِكَ ۟ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ؕ ﴿٥٥﴾

56. I den kommer de att be om varje *slags* frukt i *frid och* trygghet.

يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ۙ ﴿٥٦﴾

57. I den kommer de icke att lida döden förutom den första döden, och Han kommer att rädda dem från den flammande eldens straff,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ ج وَوَقٰهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝٥٧ لا

58. *som en* nådegärning från din Herre. Det är den överlägsna segern.

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ط ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ۝٥٨

59. Och Vi har gjort den (Qur'anen) lätt på ditt tungomål så att de måtte ta sig i akt.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ۝٥٩

60. Så vänta du, de väntar *också*.

ع ٣ ١٧ ١٦ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ۝٦٠ ع

Kapitel 45
AL-DJATHÍA

Detta kapitel uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioåtta verser.

Vers 14 avslöjar hemligheterna i himmel och jord på ett sådant sätt att man inte kan finna något liknande i någon annan skrift. Det förklaras att allt som finns i himlarna och på jorden har underkastats människan. De som således begrundar skapelsen kommer att finna att alla himlakroppar har en inverkan på människans liv. Människan är som en miniatyrvärld och ett koncentrat av ett vidsträckt universum.

Efter att ha konstaterat att domedagen förvisso kommer att inträffa, berättas att människorna, med dess fasansfulla kännetecken inför sina ögon och genom att se sitt onda slut inför sig, kommer att falla ned på sina knän. Det innebär att de, bugande inför Allahs majestät, kommer önska att de kunde undkomma detta enorma straff.

Sedan förklaras att varje folk kommer att dömas enligt sin egen skrift, det vill säga sin lära.

Den sista versen riktar återigen människans uppmärksamhet mot att hela skapelsen lovprisar Allah, att all överhöghet tillhör Honom och att Han är den Allsmäktige, den Vise.

رکوعاتها ٤ — سُوْرَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ ٤٥ — اٰیاتها ٣٨

Sura AL-DJATHÍA
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

حٰمٓ ٢

2. Há Mím.*

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ
الْحَكِيْمِ ٣

3. Denna Bok är uppenbarad från Allah, den Mäktige, den Vise.

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ٤

4. I himlarna och på jorden finns det sannerligen tecken för dem som tror.

وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ
لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ٥

5. Och i skapandet av er själva och alla de varelser som Han sprider *på jorden* finns tecken för ett folk som har en fast tro,

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ
يَّعْقِلُوْنَ ٦

6. och *i* växlingen mellan natt och dag och i det underhåll som Allah sänder ned från himlen, med vilket Han upplivar jorden efter dess död, och i vindarnas ändring finns det tecken för ett folk som vill *använda* sitt förstånd.

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ
حَدِيْثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ٧

7. Dessa är Allahs tecken vilka Vi läser upp för dig med sanning. Vilket ord, kommer de då att tro på efter *att ha förkastat* Allahs *ord* och Hans tecken?

وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ٨

8. Ve varje syndig lögnare,

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

9. som får Allahs tecken uppläs-

*45:2 Den Prisvärde, Hederns Herre.

مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٩﴾

ta för sig och sedan högmodigt framhärdar *i sin otro*, som om han icke hörde dem. Så ge honom budskap om ett smärtsamt straff.

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ؕ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ؕ ﴿١٠﴾

10. Och när han får reda på något av Våra tecken, skämtar han om dem. För dylika finns det ett förnedrande straff.

مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا
كَسَبُوْا شَيْـًٔا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ؕ ﴿١١﴾

11. Framför dem är helvetet, och det som de har förvärvat skall icke alls gagna dem, icke heller dem vilka de har tagit till beskyddare bredvid Allah. Och de kommer att få ett vidrigt straff.

هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿١٢﴾ ع

12. Detta är vägledningen. Och för dem som icke tror på sin Herres tecken finns ett smärtsamt straffs plåga.

R.2

اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ
الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۚ ﴿١٣﴾

13. Allah är Den som har underkastat er havet så att skeppen kan segla på det genom Hans befallning, och så att ni måtte söka av Hans frikostighet, och så att ni måtte vara tacksamma.

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ جَمِيْعًا مِّنْهُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٤﴾

14. Och Han har underkastat er allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden; allt *detta är* från Honom. I det finns det förvisso tecken för ett folk som tänker efter.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ
لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا
كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٥﴾

15. Säg åt dem som tror att de skall utöva förlåtelse gentemot dem som icke förväntar sig att Allahs utlovade dagar *kommer att inträffa*, så att Han kan löna ett folk för vad det förtjänar.

16. Den som handlar väl, gör det för sin egen själ och den som felar, gör det till men för sig själv. Sedan kommer ni *alla* att föras tillbaka till er Herre.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ
فَعَلَيْهَا ۠ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ١٦

17. Och Vi gav sannerligen Israels barn boken och överhögheten och profetvärdigheten, och Vi försåg dem med *goda och* rena ting, och Vi upphöjde dem över *deras tids andra* folk.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۚ ١٧

18. Och Vi gav dem klara instruktioner angående lagen. Och de var icke oense efter det att *sann* kunskap hade kommit till dem, utom på grund av ömsesidig fiendskap. Din Herre kommer i sanning att döma mellan dem på uppståndelsens dag beträffande det om vilket de var oense.

وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا
اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ١٨

19. Sedan placerade Vi dig på lagens tydliga stig, så följ den, och följ icke deras fåfänga önskningar som icke vet.

ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ
فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا
يَعْلَمُوْنَ ١٩

20. De kommer sannerligen icke att gagna dig alls mot Allah. Syndarna är förvisso vänner, den ene till den andre; men Allah är de rättfärdigas vän.

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ وَاِنَّ
الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ
وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ٢٠

21. Den här *boken innehåller* tydliga bevis till mänskligheten och den är en vägledning och en barmhärtighet för ett folk som har en fast tro.

هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ٢١

22. Inbillar de som gör onda gärningar sig att Vi skall göra dem lika dem som tror och gör rättfärdiga gärningar, så att deras liv och deras död skall bli lika? Ont är *sannerligen* det de dömer.

اَمۡ حَسِبَ الَّذِيۡنَ اجۡتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ
اَنۡ نَّجۡعَلَهُمۡ كَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحۡيَاهُمۡ وَمَمَاتُهُمۡ ؕ
سَآءَ مَا يَحۡكُمُوۡنَ ﴿۲۲﴾

R.3

23. Och Allah har skapat himlarna och jorden med sanning, så att varje själ kan återbetalas för det som den förtjänar, och de skall icke göras orätt.

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ بِالۡحَقِّ
وَلِتُجۡزٰى كُلُّ نَفۡسٍۢ بِمَا كَسَبَتۡ وَهُمۡ
لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿۲۳﴾

24. Har du sett honom som har tagit sitt eget låga begär till sin herre, och som Allah medvetet har dömt som vilsefaren, och vars öron och vars hjärta Han har förseglat, och över vars ögon Han har lagt ett täckelse. Vem kan då vägleda honom efter det att Allah *har fördömt honom*? Vill ni då icke ta er i akt?

اَفَرَءَيۡتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰٮهُ وَاَضَلَّهُ
اللّٰهُ عَلٰى عِلۡمٍ وَّخَتَمَ عَلٰى سَمۡعِهٖ وَقَلۡبِهٖ
وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ؕ فَمَنۡ يَّهۡدِيۡهِ
مِنۡۢ بَعۡدِ اللّٰهِ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوۡنَ ﴿۲۴﴾

25. Och de säger: ”Det finns ingenting *för oss* utom detta vårt nuvarande liv, vi dör och vi lever *här*, och ingenting utom tiden förstör oss.” Men de har ingen kunskap om det, de gör inget annat än gissar.

وَقَالُوۡا مَا هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنۡيَا نَمُوۡتُ
وَنَحۡيَا وَمَا يُهۡلِكُنَاۤ اِلَّا الدَّهۡرُ ۚ وَمَا
لَهُمۡ بِذٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍ ۚ اِنۡ هُمۡ اِلَّا
يَظُنُّوۡنَ ﴿۲۵﴾

26. Och när Våra klara tecken läses upp for dem är deras enda påstående att de säger: ”Hämta *tillbaka* våra fäder om ni är sannfärdiga.”

وَاِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ
حُجَّتَهُمۡ اِلَّاۤ اَنۡ قَالُوا ائۡتُوۡا بِاٰبَآٮِٕنَاۤ
اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿۲۶﴾

27. Säg: ”*Det är* Allah *Som* ger er liv, och sedan låter er dö, sedan kommer Han att samla ihop er till uppståndelsens dag, om vilken det icke råder något tvivel. Men de flesta människor vet icke.”

قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾ ع

R.4

28. Till Allah hör himlarnas och jordens konungarike, och på den dagen när timmen skall vara inne, på den dagen kommer de som förnekar sanningen att lida.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَيَوْمَ
تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Och du kommer att få se alla människor på knä. Varje folk kommer att kallas till sin bok, *och det skall sägas till dem*: ”Denna dag skall ni återgäldas för det som ni gjorde.

وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۫ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى
اِلٰى كِتٰبِهَا ؕ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Detta är Vår bok, den talar emot er med sanning. Vi lät *allt* det ni gjorde bli nedskrivet *i detalj*.”

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ
اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Nu, när det gäller dem som trodde och gjorde rättfärdiga gärningar, kommer deras Herre att lämna dem tillträde till Sin barmhärtighet. Det är den uppenbara framgången.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ ذٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣١﴾

32. Men när det gäller dem som icke trodde: ”Lästes icke Mina tecken upp för er? Men ni var uppstudsiga och ni var ett skyldigt folk.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۫ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ
تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Och när det blev sagt: ’Allahs löfte är visserligen sant, och när det gäller timmen finns det inget tvivel beträffande *att den kommer’,* sade ni: ’Vi vet icke vad timmen är, vi tror att den icke är annat än en förmodan, och vi är icke övertygade.’”

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُم مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٣﴾

34. Och de onda *följderna* av deras gärningar kommer att bli uppenbara för dem och det som de brukade håna skall omsluta dem.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

35. Och det kommer att sägas *till dem*: ”Denna dag skall Vi glömma er, så som ni glömde denna er dags möte. Och er tillflykt är elden, och ni kommer icke att ha några hjälpare,

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٥﴾

36. detta *är så* för att ni skämtade om Allahs tecken, och det jordiska livet bedrog er.” Därför kommer de den dagen icke att tagas ut ur den, icke heller kommer de att ges tillträde till tröskeln.

ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٦﴾

37. All lovprisning tillhör då Allah, himlarnas Herre och jordens Herre, *alla* världarnas Herre.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

38. Och Hans är majestätet i himlarna och på jorden och Han är den Mäktige, den Vise.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

Kapitel 46
AL-A<u>H</u>QÁF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettiosex verser.

I inledningen av det här kapitlet har den sanning som det berättades om i den sista versen av det föregående kapitlet nämnts, nämligen att himlarna och jorden samt allt som finns där lovprisar Allah. I inledningen av detta kapitel beskrivs att himlarna och jorden samt allt som finns där är byggt på grunden av den sanning som nämnts tidigare. Hela skapelsen vittnar alltså inte om någon annan än Allah. Därefter tilltalas avgudadyrkarna och det framhålls att hela denna jord och himmel och allt där har skapats av Allah och de som inte tror uppmanas att visa prov på någon skapelse framställd av sina uppdiktade gudar, om de bara kan. Det dolda argumentet i detta är att varje skapelse bär avtrycket av enbart en Gud, Skaparen.

Även om det i kapitlet talas om det tidigare folket 'Ads undergång, det folk som varnades vid sanddynerna (اَلْاَحْقَاف *al-a<u>h</u>qáf*) bör vi inte bortse den Ädla Qur'anens sätt att syfta på framtida liknande händelser när den nämner folk i det förgångna.

I kapitlet talas det åter om ämnet "rök" (اَلدُّخَان *ad-dukhán*), och det förklaras att närhelst moln breder ut sig över de icke troende så förväntar de sig att välsignelser skall falla över dem från himlen. Men när molnet når dem så kommer de att få erfara att det bär med sig radioaktiva vågor som utplånar allt i sin väg. De kommer då inte ens att kunna lämna sina hem, och inget annat än ruinerna efter deras bostäder kommer att finnas kvar. Nagasaki och Hiroshima bär vittnesbörd om just detta.

I vers 34 frågas folket om huruvida de inte kan se att Allah inte blivit utmattad av att ha skapat himmel och jord. Hur skulle dåtidens människa kunna se detta? Men nutidens människa, som är i full färd med att försöka avslöja de hemligheter som rör himmel och jord, känner till att de båda ständigt försvinner i intet för att sedan återuppstå i en ny skapelse. Denna återskapelse från intet är en av Allahs handlingar som visar att Han aldrig utmattades av att skapa himmel och jord. Hur kan människan då förmoda att Allah inte förmår återuppliva henne efter döden?

سُوۡرَةُ الۡاَحۡقَافِ مَكِّيَّةٌ ٤٦

اٰياتها ٣٦ — ركوعاتها ٤

Sura AL-AHQÁF
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

DEL 26

الجزء ٢٦

2. Há Mím.*

حٰمٓ ﴿٢﴾ ج

3. Denna bok är uppenbarad av Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنۡزِيۡلُ الۡكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الۡعَزِيۡزِ
الۡحَكِيۡمِ ﴿٣﴾

4. Vi har icke skapat himlarna och jorden, och allt det som är mellan dem, utom med sanning och för en fastställd tid, men de som förnekar detta vänder sig bort från det för vilket de har blivit varnade.

مَا خَلَقۡنَا السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَاۤ
اِلَّا بِالۡحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَالَّذِيۡنَ
كَفَرُوۡا عَمَّاۤ اُنۡذِرُوۡا مُعۡرِضُوۡنَ ﴿٤﴾

5. Säg: ”Vet ni vad det är ni åkallar vid sidan om Allah? Visa mig vad de har skapat av jorden. Eller har de del i *skapandet av* himlarna? Visa mig en bok *uppenbarad* före denna eller något spår av kunskap *till stöd för er*, om ni *verkligen* talar sanning.”

قُلۡ اَرَءَيۡتُمۡ مَّا تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ
اَرُوۡنِىۡ مَاذَا خَلَقُوۡا مِنَ الۡاَرۡضِ اَمۡ لَهُمۡ
شِرۡكٌ فِى السَّمٰوٰتِ ؕ اِيۡتُوۡنِىۡ بِكِتٰبٍ
مِّنۡ قَبۡلِ هٰذَاۤ اَوۡ اَثٰرَةٍ مِّنۡ عِلۡمٍ
اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٥﴾

6. Och vem svävar mer i villfarelse än de som i stället för *att be till* Allah, ber till sådana som icke kommer att svara dem förrän på uppståndelsens dag, och som icke ens är medvetna om deras böner?

وَمَنۡ اَضَلُّ مِمَّنۡ يَّدۡعُوۡا مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ
مَنۡ لَّا يَسۡتَجِيۡبُ لَهٗۤ اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ
وَهُمۡ عَنۡ دُعَآئِهِمۡ غٰفِلُوۡنَ ﴿٦﴾

7. Och när mänskligheten har samlats ihop, kommer de *så*

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوۡا لَهُمۡ اَعۡدَآءً

---

*46:2 Den Prisvärde, Hederns Herre.

kallade gudarna att vara deras fiender och *de* kommer att förneka deras (människornas) dyrkan.

وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝٧

8. Och när Våra tydliga tecken läses upp för dem, säger de som förnekar sanningen när den kommer till dem: ”Detta är uppenbar trolldom.”

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا سِحْرٌ
مُّبِيْنٌ ۝٨ ؕ

9. Säger de: ”Han har hittat på den?” Säg: ”Om jag har hittat på den kan ni icke alls hjälpa mig mot Allah. Han vet bäst vilket *illasinnat* tal ni ägnar er åt. Tillräcklig är Han som vittne mellan mig och er. Och Han är Synnerligen Förlåtande, den Barmhärtige.”

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ
فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ؕ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًا ۢ بَيْنِيْ
وَبَيْنَكُمْ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝٩

10. Säg: ”Jag är ingen ny företeelse bland sändebud, icke heller vet jag vad som kommer att göras med mig eller med er i *detta livet*. Jag följer bara det som är uppenbarat för mig, och jag är enbart en varnare.”

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ
وَمَاۤ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ؕ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ وَمَاۤ اَنَا
اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝١٠

11. Säg: ”Hur ser ni om han är från Allah och om ni förnekar honom, och ett vittne bland Israels barn bär vittnesbörd om *ankomsten av* en som liknar honom, och han trodde, men ni är alltför stolta, *hur skall det gå för er*?” Allah vägleder i sanning icke de syndiga människorna.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْۢ
بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١١ ع

R.2

12. Och de som icke tror säger om dem som tror: ”Om det var något gott, kunde de icke ha hunnit före oss i att uppnå den.” Och eftersom de icke har vägletts av den, kommer de att säga: ”Den är en gammal lögn.”

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ
خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِ ؕ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ
فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ﴿۱۲﴾

13. Och före den fanns Moses bok, en vägledning och en barmhärtighet, och detta är en bok på det arabiska språket, vilken uppfyller *tidigare profetior*, på det att den måtte varna dem som gör fel och *ge* glädjebudskap till dem som gör gott.

وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ
وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖۗ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۳﴾ ۚ

14. Sannerligen, de som säger: ”Vår Herre är Allah,” *och* sedan förblir ståndaktiga, över dem *skall* ingen fruktan *komma*, icke heller skall de sörja.

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۴﴾ ۚ

15. Dessa är invånarna i *paradisets* trädgård, i den skall de förbli, en återbetalning för det de gjorde.

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ
جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾

16. Och Vi har ålagt människan att vara god mot sina föräldrar. Hennes moder bär henne med möda och framföder henne med smärta. Och att bära henne och hennes avvänjning *tar* trettio månader, tills hon, när hon når sin fulla mognad och når *en ålder av* fyrtio år, säger: ”Min Herre, giv mig *styrka* att vara tacksam för Din ynnest som Du har skänkt mig och mina föräldrar, och att jag måtte göra sådana rättfärdiga handlingar som kan behaga Dig.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسٰنًا ؕ
حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًا ؕ
وَحَمْلُهٗ وَفِصٰلُهٗ ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا
بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۙ قَالَ
رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ
اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ

Och gör min avkomma rättfärdig för mig. Jag vänder mig till dig, och jag är i sanning bland dem som underkastar mig *Dig*.”

صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِيْ فِيْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ
اِنِّيْ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦﴾

17. Det är dessa från vilka Vi antager det bästa av vad de gör och har överseende med deras onda gärningar. *De skall vara* bland invånarna i *paradisets* trädgård *i uppfyllelse* av det sanna löfte som gavs dem.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا
عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِيْٓ
اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ۭ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِيْ
كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Men den som säger till sina föräldrar: ”Skam över er båda, hotar ni mig med att jag *åter* skall frambringas, när generationer redan har gått bort före mig?” Och de ropar båda till Allah om hjälp *och säger till honom*: ”Ve dig! Tro, ty Allahs löfte är sant.” Men han säger: ”Detta är ingenting annat än de gamlas fabler.”

وَالَّذِيْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ
اَتَعِدٰنِنِيْٓ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ
الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ ۚ وَهُمَا يَسْتَغِيْثٰنِ اللّٰهَ
وَيْلَكَ اٰمِنْ ۖ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَيَقُوْلُ
مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٨﴾

19. Det är dessa för vilka domslutet *om straff* gick i uppfyllelse tillsammans med de församlingar av Djinner och människor som hade levt före dem. De var sannerligen förlorarna.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ
اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٩﴾

20. Och för alla finns grader av *rang* i enlighet med vad de gjorde, och Allah kommer till fullo att återbetala dem för deras gärningar, och de skall icke göras orätt.

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ
وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Och på den dagen när de som icke tror kommer att föras inför elden *kommer det att sägas till dem*: ”Ni gjorde slut på era goda ting i det världsliga livet och ni njöt dem *fullt ut*. Nu skall ni denna dag vedergällas med ett skymfligt straff för att ni utan rätt var uppstudsiga på jorden och för att ni handlade upproriskt.”

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ط
اَذْهَبْتُمْ طَيِّبٰتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا
وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ج فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ فِي
الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَفْسُقُوْنَ ﴿٢١﴾

R.3

22. Och Kom ihåg ’Ads broder när han varnade sitt folk vid sanddynerna, och varnare hade funnits där före honom och efter honom, *och sade*: ”Tillbed ingen annan än Allah. För er fruktar jag en stor dags straff.”

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ط اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ
بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ط
اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيْمٍ ﴿٢٢﴾

23. De sade: ”Har du kommit till oss för att vända oss bort från våra gudar? Visa oss då det med vilket du hotar oss, om du *verkligen* hör till de sannfärdiga.”

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ج فَاْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٣﴾

24. Han sade: ”Kunskapen *om det* finns bara hos Allah. Och jag överlämnar det till er som jag har blivit sänd med, men jag ser att ni är ett *mycket* okunnigt folk.”

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ز وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ
اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Sedan, när de såg *straffet* komma mot deras dalar *i form av* ett moln sade de: ”Detta är ett moln som kommer att ge oss regn.” ”Nej, men det är detta vilket ni försökte skynda på, en *storm*vind i vilken det finns ett plågsamt straff,

فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ لا
قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ط بَلْ هُوَ مَا
اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ط رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ لا

26. den kommer att förstöra allt enligt sin Herres befallning.” Och de blev sådana att det icke fanns något kvar att se utom deras bostäder. Sålunda vedergäller Vi de skyldiga människorna.

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۭ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا
لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ كَذٰلِكَ
نَجْزِى الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۲۶﴾

27. Och Vi hade upprättat dem i det i vilket Vi icke har upprättat er, och Vi gav dem öron och ögon och hjärtan. Men deras öron och ögon och hjärtan hjälpte dem icke, eftersom de förnekade Allahs tecken, och det vilket de brukade håna omslöt dem.

وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً ۖؗ
فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ
اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ
اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ
ع بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۲۷﴾

R.4

28. Och Vi förintade bygder runt omkring er och Vi har varierat *Våra* tecken på det att de måtte vända sig *till Oss*.

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى
وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۸﴾

29. Varför hjälpte dem då icke de vilka de hade tagit till gudar bredvid Allah, och sökte *Hans* närhet *genom dem*? Nej de var förlorade för dem. Det var *följden av* deras lögn, och av det de hittade på.

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً ؕ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ
وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۲۹﴾

30. Och *kom ihåg* när Vi sände till dig en grupp Djinner, som önskade höra Qur’anen, och när de var närvarande vid dess *uppläsning* sade de *till varandra*: ”Var tysta *och lyssna*”, och när det var över, gick de tillbaka till sitt folk och

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ
يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ
قَالُوْٓا اَنْصِتُوْا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى

varnade *dem.*

قَوۡمِهِمۡ مُّنۡذِرِيۡنَ ﴿۳۰﴾

31. De sade: ”Å, vårt folk, vi har hört en bok som har sänts ned efter Moses och som uppfyller det som var före den, den vägleder till sanningen och til den rätta vägen.

قَالُوۡا يٰقَوۡمَنَاۤ اِنَّا سَمِعۡنَا كِتٰبًا اُنۡزِلَ مِنۡۢ
بَعۡدِ مُوۡسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ يَهۡدِىۡۤ
اِلَى الۡحَـقِّ وَاِلٰى طَرِيۡقٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ﴿۳۱﴾

32. Å, vårt folk, svara den som sammankallar till Allah och tro på Honom. Han kommer att förlåta er era synder och beskydda er mot ett smärtsamt straff,

يٰقَوۡمَنَاۤ اَجِيۡبُوۡا دَاعِىَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوۡا بِهٖ
يَغۡفِرۡ لَـكُمۡ مِّنۡ ذُنُوۡبِكُمۡ وَيُجِرۡكُمۡ مِّنۡ
عَذَابٍ اَلِيۡمٍ ﴿۳۲﴾

33. och den som icke svarar den som kallar till Allah, han kan icke undkomma *Honom* på jorden, icke heller kan han ha någon beskyddare bredvid Honom. Sådana svävar i uppenbar villfarelse.”

وَمَنۡ لَّا يُجِبۡ دَاعِىَ اللّٰهِ فَلَيۡسَ بِمُعۡجِزٍ
فِى الۡاَرۡضِ وَلَيۡسَ لَهٗ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اَوۡلِيَآءُ ؕ
اُولٰۤـئِكَ فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۳۳﴾

34. Inser de icke att Allah, Som skapade himlarna och jorden och Som icke blev trött av att skapa dem, har makt att väcka de döda till liv? Ja, Han har sannerligen makt över alla ting.

اَوَلَمۡ يَرَوۡا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالۡاَرۡضَ وَلَمۡ يَعۡىَ بِخَلۡقِهِنَّ بِقٰدِرٍ
عَلٰٓى اَنۡ يُّحۡىِۦَ الۡمَوۡتٰى ؕ بَلٰۤى اِنَّهٗ عَلٰى
كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۳۴﴾

35. Och på den dagen när de som icke tror kommer att föras inför elden *kommer det att sägas till dem*: ”Är icke detta sanningen?” De kommer att säga: ”Jo, vid vår Herre.” Han kommer att säga: ”Smaka då straffet eftersom ni icke trodde.”

وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا عَلَى النَّارِ ؕ
اَلَيۡسَ هٰذَا بِالۡحَـقِّ ؕ قَالُوۡا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ
قَالَ فَذُوۡقُوا الۡعَذَابَ بِمَا كُنۡتُمۡ
تَكۡفُرُوۡنَ ﴿۳۵﴾

36. Ha då tålamod, liksom sändebuden, som hade hög beslutsamhet, hade tålamod, och ha icke bråttom beträffande dem. På den dagen när de ser det för vilket de varnas, kommer det att tyckas dem som om de icke hade dröjt i denna världen utom en timme av en dag. *Denna varning* är överlämnad, och ingen utom de olydiga människorna skall förgöras.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ
الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ ؕ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ
يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ لَمْ يَلْبَثُوْٓا إِلَّا
سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ؕ بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٣٦﴾

Kapitel 47
MUHAMMAD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och den innehåller trettionio verser.

I kapitlet, som sett till antalet verser är mycket litet, har alla Qur'anens tidigare kapitel inbegripits, på samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är en manifestation av alla profeter.

I vers 19 står att kännetecknen på att den storslagna andliga omvälvning, som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skickades för att åstadkomma, nu inte bara nalkas utan har i själva verket redan kommit. Frågan som ställs är hur människorna då kan ha nytta av att dra lärdom och låta sig förmanas av den, när den väl ägt rum?

سُوۡرَۃُ مُحَمَّدٍ مَّدَنِیَّۃٌ ٤٧ — اٰیاتہا ٣٩ — رکوعاتہا ٤

Sura MUHAMMAD
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

2. För dem som icke tror och håller *människor* borta från Allahs väg, omintetgör Han deras verk.

اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا وَ صَدُّوۡا عَنۡ سَبِیۡلِ اللّٰہِ
اَضَلَّ اَعۡمَالَہُمۡ ﴿۲﴾

3. Men *när det gäller* dem som tror och gör rättfärdiga gärningar och tror på det som har uppenbarats för Muhammad, och det är sanningen från deras Herre, undanröjer Han deras synder från dem och förbättrar deras uppförande.

وَ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ اٰمَنُوۡا
بِمَا نُزِّلَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ ہُوَ الۡحَقُّ مِنۡ
رَّبِّہِمۡ ۙ کَفَّرَ عَنۡہُمۡ سَیِّاٰتِہِمۡ وَ اَصۡلَحَ
بَالَہُمۡ ﴿۳﴾

4. Det är för att de som icke tror följer falskheten, medan de som tror följer sanningen från sin Herre. Sålunda framställer Allah deras liknelser för människor.

ذٰلِکَ بِاَنَّ الَّذِیۡنَ کَفَرُوا اتَّبَعُوا الۡبَاطِلَ
وَ اَنَّ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الۡحَقَّ مِنۡ رَّبِّہِمۡ ؕ
کَذٰلِکَ یَضۡرِبُ اللّٰہُ لِلنَّاسِ اَمۡثَالَہُمۡ ﴿۴﴾

5. Och när ni möter de icke troende *i regelrätt strid*, hugg av *deras* halsar, och när ni har besegrat dem, slå snabbt ihop deras fotbojor, *befria dem* sedan *som en* ynnest eller *genom att kräva* lösen, till dess att kriget lägger ner sina bördor. Det är *föreskriften*. Och om Allah så hade beslutat, kunde Han Själv ha utkrävt en bestraffning av dem, men Han skulle pröva några av er genom andra. Och Allah kommer aldrig att låta deras

فَاِذَا لَقِیۡتُمُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا فَضَرۡبَ
الرِّقَابِ ؕ حَتّٰۤی اِذَاۤ اَثۡخَنۡتُمُوۡہُمۡ
فَشُدُّوا الۡوَثَاقَ ٭ۙ فَاِمَّا مَنًّۢا بَعۡدُ وَ اِمَّا
فِدَآءً حَتّٰی تَضَعَ الۡحَرۡبُ اَوۡزَارَہَا ۬ۚ۟ ﴿۵﴾
ذٰلِکَ ؕ وَ لَوۡ یَشَآءُ اللّٰہُ لَانۡتَصَرَ مِنۡہُمۡ
وَ لٰکِنۡ لِّیَبۡلُوَا۠ بَعۡضَکُمۡ بِبَعۡضٍ ؕ وَ الَّذِیۡنَ

قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ
اَعْمَالَهُمْ ۝٥

insatser vara förgäves som dräps på Hans väg.

سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٦ ۚ

6. Han kommer att vägleda dem och förbättra deras uppförande,

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝٧

7. och lämna dem tillträde till den *paradisets* trädgård vilken Han har smyckat och gjort välkänd för dem.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ۝٨

8. Å, ni som tror! Om ni hjälper Allahs *sak*, kommer Han att hjälpa er och ge stadga åt era steg.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَاَضَلَّ
اَعْمَالَهُمْ ۝٩

9. Men för dem som icke tror är fördömelse deras *lott*, och Han kommer att låta deras ansträngningar vara förgäves.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ
اَعْمَالَهُمْ ۝١٠

10. Det är för att de hatar det som Allah har uppenbarat, så Han har omintetgjort deras gärningar.

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ
دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۫ وَلِلْكٰفِرِيْنَ اَمْثَالُهَا ۝١١

11. Har de icke rest på jorden och sett vilket slut de fick som var före dem? Allah förintade dem *fullständigt,* och för de icke troende kommer straffet att bli något likvärt.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَنَّ
الْكٰفِرِيْنَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ۝١٢ ع

12. Det är för att Allah är de troendes Beskyddare, och beträffande de icke troende så finns det ingen beskyddare för dem.

R.2

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَمَتَّعُوْنَ

13. Allah kommer sannerligen att låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, medan de som icke tror roar sig och till och med äter så som

وَيَاۡكُلُوۡنَ كَمَا تَاۡكُلُ الۡاَنۡعَامُ وَالنَّارُ
مَثۡوًى لَّهُمۡ ﴿۱۳﴾

boskapen äter, och elden kommer att bli deras boning.

وَكَاَيِّنۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ هِىَ اَشَدُّ قُوَّةً
مِّنۡ قَرۡيَتِكَ الَّتِىۡۤ اَخۡرَجَتۡكَ ۚ اَهۡلَكۡنٰهُمۡ
فَلَا نَاصِرَ لَهُمۡ ﴿۱۴﴾

14. Och hur mången bygd mäktigare än din stad vilken har kört ut dig, har Vi icke förstört och de hade ingen hjälpare.

اَفَمَنۡ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنۡ رَّبِّهٖ كَمَنۡ زُيِّنَ
لَهٗ سُوۡٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوۡۤا اَهۡوَآءَهُمۡ ﴿۱۵﴾

15. Är då den som står fast på ett klart bevis från sin Herre lik den som förmåtts *tycka att* sina låga begär är vackra och som följer sina onda böjelser?

مَثَلُ الۡجَنَّةِ الَّتِىۡ وُعِدَ الۡمُتَّقُوۡنَ ؕ فِيۡهَاۤ
اَنۡهٰرٌ مِّنۡ مَّآءٍ غَيۡرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنۡهٰرٌ مِّنۡ
لَّبَنٍ لَّمۡ يَتَغَيَّرۡ طَعۡمُهٗ ۚ وَاَنۡهٰرٌ مِّنۡ خَمۡرٍ
لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيۡنَ ۚ وَاَنۡهٰرٌ مِّنۡ عَسَلٍ
مُّصَفًّى ؕ وَلَهُمۡ فِيۡهَا مِنۡ كُلِّ الثَّمَرٰتِ
وَمَغۡفِرَةٌ مِّنۡ رَّبِّهِمۡ ؕ كَمَنۡ هُوَ خَالِدٌ
فِى النَّارِ وَسُقُوۡا مَآءً حَمِيۡمًا فَقَطَّعَ
اَمۡعَآءَهُمۡ ﴿۱۶﴾

16. En beskrivning av *paradisets* trädgård som utlovats de rättfärdiga, i den finns bäckar med vatten, vilket icke blir dåligt, och bäckar med mjölk, vars smak icke förändras, och bäckar med vin, en njutning för dem som dricker av det, och bäckar med klar honung. Och i den kommer de att ha alla slags frukter, och förlåtelse från sin Herre. Kan *de som åtnjuter sådan välsignelse* bli lika dem som förblir i elden och som ges kokande vatten att dricka så att det söndersliter deras inälvor?

وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ يَّسۡتَمِعُ اِلَيۡكَ ۚ حَتّٰۤى اِذَا
خَرَجُوۡا مِنۡ عِنۡدِكَ قَالُوۡا لِلَّذِيۡنَ اُوۡتُوا
الۡعِلۡمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ࣞ اُولٰۤٮِٕكَ الَّذِيۡنَ
طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ وَاتَّبَعُوۡۤا
اَهۡوَآءَهُمۡ ﴿۱۷﴾

17. Och bland dem finns några som lyssnar till dig till dess att de, när de går bort från din närvaro, säger till dem som har givits kunskap: ”Vad har han talat om just nu?” Det är dessa över vilkas hjärtan Allah har satt ett sigill, och som följer sina egna låga begär.

18. Men *för dem* som följer vägledningen utökar Han deras vägledning och skänker dem rättfärdighet .

وَالَّذِيْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّاٰتٰىهُمْ
تَقْوٰىهُمْ ﴿١٨﴾

19. *De icke troende* väntar icke på annat än timmen, att den plötsligt skall komma över dem. Tecknen på den har redan kommit. Men *till* vilken *nytta* kommer deras varning att vara när den *timmen verkligen* har slagit för dem.

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ
بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا
جَآءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٩﴾

20. Vet därför att det icke finns någon Gud utom Allah och be om förlåtelse för dina brister, och *be* för troende män och troende kvinnor. Och Allah känner platsen där ni reser omkring och platsen där ni stannar kvar.

فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ
لِذَنْۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰىكُمْ ﴿٢٠﴾ ع

R.3

21. Och de som tror säger: ”Varför uppenbaras icke en sura?” Men när en avgörande Sura uppenbaras och strid är nämnd i den, ser du att de, vilkas hjärtan är sjuka, tittar mot dig med en *grumlad* blick som den har, som är påverkad av *att vara nära* döden. Så måtte undergången drabba dem!

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ
فَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَّذُكِرَ فِيْهَا
الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ؕ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢١﴾

22. Lydnad och ett vänligt ord *är bättre för dem.* Och när ärendet skall avgöras vore det bra för dem om de var trofasta mot Allah.

طَاعَةٌ وَّقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ ۟ فَاِذَا عَزَمَ
الْاَمْرُ ۟ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

23. Skulle ni då, om ni har fått befogenhet, skapa oreda i landet och slita av era släktskapsband?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي
الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

24. Det är dessa vilka Allah har förbannat, så att Han har gjort dem döva och gjort deras ögon blinda.

أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ
وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

25. Vill de då icke fundera över Qur'anen, eller är det så att det finns lås *som de själva tillverkat* för *sina* hjärtan?

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ
اَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

26. De som vänder sina ryggar till efter det att vägledningen har blivit uppenbar för dem, satan har förvisso förlett dem och sträcker fram ett falskt hopp för dem.

اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ
لَهُمْ ؕ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. Det är för att de sade till dem som hatar det som Allah har uppenbarat: "Vi skall lyda er i några frågor," och Allah vet deras hemligheter.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ
اللّٰهُ سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

28. Men hur *skall det gå för dem* när änglarna kommer att låta dem dö, slående deras ansikten och deras ryggar?

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ
وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٨﴾

29. Det är för att de följde det som misshagade Allah och ogillade det som behagade Honom. Så Han omintetgjorde deras verk.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ
وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٩﴾ ع

R.4

30. Förmodar de, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, att Allah icke kommer att bringa deras illvilja i dagen?

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ
لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٣٠﴾

31. Och om Vi behagade, kunde Vi visa dem för dig så att du kunde känna igen dem på deras märken. Och du skall helt förvisst känna igen dem på tonen i *deras* tal. Och Allah känner era handlingar.

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
بِسِيْمٰهُمْ ؕ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِيْ لَحْنِ الْقَوْلِ ؕ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ۝٣١

32. Och Vi skall förvisso pröva er tills Vi känner dem som ärligt anstränger sig bland er, och de ståndaktiga. Och *genom prövningar* kommer Vi att locka fram ert rätta värde.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِيْنَ
مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَاْ اَخْبَارَكُمْ ۝٣٢

33. De som icke tror och håller *människor* borta från Allahs väg och motsätter sig sändebudet efter det att vägledningen har blivit uppenbar för dem, kommer icke alls att kunna skada Allah, och Han kommer att göra deras handlingar fruktlösa.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيُحْبِطُ
اَعْمَالَهُمْ ۝٣٣

34. Å, ni som tror! Lyd Allah och lyd sändebudet och låt icke era gärningar gå om intet.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا
الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْۤا اَعْمَالَكُمْ ۝٣٤

35. Allah kommer förvisso icke att förlåta dem som icke tror och som håller *människor* borta från Allahs väg, och sedan avlider medan de icke är troende.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ
لَهُمْ ۝٣٥

36. Så var icke så slappa att ni söker fred, ty ni kommer att gå segrande fram. Och Allah är med er, och Han kommer icke att beröva er era gärningars *belöning.*

فَلَا تَهِنُوْا وَتَدْعُوْۤا اِلَى السَّلْمِ ۖۗ وَاَنْتُمُ
الْاَعْلَوْنَ ۖۗ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ
اَعْمَالَكُمْ ۝٣٦

37. Livet i *denna* världen är bara en lek och ett tidsfördriv, och om ni tror och är rättfärdiga kommer Han att ge er era belöningar, och kommer icke att be er om era ägodelar.

إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَإِنْ
تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ أُجُوْرَكُمْ
وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

38. Om Han skulle be er om dem och ansätta er, skulle ni vara snåla och Han skulle bringa er illvilja i dagen.

إِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا
وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٨﴾

39. Se! Ni är de som har kallats till att ge ut på Allahs väg, men bland er finns det några som är snåla. Och den som är snål, är bara snål mot sin egen själ. Och Allah är Självtillräcklig och det är ni som är behövande. Och om ni vänder ryggen till, kommer Han att låta ett annat folk komma i ert ställe, då kommer de icke att vara lika er.

هٰٓأَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ
يَّبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ وَاللّٰهُ
الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا
أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾ ع

Kapitel 48
AL-FATH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under återfärden från fredspaktsmötet i Hudaibia och innehåller trettio verser.

Efter kapitel *Muhammad* kommer kapitel *al-Fath* där den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i vers 11 ges en mycket upphöjd ställning. Det står att den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hade en ställning så upphöjd att det var som om han helt hade gått upp i Allah, och att hans ankomst är som Allahs ankomst. Att svära honom trohetseden (*bai'at*) är det samma som om det gjordes till Allah. Det står: ” Sannerligen, de som svär en trohetsed till dig, svär förvisso en trohetsed till Allah. Allahs hand är över deras händer.” (vers 11).

I vers 19 upprepas ämnet kring trohetseden till Allah, då de troende svor trohetseden till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, under ett träd i Hudaibia. Därtill intygas att den sorgsenhet som fanns kvar i den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, anhängares hjärtan på grund av att de inte kunnat genomföra pilgrimsfärden, försvann helt efter denna trohetsed och de fick fullkomlig sinnesro. Det som uppfattades som ett nederlag, det vill säga att de inte kunnat gå in i Mecka, lade grunden till alla framtida segrar – både inom en snar och en avlägsen framtid.

I slutet av kapitlet lovas de troende att den vision som visades för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förvisso kommer att besannas och att hans anhängare kommer att få vara med om att gå in i Mecka och att få utföra pilgrimsfärden, Hadj – och denna seger i Mecka kommer att vara en grund till islams seger över hela mänskligheten.

Efter kapitel *Muhammad* upprepas återigen den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, namn i det här kapitlet, och en tydlig hänvisning görs till profeten Mose, frid vare med honom, profetia, där den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ankomst nämnts tillsammans med namnet Muhammad. Där nämns även alla de egenskaper som skulle finnas hos denne storslagne profet och hans anhängare. Sedan nämns även en profetia ur Bibeln, som inte bara står i det Gamla Testamentet utan också i det Nya Testamentet, där Jesus, frid vare med honom, förutsäger den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ankomst. Den liknas vid en åker som ingen högfärdig person, trots sina onda avsikter, kommer att kunna ödelägga. Det kommer inte att vara en odlare utan flera, som kommer att så i åkern.

ركوعاتها ٤ سُوْرَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ ٤٨ اٰياتها ٣٠

Sura AL-FATH
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vi har sannerligen givit dig en klar seger,

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ②

3. att Allah kommer att skyla dina brister för dig, i det förgångna och i framtiden, och att Han skall fullkomna Sin ynnest över dig, och skall leda dig på rätt väg,

لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا
تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ
صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ③

4. och att Allah skall hjälpa dig med en mäktig hjälp.

وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ④

5. Det är Han som sände ned lugn i de troendes hjärtan så att de kunde lägga tro till sin tro, och himlarnas och jordens härskaror tillhör Allah, och Allah är Allvetande, Vis,

هُوَ الَّذِيْۤ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ
قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْۤا اِيْمَانًا
مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ؕ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ⑤

6. så att Han kan låta de troende männen och de troende kvinnorna träda in i *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, *trädgårdar* i vilka de skall förbli, och så *att* Han kan taga bort deras synder från dem, och det är den överlägsna segern i Allahs ögon,

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ
عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ⑥

7. och *att* Han kan straffa de hycklande männen och de hycklande kvinnorna och de avgudadyrkande män och de avgudadyrkande kvinnor, som hyser onda tankar om Allah. En kedja av olyckor skall drabba dem och Allahs vrede faller över dem. Och Han har förbannat dem och berett helvetet för dem. Och det är sannerligen en ond bestämmelseort.

وَّ يُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَ الْمُنٰفِقٰتِ
وَ الْمُشْرِكِيْنَ وَ الْمُشْرِكٰتِ الظَّآنِّيْنَ
بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ۚ
وَ غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ وَ اَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ ؕ وَ سَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿۷﴾

8. Och till Allah hör himlarnas och jordens härskaror och Allah är Mäktig, Vis.

وَ لِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ كَانَ
اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۸﴾

9. Vi har sänt dig som ett vittne och en glädjebudbärare och en varnare,

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّ مُبَشِّرًا
وَّ نَذِيْرًا ۙ﴿۹﴾

10. på det att ni skall tro på Allah och Hans sändebud och hjälpa honom och hedra honom och *så att* ni kan lovprisa Honom morgon och afton.

لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ وَ تُعَزِّرُوْهُ
وَ تُوَقِّرُوْهُ ؕ وَ تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً
وَّ اَصِيْلًا ﴿۱۰﴾

11. Sannerligen, de som svär en trohetsed till dig, svär förvisso en trohetsed till Allah. Allahs hand är över deras händer. Så vem helst som bryter *sin ed*, bryter *den* till sin egen förlust, och den som uppfyller förbundet som han har slutit med Allah, kommer Han sannerligen att ge en stor belöning.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ ؕ
يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ نَّكَثَ فَاِنَّمَا
يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ
عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۱۱﴾ ع

R.2

12. De av ökenaraberna som var kvarlämnade, kommer att säga till dig: ”Våra ägodelar och våra familjer gjorde oss upptagna, så be om förlåtelse för oss.” De

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ
شَغَلَتْنَاۤ اَمْوَالُنَا وَ اَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ
يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ

säger det med sina tungor, vilket icke finns i deras hjärtan. Säg: ”Vem kan alls hjälpa er mot Allah, om Han skulle avse någon skada för er, eller om Han skulle avse någon förmån för er? Nej, Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ؕ
بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۲﴾

13. Nej, ni trodde att sändebudet och de troende aldrig skulle återvända till sina familjer, och det lät er *tycka* att det var angenämt för era hjärtan, och ni tänkte en ond tanke, och ni var ett ödelagt folk.”

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ اِلٰۤى اَهْلِيْهِمْ اَبَدًا وَّزُيِّنَ ذٰلِكَ
فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۚۖ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُوْرًا ﴿۱۳﴾

14. Och *beträffande* dem som icke tror på Allah och Hans sändebud, har Vi förvisso berett en brännande eld för de icke troende.

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّاۤ
اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَعِيْرًا ﴿۱۴﴾

15. Och himlarnas och jordens konungarike tillhör Allah. Han förlåter vem Han behagar, och straffar vem Han behagar. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۵﴾

16. När ni går fram till krigsbytena för att taga dem, kommer de *som hade lyckats bli* kvarlämnade att säga: ”Låt oss följa med er.” De försöker ändra Allahs påbud. Säg: ”Ni skall icke följa med oss. Så har Allah sagt i förväg.” Då kommer de att säga: ”Nej, men ni missunnar oss.” Så är det icke, i själva verket förstår de icke, utom något litet.

سَيَقُوْلُ الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى
مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ
يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّنْ
تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ ۚ
فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسُدُوْنَنَا ؕ بَلْ كَانُوْا
لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۶﴾

17. Säg till ökenaraberna som var kvarlämnade: ”Ni skall bli kallade *att strida* mot ett folk med stor dristighet, ni skall strida mot dem till dess att de underkastar sig. Sedan kommer Allah att, om ni lyder, ge er en god belöning, men om ni vänder ryggen till, liksom ni tidigare vände era ryggar till, kommer Han att straffa er med ett smärtsamt straff.”

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ
اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ
اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ
اَجْرًا حَسَنًا ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٧﴾

18. Det vilar inget klander över den blinde, icke heller vilar det klander över den lame, icke heller vilar det klander över den sjuke, *om de icke går fram i strid.* Och den som lyder Allah och Hans sändebud, kommer Han att låta träda in i *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, men den som vänder ryggen till, kommer Han att straffa med ett svårt straff.

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى
الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ
حَرَجٌ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ
يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٨﴾

R.3

19. Allah var sannerligen väl nöjd med de troende när de svor trohetseden till dig under trädet, och Han visste vad som fanns i deras hjärtan, och Han sände ned lugn över dem, och Han belönade dem med en nära förestående seger,

لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ
يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِيْ
قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ
وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٩﴾

20. och stora krigsbyten som de kommer att ta. Och Allah är Mäktig, Vis.

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿٢٠﴾

21. Allah har lovat er stora krigsbyten som ni kommer att ta, och Han har givit er detta i förväg och har hållit människors händer

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا
فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ

عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ
وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۙ﴿٢١﴾

tillbaka från er, på det att det måtte vara ett tecken för de troende, och att Han måtte vägleda er på rätt väg,

وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ
اللّٰهُ بِهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢٢﴾

22. och *Han har lovat er* en annan *seger*, vilken ni ännu icke har förmått uppnå, *men* Allah har förvisso omfattat den. Och Allah har makt över alla ting.

وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا
الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا
وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٣﴾

23. Och om de som icke tror skulle strida med er, skulle de helt säkert vända ryggarna till, sedan skulle de varken finna beskyddare eller hjälpare.

سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖۚ وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٤﴾

24. Sådan har den av Allahs fastställda sedvänja varit, som tidigare varit *i bruk*, och du skall icke finna någon förändring i Allahs fastställda sedvänja.

وَهُوَ الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ
اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٥﴾

25. Och det är Han som höll deras händer tillbaka från er och era händer från dem i Meckas dal, efter det att Han hade givit er segern över dem. Och Allah ser allt det ni gör.

هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ
مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَآءٌ
مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَـُٔوْهُمْ
فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ

26. Det är de som icke trodde och som utestängde er från den heliga moskén och även hindrade offerdjuren från att nå sin offerplats. Och hade det icke varit för troende män och troende kvinnor som ni icke kände och som ni, utan att veta det, kunde ha trampat ned så att ni kunde ha ådragit er en skuld på grund av dem, utan att ni visste det

لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ
لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ
عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٦﴾

skulle Han ha tillåtit er att strida, men Han höll er tillbaka på det att Han måtte lämna vem Han vill tillträde till Sin barmhärtighet. Om de hade varit klart åtskilda *från de icke troende* skulle Vi förvisso ha straffat de som icke trodde bland dem, med ett svårt straff.

اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ
الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ
سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ
بِهَا وَاَهْلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمًا ﴿٢٧﴾ ع

27. När de som icke trodde hyste en högmodig förtrytelse i sina hjärtan, okunnighetens *dagars* förtrytelse, sände Allah ned Sitt lugn över Sitt sändebud och över de troende och fick dem att hålla fast vid rättfärdighetens ord, och de var mer berättigade till den och mer värdiga den. Och Allah känner allting väl.

R.4

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ
لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ رُءُوْسَكُمْ
وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ؕ فَعَلِمَ مَا
لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ
فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٨﴾

28. Allah uppfyllde sannerligen *framtids*visionen för Sitt sändebud. Ni skall förvisso träda in i den heliga moskén, om Allah vill, i trygghet, *några* med rakade huvuden och *andra* med kortklippt hår, *och* ni kommer icke att känna någon fruktan. Men Han visste vad ni icke visste. Han har i själva verket, förutom det, föreskrivit för er en seger som är nära för handen.

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى
وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٩﴾

29. Det är Han Som har sänt Sitt sändebud med en vägledning och sanningens religion, så att Han kan låta den råda över *alla andra* religioner. Och Allah är Tillräcklig som Vittne.

30. Muhammad är Allahs sändebud. Och de som är med honom står *orubbligt* fasta mot de icke troende, men varmhjärtade mot varandra. Du ser dem att de bugar sig *i bön och* ödmjukt faller ned *inför Gud*, sökande Allahs nåd och välbehag. Deras kännetecken finns på deras ansikten och är spår efter ödmjuka nedfall *inför Gud*. Detta är deras beskrivning i Toran. Och deras beskrivning i Evangeliet är som ett sädeskorn som sänder fram sin grodd och sedan gör den stark, sedan blir den tjock och står fast med sin stam, fröjdande såningsmännen, så att Han kan låta de icke troende koka av vrede *vid åsynen* av dem. Allah har lovat förlåtelse och en stor belöning åt dem som tror och gör goda gärningar.

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗۤ
اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ
تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ
اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ؗ سِيْمَاهُمْ فِىْ وُجُوْهِهِمْ
مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى
معانقة ١٥ عند المتأخرين التَّوْرٰىةِ ۛۚ وَمَثَلُهُمْ فِى الْاِنْجِيْلِ ۛۚ
كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ
فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ
الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ
ع ١٢ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٠﴾

Kapitel 49
AL-HUDJURÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) efter erövringen av Mecka (*mákka*) och innehåller nitton verser.

Efter det att olika stadier av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid var med honom, andliga skönhet och upphöjdhet beskrivits i föregående kapitel, förklaras här det ansvar som vilar på hans följeslagare och att det varken är tillbörligt att de höjer sina blickar när de samtalar med honom eller att de höjer sina röster. Starkt missnöje visas mot de människor som ropar på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, från långt håll och besvärar honom genom att förmå honom till att komma ut ur sitt hem.

Därefter beskrivs i vers 10 det bästa tillvägagångssättet för att lösa tvister mellan framtida muslimska riken. Det är värt att notera att denna fråga inte kunde ställas under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, eftersom sådana riken som skulle komma att tvista med varandra inte existerade då. Denna vers lägger således fram ett viktigt traktat som inte bara gäller för muslimer utan även för andra när det gäller hur tvister skall lösas och försoning uppnås. De grundläggande reglerna i detta sammanhang är:

1. Om två muslimska stater strider mot varandra har övriga muslimska stater skyldighet att gå samman för att sätta stopp för striden, och om någon av de två stridande då inte följer uppmaningen så bör de tvingas genom militära medel.
2. När de upphör strida bör man sträva efter försoning dem emellan.

3. Denna försoning bör genomföras med fullkomlig rättvisa för de båda parterna, eftersom Allah i slutändan älskar de som agerar rättvist och dem som Allah älskar, låter Han aldrig misslyckas. Återigen påpekas att även om dessa föreskrifter gäller muslimer, så är tillvägagångssättet en ledstjärna för hela mänskligheten.

Därefter berättas det att den egentliga orsaken till splittring och oenighet mellan olika folkslag är etnisk. Varje gång ett folk visar förakt för ett annat, så anser de sig vara bättre och ha en högre ställning.

Vidare berättas det om olika slags brister i samhället som kan leda till splittring.

Sedan förtydligas orsaken till att Allah har delat upp folken i olika hudfärger och klaner och stammar. Syftet som anges är att det inte är för att man skall kunna bevisa sin överlägsenhet över andra, utan för att man enklare skall kunna känna igen varandra. När man exempelvis säger att någon är amerikan eller tysk, så är det inte för att amerikaner eller tyskar har en högre ställning än andra, utan för att man ska kunna känna igen och veta vem de är.

سُوْرَةُ الْحُجُرٰتِ مَدَنِيَّةٌ ٤٩ — اٰياتها ١٩ — ركوعاتها ٢

Sura AL-HUDJURÁT
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Å, ni som tror! Var icke framfusiga inför Allah och Hans sändebud, utan frukta Allah. Allah är sannerligen Allhörande, Allvetande.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ
يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢﴾

3. Å, ni som tror! Höj icke rösten över Profetens röst, tala icke heller högljutt till honom som ni talar högljutt till varandra, så att era gärningar icke blir till intet utan att ni märker det.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ
بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ
تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿٣﴾

4. De som sänker sina röster i närvaron av Allahs sändebud, är sannerligen de vilkas hjärtan Allah har gjort rättfärdiga genom prövningar. För dem finns förlåtelse och en stor belöning.

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ
قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ
عَظِيْمٌ ﴿٤﴾

5. De som börjar tilltala dig högljutt redan på avstånd från *dina* hus, de flesta av dem saknar sannerligen förståelse.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥﴾

6. Och om de hade väntat tålmodigt till dess att du kom ut till dem, hade det varit bättre för dem. Men Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦﴾

7. Å, ni som tror! Om en orättfärdig person framför någon nyhet till er, undersök noga *rapportens riktighet*, så att ni icke skadar människor i okunnighet, och sedan ångrar vad ni gjorde.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ
بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ
فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ﴿۷﴾

8. Och vet att Allahs sändebud är bland er; om han skulle följa era *åsikter* i de flesta frågor, skulle ni sannerligen råka illa ut, men Allah har gjort tron kär för er och har låtit den *tyckas* era hjärtan vacker, och Han har gjort otro, ondska och olydnad förhatliga för er. Sådana är sannerligen de som följer den rätta vägen,

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ؕ لَوْ
يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ
وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ؕ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۙ﴿۸﴾

9. genom Allahs nåd och Hans ynnest. Och Allah är Allvetande, Vis.

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ﴿۹﴾

10. Och om två grupper av troende strider *mot varandra*, mäkla fred mellan dem. Sedan, om en av dem *efter det* överträder mot den andra, bekämpa då den grupp som begått överträdelsen till dess att den återvänder till Allahs befallning. Sedan om den återvänder, mäkla fred mellan dem med rättvisa och handla rättfärdigt. Allah älskar sannerligen de rättrådiga.

وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا
فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا
عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى
تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ
فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ؕ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿۱۰﴾

11. *Alla* troende är förvisso bröder. Så mäkla fred mellan era bröder och frukta Allah så att barmhärtighet måtte visas er.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا
بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۱﴾ ع

R.2

12. Å, ni som tror! Låt icke ett folk förlöjliga ett *annat* folk, som kanske är bättre än de *själva*, låt icke heller kvinnor *förlöjliga andra* kvinnor, som kanske är bättre än de *själva*. Baktala icke ert eget folk och smäda icke heller varandra med öknamn. Det är sannerligen illa att få dåligt rykte efter att ha *utövat* tron, och syndarna är de som icke ångrar sig.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ
قَوْمٍ عَسٰۤى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ
وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰۤى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْۤا اَنْفُسَكُمْ
وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ؕ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۲﴾

13. Å, ni som tror! Undvik att inlåta er på alltför mycken misstänksamhet, ty vissa misstankar är förvisso en synd. Och spionera icke heller eller baktala varandra. Skulle någon av er vilja äta sin döde broders kött? Ni skulle förvisso avsky det. Och frukta Allah, Allah är förvisso Ofta Återvändande *med Medlidande* och Barmhärtig.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ
الظَّنِّ ۫ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا
تَجَسَّسُوْا وَلَا يَغْتَبْ بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ؕ
اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۳﴾

14. Å, mänsklighet, Vi har skapat er från man och kvinna, och Vi har gjort er till klaner och stammar så att ni kan känna *igen* varandra. Den mest hedervärde bland er i Allahs ögon är sannerligen den som är mest rättfärdig bland er. Allah är förvisso Allvetande, Allt Underkunnig.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ
وَّاُنْثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَآئِلَ
لِتَعَارَفُوْا ؕ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
اَتْقٰكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۴﴾

15. Öknens araber säger: ”Vi tror.” Säg: ”Ni har icke trott *ännu*, utan säg hellre: 'Vi har antagit islam', ty den *sanna* tron har ännu icke trängt in i era hjärtan.” Men om ni lyder Allah och Hans sändebud kommer Han icke att dra ifrån något från era gärningar. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ؕ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا
وَلٰكِنْ قُوْلُوْۤا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔا ؕ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵﴾

16. Troende är enbart de som *uppriktigt* tror på Allah och Hans sändebud och sedan icke tvivlar, utan kämpar med sina ägodelar och sina personer för Allahs sak. Det är de som är sannfärdiga.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجٰهَدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۱۶﴾

17. Säg: ”Vill ni undervisa Allah i er tro fastän Allah känner allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, och Allah till fullo vet alla ting?”

قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۷﴾

18. De tror att de har visat dig en ynnest genom att antaga islam. Säg: ”Skryt icke om ert antagande av islam som en ynnest mot mig. I stället är det ni, som Allah har gynnat genom att vägleda er till *den sanna* tron, om ni är sannfärdiga *beträffande ert påstående om att vara troende.*”

يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا
عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ
اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸﴾

19. Allah känner sannerligen till himlarnas och jordens hemligheter. Och Allah ser allt vad ni gör.

اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۹﴾ ع

Kapitel 50
QÁF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*). Det innehåller fyrtiosex verser.

Kapitlet börjar med förkortningen (قٓ *qáf*). Enligt framstående lärde män är ”Qáf” en förkortning för ”Besittaren av makt” (قَدِيْر *qadír*). Det påföljande ordet är Qur’an som också inleds med bokstaven Q, *(qáf)*. Därefter nämns ett yttrande hos de som förnekar Guds allsmäktighet och som undrar hur Allah kan ha makt att uppresa någon på domens dag när alla dött och blivit stoft? Enligt dem är detta något ”avlägset”, alltså ologiskt. Allah säger att: Förvisso känner Vi till vad jorden minskar av dem, men trots allt har Vi makt att återsamla deras utspridda partiklar. Deras uppmärksamhet riktas mot himlens utbredning och att de inte kan utpeka en enda defekt i skapelsen. Hur kan de i sådana fall förneka dess Skapares allsmäktighet?

Sedan står det att: Vi förvisso är medvetna om de tankar som uppstår i deras sinnen, eftersom Vi står människan närmre än hennes egen halspulsåder (vers 17).

Därefter förutspås det att människorna förvisso kommer att uppresas, och med de uppresta kommer även en som skall driva på dem och en som skall bära vittnesbörd.

Beträffande helvetet beskrivs det att trolösa människor, i på varandra följande grupper, kommer att bli dess bränsle. Det är ett helvete vars buk aldrig kommer att mättas. När Allah genom en metafor kommer tillfråga det om dess buk har mättats, så kommer det bildligt att svara: ”Finns det fler?” (vers 31).

I motsats till detta kommer paradiset att föras närmare de rättfärdiga. Orden (غَيْرَ بَعِيْدٍ *gháira bá’idin*) närmare, alltså ”inte

avlägset” innebär även att detta absolut inte är långsökt. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppmanas således att bemöta motståndarnas skällsord med tålamod. Förvisso kommer de profetior som nämnts i den Ädla Qur’anen att besannas. Förmana därför den som fruktar Min varning med den Ädla Qur’anen (vers 40-46).

Detta innebär inte att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uteslutande kommer att förmana den som räds varningen. Hans förmaning gäller hela världen, men endast den som räds varningen kommer att gynnas av den.

رکوعاتها ٣ سُوۡرَةُ قٓ مَکِّیَّةٌ ٥٠ اٰیاتها ٤٦

Sura QÁF

(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ۝١

2. Qáf.* *Vi lägger fram* den Strålande Qur'anen *som ett vittne om din sanning.*

قٓ ۟ۚ وَ الۡقُرۡاٰنِ الۡمَجِیۡدِ ۝٢

3. Men de undrar över att det har kommit en varnare till dem från deras egna led. Och de icke troende säger: ”Detta är något underligt,

بَلۡ عَجِبُوۡۤا اَنۡ جَآءَہُمۡ مُّنۡذِرٌ مِّنۡہُمۡ
فَقَالَ الۡکٰفِرُوۡنَ ہٰذَا شَیۡءٌ عَجِیۡبٌ ۝٣

4. vad! När vi är döda och har blivit till stoft, *skall vi uppresas till liv igen*? Det är ett återvändande som är långt *ifrån det möjliga.*”

ءَ اِذَا مِتۡنَا وَ کُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِکَ رَجۡعٌۢ
بَعِیۡدٌ ۝٤

5. Vi vet hur mycket jorden förminskar dem och hos Oss finns en bok som bevarar *allt.*

قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنۡقُصُ الۡاَرۡضُ مِنۡہُمۡ ۚ
وَ عِنۡدَنَا کِتٰبٌ حَفِیۡظٌ ۝٥

6. Nej, de förkastade sanningen när den kom till dem, och så befinner de sig i ett tillstånd av förvirring.

بَلۡ کَذَّبُوۡا بِالۡحَقِّ لَمَّا جَآءَہُمۡ فَہُمۡ
فِیۡۤ اَمۡرٍ مَّرِیۡجٍ ۝٦

7. Ser de icke på skyn ovanför sig, hur Vi har gjort den och smyckat den, och det finns inga sprickor i den?

اَفَلَمۡ یَنۡظُرُوۡۤا اِلَی السَّمَآءِ فَوۡقَہُمۡ کَیۡفَ
بَنَیۡنٰہَا وَ زَیَّنّٰہَا وَ مَا لَہَا مِنۡ فُرُوۡجٍ ۝٧

8. Och jorden, Vi har utbrett den, och placerat stadiga berg på den, och Vi har låtit varje slag av vackra arter gro därpå,

وَ الۡاَرۡضَ مَدَدۡنٰہَا وَ اَلۡقَیۡنَا فِیۡہَا رَوَاسِیَ
وَ اَنۡۢبَتۡنَا فِیۡہَا مِنۡ کُلِّ زَوۡجٍۭ بَہِیۡجٍ ۝٨

*50:2 Besittaren av makt.

9. som *medel till* upplysning och som en påminnelse till varje tjänare som vänder sig *till Gud*.

تَبۡصِرَةً وَّذِكۡرٰى لِكُلِّ عَبۡدٍ مُّنِيۡبٍ ﴿۹﴾

10. Och från skyn sänder Vi ned vatten som är fullt av välsignelse, och med det framställer Vi trädgårdar och säd att skörda,

وَنَزَّلۡنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنۡۢبَتۡنَا بِهٖ
جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الۡحَصِيۡدِ ۙ﴿۱۰﴾

11. och höga palmträd med skidor staplade den ena på den andra,

وَالنَّخۡلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلۡعٌ نَّضِيۡدٌ ۙ﴿۱۱﴾

12. som ett underhåll för *Våra* tjänare, och med det upplivar Vi ett dött land. Så skall även uppståndelsen vara.

رِّزۡقًا لِّلۡعِبَادِ ۙ وَاَحۡيَيۡنَا بِهٖ بَلۡدَةً مَّيۡتًا ؕ
كَذٰلِكَ الۡخُرُوۡجُ ﴿۱۲﴾

13. Noaks folk förkastade *sanningen* före dem och *så gjorde* källans folk och Thamúd,*

كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ وَّاَصۡحٰبُ
الرَّسِّ وَثَمُوۡدُ ۙ﴿۱۳﴾

14. och ’Ad, och Farao och Lots bröder,

وَعَادٌ وَّفِرۡعَوۡنُ وَاِخۡوَانُ لُوۡطٍ ۙ﴿۱۴﴾

15. och Skogens inbyggare* och folket i Tubba.* *De* alla förkastade sändebuden med det resultatet att Mitt förebådade straff drabbade *dem*.

وَّاَصۡحٰبُ الۡاَيۡكَةِ وَقَوۡمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ
كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيۡدِ ﴿۱۵﴾

16. Blev Vi då trötta av den första skapelsen? Nej, men de är förvirrade beträffande den nya skapelsen.

اَفَعَيِيۡنَا بِالۡخَلۡقِ الۡاَوَّلِ ؕ بَلۡ هُمۡ فِىۡ لَبۡسٍ
مِّنۡ خَلۡقٍ جَدِيۡدٍ ﴿۱۶﴾ ع

R.2

17. Och Vi har förvisso skapat människan och Vi vet vad hennes ego viskar till henne och Vi är henne närmare än *till och med hennes* halspulsåder.

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ وَنَعۡلَمُ مَا تُوَسۡوِسُ
بِهٖ نَفۡسُهٗ ۚۖ وَنَحۡنُ اَقۡرَبُ اِلَيۡهِ مِنۡ
حَبۡلِ الۡوَرِيۡدِ ﴿۱۷﴾

*50:13 Gamla arabiska stammar.
*50:15 Gamla arabiska stammar.

18. När de två upptecknande *änglarna* upptecknar *människornas gärningar, en* sittande på hennes högra och *den andra* på hennes vänstra *sida*,

اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ
وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيْدٌ ﴿١٨﴾

19. yttrar hon icke ett ord utan att det bredvid henne finns en änglavakt redo *att uppteckna det.*

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ
عَتِيْدٌ ﴿١٩﴾

20. Och dödens dvala kommer förvisso. Det här är det du försökte springa ifrån.

وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ
ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿٢٠﴾

21. Och trumpeten skall blåsas: Detta är löftets dag.

وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿٢١﴾

22. Och varje själ skall komma fram *och* tillsammans med den kommer det att finnas en *ängel* som skall driva på den och en *ängel* som skall bära vittnesbörd.

وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيْدٌ ﴿٢٢﴾

23. ”Du var obekymrad om detta, nu har Vi lyft bort din slöja från dig och skarp är din syn denna dag.”

لَقَدْ كُنْتَ فِىْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا
فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ
الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿٢٣﴾

24. Och hennes följeslagare kommer att säga: ”Detta är vad jag har färdigt *av hennes protokoll.*”

وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَىَّ عَتِيْدٌ ﴿٢٤﴾ ؕ

25. ”Kasta ni två in varje otacksam fiende *till sanningen*, i helvetet,

اَلْقِيَا فِىْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٢٥﴾ ۙ

26. förhindrare av gott, överträdare, tvivlare,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبٍ ﴿٢٦﴾ ۙ

27. som satte upp en annan gud bredvid Allah, så kasta ni två verkligen in henne i den svåra pinan.”

الَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ
فِي الْعَذَابِ الشَّدِيْدِ ﴿۲۷﴾

28. Hennes medhjälpare kommer att säga: ”Å, vår Herre, det var icke jag som fick henne till att göra uppror, utan hon *själv* hade gått alltför långt i vill-farelse.”

قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ
فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿۲۸﴾

29. *Gud* kommer att säga: ”Gräla icke i Min närvaro; Jag gav er varningen i förväg,

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيْدِ ﴿۲۹﴾

30. ordet från Mig kan icke ändras, och Jag är icke det minsta orättvis mot *Mina* tjäna-re.”

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿۳۰﴾ ع ۲ ۱۴ ۱۶

R.3

31. På den dagen kommer Vi att säga till helvetet: ”Har du fullt?” Och det kommer att svara: ”Finns det fler?”

يَوْمَ نَقُوْلُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ
هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿۳۱﴾

32. Och himlen kommer att föras nära de rättfärdiga, icke längre avlägsen.

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿۳۲﴾

33. ”Det här är det som utlovades er, till var och en som ständigt vände sig *mot Gud* och gav akt *på sina handlingar*,

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيْظٍ ﴿۳۳﴾

34. som fruktade *Gud*, den Nåde-rike, i ensamhet och kom *till Honom* med ett botfärdigt hjärta.

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيْبٍ ﴿۳۴﴾

35. Träd ni dit in i frid. Detta är evighetens dag.”

ادْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿۳۵﴾

36. I det kommer de att få allt de önskar och *en hel del* mer hos Oss.

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿۳۶﴾

37. Och hur många generationer som var mäktigare än dem i makt har Vi icke förintat före dem! *Men när straffet kom* färdades de omkring i länderna. Fanns det någon tillflyktsort *för dem*?

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ
مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ ؕ هَلْ مِنْ
مَّحِيْصٍ ﴿٣٧﴾

38. I det finns det sannerligen en påminnelse för den som har ett hjärta, eller som upplåter sitt öra och är uppmärksam.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ
اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٨﴾

39. Och Vi skapade sannerligen himlarna och jorden och allt som är mellan dem i sex perioder och Vi kände ingen utmattning.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖ وَّمَا مَسَّنَا
مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٩﴾

40. Så bär med tålamod det de säger och fira din Herres lovprisning före solens uppgång och före *dess* nedgång,

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ۚ ﴿٤٠﴾

41. och lovprisa du Honom även under *en del* av natten, och efter *föreskrivna* knäfall.

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤١﴾

42. Och hör! På den dagen när en utropare kommer att upphäva ett rop från en närbelägen plats,

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيْبٍ ۙ ﴿٤٢﴾

43. den dagen när de förvisso kommer att höra vindstöten, det kommer att vara dagen för uppstigandet *ur gravarna*.

يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ
يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿٤٣﴾

44. Det är sannerligen Vi Som ger liv och orsakar död, och till Oss är det *slutliga* återvändandet.

اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَاِلَيْنَا
الْمَصِيْرُ ۙ ﴿٤٤﴾

45. *På* den dagen när jorden kommer att klyvas itu ovanifrån *och de kommer* skyndsamt *fram*, det kommer att bli en samling tillsammans, helt lätt för Oss.

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ؕ ذٰلِكَ
حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿٤٥﴾

46. Vi vet bäst vad de säger och du har icke *fått i uppdrag* att tvinga dem *på något sätt*. Så förmana den som fruktar Min varning med hjälp av Qur'anen.

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ وَمَاۤ اَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۟ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ
يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿٤٦﴾ ع ٣ ١٦ ١٧

Kapitel 51
ADH-DHARIÁT

Detta kapitel (*sura*) är bland de tidigaste under perioden i Mecka (*måkka*). Det innehåller sextioen verser.

I inledningen av kapitlet har profetiorna från de tidigare kapitlen, bland annat de om paradiset och helvetet konstaterats vara lika sanna som det samtal Qur'anens läsare för mellan varandra.

I kapitlet har framtida krig framställts som bevis. Syftet är att då människor får se övertygande bevis på att profetiorna besannats, så kommer de inte längre att ha något tvivel om att den profet som av Gud, den Allvetande, tilldelats kännedom om det osedda, även tilldelats kännedom om livet efter detta.

I vers 2 står det: ”Vid spridarna som sprider …” Denna profetia har uppfyllts ordagrant, eftersom frön idag kan spridas genom flygplan och helikoptrar som bär på tunga laster. Trots denna last färdas de mycket snabbt, och de förmedlar även viktig information och underrättelser till både dominanta och underordnade makter. Genom att föra fram alla dessa som vittnen och bevis kan slutsatsen dras att det som människorna utlovats förvisso kommer att inträffa, och domens dag kommer att inträffa både för värdsliga makter i det här livet och för hela mänskligheten i livet efter detta.

Därefter görs det tydligt att dessa fröspridare och lastbärare inte kommer att färdas på land, utan att de kommer att sväva i luften. Således förs himlen fram med sina färdvägar till vittne. Om man lyfter sin blick idag kan man finna spår av dessa färdvägar. Slutsatsen av allt detta är alltså att de icke troende hamnat långt bort på villovägar genom att ha förnekat livet efter detta. Om den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare

med honom, ord yttrats på måfå hade han också fallit i glömska på samma sätt som alla spåmän fallit i glömska, men han kommer att vara kvar för evigt.

Orden är fyllda av mirakulösa uttryck. Efter att ha nämnt de himmelska fröspridarna riktas läsarens uppmärksamhet mot att alla deras förnödenheter kommer från himlen, men det finns även en himmelsk proviant vars innersta natur människan inte kan begripa, och som även änglarna förses med. Det berättas om profeten Abrahams, frid vare med honom, gäster, vilka var änglar som uppenbarade sig i mänsklig skepnad för honom. När profeten Abraham, frid vare med honom, bjöd dem på det allra bästa slag av proviant som är viktig för mänsklig överlevnad, så vägrade de att ta emot den eftersom den proviant som de försågs med var av en annan art. Efter berättelsen om profeten Abraham, frid vare med honom, berättas det även om många andra tidigare profeter.

Därefter kommer en vers som talar om att himlen ständigt breder ut sig, vilket ingen människa ens kunde föreställa sig under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid. Under vår samtid har astronomer konstaterat att universum ständigt breder ut sig, till dess att det på en fastställd tid (اَجَلٌ مُسَمًّى *adjálun musámman*) dras samman till en central punkt.

Angående behovet av förnödenheter fastslås det att alla mänskliga och himmelska varelser står i behov av någon slags proviant. Det finns bara ett Väsen som inte är i behov av detta, det är Allah, som är Den Som förser alla.

رکوعاتها ٣ سُوْرَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ ٥١ اٰياتها ٦١

Sura ADH-DHARIÁT
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vid spridarna som sprider, en genomgripande spridning,

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ﴿٢﴾

3. sedan vid dem som bär tunga bördor,

فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ﴿٣﴾

4. sedan vid dem som skyndar fram utan ansträngning,

فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ﴿٤﴾

5. sedan vid dem som fördelar maktbefogenheten,

فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ﴿٥﴾

6. det vilket ni har lovats är förvisso sant,

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ﴿٦﴾

7. och domslutet kommer förvisso att falla.

وَّاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

8. Och vid himlen *full* av spår,

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٨﴾

9. ni har sannerligen olika åsikter.

اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٩﴾

10. *Endast* den kommer att ledas bort *från den utlovade sanningen* som *passar att* ledas bort.

يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ﴿١٠﴾

11. Förbannade vare förmodarna,

قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ﴿١١﴾

12. som drunknar djupt i försumlighet.

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ﴿١٢﴾

13. De frågar: ”När kommer domens dag?”

يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٣﴾

14. ”*Det kommer att bli* på den dagen när de kommer att plågas i elden.

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Smaka ni på *konsekvensen*

ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْ ؕ هٰذَا الَّذِيْ

كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝١٥

av era illdåd. Detta är vad ni skyndade mot.”

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۝١٦

16. *Men* de rättfärdiga kommer helt förvisst att vara mitt ibland *paradisets* trädgårdar och källor,

اٰخِذِيْنَ مَآ اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا
قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ ۝١٧

17. erhållande vad deras Herre vill skänka dem, ty de brukade göra goda gärningar dessförinnan,

كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ۝١٨

18. de brukade bara sova under en liten del av natten,

وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝١٩

19. och i dagens gryning bad de om förlåtelse,

وَفِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ۝٢٠

20. och i deras rikedom finns en andel som tillhör tiggaren och den nödlidande.

وَفِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ ۝٢١

21. Och på jorden finns tecken för dem som har trosförvissning,

وَفِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ۭ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۝٢٢

22. och *även* i er själva. Vill ni då icke se?

وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ۝٢٣

23. Och i himlen finns ert uppehälle och *även* det som ni har lovats.

فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ
مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ۝٢٤

24. Och vid himlens och jordens Herre! Det är verkligen sanningen, precis som *det är sant* att ni talar.

R.2

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ
الْمُكْرَمِيْنَ ۝٢٥

25. Har berättelsen om Abrahams ärade gäster nått dig?

اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ۭ قَالَ
سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ۝٢٦

26. När de kom till honom och sade: ”Frid!” svarade han: ”Frid *vare med er.*” De var alla främlingar.

27. Och han smög sig till sitt hushåll och hämtade en gödd kalv,

فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ٢٧

28. och han placerade den framför dem. Han sade: ”Vill ni icke äta?”

فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ٢٨

29. Och han blev orolig på grund av dem. De sade: ”Frukta icke.” Och de gav honom glädjebudskap om en kunskapsrik son.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ ۖ
وَبَشَّرُوهُ بِغُلَـٰمٍ عَلِيمٍ ٢٩

30. Då kom hans hustru fram, *blev* förlägen och slog händerna för ansiktet och sade: ”En ofruktsam gammal kvinna!”

فَأَقْبَلَتِ ٱمْرَأَتُهُۥ فِى صَرَّةٍ فَصَكَّتْ
وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ٣٠

31. de sade: ”Trots detta har din Herre sagt det. Han är förvisso den Vise, den Allvetande.”

قَالُوا۟ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلْحَكِيمُ ٱلْعَلِيمُ ٣١

Del 27

32. *Abraham* sade: ”Vilket är nu ert ärende, å, ni som har blivit sända?”

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ٣٢

33. De sade: ”Vi har sänts till ett syndigt folk,

قَالُوٓا۟ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ٣٣

34. så att vi kan sända ned stenar av lera över dem,

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ٣٤

35. märkta av din Herre för dem som är skyldiga till överträdelser.”

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ٣٥

36. Och därifrån hämtade Vi ut sådana av de troende som var där.

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٣٦

37. Och där fann Vi bara ett hus med sådana som var muslimer.

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ
ٱلْمُسْلِمِينَ ٣٧

38. Och Vi lämnade ett tecken i det för dem som fruktar det smärtsamma straffet.

وَتَرَكْنَا فِيهَآ ءَايَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ
ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ٣٨

39. Och *Vi lämnade ett annat tecken* i Moses när Vi sände honom till Farao med en klar befogenhet.

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Tillsammans med sina stamhövdingar vände han sig bort *från Moses* och sade: ”En trollkarl, eller en galning.”

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾

41. Så Vi grep honom och hans härskaror och kastade dem i havet, och *bara* han *själv* var att klandra.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤١﴾

42. *Och* i ’Ads *stam fanns det ett tecken*, när Vi sände den förstörande vinden mot dem,

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَقِيمَ ﴿٤٢﴾

43. den lämnade ingenting av det den kom till, utan gjorde det till *något* liknande ett förmultnat ben.

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ
كَالرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾

44. Och *det fanns ett tecken* i Thamúds *stam* när det sades till dem: ”Roa er för ett tag.”

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ
حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. Men de gjorde uppror mot sin Herres befallning. Så åskviggen hann upp dem medan de stirrade,

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٤٥﴾

46. och de förmådde icke resa sig *igen*, icke heller var de i stånd att försvara sig själva.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾

47. Och före *dem förintade Vi* Noaks folk, de var ett olydigt folk.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٤٧﴾

R.3

48. Och Vi har byggt himlen med kraft, och Vi fortsätter sannerligen att utvidga den.

وَالسَّمَآءَ بَنَيۡنٰهَا بِاَيۡىدٍ وَّاِنَّا لَمُوۡسِعُوۡنَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi har brett ut jorden, och *hur* utmärkt ordnar Vi icke *alla ting*!

وَالۡاَرۡضَ فَرَشۡنٰهَا فَنِعۡمَ الۡمٰهِدُوۡنَ ﴿٤٩﴾

50. Och av allting har Vi skapat par, på det att ni måtte tänka efter.

وَمِنۡ كُلِّ شَىۡءٍ خَلَقۡنَا زَوۡجَيۡنِ لَعَلَّكُمۡ
تَذَكَّرُوۡنَ ﴿٥٠﴾

51. Fly ni därför till Allah. Jag är förvisso bara en varnare till er från Honom.

فَفِرُّوۡۤا اِلَى اللّٰهِ ؕ اِنِّىۡ لَكُمۡ مِّنۡهُ نَذِيۡرٌ
مُّبِيۡنٌ ۚ﴿٥١﴾

52. Och sätt icke upp en annan gud bredvid Allah. Jag är förvisso bara en varnare till er från Honom.

وَلَا تَجۡعَلُوۡا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ؕ اِنِّىۡ لَكُمۡ
مِّنۡهُ نَذِيۡرٌ مُّبِيۡنٌ ۚ﴿٥٢﴾

53. Trots det kom det icke något sändebud till dem som levde före dem, utan att de sade: ”En trollkarl eller en galning.”

كَذٰلِكَ مَاۤ اَتَى الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ
مِّنۡ رَّسُوۡلٍ اِلَّا قَالُوۡا سَاحِرٌ اَوۡ مَجۡنُوۡنٌ ۚ﴿٥٣﴾

54. Har de anbefallt den *inställningen* till varandra? Nej, de är *alla* ett upproriskt folk.

اَتَوَاصَوۡا بِهٖ ۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٌ طَاغُوۡنَ ۚ﴿٥٤﴾

55. Så vänd bort ifrån dem, och du kommer icke att klandras.

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَمَاۤ اَنۡتَ بِمَلُوۡمٍ ﴿٥٥﴾

56. Och fortsätt förmana, en förmaning gagnar förvisso de troende.

وَّذَكِّرۡ فَاِنَّ الذِّكۡرٰى تَنۡفَعُ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٥٦﴾

57. Och Jag har icke skapat Djinner och människor, utom för att de skall dyrka Mig.

وَمَا خَلَقۡتُ الۡجِنَّ وَالۡاِنۡسَ اِلَّا
لِيَعۡبُدُوۡنِ ﴿٥٧﴾

58. Jag önskar inget bidrag från dem, icke heller önskar Jag att de skall föda Mig.

مَآ اُرِيۡدُ مِنۡهُمۡ مِّنۡ رِّزۡقٍ وَّمَاۤ اُرِيۡدُ
اَنۡ يُّطۡعِمُوۡنِ ﴿۵۸﴾

59. Det är förvisso Allah, Som är den Store Upprätthållaren, Styrkans Herre, den Starke.

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الۡقُوَّةِ الۡمَتِيۡنُ ﴿۵۹﴾

60. Deras öde, vilka gjort fel, skall förvisso bli likt det som folket av deras slag *erhöll*, så låt dem icke utmana Mig till att skynda på *straffet*.

فَاِنَّ لِلَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا ذَنُوۡبًا مِّثۡلَ ذَنُوۡبِ
اَصۡحٰبِهِمۡ فَلَا يَسۡتَعۡجِلُوۡنِ ﴿۶۰﴾

61. Ve då dem som icke tror, på grund av den deras dag, vilken de har lovats!

فَوَيۡلٌ لِّلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مِنۡ يَّوۡمِهِمُ الَّذِىۡ
يُوۡعَدُوۡنَ ﴿۶۱﴾ ع ۳ ۱۴ ۲

Kapitel 52
AṮ-ṮÚR

Detta kapitel (*sura*) är ett av de inledande kapitlen från perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller femtio verser.

Även det här kapitlet inleds med vittnesmål från himlen. Det första vittnesmålet är ”berget” (الطُّوْر *aṯ-ṯúr*) på vilket profeten Moses, frid vare med honom, mottog profetian om att en profet med mycket högre status än han själv skulle komma, det vill säga profeten Muẖammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Sedan svärs en ed vid en skrift som nedtecknats på skinn. Eftersom man i gamla tider brukade skriva på skinn, berättas det att denna skrift nedtecknades på lösa bitar av skinn. I denna skrift finns även profetian om Allahs tempel som kommer att fyllas med rättfärdiga människor och av andlighet. Ännu en gång påpekas att himlen med sitt upphöjda tak och det stormiga havet och det vatten som verkar mellan dessa båda ger upphov till allt liv.

Efter alla dessa vittnesmål från himlen varnar Allah för den dag då himlen kommer att skälva kraftigt och världsmakter stora som berg kommer att rubbas, och allt kommer att splittras och spridas ut på jorden. Den dagen kommer förnekarna att uppleva en enorm ödeläggelse på jorden.

Därefter varnas förbrytare för helvetet, och de rättfärdiga får glädjebudskapet om paradiset. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppmanas att ihärdigt förmana människorna, och Allah säger: Å, Sändebud! Dina ord är inte som gissningar av spåmän, och inte heller är du vanvettig. Dina ord och den skrift som uppenbaras för dig förkastar denna tanke. Var därför tålmodig i att förmedla din Herres budord. Du är under Vår tillsyn, alltså ständigt i Vårt

beskydd. Och förhärliga din Herre med Hans lovprisning, vare sig du ställer dig upp för att be under natt eller dag. Be till din Herre även när stjärnorna gått ner.

سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ ٥٢

رکوعاتها ٢ — اٰياتها ٥٠

Sura AT-TÚR

(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vid berget,

وَالطُّوْرِ ﴿٢﴾ ۙ

3. och *vid* den inskrivna boken

وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ﴿٣﴾ ۙ

4. på ovikt pergament,

فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ﴿٤﴾ ۙ

5. och *vid* det ofta besökta huset,

وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ﴿٥﴾ ۙ

6. och *vid* det upplyfta taket,

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ﴿٦﴾ ۙ

7. och *vid* det svällande havet,

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ﴿٧﴾ ۙ

8. skall din Herres straff förvisso komma.

اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٨﴾ ۙ

9. Det finns ingen som kan hindra det.

مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ﴿٩﴾ ۙ

10. På den dagen när himlen kommer att häva sig i stort tumult,

يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ﴿١٠﴾ ۙ

11. och bergen kommer att röra sig i en stor rörelse,

وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١١﴾ ؕ

12. ve dem som förkastar sanningen på den dagen,

فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٢﴾ ۙ

13. som ägnar sig åt fåfängt tal för nöjes skull,

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ﴿١٣﴾ ۘ وقف لازم

14. den dagen då de skall kastas in i helvetets eld *med ett häftigt* kast.

يَوْمَ يُدَعُّوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٤﴾ ؕ

15. ”Detta är elden vilken ni behandlade som en lögn,

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٥﴾

16. är då detta trolldom eller ser ni icke?

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿١٦﴾ ۚ

17. Brinn ni däri, och vare sig ni visar tålamod eller icke visar det kommer det att vara samma sak för er. Ni vedergälls enbart för det ni brukade göra.”

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا ۚ
سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ؕ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾

18. De rättfärdiga kommer förvisso att vara i *paradisets* trädgårdar och i lycksalighet,

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ﴿١٨﴾ۙ

19. fröjdande sig över det som deras Herre har skänkt dem, och *över* att deras Herre har räddat dem från eldens straff.

فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ ۚ وَوَقٰهُمْ
رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿١٩﴾

20. ”Ät och drick i glädje som belöning för det ni brukade göra,

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾ۙ

21. och luta er mot schäslonger ordnade i rader.” Och som ledsagare skall Vi låta dem umgås med fagra jungfrur, som har stora, *vackra* ögon.

مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوْفَةٍ ۚ
وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٢١﴾

22. Och de som tror och vars barn följer dem i tro, dem kommer Vi att förena med deras barn. Och Vi kommer icke att minska något från deras gärningars *belöning*. Varje människa går i borgen för det hon har förvärvat.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ
اَلَتْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ؕ
كُلُّ امْرِیٴٍۢ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢٢﴾

23. Och Vi skall skänka dem *ett överflöd av* frukt och kött, sådant som de önskar sig.

وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا
يَشْتَهُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Där kommer de att, från den ene till den andre, räcka en bägare i vilken det icke finns vare sig lättsinne eller synd.

يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا
وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿٢٤﴾

25. Och där kommer deras egna ungdomar att passa upp på dem, som om de vore välbevarade pärlor.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٥﴾

26. Och de kommer att vända sig, till varandra och ställa frågor.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. De kommer att säga: ”Före detta när *vi var* hos vår familj, var vi oerhört rädda *för Guds missnöje*,

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. men Allah har varit nådig mot oss och har räddat oss från den glödheta vindens plåga,

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾

29. vi brukade be till Honom förut. Han är förvisso den Välgörande, den Barmhärtige.”

إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ
الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

R.2

30. Förmana då. Genom din Herres nåd är du varken en spåman eller en galning.

فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

31. Säger de: ”*Han är* en poet; vi väntar på någon hemsökelse som tiden kommer att föra med sig över honom?”

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمَنُونِ ﴿٣١﴾

32. Säg: ”Vänta ni då, jag är *också* med er bland dem som väntar.”

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ
الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾

33. Påbjuder deras intellekt *och förnuft* dem detta eller är de ett upproriskt folk?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا ۚ أَمْ هُمْ
قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٣﴾

34. Säger de: ”Han har hittat på det?” Nej, men de vill icke tro.

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۚ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Låt dem då framställa en berättelse lik denna, om de talar sanning.

فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ٣٥

36. Har de skapats från ingenting, eller är de själva skaparna?

اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ٣٦

37. Skapade de himlarna och jorden? Nej, men de har ingen tro.

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ٣٧

38. Äger de din Herres skatter, eller är de *dess* väktare?

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ٣٨

39. Har de *till himlen* en stege med hjälp av vilken de obemärkta kan lyssna. Låt då deras lyssnare visa ett entydigt bevis.

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ٣٩

40. Har Han döttrar och ni har söner?

اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ٤٠

41. Ber du dem om en belöning så att de tyngs ned av en skuldbörda?

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ٤١

42. Har de *kunskap om* det osedda, så att de skriver upp *den*?

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ٤٢

43. Planerar de en sammansvärjning? Men det är de icke troende som kommer att bli offer för sammansvärjningen.

اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا ؕ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ٤٣

44. Har de en gud annan än Allah? Upphöjd är Allah över *allt* det de tillskriver *Honom.*

اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ٤٤

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا
يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

45. Och om de ser ett stycke av ett moln komma ned, säger de: ”*Snart kommer* moln *att komma*, staplade lager på lager.”

فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى فِيهِ
يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾

46. Så lämna dem ifred till dess att de möter sin *utlovade* dag, på vilken de kommer att träffas av åsknedslag,

يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا
وَّلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٧﴾

47. den dag när deras planerande icke alls skall gagna dem, icke heller skall de bli hjälpta.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ
وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

48. Och för dem som handlar orätt finns det i sanning ett straff utöver det. Men de flesta av dem vet icke.

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٩﴾

49. Så vänta tålmodigt på din Herres dom, ty du står förvisso inför Våra ögon, och fira din Herre med *Hans* lovprisningar när du stiger upp *från sömnen*,

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٠﴾ ع

50. och lovprisa du Honom *även* under en del av natten och när stjärnorna förbleknar.

Kapitel 53
AN-NÁDJM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades direkt efter migrationen till dåvarande Abessinien under det femte året efter att den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, förkunnade sitt anspråk på profetvärdigheten. Kapitlet innehåller sextiotre verser.

Det här kapitlet heter ”stjärnan” (النَّجْم *an-nádjm*), och i slutet på det föregående kapitlet talas det också om ”stjärnornas nedgång” (اِدْبَارَ النُّجُوْمِ *idbár an-nudjúm*). Därefter riktas fokus mot avgudadyrkarna och den stjärna som de dyrkar. Det förutspås att den ska falla, och det berättas att detta inte är något påfund av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, eftersom han aldrig talar på eget bevåg eller av eget önskemål.

I slutet på det föregående kapitlet a<u>dh</u>-<u>dh</u>árijat, kapitel 51, beskrivs Allahs attribut. Han är ”Styrkans Herre” (ذُوالْقُوَّةِالْمَتِيْن *dhul-qúwwatil-matín*) och ”den Store Uppehållaren” (الرَّزَّاق *arraz-záq*). Här konstateras Allah även är ”den Mäktiga Styrkans Herre” (شَدِيْدُالْقُوٰى *shadíd-ul-qúwa*) och ”Innehavaren av Stor Kraft och Enastående Vishet” (ذُوْمِرَّة *dhú-mírra*).

Därefter inleds skildringen av himlafärden (اَلْمِعْرَاْج *al-mi'rádj*). Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, närmade sig sin Herre, och Allah vände Sig barmhärtigt mot honom, och de blev som samma sträng förenad från två bågar. Dessa verser har en mycket komplicerad innebörd och har tolkats på olika sätt. Den här händelsen handlar inte om någon specifik himmel, utan talar om en mirakulös upplevelse som Profeten Mu<u>h</u>ammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upplevde i sitt hjärta. Det är en vision som saknar

motstycke i någon annan profets liv. Profetens hjärta lyfte av kärlek till Allah mot horisonten, och Allah nedsteg i Sin kärlek till Sin tjänares hjärta.” Strängen som förenades från de två bågarna (قَابَ قَوْسَيْنِ *qába qausáin*) innebär att den Helige Profeten, frid vare med honom, blev som en och samma sträng som den som fanns mellan Allahs och Profetens båge. Den pil som sköts från Allahs båge var densamma som avfyrades från den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, båge. Denna tolkning är i exakt överenstämmelse med versen ”Och du kastade icke när du kastade, utan det var Allah som kastade,” (وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى *wá má rámaita ídh rámaita wa lakín-nallaha ramá*) (8:18). Detta är alltså versens egen tolkning.

Sedan förnekas tanken på att denna himmelsfärd var fysisk, då det står (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى *má kádhaba al-fuwádu ma ra’á*). Hjärtat ljög inte om vad det såg (vers 12). Profetens hjärta ljög icke beträffande det han såg i sin vision. Det var inte de fysiska ögonen som såg Allah, utan det var den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärtas öga som såg Allah, och som inte ljugit om detta.

Därefter berättas det om ”Sidr-trädet” (سِدْرَة *sídra*) som är som en avgränsning mellan Allah och människorna. Tidigare var det en sedvana hos araberna, och det förekommer än idag, att där en jordägares marker slutar och en annan tar vid så planterade man taggiga ”Sidr-träd”, för att avgränsa dem. Det fanns således inget Sidr-träd i himlen som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte kunde passera.

Den tolkning som gjordes av vissa medeltida exegeter är mycket underlig. Den egentliga betydelsen är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppnådde en så hög närhet till Allah att det inte är möjligt för någon annan människa att nå dit. Därefter förekommer enbart de gudomliga egenskaper som är unika för Guds Väsen.

Sedan berättas det om avgudadyrkarnas uppdiktade gudar

vars existens saknar bevis. Avgudadyrkarnas kunskap grundar sig bara på förmodanden.

Uttrycket ash-shi'ra (اَلشِّعْرٰى) hänvisar till den stjärna som avgudadyrkarna ansåg vara sin gud.

Slutligen nämns kortfattat och avskräckande för andra, det öde som tidigare avgudadyrkande folk gått till mötes.

رکوعاتها ٣ سُوْرَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ ٥٣ اٰياتها ٦٢

Sura AN-NÁDJM

(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Vid stjärnan när den faller,

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ۝٢

3. er följeslagare har varken tagit miste eller irrat vilse,

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ۝٣

4. icke heller talar han på *eget* bevåg.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ۝٤

5. Det är ingenting annat än en *ren* uppenbarelse, uppenbarad *av Gud*.

اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ۝٥

6. Den Mäktiga Styrkans *Herre* har lärt honom,

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ۝٦

7. Innehavaren av Stor Kraft. Sedan satte Han Sig på *Sin tron*.

ذُوْ مِرَّةٍ ؕ فَاسْتَوٰى ۝٧

8. Och *Han uppenbarade Sitt ord* när Han var vid den högsta horisonten.

وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ۝٨

9. Då drog han (profeten) sig närmare *Gud*, sedan sänkte han sig ned *till mänskligheten*.

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ۝٩

10. Så att han blev, *som vore han* en sträng förenad från två bågar, eller ännu närmare.

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۝١٠

11. Sedan uppenbarade Han det som Han uppenbarade för Sin tjänare.

فَاَوْحٰۤى اِلٰى عَبْدِهٖ مَاۤ اَوْحٰى ۝١١

12. *Profetens* hjärta ljög icke beträffande det han såg.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ۝١٢

13. Vill ni då disputera med honom om det han såg?

اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ۝١٣

14. Och han såg Honom helt förvisst *även* en andra gång,

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ۝١٤

إِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
لَيُسَمُّوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى ﴿٢٨﴾

28. De som icke tror på det tillkommande, ger änglarna kvinnliga namn,

وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا
الظَّنَّ ۚ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ۚ ﴿٢٩﴾

29. men de har ingen kännedom om dem. De följer ingenting annat än gissningar, och gissningar hjälper icke mot sanningen.

فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى ۙ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ
يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ؕ ﴿٣٠﴾

30. Så vänd bort ifrån honom som vänder ryggen till Vår ihågkommelse, och icke söker något annat än denna världens liv.

ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۙ وَهُوَ
۞ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣١﴾

31. Det är det yttersta de har av kunskap. Din Herre känner sannerligen bäst den som irrar bort från Hans väg, och Han känner bäst den som följer vägledningen.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۙ
لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ
الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۚ ﴿٣٢﴾

32. Och till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, så att Han kan vedergälla dem som handlar illa i enlighet med det de har gjort och att Han belönar dem som gör gott med det som är bäst,

اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ
اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ
فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْا
اَنْفُسَكُمْ ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٣﴾

33. dem som skyr allvarliga synder och otillbörlighet, utom mindre fel. Din Herre är sannerligen vidsträckt i förlåtelse. Han känner er sannerligen väl *från den tid* då Han skapade er från jorden och då ni var embryos i era mödrars sköten. Så tillskriv icke er själva renhet. Han känner bäst den som är *sant* rättfärdig.

15. nära det mest avlägsna Sidr-trädet,

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٥﴾

16. nära den eviga boningens trädgård.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ﴿١٦﴾

17. *Det var* när det som täcker, täckte Sidr-trädet.

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿١٧﴾

18. Ögat avvek ej, icke heller flackade *det.*

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٨﴾

19. Han såg förvisso det största av sin Herres tecken.

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٩﴾

20. Berätta nu för mig om Lat och 'Uzza*,

اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ﴿٢٠﴾

21. och Manat*, den tredje, en annan *gudinna.*

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢١﴾

22. Vad! De manliga för er och de kvinnliga för Honom?

اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢٢﴾

23. Det är sannerligen en orättvis uppdelning.

تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيْزٰى ﴿٢٣﴾

24. Dessa är bara namn som ni har nämnt, ni och era fäder, för vilka Allah icke har sänt ned någon befogenhet. De följer ingenting utom gissningar och det *deras* själar åtrår, fastän det *redan* har kommit vägledning till dem från deras Herre.

اِنْ هِيَ اِلَّآ اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ
وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ
سُلْطٰنٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا
تَهْوَى الْاَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ
رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٤﴾

25. Finns allt det för människan som hon önskar?

اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٥﴾

26. *Nej*, till Allah hör *alltings* slut och allt det som föregår.

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٦﴾ ع

R.2

27. Och hur mången en ängel finns det icke i himlarna, men deras medling skall bli till ingen nytta, utom efter det att Allah har givit tillstånd till vem helst Han vill och behagar.

وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِىْ
شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٧﴾

*53:20-21 Quraish-stammens favoritgudar i Mecka (*mákka*).

R.3

34. Ser du den som vänder sig bort,

اَفَرَءَيْتَ الَّذِىْ تَوَلّٰى ﴿٣٤﴾

35. och ger helt litet, och gör det motvilligt?

وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ﴿٣٥﴾

36. Har han kunskap om det osedda så att han kan se?

اَعِنْدَهٗ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٦﴾

37. Har han icke blivit upplyst om vad som står i Mose skrifter,

اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِىْ صُحُفِ مُوْسٰى ﴿٣٧﴾

38. och om Abrahams, som uppfyllde *befallningarna*?

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِىْ وَفّٰٓى ﴿٣٨﴾

39. Att ingen bärare av en börda skall bära någon annans börda,

اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ﴿٣٩﴾

40. och det finns ingenting för en människa utom hennes ansträngningars *frukter*,

وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٤٠﴾

41. och att hennes strävanden snart kommer att få sitt erkännande,

وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ﴿٤١﴾

42. då kommer hon att bli belönad för det med den högsta belöningen,

ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ﴿٤٢﴾

43. och att *allt* slutligen vänder till din Herre,

وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿٤٣﴾

44. och att det är Han Som låter *människor* skratta och låter *dem* gråta,

وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿٤٤﴾

45. och att det är Han Som orsakar död och ger liv,

وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿٤٥﴾

46. och att Han skapar paren, man och kvinna,

وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٦﴾

47. från en spermiedroppe när den släpps ut,

مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٧﴾

48. och att det vilar på Honom att frambringa den andra skapelsen,

وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٨﴾

49. och att det är Han Som berikar och ger ägodelar så att *var och en* är förnöjd,

وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٩﴾

50. och att Han är Sirius Herre,

وَاَنَّهٗ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰىۙ ﴿٥٠﴾

51. och att Han förintade ’Ads första *stam*,

وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادًا ۨالْاُوْلٰىۙ ﴿٥١﴾

52. och Thamúds *stam*, och Han lämnade *ingen av dem*,

وَثَمُوْدَاۡ فَمَاۤ اَبْقٰىۙ ﴿٥٢﴾

53. och *Han förintade* Noaks folk före *dem*, de var i sanning mycket orättfärdiga och synnerligen upproriska,

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰىؕ ﴿٥٣﴾

54. och Han vände *Lots folks* undergrävda städer upp och ned,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰىۙ ﴿٥٤﴾

55. så att det täckte dem, som täckte dem.

فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰىۚ ﴿٥٥﴾

56. Vilken av din Herres nådegåvor vill du då disputera om, *å, människa*?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٦﴾

57. Detta är en varnare *av samma slag* som gamla tiders varnare.

هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٧﴾

58. *Timmen* som skulle komma har dragit nära,

اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُۚ ﴿٥٨﴾

59. ingen utom Allah kan avvärja den.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌؕ ﴿٥٩﴾

60. Undrar ni då över denna kungörelse?

اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَۙ ﴿٦٠﴾

61. Och skrattar ni och gråter icke?

وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَۙ ﴿٦١﴾

62. Och kommer ni att förbli högmodigt obekymrade?

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Så kasta er ödmjukt ned inför Allah och tillbed *Honom*.

فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ۩ ﴿٦٣﴾ السجدة

Kapitel 54
AL-QÁMAR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiosex verser.

I det föregående kapitlet berättas det om undergången av avgudadyrkarnas gud Shi'ra (الشِّعْرٰى *ash-shí'ra*), vilket förebådar att avgudadyrkan och avgudadyrkarnas gudar skall gå under.

I inledningen av kapitel *al-qámar* förklaras att timmen för undergången nu är slagen, och månen har vittnat om detta genom att ha gått itu. Med månen åsyftas eran med arabernas kungadöme, och denna tolkning är den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, egen. Nu har avgudadyrkarnas kungadömes tid upphört för alltid. Och tiden för den revolution som skulle inträffa i och med ankomsten av den Helige Profeten, Allahs välsignelse och frid vare med honom, har kommit.

Sedan kommer en vers som klart visar att avgudadyrkarna vid den tiden upplevde att månen gått itu under några ögonblick. Angående detta har forskare gjort både felaktiga eller många olika tolkningar, men det går inte att förneka den händelsen eftersom avgudadyrkarna skulle ha tillbakavisat händelsen om de inte bevittnat den. Även de troende hade avsagt sig sin tro, eftersom deras tro helt var grundad på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sannfärdighet. Genom att uttrycka orden ”en ständig trolldom” (سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ *síhrun mústamírrun*) (vers 3) vittnar avgudadyrkarna i Mecka om att händelsen förvisso har ägt rum, men påstår att detta är en trolldom och att Mu<u>h</u>ammad alltid visar sådana ”trollkonster”.

Därefter berättas det återigen om tidigare avgudadyrkande

folkslag och att de alla hade ansett profeten av sin tid vara galen, och en efter en gick de folken under på grund av sitt förnekande och sin fräckhet.

I det här kapitlet har en viss mening upprepats många gånger. Den meningen är: ”Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att *förstå och* komma ihåg.” Det innebär att minsta lilla begrundan över de tidigare avgudadyrkande folkslagens öde, skänker insikt om att den största förstörelsen på jorden har skett genom avgudadyrkan. Men finns det någon som låter sig förmanas? Majoriteten av folkslagen i det förflutna lät sig inte förmanas, och det gjorde och gör inte heller deras efterkommande.

اٰیاتها ٥٦ سُوۡرَۃُ الۡقَمَرِ مَکِّیَّۃٌ ٥٤ رکوعاتها ٣

Sura AL-QÁMAR
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

2. Timmen har dragit nära och månen har gått itu.

اِقۡتَرَبَتِ السَّاعَۃُ وَ انۡشَقَّ الۡقَمَرُ ﴿۲﴾

3. Och om de ser ett tecken vänder de sig bort från det och säger: ”En ständig trolldom.”

وَ اِنۡ یَّرَوۡا اٰیَۃً یُّعۡرِضُوۡا وَ یَقُوۡلُوۡا سِحۡرٌ مُّسۡتَمِرٌّ ﴿۳﴾

4. De har förkastat *sanningen* och följer sina egna fantasier. Men alla *Guds* påbud kommer förvisso att verkställas.

وَ کَذَّبُوۡا وَ اتَّبَعُوۡۤا اَہۡوَآءَہُمۡ وَ کُلُّ اَمۡرٍ مُّسۡتَقِرٌّ ﴿۴﴾

5. Och de har redan erhållit storslagna nyheter som innehåller en *allvarlig* varning,

وَ لَقَدۡ جَآءَہُمۡ مِّنَ الۡاَنۡۢبَآءِ مَا فِیۡہِ مُزۡدَجَرٌ ۙ﴿۵﴾

6. fulländad vishet, men förmaningarna gagnar dem icke.

حِکۡمَۃٌۢ بَالِغَۃٌ فَمَا تُغۡنِ النُّذُرُ ۙ﴿۶﴾

7. Vänd dig du därför bort från dem. Dagen då sammankallaren kommer att kalla *dem* samman till en obehaglig sak,

وقف لازم فَتَوَلَّ عَنۡہُمۡ ۘ یَوۡمَ یَدۡعُ الدَّاعِ اِلٰی شَیۡءٍ نُّکُرٍ ۙ﴿۷﴾

8. medan deras ögon kommer att vara nedslagna och de skall komma fram ur *sina* gravar som om de var omkringspridda gräshoppor,

خُشَّعًا اَبۡصَارُہُمۡ یَخۡرُجُوۡنَ مِنَ الۡاَجۡدَاثِ کَاَنَّہُمۡ جَرَادٌ مُّنۡتَشِرٌ ۙ﴿۸﴾

9. skyndande sig mot sammankallaren. De icke troende kommer att säga: ”Detta är en hård dag.”

مُّہۡطِعِیۡنَ اِلَی الدَّاعِ ؕ یَقُوۡلُ الۡکٰفِرُوۡنَ ہٰذَا یَوۡمٌ عَسِرٌ ﴿۹﴾

10. Noaks folk förkastade *sanningen* före dem, *och* de förkastade Vår tjänare och sade: ”En galning, en som är föraktad.”

کَذَّبَتۡ قَبۡلَہُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ فَکَذَّبُوۡا عَبۡدَنَا وَ قَالُوۡا مَجۡنُوۡنٌ وَّ ازۡدُجِرَ ﴿۱۰﴾

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّیْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١١﴾

11. Så han bad till sin Herre: ”Jag är i underläge, så *kom* Du till *min* hjälp!”

فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١٢﴾

12. Därpå öppnade Vi himlens portar med vatten i strida strömmar.

وَّ فَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ
عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٣﴾

13. Och Vi lät källor springa fram ur jorden så de *två* vattnen möttes i ett syfte som var förutbestämt.

وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ﴿١٤﴾

14. Och Vi bar honom på det *som var gjort* av plankor och spik.

تَجْرِیْ بِاَعْيُنِنَا ۚ جَزَآءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٥﴾

15. Den flöt på under Våra ögon, en belöning för honom som hade blivit förnekad.

وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٦﴾

16. Och Vi lämnade den som ett tecken *för de efterföljande släktleden.* Men finns det någon som tar sig i akt?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَنُذُرِ ﴿١٧﴾

17. Hur *fruktansvärt* var då Mitt straff och *hur fruktansvärd* Min varning!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُّدَّكِرٍ ﴿١٨﴾

18. Och Vi har sannerligen gjort Qur’anen lätt att *förstå och* komma ihåg. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَنُذُرِ ﴿١٩﴾

19. ’Ads *stam* förkastade *sanningen.* Hur *fruktansvärda* var då Mitt straff och Min varning!

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِیْ
يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿٢٠﴾

20. Vi sände en rasande vind mot dem på den oupphörliga olyckans dag,

تَنْزِعُ النَّاسَ ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ
مُّنْقَعِرٍ ﴿٢١﴾

21. slitande bort folk som om de var palmträdens stammar som dragits upp med rötterna.

22. Hur *fruktansvärt* var då Mitt straff och *hur fruktansvärd* Min varning!

فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِيۡ وَنُذُرِ ﴿٢٢﴾

23. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att *förstå och* komma ihåg. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا الۡقُرۡاٰنَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِنۡ
مُّدَّكِرٍ ﴿٢٣﴾ ع ٢٣ ٨

R.2

24. Thamúds *stam* förkastade *också* förmanarna.

كَذَّبَتۡ ثَمُوۡدُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٤﴾

25. Och de sade: ”Vad! En av oss själva? En enda individ? Skall vi följa honom? Då skulle vi sannerligen sväva i en uppenbar villfarelse och *vara drabbade av* vanvett.

فَقَالُوۡۤا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗۤ ۙ اِنَّاۤ اِذًا
لَّفِيۡ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٢٥﴾

26. Har påminnelsen uppenbarats endast för honom av oss alla? Nej, han är en skrytsam lögnare.”

ءَاُلۡقِيَ الذِّكۡرُ عَلَيۡهِ مِنۡۢ بَيۡنِنَا بَلۡ هُوَ
كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٦﴾

27. I morgon kommer de att veta vem den skrytsamme lögnaren är.

سَيَعۡلَمُوۡنَ غَدًا مَّنِ الۡكَذَّابُ الۡاَشِرُ ﴿٢٧﴾

28. Vi skall sända kamelkon som en prövning för dem. Så ge akt på dem, *å, Salih*, och ha tålamod,

اِنَّا مُرۡسِلُوا النَّاقَةِ فِتۡنَةً لَّهُمۡ
فَارۡتَقِبۡهُمۡ وَاصۡطَبِرۡ ﴿٢٨﴾

29. och säg till dem att vattnet är delat mellan dem, varje tid att dricka skall respekteras.

وَنَبِّئۡهُمۡ اَنَّ الۡمَآءَ قِسۡمَةٌۢ بَيۡنَهُمۡ ۚ كُلُّ
شِرۡبٍ مُّحۡتَضَرٌ ﴿٢٩﴾

30. Men de kallade på sin kamrat och han ställde sig *för att hugga* och han skar av *hennes hälsenor*.

فَنَادَوۡا صَاحِبَهُمۡ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٣٠﴾

31. Hur *fruktansvärt* var då Mitt straff och *hur fruktansvärd* Min varning!

فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِيۡ وَنُذُرِ ﴿٣١﴾

32. Vi sände ett enda åsknedslag emot dem och de blev likt den torra stubben, nedtrampad.

اِنَّاۤ اَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ صَيۡحَةً وَّاحِدَةً
فَكَانُوۡا كَهَشِيۡمِ الۡمُحۡتَظِرِ ﴿٣٢﴾

33. Och Vi har sannerligen gjort Qur’anen lätt att *förstå och* komma ihåg. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُّدَّكِرٍ ﴿٣٣﴾

34. Lots folk förkastade *också* förmanarna.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۭ بِالنُّذُرِ ﴿٣٤﴾

35. Vi sände en storm av stenar på dem utom på Lots familj, vilken Vi befriade i den tidiga gryningen,

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّاۤ اٰلَ
لُوْطٍ ؕ نَجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ ۙ﴿٣٥﴾

36. som en ynnest från Oss. Sålunda belönar Vi den som är tacksam.

نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ
مَنْ شَكَرَ ﴿٣٦﴾

37. Och han hade sannerligen varnat dem för Vårt straff, men de betvivlade varningen.

وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنُّذُرِ ﴿٣٧﴾

38. Och de sökte *bedrägligt* vända bort honom från hans gäster. Så Vi förblindade deras ögon, *och sade*: ”Smaka nu Mitt straff och Min varning.”

وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَاۤ
اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٣٨﴾

39. Och ett varaktigt straff drabbade dem i den tidiga morgonen.

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ۚ﴿٣٩﴾

40. Smaka ni nu Mitt straff och Min varning.

فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٤٠﴾

41. Och Vi har sannerligen gjort Qur’anen lätt att *förstå och* komma ihåg. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُّدَّكِرٍ ﴿٤١﴾ ع ٢ ١٨ ٩

R.3

42. Och varnare kom förvisso till Faraos folk *också*.

وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۚ﴿٤٢﴾

43. De förkastade alla Våra tecken. Så Vi grep dem som gripandet från den som är Mäktig och Stark.

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٣﴾

44. Är era icke troende bättre än dessa? Eller har ni ett undantag i skrifterna?

اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾

45. Säger de: ”Vi är en segerrik här?”

اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٥﴾

46. Härarna skall snart vara flyende och de skall vända sina ryggar till *i flykt*.

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٦﴾

47. Visserligen är timmen deras utlovade tid, och timmen kommer att bli högst olycksbringande och mycket bitter.

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَ اَمَرُّ ﴿٤٧﴾

48. De skyldiga svävar förvisso i en *uppenbar* villfarelse och har blivit galna.

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّ سُعُرٍ ﴿٤٨﴾

49. På den dagen när de, på sina ansikten, kommer att släpas in i elden, *kommer det att sägas till dem*: ”Smaka ni helvetets beröring.”

يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ؕ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٩﴾

50. Vi har i sanning skapat allt i *lagom* mått.

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٠﴾

51. Och Vår befallning *utförs genom* bara ett *ord* på samma sätt som ögats blinkning.

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥١﴾

52. Och Vi har sannerligen förintat människor lika er *förut*. Men finns det någon som tar emot förmaning?

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٥٢﴾

53. Och allt de har gjort finns *bevarat* i skrifterna.

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٣﴾

54. Och varje sak, liten eller stor, är uppskriven.

وَكُلُّ صَغِيْرٍ وَّ كَبِيْرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٤﴾

55. De rättfärdiga kommer i sanning att befinna sig mitt bland *paradisets* trädgårdar och bäckar,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنّٰتٍ وَّنَهَرٍ ۙ﴿۵۵﴾

56. i sanningens säte, hos en Allsmäktige Konung.

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ
مُّقْتَدِرٍ ﴿۵۶﴾

Kapitel 55
Sura AR-RAHMÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den tidiga perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttionio verser.

I kapitlet har två skilda begrepp använts för människan och den Ädla Qur'anen. Beträffande Qur'anen har det inte nämnts att den är en skapelse (خَلْق *khalq*), men däremot berättas att människan är en skapelse. På grund av att medeltida muslimer inte begrundat kapitlet, så har vissa muslimer ansett Qur'anen vara skapad och andra inte. Detta har lett till våldsamma strider dem emellan.

I det här kapitlet talas det även om ett mått (اَلْمِيْزَان *al-mizán*) och det står att en balans återfinns i hela himlen, och varje höjd är beroende av denna balans. Om även gudstroende tjänare bevarar denna balans, och aldrig motverkar rättvisan, så kommer Allah även skänka dem en upphöjdställning.

Därefter nämns Djinn och människa upprepade gånger, och hur många av Allahs ynnestbevis de kommer att förneka. I detta sammanhang berättas det även om skillnaden i skapelsen mellan Djinn och människa och att Djinner skapats av eld. Under vår tid gör man olika tolkningar av ordet Djinn. En av tolkningarna av ordet är att även virus och bakterier är Djinner, som vid skapelsens begynnelse bildades genom att flammande radioaktiva vågor föll från himlen. Under vår tid är alla vetenskapsmän överens om att bakterier och virus bildas genom den energi de får från eld.

Därefter tillkännages angående människan en förutsägelse som avslöjar en oerhörd vishet och hemligheterna bakom skapelsen. Teorin om människans skapelse från blöt lera omnämns i alla tidigare skrifter, men människans skapelse

från torr klingande lera bakad som keramik (vers 15) är en teori som ingen annan skrift beskrivit före den Ädla Qur'anen. Här är det inte möjligt att gå in i detalj, men vetenskapsmän känner till att det under skapelsen även kom ett stadium där det var viktigt att göra skapelsens materia torr i form av torr klingande lera torkad som keramik. Sedan omslöt havet åter denna torra materia med sina vågor, och därefter inleddes människans kemiska utveckling på ett sådant sätt att materian för människans skapelse inte återgick till sitt ursprungliga tillstånd.

Sedan förutspås att Allah kommer att upphäva det avgränsande hindret mellan två hav och att de kommer att flyta samma.

Sedan finns det en annan vers som berättar om något som ingen kunde föreställa sig under den tid då den Ädla Qur'anen uppenbarades. Människan förmår inte ens att hoppa högre än ett fåtal meter. Vem kunde föreställa sig att både stora och små människor skulle försöka bryta sig igenom himlarnas och jordens gränser (vers 34). Detta försök har inletts med människans färd till månen, och försöken att nå ännu avlägsnare himlakroppar är i full gång. Men den Ädla Qur'anen förutspår att människan inte kan nå universums utkanter annat än genom storslagna slutsatser och beräkningar; och närhelst hon gör ett fysiskt försök till detta kommer eld och smält koppar att falla mot henne. Det råder ingen tvekan om att så länge inte vetenskapsmän och astronauter tar till alla möjliga slags försvarsmekanismer för att undgå himlakropparnas meteoritregn, så kan de inte resa i rymden i sina kapslar.

Efter en symbolisk beskrivning av helvetet inleds en symbolisk skildring av paradiset. Läsare bör vara uppmärksamma på att inte tolka denna beskrivning ordagrant. Detta är ett metaforiskt språk. Genom att begrunda metaforerna kan de insiktsfulla få nya värdefulla insikter.

Annars kommer deras tankar att irra runt och inte få ut något annat än en fysisk föreställning av paradiset, och de kommer inte att begripa mycket beträffande paradiset. Allahs namn är således synnerligen välsignat; det är inte möjligt att räkna Hans välsignelser. Han är Ärans och Hederns Mästare.

سُورَةُ الرَّحۡمٰنِ مَكِّيَّةٌ ٥٥ — اٰياتها ٧٩ — ركوعاتها ٣

Sura AR-RAHMÁN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١
2. *Det är Gud*, den Nåderike,	اَلرَّحۡمٰنُ ۝٢
3. Som lärde ut Qur'anen.	عَلَّمَ الۡقُرۡاٰنَ ۝٣
4. Han har skapat människan.	خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ ۝٤
5. Han lärde henne förmågan att uttrycka sig klart.	عَلَّمَهُ الۡبَيَانَ ۝٥
6. Solen och månen löper *i sina banor* enligt en bestämd beräkning.	اَلشَّمۡسُ وَالۡقَمَرُ بِحُسۡبَانٍ ۝٦
7. Och örterna och träden underkastar sig *ödmjukt Hans Vilja.*	وَّالنَّجۡمُ وَالشَّجَرُ يَسۡجُدٰنِ ۝٧
8. Och himlen har Han lyft högt och bestämt måttet,	وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الۡمِيۡزَانَ ۝٨
9. så att ni icke får överskrida måttet.	اَلَّا تَطۡغَوۡا فِى الۡمِيۡزَانِ ۝٩
10. Så väg alla ting med rättvisa och minska icke något i måttet.	وَاَقِيۡمُوا الۡوَزۡنَ بِالۡقِسۡطِ وَلَا تُخۡسِرُوا الۡمِيۡزَانَ ۝١٠
11. Och Han har ordnat jorden för *Sina* varelser,	وَالۡاَرۡضَ وَضَعَهَا لِلۡاَنَامِ ۝١١
12. på den finns *alla slag av* frukter och palmträd med baljor,	فِيۡهَا فَاكِهَةٌ ۙ وَّالنَّخۡلُ ذَاتُ الۡاَكۡمَامِ ۝١٢
13. och korn med *sitt* skal och väldoftande plantor.	وَالۡحَبُّ ذُو الۡعَصۡفِ وَالرَّيۡحَانُ ۝١٣

14. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni båda, *å, människor och Djinner*, då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٤﴾

15. Han skapade människan av torr klingande lera, *vilken är* som bränt lergods.

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٥﴾

16. Och Djinnen skapade Han av eldens flamma.

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٦﴾

17. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٧﴾

18. Herren över två *världar i* öst och Herren över två *världar i* väst.

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾

19. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٩﴾

20. Han kommer förvisso att låta de två haven smälta samman och låta dem mötas.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيٰنِ ﴿٢٠﴾

21. Mellan dem finns *nu* en barriär, de kan icke inkräkta på varandra.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ﴿٢١﴾

22. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٢﴾

23. Från bådadera kommer det pärlor och korall.

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٣﴾

24. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٤﴾

25. Och Hans är de rymliga skeppen, lyfta högt som berg på havet.

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَئٰتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٥﴾

26. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٦﴾

R.2

27. Allt det som finns på *jorden* kommer att förgås,

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٧﴾

28. och *bara* din Herre, Ärans och Hederns Mästare, kommer att finnas kvar.

وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلٰلِ
وَالْاِكْرَامِ ۚ﴿٢٨﴾

29. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٩﴾

30. Allt som finns i himlarna och på jorden ber verkligen till Honom. Varje dag *uppenbarar Han Sig* på ett nytt sätt.

يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ ۚ﴿٣٠﴾

31. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣١﴾

32. Snart blir Vi färdiga med er, å, ni två starka makter!

سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ۚ﴿٣٢﴾

33. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٣﴾

34. Å, sällskap av Djinner och människor. Om ni har makt att bryta er igenom himlarnas och jordens gränser, bryt då *igenom dem.* Men ni kan icke göra det utom med befogenhet.

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ
اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا ؕ لَا تَنْفُذُوْنَ
اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ۚ﴿٣٤﴾

35. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٥﴾

36. En rökfri eldstunga och en *pelare av* rök utan eld skall sändas emot er, och ni skall icke vara i stånd till att hjälpa varandra.

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ ۙ وَّنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ۚ﴿٣٦﴾

37. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٧﴾

38. Och när himlen har rämnat itu och blivit röd som röd*färgad* hud.

فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ۚ﴿٣٨﴾

39. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٩﴾

40. På den dagen kommer varken människor eller Djinner att tillfrågas om sin synd.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖۤ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ۚ﴿٤٠﴾

41. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤١﴾

42. De skyldiga kommer att kännas igen på sina tecken och de kommer att gripas i sina pannluggar och i sina fötter.

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَالْاَقْدَامِ ۚ﴿٤٢﴾

43. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٣﴾

44. Detta är det helvete, vilket de skyldiga förnekar,

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. mellan det och det häftigt kokande vattnet kommer de att vandra runt.

يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ۚ﴿٤٥﴾

46. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٦﴾

R.3

47. Och för den som känner fruktan inför sin Herres upphöjda ställning finns det två trädgårdar.

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ۚ﴿٤٧﴾

48. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٨﴾

49. Båda har många grenar.

ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ۚ﴿٤٩﴾

50. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٠﴾

51. I var och en av dem finns det två springbrunnar som flödar *fritt*.

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ۚ﴿٥١﴾

52. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٢﴾

53. I dem kommer varje *slags* frukt att finnas i par.

فِيۡهِمَا مِنۡ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوۡجٰنِ ﴿٥٣﴾

54. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٤﴾

55. De kommer att luta sig *mot divaner* klädda med tjock brokad *och stående* på mattor. Och de två trädgårdarnas frukter kommer att finnas inom nära räckhåll.

مُتَّكِـِٕيۡنَ عَلٰى فُرُشٍۢ بَطَآئِنُهَا مِنۡ اِسۡتَبۡرَقٍ ؕ وَجَنَا الۡجَـنَّتَيۡنِ دَانٍ ﴿٥٥﴾

56. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٦﴾

57. I dem kommer *även* att finnas *dygdiga jungfrur* som lägger band på sina blickar, *och* som varken Djinner eller människor kommer att ha vidrört före dem.

فِيۡهِنَّ قٰصِرٰتُ الطَّرۡفِ ۙ لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ اِنۡسٌ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٧﴾

58. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٨﴾

59. Som om de vore rubiner och små pärlor.

كَاَنَّهُنَّ الۡيَاقُوۡتُ وَالۡمَرۡجَانُ ﴿٥٩﴾

60. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٠﴾

61. Belöningen för godhet är icke något annat än godhet.

هَلۡ جَزَآءُ الۡاِحۡسَانِ اِلَّا الۡاِحۡسَانُ ﴿٦١﴾

62. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٢﴾

63. Och förutom dessa två finns det två *andra* trädgårdar.

وَمِنۡ دُوۡنِهِمَا جَنَّتٰنِ ﴿٦٣﴾

64. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٤﴾

65. Mörkt gröna av lövverk.

مُدۡهَآمَّتٰنِ ﴿٦٥﴾

66. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٦﴾

67. I dem kommer det *också* att finnas två källor med framvällande vatten.

فِيۡهِمَا عَيۡنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ۚ ٦٧

68. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ٦٨

69. I dem båda kommer det att finnas *alla slags* frukter och dadlar och granatäpplen.

فِيۡهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخۡلٌ وَّرُمَّانٌ ۚ ٦٩

70. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۚ ٧٠

71. I dem kommer *jungfrur* att finnas, fromma *och* vackra.

فِيۡهِنَّ خَيۡرٰتٌ حِسَانٌ ۚ ٧١

72. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۚ ٧٢

73. Ljusa jungfrur med ljuvliga mörka ögon, väl skyddade i paviljonger.

حُوۡرٌ مَّقۡصُوۡرٰتٌ فِى الۡخِيَامِ ۚ ٧٣

74. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۚ ٧٤

75. Vilka varken Djinner eller människor kommer att ha vidrört före dem.

لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ اِنۡسٌ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنٌّ ۚ ٧٥

76. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۚ ٧٦

77. Lutande sig mot gröna kuddar och vackra mattor.

مُتَّكِـِٕيۡنَ عَلٰى رَفۡرَفٍ خُضۡرٍ وَّعَبۡقَرِىٍّ
حِسَانٍ ۚ ٧٧

78. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِاَىِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ٧٨

79. Välsignat är din Herres, Ärans och Hederns Mästare, namn.

تَبٰرَكَ اسۡمُ رَبِّكَ ذِى الۡجَلٰلِ
وَالۡاِكۡرَامِ ٧٩ ع ٣ ٣٣ ١٣

Kapitel 56
AL-WÁQI'Á

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande tiden i Mecka (*mákka*) och innehåller nittiosju verser.

I inledningen till det här kapitlet står det att de storslagna profetior som nämns i det föregående kapitlet förvisso kommer att gå i uppfyllelse. Det nämns särskilt att återuppståndelsen efter döden med säkerhet kommer att ske.

Därefter jämförs de som gjorde uppoffringar i islams begynnelse med dem som kommer att göra sådana på senare tid. Det framgår att de som har gjort uppoffringar under den första tiden och de som kommer att göra det under den senare tiden kommer att vara lika varandra i sina uppoffringar och få lika status och rang. Många av dem som har gjort uppoffringar tidigare kommer att vara överlägsna de senare, både i antal och rang. Men det kommer hur som helst att finnas några bland de senare som kommer att få samma upphöja status och rang som de tidigare fick.

Sedan nämns även de olycksaliga i de båda epokerna. De förklaras höra till den vänstra sidan, och med vänster avses de onda människor vars egenskaper kommer att leda till att de hamnar i helvetet.

Sedan talas det symboliskt om både helvetets folk och paradisets folk, och det förklaras att människans återuppståndelse inte kommer att ske med hennes fysiska kropp utan i en så förändrad form att hon inte ens kan föreställa sig det.

I verserna 61-62 förklaras att människorna inte har kännedom om i vilken form Allah kommer att återuppliva dem i livet efter detta. Värt att notera är att det ytligt förmedlas en kännedom om detta, men i själva verket varnas det för en

ordagrann tolkning. Dessa är enbart liknelser, och människorna har ingen kännedom om verkligheten.

Sedan nämns fyra saker som vid begrundan förvisso kommer leda till att varje öppensinnad person medger att ingen förutom Allah förmår att skapa dem. Det första är den materia som människan skapats av, och i den har oändliga, komplexa egenskaper bakats in. Dessa egenskaper skulle senare visa sig under evolutionens gång. Ögon, öron, mun, hals och tunga och så vidare har alla förprogrammerats och kan enbart växa till den gräns som är viktig för deras funktion. Se bara på tänderna. Mjölktänderna växer fram efter en viss tid, och faller sedan bort. De barn som inte kan ta hand om sina tänder i barndomen skyddas därmed av de onda följderna av sitt handlande. Sedan växer nya tänder fram under ungdomen, och därefter är människan mogen nog att kunna sköta dem. Varför slutar de då att växa efter att ha fått en viss längd? Vad är det som hindrar dem från att växa vidare? Inuti människans DNA finns ett datoriserat program enligt vilket dessa tänder fungerar i enlighet med Allahs förutbestämda regler. Vetenskapsmän hävdar att tänderna nöts ner med nästan samma hastighet som de växer. Om de bara fortsatt växa och det inte funnits någon inrättning som hindrat dem, så hade människans tänder i underkäken kunnat växa igenom både huvudet och hjärnan och blivit mycket höga, medan de i överkäken hade kunnat växa igenom bröstkorgen och förlamat den. Frågan som ställs är alltså om det är människan själv som framställt dessa genetiska egenskaper? Uppenbarligen är svaret negativt.

Likaså tror människan att det är hon själv som sått frön i jorden. Men systemet för att dessa frön ska växa fram ur jorden i form av träd och växter är oerhört invecklat, och kan inte ha uppstått spontant.

Likaså upprätthåller det vatten som faller ned från himlen allt liv enligt ett system. Människan har inte någon kontroll över

det systemet. Även elden som människor använder för att nå rymden fungerar enligt Allahs naturlagar. Den skulle annars mycket väl kunna bränna upp astronauterna istället för att föra dem ut i rymden. En av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetior berör just detta, att sådana färdmedel kommer att användas, som kan fungera ihop med eld, men den elden kommer inte att skada dem som färdas.

Sedan förklaras att ”stjärnornas förtöjning” (مَوَاقِعِ النُّجُوْمِ *ma-waqi' an-nudjúm*) är ett vittne. Förr i tiden förmodade människor att stjärnorna var små skimrande pärlor eller stenar, men Allah säger att om de känt till vad de egentligen består av, så skulle de blivit förvånade. Vissa av dem är så stora att månen, solen, jorden och andra planeter skulle kunna rymmas vid deras utkanter. Detta är alltså ett mycket starkt vittnesmål.

Efter dessa vittnesmål förklaras att den Ädla Qur'anen är en dold och bevarad skrift (كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ *kitábun maknún*). På samma sätt som avlägsna stjärnor ter sig dunkla i människors ögon, så kan deras ögon inte heller nå den Ädla Qur'anens höjder, och de tror därför att det är en liten skrift. Det förklaras också att även om människor kan vidröra den, så kan de inte begripa dess innebörd utan att Allah först renar deras hjärtan.

ركوعاتها ٣ — سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ ٥٦ — اٰياتها ٩٧

Sura AL-WÁQI'Á
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. När händelsen äger rum,

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ﴿٢﴾

3. finns det inget förnekande av att den äger rum,

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۘ﴿٣﴾ وقف لازم

4. några förödmjukas och andra höjs upp.

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ۙ﴿٤﴾

5. När jorden kommer att skakas *med en fruktansvärd* skakning,

اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ۙ﴿٥﴾

6. och bergen kommer att splittras, *en fullständig* splittring.

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۙ﴿٦﴾

7. De kommer *alla* att bli som kringspridda dammpartiklar.

فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْۢبَثًّا ۙ﴿٧﴾

8. Och ni kommer att bli *uppdelade i* tre grupper.

وَّكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ؕ﴿٨﴾

9. Och folket på den högra sidan, hur är det med folket till höger!

فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ؕ﴿٩﴾

10. Och folket på den vänstra sidan, hur är det med folket till vänster!

وَاَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ؕ﴿١٠﴾

11. De främsta, de är de främsta,

وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ۚ﴿١١﴾

12. de kommer att ha nått *Guds* närhet.

اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ۚ﴿١٢﴾

13. De kommer att vara i välsignelsens trädgårdar,

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿١٣﴾

14. ett stort sällskap från de tidigare folken,

ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ۙ﴿١٤﴾

15. och en mindre grupp från senare tiders folk,

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ١٥

16. *placerade* på divaner med inarbetat *guld och juveler*,

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ١٦

17. lutande sig på dem, ansikte mot ansikte.

مُّتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ١٧

18. Ungdomar som icke åldras kommer att passa upp på dem,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ١٨

19. bärande pokaler och kannor och bägare *fyllda* ur en flytande källa,

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ١٩

20. ingen huvudvärk kommer de att få därifrån, icke heller kommer de att bli berusade,

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ٢٠

21. och *bärande* sådana frukter som de väljer,

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ٢١

22. och kött av fågel som de kan önska.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ٢٢

23. Och *där kommer det att finnas* fagra jungfrur med stora underbara ögon,

وَحُورٌ عِينٌ ٢٣

24. som pärlor, väl dolda *och beskyddade*,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ٢٤

25. som en belöning för det de gjorde.

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٥

26. Där kommer de icke att höra något fåfängt eller syndigt tal,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ٢٦

27. utan *bara hälsnings*ordet, frid, frid.

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ٢٧

28. Och folket på den högra sidan, hur är det med folket till höger!

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ٢٨

29. *De* kommer att vara mitt bland Sidr-träd utan törnen,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ٢٩

30. och bananer i knippen,

وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ٣٠

31. och vidsträckt skugga,
وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ﴿٣١﴾

32. och rinnande vatten,
وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ﴿٣٢﴾

33. och ett överflöd av frukt,
وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ﴿٣٣﴾

34. varken trytande, eller förbjuden.
لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. Och *de kommer att ha* ädla makar.
وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ﴿٣٥﴾

36. Vi har sannerligen skapat dem en god skapelse,
اِنَّآ اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً ﴿٣٦﴾

37. och skapat dem jungfrur,
فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

38. kärleksfulla, av jämlik ålder,
عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

39. för folket till höger.
لِّاَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ ع

R.2

40. En stor grupp från de tidiga *muslimerna*.
ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٤٠﴾

41. Och en stor grupp från de senare.
وَثُلَّةٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤١﴾

42. Och folket på den vänstra sidan, hur är det med dem som hör till den vänstra sidan?
وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿٤٢﴾

43. *De kommer att vara* mitt i brännande vindar och skållande vatten,
فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿٤٣﴾

44. och under skuggan av svart rök,
وَّظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ ﴿٤٤﴾

45. varken sval eller hälsosam.
لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٥﴾

46. Före detta levde de ett liv i lättja och överflöd,
اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. och brukade framhärda i ytterlig syndfullhet,
وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٧﴾

48. och de hade för vana att säga: ”Vad! När vi är döda och har blivit stoft och ben, skall vi verkligen uppresas igen,

وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. och våra fäder från forna tider också?”

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Säg: ”*Ja*, de tidigare och de senare,

قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٠﴾

51. kommer *alla* att samlas ihop vid den bestämda tiden på den fastställda dagen.

لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ
مَّعْلُوْمٍ ﴿٥١﴾

52. Då, å ni som har irrat vilse, och som har förkastat *sanningen*,

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. skall ni förvisso äta av Zaqqum-trädet,

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿٥٣﴾

54. och fylla *era* magar med det,

فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. och dricka kokande vatten efter det,

فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ ﴿٥٥﴾

56. drickande som en outsläkligt törstig kamel.”

فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿٥٦﴾

57. Detta kommer att bli deras underhåll på domens dag.

هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٥٧﴾

58. Vi har skapat er. Varför erkänner ni då icke *sanningen*?

نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Vad tänker ni om *spermiedroppen* som ni ger ifrån er?

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Är det ni som har skapat den eller är Vi Skaparen?

ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Vi har befallt döden för er *alla*, och Vi kan icke hindras,

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٦١﴾

62. från att omforma er från er *nuvarande* form och utveckla er till något vilket ni icke har någon kännedom om.

عَلٰٓی اَنۡ نُّبَدِّلَ اَمۡثَالَکُمۡ وَ نُنۡشِئَکُمۡ فِیۡ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۶۲﴾

63. Och ni har förvisso känt till den första skapelsen. Varför tänker ni då icke efter?

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ النَّشۡاَۃَ الۡاُوۡلٰی فَلَوۡ لَا تَذَکَّرُوۡنَ ﴿۶۳﴾

64. Ser ni vad ni sår?

اَفَرَءَیۡتُمۡ مَّا تَحۡرُثُوۡنَ ﴿ؕ۶۴﴾

65. Är det ni som låter det växa eller är Vi Odlaren?

ءَاَنۡتُمۡ تَزۡرَعُوۡنَہٗۤ اَمۡ نَحۡنُ الزّٰرِعُوۡنَ ﴿۶۵﴾

66. Om Vi så hade velat kunde Vi förvandlat det till förtorkad stubb, då skulle ni lämnas klagande:

لَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنٰہُ حُطَامًا فَظَلۡتُمۡ تَفَکَّہُوۡنَ ﴿۶۶﴾

67. "Vi är ruinerade!

اِنَّا لَمُغۡرَمُوۡنَ ﴿ۙ۶۷﴾

68. Nej, vi är berövade *precis allt.*"

بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُوۡمُوۡنَ ﴿۶۸﴾

69. Har ni sett vattnet som ni dricker?

اَفَرَءَیۡتُمُ الۡمَآءَ الَّذِیۡ تَشۡرَبُوۡنَ ﴿ؕ۶۹﴾

70. Sänder ni ned det från molnen eller är Vi Nedsändaren.

ءَاَنۡتُمۡ اَنۡزَلۡتُمُوۡہُ مِنَ الۡمُزۡنِ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡزِلُوۡنَ ﴿۷۰﴾

71. Om Vi så hade önskat hade Vi kunnat göra det bittert. Varför tackar ni då icke?

لَوۡ نَشَآءُ جَعَلۡنٰہُ اُجَاجًا فَلَوۡ لَا تَشۡکُرُوۡنَ ﴿۷۱﴾

72. Har ni sett elden som ni tänder?

اَفَرَءَیۡتُمُ النَّارَ الَّتِیۡ تُوۡرُوۡنَ ﴿ؕ۷۲﴾

73. Är det ni som framställer trädet för den, eller är Vi Framställaren?

ءَاَنۡتُمۡ اَنۡشَاۡتُمۡ شَجَرَتَہَاۤ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡشِـُٔوۡنَ ﴿۷۳﴾

74. Vi har gjort den till en påminnelse och en nytta för de vägfarande.

نَحۡنُ جَعَلۡنٰہَا تَذۡکِرَۃً وَّ مَتَاعًا لِّلۡمُقۡوِیۡنَ ﴿ۚ۷۴﴾

75. Så lovprisa din Herres, den Ojämförligt Store, namn.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ۝٧٥

R.3

76. Nej, jag svär vid stjärnornas förtöjning

فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ۝٧٦

77. och det är sannerligen en storslagen ed, om ni bara visste,

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ۝٧٧

78. detta är sannerligen en Ädel Qur'an,

اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ ۝٧٨

79. i en välbevarad bok,

فِيْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ ۝٧٩

80. vilken ingen skall beröra utom de som är renade *av Gud.*

لَّا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ۝٨٠

81. *Den är* en uppenbarelse från världarnas Herre.

تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٨١

82. Vill ni då utsätta denna *gudomliga* predikan för hyckleri,

اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ ۝٨٢

83. och gör ni förnekandet av den till *ett medel för* ert uppehälle?

وَتَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝٨٣

84. Varför då, när *den döende människans själ* når halsen,

فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُوْمَ ۝٨٤

85. och ni ser på i det ögonblicket,

وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ۝٨٥

86. och Vi är henne närmare än ni, fast ni icke ser det,

وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُبْصِرُوْنَ ۝٨٦

87. varför då, om ni icke skall ställas till svars,

فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ۝٨٧

88. kan ni icke lägga tillbaka den, om ni är sannfärdiga?

تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٨٨

89. Om hon nu är en av de som uppnått *Guds* närhet,

فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝٨٩

90. då finns hugsvalelse och *lyckans* väldoft och välsignelsens trädgård *för henne*,

فَرَوۡحٌ وَّرَيۡحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيۡمٍ ﴿۹۰﴾

91. och om hon är bland dem som hör till folket på den högra sidan,

وَاَمَّاۤ اِنۡ كَانَ مِنۡ اَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ۙ ﴿۹۱﴾

92. då, ”Frid vare över dig, *som hör till* folket på den högra sidan,”

فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنۡ اَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ؕ ﴿۹۲﴾

93. men om hon hör till dem som förkastar *sanningen* och svävar i villfarelse,

وَاَمَّاۤ اِنۡ كَانَ مِنَ الۡمُكَذِّبِيۡنَ الضَّآلِّيۡنَ ۙ ﴿۹۳﴾

94. då *kommer det att finnas* ett underhåll av kokande vatten *för henne*,

فَنُزُلٌ مِّنۡ حَمِيۡمٍ ۙ ﴿۹۴﴾

95. och att brinna i helvetet.

وَّتَصۡلِيَةُ جَحِيۡمٍ ﴿۹۵﴾

96. Detta är förvisso den säkra sanningen.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الۡيَقِيۡنِ ۚ ﴿۹۶﴾

97. Så lovprisa din Herres, den Ojämförligt Store, namn.

فَسَبِّحۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الۡعَظِيۡمِ ﴿۹۷﴾ ع

Kapitel 57
AL-HADÍD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller trettio verser.

Det inleds med förklaringen att allt som finns i himmel och jord förhärligar Allah, och Han är den Förste och den Siste, och Han är den Uppenbare och den Dolde. Det betyder att Allahs manifestationer är tydliga, men för det öga som inte kan uppfatta dem, är de ständigt dolda.

I en vers i det här kapitlet framställs en liknelse om livet på jorden som enbart en lek och ett tidsfördriv. Det är inte varaktigt. När döden nalkas för människan kommer hon onekligen att medge att det enbart var en kortvarig vistelse.

I kapitlet finns även den enastående vers som bevisar att Allah tydliggjort för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att varje ytlig föreställning om paradiset och helvetet är felaktig. I vers 22 står det att man skall försöka tävla med varandra i resan mot Allahs förlåtelse och Hans paradis; ett paradis som innefattar både himmel och jord. När den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, läste upp den här versen, frågade en av hans anhängare Allahs sändebud, om paradiset innefattar hela skapelsen, var finns då helvetet? Han svarade då att även det finns i den. Det är alltså beläget i samma utbredda skapelse där även paradiset finns, men ni kan inte begripa hur det kommer att vara. Paradiset och helvetet är beläget på samma plats, men har inget samband med varandra. Detta visar tydligt att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, under sin tid gavs en bild av relativitetsteorin, alltså att när dimensionen förändras på en och samma plats så återstår

ingen relation mellan två saker.

Den centrala versen i kapitel *al-hadíd*, som betyder järnet, är den i vilken det förkunnas att Allah har sänt ned järnet (vers 26). Om ordet "sända ned" (نُزُول *nuzúl*) översätts ordagrant så har järnet fallit från himlen, fastän det i själva verket grävs upp ur jorden. Versen förklarar den verkliga innebörden av ordet Nuzúl, vilket är att den sak som är den mest gynnsamma av sitt slag benämns med ordet Nuzúl i den Ädla Qur'anen. Samma ord har även använts för boskapsdjur (39:7) och klädesplagg (7:27). Främst har ordet Nuzúl använts för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i kapitel *at-taláq* (65:11-12), där det står: "Allah har sannerligen sänt ned en påminnelse till er, ett sändebud." Den enda tolkning man kan göra är att det inte funnits någon profet annan än den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, vars ankomst varit så välsignad och gynnsam för mänskligheten. Alla lärda är dock överens om att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte stigit ned från himlen i sin fysiska kropp.

I kapitlet står det angående den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, följeslagare att deras ljus färdas framför dem och till höger om dem, och att de leds av detta ljus var helst de går.

رکوعاتها ٤ سُوْرَةُ الْحَدِيْدِ مَدَنِيَّةٌ ٥٧ اٰياتها ٣٠

Sura AL-<u>H</u>ADÍD
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Allt som finns i himlarna och på jorden lovprisar Allah, och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾

3. Hans är himlarnas och jordens konungarike, Han ger liv och orsakar död, och Han har makt över allting.

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣﴾

4. Han är den Förste och den Siste, och den Uppenbare och den Fördolde, och Han har full kännedom om allting.

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٤﴾

5. Det är Han Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan satte Han Sig på tronen. Han vet vad som kommer till jorden och vad som lämnar den, och vad som kommer ned från himlen och vad som stiger upp till den. Och Han är med er var helst ni än kan vara. Och Allah ser allt ni gör.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ؕ
يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيْهَا ؕ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ؕ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٥﴾

6. Hans är himlarnas och jordens konungarike, och till Allah hänvisas alla angelägenheter.

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٦﴾

7. Han låter natten gå över i dagen och låter dagen gå över i natt, och Han vet väl vad som finns i era hjärtan.

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ؕ وَهُوَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٧﴾

8. Tro på Allah och Hans sändebud och ge ut för Allahs sak av det till vilket Han har gjort er arvingar. Och de av er som tror och ger ut skall få en stor belöning.

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ
وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿۸﴾

9. Hur kommer det sig att ni icke tror på Allah, fastän sändebudet kallar er till tro på er Herre, och Han redan har slutit ett förbund med er, om ni i sanning är troende?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُوْلُ
يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ
مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۹﴾

10. Det är Han Som sänder ned klara tecken till Sin tjänare, så att Han kan föra er ut ur varje *slag av* mörker, in i ljuset. Och Allah är sannerligen Medlidsam *och* Barmhärtig mot er.

هُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖۤ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ
لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۰﴾

11. Och varför är det så att ni icke ger ut för Allahs sak, fastän himlarnas och jordens arvedel tillhör Allah? De av er som gav ut och stred före segern är icke lika dem *som senare gjorde så*. De står högre i rang än dem som efteråt gav ut och stred. Och till alla har Allah utlovat välgång. Och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا
يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقٰتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَقٰتَلُوْا ؕ وَكُلًّا
وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ﴿۱۱﴾ ع

R.2

12. Vem är det som vill ge Allah ett uppriktigt lån? Så Han kommer att utöka det mångfaldigt för honom, och han kommer att få en förnämlig belöning.

مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَلَهٗۤ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿۱۲﴾ ۚ

13. Och *tänk på* den dagen när du kommer att se de troende männen och de troende kvinnorna, med deras ljus löpande framför dem och på deras högersidor, och *det kommer att sägas till dem*: ”Glada budskap för er denna dag! *Paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, i vilka ni får stanna kvar. Det är den överlägsna framgången.”

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى
نُوْرُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
بُشْرٰىكُمُ الْيَوْمَ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ۚ ﴿۱۳﴾

14. *På* den dagen då de hycklande männen och de hycklande kvinnorna kommer att säga till dem som tror: ”Vänta *litet* på oss så att vi kan ta ljus från ert ljus,” det kommer att sägas *till dem*: ”Gå ni tillbaka *om ni kan*, och sök efter ljus.” Sedan kommer det att mellan dem resas upp en vägg med en dörr i. Innanför den kommer det att vara barmhärtighet, och utanför den, framför den, kommer det att finnas ett straff.

يَوْمَ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا انْظُرُوْنَا نَقْتَبِسْ مِنْ
نُّوْرِكُمْ ۚ قِيْلَ ارْجِعُوْا وَرَآءَكُمْ
فَالْتَمِسُوْا نُوْرًا ؕ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ
بِسُوْرٍ لَّهٗ بَابٌ ؕ بَاطِنُهٗ فِيْهِ الرَّحْمَةُ
وَظَاهِرُهٗ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ؕ ﴿۱۴﴾

15. De kommer att ropa till dem *och säga*: ”Var vi icke med er?” De kommer att svara: ”Jo, men ni ledde er själva i frestelse och ni tvekade och tvivlade och era fåfänga begär bedrog er till dess att Allahs påbud verkställdes. Och bedragaren bedrog er beträffande Allah.

يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى
وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ
اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۱۵﴾

16. Så denna dag skall ingen lösen antagas från er, icke heller från dem som icke trott. Er slutliga boning är elden, den är er vän, och den är en synnerligen ond bestämmelseort.”

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا
مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ؕ
هِيَ مَوْلٰىكُمْ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶﴾

17. Har tiden icke kommit för dem som tror att deras hjärtan skulle kännas ödmjuka av att komma ihåg Allah och av sanningen som har kommit ned *till dem*, och att de icke skulle bli lika dem som gavs boken före dem, och perioden förlängdes för dem, men deras hjärtan blev förhärdade, och många av dem är ondskefulla?

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوٓا أَن تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ
وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ مِن
قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ ﴿١٧﴾

18. Vet *då* att Allah upplivar jorden efter dess död. Vi har gjort tecknen uppenbara för er på det att ni måtte förstå.

اِعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۖ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

19. *Beträffande* de män som ger allmosor och de kvinnor som ger allmosor och de som ger Allah ett uppriktigt lån, för dem kommer det att utökas mångfaldiga gånger, och en hedervärd belöning kommer *också* att bli deras,

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَأَقْرَضُوا
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ
أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾

20. och de vilka tror på Allah och Hans sändebud, är rättfärdiga och vittnen i sin Herres ögon. De kommer att få sin belöning och sitt ljus. Men *beträffande* dem som icke tror och förkastar Våra tecken, dessa är helvetets invånare.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ أُولٰٓئِكَ هُمُ
الصِّدِّيقُونَ ۖ وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ
ع أَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾ ع

R.3

21. Vet att denna världens liv bara är en lek och ett tidsfördriv och en prydnad, och *en källa till* skryt bland er själva och *till*

اِعْلَمُوٓا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ
وَّزِينَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي

rivalitet i att mångfaldiga era rikedomar och barn. *Detta liv är* som regnet, växtligheten som frambringas därmed fröjdar jordbrukaren. Sedan torkar den till och du ser den bli gul, sedan blir den till brutna bitar *av halm*. Och i det tillkommande finns det ett svårt straff och *även* förlåtelse från Allah, och *Hans* välbehag. Och denna världens liv är ingenting annat än en *tillfällig* njutning av bedrägliga ting.

الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ؕ كَمَثَلِ غَيْثٍ
اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ
فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطٰمًا ؕ
وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۤ
اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿٢١﴾

22. Tävla med varandra i att söka er Herres förlåtelse och om ett paradis, vars omfattning är som himlen och jorden, det har beretts för dem som tror på Allah och Hans sändebud. Det är Allahs nåd. Han skänker den till vem helst Han behagar, och Allah är Herren över oändlig nåd.

سَابِقُوْۤا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ
اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ؕ
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٢﴾

23. Ingen hemsökelse drabbar vare sig jorden eller era *egna* personer utan att den finns *bevarat* i en bok innan Vi låter den bli till, det är förvisso lätt för Allah,

مَاۤ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِيْۤ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ
اَنْ نَّبْرَاَهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٣﴾

24. så att ni icke måtte sörja över vad som gått er förlorat eller jubla över det som Han har skänkt er. Och Allah älskar icke någon egenkär skrytare,

لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَاۤ اٰتٰىكُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ﴿٢٤﴾

25. sådana som är småsnåla och *även* uppmanar människor till

الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ

att vara snåla. Och för den som vänder ryggen till, är Allah Självtillräcklig, Värdig all lovprisning.

بِالْبُخْلِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۵﴾

26. Vi sände sannerligen Våra sändebud med uppenbara tecken och sände ned boken och vågen med dem så att folk kan handla med rättvisa, och Vi skänkte järn i vilket det finns *material för* våldsam krigföring och *varjehanda* användningsområden för mänskligheten, och så att Allah kan urskilja dem som hjälper Honom och Hans sändebud fastän Han förblir osynlig. Allah är förvisso Stark, Mäktig.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا
مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ
شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ
مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
قَوِىٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۶﴾ ع ٣ ٦ ١٩

R.4

27. Och Vi sände sannerligen Noak och Abraham, och Vi placerade profetvärdigheten och boken bland deras avkomma. Så några av dem följde vägledningen, men många av dem var upproriska.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا
فِىْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ
مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۲۷﴾

28. Sedan lät Vi Våra sändebud följa i deras fotspår, och Vi lät Jesus, Marias son, följa *dem* och Vi gav honom Evangeliet. Och Vi lade tillgivenhet och barmhärtighet i deras hjärtan vilka följde honom. Men munkväsendet som de uppfann - Vi föreskrev det icke för dem - för att söka Allahs välbehag, men de efterlevde det icke i dess sanna anda. Ändå gav Vi de av dem som trodde deras *rättmätiga* belöning, men många av dem är upproriska.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰۤى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا
وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ
الْاِنْجِيْلَ ۙ وَجَعَلْنَا فِىْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّرَحْمَةً ؕ وَرَهْبَانِيَّةَ
ابْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا
ابْتِغَآءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ
رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ
اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۲۸﴾

29. Å, ni som tror! Frukta Allah och tro på Hans sändebud. Han kommer att ge er en dubbel del av Sin barmhärtighet och förse er med ett ljus i vilket ni kommer att vandra, och kommer att skänka er förlåtelse, Allah är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوۡا
بِرَسُوۡلِهٖ يُؤۡتِكُمۡ كِفۡلَيۡنِ مِنۡ رَّحۡمَتِهٖ
وَيَجۡعَلۡ لَّكُمۡ نُوۡرًا تَمۡشُوۡنَ بِهٖ
وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ۚ ﴿۲۹﴾

30. *så* att bokens folk icke skall tro att de *troende* icke har någon kraft att uppnå något av Allahs nåd, fastän nåden *helt och hållet* ligger i Allahs händer. Han ger den till vem Han än behagar. Och Allah är den oändliga nådens Herre.

لِّئَلَّا يَعۡلَمَ اَهۡلُ الۡكِتٰبِ اَلَّا يَقۡدِرُوۡنَ
عَلٰى شَيۡءٍ مِّنۡ فَضۡلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الۡفَضۡلَ
بِيَدِ اللّٰهِ يُؤۡتِيۡهِ مَنۡ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
ذُو الۡفَضۡلِ الۡعَظِيۡمِ ﴿۳۰﴾

Kapitel 58
AL-MUDJÁDALA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tjugotre verser.

Det huvudsakliga ämnet i kapitlet är en absurd arabisk sed som innebar att då män av upprördhet kallade sina hustrur för ”mor”, så ogiltigförklarade man därigenom sin relation med dem. Det förklaras tydligt att en moder enbart kan vara den som fött en. En botgörelse föreskrivs även för dylika fåfänga handlingar, och män uppmanas till att avstå från den typen av handling och återgå till sina hustrur.

I kapitel *al-hadíd* berättas det om järn som används då man skär isär eller kapar någonting. Detta är dess fysiska tillämpning. I det här kapitlet upprepas de likartade orden (يُحَآدُّوْنَ *juhåduna*) och (حَآدٌّ *hådun*), vilket betyder att man river itu varandra i andligt hänseende. Det förklaras upprepade gånger att de som tillfogar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, andlig smärta och försöker vålla splittring mellan hans anhängare, och som i detta syfte överlägger i hemlighet, lägger grunden för sin egen undergång genom sitt handlande. Det konstateras att de som sårar Allah och den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med sina tillmälen kommer att misslyckas, och Allah har beslutat att Han och Hans sändebud förvisso skall segra.

سُوْرَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ ٥٨

اٰیاتها ٢٣ — رکوعاتها ٣

Sura AL-MUDJÁDALA
(Uppenbarad efter hidjra)

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

Del 28

الجزء ٢٨

قَدۡ سَمِعَ اللّٰہُ قَوۡلَ الَّتِیۡ تُجَادِلُکَ فِیۡ
زَوۡجِہَا وَ تَشۡتَکِیۡۤ اِلَی اللّٰہِ ٭ۖ وَ اللّٰہُ یَسۡمَعُ
تَحَاوُرَکُمَا ؕ اِنَّ اللّٰہَ سَمِیۡعٌۢ بَصِیۡرٌ ﴿۲﴾

2. Allah har sannerligen hört hennes tal som talar bevekande till dig beträffande sin make, och klagar till Allah. Och Allah har hört er två samtala ihop. Allah är sannerligen Allhörande, Allseende.

اَلَّذِیۡنَ یُظٰہِرُوۡنَ مِنۡکُمۡ مِّنۡ نِّسَآئِہِمۡ
مَّا ہُنَّ اُمَّہٰتِہِمۡ ؕ اِنۡ اُمَّہٰتُہُمۡ اِلَّا الّٰٓیۡٔ
وَلَدۡنَہُمۡ ؕ وَ اِنَّہُمۡ لَیَقُوۡلُوۡنَ مُنۡکَرًا
مِّنَ الۡقَوۡلِ وَ زُوۡرًا ؕ وَ اِنَّ اللّٰہَ
لَعَفُوٌّ غَفُوۡرٌ ﴿۳﴾

3. För dem bland er som åsidosätter sina hustrur genom att kalla dem mödrar, blir de icke till deras mödrar, deras mödrar är endast de som födde dem. De säger förvisso ord som är uppenbart onda och osanna, men Allah är förvisso den som Utplånar synder, Synnerligen Förlåtande.

وَ الَّذِیۡنَ یُظٰہِرُوۡنَ مِنۡ نِّسَآئِہِمۡ ثُمَّ
یَعُوۡدُوۡنَ لِمَا قَالُوۡا فَتَحۡرِیۡرُ رَقَبَۃٍ مِّنۡ
قَبۡلِ اَنۡ یَّتَمَآسَّا ؕ ذٰلِکُمۡ تُوۡعَظُوۡنَ بِہٖ ؕ
وَ اللّٰہُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ خَبِیۡرٌ ﴿۴﴾

4. *Beträffande* dem som åsidosätter sina hustrur genom att kalla dem mödrar, och sedan vill ta tillbaka vad de sagt, *är straffet för detta att* de måste fria en slav innan de rör varandra. Detta är det som ni är förmanade till. Och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

فَمَنۡ لَّمۡ یَجِدۡ فَصِیَامُ شَہۡرَیۡنِ مُتَتَابِعَیۡنِ
مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ یَّتَمَآسَّا ۚ فَمَنۡ لَّمۡ یَسۡتَطِعۡ
فَاِطۡعَامُ سِتِّیۡنَ مِسۡکِیۡنًا ؕ ذٰلِکَ

5. Men den som icke finner *någon*, han måste fasta under två på varandra följande månader innan de rör varandra. Och den som icke förmår göra detta, skall föda sextio fattiga personer.

Detta *är så* på det att ni måtte tro på Allah och Hans sändebud. Och dessa är de gränser som *föreskrivits* av Allah, och för de icke troende finns det ett smärtsamt straff.

لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ
اللّٰهِ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۵

6. De som sätter sig upp emot Allah och Hans sändebud kommer förvisso att bli förnedrade på samma sätt som de före dem också förnedrades, och Vi har redan sänt ned klara tecken. Och de icke troende kommer att få ett förödmjukande straff,

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا
كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝۶ ۚ

7. *på* den dag då Allah kommer att uppresa dem allihop. Och Han kommer att upplysa dem om vad de gjorde. Allah har bevarat det medan de har glömt det. Och Allah är Vittne över alla ting.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوْا ؕ اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝۷ ع

R.2

8. Ser du icke att Allah vet allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden? Det finns inget hemligt råd på tre, utan att Han är den fjärde, icke heller ett på fem utan att Han är den sjätte, eller på mindre än det, eller på mer, utan att Han är med dem var helst de än kan vara. Sedan på uppståndelsens dag kommer Han att upplysa dem om vad de gjorde. Allah har sannerligen full kännedom om alla ting.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ ؕ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ
اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ
اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ
ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۸

9. Har du icke sett dem som var förbjudna *att hålla* rådslag i avskildhet, sedan återgår de till det vilket de var förbjudna och överlägger i hemlighet om synd och överträdelse och olydnad mot sändebudet? Och när de kommer till dig hälsar de dig *med en*

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى
ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُوْلِ ۫ وَاِذَا جَآءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا

hälsning som Allah icke har hälsat dig med, men sinsemellan säger de: ”Varför straffar Allah oss icke för vad vi säger?” Tillräckligt för dem är helvetet, i vilket de kommer att brinna, och en synnerligen ond bestämmelseort är det!

لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْٓ
اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ؕ
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿٩﴾

10. Å, ni som tror! När ni överlägger tillsammans i avskildhet, överlägg icke *i avsikt att främja* synd och överträdelse och olydnad mot sändebudet, utan överlägg *i avsikt att främja* fromhet och rättfärdighet och frukta Allah som ni *alla* skall samlas till.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا
تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ؕ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. *Att hålla* hemliga rådslag *i onda* avsikter är bara från satan, så att han kan orsaka sorg för dem som tror, men det kan icke skada dem det allra minsta, utom med Allahs tillstånd. Och till Allah bör de troende sätta sin lit.

اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ
اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

12. Å, ni som tror! När det sägs till er: ”Gör plats” i *era* församlingar, gör då plats. Allah kommer att göra tillräcklig plats för er. Och när det sägs: ”Stig upp”, stig då upp. Allah kommer att resa upp dem *i rang* bland er som tror och dem som har givits kunskap. Och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا
فِى الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ
وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ
دَرَجٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٢﴾

13. Å, ni som tror! När ni rådfrågar sändebudet privat, ge en allmosa före rådfrågningen. Det är bättre för er och renare. Men om ni icke finner något att ge, då är Allah Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ
فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ؕ
ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣﴾

ءَاَشۡفَقۡتُمۡ اَنۡ تُقَدِّمُوۡا بَيۡنَ يَدَیۡ
نَجۡوٰىكُمۡ صَدَقٰتٍ ؕ فَاِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُوۡا
وَ تَابَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمۡ فَاَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَ اَطِيۡعُوا اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ ؕ
ع وَاللّٰهُ خَبِيۡرٌۢ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۴﴾

14. Är ni rädda för att ge allmosor före er rådfrågning? Men om ni icke gör det, och måtte Allah vara barmhärtig mot er, *då skall det vara tillräckligt att* ni förrättar bönen och betalar Zakát och åtlyder Allah och Hans sändebud. Och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

R.3

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ تَوَلَّوۡا قَوۡمًا غَضِبَ
اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ ؕ مَا هُمۡ مِّنۡكُمۡ وَلَا مِنۡهُمۡ ۙ
وَ يَحۡلِفُوۡنَ عَلَى الۡكَذِبِ وَهُمۡ
يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۱۵﴾

15. Ser du icke dem som gör sig till vän med ett folk på vilket Allah vredgas? De är varken av er eller av dem, och de svär medvetet falskt.

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمۡ عَذَابًا شَدِيۡدًا ؕ اِنَّهُمۡ سَآءَ
مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۶﴾

16. Allah har berett ett strängt straff för dem. Ont är sannerligen det som de brukade göra.

اِتَّخَذُوۡۤا اَيۡمَانَهُمۡ جُنَّةً فَصَدُّوۡا عَنۡ
سَبِيۡلِ اللّٰهِ فَلَهُمۡ عَذَابٌ مُّهِيۡنٌ ﴿۱۷﴾

17. De har gjort sina eder till ett skydd *för sina missgärningar*, och de försöker vända bort *människor* från Allahs väg, därför kommer det att finnas ett förnedrande straff för dem.

لَنۡ تُغۡنِىَ عَنۡهُمۡ اَمۡوَالُهُمۡ وَلَاۤ
اَوۡلَادُهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ شَيۡـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ
النَّارِ ؕ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿۱۸﴾

18. Varken deras rikedom eller deras barn skall alls gagna dem mot Allah. De är invånare i elden i vilken de skall förbli.

يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيۡعًا فَيَحۡلِفُوۡنَ لَهٗ
كَمَا يَحۡلِفُوۡنَ لَكُمۡ وَيَحۡسَبُوۡنَ اَنَّهُمۡ
عَلٰى شَىۡءٍ ؕ اَلَاۤ اِنَّهُمۡ هُمُ الۡكٰذِبُوۡنَ ﴿۱۹﴾

19. Den dag då Allah kommer att resa upp dem alla kommer de att svära till Honom, på samma sätt som de svär till er, och de kommer att tro att de har något *att stå på*. Nu är det förvisso de som är lögnare.

20. Satan har fått makt över dem, och har förmått dem till att glömma att komma ihåg Allah. De är satans sällskap. Nu är det förvisso satans sällskap som är förlorare.

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰهُمْ ذِكْرَ
اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ
حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۰﴾

21. De som motsätter sig Allah och Hans sändebud kommer förvisso att vara bland de uslaste.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۤ
اُولٰٓئِكَ فِى الْاَذَلِّيْنَ ﴿۲۱﴾

22. Allah har föreskrivit: ”Jag kommer helt förvisst att ha övertaget, Jag och Mina sändebud.” Allah är i sanning Stark, Mäktig.

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِىْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
قَوِىٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۲﴾

23. Du kommer icke att finna att något folk som tror på Allah och den yttersta dagen älskar dem som motsätter sig Allah och Hans sändebud, även om det gäller deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras släktingar. Det är dessa i vilkas hjärtan Allah har inpräntat *en sann* tro och vilka Han har styrkt med inspiration från Sig Själv. Och Han kommer att lämna dem tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Däri kommer de att förbli. Allah är väl nöjd med dem och de är väl nöjda med Honom. De är Allahs sällskap. Lyssna *å ni människor*! Det är Allahs sällskap som är framgångsrikt.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
وَلَوْ كَانُوْۤا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ
اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ
فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ
مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ
اَلَاۤ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۲۳﴾ ع

Kapitel 59
AL-<u>H</u>ÁSHR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tjugofem verser.

I det här kapitlet talas det om en uppståndelse (اَلْحَشْر *al-<u>h</u>áshr*) i inledningen och om en annan enorm uppståndelse mot slutet. Den första kallas ” den första uppståndelsen” (اَوَّلُ الْحَشْر *áwwalul <u>h</u>áshr*) och förklaras vara uppståndelsen då judarna bestraffades för de övergrepp som de begick. Var och en bestraffades i enlighet med sina gärningar. Vissa straffades med landsförvisning, andra bestraffades genom att de tvingades riva ner sina hem med sina egna händer. Några tilldelades även dödsstraff. Detta är alltså den första *<u>H</u>áshr* som beskriver bestraffningar.

Angående den uppståndelse som beskrivs i slutet av kapitlet förklaras att de som glömmer bort Allah och de inslag av gott och ont som finns inom var och en, drabbas slutligen av olika straff. Men det finns även de som kommer ihåg Allah i alla situationer och vakar över de handlingar som de sänder framför sig, och de ska få en enorm belöning.

Ämnet kring förhärligandet av Allah som beskrivs i de föregående kapitlen och i inledningen av detta kapitel, når sin kulmen i slutet av kapitlet. Dessa verser inleds med orden ”Han är Allah och det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom” (vers 24). Där nämns vissa av Allahs upphöjda, vackra namn, och med orden ”Hans är de vackraste namnen” (vers 25) och det förklaras även att det inte bara gäller de givna namnen, utan alla vackra namn är Hans.

سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ ٥٩ — رکوعاتها ٣ — آياتها ٢٥

Sura AL-HÁSHR
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Allt det som finns i himlarna och allt det som finns på jorden lovprisar Allah, och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ٢

3. Det är Han som slängde ut de icke troende av bokens folk från sina hem *vid tiden* för deras första landsflykt. Ni trodde icke att de skulle gå bort och de trodde att deras fästningar skulle skydda dem mot Allah. Men Allah kom över dem från ett håll de icke väntade sig det och satte skräck i deras hjärtan så att de med sina egna händer och *med* de troendes händer förstörde sina hus. Så lär er läxa, å ni som har ögon.

هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ
الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؕ
مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا
اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ
فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۗ
وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ
بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ
فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ٣

4. Och hade det icke varit så att Allah hade föreskrivit en landsflykt för dem skulle Han förvisso ha straffat dem på *annat sätt* i denna världen. Och i det tillkommande kommer de helt förvisso att få eldens straff.

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ
لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ؕ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ
عَذَابُ النَّارِ ٤

5. Det är för att de motarbetade Allah och Hans sändebud, och Allah är förvisso Sträng i att vedergälla för vem helst som motsätter sig Honom.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ
يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ٥

6. Vilka palmträd ni än högg ned eller lämnade stående rotade, skedde det med Allahs tillåtelse och så att Han kan förödmjuka överträdarna.

مَا قَطَعۡتُمۡ مِّنۡ لِّيۡنَةٍ اَوۡ تَرَكۡتُمُوۡهَا
قَآئِمَةً عَلٰٓى اُصُوۡلِهَا فَبِاِذۡنِ اللّٰهِ
وَلِيُخۡزِىَ الۡفٰسِقِيۡنَ ۝٦

7. Och vad helst Allah har givit Sitt sändebud som krigsbyte från dem, drev ni varken på häst eller kamel för det, men Allah ger befogenhet till Sina sändebud över vem Han än behagar, och Allah har makt över alla ting.

وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوۡلِهٖ مِنۡهُمۡ فَمَآ
اَوۡجَفۡتُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ خَيۡلٍ وَّلَا رِكَابٍ
وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنۡ يَّشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ۝٧

8. Vad helst Allah har givit Sitt sändebud som krigsbyte från städernas folk är för Allah och för sändebudet och för de närmaste och de föräldralösa och de behövande och den vägfarande, så att det icke *enbart* cirkulerar bland dem av er som är rika. Och tag emot vad helst sändebudet ger er, och avhåll er från vad helst han förbjuder er. Och frukta Allah, Allah är förvisso Sträng i att vedergälla.

مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوۡلِهٖ مِنۡ اَهۡلِ الۡقُرٰى
فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوۡلِ وَلِذِى الۡقُرۡبٰى وَالۡيَتٰمٰى
وَالۡمَسٰكِيۡنِ وَابۡنِ السَّبِيۡلِ ۙ كَىۡ لَا يَكُوۡنَ
دُوۡلَةًۢ بَيۡنَ الۡاَغۡنِيَآءِ مِنۡكُمۡ ؕ وَمَآ اٰتٰىكُمُ
الرَّسُوۡلُ فَخُذُوۡهُ ۚ وَمَا نَهٰىكُمۡ عَنۡهُ
فَانۡتَهُوۡا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيۡدُ
الۡعِقَابِ ۘ ۝٨ وقف لازم

9. *Detta krigsbyte är* för de fattiga flyktingar som drivits bort från sina hem och sina ägodelar medan de sökte Allahs nåd och *Hans* välbehag och för att hjälpa Allah och Hans sändebud. Det är dessa som är sanna *i sin tro*,

لِلۡفُقَرَآءِ الۡمُهٰجِرِيۡنَ الَّذِيۡنَ اُخۡرِجُوۡا
مِنۡ دِيَارِهِمۡ وَاَمۡوَالِهِمۡ يَبۡتَغُوۡنَ فَضۡلًا
مِّنَ اللّٰهِ وَرِضۡوَانًا وَّيَنۡصُرُوۡنَ اللّٰهَ
وَرَسُوۡلَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوۡنَ ۚ ۝٩

10. Och de som hade upprättat *sitt* hem *i denna stad* och *hade*

وَالَّذِيۡنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالۡاِيۡمَانَ مِنۡ

antagit tron före dem, älskar dem som söker tillflykt hos dem, och finner i sina hjärtan icke något begär efter det som givits till dem (flyktingarna), utan ger företräde åt andra framför sig själva, även fast fattigdom kanske är deras egen lott. Vem som än är fri från sin egen själs lystnad, det är dessa som kommer att vara framgångsrika.

قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا
يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ
اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ
بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۚ ﴿۱۰﴾

11. Och *krigsbytena är också* för de folk som kom efter dem. De sade: ”Vår Herre, förlåt oss och våra bröder som kom före oss i tron och lämna icke någon hätskhet i våra hjärtan mot dem som tror! Vår Herre! Du är sannerligen Tillgiven, Barmhärtig.”

وَالَّذِيْنَ جَآءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا
بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا
لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱﴾ ع

R.2

12. Har du icke sett hycklarna? De säger till sina bröder som icke tror bland bokens folk: ”Om ni blir utkörda skall vi verkligen gå ut med er och vi skall aldrig lyda någon emot er, och om ni bekämpas skall vi i sanning hjälpa er.” Men Allah bär vittnesbörd om att de förvisso är lögnare.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ
لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ
اَهْلِ الْكِتٰبِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ
وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۲﴾

13. Om de drivs bort kommer de aldrig att gå bort med dem, och om de bekämpas kommer de aldrig att hjälpa dem. Och även om de hjälper dem, kommer de säkerligen att vända *sina* ryggar till och då kommer de *själva* icke bli hjälpta.

لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ ۚ
وَلَئِنْ قُوْتِلُوْا لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ
نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ۫ ثُمَّ لَا
يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۳﴾

14. Förvisso hyser de större fruktan för er i sina hjärtan, än för Allah. Det är för att de är ett folk som *helt* saknar förnuft.

لَاَنۡتُمۡ اَشَدُّ رَهۡبَةً فِیۡ صُدُوۡرِهِمۡ مِّنَ
اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَوۡمٌ لَّا یَفۡقَهُوۡنَ ﴿۱۴﴾

15. De kommer icke att strida mot er tillsammans utom i starkt befästa städer eller bakom murar. Deras stridande sinsemellan är allvarligt. Du tror dem vara förenade, men deras hjärtan är splittrade. Det är för att de är ett folk som inte förstår.

لَا یُقَاتِلُوۡنَكُمۡ جَمِیۡعًا اِلَّا فِیۡ قُرًی
مُّحَصَّنَةٍ اَوۡ مِنۡ وَّرَآءِ جُدُرٍ ؕ بَاۡسُهُمۡ
بَیۡنَهُمۡ شَدِیۡدٌ ؕ تَحۡسَبُهُمۡ جَمِیۡعًا وَّ قُلُوۡبُهُمۡ
شَتّٰی ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَوۡمٌ لَّا یَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۵﴾ۚ

16. *Deras fall är* likt fallet med dem, som en kort tid före dem, smakade de onda följderna av sina gärningar. Och för dem finns ett smärtsamt straff.

كَمَثَلِ الَّذِیۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ قَرِیۡبًا ذَاقُوۡا
وَبَالَ اَمۡرِهِمۡ ۚ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِیۡمٌ ﴿۱۶﴾ۚ

17. Det är likt satan, när han säger till människan: ”förneka”, men när hon förnekar säger han: ”Jag har ingenting med dig att göra, jag fruktar Allah, världarnas Herre.”

كَمَثَلِ الشَّیۡطٰنِ اِذۡ قَالَ لِلۡاِنۡسَانِ اكۡفُرۡ ۚ
فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّیۡ بَرِیۡٓءٌ مِّنۡكَ اِنِّیۡۤ
اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۱۷﴾

18. Bådas slut är att de båda befinner sig i elden, förblivande i den. Sådan är syndarnas belöning.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَاۤ اَنَّهُمَا فِی النَّارِ
خَالِدَیۡنِ فِیۡهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِیۡنَ ﴿۱۸﴾ ع

R.3

19. Å, ni som tror! Frukta Allah och låt *varje* själ se efter vad den sänder i förväg till morgondagen. Och frukta Allah, Allah är i sanning Väl Medveten om vad ni gör.

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلۡتَنۡظُرۡ
نَفۡسٌ مَّا قَدَّمَتۡ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ خَبِیۡرٌۢ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۹﴾

20. Och var icke lika dem som glömde Allah, så att Han lät dem glömma sig själva. Det är dessa som är överträdarna.

وَلَا تَكُوۡنُوۡا كَالَّذِیۡنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنۡسٰهُمۡ
اَنۡفُسَهُمۡ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الۡفٰسِقُوۡنَ ﴿۲۰﴾

21. Eldens invånare och invånarna i *paradisets* trädgård är icke lika. Det är invånarna i *paradisets* trädgård som är de segerrika.

لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ وَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ؕ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۲۱﴾

22. Om Vi hade sänt ned denna Qur'an på ett berg skulle du säkerligen ha sett det ödmjukt och söndersprucket i fruktan för Allah. Och dessa är liknelser vilka Vi framställer för mänskligheten på det att den måtte tänka efter.

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰی جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ
خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَ تِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۲﴾

23. Han är Allah, det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom, Kännaren av det osedda och det sedda. Han är den Nåderike, den Barmhärtige.

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ
وَ الشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿۲۳﴾

24. Han är Allah, det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom, Konungen, den Helige, Källan till fred, Givaren av trygghet, Beskyddaren, den Mäktige, Betvingaren, den Upphöjde. Helig är Allah, *långt* högre än det vilket de förbinder *med Honom*.

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ
الْقُدُّوْسُ السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۲۴﴾

25. Han är Allah, Skaparen, Tillverkaren, Formgivaren. Hans är de vackraste namnen. Allt det som finns i himlarna och på jorden lovprisar Honom och Han ar den Mäktige, den Vise.

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰی ؕ يُسَبِّحُ لَهٗ مَا
فِی السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۚ وَ هُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۵﴾ ع

Kapitel 60
AL-MUMTAHÍNA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller fjorton verser.

I det föregående kapitlet talades det om judarnas räkenskap och uppståndelse (اَلْحَشْر *al-háshr*), och i det här kapitlet varnas muslimer för att ta sådana människor till vänner som motsätter sig Allah och sändebudet, eftersom det under den ytliga vänskapen ofta ryms hat i deras sinnen och det är säkert att de ständigt kommer att konspirera för att utplåna muslimerna.

Därefter nämns profeten Abraham, frid vare med honom, som ett föredöme. Hans vänskap var enbart till för Allahs skull och likaså hans fiendskap. Således förklaras det för människorna att deras släktingar, föräldrar och barn inte kommer att vara till någon nytta för dem. Deras relationer måste alltid grundas på relationen till Allah, och även avbrytas för Hans skull om nödvändigt. Men samtidigt påminns de troende om att de inte har rätt att tillfoga någon fiende skada som inte själv inlett aktiva fientliga handlingar mot dem. En hög nivå av rättvisa fordrar att de troende skall upprätthålla vänskapen så länge motparten är villig att göra det.

Eftersom kapitlet talar om den period där muslimer givits tillåtelse att, utöver striden mot judarna, även strida i självförsvar mot avgudyrkare, så berättas det om olika frågor som uppstår kring dessa strider och vad som är rätt och fel. Till exempel skall man pröva de avgudadyrkande kvinnor som kommit till tro och migrerat till muslimerna. Om de verkligen har trott av egen vilja så får man absolut inte återförena dem med avgudadyrkarna, eftersom deras tidigare äktenskap inte längre är giltiga. Man skall i vilket fall som helst alltid ersätta

den summa som dessa kvinnors tidigare förmyndare spenderat på dem.

Mot slutet nämns den trohetsed som de troende kvinnor, som flytt från de icke troende människor och migrerat, bör avlägga och som även gäller för alla andra troende kvinnor när de önskar avlägga trohetseden.

رکوعاتها ٢ سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ ٦٠ اٰياتها ١٤

Sura AL-MUMTAHĪNA
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Å, ni som tror! Tag icke Min fiende och er fiende till vän som ni erbjuder kärlek fastän de har förnekat den sanning som har kommit till er *och* har drivit ut sändebudet och er själva f*rån era hem, enbart* för att ni trodde på Allah, er Herre? Om ni går ut för att kämpa för Min sak och för att söka Mitt välbehag, *tag dem icke till vänner* sändande dem kärleks*budskap* i hemlighet, fastän Jag vet bäst vad ni döljer och vad ni uppenbarar. Och vem helst av er som gör det har sannerligen irrat bort från den rätta vägen.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ
وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَآءَكُمْ مِّنَ
الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ
تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ
جِهَادًا فِيْ سَبِيْلِيْ وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِيْ ۖ
تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖ وَاَنَا اَعْلَمُ
بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ؕ وَمَنْ
يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ۝٢

3. Enbart om de får övertaget över er kommer de att träda fram som *öppna* fiender för er, och kommer att sträcka ut sina händer och sina tungor mot er med en ond *avsikt*. Och de önskar intensivt att ni skall sluta tro.

اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً
وَّيَبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ
بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ؕ ۝٣

4. Varken era släktskapsband eller era barn kommer alls att gagna er på uppståndelsens dag. Han kommer att besluta mellan er. Och Allah ser allt vad ni gör.

معانقة عند المتأخرين لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚۛ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚۛ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٤

5. Det finns sannerligen ett gott exempel för er i Abraham och dem med honom, när de sade till sitt folk: ”Vi har ingenting med er och med det ni dyrkar bredvid Allah att göra. Vi förnekar allt det *ni tror på*. Det har uppstått en uppenbar fiendskap och hat mellan oss och er för alltid, till dess att ni enbart tror på Allah”, utom för detta som Abraham sade till sin fader: ”Jag skall förvisso be om förlåtelse för dig, fastän jag icke har makt *att göra* något för dig mot Allah.” *De bad till Gud och sade*: ”Vår Herre, till Dig sätter vi vår lit och till Dig vänder vi oss i *ånger* och till Dig är det *slutliga* återvändandet,

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ
وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا
بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ۫ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوْا
بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ
لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا
وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝٥

6. vår Herre, gör oss icke till en prövning för dem som icke tror, och förlåt oss, vår Herre, ty Du allena är den Mäktige, den Vise.”

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ۝٦

7. Det finns förvisso ett gott exempel i dem för er, för *alla* som hoppas på Allah och den yttersta dagen. Och vem som än vänder sig bort, är Allah i sanning Självtillräcklig, Värdig all lovprisning.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ؕ وَمَنْ
يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝٧ ع

R.2

8. Det kan så vara att Allah kommer att skapa kärlek mellan er och dem mot vilka ni *nu* hyser fiendskap, och Allah är Mäktig och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ؕ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ؕ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٨

9. Beträffande dem som icke har kämpat mot er på grund av *er* religion och som icke har drivit ut er ur era hem, förbjuder Allah er icke att vara vänliga mot dem och handla rättvist mot dem, Allah älskar förvisso dem som är rättvisa.

لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ
يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ
مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْٓا
اِلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝٩

10. Allah förbjuder er bara beträffande dem som har stridit mot er på grund av *er* religion och har drivit ut er ur era hem och som har hjälpt *andra* att driva ut er, att bli vän med dem, och vem som än blir vän med dem, det är de som är överträdare.

اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ
فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ
وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ
تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝١٠

11. Å, ni som tror! När troende kvinnor kommer till er som flyktingar, undersök deras fall. Allah känner bäst deras tro. Sedan om ni finner dem vara *sanna* troende, sänd dem icke tillbaka till de icke troende! Dessa *kvinnor* är icke tillåtna för dem, icke heller är de tillåtna för dessa *kvinnor*. Men ge *deras icke troende makar* vad de har givit ut *för dem*. Och det är ingen synd för er att äkta dem när ni har givit dem deras brudgåvor. Och håll icke fast vid era äktenskapliga band med icke troende kvinnor, men begär *tillbaka* det som ni har givit ut, och låt *de icke troende* begära det de har givit ut. Det är Allahs domslut. Han dömer mellan er. Och Allah är Allvetande, Vis.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ
مُهٰجِرٰتٍ فَامْتَحِنُوْهُنَّ ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ
بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ
فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ؕ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ؕ وَاٰتُوْهُمْ
مَّآ اَنْفَقُوْا ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ
تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ؕ
وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوْا
مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوْا مَآ اَنْفَقُوْا ؕ ذٰلِكُمْ
حُكْمُ اللّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝١١

12. Och om någon av era hustrur lämnar er för de icke troende och ni hämnas, *och får något krigsbyte från de icke troende*, ge lika mycket till de troende, vars hustrur har rymt iväg som de hade givit ut *till sina hustrur*. Och frukta Allah, som ni tror på.

وَاِنۡ فَاتَكُمۡ شَيۡءٌ مِّنۡ اَزۡوَاجِكُمۡ اِلَى
الۡكُفَّارِ فَعَاقَبۡتُمۡ فَاٰتُوا الَّذِيۡنَ ذَهَبَتۡ
اَزۡوَاجُهُمۡ مِّثۡلَ مَاۤ اَنۡفَقُوۡا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
الَّذِيۡۤ اَنۡتُمۡ بِهٖ مُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۲﴾

13. Å, profet! När troende kvinnor kommer till dig och svär trohetseden *i din närvaro* att de icke skall sätta något vid Allahs sida, och att de icke skall stjäla, och icke begå otukt eller döda sina barn, eller framställa någon skandalös anklagelse som de själva avsiktligt har hittat på, eller vara olydiga mot dig i det som är tillbörligt, acceptera då deras trohetsed och be Allah förlåta dem. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الۡمُؤۡمِنٰتُ
يُبَايِعۡنَكَ عَلٰۤى اَنۡ لَّا يُشۡرِكۡنَ بِاللّٰهِ شَيۡـًٔا
وَّلَا يَسۡرِقۡنَ وَلَا يَزۡنِيۡنَ وَلَا يَقۡتُلۡنَ
اَوۡلَادَهُنَّ وَلَا يَاۡتِيۡنَ بِبُهۡتَانٍ يَّفۡتَرِيۡنَهٗ
بَيۡنَ اَيۡدِيۡهِنَّ وَاَرۡجُلِهِنَّ وَلَا يَعۡصِيۡنَكَ
فِيۡ مَعۡرُوۡفٍ فَبَايِعۡهُنَّ وَاسۡتَغۡفِرۡ لَهُنَّ
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿۱۳﴾

14. Å, ni som tror! Tag icke ett folk som Allah vredgas på till vänner, de har sannerligen förtvivlat om det tillkommande just så som de icke troende har förtvivlat om dem som ligger i gravarna.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَتَوَلَّوۡا قَوۡمًا
غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ قَدۡ يَئِسُوۡا مِنَ
الۡاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الۡكُفَّارُ مِنۡ
اَصۡحٰبِ الۡقُبُوۡرِ ﴿۱۴﴾ ع

Kapitel 61
ASSÁFF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller femton verser.

I slutet av det föregående kapitlet berättas det om den trohetsed som inte bara belyser de troende kvinnornas ansvar, utan även troende män uppmanas till att svära att de tar avstånd från de andliga brister som nämndes. Uppmaningen i kapitlets inledning gäller alltså bägge könen, och innebär att de inte ska uppträda skenheligt efter trohetseden och att det inte ska vara så att de förmanar andra, men själva inte handlar i enlighet med sin trohetsed. Det sägs till människorna att om de hängivet håller sig till trohetseden, så kommer Allah att förena deras hjärtan, så att de kan ställa sig så enade mot fienden som en vägg belagd med bly.

I det här kapitlet nämns även Jesu, frid vare med honom, profetia angående den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i vilken han omnämns med sitt andra namn Ahmad, vilket manifesterar den milda sidan av hans profetvärdighet. Angående Ahmad framgår det i de följande verserna att en person skulle komma även under den senare tiden och han skulle manifestera den milda sidan av den Helige Profetens värdighet. Verserna beskriver det sätt på vilket denne utlovade person och hans anhängare skall komma att utföra sitt uppdrag med mildhet i islams tjänst, och detta pekar tydligt på att detta är en profetia angående framtiden.

I slutet av kapitlet talas om Jesus, frid vare med honom, och hans profetior, och det står att när han frågade: ”Vilka är mina medhjälpare i Allahs sak?” svarade lärjungarna: ”Vi är Allahs hjälpare”. När samma fråga upprepas senare, åligger det den

tidens muslimer, vilka hyser en sann tro på profetiorna, att samlas under den utlovade muslimske Messias fana och förkunna att de i varje fall kommer vara hans medhjälpare för att tjäna islam för Allas sak.

ركوعاتها ٢ سُوْرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ ٦١ اٰياتها ١٥

Sura ASSÁFF
(Uppenbarad efter hidjra)

---

1. I Allahs, Den Nåderike, Den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah, och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾

3. Å, ni som tror! Varför säger ni det ni icke gör?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا
تَفْعَلُوْنَ ﴿٣﴾

4. Det är ytterst förhatligt i Allahs ögon att ni säger det ni icke gör.

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا
تَفْعَلُوْنَ ﴿٤﴾

5. Allah älskar i sanning dem som strider för Hans sak, ordnade i *täta* led som om de vore en *stark* konstruktion gjuten av *smält* bly.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ
صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ﴿٥﴾

6. Och *kom ihåg* när Moses sade till sitt folk: ”Å, mitt folk, varför sårar ni mig och ni vet att jag är Allahs sändebud till er?” Så när de avvek *från den rätta vägen*, lät Allah deras hjärtan avvika, ty Allah vägleder icke de upproriska människorna.

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ
تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
اِلَيْكُمْ ؕ فَلَمَّا زَاغُوْۤا اَزَاغَ اللّٰهُ
قُلُوْبَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦﴾

7. Och *kom ihåg* när Jesus, Marias son, sade: ”Å, Israels barn, jag är förvisso Allahs sändebud till er, och *jag* uppfyller

وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْۤ
اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ

det som finns före mig i Toran och ger glada budskap om ett sändebud som skall komma efter mig, och hans namn kommer att vara Ahmad.” Och när han kom till dem med klara bevis sade de: ”Detta är en uppenbar förtrollning.”

مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ
وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗٓ
اَحْمَدُ ؕ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا
هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧

8. Men vem kan begå en större orätt än den som smider en lögn mot Allah när han inbjuds till islam? Allah vägleder icke det syndande folket.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ وَ هُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ؕ
وَ اللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٨

9. De försöker släcka ut Allahs ljus med sina munnars *utblåsning* men Allah kommer att fullkomna Sitt ljus, hur mycket de icke troende än må ogilla *det*.

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ
وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝٩

10. Det är Han Som har sänt Sitt sändebud med vägledningen och sanningens religion, så att Han kan låta den råda över religionens alla *trossatser*, hur mycket de som förbinder medhjälpare *med Gud* än må ogilla *det*.

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُوْنَ ۝١٠ ع

R.2

11. Å, ni som tror! Skall Jag peka ut en uppgörelse för er som kommer att befria er från ett smärtsamt straff?

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى
تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝١١

12. Att ni tror på Allah och Hans sändebud och strävar för Allahs sak med er egendom och era liv. Det är bättre för er om ni bara visste.

تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ وَ تُجَاهِدُوْنَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ؕ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝١٢ ۙ

13. Han kommer att förlåta er era synder och lämna er tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, och till evighetens trädgårdars rena och välbehagliga boningar. Det är den överlägsna triumfen,

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ
طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ط ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ﴿١٣﴾

14. och *Han kommer att skänka er* en annan ynnest som ni älskar: Hjälp från Allah och en nära *förestående* seger. Så ge glädjebudskap till de troende.

وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ط نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ
قَرِيْبٌ ط وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾

15. Å, ni som tror! Var hjälpare *i* Allahs *sak*, som Jesus, Marias son, sade till *sina* lärjungar: ”Vilka är mina medhjälpare i Allahs *sak*?” Lärjungarna sade: ”Vi är Allahs hjälpare.” Så en grupp av Israels barn trodde, medan en grupp icke trodde. Sedan hjälpte Vi dem som trodde mot deras fiende, och de blev segerrika.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا
قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ
اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ط قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ
نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ
بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ج
فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ
فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ﴿١٥﴾ ع

Kapitel 62
AL-DJUMU'Á

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tolv verser.

Kapitlet omfattar alla profetior som nämnts i det föregående kapitlet, och ämnet kretsar kring olika betydelser av ordet ”att samla” (جَمَعَ *djama'á*). Det innebär att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kommer att vara en anledning av att sammanföra de senare muslimerna med de tidigare, och även sammanföra sina majestätiska med sina milda egenskaper. Även veckodagen fredag, ”samlingsdagen” (يَوْمُ الْجُمُعَة *jaumul djumu'á*) nämns i det här kapitlet eftersom alla muslimer samlas för bön på den dagen.

I slutet uttalas en profetia angående den senare tidens muslimer. I den står att muslimerna kommer att överge den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genom att ägna sig åt att tjäna pengar och bedriva handel. Vissa lärde menar att detta förekom redan under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid och även att hans mest hängivna följeslagare, de som inte ens övergav honom i svåra striders hetta, brukade lämna honom och rusa mot de handelskaravaner som de hörde närma sig. Detta är bara ett förtal mot den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, följeslagare.

Förvisso syftar versen på den senare tidens muslimer som kommer att uppträda likgiltigt beträffande sin tro och inte vilja ha något med den Helige Profetens budskap att göra.

رکوعاتها ٢ سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ ٦٢ اٰياتها ١٢

Sura AL-DJUMU'Á
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah, Konungen, den Helige, den Mäktige, den Vise.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

3. Det är Han Som bland de olärda, från deras egna led, har upprest ett sändebud som läser upp Hans tecken för dem och gör dem rena och lär dem boken och visheten fastän de dessförinnan svävade i en uppenbar villfarelse;

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ
يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ
لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۙ﴿٣﴾

4. och andra av dem vilka ännu icke har förenat sig med dem. Han är den Mäktige, den Vise.

وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ؕ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤﴾

5. Det är Allahs nåd, Han ger den till vem Han behagar, och Allah är den omätliga nådens Herre.

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٥﴾

6. De som anförtroddes Torans *lag* men icke utförde *dess befallningar* liknar en åsna som bär *en last av* böcker. Ond är det folkets like som förkastade Allahs tecken. Och Allah vägleder icke de syndande människorna.

مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ
لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ
اَسْفَارًا ؕ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦﴾

7. Säg: ”Å, ni som är judar, om ni tror er vara Allahs vänner *till den grad* att alla andra folk utesluts, önska er då döden, om ni *verkligen* är sannfärdiga.”

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا اِنْ زَعَمْتُمْ
اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ
فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٧

8. Men de kommer aldrig att önska sig den, på grund av det som deras händer har sänt i förväg. Och Allah känner väl dem som gör fel.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًا ۢبِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ ۢبِالظّٰلِمِيْنَ ۝٨

9. Säg: ”Döden från vilken ni flyr kommer förvisso att hinna ifatt er. Sedan kommer ni att vändas åter till Honom Som känner det osedda och det sedda och Han kommer att upplysa er om vad ni brukade göra.”

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ
مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٩ ع

R.2

10. Å, ni som tror! När kallelsen till bön kommer på fredagen, skynda till ihågkommandet av Allah och lämna *all* handel. Det är bäst för er om ni bara visste.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ
مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝١٠

11. Och när bönen är avslutad, sprid er då i landet och sök Allahs nåd, och kom ihåg Allah mycket, på det att ni måtte ha framgång.

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي
الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ۝١١

12. Men när de ser några handelsvaror eller förströelser, ger de sig av till dem och lämnar dig stående. Säg: ”Det som är hos

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا ۨانْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا
وَتَرَكُوْكَ قَآئِمًا ؕ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ

Allah är bättre än förströelser och handelsvaror och Allah är den Bäste av Försörjare.”

مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ
الرّٰزِقِيْنَ ﴿١٢﴾ ع

Kapitel 63
AL-MUNÁFIQÚN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tolv verser.

Det inleds med berättelsen om de hycklare som svär på att Profeten är Allahs sändebud, och att Allah väl känner till att han är ett sändebud, men sedan vittnar Allah om att hycklarna ljuger. Detta kommer även att vara många muslimers tillstånd under de senare tidevarven. De kommer att svära sin tro på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk, men Allah kommer att vittna om att deras påståenden enbart är prat och att dessa människor inte uppfyller de sanna kriterierna för sin tro.

I kapitlet berättas det om Abdullah bin Ubay bin Salul, som var ledare för hycklarna under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, och hur han fräckt smädade Profeten under hemresan från ett fältslag. Han framställde sig som den ädlaste bland invånarna i Medina, och påstod att Profeten var det motsatta, och svor på att han skulle fördriva Profeten från Medina. Allahs vilja lät det motsatta inträffa, och trots den makt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, besatt, så visade han prov på en enastående förlåtelse och fördrev ändå inte denne hycklare. Istället bad han om hycklarens förlåtelse till dess att Allah Själv uppmanade honom att aldrig stå vid Abdullahs grav för att be om hans förlåtelse igen.

أياتها ١٢ — سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ ٦٣ — ركوعاتها ٢

Sura AL-MUNÁFIQÚN
(Uppenbarad efter hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. När hycklarna kommer till dig säger de: ”Vi vittnar om att du är Allahs sändebud.” Och Allah vet att du sannerligen är Hans sändebud, men Allah vittnar även om att hycklarna förvisso är lögnare.

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۚ۝٢

3. De har gjort sina eder till en täckmantel, sålunda håller de *människor* borta från Allahs väg. Ont är förvisso det som de har gjort.

اِتَّخَذُوْۤا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٣

4. Det är för att de *först* trodde, sedan förnekade *de*. Så ett sigill sattes för deras hjärtan och *följaktligen* förstår de icke.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝٤

5. Och när du ser dem, behagar deras gestalter dig, och om de talar lyssnar du till deras tal, *fastän* de är som om de vore uppstöttade träblock. De tror att varje hemsökelse skall drabba dem. De är fienden, så tag dig i akt för dem. Allahs förbannelse vare över dem! Hur bortvända är de icke!

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ؕ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ؕ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۫ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝٥

6. Och när det sägs till dem: ”Kom, så att Allahs sändebud kan be om förlåtelse för er,” vänder de sina huvuden åt sidan och du ser dem hålla sig tillbaka medan de är uppblåsta av högmod.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ
رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٦

7. För dem spelar det ingen roll om du ber om förlåtelse för dem, eller icke ber om förlåtelse för dem. Allah kommer aldrig att förlåta dem. Allah vägleder icke de upproriska människorna.

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ط لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ط
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٧

8. Det är de som säger: ”Ge icke ut till dem som är med Allahs sändebud förrän de har skingrats *och lämnat honom*”, fast himlarnas och jordens skatter tillhör Allah, men hycklarna förstår icke.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا ط وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ٨

9. De säger: ”Om vi återvänder till Medina kommer den mest upphöjde förvisso att driva ut den mest föraktlige därifrån,” medan den *sanna* äran tillhör Allah och Hans sändebud och de troende, men hycklarna vet icke.

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ
لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ط وَلِلَّهِ
الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٩

R.2

10. Å, ni som tror! Låt icke era ägodelar och era barn distrahera er från att komma ihåg Allah. Och vem som än gör så, det är de som är förlorarna.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ج وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٠

11. Och ge ut av det som Vi har givit er innan döden kommer över någon av er och han säger: ”Min Herre! Om Du bara ville ge mig

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا

uppskov för ett litet tag, så att jag kunde ge allmosor och vara bland de rättfärdiga.”

اَخَّرْتَنِیْٓ اِلٰٓی اَجَلٍ قَرِیْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ
وَاَکُنْ مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۱۱﴾

12. Och Allah kommer icke att ge en själ uppskov när dess fastställda tid har kommit, och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

وَلَنْ یُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ؕ
وَاللّٰهُ خَبِیْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲﴾ ع

Kapitel 64
AT-TAGHÁBUN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller nitton verser.

På samma sätt som kapitel *al-djumu'a* inleds även det här kapitlet med orden ”Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah.” Ämnet om lovprisandet av Allah behandlas, och det nämns att den allra främste i att lovprisa Allah är den Helige Profeten Mu<u>h</u>ammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Hur kan det då vara möjligt för den som smädar den Helige Profeten, den store lovprisaren, att undgå Allahs vrede?

I kapitel *al-djumu'á* nämns fredagen, ”samlingsdagen” (يَوْمُ الْجُمُعَة *jaumul djumu'á*) och dess betydelse, och det berättades att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skulle komma att vara en anledning till att sammanföra den senare tidens muslimer med de tidigare. Här förutspås att den senare tidens ”samlingsdag”, som nämns i kapitel *al-djumu'á*, skall vara ”urskiljningens dag” (يَوْمُ التَّغَابُن *jaumut taghábun*), då sann tro kommer att urskiljas från falsk tro.

Under denna epok, som kommer att vara en tidsålder då många ekonomiska uppoffringar görs för att stödja tron, förkunnas samtidigt ett glädjebudskap för dem som uppoffrar sig ekonomiskt, om att vadhelst de spenderar på Allahs väg kommer att godtas av Allah och återgäldas med ofantligt stora belöningar.

ركوعاتها ٢ — سُوْرَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ ٦٤ — آياتها ١٩

Sura AT-TAGHÁBUN
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah. Hans är konungadömet och Hans är lovprisningen och Han har makt över allting.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِۚ
لَهُ الۡمُلۡكُ وَلَهُ الۡحَمۡدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ
شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ۝٢

3. Det är Han Som har skapat er, sedan blev några av er förnekare och några av er blev troende. Och Allah ser vad ni gör.

هُوَ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ فَمِنۡكُمۡ كَافِرٌ وَّمِنۡكُمۡ
مُّؤۡمِنٌؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ بَصِيۡرٌ ۝٣

4. Han skapade himlarna och jorden med sanning och Han formade er och gjorde er form skön, och till Honom är det *sista* återvändandet.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ بِالۡحَقِّ
وَصَوَّرَكُمۡ فَاَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡۚ وَاِلَيۡهِ
الۡمَصِيۡرُ ۝٤

5. Han vet allt som finns i himlarna och på jorden, och Han vet vad ni hemlighåller och vad ni yppar, och Allah känner till fullo *allt det* som är *gömt* i *era* hjärtan.

يَعۡلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَيَعۡلَمُ
مَا تُسِرُّوۡنَ وَمَا تُعۡلِنُوۡنَؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌۢ
بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ۝٥

6. Har icke nyheten kommit till er om dem som förnekade förut? De smakade de onda konsekvenserna av sitt uppförande, och de fick ett smärtsamt straff.

اَلَمۡ يَاۡتِكُمۡ نَبَؤُا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مِنۡ
قَبۡلُ فَذَاقُوۡا وَبَالَ اَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ
عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ۝٦

7. Det var för att deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken, men de sade: ”Skall människor vägleda oss?” Så de förnekade dem och vände sig bort, men Allah hade aldrig något behov *av dem*, och Allah är Självtillräcklig, Värdig all lovprisning.

ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا ۡ
فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ
غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٧

8. De som förnekar tror att de icke kommer att resas upp. Säg: ”Jo, vid min Herre, ni skall förvisso resas upp, då skall ni i sanning bli underrättade om vad ni gjorde. Och det är lätt för Allah.”

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ؕ قُلْ
بَلٰى وَرَبِّيْ لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا
عَمِلْتُمْ ؕ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝٨

9. Tro därför på Allah och Hans sändebud, och på det ljus vilket Vi har sänt ned. Och Allah är Väl Medveten om allt vad ni gör.

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ
اَنْزَلْنَا ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝٩

10. Den dagen när Han skall samla er på samlingsdagen, det kommer att bli dagen för ömsesidiga vinnare och förlorare. Och vilka som än tror på Allah och handlar rättfärdigt, från dem kommer Han att föra undan de onda *följderna av deras* gärningar, och Han kommer att lämna dem tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, att förbli däri i evighet. Det är den överlägsna framgången.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ
التَّغَابُنِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ۝١٠

11. Men *när det gäller* de som icke tror och förkastar Våra tecken, skall dessa bli eldens invånare, i vilken de skall förbli, ett ont slutmål är det!

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ
اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ
وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝١١ ع

R.2

12. Ingen svårighet drabbar utom med Allahs tillstånd. Och Han leder hjärtat *rätt* för den som tror på Allah. Och Allah känner alla ting väl.

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ
وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ؕ
وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٢﴾

13. Och lyd Allah och lyd sändebudet. Men om ni vänder er bort, då är Vårt sändebud enbart ansvarigt för att tydligt förmedla *budskapet*.

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ
الْمُبِيْنُ ﴿١٣﴾

14. Allah! Det finns ingen Gud utom Han, så låt de troende sätta sin lit till Allah.

اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Å, ni som tror! Bland era hustrur och era barn finns det *några som verkligen är* era fiender, så tag er i akt för dem. Och om ni har överseende och förlåter och ursäktar, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ
وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ
وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا فَاِنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥﴾

16. Era ägodelar och era barn är en prövning, men hos Allah finns en ofantlig belöning.

اِنَّمَاۤ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ
وَاللّٰهُ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾

17. Så frukta Allah så gott ni kan, och lyssna och lyd och ge ut för *Hans sak*, det kommer att vara bra för er själva. Och vem helst som räddas från sin egen girighet, det är de som skall ha framgång.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا
وَاَطِيْعُوْا وَاَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ؕ
وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Om ni ger Allah ett uppriktigt lån, kommer Han att mångfaldiga det för er och förlåta er, och Allah är Synnerligen Uppskattande, Fördragsam,

اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ
لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ شَكُوْرٌ
حَلِيْمٌ ۙ﴿۱۸﴾

19. Kännaren av det osedda och det sedda, den Mäktige, den Vise.

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۹﴾ ع

Kapitel 65
AT̲-T̲ALÁQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tretton verser.

Kapitlet heter ”skilsmässan ” (اَلطَّلَاق *at̲-t̲aláq*) och handlar från början till slut om olika frågor kring en skilsmässa.

Det centrala sammanhanget mellan detta och föregående kapitel är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har framställts som ett ljus, som för mänskligheten ut ur mörker och in i ljuset. Det är samma ljus som på senare tid återigen kommer att leda hans folk ut ur de världsliga mörker som de kommer att befinna sig i. När det gäller färden från mörker till ljus, så är ämnet kring resan från ett syndfullt leverne till ett rättfärdigt leverne av stor betydelse. Ljuset kommer alltså att leda människor både ur ett dogmatiskt mörker och även ett moraliskt mörker. Det konstateras alltså beträffande den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han är ett förkroppsligat ihågkommande av Allah (ذِكْرٌ *dhikr*) och det är genom att komma ihåg Allah som man erhåller detta ljus. Det var genom den egenskapen som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fick den enastående position som gjorde honom till ett ljus, och så att han på så vis kunde leda sina sanna anhängare ur mörker och in i ljuset.

I kapitlet finns det en vers som avslöjar hemligheterna med himmel och jord på ett makalöst sätt. På samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, själv lett sitt folk ur mörkret, så uppenbarades den skrift för honom som avslöjar hemligheterna bakom universums mörker. Upprepade gånger beskrivs sju himlar i den Ädla Qur’anen, och

man får förklaringen att det även skapats sju jordklot. Allah känner bäst till hur invånarna på dessa klot mottagit uppenbarelser och hur de räddats ur sina respektive mörker. I nuläget har astronomer inte ens skrapat på ytan av detta ämne, men på samma sätt som det upprepade gånger tidigare bevisats så är Qur'anens kunskaper oändliga, som en rinnande flod, och framtida vetenskapsmän kommer säkerligen att, till en viss grad, få kännedom om dessa kunskaper.

سُوۡرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ ٦٥ — اٰياتها ١٣ — رکوعاتها ٢

Sura AT-TALÁQ
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Å, profet! När ni skiljer er ifrån kvinnor, skilj er från dem under den *föreskrivna* tiden, och beräkna tiden och frukta Allah, er Herre. Kör icke ut dem ur deras hus, icke heller skall de *själva* lämna dem, såvida de icke begår en uppenbar otillbörlighet. Dessa är de gränser som *fastställts* av Allah, och vem helst som överskrider Allahs gränser gör sannerligen sin egen själ orätt. Du vet icke, det kan så vara att Allah kommer att låta något nytt hända därefter.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ اِذَا طَلَّقۡتُمُ النِّسَآءَ
فَطَلِّقُوۡهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحۡصُوا الۡعِدَّةَ ۚ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمۡ ۚ لَا تُخۡرِجُوۡهُنَّ مِنۡ
بُيُوۡتِهِنَّ وَلَا يَخۡرُجۡنَ اِلَّاۤ اَنۡ يَّاۡتِيۡنَ
بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ؕ وَتِلۡكَ حُدُوۡدُ اللّٰهِ ؕ
وَمَنۡ يَّتَعَدَّ حُدُوۡدَ اللّٰهِ فَقَدۡ ظَلَمَ
نَفۡسَهٗ ؕ لَا تَدۡرِىۡ لَعَلَّ اللّٰهَ يُحۡدِثُ
بَعۡدَ ذٰلِكَ اَمۡرًا ﴿٢﴾

3. Sedan, när de just skall till att nå gränsen för sin *fastställda* tid, behåll dem med vänlighet eller skilj er från dem med vänlighet, och kalla två rättvisa personer bland er till vittne, och bär ett *sant* vittnesbörd för Allah. Sålunda förmanas den som tror på Allah och den yttersta dagen. Och för den som fruktar Allah, kommer Allah att öppna en utväg,

فَاِذَا بَلَغۡنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمۡسِكُوۡهُنَّ
بِمَعۡرُوۡفٍ اَوۡ فَارِقُوۡهُنَّ بِمَعۡرُوۡفٍ
وَّاَشۡهِدُوۡا ذَوَىۡ عَدۡلٍ مِّنۡكُمۡ وَاَقِيۡمُوا
الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ؕ ذٰلِكُمۡ يُوۡعَظُ بِهٖ مَنۡ كَانَ
يُؤۡمِنُ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ ۙ وَمَنۡ يَّتَّقِ
اللّٰهَ يَجۡعَلۡ لَّهٗ مَخۡرَجًا ۙ ﴿٣﴾

4. och förse honom därifrån han icke väntar sig det. Och för den som sätter sin lit till Allah, är Han tillräcklig. Allah kommer helt

وَّيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُ ؕ وَمَنۡ
يَّتَوَكَّلۡ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسۡبُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

förvisst att fullfölja Sin avsikt. Allah har ett fastställt mått för allt.

بَالِغُ اَمْرِهٖ ؕ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ
قَدْرًا ﴿٤﴾

5. Och om ni svävar i tvivel *beträffande* sådana av era kvinnor som har misströstat om sina månatliga regleringar, *vet* då *att* den föreskrivna tiden för dem är tre månader och det samma *för* sådana som *ännu* icke har fått sina månatliga regleringar. Och *beträffande de* havande skall deras period vara till dess att de har befriats från sin börda. Och för vem helst som fruktar Allah, kommer Han att underlätta hans ärende.

وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ
اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰٓـِٔيْ
لَمْ يَحِضْنَ ؕ وَ اُولَاتُ الْاَحْمَالِ
اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ وَمَنْ
يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ﴿٥﴾

6. Detta är Allahs befallning som Han har sänt ned till er. Och för den som fruktar Allah, kommer Han att röja undan de onda *följderna* av hans gärningar och kommer att utöka belöningen till honom.

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ اِلَيْكُمْ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ
اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ
اَجْرًا ﴿٦﴾

7. Hys dem i de hus i vilka ni bor *under den föreskrivna tiden*, på det bästa sätt ni förmår, och plåga dem icke så att ni skapar svårigheter för dem. Och om de är havande, försörj dem till dess att de befriats från sin börda. Och om de ger *barnet* di för er, ge dem deras vederbörliga gottgörelse, och fastställ era angelägenheter i samråd med varandra med rättvisa, men om ni stöter på svårigheter beträffande varandra, låt då en annan *kvinna* amma *barnet* för honom (fadern).

اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ
وُّجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا
عَلَيْهِنَّ ؕ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ
فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ
فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ
وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ
تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗٓ اُخْرٰى ﴿٧﴾

8. Låt den som har ett överflöd av tillgångar ge ut av sitt överflöd.

لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَمَنْ قُدِرَ

Och låt den vars medel till uppehälle är små ge ut av vad Allah har givit honom. Allah betungar icke någon själ utöver det Han har skänkt den. Snart kommer Allah att ge lättnad efter svårigheterna.

عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۗ لَا
يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۗ سَيَجْعَلُ
اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ﴿٨﴾

R.2

9. Hur mången stad gjorde *icke* uppror mot sin Herres befallning och Hans sändebud, och Vi kallade den till allvarlig räkenskap och straffade den med ett hårt straff!

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا
وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا ۙ
وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٩﴾

10. Så den smakade de onda följderna av sitt uppförande, och slutet på dess fall blev förintelse.

فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ
اَمْرِهَا خُسْرًا ﴿١٠﴾

11. Allah har berett ett svårt straff för dem, så frukta Allah, å, ni människor med förstånd *och* som har trott. Allah har sannerligen sänt ned en påminnelse till er,

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۛ
قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١١﴾

12. ett sändebud som läser upp Allahs klara tecken för er, på det att han måtte föra dem som tror och gör goda gärningar ut ur varje *slag av* mörker *och* in i ljuset. Och den som tror på Allah och gör rättfärdiga gärningar kommer Han att låta träda in i *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, för att förbli däri för evigt. Allah har sannerligen gjort utmärkta förberedelser för honom.

رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ
لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ وَمَنْ يُّؤْمِنْ
بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ
اَبَدًا ۗ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿١٢﴾

13. Allah är Den Som skapade sju himlar och lika många *jordklot*. *Den gudomliga* befallningen kommer ned mitt ibland dem så att ni kan veta att Allah har makt över alla ting, och att Allah omfattar alla ting i *Sin* kunskap.

اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ
الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۙ
وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴿۱۳﴾ ع ۲ ۱۸

Kapitel 66
AT-TA<u>H</u>RÍM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*mádina*) och innehåller tretton verser.

I det föregående kapitlet berättas om universums storslagna hemligheter vilka avslöjades för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och här talas det dessutom om vissa mindre hemligheter. Allah, Kännaren av det fördolda (عٰلِمُ الْغَيْب *álimul-gháib*) avslöjade alltså hemligheter av olika storlek för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Relationen mellan detta och det föregående kapitlet kan alltså förklaras genom versen: ” Vilken slags bok är detta! Den utelämnar ingenting, litet eller stort, utan har bevarat det.” (18:50).

I kapitlet beskrivs den sanna botgörelsen, och Profetens anhängare får veta att då de ångrar sig med ett sant hjärta så kan Allah förlåta deras synder, stora som små. Kännetecknet för denna botgörelse är att bättringen hos dem inleds och att de dag för dag skall känna en kraft som håller dem borta från synd, och Allah kommer att avlägsna alla deras brister från dem. Perioden för avlägsnandet av deras brister kommer att ske genom det ljus som de tilldelas, på samma sätt som den som färdas i ljus kan urskilja farorna på sin väg. Att ljuset kommer att löpa framför dem (vers 9) innebär att Allah kommer att leda dem till den rätta vägen. Med orden ”vid deras vänsterhänder” (vers 9) åsyftas troligtvis människor som begått synder och som i den Ädla Qur’anen kallas den vänstra handens människor, och de kommer inte att tilldelas det ljuset. Endast de som ständigt ger godheten företräde framför synden kommer att få ta del av det ljuset, och de får alltså ta del av ett ljus som stadigt

leder dem på godhetens vägar.

I slutet av kapitlet återges ett exempel med två olycksaliga kvinnor som varit ohederliga, men som hörde till profeternas hushåll. I motsats till dem nämns även två mycket fromma kvinnor. Den ena av dem var hustru till Farao, en av Allahs mycket grymma och tyranniska fiender. Men trots detta bevarade hon sin tro. Den andra var Maria, frid vare med henne, som av Allah skänktes den mirakulösa sonen Jesus, frid vare med honom, vilket inte skedde på grund av hennes egen önskan.

I den sista versen berättas det att även en sann och rättfärdig individ av den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, folk kommer att få denna mirakulösa behandling, att trots att han inte själv kommer att önska sig någon upphöjd ställning, så kommer Allah att ingjuta Sin ande (رُوْح *rúh*) i honom och gör honom i andligt hänseende därigenom till en annan person som till sitt sinnelag kommer att likna Jesus, frid vare med honom. Detta nämns med orden: ”så Vi andades in Vår ande i honom (مِنْ رُّوْحِنَا *min rúhina*) (vers 13) vilket här innebär att Allah kommer att andas in Sin ande i denne tillgivne tjänare.

آياتها ١٣ — سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ ٦٦ — ركوعاتها ٢

Sura ATTAHRÍM
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Å, Profet: Varför förbjuder du *dig* det som Allah har gjort tillåtet för dig för att söka dina hustrurs välbehag? Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَاۤ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ
تَبْتَغِىْ مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ؕ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ②

3. Allah har sannerligen ålagt er att lösa era eder *beträffande de förut nämnda*, och Allah är er Beskyddare, och Han är Allvetande, Vis.

قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ
وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ③

4. Och när Profeten anförtrodde en sak åt en av sina hustrur och hon sedan avslöjade det, och Allah upplyste honom om det, tillkännagav han en del av det *för henne* och undvek *att nämna* en *annan* del *av det*. Och när han upplyste henne om det sade hon: ”Vem har talat om det för dig?” Han sade: *Gud*, Den Allvetande, Allt Medvetne, har upplyst mig.

وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِىُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ
حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ
عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْۢ
بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ
هٰذَا ؕ قَالَ نَبَّاَنِىَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ④

5. Om *nu* ni två ångerfulla vänder er till Allah, och era hjärtan *redan är* böjda för det, *vore det bättre för er*. Men om ni backar upp varandra mot honom (Profeten), är Allah hans Hjälpare, och *så är* Gabriel, och de rättfärdiga bland de troende, och dessutom är *alla* änglama *också hans* hjälpare.

اِنْ تَتُوْبَاۤ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ
وَاِنْ تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ
وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ⑤

6. Det kan så vara att om han skiljer sig från er kommer kanske hans Herre, att istället ge honom bättre hustrur än ni är, undergivna, troende, lydiga, alltid vändande sig till Gud, tillgivna i dyrkan, lagda för fasta, *både* änkor och jungfrur.

عَسٰى رَبُّهٗۤ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗۤ
اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ
قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ
وَّاَبْكَارًا ۝٦

7. Å, ni som tror! Rädda er själva och era familjer från en eld vars bränsle är människor och stenar över vilken änglar är förordnade, hårda och stränga, vilka icke är olydiga mot Allah i det Han befaller dem, utan gör som de är befallda.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْۤا اَنْفُسَكُمْ
وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَاۤ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ
مَا يُؤْمَرُوْنَ ۝٧

8. Å, ni som icke tror! Kom icke med några ursäkter denna dag. Ni vedergälls för det ni gjorde.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ؕ
اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٨ ع

R.2

9. Å, ni som tror! Vänd er till Allah i uppriktig ånger. Det kan så vara att er Herre kommer att föra undan de onda *följderna* av era handlingar och lämna er tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, på den dagen när Allah icke kommer att förnedra Profeten eller de som har trott med honom. Deras ljus kommer att löpa framför dem och vid deras högerhänder. De kommer att säga: ”Vår Herre, fullkomna vårt ljus för oss och förlåt oss. Du har förvisso makt över alla ting.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْۤا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً
نَّصُوْحًا ؕ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّاٰتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ
اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَاۤ
اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٩

10. Å, Profet! Sträva hårt mot de icke troende och hycklarna, och var hård mot dem. Deras vistelse-ort är helvetet, och ett ont slutmål är det!

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ
وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۰﴾

11. För dem som icke tror visar Allah fram Noaks hustru och Lots hustru som exempel. De var underordnade två av Våra rättfärdiga tjänare men handlade förrädiskt mot dem. Så de hjälpte dem icke mot Allah, och det sades *till dem*: ”Träd ni båda in i elden tillsammans med dem som träder in i den.”

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتَ
نُوْحٍ وَّ امْرَاَتَ لُوْطٍ ؕ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَّ قِيْلَ
ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿۱۱﴾

12. För dem som tror visar Allah fram Faraos hustru som exempel när hon sade: ”Min Herre, bygg mig ett hus hos Dig i *paradisets* trädgård; och befria mig från Farao och hans gärningar, och befria mig från de syndande människorna.

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ
فِرْعَوْنَ ۘ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ وقف لازم
بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۙ ﴿۱۲﴾

13. Och *som exempel*, Maria, ’Imrans dotter, som vaktade på sin dygd, så Vi andades in Vår ande i honom (Jesus) och i sin person uppfyllde hon sin Herres ord och Hans böcker och hon var en av de lydiga.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْۤ اَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ
مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ﴿۱۳﴾ ع

Kapitel 67
AL-MÚLK

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioen verser.

Kapitlet inleds med orden ”Välsignad är Han i vars hand konungariket ligger.” Det innebär att Allah är Konungen över allt, och har makt att göra som Han önskar. Det häpnadsväckande ämne som togs upp i det föregående kapitlet verkar referera till detta. Ämnet som behandlas därefter är livet efter döden, och Allah förklarar att på samma sätt som Han har makt att återuppliva fysiskt döda, är Han även förmögen att återuppliva de andligt döda. I detta finns ett stort glädjebudskap för alla muslimer.

Därefter står det att man ska begrunda hela skapelsen och se att den vittnar om en enda Skapare, och att det inte går att finna någon defekt i den. Om detta universum uppstod spontant så skulle man kunna finna defekter. Om någon uppdiktad skapare vid sidan av Allah varit upphovet, så skulle de naturlagar som denne skapat onekligen ha kolliderat med naturlagarna fastställda av Allah. Hela mänskligheten inbjuds således till att fundera över universums hemligheter, och återigen fundera och begrunda, och sedan kommer deras blickar att utmattade och ångestfyllda återvända till dem utan att de kunnat se några brister i skapelsen.

I kapitlet berättas det även om sådana andliga fåglar, som har äran att sväva i himlens vida sfär. På samma sätt som Allah givit vanliga fåglar förmågan att flyga och sväva mellan himmel och jord, så ger Han denna kraft även till de troende. Till skillnad från det har de krälande djuren inte fått förmågan att nå dessa höjder, varken i fysisk eller andlig mening.

I den sista versen av kapitlet konstateras att det vatten som är upphov till allt liv faller ned från himlen och ständigt gynnar människorna. Men har människorna någonsin funderat över hur de skulle kunna finna friskt vatten om det efter flera år av torka hade försvunnit ned i jorden? På samma sätt som med fysiskt vatten kan människan alltså enbart ta del av det andliga vattnet genom Allahs särskilda nåd.

رکوعاتها ٢ سُوۡرَةُ الۡمُلۡكِ مَكِّيَّةٌ ٦٧ اٰیاتها ٣١

Sura AL-MÚLK
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ١

DEL 29

2. Välsignad är Han i Vars hand konungariket ligger, och Han har makt över alla ting,

تَبٰرَكَ الَّذِیۡ بِیَدِهِ الۡمُلۡكُ ۫ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرُ ۙ ٢

3. *Han* Som har skapat död och liv så att Han kan pröva er, vilka av er som är bäst i gärningar; och Han är den Mäktige, den Mest Förlåtande,

الَّذِیۡ خَلَقَ الۡمَوۡتَ وَالۡحَیٰوةَ لِیَبۡلُوَكُمۡ اَیُّكُمۡ اَحۡسَنُ عَمَلًا ؕ وَهُوَ الۡعَزِیۡزُ الۡغَفُوۡرُ ۙ ٣

4. Som har skapat sju himlar i samklang. Du kan icke se någon brist på överensstämmelse i *Guds*, den Nåderike, skapelse. Se då igen. Ser du någon skavank?

الَّذِیۡ خَلَقَ سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰی فِیۡ خَلۡقِ الرَّحۡمٰنِ مِنۡ تَفٰوُتٍ ؕ فَارۡجِعِ الۡبَصَرَ ۙ هَلۡ تَرٰی مِنۡ فُطُوۡرٍ ٤

5. Ja, se igen och åter igen, din syn kommer *bara* att återvända till dig förvirrad och utmattad.

ثُمَّ ارۡجِعِ الۡبَصَرَ كَرَّتَیۡنِ یَنۡقَلِبۡ اِلَیۡكَ الۡبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِیۡرٌ ٥

6. Och Vi har i sanning smyckat den lägsta himlen med lyktor, och Vi har gjort dem för att köra bort sataner med, och Vi har berett den brännande eldens straff för dem.

وَلَقَدۡ زَیَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنۡیَا بِمَصَابِیۡحَ وَجَعَلۡنٰهَا رُجُوۡمًا لِّلشَّیٰطِیۡنِ وَاَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابَ السَّعِیۡرِ ٦

7. Och för dem som icke tror på sin Herre finns helvetets straff och en ond tillflykt är det.

وَلِلَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا بِرَبِّهِمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَ ؕ وَبِئۡسَ الۡمَصِیۡرُ ٧

8. När de har kastats dit in kommer de att höra det ryta när det kokar upp.

اِذَآ اُلۡقُوۡا فِيۡهَا سَمِعُوۡا لَهَا شَهِيۡقًا وَّهِىَ
تَفُوۡرُ ۙ﴿۸﴾

9. Det vill nästan brista av ilska. När helst en hop har kastats in i det kommer dess väktare att fråga dem: ”Kom ingen varnare till er?”

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الۡغَيۡظِ ؕ كُلَّمَآ اُلۡقِىَ فِيۡهَا
فَوۡجٌ سَاَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ اَلَمۡ يَاۡتِكُمۡ
نَذِيۡرٌ ﴿۹﴾

10. De kommer att säga: ”Jo en varnare kom sannerligen till oss, men vi behandlade *honom* som en lögnare och vi sade: ’Allah har icke uppenbarat någonting, ni svävar bara i en uppenbar villfarelse.’”

قَالُوۡا بَلٰى قَدۡ جَآءَنَا نَذِيۡرٌ ۙ فَكَذَّبۡنَا
وَقُلۡنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنۡ شَىۡءٍ ۖۚ اِنۡ اَنۡتُمۡ
اِلَّا فِىۡ ضَلٰلٍ كَبِيۡرٍ ﴿۱۰﴾

11. Och de kommer att säga: ”Om vi bara hade lyssnat eller haft vett, skulle vi icke ha varit bland den brännande eldens invånare.”

وَقَالُوۡا لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ اَوۡ نَعۡقِلُ مَا كُنَّا
فِىۡۤ اَصۡحٰبِ السَّعِيۡرِ ﴿۱۱﴾

12. Sålunda kommer de att bekänna sina synder; men förbannelse råder för eldens invånare.

فَاعۡتَرَفُوۡا بِذَنۡۢبِهِمۡ ۚ فَسُحۡقًا لِّاَصۡحٰبِ
السَّعِيۡرِ ﴿۱۲﴾

13. För dem som fruktar sin Herre medan Han är dold *för dem* finns sannerligen förlåtelse och en stor belöning.

اِنَّ الَّذِيۡنَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ بِالۡغَيۡبِ لَهُمۡ
مَّغۡفِرَةٌ وَّاَجۡرٌ كَبِيۡرٌ ﴿۱۳﴾

14. Och vare sig ni döljer det ni säger eller säger det öppet, känner Han till fullo det som finns i *era* hjärtan.

وَاَسِرُّوۡا قَوۡلَكُمۡ اَوِ اجۡهَرُوۡا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ
عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۱۴﴾

15. Vet icke Han, Som har skapat *er, om det*? Han är den Insiktsfulle, den Allt Medvetne.

اَلَا يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيۡفُ
الۡخَبِيۡرُ ﴿۱۵﴾ ع

R.2

16. Det är Han Som har gjort jorden jämn och mjuk för er, så vandra från dess sidor och ät av Hans försörjning. Och uppståndelsen kommer att bli till Honom.

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا
فَامْشُوْا فِيْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ
وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿۱۶﴾

17. Känner ni er säkra för Honom Som är i himlen, så att Han icke kommer att låta jorden sjunka med er? Se då! Den börjar skaka.

ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ
الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُوْرُ ۙ﴿۱۷﴾

18. Känner ni er säkra för Honom Som är i himlen, att Han icke sänder en hård sandstorm mot er? Då kommer ni att veta hur *fruktansvärd* Min varning var!

اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ؕ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ
نَذِيْرِ ﴿۱۸﴾

19. Och de som var före dem behandlade sannerligen också *Mina sändebud*, som lögnare, hur *svårt* blev då icke Mitt straff!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيْرِ ﴿۱۹﴾

20. Har de icke sett fåglarna över sig breda ut sina vingar utan att röra dem och sedan dra in *dem för att slå ned på bytet*? Ingen håller dem tillbaka utom *Gud*, den Nåderike. Han ser sannerligen alla ting.

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ
وَّ يَقْبِضْنَ ؕۘ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا
الرَّحْمٰنُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۭ بَصِيْرٌ ﴿۲۰﴾

21. Eller vem är han som kan vara en armé för er till hjälp mot *Gud*, den Nåderike? De icke troende befinner sig bara i ett självbedrägeri.

اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ
مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ؕ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا
فِيْ غُرُوْرٍ ۚ﴿۲۱﴾

22. Eller vem är den som skulle förse er om Han skulle hålla undan Sitt underhåll? Nej, men de framhärdar envetet i upproriskhet och motvilja.

اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ
رِزْقَهٗ ۚ بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ﴿۲۲﴾

23. Vad! är den som går med sitt ansikte vänt mot jorden bättre vägledd, eller den som går upprätt på den rätta vägen?

اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖۤ اَهْدٰٓى
اَمَّنْ يَّمْشِيْ سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٣﴾

24. Säg: ”Det är Han Som lät er bli till och gjorde öron och ögon och hjärta åt er; *men* endast liten tack ger ni.”

قُلْ هُوَ الَّذِيْۤ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا
تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Säg: ”Det är Han Som mångfaldigade er på jorden och till Honom kommer ni att samlas.”

قُلْ هُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Och de säger: ”När kommer detta löfte *att verkställas* om ni *verkligen* är sannfärdiga?”

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Säg: ”Kunskapen *om det* finns hos Allah, och jag är enbart en varnare.”

قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۪ وَ اِنَّمَاۤ اَنَا
نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٧﴾

28. Men när de ser det nära, kommer deras ansikten vilka icke trodde, att vara slagna av grämelse och det kommer att sägas: ”Detta är vad ni brukade be om.”

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْٓـَٔتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ
تَدَّعُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Säg: ”Tala om för mig, om Allah skulle förinta mig och dem som är med mig, eller ha förbarmande med oss, vem skulle *då* skydda de icke troende från en smärtsam hemsökelse?”

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِيَ
اَوْ رَحِمَنَا ۙ فَمَنْ يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ
عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٩﴾

30. Säg: ”Han är *Gud*, den Nåderike, på Honom har vi trott och till Honom har vi satt vår lit. Och snart kommer ni att få veta vem som svävar i en uppenbar villfarelse.”

قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ
فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾

31. Säg: ”Tala om för mig, om allt ert vatten sjunker ned i en djup klyfta, vem skulle då ge er *rent* rinnande vatten?”

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَّأْتِيْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِيْنٍ ﴿٣١﴾

Kapitel 68
AL-QALÁMM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiotre verser.

Detta är det sista kapitel som inleds med en förkortning. Det inleds med förkortningen (نٓ *nún*), vilket bland annat innebär bläck och alla de som skrivit med en penna har varit beroende av det. Alla perioder av mänsklig framgång inleds med pennans makt. Om man utesluter skrivkonsten från människans utveckling så kommer hon att återgå till ett tillstånd av okunnighet, och kommer aldrig att kunna uppnå några vetenskapliga framgångar.

Med (نٓ *nún*) åsyftas även Guds profet Dhun Nún (ذُوالنُّوْن *dh-unnún*), alltså Jona, frid vare med honom, som omnämns i det här kapitlet. Det berättas om en händelse när hans hjärta var tungt på grund av att det straff, som Allah lovat hans folk, inte kom. Han lämnade då sin hemort med föresatsen att aldrig visa sig i den staden igen. Då gav Allah profeten Jona, frid vare med honom, lärdomen att Han ibland avstår från att verkställa vissa avskräckande straff på grund av syndarnas ånger och vädjan om förlåtelse. Jona fick då lära sig bönen: ”Det finns ingen Gud utom Du, Helig är Du. Jag har sannerligen varit en av syndarna.” (21:88).

I kapitlet förekommer bokstaven ”Nún” upprepade gånger, vilket är i överenstämmelse med alla de ämnen i det, och det sker varje gång i harmoni med kapitlets sammanhang.

رکوعاتها ٢ سُوۡرَۃُ الۡقَلَمِ مَکِّیَّۃٌ ٦٨ أياتها ٥٣

Sura AL-QALÁMM
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.	بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾
2. Vid bläckhornet och pennan och *vid* det som de skriver,	نٓ وَ الۡقَلَمِ وَ مَا یَسۡطُرُوۡنَ ﴿۲﴾
3. du är, genom Allahs nåd, icke en galning.	مَاۤ اَنۡتَ بِنِعۡمَۃِ رَبِّکَ بِمَجۡنُوۡنٍ ﴿۳﴾
4. Och för dig det finns helt förvisso en belöning som aldrig tar slut.	وَ اِنَّ لَکَ لَاَجۡرًا غَیۡرَ مَمۡنُوۡنٍ ﴿۴﴾
5. Och du äger sannerligen höga moraliska egenskaper.	وَ اِنَّکَ لَعَلٰی خُلُقٍ عَظِیۡمٍ ﴿۵﴾
6. Och snart skall du få se och de skall också få se,	فَسَتُبۡصِرُ وَ یُبۡصِرُوۡنَ ﴿۶﴾
7. vilka det är av er som är *drabbade* av vansinne.	بِاَىیِّکُمُ الۡمَفۡتُوۡنُ ﴿۷﴾
8. Din Herre känner förvisso bäst dem som irrar bort från Hans väg och Han känner bäst dem som följer vägledning.	اِنَّ رَبَّکَ ہُوَ اَعۡلَمُ بِمَنۡ ضَلَّ عَنۡ سَبِیۡلِہٖ ۪ وَ ہُوَ اَعۡلَمُ بِالۡمُہۡتَدِیۡنَ ﴿۸﴾
9. Så foga dig icke efter deras önskningar som förkastar *sanningen.*	فَلَا تُطِعِ الۡمُکَذِّبِیۡنَ ﴿۹﴾
10. De önskar att du skall vara kompromissande så att de *också* kan vara kompromissande.	وَدُّوۡا لَوۡ تُدۡہِنُ فَیُدۡہِنُوۡنَ ﴿۱۰﴾
11. Bifall icke någon ond svärjare,	وَ لَا تُطِعۡ کُلَّ حَلَّافٍ مَّہِیۡنٍ ﴿۱۱﴾
12. baktalare, en som går omkring och förtalar,	ہَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِیۡمٍ ﴿۱۲﴾
13. förbjudare av det goda, överträdare, syndig,	مَّنَّاعٍ لِّلۡخَیۡرِ مُعۡتَدٍ اَثِیۡمٍ ﴿۱۳﴾
14. ouppfostrad och förutom det av tvivelaktig börd,	عُتُلٍّۭ بَعۡدَ ذٰلِکَ زَنِیۡمٍ ﴿۱۴﴾

15. bara för att han äger rikedomar och har barn.

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِيْنَ ١٥

16. När Våra tecken läses upp för honom säger han: ”Sägner från gamla tider.”

إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ أَسَاطِيْرُ
الْأَوَّلِيْنَ ١٦

17. Vi skall brännmärka honom på trynet.

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ١٧

18. Vi skall förvisso pröva dem liksom Vi prövade trädgårdens ägare när de bedyrade att de säkerligen skulle samla upp *all* dess *frukt* på morgonen.

إِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحٰبَ
الْجَنَّةِ ۚ إِذْ أَقْسَمُوْا لَيَصْرِمُنَّهَا
مُصْبِحِيْنَ ١٨

19. Och de gjorde inget undantag *och sade icke: ”Om Gud vill.”*

وَلَا يَسْتَثْنُوْنَ ١٩

20. Då hemsökte en hemsökelse från din Herre den medan de sov,

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ
نَآئِمُوْنَ ٢٠

21. och morgonen fann att den var som *en trädgård* som mejats ned *över natten.*

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيْمِ ٢١

22. Så de ropade till varandra vid gryningen*s inträde*,

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِيْنَ ٢٢

23. *och sade*: ”Gå till ert fält tidigt på morgonen om ni önskar skörda.”

أَنِ اغْدُوْا عَلٰى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صٰرِمِيْنَ ٢٣

24. Och de begav sig iväg och talade till varandra i låg ton,

فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ يَتَخَافَتُوْنَ ٢٤

25. *och sade*: ”Låt ingen fattig människa få komma in i den idag mot er vilja.”

أَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِيْنٌ ٢٥

26. Således begav de sig iväg tidigt om morgonen, helt beslutsamma.

وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قٰدِرِيْنَ ٢٦

27. Men när de såg den, sade de: ”Vi har säkert gått fel *väg*!”

فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوْٓا اِنَّا لَضَآلُّوْنَ ۙ﴿٢٧﴾

28. ”Nej, vi har berövats allt.”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Den bäste bland dem sade: ”Sade jag er icke: ’Varför lovprisar ni icke *Gud*?’”

قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا
تُسَبِّحُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. *Därpå* sade de: ”Ärad vare vår Herre! Vi har förvisso varit syndare.”

قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Då vände en del av dem sig till de andra och de förebrådde varandra.

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُوْنَ ﴿٣١﴾

32. De sade: ”Ve oss! Vi var sannerligen upprorsmakare,

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. kanske vår Herre kommer att ge oss *en* bättre *trädgård* än denna; vi bönfaller ödmjukt vår Herre.”

عَسٰى رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰى
رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Sådant är *denna världens* straff. Och straffet i det tillkommande är helt visst större. Om de bara visste!

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ ع

R.2

35. För de rättfärdiga finns sannerligen välsignelsens trädgårdar hos deras Herre.

اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ
النَّعِيْمِ ﴿٣٥﴾

36. Skall Vi då behandla dem som underkastar *sig Oss* som *Vi behandlar* de skyldiga?

اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ؕ﴿٣٦﴾

37. Vad är det med er? Hur dömer ni?

مَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۚ﴿٣٧﴾

38. Har ni en bok som ni läser i,

أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۙ ﴿٣٨﴾

39. att vadhelst ni önskar skall ni sannerligen få i den.

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۚ ﴿٣٩﴾

40. Eller har ni någon pakt bindande för Oss till uppståndelsens dag att ni förvisso skall få allt ni bestämmer?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَٰنٌ عَلَيْنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ
يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۚ ﴿٤٠﴾

41. Fråga dem vilka av dem som vill bekräfta det.

سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ۛ ﴿٤١﴾

معانقة ١ عند المتقدمين

42. Eller har de några ”medhjälpare” *till Gud*? Låt dem då visa fram dessa sina ”medhjälpare” om de är sannfärdiga.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۛ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَآئِهِمْ
إِن كَانُوا صَٰدِقِينَ ﴿٤٢﴾

43. På den dagen när sanningen skall blottläggas och de kommer att kallas till att kasta sig ödmjukt ned, kommer de icke *att* kunna *göra det*,

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى
ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۙ ﴿٤٣﴾

44. deras ögon kommer att vara nedslagna och en förödmjukelse kommer att täcka dem, och de uppmanades sannerligen till att ödmjukt kasta sig ned när de var trygga och friska, *men de lydde icke*.

خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ
وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ
وَهُمْ سَٰلِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så lämna Mig *ensam* med dem som förkastar detta *Vårt* ord. Vi skall steg för steg dra dem *nära förintelsen*, från en plats de icke känner.

فَذَرْنِى وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ ۖ
سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٤٥﴾

46. Och jag ger dem uppskov, ty Min plan är mäktig.

وَأُمْلِى لَهُمْ ۖ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿٤٦﴾

47. Ber du dem om en belöning så att de blir *som om* de tyngdes ned, som av en *tung* skuldbörda?

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ
مُّثْقَلُونَ ۚ ﴿٤٧﴾

48. Finns det osedda hos dem så att de nedtecknar *det*?

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٨﴾

49. Så var du ståndaktig i att utföra din Herres befallning och var icke lika ”fiskens man” när han anropade *sin Herre* och han var full av sorg.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ
الْحُوْتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُوْمٌ ۭ ٤٩

50. Hade icke en ynnest från hans Herre nått honom, skulle han helt säkert ha blivit kastad i en ofruktsam ödemark medan han blev klandrad *av sitt folk*.

لَوْلَآ اَنْ تَدٰرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ
بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُوْمٌ ٥٠

51. Men hans Herre utvalde honom och gjorde honom till *en* av de rättfärdiga.

فَاجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ٥١

52. Och de som icke tror skulle, med sina *arga* blickar, gärna föra dig bort *från din ställning given av Gud*, när de hör påminnelsen; och de säger: ”Han är verkligen vansinnig.”

وَاِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيُزْلِقُوْنَكَ
بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ
اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ ۘ ٥٢

53. Nej, det är ingenting annat än en påminnelse för alla världar.

وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ٥٣ ع

Kapitel 69
AL-HÁQQA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiotre verser.

I kapitel *al-qalámm* (kap. 68) beskrevs att när Allah ger profeternas fiender uppskov så är det för att syndens bägare skall fyllas, och därefter kan ingen skydda dem från Allahs straff. Även i det här kapitlet berättas det om dessa folk som upprepade gånger fick uppskov av Allah, men när deras synder gick över alla gränser så var tiden för det gudomliga straffet inne.

Det straff som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sagt att man ska varna för, berör inte något särskilt religiöst samfund, utan alla människor i allmänhet. När denna händelse äger rum kommer människan även i denna värld att få uppleva att himmel och jord går itu. Denna varning kommer även att gå i uppfyllelse efter människans uppståndelse. Varken någon världslig eller himmelsk relation kommer då att skydda henne, och helvetet kommer att bli slutmålet.

Därefter tillkännager Allah ett storslaget budskap om att det som människan till en viss grad kan se, eller kan komma att se, och även angående det hon inte kan se, skall gå i uppfyllelse. Människor kommer att se att den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ord är ett hedervärt, trovärdigt sändebuds ord, varken uppdiktat av en poet eller förmodanden från en spåman, utan en uppenbarelse från alla världarnas Herre.

I de avslutande verserna av kapitlet beskrivs ett sådant bevis på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med

honom, sanning som ingen opponent kan bestrida. Opponenterna anklagas för att anse att det här sändebudet själv har hittat på den Ädla Qur'anens text, fastän det är så att om han uppdiktat minsta lilla sak beträffande Allah så hade Han utplånat sändebudet och hela hans verksamhet. Om Allah hade avsett att göra detta, hade människor inte på något vis kunnat skydda honom. Trots allt deras motstånd så bistår Allah sändebudet och skyddar honom, vilket är ett klart bevis på att han är Allahs sändebud. På så vis uppfylls återigen Allahs ord: ”Allah har föreskrivit: 'Jag kommer helt förvisst att ha övertaget, Jag och Mina sändebud.'” (58:22).

Sura AL-HÁQQA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Den Oundviklige!

اَلْحَآقَّةُ ۙ﴿٢﴾

3. Vad är den Oundviklige?

مَا الْحَآقَّةُ ۚ﴿٣﴾

4. Och vad skulle låta dig få veta vad den Oundviklige är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحَآقَّةُ ؕ﴿٤﴾

5. Thamúds och ’Ads *stammar* vägrade tro på den sönderbrytande katastrofen.*

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌۢ بِالْقَارِعَةِ ﴿٥﴾

6. När det gäller Thamúd blev de sedan förintade av en fruktansvärd vindstöt.

فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاُهْلِكُوْا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٦﴾

7. Och beträffande ’Ad blev de förintade av en våldsam, tjutande vind,

وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرٍ
عَاتِيَةٍ ۙ﴿٧﴾

8. som Han lät blåsa över dem i sju nätter och åtta dagar i ett sträck, så att du kunde ha sett folk ligga omkullfallna som om de var palmträdsstammar som fallit ned.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَّ ثَمٰنِيَةَ
اَيَّامٍ ۙ حُسُوْمًا ۙ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا
صَرْعٰى ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۚ﴿٨﴾

9. Ser du något spår av dem?

فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْۢ بَاقِيَةٍ ﴿٩﴾

10. Och Farao och de som var före honom och de omkullkastade städerna syndade *oupphörligen.*

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ
بِالْخَاطِئَةِ ۚ﴿١٠﴾

*69:5 Detta är i själva verket taget från ett uttryck från Qur’anen, där ”Den stora olyckan” (اَلْقَارِعَة *al-qari’a*) nämnts med orden ”Den dag då människorna kommer att vara som utspridda fjärilar, och bergen kommer att vara som kardad ull” (يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ *jakúnunnásu kálfaráshil mabthús wa takúnul djibálu kal’íhnil manfúsh*) (101:5,6, *al-qari’a*). Så det är inte någon vanlig ödeläggelse utan en enorm katastrof av den typ som orsakas av vätebomber, atombomber och liknande. Kraften i de explosioner som nämns är så mäktig att den kan pulvrisera berg.

11. De var olydiga mot sin Herres sändebud, därför gav Han dem ett straff som ökade hela tiden.

فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً
رَّابِيَةً ﴿١١﴾

12. När vattnet reste sig högt, bar Vi er sannerligen i båten,

اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِي
الْجَارِيَةِ ۙ﴿١٢﴾

13. så att Vi kunde göra den till en påminnelse för er, och så att bevarande öron kunde bevara den.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ
وَّاعِيَةٌ ﴿١٣﴾

14. Och när en enda stöt ljuder från basunen,

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ۙ﴿١٤﴾

15. och jorden och bergen hävs upp och sedan krossas i en enda krasch,

وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا
دَكَّةً وَّاحِدَةً ۙ﴿١٥﴾

16. på den dagen kommer den *stora* händelsen att äga rum.

فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ﴿١٦﴾

17. Och himlen kommer att rämna itu, och den dagen kommer den att vara *mycket* skör.

وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ۙ﴿١٧﴾

18. Och änglarna kommer att *stå* vid dess sidor och över dem kommer den dagen de åtta *änglarna* att bära din Herres tron.

وَّالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا ۭ وَيَحْمِلُ
عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ۭ﴿١٨﴾

19. På den dagen kommer ni att visas fram *inför Gud*; *och* ingen av era hemligheter kommer att förbli dold.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ
خَافِيَةٌ ﴿١٩﴾

20. Då, när det gäller den som ges sin redogörelse i den högra handen, kommer han att säga: ”Kom! Läs min redogörelse.

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ
هَآؤُمُ اقْرَءُوْا كِتٰبِيَهْ ۚ﴿٢٠﴾

21. Jag visste förvisso att jag skulle möta min räkenskap.”

إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَٰقٍ حِسَابِيَهْ ٢١

22. Så han kommer att få *njuta* ett behagligt liv,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ٢٢

23. i en upphöjd trädgård,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٣

24. från vilken klasar av frukt kommer att finnas inom nära räckhåll.

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ٢٤

25. Ät och drick fröjdefullt på grund av de *goda* gärningar ni gjorde under gångna dagar.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ
فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ٢٥

26. Men när det gäller den som ges sin redogörelse i den vänstra handen, kommer han att säga: ”Å, om jag ändå icke hade givits min redogörelse!”

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ
فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ ٢٦

27. Och icke heller vetat vilken min räkenskap var!

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ٢٧

28. Så jag önskar att den *domen* hade varit ett påbud om *ett* slut för mig!

يَٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ٢٨

29. Min rikedom har icke varit mig till någon hjälp;

مَآ أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ٢٩

30. min makt har gått mig ur händerna.”

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَٰنِيَهْ ٣٠

31. ”Grip honom och fjättra honom,

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ٣١

32. kasta sedan in honom i helvetet;

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ٣٢

33. bind honom sedan med en kedja, vars längd är sjuttio alnar,

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا
فَاسْلُكُوهُ ٣٣

34. han trodde verkligen icke på Allah, den Store,

إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ٣٤

35. och han manade icke till att föda de fattiga.

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۝٣٥

36. Därför har han ingen vän här idag;

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيْمٌ ۝٣٦

37. icke heller någon föda utom sårvätska,

وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِيْنٍ ۝٣٧

38. vilket ingen utom syndarna förtär.”

لَّا يَاْكُلُهٗۤ اِلَّا الْخَاطِـُٔوْنَ ۝٣٨

R.2

39. Men nej, jag svär vid allt det som ni ser,

فَلَاۤ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ۝٣٩

40. och allt det som ni icke ser,

وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ۝٤٠

41. att det förvisso är ordet *som förts fram* av en ädel budbärare,

اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ۝٤١

42. och det är icke en poets ord; litet är det ni tror!

وَّمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ۝٤٢

43. Icke heller är det en spåmans ord; litet är det ni bryr er om!

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٤٣

44. Det är en uppenbarelse från världarnas Herre.

تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٤٤

45. Och om han hade *tillskrivit* Oss ens ett minimalt falskt påstående,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيْلِ ۝٤٥

46. skulle Vi sannerligen ha gripit honom vid högerhanden,

لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ ۝٤٦

47. och då skulle Vi förvisso ha skurit av hans halspulsåder,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنَ ۝٤٧

48. och ingen av er kunde ha skyddat honom *mot Oss.*

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِيْنَ ۝٤٨

49. Och det är i sanning en påminnelse för de rättfärdiga,

وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. och Vi vet helt förvisso att det finns några bland er som förkastar *Våra tecken*.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. Och det kommer sannerligen att bli en *källa till* ånger för de icke troende.

وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

52. Och det är förvisso den absoluta sanningen.

وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

53. Så lovprisa din Herres, den Store, namn.

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾ ع

Kapitel 70
AL-MA'ÁRIDJ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtiofem verser.

I den inledande versen av kapitlet varnar Allah om ett sådant straff som förnekarna inte kan förhindra.

Allah kallas sedan för ”De stora uppstigningarnas Herre” (ذِى الْمَعَارِجِ *dhil ma'áridj*), vilket innebär att Hans storhet till en viss grad kan uppfattas genom att man studerar himlens olika nivåer. Men ingen kan få insikt i Allahs egentliga höghet. Beträffande högheten som nämns här, finner man ett vetenskapligt bevis i versen där det står att änglarna stiger upp under en period av femtiotusen år. Att stiga upp under femtiotusen år kan innebära två saker. För det första kan orden ha en ordagrann betydelse. Om denna innebörd accepteras, så råder det inget tvivel om att det, efter varje period av femtiotusen, inträffar en sådan förändring i vädret att hela jorden täcks med is och därefter får jorden återigen en ny form.

För det andra är det anmärkningsvärt att man här har uteslutit orden ”enligt människornas tideräkning” (vers 32: 6). Om man kopplar samman den här versen med vers 32:6 i den Ädla Qur'anen där det står ”tusen år”, så blir betydelsen att om man räknar upp till tusen år enligt den mänskliga tideräkningen, så kommer varenda en av Allahs dagar att vara som tusen år. Om man sedan multiplicerar varje dag med de dagar som är tusen år långa, och sedan multiplicerar med de dagar som är femtiotusen år långa, så får man fram ett tal som visar tiden för Allahs dygn. Om man enligt denna beräkning multiplicerar detta med femtiotusen år, vilket är Allahs dygn, så kommer detta att bli arton-tjugo miljarder år (1000 x 50000 x

365 = 18,250,000,000), vilket enligt vetenskapsmännens beräkningar är detta universums ålder.

Alla universum når denna ålder och försvinner sedan i intet för att sedan återigen ta form ur ingenting.

Detta är en sådan stor tidsperiod att människan anser den vara mycket avlägsen, men när väl straffet drabbar henne så kommer hon att anse det vara mycket nära. Det kommer att vara ett sådant fruktansvärt straff att människan skulle vilja undkomma det även om hon får ge sina nära och kära, sitt liv och sin egendom och allting annat i utbyte, men detta kommer inte att vara möjligt. Men om de troende har den egenskapen att de förrättar sina böner och alltid utför dem med omtanke, och även upprätthåller sin renhet genom att uppfylla alla de villkor som de föreskrivs därtill, så är det dessa lyckligt lottade människor som kommer att undgå straffet.

I vers 42 varnas människorna återigen för att Allah är helt oberoende av dem. Om de därför inte avstår från synd och oförrätter, så har Han makt att etablera en ny skapelse i deras ställe. Kapitlet avslutas med att nämna det straff som bestämts.

ركوعاتها ٢ سُوْرَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ ٧٠ اٰياتها ٤٥

Sura AL-MA'ÁRIDJ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. En spörjande frågar om straffet som skall drabba

سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ۙ۝٢

3. de icke troende, *ett straff* vilket ingen kan stöta bort.

لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ۙ۝٣

4. *Det kommer* från Allah, *de stora* uppstigningarnas Herre.

مِّنَ اللّٰهِ ذِى الْمَعَارِجِ ؕ۝٤

5. Änglarna och anden stiger upp till Honom på en dag, vars mått är femtiotusen år.

تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَيْهِ فِىْ يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ۝٥

6. Så var tålmodig med beundransvärt tålamod,

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ۝٦

7. De ser det som långt avlägset,

اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيْدًا ۙ۝٧

8. men Vi ser det vara nära.

وَّنَرٰىهُ قَرِيْبًا ؕ۝٨

9. Den dag då himlen kommer att bli som smält koppar,

يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ۙ۝٩

10. och bergen kommer att bli som ulltussar,

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۙ۝١٠

11. och en vän kommer icke att fråga efter en vän.

وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا ۚۖ۝١١

12. De kommer att placeras inom synhåll för varandra och den skyldige skulle gärna friköpa sig från den dagens straff genom att *offra* sina barn,

يُّبَصَّرُوْنَهُمْ ؕ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِىْ
مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۢ بِبَنِيْهِ ۙ۝١٢

13. och sin hustru och sin broder,

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيْهِ ۙ۝١٣

14. och sina släktingar som beskyddat honom,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٤﴾

15. och *genom att offra alla* dem som finns på jorden, om han *bara* kunde rädda sig själv med det.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٥﴾

16. Men nej! Det är förvisso en eldsflamma,

كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٦﴾

17. som *även* till ytterlighet sliter av skinnet *från kroppen*.

نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٧﴾

18. Den skall kalla den som vände ryggen till och drog sig undan,

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٨﴾

19. och samlade *rikedom* och undanhöll *den*.

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٩﴾

20. Människan är i sanning skapad otålig och girig.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿٢٠﴾

21. När det onda berör henne, är hon full av veklagan,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾

22. men när det goda kommer henne till *del*, är hon snål,

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾

23. utom de som ber,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾

24. de som är beständiga i sina böner;

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾

25. och de i vars ägodelar det finns en fastställd rätt,

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٥﴾

26. för tiggare och de utblottade som inte tigger,

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٦﴾

27. och de som tror domens dag vara en verklighet,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٧﴾

28. och de som fruktar sin Herres straff -

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

29. deras Herres straff är förvisso oundvikligt -

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٩﴾

30. och de som vaktar på sina könsdelar,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ۙ﴿۳۰﴾

31. utom beträffande sina hustrur, och dem som deras högerhänder besitter, sådana är sannerligen icke att klandra,

اِلَّا عَلٰۤى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ۚ﴿۳۱﴾

32. men det är de som försöker gå utöver det som är överträdare.

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْعٰدُوْنَ ۚ﴿۳۲﴾

33. Och de som är aktsamma om sina förtroenden och förbund,

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رٰعُوْنَ ۖ﴿۳۳﴾

34. och de som står fast vid sina vittnesbörd,

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُوْنَ ۖ﴿۳۴﴾

35. och de som ständigt håller vakt beträffande sina böner.

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُوْنَ ؕ﴿۳۵﴾

36. Dessa kommer vederbörligen hedrade att få vara i *paradisets* trädgårdar.

اُولٰٓئِكَ فِيْ جَنّٰتٍ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۳۶﴾ ع

R.2

37. Men vad är det med dem som icke tror eftersom de kommer hastande mot dig,

فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قِبَلَكَ مُهْطِعِيْنَ ۙ﴿۳۷﴾

38. från höger sida och från vänster, i olika grupper?

عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيْنَ ﴿۳۸﴾

39. Hoppas varje människa bland dem på att få träda in i välsignelsens trädgård?

اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيْمٍ ۙ﴿۳۹﴾

40. Aldrig! Vi har skapat dem av det vilket de känner till.

كَلَّا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۰﴾

فَلَآ اُقۡسِمُ بِرَبِّ الۡمَشٰرِقِ وَالۡمَغٰرِبِ
اِنَّا لَقٰدِرُوۡنَ ۙ﴿۴۱﴾

41. Men nej! Jag svär vid Herren över *alla* soluppgångar och *alla* solnedgångar att Vi har makt

عَلٰۤی اَنۡ نُّبَدِّلَ خَیۡرًا مِّنۡهُمۡ ۙ وَمَا نَحۡنُ
بِمَسۡبُوۡقِیۡنَ ﴿۴۲﴾

42. att i deras ställe placera andra som är bättre än dem, och Vi kan icke hindras *i Våra planer*.

فَذَرۡهُمۡ یَخُوۡضُوۡا وَیَلۡعَبُوۡا حَتّٰی یُلٰقُوۡا
یَوۡمَهُمُ الَّذِیۡ یُوۡعَدُوۡنَ ۙ﴿۴۳﴾

43. Så lämna dem ensamma att ägna sig åt fåfängt tal och lek till dess att de möter den deras dag vilken de har lovats,

یَوۡمَ یَخۡرُجُوۡنَ مِنَ الۡاَجۡدَاثِ سِرَاعًا
کَاَنَّهُمۡ اِلٰی نُصُبٍ یُّوۡفِضُوۡنَ ۙ﴿۴۴﴾

44. den dag när de kommer att komma ut ur sina gravar, skyndande sig fram som om de löpte mot sina mål,

خَاشِعَةً اَبۡصَارُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٌ ؕ
ذٰلِكَ الۡیَوۡمُ الَّذِیۡ کَانُوۡا یُوۡعَدُوۡنَ ﴿۴۵﴾

45. *med* sina ögon nedslagna, och vanära täckande dem. Sådan är den dagen som de lovats.

Kapitel 71
NÚH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugonio verser.

I slutet av det föregående kapitlet berättades det att Allah förmår skapa andra människor som är bättre än de som tilltalas. I det här kapitlet berättas det att detta skedde i mindre omfattningen när profeten Noaks, frid vare med honom, folk bestraffades, och ett helt folk dränktes. Endast ett fåtal människor som tagit skydd i Noaks, frid vare med honom, ark överlevde, och genom dem inleddes en ny, bättre generation.

I femte versen beskrivs återigen Allahs fastställda tidpunkt (أَجَل *ádjal*), och att man inte kan avvärja den när tiden väl är kommen. Detta är en fortsättning på temat från föregående kapitel.

Därefter berättas det om profeten Noaks, frid vare med honom, vädjan till Allah och att han predikade för sitt folk. Det förklaras att det inte räcker att enbart förmedla ett budskap, utan det behövs en profet som nästan sätter livet till för att förklara det. En sådan profet lämnar ingen metod åt sidan för att förklara budskapet för gamla som unga bland folket. Ibland sker det med en vädjan och i hemlighet, så att de högmodiga bland folket inte ska känna skam över att acceptera sanningen inför allmänheten. Ibland sker det öppet så att även allmänheten kan tilltalas direkt av profeten, för annars kommer deras ledare att framföra det i en förvrängd form. Ibland sker det genom att ingjuta förhoppning, genom att profeten i fråga till exempel säger: Se, om ni tror, så kommer himlen att nedkalla oerhört många välsignelser över er, och ibland med varnande ord, som: Om ni inte tror, så kommer det istället för dessa

välsignelser att falla ett förödande regn över er, och inte ens jorden kommer att skydda er då förödande källor kommer att sprudla ur den. Efter så klara förkunnelser så förintades de och därefter tog ett nytt folk vid.

Att profeten Noak, frid vare med honom, bad att Allah inte skulle lämna någon förnekare vid liv (vers 27) berodde på att Allah underrättat honom om att om någon av dem får leva, så kommer de enbart att avla en ogudaktig avkomma. Inget hopp kvarstår om att det kan födas nya troende i det folkets kommande generationer. När gudomliga samfund förkunnat sina budskap klart och tydligt på detta sätt, så har de rätt att be för opponenternas undergång.

Dessutom nämns det i kapitlet även att profeten Noak, frid vare med honom, riktade sitt folks uppmärksamhet mot frågan om varför de inte erkänner ett *"värdigt väsens"* existens? Det är ju detta väsen som gradvis utvecklat dem till fullkomlighet, vilket även exemplifieras genom omnämnandet av himlens gradvisa höjder. Dessa ord stod till en viss grad över det dåtida folkets förstånd. Folket kände inte till sitt förflutna och hur de utvecklats i steg, och inte heller hade de kännedom om sin framtid. De saknade även kunskap om himlens gradvisa höjder. Troligtvis är detta en profetia om framtiden, då en ny "Noas ark" kommer att byggas, och då folket av vår tid kommer att få kännedom om dessa skeenden. Om folket då avstår från att sprida hedniska tankar och förkunnelsen har fullbordats å deras vägnar, så kommer bönerna om ett förkrossande och ödeläggande straff att gå i uppfyllelse för dem.

ركوعاتها ٢ — سُوْرَةُ نُوْحٍ مَّكِّيَّةٌ ٧١ — اٰياتها ٢٩

Sura NÚ<u>H</u>
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Vi sände Noak till hans folk *och sade*: ”Varna ditt folk innan ett svårt straff kommer över dem.”

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖۤ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٢

3. Han sade: ”Å, mitt folk! Jag är förvisso en uppenbar varnare till er,

قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۙ۝٣

4. så att ni måtte tjäna Allah och frukta Honom och lyda mig,

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ۙ۝٤

5. Han kommer att förlåta er era synder och ge er uppskov till en fastställd tid. Den tid som fastställts av Allah kan sannerligen icke skjutas upp när den kommer, om ni bara visste.”

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ ۘ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٥

6. Han sade: ”Min Herre, jag har kallat mitt folk natt och dag,

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ دَعَوْتُ قَوْمِىْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ۙ۝٦

7. men att kalla *dem* har bara fått dem att fly allt mer *från mig*;

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِىْۤ اِلَّا فِرَارًا ۝٧

8. och varje gång jag kallade dem så att Du skulle kunna förlåta dem, stack de sina fingrar i öronen, och virade sina klädnader runt sig, och framhärdade *i sina otillbörligheter* och uppträdde med enormt högmod,

وَاِنِّىْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْۤا اَصَابِعَهُمْ فِىْۤ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۚ۝٨

9. då kallade jag dem öppet *till Din väg*,

ثُمَّ اِنِّیۡ دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارًا ۙ﴿۹﴾

10. sedan predikade jag för dem offentligt och talade till dem *även* i hemlighet.

ثُمَّ اِنِّیۡۤ اَعۡلَنۡتُ لَهُمۡ وَ اَسۡرَرۡتُ لَهُمۡ
اِسۡرَارًا ۙ﴿۱۰﴾

11. Och jag sade: ’Sök er Herres förlåtelse, ty Han är enormt Förlåtande,

فَقُلۡتُ اسۡتَغۡفِرُوۡا رَبَّکُمۡ ؕ اِنَّهٗ کَانَ
غَفَّارًا ۙ﴿۱۱﴾

12. Han kommer att sända ned regn i överflöd för er,

یُّرۡسِلِ السَّمَآءَ عَلَیۡکُمۡ مِّدۡرَارًا ۙ﴿۱۲﴾

13. och Han kommer att styrka er med egendom och barn och Han kommer att skänka er trädgårdar och Han kommer att skänka er bäckar.

وَّ یُمۡدِدۡکُمۡ بِاَمۡوَالٍ وَّ بَنِیۡنَ وَ یَجۡعَلۡ
لَّکُمۡ جَنّٰتٍ وَّ یَجۡعَلۡ لَّکُمۡ اَنۡهٰرًا ﴿ؕ۱۳﴾

14. Vad är det med er eftersom ni icke tillskriver Allah värdighet?

مَا لَکُمۡ لَا تَرۡجُوۡنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿ۚ۱۴﴾

15. Och Han har förvisso skapat er i stadier.

وَ قَدۡ خَلَقَکُمۡ اَطۡوَارًا ﴿۱۵﴾

16. Har ni icke sett hur Allah har skapat sju himlar, lager på lager,

اَلَمۡ تَرَوۡا کَیۡفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ
طِبَاقًا ۙ﴿۱۶﴾

17. och placerat månen som ett ljus på den och gjort solen till en lampa?

وَّ جَعَلَ الۡقَمَرَ فِیۡهِنَّ نُوۡرًا وَّ جَعَلَ
الشَّمۡسَ سِرَاجًا ﴿۱۷﴾

18. Och Allah har låtit er växa upp från jorden på samma sätt som växtligheten växer upp.

وَ اللّٰهُ اَنۡۢبَتَکُمۡ مِّنَ الۡاَرۡضِ نَبَاتًا ۙ﴿۱۸﴾

19. Sedan kommer Han att låta er återvända till den, och Han kommer att frambringa er på ett särskilt sätt.

ثُمَّ یُعِیۡدُکُمۡ فِیۡهَا وَ یُخۡرِجُکُمۡ
اِخۡرَاجًا ﴿۱۹﴾

20. Och Allah har gjort jorden till en vidsträckt yta för er,

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ۙ﴿٢٠﴾

21. på det att ni måtte vandra på dess vidsträckta vägar.’”

لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾ ع

R.2

22. Noak sade: ”Min Herre, de har varit olydiga mot mig och följt en vars ägodelar och barn bara har ökat hans förlust.

قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا
مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ۚ﴿٢٢﴾

23. Och de har gjort upp en mäktig plan.

وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ۚ﴿٢٣﴾

24. Och de säger *till varandra*: ’överge *under inga omständigheter* era gudar och förneka varken Wadd eller Suwa’ eller Jaghúth och Ja’úq och Nasr.’*

وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ
وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ
وَنَسْرًا ۚ﴿٢٤﴾

25. Och de har vilselett många, så öka Du icke syndarna utom i villfarelse.”

وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ
اِلَّا ضَلٰلًا ﴿٢٥﴾

26. På grund av sina synder dränktes de och fick träda in i elden. Och de fann inga hjälpare mot Allah.

مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ
فَلَمْ يَجِدُوْا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿٢٦﴾

27. Och Noak sade: ”Min Herre, lämna icke kvar en enda av de icke troende som inbyggare i landet,

وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ
مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ﴿٢٧﴾

28. ty om Du lämnar dem kommer de *bara* att vilseleda Dina tjänare *och* kommer icke att avla annat än syndare *och* icke troende.

اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ
وَلَا يَلِدُوْۤا اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٨﴾

*71:24 Avgudar hos de hedniska araberna.

29. Min Herre! Förlåt mig och mina föräldrar och den som träder in i mitt hus som troende, och de troende männen och de troende kvinnorna; och öka Du icke något alls för syndarna, utom deras undergång.”

رَبِّ اغۡفِرۡ لِیۡ وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِمَنۡ دَخَلَ
بَیۡتِیَ مُؤۡمِنًا وَّ لِلۡمُؤۡمِنِیۡنَ وَ الۡمُؤۡمِنٰتِ ؕ
وَ لَا تَزِدِ الظّٰلِمِیۡنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿۲۹﴾ ع

Kapitel 72
AL-DJINN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugonio verser.

En av dess anknytningar till kapitel *núh* verkar vara att folket även här får ett glädjebudskap om att om de accepterar budskapet, så kommer välsignat vatten i massor att regna över dem från himlen. Om de däremot förnekar det så kommer de att utsättas för ett ständigt ökande straff. Den förödelse som beskrivs i kapitel *núh* bestod bland annat av en ständigt tilltagande översvämning.

Nu ska vi kasta en blick på det ämne som behandlas i det här kapitlet för att få en överblick. Flera viktiga frågor tas upp beträffande Djinnerna. Vissa anser att Djinner här syftar på en osynlig skapelse gjord av eld, fastän det framgår i Hadíth att när den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, träffade en delegation av Djinner, som kallades så eftersom de var ledare bland sitt folk, så tände dessa eldar för att laga sin mat. Här talas det alltså inte om några uppdiktade varelser.

Bland det som dessa Djinner samtalade med den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om var att vissa okloka personer bland dem tillskrev Allah oönskade egenskaper. Bland dessa återfanns även tron på att Allah aldrig skulle komma att skicka någon profet till människorna. De tillbakavisade denna tro när de nu med egna ögon fått se en storslagen profet.

Sedan förklaras att moskéerna uteslutande byggs för att vinna Guds välbehag. Det är inte tillåtet att dyrka någon annan än Gud i dem. Sedan berättas det om den Helige Profetens,

Allahs välsignelser och frid vare med honom, bön, under vilken han omslöts av mycket sorg och bekymmer som kunde ha stört hans koncentration, men trots detta var han ständigt hängiven Allah. I motsats till detta upplever de flesta människor att glädje och sorg lätt kan störa koncentrationen i bönen.

Här upprepas återigen att det straff som människorna tror vara avlägset, och ingen kan med säkerhet säga om det ligger nära eller långt bort. Men när tidpunkten väl är kommen så inser människan onekligen att straffet är nära, även om hon tidigare trott det vara avlägset.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, gavs en djup kännedom om det osedda. Han hade ingen egen kännedom om detta. En sådan kunskap kommer alltid från Allah som skänker den till Sina sändebud och deras ord går sedan i uppfyllelse. De änglar som förmedlar uppenbarelserna till sändebuden går både framför och bakom uppenbarelserna för att skydda dem från att förvrängas av illvilliga människor. Efter Allahs framstående sändebud brukar dessutom underordnade sändebud komma, vilka tjänar till att förvara innebörden i sändebudens uppenbarelser.

رکوعاتها ٢ سُوْرَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ ٧٢ اٰياتها ٢٩

Sura AL-DJINN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Säg: ”Det har uppenbarats för mig att ett sällskap av Djinner lyssnade och de sade: ’Vi har i sanning hört en Qur’an som är underbar,

قُلۡ اُوۡحِیَ اِلَیَّ اَنَّهُ اسۡتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ
الۡجِنِّ فَقَالُوۡۤا اِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡاٰنًا عَجَبًا ۙ﴿٢﴾

3. den vägleder till den rätta vägen, så vi har trott på den, och vi skall icke förbinda någon med vår Herre.

يَّهۡدِیۡۤ اِلَی الرُّشۡدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنۡ نُّشۡرِكَ
بِرَبِّنَاۤ اَحَدًا ۙ﴿٣﴾

4. Och *vi tror* att vår Herres Majestät är upphöjt. Han har tagit Sig varken hustru eller son,

وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰی جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَّلَا وَلَدًا ۙ﴿٤﴾

5. och *det är sant* att den dåraktige bland oss brukade yttra orimliga lögner om Allah,

وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوۡلُ سَفِيۡهُنَا عَلَی اللّٰهِ
شَطَطًا ۙ﴿٥﴾

6. och vi trodde att människor och Djinner aldrig skulle uttala en lögn om Allah.

وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنۡ لَّنۡ تَقُوۡلَ الۡاِنۡسُ وَالۡجِنُّ
عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا ۙ﴿٦﴾

7. Och några människor bland det vanliga folket brukade sannerligen söka skydd hos vissa *betydande* personer hos Djinnerna och *sålunda* ökade de dem i deras högmod.

وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الۡاِنۡسِ يَعُوۡذُوۡنَ
بِرِجَالٍ مِّنَ الۡجِنِّ فَزَادُوۡهُمۡ رَهَقًا ۙ﴿٧﴾

8. Och de tänkte sannerligen, liksom även ni tänker, att Allah aldrig skulle uppresa något *sändebud*,

وَّاَنَّهُمۡ ظَنُّوۡا كَمَا ظَنَنۡتُمۡ اَنۡ لَّنۡ يَّبۡعَثَ
اللّٰهُ اَحَدًا ۙ﴿٨﴾

9. och vi sökte nå himlen, men vi fann den full av starka vakter och skjutande stjärnor,

وَّاَنَّا لَمَسۡنَا السَّمَآءَ فَوَجَدۡنٰهَا مُلِئَتۡ
حَرَسًا شَدِيۡدًا وَّشُهُبًا ۙ﴿٩﴾

10. och vi brukade sitta i några av dess säten och lyssna. Men den som lyssnar nu, finner en skjutande stjärna i bakhåll för sig,

وَّاَنَّا كُنَّا نَقۡعُدُ مِنۡهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمۡعِ ؕ
فَمَنۡ يَّسۡتَمِعِ الۡاٰنَ يَجِدۡ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۙ﴿١٠﴾

11. och vi vet icke om det onda är avsett för dem som finns på jorden eller om deras Herre avser *något* gott för dem.

وَّاَنَّا لَا نَدۡرِىۡۤ اَشَرٌّ اُرِيۡدَ بِمَنۡ فِى
الۡاَرۡضِ اَمۡ اَرَادَ بِهِمۡ رَبُّهُمۡ رَشَدًا ۙ﴿١١﴾

12. Och några av oss är rättfärdiga och några av oss är något annat, vi är sekter *och vi* har olika åsikter.

وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوۡنَ وَمِنَّا دُوۡنَ ذٰلِكَ ؕ
كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۙ﴿١٢﴾

13. Och vi vet att vi icke kan omintetgöra Allahs *plan* på jorden, icke heller kan vi undkomma Honom genom flykt,

وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنۡ لَّنۡ نُّعۡجِزَ اللّٰهَ فِى الۡاَرۡضِ
وَلَنۡ نُّعۡجِزَهٗ هَرَبًا ۙ﴿١٣﴾

14. så när vi hörde *kallelsen till* vägledning trodde vi på den. Och den som tror på sin Herre har inget att frukta beträffande förlust eller orättvisa,

وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعۡنَا الۡهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ
فَمَنۡ يُّؤۡمِنۡۢ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخۡسًا
وَّلَا رَهَقًا ۙ﴿١٤﴾

15. och några av oss underkastar oss *Gud* och några av oss har avvikit från *den rätta vägen.*"' Och de som underkastar sig *Gud*, det är de som söker den rätta vägen,

وَّاَنَّا مِنَّا الۡمُسۡلِمُوۡنَ وَمِنَّا الۡقٰسِطُوۡنَ ؕ
فَمَنۡ اَسۡلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوۡا رَشَدًا ﴿١٥﴾

16. och de som avviker *från den rätta vägen*, de är helvetets bränsle.

وَاَمَّا الۡقٰسِطُوۡنَ فَكَانُوۡا لِجَهَنَّمَ
حَطَبًا ۙ﴿١٦﴾

17. Och om de håller sig till den *rätta* vägen skall Vi sannerligen förse dem med rikligt med vatten att dricka,

وَّ اَنۡ لَّوِ اسۡتَقَامُوۡا عَلَی الطَّرِیۡقَۃِ
لَاَسۡقَیۡنٰهُمۡ مَّآءً غَدَقًا ﴿۱۷﴾ۙ

18. så att Vi kan pröva dem med det. Och den som vänder sig bort från ihågkommelsen av sin Herre, honom kommer Han att driva in i ett överväldigande strängt straff.

لِّنَفۡتِنَهُمۡ فِیۡهِ ؕ وَ مَنۡ یُّعۡرِضۡ عَنۡ ذِکۡرِ
رَبِّهٖ یَسۡلُکۡهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿۱۸﴾ۙ

19. Och *alla* platser för dyrkan tillhör Allah, så åkalla icke någon vid sidan om Allah.

وَّ اَنَّ الۡمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدۡعُوۡا مَعَ اللّٰهِ
اَحَدًا ﴿۱۹﴾ۙ

20. Och när Allahs tjänare står upp och ber till Honom, tränger de sig på honom och närapå kväver honom.

وَّ اَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبۡدُ اللّٰهِ یَدۡعُوۡهُ کَادُوۡا
یَکُوۡنُوۡنَ عَلَیۡهِ لِبَدًا ﴿۲۰﴾ ع

R.2

21. Säg: ”Jag ber endast till min Herre, och jag sätter ingen vid Hans sida.”

قُلۡ اِنَّمَاۤ اَدۡعُوۡا رَبِّیۡ وَ لَاۤ اُشۡرِکُ بِهٖۤ
اَحَدًا ﴿۲۱﴾

22. Säg: ”Jag har ingen makt att varken vara er till skada eller nytta.”

قُلۡ اِنِّیۡ لَاۤ اَمۡلِکُ لَکُمۡ ضَرًّا وَّ لَا
رَشَدًا ﴿۲۲﴾

23. Säg: ”Ingen kan förvisso skydda mig mot Allah, icke heller kan jag finna någon tillflykt utom hos Honom.

قُلۡ اِنِّیۡ لَنۡ یُّجِیۡرَنِیۡ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۬ۙ
وَّ لَنۡ اَجِدَ مِنۡ دُوۡنِهٖ مُلۡتَحَدًا ﴿۲۳﴾ۙ

24. *Mitt ansvar är* bara att framföra *uppenbarelsen* från Allah och Hans budskap.” Och för dem som är olydiga mot Allah och Hans sändebud, finns helvetets eld i vilken de skall förbli för en lång tid.

اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَ رِسٰلٰتِهٖ ؕ وَ مَنۡ یَّعۡصِ
اللّٰهَ وَ رَسُوۡلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِیۡنَ
فِیۡهَاۤ اَبَدًا ﴿۲۴﴾ؕ

حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ
مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّ اَقَلُّ عَدَدًا ۝٢٥

25. *De kommer att fortsätta med att icke tro* till dess att de ser det som de har blivit lovade, men snart kommer de att veta vem som är svagare beträffande medhjälpare och färre i antal.

قُلْ اِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ اَمْ
يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّيْٓ اَمَدًا ۝٢٦

26. Säg: ”Jag vet icke om det som ni har lovats är nära eller om min Herre har fastställt en avlägsen tid för det.”

عٰلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ
اَحَدًا ۙ ۝٢٧

27. *Han är* Kännaren av det osedda, och Han ger icke någon herravälde över Sitt osedda område

اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّهٗ يَسْلُكُ
مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ۙ ۝٢٨

28. utom till den Han väljer att bli *Sitt* sändebud. Och före och efter honom går *änglar* som vaktposter,

لِّيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوْا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ
وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ
عَدَدًا ۝٢٩ ع ٢ ٩ ١٢

29. så att Han kan veta att de (Hans sändebud) har framfört sin Herres budskap. Och Han omfattar *allt* det som är med dem och Han håller räkning på alla ting.

Kapitel 73
AL-MÚZ-ZÁMMILL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*måkka*) och innehåller tjugoen verser.

Den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, gudsdyrkan, som nämndes i det föregående kapitlet, förtydligas i inledningen av detta kapitel. Han gick upp om nätterna och spenderade den mestadels genom att be till Allah med tårar i ögonen. Det finns inget bättre sätt att undertrycka jagets begär än att gå upp på nätterna för bön.

I det här kapitlet har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ännu en gång liknats vid profeten Moses, frid vare med honom, som även han var en lagbärande profet som manifesterade Guds vilja genom sina majestätiska egenskaper. Det berättas för den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vara med honom, samtid att en ännu mäktigare profet än Moses, frid vare med honom, har kommit, och den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vara med honom, motståndare varnas för att om de motsatte sig honom, så kommer det inte leda till något annat än till deras egen undergång, på samma sätt som en mäktig tyrann en gång i tiden helt fräckt motsatte sig Moses, frid vare med honom, och sedan förintades.

ركوعاتها ٢ — سُوْرَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ ٧٣ — اٰياتها ٢١

Sura AL-MÚZ-ZÁMMILL
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Å, du, som har svept *dig själv* i en mantel

يٰۤاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۙ ٢

3. stå upp *i bön* om natten utom en liten del av den,

قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ۙ ٣

4. hälften av den eller litet mindre än det,

نِّصْفَهٗۤ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ۙ ٤

5. eller lägg till litet till det, och recitera Qur'anen långsamt och med eftertanke.

اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ؕ ٥

6. Vi anförtror dig sannerligen ett betydande ord.

اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ٦

7. Att gå upp om natten är sannerligen det mäktigaste medlet att undertrycka *jaget* och det effektivaste beträffande *bönens* ord.

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا
وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ؕ ٧

8. Du har förvisso *en* lång *rad av* sysslor under dagen.

اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ؕ ٨

9. Så kom ihåg din Herres namn och hänge *dig* åt Honom med full hängivenhet.

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ
تَبْتِيْلًا ؕ ٩

10. *Han är* Herren över öst och väst, det finns ingen Gud utom Han; så tag Honom till *din* Beskyddare.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ١٠

11. Och bär tålmodigt allt det de säger, och drag dig tillbaka från dem på ett tillbörligt sätt.

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ
هَجْرًا جَمِيْلًا ١١

12. Och lämna Mig ensam med dem som förkastar *sanningen,* innehavare av lätthet och riklighet; och ge dem ett litet uppskov.

وَذَرۡنِىۡ وَالۡمُكَذِّبِيۡنَ اُولِى النَّعۡمَةِ وَمَهِّلۡهُمۡ قَلِيۡلًا ﴿۱۲﴾

13. Hos Oss finns förvisso tunga fjättrar och en *ursinnig* eld,

اِنَّ لَدَيۡنَاۤ اَنۡكَالًا وَّجَحِيۡمًا ۙ﴿۱۳﴾

14. och föda som kväver, och ett smärtsamt straff,

وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا اَلِيۡمًا ﴿۱۴﴾

15. på den dagen när jorden och bergen skall skaka och bergen kommer att bli som söndersmulade sandkullar.

يَوۡمَ تَرۡجُفُ الۡاَرۡضُ وَالۡجِبَالُ وَكَانَتِ الۡجِبَالُ كَثِيۡبًا مَّهِيۡلًا ﴿۱۵﴾

16. Vi har i sanning sänt en budbärare till er, som är ett vittne över er, liksom Vi även sände en budbärare till Farao.

اِنَّاۤ اَرۡسَلۡنَاۤ اِلَيۡكُمۡ رَسُوۡلًا ۙ شَاهِدًا عَلَيۡكُمۡ كَمَاۤ اَرۡسَلۡنَاۤ اِلٰى فِرۡعَوۡنَ رَسُوۡلًا ؕ﴿۱۶﴾

17. Men Farao var olydig mot sändebudet, så Vi grep honom med ett fruktansvärt grepp.

فَعَصٰى فِرۡعَوۡنُ الرَّسُوۡلَ فَاَخَذۡنٰهُ اَخۡذًا وَّبِيۡلًا ﴿۱۷﴾

18. Hur skall ni då skydda er mot en dag som kommer att göra barnen gråhåriga om ni icke tror?

فَكَيۡفَ تَتَّقُوۡنَ اِنۡ كَفَرۡتُمۡ يَوۡمًا يَّجۡعَلُ الۡوِلۡدَانَ شِيۡبَا ﴿۱۸﴾

19. *På den dagen* kommer himlen att rämna itu, *och* Hans löfte kommer att gå i uppfyllelse.

السَّمَآءُ مُنۡفَطِرٌۢ بِهٖ ؕ كَانَ وَعۡدُهٗ مَفۡعُوۡلًا ﴿۱۹﴾

20. Detta är förvisso en påminnelse. Så låt den som så önskar, ta vägen till sin Herre.

اِنَّ هٰذِهٖ تَذۡكِرَةٌ ۚ فَمَنۡ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيۡلًا ﴿۲۰﴾

R.2

21. Din Herre vet förvisso att du står upp *i bön* under nästan två tredjedelar av natten och *ibland* hälften eller en tredjedel av den, och *så är* även en grupp av dem som är med dig. Och Allah fastställer nattens och dagens mått. Han vet att ni icke kan beräkna *tiden exakt*, så Han har vänt Sig till er i barmhärtighet. Läs då upp så mycket av Qur'anen som är lätt *för er*. Han vet att det kommer att vara några bland er som kanske är sjuka och andra som kanske reser i landet och söker Allahs frikostighet och andra som kanske strider för Allahs sak. Så läs upp det som är lätt *för er* av den och förrätta bönen och betala Zakát och ge Allah ett gott lån. Och vad gott ni än måtte sända i förväg för era själar, kommer ni att återfinna det hos Allah. Det *kommer att vara* bättre och större som belöning. Och sök Allahs förlåtelse. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

اِنَّ رَبَّكَ يَعۡلَمُ اَنَّكَ تَقُوۡمُ اَدۡنٰى مِنۡ ثُلُثَىِ
الَّيۡلِ وَنِصۡفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيۡنَ
مَعَكَ ؕ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيۡلَ وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنۡ
لَّنۡ تُحۡصُوۡهُ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ فَاقۡرَءُوۡا مَا
تَيَسَّرَ مِنَ الۡقُرۡاٰنِ ؕ عَلِمَ اَنۡ سَيَكُوۡنُ مِنۡكُمۡ
مَّرۡضٰى ۙ وَاٰخَرُوۡنَ يَضۡرِبُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ
يَبۡتَغُوۡنَ مِنۡ فَضۡلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوۡنَ
يُقَاتِلُوۡنَ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ ۖ فَاقۡرَءُوۡا مَا تَيَسَّرَ
مِنۡهُ ۙ وَاَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاَقۡرِضُوا اللّٰهَ قَرۡضًا حَسَنًا ؕ وَمَا تُقَدِّمُوۡا
لِاَنۡفُسِكُمۡ مِّنۡ خَيۡرٍ تَجِدُوۡهُ عِنۡدَ اللّٰهِ هُوَ
خَيۡرًا وَّاَعۡظَمَ اَجۡرًا ؕ وَاسۡتَغۡفِرُوا اللّٰهَ ؕ
ع ٢ ١٤ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٢١﴾ ع

Kapitel 74
AL-MÚDDATH-THÍRR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiosju verser.

På samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förklarades vara ”den som hårt svept in sig i en mantel” (اَلْمُزَّمِّل *al-múz-zámmill*) i det föregående kapitlet, så förtydligas detta här i detta kapitlet och det berättas vilka plagg en profet egentligen hårt håller fast vid och ständigt renar. Här åsyftas inte alls några riktiga kläder, utan det talas om Profetens anhängare, måtte Allah vara nöjd med dem, som ständigt befann sig i hans närhet och som blev renade genom hans andlighet. Under Profetens vägledning överger de dessutom all orenhet, något som hade varit omöjligt för dem att göra tidigare.

”Orenhet” (اَلرُّجْز *ar-rúdjz*) kan även syfta på avgudadyrkarna i Mecka, och människorna uppmanas till att avbryta alla kontakter med dem.

I det här kapitlet berättas det om nitton hårdföra änglar som inte kommer att visa någon barmhärtighet gentemot förbrytarna. Talet nitton syftar på vissa mänskliga förmågor, som om de används på fel sätt, kan göra den människan förtjänt av helvetet. De kroppsdelar som Allah givit människan från topp till tå är cirka nitton stycken, och deras korrekta användning kan skydda henne från synder och felsteg. Oavsett det exakta antalet, så syftar kapitlet på att Allahs härskaror är otaliga och människor skall inte tro att änglarna bara är nitton. De änglar som Allah utsett för bestraffning är otaliga, och de anlitas relativt i förhållande till människans synder.

I kapitlet förutspås att en måne (اَلْقَمَر *al-qámar*) kommer att

komma efter solen genom att följa den. Detta är mycket betydelsefulla ord. Samma tema tas även upp i kapitel *ash-sháms* (kapitel 91).

رکوعاتها ٢ سُوۡرَةُ الۡمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ ٧٤ اٰياتها ٥٧

Sura AL-MÚDDATH-THÍRR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

2. Å, du som har svept *din mantel* om dig,

یٰۤاَیُّہَا الۡمُدَّثِّرُ ۙ﴿۲﴾

3. stig upp och varna,

قُمۡ فَاَنۡذِرۡ ۪ۙ﴿۳﴾

4. och lovprisa din Herre,

وَ رَبَّکَ فَکَبِّرۡ ۪ۙ﴿۴﴾

5. och rena din klädnad noga*

وَ ثِیَابَکَ فَطَہِّرۡ ۪ۙ﴿۵﴾

6. och orenhet skyr du,

وَ الرُّجۡزَ فَاہۡجُرۡ ۪ۙ﴿۶﴾

7. och skänk icke ynnestbevis för att få mer *i gengäld*,

وَ لَا تَمۡنُنۡ تَسۡتَکۡثِرُ ۪ۙ﴿۷﴾

8. och uthärda tålmodigt för din Herres skull.

وَ لِرَبِّکَ فَاصۡبِرۡ ؕ﴿۸﴾

9. Och när trumpeten ljuder,

فَاِذَا نُقِرَ فِی النَّاقُوۡرِ ۙ﴿۹﴾

10. kommer den dagen att bli en hård dag,

فَذٰلِکَ یَوۡمَئِذٍ یَّوۡمٌ عَسِیۡرٌ ۙ﴿۱۰﴾

11. för de icke troende kommer den att bli allt annat än lätt.

عَلَی الۡکٰفِرِیۡنَ غَیۡرُ یَسِیۡرٍ ﴿۱۱﴾

12. Lämna Mig ensam med den Jag skapat,

ذَرۡنِیۡ وَ مَنۡ خَلَقۡتُ وَحِیۡدًا ۙ﴿۱۲﴾

*74:5 Ordet (ثِيَابَكَ *thijábaka*) kan betyda hjärta, men bara i en bildlik betydelse. Problemet är att ordet (ثِيَاب *thijáb*) egentligen betyder klädnad eller klädesplagg. Så om man behandlar ordet i bildlik mening är "hjärta" inte den enda möjliga tolkningen. Det är mer troligt att (ثِيَابَكَ *thijábaka*) i detta sammanhang hänvisar till den Helige Profetens, må Allahs välsignelser och frid vara med honom, anhängare och andra närstående.

13. och *sedan* gav honom rikedom i överflöd,

وَّجَعَلۡتُ لَهٗ مَالًا مَّمۡدُوۡدًا ۙ﴿۱۳﴾

14. och söner, ständigt boende i *hans* närhet,

وَّبَنِيۡنَ شُهُوۡدًا ۙ﴿۱۴﴾

15. och Jag försåg honom med allt som är nödvändigt.

وَّمَهَّدۡتُّ لَهٗ تَمۡهِيۡدًا ۙ﴿۱۵﴾

16. Ändå önskar han att Jag skulle ge *honom* mer.

ثُمَّ يَطۡمَعُ اَنۡ اَزِيۡدَ ۗ﴿۱۶﴾

17. Absolut icke! Ty han var fientlig beträffande Våra tecken.

كَلَّا ؕ اِنَّهٗ كَانَ لِاٰيٰتِنَا عَنِيۡدًا ؕ﴿۱۷﴾

18. Jag skall snart tilldela honom en tilltagande plåga.

سَاُرۡهِقُهٗ صَعُوۡدًا ؕ﴿۱۸﴾

19. Se! Han tänkte efter och beräknade!

اِنَّهٗ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۙ﴿۱۹﴾

20. Måtte undergång drabba honom! Hur räknade han?

فَقُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ۙ﴿۲۰﴾

21. Måtte undergång drabba honom igen! Hur räknade han?

ثُمَّ قُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ۙ﴿۲۱﴾

22. Sedan såg han *efter*,

ثُمَّ نَظَرَ ۙ﴿۲۲﴾

23. då rynkade han ögonbrynen och såg bister ut,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۙ﴿۲۳﴾

24. sedan vände han sig bort och var föraktfull,

ثُمَّ اَدۡبَرَ وَاسۡتَكۡبَرَ ۙ﴿۲۴﴾

25. och sade: ”Detta är ingenting annat än magi som förts över;

فَقَالَ اِنۡ هٰذَاۤ اِلَّا سِحۡرٌ يُّؤۡثَرُ ۙ﴿۲۵﴾

26. detta är ingenting annat än en människas ord.”

اِنۡ هٰذَاۤ اِلَّا قَوۡلُ الۡبَشَرِ ؕ﴿۲۶﴾

27. Snart skall Jag kasta in honom i ”Saqar.”

سَاُصۡلِيۡهِ سَقَرَ ﴿۲۷﴾

28. Och vad kan låta dig förstå vad ”Saqar” är?

وَمَاۤ اَدۡرٰىكَ مَا سَقَرُ ؕ﴿۲۸﴾

29. Den skonar icke och lämnar ingenting.

لَا تُبۡقِىۡ وَلَا تَذَرُ ۚ﴿۲۹﴾

30. Den sveder skinnet.

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ۚ ۳۰

31. Över den finns nitton *änglar*.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ؕ ۳۱

32. Och ingen annan än änglar har Vi gjort till eldens väktare. Och Vi har icke fastställt deras antal utom som en prövning för dem som icke tror så att de som har givits boken måtte få säkerhet och de som tror måtte öka i tro, och de som har givits boken, så väl som de troende, icke behöver tvivla, och att de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och de icke troende kan säga: ”Vad menar Allah med en sådan liknelse?” Sålunda bedömer Allah vem Han behagar som vilsefaren och vägleder vem Han behagar. Och ingen känner din Herres härskaror utom Han. Och detta är ingenting annat än en påminnelse för människan.

وَمَا جَعَلْنَآ اَصْحٰبَ النَّارِ اِلَّا
مَلٰٓئِكَةً ۙ وَّمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً
لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۙ لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ وَ يَزْدَادَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِيْمَانًا
وَّلَا يَرْتَابَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۙ وَلِيَقُوْلَ الَّذِيْنَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ
اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ
يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ
رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ؕ وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى
لِلْبَشَرِ ۳۲ ع ۳۲ ۱۵

R.2

33. Nej, vid månen,

كَلَّا وَالْقَمَرِ ۙ ۳۳

34. och *vid* natten när den viker undan,

وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ۙ ۳۴

35. och *vid* gryningen när den lyser fram,

وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ۙ ۳۵

36. är den sannerligen en av de största *hemsökelserna*.

اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ۙ ۳۶

37. En varning till människan,

نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ۙ ۳۷

38. till den bland er som önskar gå framåt eller bli kvar.

لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ؕ ۳۸

39. Varje själ går i borgen för vad den har förtjänat;	كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ٣٩
40. utom dem på den högra sidan.	إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ ٤٠
41. *De kommer att vara* i paradiset frågande varandra	فِى جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ ٤١
42. om de skyldiga.	عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ ٤٢
43. ”Vad har fört er till ’Saqar’?”	مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ ٤٣
44. De kommer att säga: ”Vi var icke bland dem som förrättade bönen,	قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ٤٤
45. icke heller bespisade vi de fattiga,	وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ٤٥
46. och vi ägnade oss åt respektlöst tal med dem som ägnar sig åt det.	وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ ٤٦
47. Och vi brukade förneka domens dag,	وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ٤٧
48. till dess att döden hann upp oss.”	حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ٤٨
49. Så medlarnas medling kommer icke att gagna dem.	فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ٤٩
50. Vad är det nu med dem eftersom de vänder sig bort från förmaningen,	فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ٥٠
51. som om de var skräckslagna åsnor,	كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ٥١
52. flyende för ett lejon?	فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍۭ ٥٢
53. Nej, varje människa bland dem önskar att öppna blad *med uppenbarelser* skall skänkas henne.	بَلْ يُرِيدُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ٥٣

معانقة عند المتقدمين

54. Aldrig! De fruktar verkligen icke det tillkommande.

كَلَّا ؕ بَلۡ لَّا يَخَافُوۡنَ الۡاٰخِرَةَ ؕ‏ ﴿۵۴﴾

55. Aldrig! Ty denna är sannerligen en förmaning.

كَلَّاۤ اِنَّهٗ تَذۡكِرَةٌ ۚ‏ ﴿۵۵﴾

56. Låt då den som så vill, minnas den.

فَمَنۡ شَآءَ ذَكَرَهٗ ؕ‏ ﴿۵۶﴾

57. Och de kommer icke att minnas såvida icke Allah *så* önskar. *Endast* Han är värdig att fruktas och *endast* Han är värdig att förlåta.

وَمَا يَذۡكُرُوۡنَ اِلَّاۤ اَنۡ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ
هُوَ اَهۡلُ التَّقۡوٰى وَاَهۡلُ الۡمَغۡفِرَةِ ﴿۵۷﴾

Kapitel 75
AL-QIÁMA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtioen verser.

I det föregående kapitlet beskrivs att folket i helvetet avgav en bekännelse om att det var förnekandet av livet efter detta (الْاٰخِرَة *al-akhíra*) som fick dem att hamna där. Förnekandet av domens dag leder till att flera synder och brott begås, och oreda drabbar hela jorden. I inledningen av det här kapitlet har alltså uppståndelsens dag (يَوْمُ الْقِيٰمَة *jaumul qiáma*) och även människans självanklagande sinne kallats till vittne. Om människan drar nytta av detta självgranskande sinne så kan hon räddas från tusentals synder.

Anledningen till att vissa förnekar domens dag är att de förmodar att när deras olika kroppsdelar förmultnat, så kan Allah omöjligen sammanföra dem igen. Detta är inget annat än en missuppfattning, eftersom den Ädla Qur'anen mycket tydligt framhåller att det inte är människornas fysiska kroppar som kommer att sättas ihop igen, utan de andliga kropparna. Opponenterna vidhöll trots detta envist sin tro för att håna sin tids profet, och så att de enligt sin egen mening kunde framföra en anledning till att förneka domens dag.

Det som tas upp i verserna 8-10 berör inte händelser under domens dag, så som vissa tror, utan är snarare ett tecken på att domens dag är nära. Det beror på att de fenomen som nämns inte kommer att finnas på domens dag. Varken solen, månen, deras kretslopp eller förmörkelser kommer finnas, och inte heller kommer det att finnas någon som kan se dem.

När ögat är bländat (فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ *fáidha báriqal-básaru*), visar att världen under dessa dagar kommer att hemsökas av

fruktansvärda straff.

Vidare står att förnekare inte skall finna någon flyktväg, vilket visar att sol- och månförmörkselse utgör tecken som kommer att läggas fram som bevis, vilka inte ska utelämna några ursäkter för förnekarna, för trovärdigheten hos en av Gud utlovad person.

När kommer en solförmörkelse och en månförmörkelse att inträffa samtidigt? Enligt den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skall detta komma att ske under utvalda dagar i en och samma månad, det vill säga under månaden Ramadan (*ramadán*), och detta kommer att vara ett tecken på att den Helige Profetens Mahdi är sann.*

Just den här händelsen har redan inträffat. En liknande profetia beskrevs även av Jesus, frid vare med honom.**

Därefter talas det om ett annat mirakel som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utförde. Den Ädla Qur'anen, en omfattande skrift, uppenbarades under en period på tjugotre år, och av rädsla för att glömma av den brukade den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, röra sin tunga hastigt medan han läste upp. Allah övertygade honom dock om att det var Han som hade sänt ned Qur'anen och att det enbart är Han som har kunnat ställa samman den: Rör icke din tunga med denna *uppenbarelse* på det att du måtte skynda *dig att bevara den.* På Oss *vilar* förvisso ihopsamlandet av den och dess uppläsning. (vers 17-18).

Qur'anen, som under tjugotre år uppenbarades för en analfabet, ställdes alltså samman på ett säkert sätt. Den Utlovade Messias, frid vare med honom, förklarar att detta var ett storslaget mirakel, då fienden under dessa 23 år genomförde olika slag av angrepp mot den Helige Profeten, Allahs

---

*Se boken: *Súnan ad-Dar Qútni Bab sifati salatil khusúf wal kusúf wa haiatihima.*

** Se Matteus evangelium 24:29-31.

välsignelser och frid vare med honom, och försökte till och med att mörda honom. Om de lyckats mörda honom innan uppenbarandet av Qur'anen hade fullbordats, så hade skriftens anspråk på att vara fullkomlig varit betydelselöst.

Efter att ha nämnt människans olika stadier, förklaras det att hon ständigt utvecklas. Hur kan det då vara möjligt att människan en dag inte skall komma att stå inför sin Skapare och ställas till svars för sina handlingar?

اٰياتها ٤١ — سُوْرَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ ٧٥ — رکوعاتها ٢

Sura AL-QIÁMA
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

لَاۤ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۝٢

2. Nej, jag kallar uppståndelsens dag till vittne.

وَلَاۤ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝٣

3. Och jag kallar det ofta anklagande samvetet till vittne.

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ۝٤

4. Tror människan att Vi icke skall samla hennes ben?

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰۤى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ۝٥

5. Jo, Vi har makt att till och med återställa hennes fingertoppar.

بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ۝٦

6. Men människan önskar fortsätta med att synda när hon går framåt.

يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ۝٧

7. Hon spörjer: ”När kommer uppståndelsens dag?”

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝٨

8. När ögat är bländat,

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝٩

9. och månen förmörkad,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝١٠

10. och solen och månen blir sammanförda,

يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ۝١١

11. på den dagen kommer människan att säga: ”Vart fly?”

كَلَّا لَا وَزَرَ ۝١٢

12. Nej, det finns ingen tillflyktsort!

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ الْمُسْتَقَرُّ ۝١٣

13. På den dagen kommer viloplatsen *endast* att finnas hos din Herre.

14. På den dagen kommer människan att bli upplyst om det som hon har sänt i förväg och om det som hon har lämnat kvar.

يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍۢ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ؕ ﴿١٤﴾

15. Nej, människan är fullt medveten om sitt eget jag,

بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ۙ ﴿١٥﴾

16. även fastän hon lägger fram sina ursäkter.

وَّلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ؕ ﴿١٦﴾

17. Rör icke din tunga med denna *uppenbarelse* på det att du måtte skynda dig *att bevara* den.

لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ؕ ﴿١٧﴾

18. På Oss *vilar* förvisso ihopsamlandet av den och dess uppläsning.

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ۚۖ ﴿١٨﴾

19. Så när Vi läser upp den, följ du då dess uppläsning.

فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ۚ ﴿١٩﴾

20. Sedan *vilar* framställningen av den på Oss

ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهٗ ؕ ﴿٢٠﴾

21. Nej! Men ni älskar det som ligger nära till hands,

كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ۙ ﴿٢١﴾

22. och åsidosätter det tillkommande.

وَتَذَرُوْنَ الْاٰخِرَةَ ؕ ﴿٢٢﴾

23. Några ansikten kommer den dagen att vara lysande,

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۙ ﴿٢٣﴾

24. blickande *ivrigt* mot sin Herre,

اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۚ ﴿٢٤﴾

25. och några ansikten kommer den dagen att vara dystra,

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍۢ بَاسِرَةٌ ۙ ﴿٢٥﴾

26. vetande att en hemsökelse, som kan bryta deras ryggar, kommer att drabba dem.

تَظُنُّ اَنْ يُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ؕ ﴿٢٦﴾

27. Lyssna! När *den döende människans själ* kommer upp till halsen,

كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۙ ﴿٢٧﴾

28. och det sägs: ”Vem är trollkarlen *som kan rädda henne*?”

وَقِيْلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ۙ ﴿٢٨﴾

وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٩﴾

29. Och hon kommer *att vara* säker på att det är *timmen för* hädanfärden,

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٣٠﴾

30. och ett ben gnids mot det andra benet *i dödsångest*,

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ الْمَسَاقُ ﴿٣١﴾ ع ١/١٧

31. På den dagen kommer *hon* att drivas till din Herre,

R.2

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿٣٢﴾

32. ty hon varken accepterade *sanningen* eller förrättade bönen,

وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٣﴾

33. utan förkastade *sanningen* och vände ryggen till,

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى ﴿٣٤﴾

34. sedan gick hon kråmande sig till sina släktingar.

اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾

35. Ve dig! Och åter ve!

ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٦﴾

36. Ännu en gång ve dig! Och åter ve!

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ﴿٣٧﴾

37. Tror människan att hon kommer att lämnas fri att vandra *omkring*?

اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ﴿٣٨﴾

38. Var hon icke en vätskedroppe som avgavs?

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٩﴾

39. Sedan blev hon en blodklump, sedan gav Han henne form och fullkomnade *henne*.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٠﴾

40. Sedan gjorde Han av den till ett par, mannen och kvinnan.

اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ﴿٤١﴾ ع ٢/١٨

41. Har icke Han makt att uppresa de döda till liv?

Kapitel 76
AD-DÁHR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*måkka*) och innehåller trettiotvå verser.

I det här kapitlet riktas människans uppmärksamhet mot sin begynnelse då hon under en period inte var något av betydelse. Men hur kan detta stämma, då människan allt sedan sin skapelse har varit det allra mest betydelsefulla? Vad som åsyftas här är de inledande stadierna i människans utveckling, då människan inte var något speciellt. Det verkar vara den tid då inte heller fåglar hade förmåga att kommunicera, och då jorden omslöts av en absolut tystnad. Från detta skapades människan, och gavs syn och hörsel. Allah, som givit syn och hörsel till något som skapats ur jorden, har även förmåga att återskapa livet och ställa alla med syn och hörsel inför rätta.

Därefter beskrivs de särskilda egenskaper som det folk har som kommer att belönas med paradiset. De är inte välvilliga gentemot andra för att på så sätt öka sina tillgångar. Närhelst de behandlar andra väl så förklarar de att de gör så av önskan att uppnå Allahs välbehag. De önskar varken någon belöning eller tacksamhet i utbyte.

سُوْرَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ ٧٦ — رکوعاتها ٢ — اٰياتها ٣٢

Sura AD-DÁHR
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. En tidsperiod har sannerligen kommit över människan när hon icke var något värt att nämnas.

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ
لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ٢

3. Vi har skapat människan från en sammansatt spermiedroppe vilken Vi utsatt för prövningar; sedan gjorde Vi henne till en hörande, seende varelse.

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ ۖۗ
نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ٣

4. Vi har visat henne vägen vare sig hon är tacksam eller otacksam.

اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا
كَفُوْرًا ٤

5. Vi har sannerligen berett kedjor och halsjärn och flammande eld för de icke troende,

اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۠ وَاَغْلٰلًا
وَّسَعِيْرًا ٥

6. men de fromma skall dricka ur en bägare smaksatt med kamfer,

اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ
مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ۚ ٦

7. *från* en källa varifrån Allahs tjänare kommer att dricka, de får den att springa fram, ett kraftfullt framspringande.

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا
تَفْجِيْرًا ٧

8. De uppfyller *sin* trohetsed och fruktar den dag vars ondska är vitt utbredd.

يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ
مُسْتَطِيْرًا ٨

9. Och av kärlek till Honom bespisar de den fattige, den föräldralöse och fången,

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ٩

10. *och säger*: ”Vi bespisar er *bara* för att vinna Allahs välbehag. Vi önskar oss ingen belöning eller tack av er.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ
جَزَآءً وَلَا شُكُورًا ١٠

11. Vi fruktar i sanning en bister, betryckt dag från vår Herre.”

إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا
قَمْطَرِيرًا ١١

12. Så Allah kommer att rädda dem från den dagens ondska, och kommer att skänka dem glädje och lycka.

فَوَقَٰهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّٰهُمْ
نَضْرَةً وَسُرُورًا ١٢ ج

13. Och Han kommer att belöna dem för deras ståndaktighet med ett paradis och *en klädnad av* silke,

وَجَزَٰهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ١٣ لا

14. där kommer de att luta sig ned på divaner och varken erfara stark hetta eller bitter köld.

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ ج
لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ١٤ ج

15. Och dess skuggor kommer att tätna över dem och dess fruktklasar kommer att föras inom nära räckhåll.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا
تَذْلِيلًا ١٥

16. Och kärl av silver kommer att räckas runt bland dem och bägare av kristall,

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ
وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا۠ ١٦ لا

قرء حفص بغير الألف في الوصل فيهما ووقف على الأول بالألف وعلى الثاني بغير الألف

17. glas av silver, vilka de utformat med enastående skicklighet.

قَوَارِيرَا۠ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ١٧

18. Och däri kommer de att ges en bägare smaksatt med ingefära att dricka,

وَيُسْقَوْنَ فِيْهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا
زَنْجَبِيْلًا ۚ ﴿١٨﴾

19. *från en* källa vid namn Salsabíl i det.

عَيْنًا فِيْهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيْلًا ﴿١٩﴾

20. Och där kommer ungdomar som icke åldras att passa upp på dem. När du ser dem, tror du dem vara kringspridda pärlor.

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۚ
إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُوْرًا ﴿٢٠﴾

21. Och när du ser, kommer du att se en välsignelse där och ett vidsträckt konungarike.

وَ إِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيْمًا
وَّ مُلْكًا كَبِيْرًا ﴿٢١﴾

22. Dräkter av fint grönt silke och brokad kommer att bäras av dem. Och de kommer att vara smyckade med armband av silver. Och deras Herre kommer att ge dem en ren bägare att dricka.

عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ
وَّ إِسْتَبْرَقٌ ۫ وَّحُلُّوْٓا أَسَاوِرَ مِنْ
فِضَّةٍ ۚ وَسَقٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا ﴿٢٢﴾

23. ”Detta är er belöning, och er ansträngning är uppskattad.”

إِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَّكَانَ سَعْيُكُمْ
مَّشْكُوْرًا ﴿٢٣﴾ ع

R.2

24. Vi har förvisso uppenbarat Qur’anen bitvis för dig.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْزِيْلًا ۚ ﴿٢٤﴾

25. Så vänta tålmodigt på din Herres domslut och ge icke vika för någon *som är* syndig eller otacksam bland dem,

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
اٰثِمًا أَوْ كَفُوْرًا ۚ ﴿٢٥﴾

26. och kom ihåg din Herres namn morgon och afton,

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَّأَصِيْلًا ﴿٢٦﴾

27. och kasta dig ödmjukt till jorden inför Honom under natten och lovprisa Hans härlighet under en lång *del av* natten,

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيْلًا ﴿٢٧﴾

28. Dessa *människor* älskar i sanning det nuvarande livet och de bortser från en mycket svår dag *som de har* framför sig,

إِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُوْنَ
وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيْلًا ﴿٢٨﴾

29. Vi har skapat dem och har gjort deras leder starka och Vi kan omvandla dem till andra lika dem när Vi vill.

نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ وَشَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ
وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيْلًا ﴿٢٩﴾

30. Detta är sannerligen en påminnelse. Så vem helst som så önskar kan ta vägen till sin Herre.

اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ
اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٣٠﴾

31. Men ni kan icke utföra era önskningar såvida icke Allah vill det. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٣١﴾

32. Han ger vem Han än behagar tillträde till Sin barmhärtighet och för syndarna har Han berett ett smärtsamt straff.

يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ وَالظّٰلِمِيْنَ
اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣٢﴾ ع

Kapitel 77
AL-MURSALÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtioen verser.

I det här kapitlet har återigen de händelser som kommer att utspela sig för den senare tidens muslimer beskrivits. Vetenskapens framsteg under denna tid kallas för att vittna om att Allah, som meddelat alla dessa hemligheter, har makt till att åstadkomma alla slags omvälvningar. Det talas om vissa flygande företeelser som först svävar sakta men sedan blir snabba som stormvindar. Dagens snabbaste flygplan är byggda så att de inledningsvis flyger sakta men sedan blir oerhört snabba. Under krigstid slänger man med hjälp av dessa plan ner massor av flygblad, där det förklaras att om mottagarna är på angriparnas sida så kommer de att få hjälp, annars finns det ingen som kan skydda dem mot angriparna.

Det står om när stjärnorna fås till att mista sitt ljus och människan med olika medel försöker resa mot himlen. Med stjärnor som förlorar sitt ljus menas här den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, följeslagare och när deras tid är ute så kommer det andliga ljus som muslimerna fick genom dem att slockna.

Sedan står det om hur det blir när makter stora som berg kommer att ryckas upp, och när alla profeter kommer att träda fram. Angående dessa verser försöker de lärde ge det felaktiga intrycket att det handlar om uppståndelsens dag. Men på uppståndelsens dag rycks inga berg upp, och profeterna skickas till denna värld och inte på domens dag. Onekligen är detta en profetia i den Ädla Qur'anen angående en profet som kommer att vara underordnad och fullkomligt underkastad den

Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och vars ankomst kommer att innebära alla tidigare profeters återkomst genom hans person. Genom denne profets ansträngningar kommer alltså alla tidigare profeters anhängare att bli den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anhängare.

Angående de framtida krig som beskrivs, kommer de att bestå av tre delar, vilket syftar på land, hav och luft, vilket tillkännages som ett kännetecken. Från himlen kommer eldsvådor stora som slott att falla, som om de vore massor av kopparfärgade kameler (vers 33-34). Dessa båda verser visar tydligt att de har en metaforisk innebörd. Under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid kunde ingen föreställa sig ett krig där eld föll från himlen. Detta måste således vara en profetia från ett Allvetande Väsen som har kännedom om framtiden.

På uppståndelsens dag kommer inga eldsvådor att falla från himlen. Därför är tanken på att denna händelse skall ske på uppståndelsens dag inkorrekt. Detta verkar snarare vara en profetia om krig med kärnvapen, då himlen kommer att låta radioaktiva strålar, som människorna inte kan skydda sig mot, falla ned över dem. Detta nämns även i kapitel 44, *ad-dukhán.* Sedan beskrivs återigen livet efter detta och att när man ser dessa profetiska ord gå i uppfyllelse bör man vara övertygad om att det finns ett liv efter detta. Det förklaras att om människorna inte lyder Allah i den här världen så väntar ett omfattande straff i det tillkommande.

سُوْرَةُ الْمُرْسَلٰتِ مَكِّيَّةٌ ٧٧ | اٰياتها ٥١ | ركوعاتها ٢

Sura AL-MURSALÁT
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ۙ﴿٢﴾

2. Vid dem som sänds mjukt iväg,

فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ۙ﴿٣﴾

3. sedan får upp fart och blåser snabbt,

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۙ﴿٤﴾

4. och vid dem som sprider en ordentlig spridning,

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۙ﴿٥﴾

5. och dem som gör tydliga åtskillnader,

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ۙ﴿٦﴾

6. och dem som överlämnar påminnelsen,

عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۙ﴿٧﴾

7. *medan de* friar sig själva från ansvar eller genom en varning,

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ؕ﴿٨﴾

8. det som ni har lovats måste sannerligen komma att ske.

فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۙ﴿٩﴾

9. Så när stjärnorna fås till att mista *sitt* ljus,

وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ۙ﴿١٠﴾

10. och när himlen rämnar itu,

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۙ﴿١١﴾

11. och när bergen blåses bort,

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ؕ﴿١٢﴾

12. och när sändebuden fås att framträda vid den fastställda tiden,

لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ؕ﴿١٣﴾

13. till vilken dag har *dessa händelser* skjutits upp?

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۚ﴿١٤﴾

14. Till beslutets dag.

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٥﴾ ؕ

15. Och vad skulle låta dig veta vad beslutets dag är!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٦﴾

16. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٧﴾ ؕ

17. Förintade Vi icke de tidigare folken?

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٨﴾

18. Vi kommer nu att låta de senare följa dem.

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٩﴾

19. Sålunda handskas Vi med de skyldiga.

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٠﴾

20. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ﴿٢١﴾ لا

21. Skapade Vi er icke från en obetydlig vätska,

فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ﴿٢٢﴾ لا

22. och placerade den på en trygg förvaringsplats,

اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٢٣﴾ لا

23. för en känd *tid*srymd?

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ﴿٢٤﴾

24. Sålunda bestämde Vi, och hur utmärkt är Vi icke som Bestämmare!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٥﴾

25. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٦﴾ لا

26. Har Vi icke gjort jorden liksom för att hålla

اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ﴿٢٧﴾ لا

27. de levande och de döda?

وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ
وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٨﴾ ؕ

28. Och Vi placerade höga berg på den och gav er sötvatten att dricka.

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٩﴾

29. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

30. ”Rör er nu framåt mot det vilket ni behandlade som en lögn,

انْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۚ﴿۳۰﴾

31. *Ja*, rör er framåt mot en tredelad skugga,

انْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِىْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ۙ﴿۳۱﴾

32. som varken ger skugga eller skyddar mot flamman.”

لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِىْ مِنَ اللَّهَبِ ؕ﴿۳۲﴾

33. Den kastar upp flammor *stora* som slott,

اِنَّهَا تَرْمِىْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۚ﴿۳۳﴾

34. som om den utgjordes av många kopparfärgade kameler.

كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ؕ﴿۳۴﴾

35. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۵﴾

36. Detta är en dag när de icke skall *förmå att* tala,

هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ۙ﴿۳۶﴾

37. icke heller skall de tillåtas komma med ursäkter.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

38. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۸﴾

39. Detta är beslutets dag. Vi har samlat ihop er och alla de tidigare folken,

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۚ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۹﴾

40. om ni nu har någon krigslist, pröva den då mot mig.

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ﴿۴۰﴾

41. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۱﴾ ع ۲۱

R.2

42. De rättfärdiga kommer att vara *mitt bland* skuggor och källor,

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِىْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍ ۙ﴿۴۲﴾

43. och frukter sådana som de kan önska sig.

وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ؕ﴿۴۳﴾

44. ”Ät och drick med välbehag som en belöning för det ni gjorde.”

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۴﴾

45. sålunda belönar Vi förvisso dem som handlar väl.

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝٤٥

46. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝٤٦

47. ”Ät och roa er för ett litet tag *i denna världen, å ni sanningens förkastare*, ni är förvisso de skyldiga.”

كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ۝٤٧

48. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝٤٨

49. Och när det sägs till dem: ”Böj er ned *inför Allah*,” så böjer de sig icke ned.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ۝٤٩

50. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝٥٠

51. På vilket budskap kommer de då att tro efter detta?

فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۭ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ۝٥١ ع ٢ ٢٢

Kapitel 78
AN-NABÁ’

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtioen verser.

I kapitel *al-mursalát* (kapitel 77) har en grundläggande fråga ställts av de icke troende beträffande när beslutens dag (يَوۡمُ الۡفَصۡل *jáumul-fása̱l*) kommer att inträffa. Det är den dag då det skall beslutas vad som är sant och vad som är falskt. I det här kapitlet ges svaret i form av en stor nyhet att beslutets dag redan har kommit. I detta kapitel berättas det att Jáumul-Fás̱l var ett absolut löfte som skulle komma att infrias på sin utsatta tid.

I detta storslagna kapitel beskrivs olika former av Jáumul-Fas̱l. Först och främst upprepas det system som Gud inrättade genom vilket vatten faller ned från skyn och får föda att växa fram ur jorden. Läsaren görs sedan uppmärksam på att alla människor inte drar fördel av detta och inte tänker på att det viktigaste himmelska vattnet egentligen är en form av andlig vägledning. De hemsökelser som drabbar människorna, eller kommer att drabba dem, på grund av denna förnekelse nämns här i kapitlet.

I slutet av kapitlet kungörs en viktig varning, vilken är att om människan lever sitt liv i likgiltighet så kommer hon senare, på domens dag, att smärtsamt och ångestfyllt säga: Om jag ändå bara hade blivit till stoft innan denna dag kom och slapp bli upprest till människa från detta stoft.

رکوعاتها ٢ — سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ ٧٨ — اٰياتها ٤١

Sura AN-NABÁ’
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

Del 30

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ۚ ﴿٢﴾

2. Vad frågar de varandra om?

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۙ ﴿٣﴾

3. Om nyheten av stor betydelse,

الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ ؕ ﴿٤﴾

4. beträffande vilken de är oeniga.

كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٥﴾

5. Nej, snart skall de komma att få veta.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ﴿٦﴾

6. Nej, *det säger Vi* igen, snart skall de komma att få veta.

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ۙ ﴿٧﴾

7. Har Vi icke gjort jorden som en bädd,

وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۪ۙ ﴿٨﴾

8. och bergen som tappar?

وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۙ ﴿٩﴾

9. Och Vi har skapat er i par,

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۙ ﴿١٠﴾

10. och har gjort er sömn till vila,

وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۙ ﴿١١﴾

11. och har gjort natten som ett täckelse,

وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۪ ﴿١٢﴾

12. och har gjort dagen för livets uppehälle,

وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۙ ﴿١٣﴾

13. Och över er har Vi byggt sju starka himlar

14. och gjort *solen* till en klar lampa.

وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ﴿١٤﴾

15. Och från de drypande molnen sände Vi ned vatten strömmande i överflöd,

وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٥﴾

16. så att Vi med det kan framställa säd och växtlighet,

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ﴿١٦﴾

17. och trädgårdar med frodig växt.

وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ﴿١٧﴾

18. Beslutets dag är förvisso en fastställd tid,

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ﴿١٨﴾

19. den dagen när basunen kommer att blåsas; och ni skall komma i hord efter hord.

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ﴿١٩﴾

20. Och himlen skall öppnas och bli till dörrar.

وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿٢٠﴾

21. Och bergen skall sättas i rörelse och bli *som om de vore* en hägring.

وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢١﴾

22. Helvetet ligger förvisso i bakhåll,

اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾

23. en vistelseort för de upproriska,

لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ﴿٢٣﴾

24. som skall förbli i det under en lång tid.

لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ﴿٢٤﴾

25. De kommer varken att smaka svalka eller dryck av något slag i det,

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ﴿٢٥﴾

26. utom vatten, kokande hett eller isande kallt,

اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ﴿٢٦﴾

27. en passande vedergällning.

جَزَآءً وِّفَاقًا ﴿٢٧﴾

28. De fruktade sannerligen icke räkenskapen,

اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ﴿٢٨﴾

29. och förkastade fullständigt Våra tecken.

وَّكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٩﴾

30. Och allt har Vi bevarat i en bok.

وَكُلَّ شَیۡءٍ اَحۡصَیۡنٰهُ كِتٰبًا ﴿٣٠﴾

31. ”Smaka ni därför *straffet*, Vi kommer icke att ge er någon ökning utom i plåga.”

فَذُوۡقُوۡا فَلَنۡ نَّزِیۡدَكُمۡ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣١﴾ ع

R.2

32. För de rättfärdiga finns sannerligen en triumf:

اِنَّ لِلۡمُتَّقِیۡنَ مَفَازًا ﴿٣٢﴾

33. Muromgärdade trädgårdar och vindruvsrankor,

حَدَآئِقَ وَاَعۡنَابًا ﴿٣٣﴾

34. och unga jungfrur i jämlik ålder,

وَّكَوَاعِبَ اَتۡرَابًا ﴿٣٤﴾

35. och bägare som flödar över.

وَّكَاۡسًا دِهَاقًا ﴿٣٥﴾

36. Där kommer de varken att höra fåfänga samtal eller lögner;

لَا یَسۡمَعُوۡنَ فِیۡهَا لَغۡوًا وَّلَا كِذّٰبًا ﴿٣٦﴾

37. en kompensation från din Herre, en gåva i proportion *till deras ansträngningar,*

جَزَآءً مِّنۡ رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٧﴾

38. Herren över himlarna och jorden och allt som är mellan dem, den Nåderike. De skall icke ha rätt att tilltala Honom.

رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَیۡنَهُمَا
الرَّحۡمٰنِ لَا یَمۡلِكُوۡنَ مِنۡهُ خِطَابًا ﴿٣٨﴾

39. På den dagen när anden och änglarna kommer att stå på led, skall de icke tala, utom den som *Gud*, den Nåderike, ger *Sitt* tillstånd, och som bara kommer att säga det som är rätt.

یَوۡمَ یَقُوۡمُ الرُّوۡحُ وَالۡمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا
لَّا یَتَكَلَّمُوۡنَ اِلَّا مَنۡ اَذِنَ لَهُ الرَّحۡمٰنُ
وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٩﴾

40. Den dagen skall verkligen komma. Så låt den som så vill ta sin tillflykt till sin Herre.

ذٰلِكَ الۡیَوۡمُ الۡحَقُّ ۚ فَمَنۡ شَآءَ اتَّخَذَ
اِلٰی رَبِّهٖ مَاٰبًا ﴿٤٠﴾

41. Vi har i sanning varnat er för ett straff vilket är i nära antågande; en dag när människan kommer att se vad hennes händer har sänt i förväg och den icke troende kommer att säga: ”Om jag ändå bara vore stoft!”

اِنَّاۤ اَنۡذَرۡنٰكُمۡ عَذَابًا قَرِيۡبًا ۖۚ يَّوۡمَ يَنۡظُرُ
الۡمَرۡءُ مَا قَدَّمَتۡ يَدٰهُ وَيَقُوۡلُ الۡكٰفِرُ
يٰلَيۡتَنِىۡ كُنۡتُ تُرٰبًا ﴿٤١﴾ ع

Kapitel 79
AN-NAZI'ÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtiosju verser.

Enligt Qur'anens praxis nämns återigen världsliga hemsökelser och konflikter i kapitlet, och i klara ordalag beskrivs bland annat krig där u-båtar kommer att användas. Den första versens innebörd (وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا *wán-naziáti ghárqan*) är att stridande farkoster sjunker under vattenytan innan de går till angrepp för att sänka fienden. De stridande känner stor glädje vid framgångarna, och striderna utkämpas i försök att besegra varandra, och från båda håll lägger man upp sina bästa strategier.

Uttrycket وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا (*wás-sabi<u>h</u>áti sáb<u>h</u>an*) i den fjärde versen syftar på simmande företeelser, vare sig de färdas under vatten eller på dess yta, och u-båtar kan färdas både på vattnet och under dess yta.

Sådana krig väcker en sådan fasa att människornas hjärtan börjar darra och deras blickar slås ned. Efter en stor värdslig förödelse ställer människans medvetande en fråga om de verkligen kommer att resas upp från de döda trots att deras ben förmultnat? Det konstateras att detta förvisso kommer att ske, och ett starkt varnande ljud kommer att höras och plötsligt kommer alla befinna sig på domens dag.

Därefter inleds en skildring av profeten Moses, frid vare med honom, som skickades till Farao, som gjorde anspråk på att vara gud och helt förnekade livet efter detta. När profeten Moses, frid vare med honom, förmedlade sitt budskap till Farao, så svarade denne fräckt att ”Jag är er herre, den högste”. Allah straffade honom då på ett så strängt sätt att han blev ett

avskräckande exempel för både sin samtid och de efterkommande. Han levde ett långt liv i kampen mellan liv och död och dog under sådana omständigheter att de människor som levde samtidigt med honom fick uppleva hur han och hans här dränktes. Hans kropp bevarades sedan av de efterlevande i form av en mumie. Detta blev en läxa för efterkommande generationer.

Kapitlet avslutas med frågan om när timmen skall infalla och hur detta skall ske? Det konstateras att när den infaller så kommer det att framstå klart att allt har sitt slut hos sin Herre. Och det förklaras för sändebudet att han enbart kan varna den som räds denna fruktansvärda timme. Den dag då de ser detta kommer det världsliga livet att kännas som om det endast hade varat under några ögonblick.

أياتها ٤٧ سُوۡرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ ٧٩ ركوعاتها ٢

Sura AN-NAZI’ÁT
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَالنّٰزِعٰتِ غَرۡقًا ۙ﴿٢﴾

2. Vid dem som rör sig underifrån och drar och halar i syfte att sänka,

وَّالنّٰشِطٰتِ نَشۡطًا ۙ﴿٣﴾

3. och *vid* dem som rör sig snabbt genom länderna,

وَّالسّٰبِحٰتِ سَبۡحًا ۙ﴿٤﴾

4. och *vid* dem som snabbt färdas långa avstånd över oceanernas yta,

فَالسّٰبِقٰتِ سَبۡقًا ۙ﴿٥﴾

5. och vid dem som tävlar med varandra om överhöghet,

فَالۡمُدَبِّرٰتِ اَمۡرًا ۘ﴿٦﴾ وقف لازم

6. och vid dem som planerar och utför sina uppdrag väl;

يَوۡمَ تَرۡجُفُ الرَّاجِفَةُ ۙ﴿٧﴾

7. *detta kommer att ske* den dagen när den skakande *jorden* skall skaka,

تَتۡبَعُهَا الرَّادِفَةُ ؕ﴿٨﴾

8. och ytterligare en andra *skakning* skall följa den.

قُلُوۡبٌ يَّوۡمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ۙ﴿٩﴾

9. På den dagen kommer hjärtan att darra,

اَبۡصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۘ﴿١٠﴾ وقف لازم

10. *och* deras ögon kommer att vara nedslagna.

يَقُوۡلُوۡنَ ءَاِنَّا لَمَرۡدُوۡدُوۡنَ فِي الۡحَافِرَةِ ؕ﴿١١﴾

11. De säger: ”Skall vi *verkligen* återställas till vårt förra tillstånd?

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ؕ﴿١٢﴾

12. Vad! Till och med när vi är ruttna ben?”

قَالُوۡا تِلۡكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۘ﴿١٣﴾ وقف لازم

13. De säger: ”Då vore det sannerligen ett förlustmässigt återvändande.”

14. Det kommer bara att bli ett enda skri,

فَاِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٌ وَّاحِدَةٌ ۙ﴿۱۴﴾

15. och se! De skall *alla komma ut* i det öppna.

فَاِذَا هُمۡ بِالسَّاهِرَةِ ؕ﴿۱۵﴾

16. Har berättelsen om Moses nått dig?

هَلۡ اَتٰىكَ حَدِيۡثُ مُوۡسٰى ۘ﴿۱۶﴾ وقف لازم

17. När hans Herre kallade på honom i den heliga Ṯuwá-dalen, *och sade*:

اِذۡ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالۡوَادِ الۡمُقَدَّسِ طُوًى ۚ﴿۱۷﴾

18. ”Gå du till Farao, han har gjort uppror,

اِذۡهَبۡ اِلٰى فِرۡعَوۡنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۖ﴿۱۸﴾

19. och säg *till honom*: ’Skulle du *tycka om att* bli renad?

فَقُلۡ هَلۡ لَّكَ اِلٰۤى اَنۡ تَزَكّٰى ۙ﴿۱۹﴾

20. Och jag skall vägleda dig till din Herre på det att du måtte frukta Honom.’”

وَاَهۡدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخۡشٰى ۚ﴿۲۰﴾

21. Så han (Moses) visade honom ett stort tecken,

فَاَرٰىهُ الۡاٰيَةَ الۡكُبۡرٰى ۖ﴿۲۱﴾

22. men han (Farao) förkastade *honom* och var olydig,

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ۖ﴿۲۲﴾

23. sedan vände han sig bort *från Moses* och smidde planer *mot honom*;

ثُمَّ اَدۡبَرَ يَسۡعٰى ۖ﴿۲۳﴾

24. och han samlade *sitt folk*, och förkunnade

فَحَشَرَ فَنَادٰى ۖ﴿۲۴﴾

25. och sade: ”Jag är er herre, den högste.”

فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الۡاَعۡلٰى ۖ﴿۲۵﴾

26. Så Allah grep honom *för att straffa* honom och *gjorde* honom till ett varnande exempel i det tillkommande och i denna värl-den.

فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الۡاٰخِرَةِ وَالۡاُوۡلٰى ؕ﴿۲۶﴾

27. I det finns det förvisso en läxa för den som fruktar.

اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَعِبۡرَةً لِّمَنۡ يَّخۡشٰى ؕ﴿۲۷﴾ ع

R.2

28. Är ni svårare att skapa än himlen som Han har byggt?

ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ؕ بَنٰهَا ﴿٢٨﴾

29. Han har lyft den till dess höjd och gjort den fullkomlig.

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ﴿٢٩﴾

30. Och Han har gjort dess natt mörk, och fört fram dess morgon,

وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٣٠﴾

31. och jorden har Han brett ut tillsammans med den.

وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿٣١﴾

32. Han framställde dess vatten och dess betesmarker ur den,

اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿٣٢﴾

33. och bergen, dem gjorde Han stadiga.

وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ﴿٣٣﴾

34. *Allt detta* är en försörjning för er och er boskap.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾

35. Men när den stora katastrofen kommer,

فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٥﴾

36. den dagen när människan kommer att draga sig till minnes *allt* det hon strävade efter,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٦﴾

37. och helvetet kommer att göras uppenbart för den som ser.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿٣٧﴾

38. Då, när det gäller den *människa* som gör uppror,

فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٨﴾

39. och föredrar denna världens liv,

وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٩﴾

40. skall helvetets eld förvisso bli *hennes* boning.

فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٤٠﴾

41. Men när det gäller den *människa* som fruktar att stå i bävan inför sin Herre och avhåller sin själ från onda begär,

وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ
عَنِ الْهَوٰى ﴿٤١﴾

فَاِنَّ الۡجَنَّةَ هِىَ الۡمَاۡوٰى ؕ﴿٤٢﴾

42. skall *paradisets* trädgård helt förvisst bli *hennes* boning.

يَسۡـَٔلُوۡنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرۡسٰٮهَا ؕ﴿٤٣﴾

43. De frågar dig om timmen: ”När kommer den att slå?”

فِيۡمَ اَنۡتَ مِنۡ ذِكۡرٰٮهَا ؕ﴿٤٤﴾

44. Men vad har du med omnämnandet av den att göra?

اِلٰى رَبِّكَ مُنۡتَهٰٮهَا ؕ﴿٤٥﴾

45. Den slutliga kännedomen om den *vilar* hos din Herre.

اِنَّمَاۤ اَنۡتَ مُنۡذِرُ مَنۡ يَّخۡشٰٮهَا ؕ﴿٤٦﴾

46. Du är bara en Varnare till den som fruktar den.

كَاَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَهَا لَمۡ يَلۡبَثُوۡۤا
اِلَّا عَشِيَّةً اَوۡ ضُحٰٮهَا ﴿٤٧﴾ ع

47. På den dagen när de ser den, *kommer de att känna det* som om de icke hade dröjt *i världen* mer än en av dess kvällar eller morgnar.

Kapitel 80
’ÁBASA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtiotre verser.

I kapitlet berättas om en högmodig förnekare under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid som kom för att ställa frågor till Profeten. Eftersom den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, innerligt önskade att någon skulle komma till tro, så riktade han, trots förnekarens högmod, hela sin uppmärksamhet mot honom. Plötsligt kom en blind, troende man till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, för att ställa en fråga, men Profeten tyckte inte om att bli avbruten. Han uttryckte sitt missnöje på ett sådant sätt att förnekaren kunde uppfatta det, men som inte sårade den blinde som ju inte kunde se. Efter denna händelse förmanade Allah att Profeten aldrig vara likgiltig inför den som hängivet och engagerat kommer till honom, och att inte ge företräde till högmodiga människor – oavsett deras sociala status.

Därefter förklaras den Ädla Qur’anens upphöjda ställning, och hur den avslöjar hemligheter om universums skapelse och nämner de storslagna händelser som kommer att inträffa samtidigt med dess slut och vad som skall komma att ske på domens dag.

رکوعها ١ سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ ٨٠ آیاتها ٤٣

Sura ’ÁBASA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Han rynkade ögonbrynen och vände sig åt sidan,

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ۙ﴿٢﴾

3. för att en blind man kom till honom,

اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ؕ﴿٣﴾

4. och hur kunde du veta om han ville bli ren *hjärtad*,

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰٓى ۙ﴿٤﴾

5. eller om han ville ta sig i akt, så att förmaningen skulle gagna honom?

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ؕ﴿٥﴾

6. Beträffande den som är föraktfullt liknöjd.

اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۙ﴿٦﴾

7. Mot honom visar du uppmärksamhet,

فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ؕ﴿٧﴾

8. fastän du icke är ansvarig om han icke blir ren *hjärtad*,

وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ؕ﴿٨﴾

9. men den som skyndar sig till dig,

وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ۙ﴿٩﴾

10. och fruktar *Gud*,

وَهُوَ يَخْشٰى ۙ﴿١٠﴾

11. honom försummar du.

فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۚ﴿١١﴾

12. Nej, det är förvisso en påminnelse,

كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۚ﴿١٢﴾

13. så låt den som så önskar fästa avseende vid den,

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ۘ﴿١٣﴾

14. på hedervärda ark,

فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۙ﴿١٤﴾

15. upphöjda, rena,

مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۙ﴿١٥﴾

16. i skrivarnas händer,

بِاَيْدِیْ سَفَرَةٍ ۙ﴿۱۶﴾

17. ädla *och* sedesamma.

كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ؕ﴿۱۷﴾

18. Måtte människan bli förgjord! Så otacksam hon är!

قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَاۤ اَكْفَرَهٗ ؕ﴿۱۸﴾

19. Av vad har Han skapat henne?

مِنْ اَیِّ شَیْءٍ خَلَقَهٗ ؕ﴿۱۹﴾

20. Från en spermiedroppe! Han skapade henne och formade henne,

مِنْ نُّطْفَةٍ ؕ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ۙ﴿۲۰﴾

21. sedan gör Han vägen lätt för henne,

ثُمَّ السَّبِیْلَ یَسَّرَهٗ ۙ﴿۲۱﴾

22. sedan låter Han henne dö och tilldelar henne en grav,

ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗ ۙ﴿۲۲﴾

23. sedan, när Han behagar, kommer Han att, uppresa henne igen.

ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ؕ﴿۲۳﴾

24. Nej! Hon har ännu icke utfört vad Han befallde henne *att göra*.

كَلَّا لَمَّا یَقْضِ مَاۤ اَمَرَهٗ ؕ﴿۲۴﴾

25. Låt nu människan se på sin föda,

فَلْیَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰی طَعَامِهٖۤ ۙ﴿۲۵﴾

26. hur Vi släpper ned vatten i överflöd,

اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ۙ﴿۲۶﴾

27. sedan klyver Vi jorden, en ordentlig klyvning,

ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۙ﴿۲۷﴾

28. sedan låter Vi säd gro på den,

فَاَنْۢبَتْنَا فِیْهَا حَبًّا ۙ﴿۲۸﴾

29. och druvor och grönsaker,

وَّ عِنَبًا وَّ قَضْبًا ۙ﴿۲۹﴾

30. och olivträdet och dadelpalmen,

وَّ زَیْتُوْنًا وَّ نَخْلًا ۙ﴿۳۰﴾

31. och inhägnade trädgårdar tätt planterade,

وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ۙ﴿٣١﴾

32. och frukter och örter,

وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ۙ﴿٣٢﴾

33. en försörjning för er och er boskap.

مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ؕ﴿٣٣﴾

34. Men när ett öronbedövande dån kommer,

فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۫﴿٣٤﴾

35. på den dagen när en människa kommer att fly från sin broder,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ۙ﴿٣٥﴾

36. och *från* sin moder och sin fader,

وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ۙ﴿٣٦﴾

37. och *från* sin hustru och sina söner,

وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ ؕ﴿٣٧﴾

38. på den dagen kommer varje människa att ha tillräckligt med bekymmer för att vara likgiltiga *inför andras problem.*

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ؕ﴿٣٨﴾

39. På den dagen kommer några ansikten att vara ljusa,

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۙ﴿٣٩﴾

40. skrattande, fröjdefulla.

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۚ﴿٤٠﴾

41. Och på den dagen kommer några ansikten att vara täckta med damm,

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۙ﴿٤١﴾

42. mörker kommer att täcka dem.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ؕ﴿٤٢﴾

43. Det är dessa som icke var troende, ondsinta.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۧ﴿٤٣﴾

Kapitel 81
AT-TAKWÍR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettio verser.

Återigen beskriver den Ädla Qur'anen de storslagna händelser som kommer att känneteckna domens dag på jorden. Solen kallas till vittne när den döljs, alltså att fienderna genom sin avskyvärda propaganda under denna tid inte kommer att låta den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, ljus nå mänskligheten. Och på samma sätt som stjärnornas ljus är viktigt under nattetid då solen är nere, är Profetens följeslagares ljus viktigt för människorna. Om det ljuset också besudlas av fienden, kommer människorna att berövas även detta ljus. Under denna tid kommer stora berg att förflyttas och farkoster stora som berg kommer att färdas med sina laster både i luften och till sjöss. Kamelkorna kommer då att bli överflödiga och överges. Under denna tid kommer ett stort antal djurparker att inrättas. Det fanns uppenbarligen ingen uppfattning om detta under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, och dagens djurparker visar att stora djur fraktats dit genom farkoster både i luften och på havet. Detta var alldeles otänkbart på den tiden.

Sedan riktas vår uppmärksamhet förmodligen mot strider till havs, då mängder av skepp kommer att färdas på haven och människor från olika delar av världen kommer att förenas. Det är alltså inte bara djuren som skall samlas utan även människor. Detta kommer vara lagens tidsepok, och lagen kommer att råda över hela världen, och människan kommer inte längre att ha rätten att behandla sin egen avkomma som hon själv behagar. Dessa lagar råder till synes över hela världen

redan nu, men genom att ha förnekat Allahs lagar så kan man inte undanröja oroligheter och brottslighet i ett enda land. Under denna tid kommer böcker och tidningar att tryckas i mängder, och för dem som utforskar universum kommer den att blottläggas. Denna dag kommer även helvetet att eldas, vilket både är krigets helvete och den himmelska vredens helvete. Trots detta kommer paradiset att föras närmare dem som följer Allahs lära och är ståndfasta i att göra så. Varje själ kommer då att veta vad den har fört med sig till morgondagen.

I verserna 16 och17 har båtar som utför hemliga uppdrag och sedan återvänder kallats till vittne. Efter sina aktioner återvänder de till sina hemliga kajer. Detta upprepas eftersom det här berättas om sådana onda tankar som kommer från satan och som angriper människans andlighet och sedan försvinner. Den natt som lider mot sitt slut kallas sedan till vittne när morgonen håller på att gry. Den mörka natt som åsyftas här kommer sannerligen att leda till islams ljusa morgon.

رکوعها ١ — سُوۡرَةُ التَّكۡوِيۡرِ مَكِّيَّةٌ ٨١ — اٰياتها ٣٠

Sura AT-TAKWÍR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾
2. När solen har fällts ihop,	اِذَا الشَّمۡسُ كُوِّرَتۡ ﴿٢﴾
3. och när stjärnorna fördunklats,	وَاِذَا النُّجُوۡمُ انۡكَدَرَتۡ ﴿٣﴾
4. och när bergen sätts i rörelse,	وَاِذَا الۡجِبَالُ سُيِّرَتۡ ﴿٤﴾
5. och när kamelkorna överges, dräktiga i tionde månaden,	وَاِذَا الۡعِشَارُ عُطِّلَتۡ ﴿٥﴾
6. och när de vilda djuren samlas ihop,	وَاِذَا الۡوُحُوۡشُ حُشِرَتۡ ﴿٦﴾
7. och när haven fås att flyta fram *i varandra*,	وَاِذَا الۡبِحَارُ سُجِّرَتۡ ﴿٧﴾
8. och när folk skall föras samman,	وَاِذَا النُّفُوۡسُ زُوِّجَتۡ ﴿٨﴾
9. och när flickebarnet som begravts levande skall efterfrågas,	وَاِذَا الۡمَوۡءٗدَةُ سُئِلَتۡ ﴿٩﴾
10. ”för vilket brott dödades hon?”	بِاَىِّ ذَنۡۢبٍ قُتِلَتۡ ﴿١٠﴾
11. och när böckerna sprids,	وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتۡ ﴿١١﴾
12. och när himlen blottläggs,	وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتۡ ﴿١٢﴾
13. och när eld fås att flamma upp,	وَاِذَا الۡجَحِيۡمُ سُعِّرَتۡ ﴿١٣﴾
14. och när paradiset förs nära,	وَاِذَا الۡجَنَّةُ اُزۡلِفَتۡ ﴿١٤﴾

15. då kommer varje själ att veta vad den har fört med sig.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾

16. Nej! Jag kallar dem som drar sig tillbaka till vittne,

فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٦﴾

17. som rusar iväg *och sedan* gömmer *sig*.

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٧﴾

18. Och *Jag kallar* natten *till vittne* när den drar mot sitt slut,

وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿١٨﴾

19. och gryningen när den börjar andas,

وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٩﴾

20. att detta förvisso är ett ädelt sändebuds *uppenbarade* ord,

اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٠﴾

21. innehavare av mäktig styrka, upprättad i åsynen av Tronens Herre,

ذِىْ قُوَّةٍ عِنْدَ ذِى الْعَرْشِ مَكِيْنٍ ﴿٢١﴾

22. åtlydd där *och* trogen *sitt* uppdrag.

مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيْنٍ ﴿٢٢﴾

23. Och er följeslagare är icke galen.

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٢٣﴾

24. Och han såg Honom förvisso vid den klara horisonten.

وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ ﴿٢٤﴾

25. Och han är icke njugg rörande det osedda.

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ﴿٢٥﴾

26. Icke heller är detta ord från satan, den förkastade.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ﴿٢٦﴾

27. Varthän går ni då?

فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Det är ingenting annat än en påminnelse till alla världarna,

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. till sådana bland er som önskar gå rätt,

لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّسْتَقِيْمَ ﴿٢٩﴾

30. medan ni icke önskar *någonting* utan att Allah, världarnas Herre, önskar det.

وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٠﴾

Kapitel 82
AL-INFITÁR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugo verser.

Redan i inledningen av kapitlet talas det om stjärnor, men inte om att de förlorar sin lyster utan om att de exploderar. Människan kommer alltså att berövas deras ljus under nattens mörker. Sedan berättas det om haven och det upprepas att man inte bara kommer att färdas med skepp och utforska och blottlägga havens hemligheter, utan även på landet kommer arkeologer att utforska de forna samhällen som ligger nergrävda i jorden. Då kommer människan att få lära känna vad människor i det förgångna sänt till morgondagen och även vad framtida människor kommer att sända till sin morgondag.

I slutet av kapitlet finns det en vers som handlar om den yttersta tiden och som hävdar att jordens härskardöme inte vilar hos tillfälliga regenter utan hos Allah. På domens dag (يَوْمُ الدِّيْن *jáum ud-dín*) kommer allt herravälde att återföras till Honom och varje enskild individ kommer att fråntas sin makt.

أياتها ٢٠ — سُوۡرَةُ الۡاِنۡفِطَارِ مَكِّيَّةٌ ٨٢ — ركوعها ١

Sura AL-INFITÁR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿۱﴾

2. När himlen har rämnat itu,

اِذَا السَّمَآءُ انۡفَطَرَتۡ ۙ﴿۲﴾

3. och när stjärnorna skingrats,

وَ اِذَا الۡكَوَاكِبُ انۡتَثَرَتۡ ۙ﴿۳﴾

4. och när haven förmås flyta fram i *kanaler*,

وَ اِذَا الۡبِحَارُ فُجِّرَتۡ ۙ﴿۴﴾

5. och när gravarna har lagts öppna,

وَ اِذَا الۡقُبُوۡرُ بُعۡثِرَتۡ ۙ﴿۵﴾

6. *då* skall varje själ veta vad den har sänt framför sig och vad den har hållit tillbaka.

عَلِمَتۡ نَفۡسٌ مَّا قَدَّمَتۡ وَ اَخَّرَتۡ ؕ﴿۶﴾

7. Å, människa! Vad har gjort dig stursk beträffande din Ädelmodige Herre,

يٰۤاَيُّهَا الۡاِنۡسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الۡكَرِيۡمِ ۙ﴿۷﴾

8. Som skapade dig, sedan fullkomnade dig, sedan gav dig rätt proportioner?

الَّذِىۡ خَلَقَكَ فَسَوّٰٮكَ فَعَدَلَكَ ۙ﴿۸﴾

9. I vilken form Han än behagade. Han gav dig form.

فِىۡۤ اَىِّ صُوۡرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ؕ﴿۹﴾

10. Nej, men ni förnekar domen.

كَلَّا بَلۡ تُكَذِّبُوۡنَ بِالدِّيۡنِ ۙ﴿۱۰﴾

11. Men det finns förvisso väktare över er,

وَ اِنَّ عَلَيۡكُمۡ لَحٰفِظِيۡنَ ۙ﴿۱۱﴾

12. ädla upptecknare,

كِرَامًا كَاتِبِيۡنَ ۙ﴿۱۲﴾

13. som vet *allt* vad ni gör.

يَعۡلَمُوۡنَ مَا تَفۡعَلُوۡنَ ﴿۱۳﴾

14. De fromma kommer sannerligen att vara välsignade,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٤﴾ ج

15. och de lastbara kommer att vara i helvetet,

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٥﴾ صلے

16. i det kommer de att brinna på domens dag,

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٦﴾

17. och de kommer icke *att kunna* fly därifrån.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٧﴾ ط

18. Och vad skulle kunna låta dig veta vad domens dag är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ لا

19. Om igen, vad skulle kunna låta dig veta vad domens dag är?

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٩﴾ ط

20. Den dagen när en själ icke skall ha makt att göra något alls för en annan själ! Och på den dagen kommer befälet att vara Allahs.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ط
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿٢٠﴾ ع

Kapitel 83
AL-MUṮÁFFIFIN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettiosju verser.

I kapitlet riktas människans uppmärksamhet återigen mot balansvågen och att framgång enbart kan erhållas genom rättvisa. Man bör inte ha olika standard för att ge och ta. I det här kapitlet har även vår tids handel analyserats. När stormakter bedriver handel med fattiga länder så leder det alltid till en förlust för de senare. I kapitlet frågas stormakterna om de inte tänker på att även de skall kallas samman på den stora granskningens dag, då även deras världsliga handel kommer att granskas. Detta är den domens dag (يَوْمُ الدِّيْن *jáum ud-dín*) som nämndes i slutet av det föregående kapitlet.

Därefter nämns domens dag, Jáum ud-Dín, i klartext och de som förnekade denna dag varnas för att även de, precis som de tidigare, skall gå sin undergång till mötes under den efterkommande tiden.

I verserna därefter berättas om dem som skall till paradiset och dem som skall till helvetet och en jämförelse görs mellan deras tillstånd. Förnekarna som skrattar åt de troende i denna världen och föraktar dem genom att blinka åt varandra när de går förbi dem och säger att de sannerligen har gått vilse, varnas för att de troende på domens dag kommer att skratta åt de icke troende och fråga: ”Hur känner ni er i detta tillstånd?”

أياتها ٣٧ — سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ ٨٣ — رکوعها ١

Sura AL-MUṮÁFFIFIN
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ve dem som ger med för litet mått,

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿٢﴾

3. dem som, när de tar med mått från andra människor, tar det fullt,

الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ﴿٣﴾

4. men när de ger med mått till andra eller väger upp åt dem, ger de *dem* mindre.

وَ اِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿٤﴾

5. Vet icke sådana *människor* att de kommer att resas upp igen

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿٥﴾

6. till en fruktansvärd dag?

لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦﴾

7. Den dagen när mänskligheten skall stå inför världarnas Herre.

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧﴾

8. Nej, de syndigas protokoll finns i Sidjín.

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿٨﴾

9. Och vad skulle låta dig veta vad Sidjín är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿٩﴾

10. *Det är* en *omfattande* skriven bok.

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿١٠﴾

11. Ve den dagen dem som förkastar,

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾

12. som förnekar domens dag.

الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾

---

13. Och ingen förnekar den utom varje syndig överträdare,

وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۙ﴿١٣﴾

14. *som* när Våra tecken läses upp för honom, säger: ”Sägner från urgamla tider!”

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ؕ﴿١٤﴾

15. Nej, men det som de har förtjänat har gjort deras hjärtan rostiga.

كَلَّا بَلْ ٜ رَانَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Nej, de kommer förvisso att hållas borta från *att se* sin Herre på den dagen.

كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ؕ﴿١٦﴾

17. Då skall de i sanning brinna i helvetet,

ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ؕ﴿١٧﴾

18. då kommer det att sägas *till dem*: ”Detta är vad ni brukade förkasta.”

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ؕ﴿١٨﴾

19. Nej, men de rättfärdigas protokoll finns förvisso i ’Illíjín.

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ؕ﴿١٩﴾

20. Och vad skulle låta dig veta vad ’Illijín är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ؕ﴿٢٠﴾

21. *Det är en omfattande* skriven bok.

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ۙ﴿٢١﴾

22. De som *Gud* utvalt kommer att bevittna den.

يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ﴿٢٢﴾

23. De rättfärdiga kommer förvisso att vara välsignade,

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۙ﴿٢٣﴾

24. *sittande* på divaner, tittande *sig omkring*.

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۙ﴿٢٤﴾

25. I deras ansikten kommer du att finna välsignelsens friskhet.

تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ۚ﴿٢٥﴾

26. De kommer att ges en förseglad dryck, ren att dricka.

يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ۙ﴿۲۶﴾

27. Dess försegling kommer att bestå *av* mysk, ty den låter dem som strävar svinga sig upp,

خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ؕ وَ فِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ؕ﴿۲۷﴾

28. och den kommer att vara smaksatt med *vatten från* Tasním,

وَ مِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۙ﴿۲۸﴾

29. en källa från vilken de utvalda kommer att dricka.

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ﴿۲۹﴾

30. De som var skyldiga brukade skratta åt dem som trodde,

اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۫ۖ﴿۳۰﴾

31. och när de gick förbi dem blinkade de åt varandra,

وَ اِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ۫ۖ﴿۳۱﴾

32. och när de återvände till sina familjer, återvände de triumferande,

وَ اِذَا انْقَلَبُوْۤا اِلٰۤى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ۫ۖ﴿۳۲﴾

33. och när de såg dem sade de: ”Dessa har sannerligen irrat vilse.”

وَ اِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْۤا اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ۙ﴿۳۳﴾

34. Men de sändes icke som väktare över dem.

وَ مَاۤ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ؕ﴿۳۴﴾

35. Denna dag är det därför de troende som kommer att skratta åt de icke troende,

فَالْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۙ﴿۳۵﴾

36. *sittande* på divaner, tittande *sig omkring*.

عَلَى الْاَرَآئِكِ ۙ يَنْظُرُوْنَ ؕ﴿۳۶﴾

37. Är *icke* förnekarna *till fullo* vedergällda för vad de brukade göra?

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۳۷﴾ ع

Kapitel 84
AL-INSHIQÁQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugosex verser.

I samma stil som i de föregående kapitlen kallas de stora förändringarna i världen till vittne om livet härefter. Det talas återigen om att himlen kommer att spricka, vilket bland annat innebär att diverse hemsökelser kommer att äga rum.

Sedan handlar kapitlet om den tid då jorden kommer att utvidgas. Det verkar inte som om jorden blir större, men när Qur'anen uppenbarades kände människan endast till halva världen. Genom upptäckten av Amerika utvidgade världen sig och under samma epok kommer jorden att slunga ur sig sina dolda hemligheter och bli som om den vore tömd. Denna epok av vetenskapliga upptäckter inleddes i och med att man upptäckte Amerika.

Därefter nämns en profetia beträffande den tid när dag kommer förvandlas till natt och mörker kommer att breda ut sig. Då kommer islams måne återigen att gå upp, och under dessa dagar kommer människorna att fullborda de sista stegen i sin utveckling.

آياتها ٢٦ سُوۡرَةُ الۡاِنۡشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ ٨٤ ركوعها ١

Sura AL-INSHIQÁQ
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

اِذَا السَّمَآءُ انۡشَقَّتۡ ۙ۝٢

2. När himlen brister itu,

وَاَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ۙ۝٣

3. och lyssnar till sin Herre, och *detta* åligger den,

وَاِذَا الۡاَرۡضُ مُدَّتۡ ۙ۝٤

4. och när jorden har bretts ut

وَاَلۡقَتۡ مَا فِيۡهَا وَتَخَلَّتۡ ۙ۝٥

5. och kastar ut *allt* det som finns i den och blir tom,

وَاَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ؕ۝٦

6. och lyssnar till sin Herre, och *detta* åligger den,

يٰۤاَيُّهَا الۡاِنۡسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى
رَبِّكَ كَدۡحًا فَمُلٰقِيۡهِ ۚ۝٧

7. Du, å, människa, släpar dig mödosamt fram mot din Herre, en svår möda, sedan kommer du att möta Honom.

فَاَمَّا مَنۡ اُوۡتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيۡنِهٖ ۙ۝٨

8. När det då gäller den som ges sin redogörelse i högra handen,

فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيۡرًا ۙ۝٩

9. kommer han förvisso att få en lätt räkenskap,

وَّيَنۡقَلِبُ اِلٰٓى اَهۡلِهٖ مَسۡرُوۡرًا ؕ۝١٠

10. och han kommer att återvända till sin familj och fröjda sig.

وَاَمَّا مَنۡ اُوۡتِىَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهۡرِهٖ ۙ۝١١

11. Men när det gäller den som ges sin redogörelse bakom ryggen,

فَسَوۡفَ يَدۡعُوۡا ثُبُوۡرًا ۙ۝١٢

12. han kommer snart att ropa på förintelse,

وَّيَصۡلٰى سَعِيۡرًا ؕ۝١٣

13. och han kommer att brinna i en flammande eld.

14. *Före detta* levde han fröjdefullt med sin familj.

اِنَّهٗ كَانَ فِيْۤ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ؕ﴿۱۴﴾

15. Han trodde verkligen att han aldrig skulle återvända *till Gud*.

معانقة ۱۷ عند المتاخرين اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ۛۚ﴿۱۵﴾

16. Jo! Hans Herre ser Honom förvisso helt tydligt.

بَلٰۤى ۛۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ؕ﴿۱۶﴾

17. Men nej! Jag kallar skymningen till vittne,

فَلَاۤ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۙ﴿۱۷﴾

18. och natten och *allt* det den täcker,

وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۙ﴿۱۸﴾

19. och månen när den blir full,

وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ۙ﴿۱۹﴾

20. om att ni helt förvisst går från ett stadium till ett annat.

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ؕ﴿۲۰﴾

21. Så vad är det med dem eftersom de icke tror,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۙ﴿۲۱﴾

22. och när Qur'anen läses upp för dem böjer de sig icke i underkastelse,

وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ
السجدة ۱۳ لَا يَسْجُدُوْنَ ؕ﴿۲۲﴾ السجدة

23. tvärt om, de som icke tror förkastar *den*.

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ۖ﴿۲۳﴾

24. Och Allah vet bäst vad de håller dolt *i sina hjärtan*.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ۖ﴿۲۴﴾

25. Så ge dem nyheten om ett smärtsamt straff.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ﴿۲۵﴾

26. Men *när det gäller* de som tror och gör goda gärningar, för dem finns det en ändlös belöning.

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ع ۲۶ ۹ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۧ﴿۲۶﴾

Kapitel 85
AL-BURÚDJ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugotre verser.

Kapitlet är knutet till det föregående kapitlet i vilket det stod att Islams måne återigen kommer att gå upp. När kommer detta att ske och vad kan syftet vara? Man bör komma ihåg att himlen har tolv konstellationer (اَلْبُرُوْج *al- burúdj*), och det innebär att denna profetia kommer att uppfyllas efter tolv sekler, och på samma sätt som månen vittnar om solen så kommer ett framtida vittne (شَاهِد *sháhid*) att bära vittnesbörd om denne storslagne Profet (مَشْهُوْد*mashhúd*), alltså om den Helige Profeten Mu<u>h</u>ammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. I dessa vittnesmål kommer även sanna anhängare till detta vittne att deltaga. Deras brott kommer inte att vara något annat än att de trott på den som kommit från Gud, men trots detta kommer deras opponenter att bestraffa dem på ett mycket grymt sätt. De kommer till och med att brännas på bål, och åskådare kommer då glatt att se på. Detta är en exakt beskrivning av vad hängivna a<u>h</u>madiamuslimer får utstå i Pakistan.

I slutet av kapitlet nämns de tidigare folk som begick sådana övergrepp att de drabbades av sina egna förbrytelser. Lika säkert som att denna Qur'an är bevarad på en skyddad skrivtavla (فِيْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظ *fi láu<u>h</u>in ma<u>h</u>fú<u>dh</u>*), lika säkert kommer även de att bestraffas för sina missgärningar.

رکوعها ١ سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ ٨٥ آياتها ٢٣

Sura AL-BURÚDJ
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الۡبُرُوۡجِ ﴿٢﴾

2. Vid himlen som består av palats *av stjärnor*,

وَالۡيَوۡمِ الۡمَوۡعُوۡدِ ﴿٣﴾

3. och *vid* den utlovade dagen,

وَشَاهِدٍ وَّمَشۡهُوۡدٍ ﴿٤﴾

4. och vid den som vittnar och den som vittnesbördet gäller,

قُتِلَ اَصۡحٰبُ الۡاُخۡدُوۡدِ ﴿٥﴾

5. förbannade vare löpgravarnas folk,

النَّارِ ذَاتِ الۡوَقُوۡدِ ﴿٦﴾

6. elden *närd* av bränsle,

اِذۡ هُمۡ عَلَيۡهَا قُعُوۡدٌ ﴿٧﴾

7. när de satt vid den,

وَّهُمۡ عَلٰى مَا يَفۡعَلُوۡنَ بِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ
شُهُوۡدٌ ﴿٨﴾

8. och de var vittnen till det de gjorde mot de troende.

وَمَا نَقَمُوۡا مِنۡهُمۡ اِلَّاۤ اَنۡ يُّؤۡمِنُوۡا بِاللّٰهِ
الۡعَزِيۡزِ الۡحَمِيۡدِ ﴿٩﴾

9. Och de avskydde dem icke utom för att de trodde på Allah, den Allsmäktige, den Prisvärde,

الَّذِىۡ لَهٗ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدٌ ﴿١٠﴾

10. Som himlarnas och jordens konungarike tillhör, och Allah är Vittne över alla ting.

اِنَّ الَّذِيۡنَ فَتَنُوا الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ
ثُمَّ لَمۡ يَتُوۡبُوۡا فَلَهُمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَ
وَلَهُمۡ عَذَابُ الۡحَرِيۡقِ ﴿١١﴾

11. De som förföljer troende män och troende kvinnor och sedan icke ångrar sig, för dem finns förvisso helvetets straff, och för dem finns straffet att brinna.

12. Men för dem som tror och gör goda gärningar finns *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Det är sannerligen den stora triumfen.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

13. Din Herres grepp är förvisso allvarligt.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٣﴾

14. Det är Han Som påbörjar och upprepar,

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٤﴾

15. och Han är den Mest Förlåtande, den Kärleksfulle,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٥﴾

16. Tronens Herre, ärans Herre,

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٦﴾

17. Han verkställer grundligt vad Han vill.

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٧﴾

18. Har *icke* berättelsen om härskarorna kommit till dig?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٨﴾

19. Om Farao och Thamúd?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٩﴾

20. Nej, men de icke troende *framhärdar* i att förkasta *sanningen.*

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٢٠﴾

21. Och Allah omsluter *dem* på ett sätt de icke uppfattar.

وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ﴿٢١﴾

22. Nej, men den är en strålande Qur'an.

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢٢﴾

23. På en *väl* skyddad skrivtavla.

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٣﴾

Kapitel 86
AT-TÁRIQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller arton verser.

Kapitlet är en fortsättning på kapitel *al-burúdj*, och det beskriver att Allah under denna mörka natt kommer att utse himmelska beskyddare som skall bistå förfördelade människor. Varför funderar inte människan över att hon egentligen bara är en högmodig och skrytsam varelse? Hon kommer med säkerhet att straffas för sina förbrytelser. Den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anhängare i vår tid uppmanas till att vänta tålmodigt och låta opponenterna fortsätta med sina sammansvärjningar. Till slut kommer Gud att straffa dem för deras oförrätter.

أياتها ١٨ — سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ ٨٦ — ركوعها ١

Sura AṮ-ṮÁRIQ
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhätige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vid himlen och morgonstjärnan.

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ﴿٢﴾

3. Och vad skulle låta dig veta vad morgonstjärnan är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٣﴾

4. *Det är* stjärnan med den genomträngande klarheten.

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٤﴾

5. Det finns icke en själ utan att den har en väktare över sig.

اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٥﴾

6. Så låt människan betänka vad hon är skapad av.

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٦﴾

7. Hon är skapad av en framströmmande vätska,

خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿٧﴾

8. som strömmar fram från *en plats* mellan länderna och revbenen.

يَّخْرُجُ مِنْۢ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ﴿٨﴾

9. Han har förvisso makt att föra henne tillbaka *till livet*,

اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ﴿٩﴾

10. *på* den dag då hemligheter skall yppas.

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ﴿١٠﴾

11. Då kommer hon icke att ha någon styrka och ingen hjälpare.

فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ﴿١١﴾

12. Vid himlen som ofta återvänder *med regn*,

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١٢﴾

13. och *vid* jorden som öppnar sig *med växtlighet*.

وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٣﴾

14. Det är förvisso ett avgörande ord,

اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٤﴾

15. och det är icke tomt prat.

وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٥﴾ ط

16. De planerar förvisso en sammansvärjning,

اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ﴿١٦﴾ لا

17. och Jag gör *också* upp en motplan.

وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ﴿١٧﴾ ج

18. Så ge de icke troende uppskov. *Ja*, ge dem uppskov för en liten tid.

فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٨﴾ ع

Kapitel 87
AL-A'LÁ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*måkka*) och innehåller tjugo verser.

Redan i inledningen av kapitlet förkunnas glädjebudskapet om att Allah och de gudaktiga kommer att stå segrande i slutändan. Alla troende uppmanas alltså till att konstant förmana och förkunna tron för andra. Förmaningarna kommer förvisso att vara till nytta, om än det verkar som om de är missriktade i början. Sedan sägs det till människan att hon inte drar nytta av förmaningar eftersom hon givit det världsliga livet företräde framför det kommande livet, fastän allt bestående välstånd finns i det tillkommande.

آياتها ٢٠ — سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ ٨٧ — ركوعها ١

Sura AL-A’LÁ

(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Lovprisa din Herres, den Mest Höge, namn,

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ﴿٢﴾

3. Som skapar och fullkomnar.

الَّذِىْ خَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣﴾

4. Och Som utformar och vägleder,

وَالَّذِىْ قَدَّرَ فَهَدٰى ﴿٤﴾

5. Och Som frambringar betesmarken,

وَالَّذِىْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ﴿٥﴾

6. och sedan förvandlar den till svart ruttnande stubb.

فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى ﴿٦﴾

7. Vi skall lära dig *Qur’anen* och du skall icke glömma *den*,

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ﴿٧﴾

8. utom det som Allah vill. Han vet förvisso *vad som är* uppenbart och vad som är dolt.

اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
وَمَا يَخْفٰى ﴿٨﴾

9. Och Vi skall underlätta *varje* möjlighet för dig.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ﴿٩﴾

10. Så fortsätt förmana. Förmanande är förvisso lönsamt.

فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ﴿١٠﴾

11. Den som fruktar kommer snart att ta sig i akt;

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿١١﴾

12. men den eländigaste kommer att vända sig bort från den,

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿١٢﴾

13. den som måste träda in i den stora elden.

الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿١٣﴾

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿١٤﴾

14. Sedan kommer han varken att dö eller leva i den.

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿١٥﴾

15. Den som gör sig ren *från synd* kommer *verkligen* att ha framgång,

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿١٦﴾

16. och kommer ihåg sin Herres namn och förrättar bön.

بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٧﴾

17. Men ni föredrar denna världens liv,

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٨﴾

18. fastän det tillkommande är bättre och mer varaktigt.

اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٩﴾

19. Detta är sannerligen det *som lärdes ut* i de tidigare skrifterna,

صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿٢٠﴾

20. Abrahams och Moses skrifter.

Kapitel 88
AL-GHÁSHIA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugosju verser.

I kapitlet beskrivs hemsökelser som är överväldigande (اَلْغَاشِيَة *al-gháshia*) och som kommer att inträffa hela tiden. Denna dag kommer människorna att vara försatta i stor vånda och alldeles utmattade och deras ansikten att kommer att vara alldeles förskräckta. Människorna kommer att träda in i en flammande eld, och deras föda kommer inte vara annat än taggiga växter som varken ger näring eller mättar. Detta är en liknelse som visar på att exempelvis den till synes söta kaktusfrukten i själva verket kan ha en mycket farlig effekt på dem som förtär den.

Därefter handlar resten av kapitlet om det som skall hända under det kommande livet, och slutligen beskrivs den räkenskap som alla människor kommer att stå till svars för inför Gud.

Enligt den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sedvana brukar alla som deltar i bönen yttra orden ”Å, Allah, underlätta vår räkenskap för oss!” (اَللّٰهُمَّ حَسِبْنَا حِسَابًا يَّسِيْرًا *al-lahúmma <u>h</u>ásibna <u>h</u>isában yasíra*) efter det att den sista versen lästs upp av imamen.

رُكُوعُهَا ١ — سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ ٨٨ — اٰيَاتُهَا ٢٧

Sura AL-GHÁSHIA

(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Har nyheten om den överväldigande *hemsökelsen* kommit till dig?

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿٢﴾

3. *Några* ansikten kommer den dagen att vara vända nedåt,

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٣﴾

4. knogande, utmattade.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٤﴾

5. *De* skall träda in i en brännande eld,

تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٥﴾

6. *och* kommer att tvingas dricka från en kokande källa.

تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٦﴾

7. De kommer icke att få någon föda utom torr, bitter och taggig växtlighet,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿٧﴾

8. som varken kommer att ge näring eller mätta hunger.

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ﴿٨﴾

9. *Och* på den dagen kommer *några* ansikten att vara lyckliga,

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٩﴾

10. väl tillfreds med sina strävanden,

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿١٠﴾

11. i en hög trädgård,

فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١١﴾

12. i vilken du icke kommer att höra något tomt tal.

لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ﴿١٢﴾

13. i den finns en flödande källa,

فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٣﴾ وقف لازم

14. i den finns uppställda schäslonger,

فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ﴿١٤﴾

15. och bägare lämpligt placerade,	وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ﴿١٥﴾
16. och kuddar *vackert* upplagda,	وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ﴿١٦﴾
17. och mattor *smakfullt* utlagda.	وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوْثَةٌ ﴿١٧﴾
18. Ser de då icke på kamelen, hur den har skapats?	اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٨﴾
19. Och på himlen, hur den har lyfts högt?	وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٩﴾
20. Och på bergen, hur de är ordentligt fastsatta?	وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿٢٠﴾
21. Och på jorden, hur den har bretts ut?	وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢١﴾
22. Förmana därför, ty du är enbart en förmanare,	فَذَكِّرْ اِنَّمَآ اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢٢﴾
23. du är icke en uppsyningsman över dem.	لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٣﴾
24. Men den som vänder sig bort och icke tror,	اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٤﴾
25. honom kommer Allah att straffa med det svåraste straffet.	فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٥﴾
26. Till Oss skall de förvisso återvända.	اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ﴿٢٦﴾
27. Då tillkommer det förvisso Oss att kalla dem till räkenskap.	ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٧﴾

Kapitel 89
AL-FADJR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioen verser.

Kapitlet heter ”gryningen ” (اَلْفَجْر *al-fadjr*), och tio nätter kallas till vittne över gryningen, och därtill även två och en. Totalt blir detta tretton och används som liknelse för de tretton år som utgjorde den inledande perioden i Mecka, varefter gryningen i form av migrationen till Medina (*madína*) ägde rum.

Det finns många andra tolkningar av just de här verserna, bland annat finns det en hänvisning till en gryning för den senare tidens muslimer. Men den förstnämnda gryningen är tydligt beskriven och det räcker att nämna den.

I resten av kapitlet uppmanas människor åtskilliga gånger att tjäna mänskligheten. En stor belöning utlovas till dem som strävar efter att befria fattiga och förorättade människor. Det allra största glädjebudskapet förkunnas i de sista verserna. Det budskapet är att den som gör detta kommer att dö i ett tillstånd då Allah kommer att tala till dennes själ med orden: ”Å, själ i frid! Återvänd till din Herre, och var väl nöjd med Honom och Han väl nöjd med dig. Så träd du in bland Mina utvalda tjänare, och träd du in i Min trädgård.”

سُوۡرَةُ الۡفَجۡرِ مَكِّيَّةٌ ٨٩ — اٰياتها ٣١ — ركوعها ١

Sura AL-FADJR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

2. Vid gryningen,

وَالۡفَجۡرِ ۙ﴿٢﴾

3. och de tio nätterna,

وَلَيَالٍ عَشۡرٍ ۙ﴿٣﴾

4. och det jämna och det udda,

وَّالشَّفۡعِ وَالۡوَتۡرِ ۙ﴿٤﴾

5. och natten när den lider *mot sitt slut*,

وَالَّيۡلِ اِذَا يَسۡرِ ۚ﴿٥﴾

6. finns det *icke* starka bevis i detta för den som äger förstånd?

هَلۡ فِيۡ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيۡ حِجۡرٍ ؕ﴿٦﴾

7. Har du icke sett hur din Herre handskades med 'Ad,

اَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۙ﴿٧﴾

8. Irams *stam*, ägare till höga byggnader?

اِرَمَ ذَاتِ الۡعِمَادِ ۙ﴿٨﴾

9. Byggnader som deras hade aldrig tidigare byggts i länderna,

الَّتِيۡ لَمۡ يُخۡلَقۡ مِثۡلُهَا فِي الۡبِلَادِ ۙ﴿٩﴾

10. och *med* Thamúd, som högg ut klippor i dalen,

وَثَمُوۡدَ الَّذِيۡنَ جَابُوا الصَّخۡرَ بِالۡوَادِ ۙ﴿١٠﴾

11. och *med* Farao, härskare över stora härar,

وَفِرۡعَوۡنَ ذِي الۡاَوۡتَادِ ۙ﴿١١﴾

12. vilka begick övergrepp i länderna,

الَّذِيۡنَ طَغَوۡا فِي الۡبِلَادِ ۙ﴿١٢﴾

13. och stiftade mycket ofrid i dem?

فَاَكۡثَرُوۡا فِيۡهَا الۡفَسَادَ ۙ﴿١٣﴾

14. Då släppte din Herre lös straffets gissel över dem.

فَصَبَّ عَلَيۡهِمۡ رَبُّكَ سَوۡطَ عَذَابٍ ۚۙ﴿١٤﴾

15. Din Herre är förvisso alltid på vakt.

اِنَّ رَبَّكَ لَبِالۡمِرۡصَادِ ؕ﴿١٥﴾

16. När det gäller människan, när hennes Herre prövar henne och hedrar henne och skänker henne ynnestbevis, säger hon: ”Min Herre har hedrat mig.”

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ ۙ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَكْرَمَنِ ؕ ﴿١٦﴾

17. Men när Han prövar henne och minskar hennes *medel till* uppehälle säger hon: ”Min Herre har vanärat mig”.

وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ ۙ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَهَانَنِ ۚ ﴿١٧﴾

18. Nej, men ni hedrar icke den föräldralöse,

كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ ۙ ﴿١٨﴾

19. och ni uppmanar icke varandra till att bespisa den fattige,

وَلَا تَحٰٓضُّوْنَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۙ ﴿١٩﴾

20. och ni förtär helt *andra människors* arvslott,

وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّا ۙ ﴿٢٠﴾

21. och ni älskar rikedom med överdriven kärlek.

وَّتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ؕ ﴿٢١﴾

22. Nej, när jorden slagits sönder, en fullständig sönderslagning,

كَلَّآ اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۙ ﴿٢٢﴾

23. och din Herre kommer, *även* änglar, led på led,

وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۚ ﴿٢٣﴾

24. och den dagen har helvetet förts nära, på den dagen skall människan minnas, men till vilken hjälp skall det minnet bli för henne?

وَجِايْٓءَ يَوْمَئِذٍۢ بِجَهَنَّمَ ۙ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ؕ ﴿٢٤﴾

25. Hon kommer att säga: ”Om jag ändå hade sänt *några goda gärningar* för mitt liv!”

يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْ ۚ ﴿٢٥﴾

26. Så på den dagen kan ingen straffa som Hans bestraffning.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ۙ ﴿٢٦﴾

27. och ingen kan binda så fast som Han.

وَّلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ؕ ﴿٢٧﴾

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

28. *Och* du, å, själ i frid!

ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾

29. Återvänd till din Herre, och var väl nöjd *med Honom och* Han väl nöjd *med dig.*

فَٱدْخُلِى فِى عِبَٰدِى ﴿٣٠﴾

30. Så träd du in bland Mina utvalda tjänare,

وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣١﴾

31. och träd du in i Min trädgård.

Kapitel 90
AL-BALÁDD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugoen verser.

I kapitlet nämns återigen Mecka, vars tio nätter kallades till vittne i det föregående kapitlet. Allah talar till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ungefär med orden: Jag kallar denna stad till vittne på att så länge du befinner dig i den skänker den frid, men att den inte längre kommer att skänka frid när de har drivit ut dig ur den.

Sedan kallas de kommande generationerna till vittne och det konstateras att Allah har föreskrivit människan en konstant strävan. När profetvärdighetens ljus når människan öppnas två vägar för henne, en till andlig och en till världslig framgång. Men istället för att sträva efter att nå dessa höjder så väljer människan en lätt och bekväm väg och det leder efter hand mot undergång och förfall. Att resa sig mot höjderna handlar inte om att bestiga berg, utan det står tydligt att detta innebär att man strävar efter att befria människor från hunger och slaveri och ge dem ekonomisk självständighet. Detta mål kan dock inte uppnås efter enbart några få dagar. För att klara av det krävs att man tålmodigt uppmuntrar andra till ståndaktighet och att man barmhärtigt uppmuntrar till förbarmande.

رکوعها ١ سُوۡرَةُ الۡبَلَدِ مَکِّیَّةٌ ٩٠ اٰیاتها ٢١

Sura AL-BALÁDD
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ۝١

2. Nej, men jag svär vid denna stad,

لَاۤ اُقۡسِمُ بِهٰذَا الۡبَلَدِ ۝٢

3. och du bor förvisso i denna stad,

وَاَنۡتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الۡبَلَدِ ۝٣

4. och jag *svär vid* avlaren och den han avlade,

وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ۝٤

5. Vi har förvisso skapat människan till *att möta* svårigheter.

لَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ فِیۡ کَبَدٍ ۝٥

6. Tror hon att ingen har makt över henne?

اَیَحۡسَبُ اَنۡ لَّنۡ یَّقۡدِرَ عَلَیۡهِ اَحَدٌ ۝٦

7. Hon säger: ”Jag har slösat bort oerhörda rikedomar.”

یَقُوۡلُ اَهۡلَکۡتُ مَالًا لُّبَدًا ۝٧

8. Tror hon att ingen ser henne?

اَیَحۡسَبُ اَنۡ لَّمۡ یَرَهٗۤ اَحَدٌ ۝٨

9. Har Vi icke givit henne två ögon,

اَلَمۡ نَجۡعَلۡ لَّهٗ عَیۡنَیۡنِ ۝٩

10. och en tunga och två läppar?

وَلِسَانًا وَّشَفَتَیۡنِ ۝١٠

11. Och Vi gav henne två ädla uppåtgående vägmål,

وَهَدَیۡنٰهُ النَّجۡدَیۡنِ ۝١١

12. men hon följde icke ’Aqaba-vägen,

فَلَا اقۡتَحَمَ الۡعَقَبَةَ ۝١٢

13. och vad skulle låta dig veta vad ’Aqaba är?

وَمَاۤ اَدۡرٰىکَ مَا الۡعَقَبَةُ ۝١٣

14. *Det är* frigivandet av en slav,

فَکُّ رَقَبَةٍ ۝١٤

15. eller att bespisa *någon* på en hungerns dag,

اَوۡ اِطۡعٰمٌ فِىۡ يَوۡمٍ ذِىۡ مَسۡغَبَةٍ ۙ﴿۱۵﴾

16. en föräldralös nära släkting,

يَّتِيۡمًا ذَا مَقۡرَبَةٍ ۙ﴿۱۶﴾

17. eller en fattig man *som ligger* i dammet.

اَوۡ مِسۡكِيۡنًا ذَا مَتۡرَبَةٍ ؕ﴿۱۷﴾

18. Då skulle hon varit bland dem som tror och eggar varandra till uthållighet och uppmuntrar varandra till barmhärtighet.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَتَوَاصَوۡا
بِالصَّبۡرِ وَتَوَاصَوۡا بِالۡمَرۡحَمَةِ ؕ﴿۱۸﴾

19. Dessa är den högra sidans människor.

اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ الۡمَيۡمَنَةِ ؕ﴿۱۹﴾

20. Men de som förkastar Våra tecken är den vänstra sidans människor.

وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِاٰيٰتِنَا هُمۡ
اَصۡحٰبُ الۡمَشۡـَٔمَةِ ؕ﴿۲۰﴾

21. Över dem kommer det att finnas en omvälvande eld.

عَلَيۡهِمۡ نَارٌ مُّؤۡصَدَةٌ ﴿۲۱﴾ ع ۲۱ ۱۵

Kapitel 91
ASH-SHÁMS

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sexton verser.

Här beskrivs återigen en profetia om att islams sol och att även månen som belyses av denna sol återigen kommer att gå upp, vilket kommer att leda till ännu en gryning. Sedan kommer ytterligare en mörk natt att breda ut sig. Det finns alltså ingen gryning som inte leder till att människorna på nytt kommer att bli omringade av likgiltighetens mörker.

Sedan förklaras att Allah har skapat varje själ med en inneboende känsla för rättvisa, och lärt den hur man skiljer på gott och ont. Den själ som utvecklar sina medfödda färdigheter kommer att nå framgång, medan den som begraver sina färdigheter i jorden kommer att gå under.

Sedan berättas det om folket Thamúd och deras profets kamelko. Det är möjligt att skildringen syftar på händelsen när profeten Salehs, frid vare med honom, folk, det vill säga Thamúd, högg av hälsenorna på den kamelko som han använde för att resa runt med när han förkunnade sitt budskap. Därefter förintades de. Närhelst profeternas fiender förstör de medel som profeterna använder för att sprida sin gudomliga vägledning, så brukar fienderna alltid gå under.

ركوعها ١ — سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ ٩١ — اٰياتها ١٦

Sura ASH-SHÁMS

(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vid solen och tiden när den börjar lysa,

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ②

3. och *vid* månen när den följer den (solen),

وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰهَا ③

4. och *vid* dagen när den uppenbarar dess härlighet,

وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰهَا ④

5. och *vid* natten när den drar en slöja över den (solen).

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰهَا ⑤

6. och *vid* himlen och dess beskaffenhet,

وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰهَا ⑥

7. och *vid* jorden och dess utbredning,

وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ⑦

8. och *vid* själen och dess fullkomning,

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ⑧

9. och Han har uppenbarat vad som är fel och vad som är rätt för den,

فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰهَا ⑨

10. den som utvecklas får sannerligen framgång,

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا ⑩

11. och den som undertrycker den blir förlorare.

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰهَا ⑪

12. Thamúds *stam* förnekade *sanningen* på grund av sin upproriska natur.

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰهَآ ⑫

13. När de eländigaste bland dem reste sig,

اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰهَا ⑬

14. då sade Allahs sändebud: ”*Låt bli* Allahs kamelko och *låt* den dricka.”

فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ
وَسُقْيٰهَا ⑭

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۖ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٥﴾

15. Men de avvisade honom och skar av hennes hälsenor, och deras Herre förintade dem fullständigt på grund av deras synd och jämnade dem *med marken.*

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٦﴾

16. Och Han bekymrade Sig icke om följderna av detta.

Kapitel 92
ALLÁIL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugotvå verser.

Efter kapitel *ash-sháms*, ”solen”, kommer kapitel *alláil*, ”natten”, på samma sätt som natten kommer efter dagen. Med detta menas ingen världslig natt utan nattens andliga aspekter skildras på ett fantastiskt sätt. Därtill ges glädjebudskapet att då natten infaller så kommer dagen verkligen också att gry. Det berättas att på samma sätt som dag och natt är olika, så är även människans ansträngningar antingen mörka som natten eller ljusa som dagen. Varje människa belönas i enlighet med sina handlingar och sin inre avsikt. De som fruktar Allah och ger ut för Hans skull och för att ge de fattiga välstånd och intygar och bekräftar goda ord när de lyssnar till dem, får en lättnad föreskriven av Allah. Men de som däremot är snåla och likgiltiga inför snålhetens konsekvenser och förkastar goda ord när de hör dem, kommer att få svårigheter föreskrivna av Allah.

Mot slutet av kapitlet varnas de människor som har dåliga egenskaper och som har nämnts här för en flammande eld som de skall träda in i. Men den som givit ut av sina tillgångar för goda ändamål och varit rättfärdig kommer att skyddas från den elden.

رکوعها ١ — سُوۡرَةُ الَّيۡلِ مَكِّيَّةٌ ٩٢ — اٰياتها ٢٢

Sura ALLÁIL

(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَالَّيۡلِ اِذَا يَغۡشٰى ٢

2. Vid natten när den täcker över,

وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ٣

3. och *vid* dagen när den klarnar,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالۡاُنۡثٰٓى ٤

4. och *vid* skapelsen av man och kvinna,

اِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتّٰى ٥

5. är era strävanden förvisso skiftande.

فَاَمَّا مَنۡ اَعۡطٰى وَاتَّقٰى ٦

6. Då, beträffande den som ger och är rättfärdig,

وَصَدَّقَ بِالۡحُسۡنٰى ٧

7. och intygar allt som är rätt,

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلۡيُسۡرٰى ٨

8. kommer Vi att underlätta varje möjlighet för honom.

وَاَمَّا مَنۡۢ بَخِلَ وَاسۡتَغۡنٰى ٩

9. Men när det gäller den som är girig och *föraktfullt* liknöjd,

وَكَذَّبَ بِالۡحُسۡنٰى ١٠

10. och förkastar det som är rätt,

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلۡعُسۡرٰى ١١

11. för honom kommer Vi att underlätta vägen som leder till bekymmer.

وَمَا يُغۡنِىۡ عَنۡهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ١٢

12. Och hans rikedom skall icke gagna honom när han förgås.

اِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدٰى ١٣

13. Det tillkommer förvisso Oss att vägleda,

وَاِنَّ لَنَا لَلۡاٰخِرَةَ وَالۡاُوۡلٰى ١٤

14. och till Oss hör den kommande så väl som den nuvarande världen.

فَاَنۡذَرۡتُكُمۡ نَارًا تَلَظّٰى ١٥

15. Så Jag varnar er för en flammande eld.

16. Ingen skall träda in i den utom den mest lastbare,

لَا يَصۡلٰهَآ اِلَّا الۡاَشۡقَى ۝١٦

17. som förkastar *sanningen* och vänder *ryggen til.*

الَّذِىۡ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٧

18. Men den rättfärdige skall hållas borta från den,

وَسَيُجَنَّبُهَا الۡاَتۡقَى ۝١٨

19. den som ger av sin egendom för att bli ren,

الَّذِىۡ يُؤۡتِىۡ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۝١٩

20. och han icke är skyldig någon en ynnest som måste återbetalas,

وَمَا لِاَحَدٍ عِنۡدَهٗ مِنۡ نِّعۡمَةٍ تُجۡزٰٓى ۝٢٠

21. utan *han ger av sin egendom* för att söka sin Herres, den Mest Höge, välbehag.

اِلَّا ابۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِ الۡاَعۡلٰى ۝٢١

22. Och snart kommer Han att vara väl nöjd *med honom.*

وَلَسَوۡفَ يَرۡضٰى ۝٢٢ ع

Kapitel 93
AD-DUHÁ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tolv verser.

I kapitlet beskrivs åter glädjebudskapet om en dag som kommer att vara mycket ljus, och om en natt som följer därefter. Allah säger till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att Han inte kommer att lämna honom ensam under mörka tider och svårigheter, utan för honom kommer varje ny stund att vara bättre än den förra. Sedan får Profeten glädjebudskapet om att Allah kommer att ge honom ett överflöd med orden: Var därför välvilligt inställd gentemot de föräldralösa, och förebrå inte den tiggande, och dölj inte dina förmåner för människorna i rädsla för att de ska ta slut. Ju mer du spenderar i Allahs väg, desto mer kommer Allah att utöka dina tillgångar.

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ ٩٣ — اٰياتها ١٢ — ركوعها ١

Sura AD-DUHÁ
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَالضُّحٰى ۙ﴿٢﴾

2. Vid förmiddagens tilltagande klarhet,

وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۙ﴿٣﴾

3. och *vid* natten när den blir stilla,

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ؕ﴿٤﴾

4. din Herre har icke övergivit dig, icke heller är Han missnöjd *med dig*.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ؕ﴿٥﴾

5. *Varje timme* som kommer är förvisso bättre för dig än *den* föregående.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ؕ﴿٦﴾

6. och din Herre skall snart skänka dig, och du kommer att bli väl nöjd.

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۪﴿٧﴾

7. Fann Han dig icke vara en föräldralös och gav *dig* beskydd,

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۪﴿٨﴾

8. och Han fann dig vandrande i sökandet *efter Honom* och vägledde dig *till Sig*.

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ؕ﴿٩﴾

9. och fann dig i behov och försåg *dig*.

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ؕ﴿١٠﴾

10. Så förtryck icke den föräldralöse,

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ؕ﴿١١﴾

11. och beträffande tiggaren, klandra honom icke,

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٢﴾ ع ١٢/١٨

12. och beträffande din Herres frikostighet, berätta om *den för andra*.

Kapitel 94
AL-INSHIRÁH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*). Kapitlet innehåller nio verser.

Efter att ha räknat upp den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, goda egenskaper, frågar Allah i det här kapitlet om Han inte har öppnat Profetens sinne för honom, inte möjliggjort för honom att uträtta sitt tunga förtroende och har Han inte upphöjt Profetens omdöme? Den Helige Profeten uppmanas därför till att komma ihåg den eviga sanningen att det efter alla svårigheter kommer lättnad. Den principen gäller både i världsliga och andliga angelägenheter. Den Helige profeten får alltså veta att när han blivit fri från dagens sysselsättningar bör han ställa sig upp inför sin Herre under natten och skänka sitt hjärta ro med Hans kärlek.

سُوْرَةُ اَلَمْ نَشْرَحْ مَكِّيَّةٌ ٩٤ — اٰياتها ٩ — ركوعها ١

Sura AL-INSHIRÁH
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Har Vi icke öppnat ditt sinnelag för dig,

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿٢﴾

3. och befriat dig från din börda,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٣﴾

4. vilken *nästan* hade brutit din rygg,

الَّذِيْٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٤﴾

5. och *har* Vi *icke* gjort dig ryktbar?

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٥﴾

6. Det kommer förvisso lättnad efter svårighet.

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

7. Ja, sannerligen kommer det lättnad efter svårighet.

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٧﴾

8. Så sträva hårt när du är fri,

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴿٨﴾

9. och vänd dig mot din Herre och sök Honom ivrigt.

وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٩﴾ ع

Kapitel 95
AT-TÍN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nio verser.

Efter kapitel *al-inshiráh* (اَلْاِنْشِرَاحُ) kommer kapitel *at-tín* (اَلتِّيْن). Detta innebär en förklaring av orden: ”Efter varje svårighet kommer lättnad”, som förekommer i det föregående kapitlet.

I det här kapitlet beskrivs en ändlös evolution. Fikonet och oliven står här för profeten Adam och profeten Noak, frid vare med dem och de kallas till vittne över denna evolution. Även berget Sinai (طُوْرِ سِيْنِيْن *túri sínín*), det berg där Allah uppenbarade Sig för profeten Moses, frid vare med honom, kallas till vittne. Slutligen kallas den fridfulla stad (اَلْبَلَدُ الْاَمِيْن *al-baladul amín*) där den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hade sin boning.

Tillsammans med denna stegvisa, andliga evolution förklarar Allah att Han har utvecklat människan från grundläggande stadier till de högsta andliga stadierna. Men de olycksaliga, som inte verkar gynnas av detta, återför Han till det allra lägsta stadiet. Detta innebär en ändlös motsats till utveckling. Men för dem som tror och uträttar goda gärningar kommer de andliga framstegen att vara oändliga. Allah kommer att besluta på bästa sätt gällande den som trots allt förkastar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i religiösa frågor.

ركوعها ١ — سُوۡرَةُ التِّيۡنِ مَكِّيَّةٌ ٩٥ — اٰياتها ٩

Sura AT-TÍN
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَالتِّيۡنِ وَالزَّيۡتُوۡنِ ۝٢

2. Vid fikonet och oliven,

وَطُوۡرِ سِيۡنِيۡنَ ۝٣

3. och berget Sinai,

وَهٰذَا الۡبَلَدِ الۡاَمِيۡنِ ۝٤

4. och denna stad, fredens boning,

لَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ فِيۡۤ اَحۡسَنِ تَقۡوِيۡمٍ ۝٥

5. har Vi förvisso skapat människan enligt den bästa av skapelseplaner,

ثُمَّ رَدَدۡنٰهُ اَسۡفَلَ سٰفِلِيۡنَ ۝٦

6. sedan omvandlade henne till ett tillstånd med det lägsta av allt lågt,

اِلَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمۡ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُوۡنٍ ۝٧

7. utom dem som tror och gör goda gärningar, ty för dem finns det en obegränsad belöning.

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعۡدُ بِالدِّيۡنِ ۝٨

8. Vad finns det då som efter *detta*, kan förmå dig till *att påstå* att domslutet är en lögn?

اَلَيۡسَ اللّٰهُ بِاَحۡكَمِ الۡحٰكِمِيۡنَ ۝٩

9. Är icke Allah den Bäste av domare?

Kapitel 96
AL-’ALAQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och är dessutom det allra första kapitel som uppenbarades. Det innehåller tjugo verser.

Uppenbarelserna började komma i och med det här kapitlet i vilket Allah uppmanar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att läsa upp i Herrens namn, Herren Som har skapat allt. Sedan upprepas orden: ”Läs upp! Och din Herre är den Mest Ädle”, och den Helige Profeten uppmanas till att recitera i Hans namn, Han Som lagt grunden för all mänsklig framgång i pennan. Om människan inte hade lärt sig att använda pennan och skrivkonsten så hade ingen framgång varit möjlig för henne.

Sedan varnas varje människa som lägger hinder i vägen för andras tillbedjan. De människorna varnas för att om de inte upphör så kommer Allah att gripa tag i deras falska och syndiga pannluggar. Sedan må den människan tillkalla vilken medhjälpare som helst, det kommer inte att hjälpa. Allah har änglar som är hårda i att bestraffa.

رکوعها ١ — سُوۡرَةُ الۡعَلَقِ مَکِّیَّةٌ ٩٦ — اٰیاتها ٢٠

Sura AL-'ALAQ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.	بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿١﴾
2. Läs du upp i din Herres namn, *Han* Som skapade,	اِقۡرَاۡ بِاسۡمِ رَبِّکَ الَّذِیۡ خَلَقَ ۚ﴿٢﴾
3. skapade människan från en fastsittande klump.	خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ مِنۡ عَلَقٍ ۚ﴿٣﴾
4. Läs upp! Och din Herre är den Mest Ädle,	اِقۡرَاۡ وَ رَبُّکَ الۡاَکۡرَمُ ۙ﴿٤﴾
5. Som lärde med pennan,	الَّذِیۡ عَلَّمَ بِالۡقَلَمِ ۙ﴿٥﴾
6. lärde människan vad hon icke visste.	عَلَّمَ الۡاِنۡسَانَ مَا لَمۡ یَعۡلَمۡ ؕ﴿٦﴾
7. Nej, människan överträder sannerligen,	کَلَّاۤ اِنَّ الۡاِنۡسَانَ لَیَطۡغٰۤی ۙ﴿٧﴾
8. för att hon tror sig vara oberoende.	اَنۡ رَّاٰہُ اسۡتَغۡنٰی ؕ﴿٨﴾
9. Till din Herre sker i sanning återvändandet.	اِنَّ اِلٰی رَبِّکَ الرُّجۡعٰی ؕ﴿٩﴾
10. Har du sett den som förbjuder,	اَرَءَیۡتَ الَّذِیۡ یَنۡہٰی ۙ﴿١٠﴾
11. en *av Våra* tjänare när han ber?	عَبۡدًا اِذَا صَلّٰی ؕ﴿١١﴾
12. *Tag er i akt* om han måhända skulle ha rätt,	اَرَءَیۡتَ اِنۡ کَانَ عَلَی الۡہُدٰۤی ۙ﴿١٢﴾
13. eller påbjuder rättfärdighet.	اَوۡ اَمَرَ بِالتَّقۡوٰی ؕ﴿١٣﴾
14. Återigen har du tänkt över om han *istället* förfalskade sanningen och vände sig bort,	اَرَءَیۡتَ اِنۡ کَذَّبَ وَ تَوَلّٰی ؕ﴿١٤﴾
15. Inser han icke att Allah ser?	اَلَمۡ یَعۡلَمۡ بِاَنَّ اللّٰہَ یَرٰی ؕ﴿١٥﴾

16. Nej, om han icke upphör, kommer Vi verkligen att dra honom i pannluggen,

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ ۙ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٦﴾

17. falsk, syndig, pannlugg.

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٧﴾

18. Låt honom sedan kalla på sina kompanjoner.

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٨﴾

19. Vi kommer *också* att kalla på *Våra bestraffande* änglar *som kommer att kasta in honom i helvetet.*

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٩﴾

20. Nej, var du icke eftergiven mot honom utan kasta dig ödmjukt ned och drag dig närmare *Gud.*

كَلَّا ۖ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب ۩ ﴿٢٠﴾

Kapitel 97
AL-QÁDR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sex verser.

I det här kapitlet förkunnas glädjebudskapet om att uppenbarelsen av Qur'anen har påbörjats och har styrka att röja undan alla slags mörka nätter. Här hänvisas till den extremt mörka natten under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid under vilken ofrid härskade både på land och hav. Men som ett resultat av de böner som nattetid bads av denne profet, som älskade Gud så djupt, så grydde en sådan dag, det vill säga den Heliga Qur'anen uppenbarades, vars ljus skulle komma att räcka ända till den yttersta dagen. Orden: ”Frid – så kommer den att vara även vid gryningens ankomst.” (هِىَ حَتّٰى مَطۡلَعِ الۡفَجۡرِ *hía h̲átta mát̲laíl-fadjr*) (vers 6) innebär att uppenbarelserna kommer att fortsätta ända till dess att gryningen blivit alldeles tydlig. Sedan förkunnas att den natt som kallas ”ödets natt” (لَيۡلَةُ الۡقَدۡرِ *láilatul-qádr*) är bättre än en människas strävan under en hel livstid, men enbart för den som får uppleva den.

أٰيَاتُهَا ٦ سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ ٩٧ رُكُوْعُهَا ١

Sura AL-QÁDR
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vi sände förvisso ned den (Qur'anen) under ödets natt.

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

3. Och vad skulle låta dig veta vad ödets natt är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٣﴾

4. Ödets natt är bättre än tusen månader.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۙ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٤﴾

5. Under den stiger änglar och anden ned enligt deras Herres befallning beträffande allt.

تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ
رَبِّهِمْ ۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٥﴾

6. Frid – så kommer den att vara även vid gryningens ankomst.

سَلٰمٌ ۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٦﴾

Kapitel 98
AL-BÁJINA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller nio verser.

I det föregående kapitlet förklarades det att uppenbarelser som sänds ned under den natt som kallas láilatul-qádr (لَيۡلَةُالۡقَدۡرِ *láilatul-qádr*) kommer att förtydliga allt, på samma sätt som morgonen gryr och lyser upp allt runt omkring. I det här kapitlet beskrivs att Allah även givit tidigare profeter en *láilatul-qádr*, men i mindre omfattning än när det gällde den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, annars vore det inte möjligt för dem att omvandla sina tiders andliga mörker till dag.

Därefter förklaras att alla skrifter som hade uppenbarats för tidigare profeter hade sedan sammanfattats i den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, lära, och denna sammanfattning innebär att man skall dyrka Allah genom att helt ge sin tro och lydnad till Honom, och att man ska förrätta bön och betala Zakát. Detta är en religion som skall bestå för evigt och som även kommer att leda människorna på den rätta vägen.

Sedan avslöjas vilket slut både de förnekande och de troende kommer att få, och det konstateras att när den rättrådiga religionen (دِيۡنُ الۡقَيِّمَةِ *dínul qájima*) uppstår, så har var och en möjlighet att välja att antingen följa den och få ett gott slut eller att förneka den och gå ett ont slut till mötes.

آياتها ٩ — سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ ٩٨ — رکوعها ١

Sura AL-BÁJINA
(Uppenbarad efter hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. De av bokens folk som icke tror, och avgudadyrkarna ville icke avstå *från att förneka* förrän ett klart bevis hade givits till dem,

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ۙ ②

3. ett sändebud från Allah läser upp de rena skrifterna,

رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۙ ③

4. i vilka det finns läror som varar för alltid.

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ؕ ④

5. Och de till vilka boken gavs blev icke splittrade förrän efter det att klara bevis hade kommit till dem.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ
بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ؕ ⑤

6. Och de befalldes icke annat än att tjäna Allah och vara uppriktiga mot Honom i lydnad *och* vara rättskaffens och förrätta bönen och betala Zakát. Och det är religionen *för folket* på den rätta vägen.

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ ۙ۬ حُنَفَآءَ وَ يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ؕ ⑥

7. Sannerligen, de bland bokens folk som icke tror och avgudadyrkarna kommer att vara i helvetets eld, och förbli i den. De är de värsta av varelser.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ
اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ؕ ⑦

8. Sannerligen, de som tror och gör rättfärdiga gärningar, är de bästa av varelser.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ
اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ؕ ⑧

9. Deras belöning finns hos deras Herre, evighetens trädgårdar, genomflutna av bäckar, de kommer att förbli i dem för alltid. Allah är väl nöjd med dem och de är väl nöjda med Honom. Detta är för den som fruktar sin Herre.

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ
تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ
اَبَدًا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ
ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهٗ ﴿۹﴾

Kapitel 99
AZ-ZILZÁL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nio verser.

I det här kapitlet berättas om de omvälvande förändringar som skall inträffa under den yttersta tiden, vilka kommer att leda till att människan föreställer sig att hon fått en enorm makt och inflytande över naturlagarna. I själva verket kommer alla hemligheter som jorden avslöjar under denna tid vara i enlighet med Guds påbud. Denna dag kommer även en tidpunkt för människans räkenskap på jorden, då hon kommer att inse att världsliga framgånger inte givit annat än inbördeskrig och splittring. Denna dag kommer människan att belönas för minsta lilla goda gärning och straffas för minsta lilla synd.

I kapitlets inledning står att jorden kommer att slunga ur sig sin börda. I anslutning till detta berättas att det inte bara är mer omfattande goda gärningar som kommer att lönas, utan om någon uträttat minsta lilla *goda gärning* så kommer denne att få sin belöning, och även vedergällningen för minsta lilla synd kommer att bli uppenbar.

ركوعها ١ — سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ ٩٩ — اٰياتها ٩

Sura AZ-ZILZÁL
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. När jorden skakas med sin *våldsamma* skakning,

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝٢ ۙ

3. och jorden kastar ifrån sig sina bördor,

وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۝٣ ۙ

4. och människan säger: ”Vad är det med den?”

وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٤ ۚ

5. På den dagen kommer den att berätta sina nyheter,

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝٥ ۙ

6. *Det kommer att bli så*, ty din Herre kommer att ha uppenbarat detta för den.

بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝٦ ؕ

7. På den dagen kommer människor att strömma fram i spridda grupper så att de kan bli visade *resultatet av* sina gärningar.

يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا
اَعْمَالَهُمْ ۝٧ ؕ

8. Då kommer den som gör en atoms vikt av gott att se det,

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ۝٨ ؕ

9. och den som gör en atoms vikt av ont kommer *också* att se det.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝٩ ع

Kapitel 100
AL-’ADIÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tolv verser.

Efter skildringen av de krig som kommer att utkämpas för världsliga vinsters skull, så berättas det nu om de krig som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans anhängare utkämpade i självförsvar. Dessa krig skiljer sig från världsliga krig i alla avseenden och medför goda följder. De kvicka hästarna kallas till vittne, de hästar som andas häftigt och slår gnistor från sina hovar när de rusar mot fienden, och som angriper på morgonen och inte utför nattliga räder. Detta är ett kännetecken för utmärkt tapperhet, medan det i historieböckerna vanligen står om härar som gått till angrepp i hemlighet.

Sedan står det att människan är mycket otacksam mot sin Herre, och att hon själv är vittne till detta. Kärleken till rikedom är enorm. Detta syftar på att alla krig i världen utkämpas för pengars skull. Känner människan då inte till att den dag då jordens alla hemligheter kommer att avslöjas, och att allt som är dolt i människornas sinnen kommer att blottläggas, kommer Allah att ha fullständig kännedom om vad de har gjort.

رکوعها ١ سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ ١٠٠ اٰياتها ١٢

Sura AL-'ADIÁT
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vid de fnysande krigshästarna

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ﴿٢﴾ ۙ

3. som slår eldsgnistor,

فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ﴿٣﴾ ۙ

4. och utför attacker i dagningen,

فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ﴿٤﴾ ۙ

5. och rör upp dammoln på grund av det,

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ﴿٥﴾ ۙ

6. och tränger på så sätt in i *fiende*ledens stridsvimmel.

فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ﴿٦﴾ ۙ

7. Människan är förvisso otacksam mot sin Herre,

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ﴿٧﴾ ۚ

8. och hon vittnar sannerligen om det;

وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ﴿٨﴾ ۚ

9. och hon är helt förvisst passionerad i sin kärlek till rikedom.

وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ﴿٩﴾ ؕ

10. Vet icke en sådan att när de som är i gravarna blir uppresta,

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ﴿١٠﴾ ۙ

11. och det som är *dolt* i deras hjärtan förs fram,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ ﴿١١﴾ ۙ

12. den dagen kommer deras Herre förvisso att vara fullt Medveten om dem.

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ﴿١٢﴾ ع

Kapitel 101
AL-QÁRI'A

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tolv verser

Kapitlet upprepar varningen från det föregående kapitlet om att människan ibland väcks upp från sin likgiltiga slummer genom en fruktansvärd hemsökelse. Vad är denna fruktansvärda hemsökelse? Fundera igen, vad är denna fruktansvärda hemsökelse?

Den kommer att drabba när människor sprids ut som nattfjärilar efter den hemska ödeläggelse som orsakas av krig, och då även berg slagits i spillror som om de vore kardad ull. Med berg åsyftas här stormakter, och detta handlar inte om domens dag i livet efter detta. Där kommer det inte att finnas några berg som kan slås i spillror. Under denna tid kommer de nationer som är bäst rustade för krig att segra, och de nationer som är förhållandevis mindre väl rustade för krig kommer att falla i Háwia (هَاوِيَة *háwia*) vilket är en flammande eld.

أياتها ١٢ سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ ١٠١ ركوعها ١

Sura AL-QÁRI'A
(Uppenbarad före hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Den stora hemsökelsen!

اَلْقَارِعَةُ ۝٢

3. Vad är den stora hemsökelsen?

مَا الْقَارِعَةُ ۝٣

4. Och vad skulle låta dig veta vad den stora hemsökelsen är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝٤

5. Den dagen då människor kommer att vara som spridda fjärilar,

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۝٥

6. och bergen kommer att vara som kardad ull.

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ۝٦

7. Då, när det gäller den vars vikter är tunga,

فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝٧

8. kommer han att få ett behagligt liv.

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٨

9. Men när det gäller den vars vikter är lätta,

وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝٩

10. kommer hans moder att vara Háwia.

فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ۝١٠

11. Och vad skulle låta dig veta vad det är?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ۝١١

12. *Det är* en flammande eld.

نَارٌ حَامِيَةٌ ۝١٢

Kapitel 102
AT-TAKÁTHUR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nio verser.

I det här kapitlet varnas människan för att hon på grund av sin kärlek till rikedomar kommer att hamna i graven. Å ena sidan är detta en varning till stormakterna om att deras brådska att införskaffa rikedomar inte kommer att resultera annat än i en undergång. Å andra sidan är det även en beskrivning av de svagare nationer som i sin önskan om att erhålla rikedomar till och med kommer att dyrka gravar.

På grund av detta varnas mänskligheten, både nationer och vidskepliga religiösa folkgrupper, för att den till slut kommer att få känna av den eld som beretts för den och sedan kommer de att få se elden inför sina egna ögon. När de slutligen slungas in i den så kommer de att tillfrågas om vad de egentligen fått ut av ett blint jagande efter världens rikedomar.

رکوعها ۱ سُوۡرَةُ التَّکَاثُرِ مَکِّیَّۃٌ ۱۰۲ ایاتها ۹

Sura AT-TAKÁTHUR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

2. Inbördes rivalitet för att samla rikdom har gjort er omedvetna,

اَلۡہٰکُمُ التَّکَاثُرُ ۙ﴿۲﴾

3. ni nådde till och med gravarna.

حَتّٰی زُرۡتُمُ الۡمَقَابِرَ ؕ﴿۳﴾

4. Nej! Snart kommer ni att få veta.

کَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَ ۙ﴿۴﴾

5. Åter nej! Snart skall ni få veta.

ثُمَّ کَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَ ؕ﴿۵﴾

6. Nej! Om ni skulle få veta den säkra förvissningen,

کَلَّا لَوۡ تَعۡلَمُوۡنَ عِلۡمَ الۡیَقِیۡنِ ؕ﴿۶﴾

7. kommer ni helt förvisst att se helvetet *i just detta liv*.

لَتَرَوُنَّ الۡجَحِیۡمَ ۙ﴿۷﴾

8. Ja, ni kommer förvisso att se det med förvissningens öga.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّہَا عَیۡنَ الۡیَقِیۡنِ ۙ﴿۸﴾

9. Då, på den dagen, skall ni kallas till räkenskap för *era jordiska* ynnestbevis.

ثُمَّ لَتُسۡـَٔلُنَّ یَوۡمَئِذٍ عَنِ النَّعِیۡمِ ﴿۹﴾ ع ۹/۲۷

Kapitel 103
AL-’A<u>S</u>R

Detta är ett kapitel (*sura*) från den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyra verser.

Kapitlet handlar om de slags människor som omnämnts i tidigare kapitel och som varnats för att jaga efter världsliga ting, och att det på grund av detta kommer en tidsålder som skall vittna om att människan har försatts i ett tillstånd av en ständig förlust. Detta gäller dock inte de som tror och gör rättfärdiga gärningar och uppmuntrar varandra till sanningen medan de själva är sannfärdiga, och uppmanar varandra till ståndaktighet medan de själva är ståndaktiga.

ركوعها ١ سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ ١٠٣ أياتها ٤

Sura AL-’A<u>S</u>R

(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَالۡعَصۡرِ ۙ﴿٢﴾

2. Vid tidens *vittnesmål.*

اِنَّ الۡاِنۡسَانَ لَفِىۡ خُسۡرٍ ۙ﴿٣﴾

3. Människan befinner sig förvisso i *ett tillstånd av* förlust,

اِلَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَتَوَاصَوۡا بِالۡحَقِّ ۙ۬ وَتَوَاصَوۡا بِالصَّبۡرِ ﴿٤﴾ ع ٢٨

4. utom de som tror och gör goda gärningar och uppmuntrar varandra till *att acceptera* sanningen, och uppmanar varandra till att vara tålmodigt uthålliga.

Kapitel 104
AL-HÚMAZA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tio verser.

Efter kapitel *al-'as̱r* kommer kapitel *al-húmaza*, vilket innehåller den största varningen hittills för de nationer som girigt eftertraktar världsliga rikedomar. Varningen innehåller frågan: Förmodar de stora människorna av den här tiden att de förfogar över så stora rikedomar som de hejdlöst kan spendera på försvar och beskydd, att de därigenom får en evig överlägsenhet på jorden? Nej, de kommer i stället att slungas in i en sådan eld, (اَلْحُطَمَة *al-ẖúṯama*), som inneslutits i de allra minsta partiklarna. Och människan tillfrågas om hur hon skulle kunna ha kännedom om vad denna eld egentligen är?

Naturligtvis uppstår frågan om hur eld kan inneslutas i en liten partikel? Säkerligen hänvisas det här till den eld som finns i atomen, och ljudet för ordet *ẖúṯama* liknar ordet atom. Den elden kommer att löpa över alla hjärtan, och för detta har den inneslutits i pelare som kommer att förlängas genom att de sträcks ut.

Det är omöjligt för en människa att begripa sig på detta kapitel såvida hon inte har insikt i ämnet atomenergi. Den atomära massa som innesluter elden får formen av utdragna pelare innan den sprängs. Massan sprids av det ökande inre trycket, och innan den bränner upp alla människorna så löper den över människors hjärtan och stänger av hjärtmuskelns rörelser. Alla vetenskapsmän är överens om att detta är vad som sker när en atombomb exploderar. Innan dess flammande massa når fram till dem så leder dess kraftiga radioaktiva vågor till att hjärtats rörelser stannar av.

En annan betydelse av detta är att det även finns en eld dold i människokroppens celler. När den visar sig så kommer den att löpa över människornas hjärtan och förstöra dem.

رکوعها ١ سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ ١٠٤ اٰياتها ١٠

Sura AL-HÚMAZA
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۙ ②

2. Ve varje bakdantare, förtalare,

الَّذِىْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۙ ③

3. som samlar en förmögenhet och räknar den om och om igen.

يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗۤ اَخْلَدَهٗ ۚ ④

4. Han tror att hans rikedom skall göra honom odödlig.

كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِى الْحُطَمَةِ ۖ ⑤

5. Nej! Han skall förvisso kastas in i al-<u>h</u>ú<u>t</u>ama.

وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ؕ ⑥

6. Och vad skulle låta dig veta vad al-<u>h</u>ú<u>t</u>ama är?

نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۙ ⑦

7. *Det är* Allahs närda eld,

الَّتِىْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ؕ ⑧

8. som sträcker sig mot *deras* hjärtan.

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۙ ⑨

9. Den kommer att sluta upp tätt intill dem,

فِىْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ع ⑩ ع ١٠ ٢٩

10. i utsträckta kolonner.

Kapitel 105
AL-FIL

Detta är ett kapitel (*sura*) från den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och det innehåller sex verser.

Världens nationers framgångar kommer att upphöra vid den tidpunkt när alla stormakter går samman för att utrota islam. Med hänvisning till en historisk händelse konstaterar den Heliga Qur'anen att det även tidigare funnits mäktiga folk som önskat utplåna ”Städernas moder” (أُمُّ الْقُرٰی *úmmul-qurá*), det vill säga Mecka. De kallades ”Folket med de stora elefanterna” (أَصْحٰبُ الْفِيْل *ass-hábul-fil*), men innan deras elefanter kunde nå Mecka angreps de av svalor (أَبَابِيْل *ababíl*) som brukar bygga sina bo i hålar av klippor nära havet. Svalorna släppte stenar innehållande virus över dem. Detta virus spred dödliga smittkoppor bland alla i hela hären. Soldaterna förvandlades då till lik som låg i en hög och liknade brutna halmstrån. Asätande fåglar slog deras döda kroppar mot stenar. Även i framtiden kommer nationer som med hjälp av sin makt önskar vanära eller utplåna både islam och Mecka, att förintas på liknande sätt.

سُوۡرَةُ الۡفِيۡلِ مَکِّيَّةٌ ١٠٥

رکوعها ١ — اٰياتها ٦

Sura AL-FIL
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

2. Har du icke sett hur din Herre handskades med elefantens folk?*

اَلَمۡ تَرَ کَیۡفَ فَعَلَ رَبُّکَ بِاَصۡحٰبِ الۡفِیۡلِ ؕ﴿۲﴾

3. Lät Han icke deras plan gå om intet?

اَلَمۡ یَجۡعَلۡ کَیۡدَہُمۡ فِیۡ تَضۡلِیۡلٍ ۙ﴿۳﴾

4. Och Han sände svärmar av fåglar mot dem.

وَّ اَرۡسَلَ عَلَیۡہِمۡ طَیۡرًا اَبَابِیۡلَ ۙ﴿۴﴾

5. Dessa *fåglar åt deras döda kroppar och* slog dem mot stenar av lera,

تَرۡمِیۡہِمۡ بِحِجَارَۃٍ مِّنۡ سِجِّیۡلٍ ۪ۙ﴿۵﴾

6. och gjorde dem *på så sätt* till bruten, uppäten halm.

فَجَعَلَہُمۡ کَعَصۡفٍ مَّاۡکُوۡلٍ ﴿۶﴾ ع

*105:2 Abraha, den kristne vicekungen i Jemen. Jemen regerades då av kungen av Abessinien.

Kapitel 106
AL-QURÁISH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fem verser.

Direkt efter kapitel *al-fil* (kapitel 105) förkunnas här ett glädjebudskap om att på samma sätt som handelskaravaner före denna händelse brukade resa under somrar och vinter och skänka invånarna i Mecka varje slag av frukt som säkerhet från fruktan och hunger, så kommer detta att vara fallet även i framtiden.

أياتها ٥ — سُوۡرَةُ قُرَيۡشٍ مَّكِّيَّةٌ ١٠٦ — ركوعها ١

Sura AL-QURÁISH
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

لِاِيۡلٰفِ قُرَيۡشٍ ۙ۝٢

2. för att binda Quraish samman,

اٖلٰفِهِمۡ رِحۡلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيۡفِ ۚ۝٣

3. *och* för att främja deras allians har *Vi tänkt ut* handelsresor vinter och sommar,

فَلۡيَعۡبُدُوۡا رَبَّ هٰذَا الۡبَيۡتِ ۙ۝٤

4. så att de skall dyrka detta husets Herre,

الَّذِيۡۤ اَطۡعَمَهُمۡ مِّنۡ جُوۡعٍ ۙ
وَّاٰمَنَهُمۡ مِّنۡ خَوۡفٍ ۝٥ ع ٣١

5. Som har givit dem mat mot hunger och har givit dem trygghet mot fruktan.

Kapitel 107
AL-MÁ'ÚN

Detta kapitel (*sura*) är från den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller åtta verser.

Dess anknytning till det föregående kapitlet verkar vara att när Allah kommer att skänka muslimerna ett överflöd av rikedomar så kommer de inte avstå från att spendera dem för Hans skull. De kommer inte heller att tillbe sin Herre, Som också är Ka'bas Herre, bara för att skryta inför andra. Men om de blir skrytsamma i sin dyrkan kommer denna dyrkan att leda till deras undergång. Samma sak gäller om deras donationer ges för att de vill framhäva sig själva. Det kommer att inträffa att människor kommer att spendera rikligt för att få berömmelse, men vara tveksamma när det gäller att skänka minsta lilla förnödenhet till de fattiga.

سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ ١٠٧

اٰياتها ٨ — ركوعها ١

Sura AL-MÁ'ÚN
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ﴿٢﴾

2. Har du sett den som förnekar religionen?

فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ﴿٣﴾

3. Det är han som kör bort den föräldralöse,

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٤﴾

4. och icke yrkar på att bespisa den fattige.

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ﴿٥﴾

5. Så ve dem som ber,

الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ﴿٦﴾

6. men är ouppmärksamma i sin bön.

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ﴿٧﴾

7. De som skryter.

وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ﴿٨﴾ ع ٨/٣٢

8. Och de förvägrar *andra* människor till och med förmåner *som är* små.

Kapitel 108
AL-KÁUTHAR

Detta kapitel (*sura*) uppenbardes i Mecka (*mákka*) och innehåller fyra verser.

Direkt efter kapitel *al-má'ún* (kapitel 107) förkunnas glädjebudskapet för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han kommer att tilldelas ett överflöd (اَلْكَوْثَر *al-káuthar*) som aldrig kommer att ta slut. En betydelse av detta är att även om man måttlöst spenderar sina tillgångar för Allahs skull, så kommer Allah att skänka ännu större rikedomar. Men det största glädjebudskapet är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, givits Qur'anen, vars ämnen är oändliga och kommer att vara mänskligheten till gagn ända till domens dag. Ingen kommer att kunna begripa alla de insikter som förmedlats i den.

I anslutning till detta anmodas den Helige Profeten att i tacksamhet för denna enorma gåva bedja inför sin Herre och utföra offergärningar. Här förklaras att det förvisso är hans fiender som kommer att bli utan avkomma, medan den Helige Profetens välsignelse för evigt kommer att vara mänskligheten till gagn.

ركوعها ١ — سُوۡرَۃُ الۡکَوۡثَرِ مَکِّیَّۃٌ ١٠٨ — أياتها ٤

Sura AL-KÁUTHAR
(Uppenbarad före hidjra)

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

اِنَّاۤ اَعۡطَیۡنٰکَ الۡکَوۡثَرَ ؕ﴿۲﴾

2. Vi har förvisso skänkt dig ett överflöd *av goda ting*,

فَصَلِّ لِرَبِّکَ وَ انۡحَرۡ ؕ﴿۳﴾

3. så be till din Herre och utför offergärningar.

اِنَّ شَانِئَکَ ہُوَ الۡاَبۡتَرُ ﴿۴﴾ ع

4. Det är förvisso din fiende som skall bli utan avkomma.

Kapitel 109
AL-KÁFIRÚN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sju verser.

I kapitlet har de icke troende upprepade gånger gjorts uppmärksamma på att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, aldrig kommer att följa deras religion, och inte heller kommer de att följa Profetens religion. Så de får fortsätta följa sin tro, medan Profeten följer sin tro.

سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ ١٠٩ — اٰياتها ٧ — ركوعها ١

Sura AL-KÁFIRÚN
(Uppenbarad före hidjra)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

قُلْ يٰاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ②

2. Säg: ”Å, ni icke troende!

لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ③

3. Jag tillber icke det som ni tillber,

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ④

4. icke heller tillber ni det jag tillber.

وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ⑤

5. Icke heller kommer jag att tillbe det som ni tillber,

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ⑥

6. icke heller kommer ni att tillbe det jag tillber.

لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ⑦

7. Er religion är för er, och min religion är för mig.”

Kapitel 110
AN-NASR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller fyra verser.

I det här kapitlet talas det om en annan aspekt av överflöd (اَلْكَوْثَر *al-kåuthar*), att det på samma sätt som Qur'anens välsignelser aldrig kommer att ta slut, så kommer även islams segrar att vara ändlösa. Det kommer sannerligen en tid då olika nationer träder in i islam i stora grupper. Detta är ingen tid att fira, utan man bör då söka Allahs förlåtelse så att man inte drabbas av högmod, utan är ödmjukt övertygad om att det är med Allahs nåd man tilldelats allt detta. Under medgång bör man således mer än tidigare sysselsätta sig med att söka Allahs förlåtelse, och även mer flitigt lovprisa Allah.

سُوۡرَةُ النَّصۡرِ مَدَنِيَّةٌ ١١٠ — اٰياتها ٤ — ركوعها ١

Sura AN-NAS̲R
(Uppenbarad efter hidjra)

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

اِذَا جَآءَ نَصۡرُ اللّٰہِ وَ الۡفَتۡحُ ۙ﴿۲﴾

2. När Allahs hjälp kommer och segern,

وَ رَاَیۡتَ النَّاسَ یَدۡخُلُوۡنَ فِیۡ
دِیۡنِ اللّٰہِ اَفۡوَاجًا ۙ﴿۳﴾

3. och du ser människor omfatta Allahs religion i skaror,

فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّکَ وَ اسۡتَغۡفِرۡہُ ؕ
اِنَّہٗ کَانَ تَوَّابًا ٪﴿۴﴾

4. prisa *då* din Herre med den lovprisning som tillkommer Honom och sök Hans förlåtelse. Han är förvisso Ofta Återvändande *med barmhärtighet*.

Kapitel 111
ALLAHÁBB

Detta är ett av de första kapitlen (*sura*) från Mecka (*mákka*), den innehåller sex verser.

Abu Lahab (*abu lahább*) var namnet på en av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, farbröder. Han eldade på hatet mot Profeten överallt, och i detta bistods han även av sin hustru. I versen beskrivs att hans båda händer kommer att förintas. Detta innebär att alla framtida uppviglare som manar till krig mot islam – vare sig av högerhänta eller vänsterhänta – inte kommer att få ut annat av det än sin egen förnedring. De underordnade nationer som bistår dem med att underblåsa krigen kommer inte att få några andra öden än snaror runt sina halsar.

آياتها ٦ سُوْرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ ١١١ ركوعها ١

Sura ALLAHÁBB
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Måtte Abu Lahabs två händer förintas, och *måtte även* han förintas!*

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ﴿٢﴾

3. Hans förmögenhet och det han har förtjänat skall icke hjälpa honom.

مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ﴿٣﴾

4. Snart skall han brinna i en flammande eld,

سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٤﴾

5. och *även* hans kvinna, som bär omkring bränslet,

وَّامْرَاَتُهٗ ؕ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٥﴾

6. runt hennes hals skall finnas en snara av snodda palmfibrer.

فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ﴿٦﴾ ع

*111:2 Abú Laháb, *flammornas fader*, är en titel som tillämpas på en person med en glödande och upprorisk natur och någon som hetsar upp andra.

Kapitel 112
AL-IKHLÁS

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fem verser.

Detta är ett mycket kort kapitel, men det utlovar att islam kommer att ha enorma framgångar i jämförelse med kristendomen. Det förklaras här att Allah varken har haft någon far eller son. Den meningen raserar hela kristendomens fundament. Hur skulle Allah kunna äga egenskapen att kunna avla då Han inte har någon far? Och varför fick inte Jesus, frid vare med honom, som påstås vara Guds son, del i sin Faders egenskaper? Och om Fadern avlat en son, varför fick inte sonen någon avkomma? Sedan berättas det att Allah inte har någon like. Därför innebär sådana fåfänga påståenden inte något annat än att Gud smädas.

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ ١١٢ — رکوعها ١ — آياتها ٥

Sura AL-IKHLÁS
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Säg: ”Han är Allah, den Ende!

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝٢

3. Allah, den Oberoende och Den av alla Anropade.

اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝٣

4. Han avlar icke, icke heller är Han avlad,

لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ۝٤

5. och ingen är Hans like.”

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝٥

Kapitel 113
AL-FÁLAQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sex verser.

I det här kapitlet förklaras att varje skapelse utöver sina gynnsamma sidor även har skadliga sådana. Man bör därför be om Allahs beskydd mot skadliga egenskaper. Man bör även be om Allahs beskydd mot den mörka natt som åter skall breda ut sig över världen och om beskydd även mot de nationer som vållar splittring mellan människor och andra nationer. De agerar efter principen ”söndra och segra”, det vill säga att få makt och kunna härska genom att först ha splittrat nationerna. Detta är en sammanfattning av den kolonialism som i så fall skulle komma att råda över hela världen.

Trots allt kommer islam förvisso att nå framgångar, ty om islam skulle gå under skulle ingen komma att avundas. Ur ämnet avund i det här kapitlet framgår att islam kommer att ha framgång och när detta väl sker kommer fienden att bli missundsam.

ركوعها ١ — سُوۡرَةُ الۡفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ ١١٣ — اٰياتها ٦

Sura AL-FÁLAQ
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿١﴾
2. Säg: ”Jag söker skydd hos klyvandets Herre,	قُلۡ اَعُوۡذُ بِرَبِّ الۡفَلَقِ ۙ﴿٢﴾
3. från det onda som Han har skapat,	مِنۡ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ﴿٣﴾
4. och från det onda i natten när den sprids ut,	وَمِنۡ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۙ﴿٤﴾
5. och från det onda hos dem som blåser på knutar *för att lösa upp dem*,	وَمِنۡ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِى الۡعُقَدِ ۙ﴿٥﴾
6. och från det onda från den avundsjuke som avundas.”	وَمِنۡ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٦﴾

Kapitel 114
AN-NÁS

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sju verser.

Det här kapitlet är en sammanställning av alla de försök som judendomens och kristendomens representanter kommer att göra för att etablera sin position som mänsklighetens härskare. De kommer bland annat att försöka ta makten över människors ekonomi. De kommer även att göra anspråk på att bilda ett gemensamt konungadöme, alltså att ta över politiken. Sedan kommer de att utropa sig själva till gudar, och belöna sina tillbedjare men förnedra dem som vägrar.

Deras farligaste vapen kommer att vara att de som smygande viskare (اَلْخَنَّاس *al-khánnas*) kommer att sprida tvivel i andras hjärtan och sedan smyger de sig undan.

Detta kommer att gälla stormakter, kapitalister såväl som kommunister, under denna tid. Allah kommer att beskydda var och en som söker Allahs beskydd mot detta.

آياتها ٧ سُورَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ ١١٤ ركوعها ١

Sura AN-NÁS
(Uppenbarad efter hidjra)

---

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Säg: ”Jag söker tillflykt hos mänsklighetens Herre,

قُلۡ اَعُوۡذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝٢ لا

3. mänsklighetens Konung,

مَلِكِ النَّاسِ ۝٣ لا

4. mänsklighetens Gud,

اِلٰهِ النَّاسِ ۝٤ لا

5. från den ondska som den smygande viskaren,

مِنۡ شَرِّ الۡوَسۡوَاسِ ۙ الۡخَنَّاسِ ۝٥ صلے

6. viskar in i människors hjärtan,

الَّذِىۡ يُوَسۡوِسُ فِىۡ صُدُوۡرِ النَّاسِ ۝٦ لا

7. *viskaren* som kommer från Djinner och människor.”

مِنَ الۡجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٧ ع ٧ ٣٩

En bön att be när uppläsningen av den Heliga Qur’anen har avslutats:

اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِىْ بِالْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ وَاجْعَلْهُ لِىْ اِمَامًا وَّنُوْرًا وَّهُدًى وَّرَحْمَةً
اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِىْ مِنْهُ مَا نَسِيْتُ وَعَلِّمْنِىْ مِنْهُ مَاجَهِلْتُ وَارْزُقْنِىْ تِلَاوَتَهٗ
اٰنَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْعَلْهُ لِىْ حُجَّةً يَّا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

Å, Allah, ha förbarmande över mig och ge mig den Heliga Qur’anens *välsignelser*. Gör den till en förebild, ett ljus, en vägledning och en barmhärtighet. Å, min Allah, påminn mig om det jag glömt av den och lär mig det jag inte kan av det som står i den. Gör det *möjligt* för mig att läsa upp den under nattens pass och dagens timmar. Å, världarnas Herre, gör den till ett rättesnöre och till gagn för mig. *Amin.*

Några arabiska ord förklaras

abú lahab: Hans riktiga namn var 'Abd al-'Uzzá och hanvar en av den Helige Profetens farbröder. (111:2)

al-djúdi: är ett av de berg som delar Armenien i söder från Mesopotamien och den del av Assyrien som bebos av kurder. Från dem tog berget namnet Kardú eller Gardu, namn som av grekerna gjordes om till Gordyaei. Lämningarna efter Noaks ark fanns kvar i dessa berg och det sägs att kejsar Heraklius gick från staden Thamanin och upp till berget *al-djúdi* för att se var arken låg. Långt tillbaka fanns på ett av dessa berg även ett berömt kloster, Arkenklostret. (11:45)

Alláh: Guds eget namn (1:1)

assafa wal marwa: Två kullar i närheten av ka'ba. Enligt arabisk historia och islamisk tradition är de sammankopplade med Hagar och Ismael. Abraham lämnade dem i vildmarken nära dessa kullar. De representerar Hagars ansträngningar när hon sju gånger sprang mellan kullarna för att söka efter vatten åt Ismael. Att sju gånger gå mellan dessa kullar är en del av pilgrimsfärdens riter. (2:159)

'Arafat: En slätt eller dal nära Mecka där pilgrimer gör ett uppehåll under den senare delen av den nionde dagen av *dhu'l-hidja*. Den ligger 14,5 kilometer från Mecka och pilgrimernas uppehåll på denna plats utgör en av pilgrimsfärdens riter. (2:199)

Badr: Ordets bokstavliga betydelse är fullmåne. Det är namnet på en plats som ligger mellan Mecka och Madina. Här ägde den första reguljära striden rum mellan muslimer och medlemmar av stammen Quraish från Mecka. Under den striden skakades stammedlemmarnas makt om ordentligt. (3:124)

bahíra: Det namn som hedniska araber kallade en kamel-ko (enligt vissa kunde det även vara en tacka eller en get) som efter en märkning i öronen släpptes lös för att beta. Den tillägnades en hjälpverksamhet och varken mjölkades eller användes som riddjur. (5:104)

Ba'l: Namnet på en hednisk gud, möjligen solguden. (37:126)

Bákka: Detta är namnet på dalen där Mecka ligger. Namnet anses av vissa betyda Mecka, även om ”b” bytts mot ett ”m”. (3:97)

dhunnún eller *sahib al-hut*: Profeten Jonas. (21:88 68:49)

dhu'l qarnain: Det namn som i Qur'anen används för kung Kyros som grundlade det mellanpersiska imperiet. I Daniels berömda dröm föreställde det bockens två horn. (18:84)

hadj: Pilgrimsfärden till *Ka'ba*. (3:98)

hám eller *hámi*: En kamel vars användning som rid- eller

lastdjur hade förbjudits av araberna. En kamel som varken reds eller klipptes och stängdes inte av från bete eller vatten. (5:104)

Hunain: Platsen för en viktig strid mellan den Helige Profeten och vissa hedniska stammar i Arabien (år 8 efter Hidjra) år 630. Platsen ligger tjugofyra kilometer sydöst om Mecka. (9:25)

Iblís: En varelse med ett minimum av goda och många onda egenskaper och som på grund av sin olydnad har misströstat om Guds barmhärtighet och är förvirrad och förbryllad. *Iblís* kan sägas representera onda krafter till skillnad från goda krafter. (2:32)

Idrís: Enok i Bibeln. (19:57, 21:86)

Djalút: Det namn som nämns i Bibeln är Goliat (Första Samuelboken 17:4). Det betyder springande, skövlande och förgörande krafter eller en ledare eller en jätte. (2:250)

djinn: I Qur'anen har beteckningen använts enligt följande: a) Onda andar som ger upphov till onda tankar i människors sinne. De är satans hantlangare. b) Några inbillade varelser som tillbads av hedningar men som inte existerade i verkligheten någonstans i världen. c) Invånare, som var vita och röda i hyn och som kom från norra Europas kullar. De levde åtskilda från andra civiliserade folkgrupper i Asien och betraktades av andra vara annorlunda än andra mänskliga varelser, men som var förutbestämda att nå stora

materiella framgångar under den yttersta tiden och att revoltera mot all religion. d) Folk som tillhör främmande religioner och nationaliteter, och e) Vilda och primitiva folkgrupper som i förhistorisk tid levde utan uppföranderegler i grottor och jordhålor, innan människan hade utvecklats tillräckligt i moraliskt hänseende för att kunna ges uppenbarade lagar och regler. (72:2)

Ka'ba: Det heliga hus i Mecka mot vilket alla muslimer vänder sig när de ber. (5:96)

Manna: Den grundläggande betydelsen av ordet är a) en förmån, b) allt som erhålls utan problem eller svårigheter, c) sav. (2:58)

Mash'ar al-Harám: Detta är namnet på en liten kulle i Muzdalifa som ligger mellan Mecka och 'Arafát. Den ligger drygt nio kilometer från Mecka. Här stannar pilgrimerna över natten när de återvänder från 'Arafát på kvällen den nionde dagen i månaden Hadj. (2:199)

Qibla: Det betyder bokstavligen den riktning i vilken en person vänder sig under bönen. Här betyder ordet Ka'ba i Mecka. (2:143)

Quraish: En berömd stam i Mecka. Den Helige profeten stammade från den stammen. (106:2)

Rá'iná: Ordet betyder ”se på oss”, men med en mycket liten förändring av uttalet kan det betyda det en dåraktig eller inbilsk person. (2:105)

Sá'iba: En kamelko som av araberna sattes fri att beta var hon önskade, vanligen som ett offer till gudarna. Vanligen sattes en kamelko, som fött tio kamelkvigor, också fri att beta var hon önskade. En sådan kamel användes inte som riddjur och hennes mjölk dracks inte utom av hennes egna kalvar. (5:104)

Salwá: Vaktel, en vitaktig fågel som finns i vissa delar av Arabien och omgivande länder. Den grundläggande betydelsen av ordet är a) allt som gör en person nöjd och glad, b) honung. (2:58)

Shahr Ramadán: Den islamiska fastemånaden. (2:186)

Talút: Det bibliska namnet för samma person är Saul (Första Samuelsboken 10:23). (2:250)

Tuwa: Namnet på den dal där Gud först uppenbarade sig för Moses. (20:13)

'Umra: En mindre omfattande pilgrimsfärd där vissa av den traditionella pilgrimsfärdens riter utelämnas. (2:197)

Undhurna: Ordet betyder ” se på oss”. (2:105)

Wadi annáml: Den dal som ligger mellan Djibrun och 'Asqalan. ”Namla” är namnet på stammen som bor där. (27:19)

Wasíla: En kamelko som av araberna släpptes fri i en guds namn när hon hade fött sju kamelkalar av honkön i rad efter varandra. Om hon vid den

sjunde kalvningen fick tvillingar, en kalv av vardera han- och honkön, släpptes även dessa fria. (5:104)

Zaid: En av den Helige Profetens frisläppta slavar. Han var gift med, och senare skild från, Zainab, dotter till den Helige Profetens faster. (33:38)

Zakát: Bokstavligen betyder ordet en ökning och ett renande. Zakát är den obligatoriska fattigskatten som föreskrivs i islam. (2:44)

Zaqqúm: Det är ett gråaktigt träd med små runda blad men utan taggar. Det har en frän odör och är beskt. Ordet betyder även alla slag av dödlig föda. (56:53)

INDEX

ABRAHAM, profeten Ibráhim

ABU LAHAB (*abu lahább*)

ADAM

ADMINISTRATION AV OFFENTLIGA ANGELÄGENHETER

ADOPTION

AL–A'RAF

ALKOHOL, DROGER, se Berusningsmedel

ALLAH

Den allra Högste (*al–muta'ál*) 13:10
Den allt Underkunnige (*al–khabir*) 4:36
Den Allvetande (*al–'alím*) 4:36, 4:71, 22:60, 34:27, 59:23, 64:12
Den Barmhärtige (*ar–rahím*) 1:3, 4:24, 4:65, 4:97
Den bäste av Skapare (*áhsanu–ul–khaliqin*) 23:15
Den Bäste Domaren (*khairul–hakimin*) 10:110, 95:9
Den Ende (*al–ahadd*) 112:2
Den som är utan motstycke (*al–wahíd*) 13:17, 38:66, 39:5
Den Frikostige (*al–wási*) 24:33
Den Fördolde (*al–batin*) 57:4
Den Fördragsamme (*al–halím*) 2:226
Den Förste (al–áwwal) 57:4
Den Generöse (*al–karim*) 27:41
Den Helige (*al–quddus*) 59:24
Den Höge (*al–'alij*) 4:35, 22:63, 31:31, 42:5, 42:52
Den Insiktsfulle (*al–latíf*) 6:104, 12:101, 22:64, 31:17, 42:20
Den Kärleksfulle (*al–wadúd*) 11:91, 85:15
Den Medlidsamme (*ar–ra'uf*) 3:31, 24:21
Den Mäktige (*al–'azíz*) 4:57, 22:75, 59:24, 64,19
Den Mäktige (*al–qadir*) 16:71, 30:55, 64:2
Den Levande (*al–hai*) 2:256, 3:3
Den mest Förlåtande (*al–ghafór*) 4:44
Den mest Höge (*al-a'la*) 87:2, 92:21
Den mest Ädle (*al–akram*) 96:4
Den Nåderike (*ar–rahman*) 1:3
Den Oberoende (*ássamádd*) 112:3
Den Ojämförligt Store (*al–kabír*) 4:35, 22:63, 31:31, 34:24
Den Prisvärde (*al–hamid*) 22:65, 31:27, 41:43, 42:29, 60:7
Den sanne Herren (*al–haqq*) 10:33
Den Siste (*al–akhir*) 57:4
Den Självtillräcklige (*al–ghani*) 2:268, 22:65, 27:41, 31:27, 60:7, 64:7
Den Självupphållande (*al–qajúm*) 20:112
Den som accepterar ånger (*qabil–at–taub*) 40:4
Den som besvarar bön (*al–mudjib*) 11:62
Den som bevarar (*al–hafídh*) 34:22
Den som botar (*al–shafi*) 26:81
Den som har makt att vedergälla (*dhuntiqam*) 3:5, 5:96, 39:38
Den som håller allt vid makt (*al–muqit*) 4:86
Den som ofta Återvänder med medlidande
eller förbarmande *(attawáb*) 2:55, 4:65, 24:11, 49:13, 110:4
Den som orsakar död (*al–mu'mit*) 40:69, 57:3, 50:44
Den som samlar mänskligheten,(*al-djámi'*) 3:10, 34:27
Den som upprepar (*al–mu'id*) 30:28, 85:14

ALLAHS KUNSKAP

ALLAHS KÄRLEK

ALLAHS TECKEN

ARKEN

ARON, profeten *harún*

ARV

ÁSSAFA OCH AL-MARWA

ATT BEGÅ GRYMMA OGÄRNINGAR

ATT IAKTTAGA I SLAM

AVFÄLLINGAR

AVGUDADYRKAN

AVGUDADYRKANDE ARABER

AVLIDNA MÄNNISKOR

AVTAL

BADR, slaget vid

BEVIS

BIBELN

BOK, BOKENS MODER (*umm al-kitab*)

BOKENS FOLK (*ahl al-kitab*)

BOSKAP

BÖRDA

DAG

DAVID, profeten *da'ud*

DE FATTIGA OCH BEHÖVANDE

DE HELIGA MÅNADERNA

FRED

FRÄLSNING

FÖRDRAGET VID HUDAIBIA

FÖRDRAG, PANT, HANDEL

FÖRLÅTELSE

FÖRMYNDARSKAP

FÖRTAL

FÖRUTBESTÄMMELSE, DET FÖRUTBESTÄMDA (*taqdir*)

FÖRÄLDRAR

FÖRÄLDRARLÖSA

GÄRNINGAR, onda

HADJ, Pilgrimsfärden, se Att iakttaga i islam,

HAMAN

HARUT OCH MARUT

HASARDSPEL, LYCKOSPEL (se Gärningar, onda)

HAV

HELIG ANDE

HELVETET

HJÄLPARNA (*ansár*)

HJÄRTAT

HUDHUD

HUNAIN, bergsområdet mellan Mecka och Taíf

HUSETS FOLK (*ahl al-bait*)

HYCKLARE

IBLIS

ISAK, profeten *ishaq*

ISLAM, Allahs religion

ISMAEL, profeten *Isma'il*

ISRAELS BARN (*bani isra'il*)

I´TIKAF

JAKT

JAKOB, profeten Ja'qub

JERUSALEM

JESUS, profeten 'Isa

JOB, profeten *Ajúb*

KA'BA, DET URÅLDRIGA HUSET, bait ul-haram

KALIFAT, *khiláfat*

KAUTHAR, ett överflöd av det goda

KHATM-i-NABUW-WAT

KLOSTERLIV

KORA (*qarún*)

KRIG

KRIGSFÅNGAR, SLAVAR

KRISTENDOM

KUNSKAP

KVINNA

(i) GENERELLT

(ii) Giftermål, se Giftermål, äktenskap

(iii) BRUDGÅVA

LAGEN (*sharia*)

LIKNELSER

LIVET EFTER DÖDEN

LIVET EFTER DÖDEN

LIVET på jorden

LOT, profeten *lut*

LYDNAD OCH UNDERKASTELSE

LÅN

LÄRLJUNGAR

LÖFTEN, se Eder

MAKE och MAKA, RELATIONEN MELLAN, se giftermål

MARIA

MARTYRER

MAT, allmänt

MIGRERA FÖR ALLAHS SKULL

MI'RADJ, den Helige Profetens andliga himmelsfärd

MISSTRO (*kufr*) OCH DE SOM MISSTROR (*kuffar*)

MOLN

MORD, DRÅP

MOSES

MOSE STENTAVLOR

MOSKÈ

MU<u>H</u>AMMAD, den helige profeten

MUHAMMADS FÖLJESLAGARE

MUHAMMADS HUSTRUR

MUSLIMER

MÄNNISKAN, MÄNNISKOR (*al-insán*)

MÄNNISKANS SKAPELSE

MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

MÅNEN

NATIONER, FOLK

NATUREN

NOAK, profeten *nuh*

PARADISET, människors inträde i

PARADISET, utmärkande drag

PESTEN (dabbatan minalard)

POET

PILGRIMSFÄRD, se Att iakttaga i islam

PRIVATLIV

PROFETER

PROFETIOR, generella

PRÖVNINGAR

QURAISH

QUR'ANEN, den Ädla

QUR'ANEN, profetior i

REGERING, STAT

RÅD, SAMRÅD

RÄNTA (*ribá*)

RÄTTFÄRDIGHET (*táqwa*)

RÄTTVISA

RÄTTVISA I OFFENTLIG ADMINISTRATION

SABÁ’, folket av

SABBAT

SAKARIAS, profeten

SALIH, profeten

SALOMON, profeten sulaiman

TROHETSED (*bái'at*)

TRONS LJUS

TRUMPET, BASUN

TVAGNING

TVISTEMÅL

TVÅ HAV

VÄLGÖRENHET

ZAK'AT, se Att iakttaga i islam

ÅKALLA ALLAH TILL STÖD FÖR SANNINGEN (*mubáhala*)

ÅNGER

ÄKTENSKAPSBROTT

ÄNGLAR

ÖDETS NATT (*lailatul-qadr*)

ÖDMJUKHET

ÖKNAMN

ÖVERENSKOMMELSER, EDER

Lista med förklaringar av vissa ord och uttryck i Qur'anen

enligt de förklaringar av Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad, den fjärde efterföljaren till den Utlovade Messias, som ges i hans noter till denna upplaga

Ord	Referens	Sida
ákhira	29:21	681
aghráiná	5:15	160
akabira mudjrimiha	6:124	212
al-fatiha	43:5	868
al-furqán	3:5	72
al-qari'a	69:5	1057
an tamída bikúm	16:16	430
aqímusaláta	10:88	328
asaina	4:47	123
attaír	38:20	798
adhá	2:223	50
'adhím	6:16	191
bahíra	5:104	180
baidún	37:50	783
baidún maknún	37:50	783
dábba	34:15	745
dínal-qaj-	12:41	367
jíma	30:31	696
fí afwáhihim	14:10	826
fí sabílilla	4:101	135
fu'ad	32:10	716
hámin	5:104	180
huwa baidátul baládd	37:50	783
ikhtiláfan kathíran	4:83	131
inna bikúllin káfirún	28:49	667

Ord	Referens	Sida
wa inalladhína	4:158	147
isrán	2:187	41
íjakum	34:41	750
idturra	6:146	217
al-djibál	38:19	798
al-djánna	20:122	528
djunúban	4:44	122
káhlan	5:111	182
kun fajakún	6:74	202
kursí	2:256	60
láhu	18:2	477
al-maghdúb	1:7	2
máda	16:16	430
mínhum	2:254	59
muqtasid	37:114	788
	35:33	760
musáddiqan	3:4	72
nákkiru lahá	27:39	646
árshaha	27:42	647
naqíb	5:13	159
qabla maútihi	4:160	148
qaíman bil qíst	3:19	7
qatta'na aidijahúnna	12:32	365
qáj-jim	12:41	367
rafa'á	4:159	147
ribbíjuna	3:147	98
assá'a	4:62	126
sábiqun bilkhairát	37:114 35:33	788

Referenslista över föreslagna översättningar

av Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad, den fjärde efterträdaren till den Utlovade Messias, måtte Allah välsigna hans själ med sin oändliga nåd.

De första siffrorna visar referensen med sidnummer till höger. Referenser utan parentes visar endast den föreslagna översättningen, referenser inom parentes visar att det finns en förklarande not och referenser med parentes och asterisk visar att det finns en föreslagen översättning med en förklarande not.